

مهسعوود محهمهد

شكوى زمان

كوكردنهوهى سايتى ماموستا

www.mamosta.net

مەسعوود محەمەد

شكۆى زمان

ئەم بەرگە ھەولیکە بۆ كۆكردنەۋەى گوتارەكانى مەسعوود محەمەد كە دەربارەى زمانن و لە رۆژنامە و گوڤاراندا
بلاوكرائەتەۋە.

لە تايپكردنەۋەى گوتارەكاندا، بەناچارى و بۆ پەيرەو كوردنى ريتووسى باو، پیتەكانى «ز - و - ى» گۆران بە «ر - و - ى»
ى/يى».

بۆ كە شكۆلى گوتارە ئەدەبىيەكان بىرۋانە «شكۆى ئەدەب».

سايىتى مامۆستا www.mamosta.net

- 4.....گيروگرتي ريتووسى كوردى
- 15.....فونه تيك چيمان بو بكا؟
- 33.....ريتووسى كور
- 58.....به سهر داچوونه وه
- 76.....هه لدانه وهى چهند رووپه ريهيكى زمانى كوردى
- 97.....ره وانده وهى دوو ره خنه
- 105.....خو ديتنه وه له دوو ره خنه دؤستانه دا
- 117.....له گهل دهنگسازى كورديدا
- 136.....چهند ريشه يه ك له ريشالى زمانه كه مان
- 144.....تيروپشكى له دهنگسازى
- 168.....كورت هيه كى بيرورا له سهر پيشگره كان «بى، لى و تى»
- 178.....«نه... نه...»ى كوردى و هيندى له دهستوره كانى

گېروگرفتې رېتووسى كوردى

گوفارى «پهروهردە و زانست»، ژماره 6، سالى 1973

وهزارهتى كاروبارى ژووروو. بهرپوه بهرپي گشتى خويئندى كوردى

ليژنهى ئاماده كوردى يه كه م كورپى ليكولينهوه له بارهى كتيبي قوتابخانه به زمانى كوردى

25-27 ى ته مووزى سالى 1973، شه قلاوه

گېروگرفتې رېتووسى كوردى

ئەندامى كاراي كورپى زانبارى كورد، مه سعود محمەد جهليزاده

بەر له هه موو شتيك ده بيت ئەوه بليم پيويست نايينم وشهى «گېروگرفت» كهوا له بهر گوى و زمان دهنگ و تامى ناسازه، دلشكستمان بكا و زياد له مافى خوى زياتر نرخى پى سه غله تيوونمان لى وه گرئ، چونكه گېروگرفت به شيكى پيكهپنهرى هه موو كارىكى ئەم جيهانه به كه بزووتنهوه و پيشكهوتن و گورانى تيدايى. با بليم ژيان به تيكرايى و ژيانى ئادهميزاد به تاييه تى زنجيره به كه بيجرانه وهى گېروگرفت و تهنگوچه له ميه و مرؤف له سه ره تاي ميزووى مرؤفابه تيه وه هه ر خهريكه گرئ و ئالقه كانيان بكا ته وه زور جارائيش پيى ناكريته وه. به نيسبت گه لى كورد يشه وه رهنگه ته گه ره كانى رېتووس له چاو ته گه رهى مه يدانه كانى ترى ژيانى كورده وارى، له هه ر دوو لاني ماف و ئه ركه وه له جوړى ته گه ره خو شكه له روحسوو كه ژيكه له كانى پى، نه ك جوړىكى تر. له و رووه وه كه هيج ميلله تيك نيه خواهن نووسين پى و ته گه رهى رېتووسى نه پى، كه واته له نيوان جه غزى ئەم مشكيله يه دا، ئيمه ي كورد ده توانين خو مان به خزم و هاوړپى ميلله تانى تر حيساب بكه ين و بپه روا بچينه ريزيانه وه.

شاعيرى خو مان، تاهير به گ، پيشبينييه كى باشى بو كرووين له دوزينه وهى مه يدانى خو به خزم زانين له گه ل جيهاندا به م به يته ژير و ناسكه ي كه ده لى:

سه د شوكرى خودا مهر كه زى سه د ميحنه ت و ده ردم

وا تيمه گه له م دائيره يي چه رخه بيروونم

به راست ئە گه ر له رپى تهنگوچه له موه نه چينه ناو كورپى ميلله تان كه تيدا حازربوونى بيتاقه و بانگهپشتنى ناوى، له ج مه يدانىكى تر دا ده مان توانى پى ترس و شهرم و بيتاقه و بانگهپشتن خو مان تيه له قورتينين و داواى خزماتيان له گه لدا بكه ين؟

سه ره راي ئەم ده سكه وه زله ي هاوده رديمان له گه ل ميلله تان، لايه نيكي ترى زور خو ش و دلده روه له گېروگرفتې رېتووسمان ئەوه به كه فه رمانى ره وانده وه و چاره سه ر كوردنى زياتر له گېروگرفته كانى ترى سياسى و كومه لايه تى و ئابوورى و رو شنبيرى، له بهر ده ست و خواهيشتى كورددايه و كه متر غه پرى كورد تيدا خواهن پشكه.

رېم هه يه بليم ئيشكالى رېتووس ئەوه نده ملكه چه بو خو مان ده توانين توله ي ئەو ئيشكالانه ي ده ستيشمان ناگاته ره وانده وه يان له وهى بستينينه وه، وه ك كابرلى نان و ماستى له مالى خو ش شك ده برد، هه رجاره له ده روه خواردينكى ده ده يت و چه زى ليده كرد ده ستى نه يده گه يشتى، راي ده كرده وه بو مالى و به رده بوه نان و ماست خواردين.

ھەر ئەو خۇمالىيەى رېئووسە كەمان ھۆى زۆربوونى چارەسەر كىردن و پېئىنارى ھەمەچەشەى نووسەران و زمانەوانى كوردە تاكوو حال گەيشتووتە ئەو رادەيە كە پېئىنارىە كان بۇ خۇيان بوونەتە ئىشكالى نوئ و سەختەر لە گرتى رېئووسە كە خۆى. ھەر پېئىنارىكى كە ھەيە و لە دواكاتدا دەيىت لە گەل چەندىن پېئىنارى تىرى حازر بە دەست پېك دەكە و پتەو كە ھېچ كامېكىان خۇ بە كە مەتر ناگرئ لە درواسىكەى و بايىي تۇسقالىك ئامادە نىيە بە خۇشى ھودنەى لە گەلدا بكا.

بە نمونەى سووربوونمان لەسەر بىروباوهرى تاييە تىمان حىكايە تىكى كورتىلەى تەجرەبەى خۇم دەگېر مەو لەم مەيدانەى رېئووسەدا. لە ھەلگە و تىكى و تووئ لەسەر دەنگە كانى زمانى كوردى ھەندىك لەو بەشدارانەى و تووئە كە كە ئەو رايەيان ھىنايە پىئى كە ئەو دەنگەى لەناو وشە كانى وەك: «نوئ، شوپىن، دوئى» دا ھەيە و لە سلېمانى و ھەندى شوپىنى تىرى كوردستاندا بە دەنگى «نە واو نە يى» دەى دركىنن ئەمە دەنگىكى رەسەنە و دەيى پىتى سەربەخۆى بۇ دانرئ لە نووسىندا. مەن يەككىك بووم لەوانەى دژى ئەم رايە بوون و ئىستاش بۇ خۇم وا تىدەگەم راستىە كەى ئەمەيە نەك يەك دەنگ بەلكوو دوو دەنگى بىگومانى «واو» و «يى» يە و چ فەرقىك نىيە لە رووى «چەند» ەو لە ميانى «سرىئ» و «نوئ» دا، ھىندە ھەيە خەلقى ناوچەيە كى كوردستان بە جۇرىك كە زمانىان پىتى رايەتووە دوو دەنگى «واو» و «يى» يە كە تىكەل دەكەن و دەيكەن بە دەنگىكى تاييە تى ناوچەيى نەك دەنگىكى رەسەن. بەو پىيە، بەلاى قەناعەتى مەو، دەيى لە نووسىندا وشە كانى «نوئ، توئ، نوئ، نوئ»... ھىي تر بە دوو پىتى «واو» و «يى» بنووسرىن، لەو بە و لاو ھەر كەس ئازاد بى لە چۇنيە تىي خويئندە وەيان. بۇ سەپاندنى رايە كى خۇم و ھاوباوهرانم چەند بەلگەيە كەم ھىنايە وەك: يە كەم: بەشكى زۆرى كورد وشە كان بە دوو پىتى «واو» و «يى» دەخويئندە لە مەرا ديارە دەيى راستىي وشە كانىش ھەر وايى، دەنا زۆرىنەى كورد بەو ھەلەپەدا دەروا و بىلزوم پىتىك بە زيادەو دەيئتە ناو وشەو؟

ئەم بەلگەيە رەد كرايە وە بە وەرەمىك لەو بابە تانەى كە خۇيان لە خۇياندا بەلگەنن بەلام لەسەر نەبوونى چ مانعېك لە گوتە و ھەيان دەگوترىتەو و دەوامىشان لەسەر دەكرئ.

دوو ھەم: ئەگەر ئەم دەنگە (واو و يى تىكەل) لە لەھجەى سلېمانىدا رەسەن با، بۇ دەيى ھەر لەو وشانەدا بەدى بكرئ، كە لە لەھجە كانى تردا دەيئتە وە «واو» و «يى»؟ دەزانىن لە لەھجەى بادىنى و زمانى فەرەنسىدا ئەم دەنگە رەسەنە بەو ھەدا لە وشەى بىگومان و بىتە ئويل خۇ بە دەر دەخا وەك ئەو ھى كە وشەى «دوور» (بەيد) -ى سۇرانى لە بادىنىدا بە دەنگى «واو» و «يى» تىكەل تەلەفوز دەكرئ. لە بىرم نەماو وەرەمى ئەم بەلگەيە چى بوو...

سىيەم: لە نووسىندا ئىستاش و لەمە و پىئىش خەلقى سلېمانى ئەو وشانەيان بە دوو پىت دەنووسى وەك خەلقى ئەو جىگايەنى بە دوو دەنگ دەيخويئندە، دەو جا ئەگەر خەلقە كە بە دوو دەنگيان دانەنا، بۇ بە دوو پىئىيان دەنووسى؟ لەو ھەرامدا گوترا نووسىن نايئتە بەلگە چونكە لەسەر دەستوور و فۇنىتىك نەھاتووە.

چوارەم: شاعىرە زلە كانى سەدەى نوزدە ھەمى بابان ئەم وشانەيان بە ھەردوو دەنگە و بە كارھىناو و نەيانكردووە «دەفتۇنگ» خۇ ئەگەر واپان كىردبا شىعەرە كانىان لەنگ دەبوو. نالى دەلئ:

ھەر جۇگە و جىگايە كەوا سوور و سوئرى بى
جىي جۇشى گىرمانى مە خويئە رزاو

وشەى «سوئرى» بكەى بەو وشەيە كە «واو» و «يى» تىدا تىكەل دەيى وەزنى شىعەرە كە تىك دەچى. ھەر ھە نالى دەلئ:

بولبول كە گەرمى نەغمەيە ئاور دەكاتەو
غونچە حەزىنە جەرگ و دلئ بۇ دەكا توئ

لیره شدا وشه ی «توی» قافیه ی وشه کانی «هوردوی و نادوی و ناروی» یه ده بی ههردو دهنگی تیدا بخویرتیه وه ده نا بی به قافیه یان و کیشی شیعه ره که ش تیک ده چی.. وه ک ئەمانه ش شیعی تر زۆرن له شیعی بویژه کانی سلیمانی که ئەمه به لگه ی قه تعیه بو سه پاندنی رایه که ی من و هاو بی ره کانم.

له وه رامدا گوترا، وا ده زانم وه رامه که ش زاده ی ئەو له حزیه بوو پیشتر فکری لی نه کرابوو، چونکه ئەو دهنگی «واو و یی تیکه ل» له بنه رتدا له دوو دهنگ پیکهاتوو، شاعیر ری داوه به خوی بو زهروورته شیعی هه لیان وه شینی و دهنگه کان به پینی داخوازی قافیه بکاته وه به دوو دهنگ.

گوتم که ئەمه وابیت ئەدی بو ده بیت جارنیک له جارن هیچ شاعیرک له وه هه لوه شانده یه دا نه هات دهنگی «یی» پیش خات و بلج «خین، تیو، سیور، نیوژ» که ئەسلی وه شه کان «خوین و توی و سویر نوژ» نه بن ده بوا ههردو ریگه له پیش زمانی شاعیر بکریته وه و به شیعی بگوتریته وه. لی ره دا چ وه رام په یدا نه بوو له وه زیاتر که بیوه رامیی خاوه ن رایه کانی سووتر کرد له سه ر هه لوه سستی خو یان.

ئەمه نمونه ییکی پنداگرتنامه له سه ر بیروباوه له فرهزی ئەگه ر خاوه نه کانی ئەو رایه نیشان پیکایی و من و هاو باوه ره کانم به هه لدا چووین ئاوا پنداگرتنه که هه ر هه یه و چ فره قنیک نییه له وه دا من له سه ر غه له تی خۆم سوور بم یان ئەوان، بیگومان له دل ی خو یاندا ئەوانیش ده لین فلانه که س چه ند نه سلمینه، هه رچی به لگه ییکی بو ره د کرایه وه که چی هه ر پیی چه قاند له سه ر چه قی هه له.

به مه دا ده مه وی بلیم ته گه ره ییکی سه ره تایی و گرنگ له ریتنوسی کوریدا خو مانین، وانا زحمه تی ری ککه وتیمان له سه ر به ک باوه ر و ته عه سسویی هه ره که مان بو بیروباوی خوی ری مان پیده گری و لی مان ده بیته له مه ره به ره له وه هه نگاومان هه لپنایی بو ئیشکلاکه خوی. ئەوه ی راستی بی نه ک هه ر له باره ی ریتنوسه وه به لکوو له باره ی هه موو کاریکه وه پیوستی هه بیت به هاریکاری و یارمه تیدانی یه کتری ئیمه ی کورد لاساریمان، یاخود بلیم مه یلی تاکره فتاریمان ری هه موو هاریکاری کمان لی ده به سستیته وه ئەمه ش ئەنجامیکی عاده تی و چاوه روانکراوه له میله تیکی وه ک کورد که له به ر نه بوونی کیان و حکومه تی خوی له میژوو یه کی کۆنه وه رانه هاتوو به کاری گله کۆبی. هه زارن ساله ئەم میله ته هیزیکی ناوه ندی و ده سه لاتیکی ری کخه ری له ناو خو یادا نه بووه تاکه کانی باویته سه ر ری بازی کاری تیکرایی و فی ری یارمه تیدانی یه کتریان بکا.

هه موومان له کۆنکی کۆنه وه فرچکمان گرتوو به شیوازی «کرده وه ی تاکه که س» و رانه هاتووین له گه ل یه کدیدا هاوبه شی کرده وه یه ک بین. له گه ل ئەمه شدا، به ره و تاقمی خوینده وار ده بی به خوی بویری و مل بنیته کاری گه له کۆبی، که به رزه وه ندی گشتی لی داوا کرد واز له وه مه یله میراتییه ی «ته نه کاری» بی تی، که ئەمه نه که یین هیچ کۆبوونه وه یه کمان سوودی نایی، ئەو سووده نه بی به گز یه کدیماندا بی تی، هه ره که بیه وه ی له کاری کۆمه لدا به شدار بی ده بی خو له بیر بکا و سوودی گه ل له وه کاره دا بکا به تاکه ئامانج. که ئەمه نه کا و بیه وه ی خه ریکی نمایشاتی خوی بی ئوبالی میله ته که ی ده که ویته ئەستوی، هه زار به لگان بی نیته وه بو سوژ و په رۆش و چاکه خوازی خوی یه کیکی راستی تیدا نییه و هه مووی چه شمبه ندیه و په رده ی عه ییو شیه.

قسه کانم خۆم ده گریته وه به ره له هه موو که س، بایی ئەوه ی که گیانی کۆمه لدۆستی بمزوی تی که لکی کاری گه له کۆبیم پیوه ده بی، که ئەو گیانه م نه بی به ته نه کار بکه م. نه ک هه ر باشتره، به لکوو تاکه ریگه یه کی په سنده بو من له کار کردندا، خو هه ر نه بی ئیش له خه لق تیک نادم.

له به ر تیشکی ئەم راستییه ی خو له بیر کردنه و لکان به مه وزوو عه وه، هینده ی که من تی بگه م گیرو گرفته کانی ریتنوسی کوردی چه ند جو ریکن.

یه که میان ئەم ئیشکالانه ی که له خودی ئەو ئەلفبیتانه دا هه یه کوردیان پی دنوو سری. ئەلفبیتی عه ره بی دوو ئەرکی زۆر گه وره داویته سه ر ئەستوی که سانیک له نووسیندا به کاری دیتن.

ئەركى يەكەم لەو دەى پىتەكانى «ا، د، ذ، ر، ز، و» بە پىتى دواخويناوه نالكين و نووسەر ناچار دەبى چەندىن جار لە نووسىنى يەك وشەدا دەست ھەلگىرى و خامە ھەلنەنگىوى. بەراستى نووسەر بە ئەلفىبى عەرەبى ھىندە قەلەمەكەى ھەلەگىرى و بۆ پىشەو و سەرەو و ژىرەو و دواو دەبى و دەبا ھەر دەلئى رەسامە و فرجەكارى دەكا لە تابلوى رسم. ئەم كەرتكردنەى وشە كە بەخۆى لە ئەسلىدا يەك پارچەى سەرانسەرە كارىكە دژى داخوازى «سروش» و خوڤاھىتانه بە پىشەبەكى درۆزن. لەوھش زياتر ئەو ھەموو دەست ھەلگىرتنە و خامە ھەلنەنگاوتنە يەكجار پەكى نووسەر دەخەن لە خىراکردن و رەوانى لە نووسىندا نرخیكى گەورەش لە فكر و زىھنى وەرەگرن بەوھدا كە ھەموو دەم وەك سواری و لاخ دەبىت لە جەلەوى خامەكەى بداتەو و لە ساتمەى بگىرپتەو.

لە كوردیدا ھەرچەند پىتى «ذ» نىبە ئەگەر لەھجەى ھەورامانى لى دەركەين بەلام چەندىن فەلاكت ھەيە دە جاران زياتر تۆلەى نەبوونى «ذ» دەكەنەو. جارى لەجىاتى «ذ» پىتى «ژ» ھەيە بە خۆى و سى نوقتەو لە جىاتى نوقتەبەكى «ذ» ئىنجا دوو جۆرە «ر» ھەيە، قەلەو و لاواز. ئىنجا سى جۆرە «و» ھەيە واوى لە جىگەى «ضمە» و واوى قووچاوى «موو» و واوى كراوھى «بۆر».

دواى ئەمانە ئەو پىتە مەلەوونەى «ه» كە لە جىگەى «فتحە» بەكاردى و وەك مووى لووت واىە لەویش زياتر و ناڤۆلاترە. ئەمانەن با لەبىر بن تا باسى ئىشكالى دووھەم دەكەين لە ئەلفىبى عەرەبیدا.

ئىشكالى دووھەم: پىتى نوقتەدارە. لە عەرەبیدا پازدە پىت لە بىست و ھەشت پىتان نوقتەيان ھەيە، دەك مالت شىوى دانەرى ئەلفىبى بۆ ئەو ھەموو حەزەت لە گىرى و گال.

چ موبالغە نىبە لەوھدا كە بلىم نووسەرى عەرەبى چەند خەرىك دەبى لەبارى دەستور (قواعد)ى زمان ھەلە نەكا ھىندەش لەبارى رىنووسەو خۆ بە دانانى نوقتانەو دەبى و دەبا. لەرىنووسى عەرەبیدا جارىكى دىكەش بوون و نەبوونى نوقتە خۆدەكە ئىشكالى كە زۆرىنەى پىتەكانى شكلىان بەبەكەى دەچى، بە نوقتە و بى نوقتە: ف، ق، ر، ز / س، ش / ص، ض / ط / ظ / ع / غ / ب / ت / ث / ج / ح / د / ذ / ئىتر وا دەبى ھەلەكردن لە دانان و دانەنانى نوقتە و زیاد و كەم كردنى بە تەواوى و اتا و مەبەس دەگۆرى يا تىكى دەدا يان ناھىلى.

ئەم ئىشكالى لە كوردیدا ھىندى عەرەبى بە ملەوھە:

پىتى نوقتەدارى كوردى بە قەدەر ھى عەرەبى دەبى، پ / ژ / چ / ف / دەچنە بەرەبەر ت / ذ / ظ / ض و كەلنىيان پەردەكەنەو خۆ ئەگەر «ذ» لەھجەى ھەورامان بىننەو رىزى پىتەكانى كوردى ئەوا ژمارەى پىتى نوقتەدار لە كوردیدا پتر دەبى لە ھى عەرەبى، بەلام ئىشكالى كە بەوھندە كۆتايى ناھ.

ئىشكالى دانانى نىشانە لەسەر پىتان لە كوردیدا دوو جارەن لە ھى عەرەبى زياترە، لە عەرەبیدا سى نىشانە ھەيە «ضمە، فتحە، كسرة» لە كوریدا (ئ، ي، ئىز، و، وى تىز، ر، ل) نىشانەدارن.

تۆسەير كە ئەو چووكلەى پىتى «ت»ى ناو وشەبەكى وەك «دەبن» بۆ شەش ئىحتىمال دەست دەدا «ب / پ / ي / ئ / ت / ن». لەوانەبە ھەلە لە نوقتەكان يا ئىشارەكاندا بىتە ھۆى گۆرىنى و اتا يا نەھىلانى و اتا ھەربەجارى. وشەى «تەلەفۆن» كە خۆى سى بەرگەبە حەفت جارەن خامەى تىدا ھەلەنگىوى. وشەى «وھرە» كە تاكە وشەبەكى و دوو بەرگەبە چوار جارەن دەستى تىدا ھەلەگىرى، خۆ ئەگەر نوقتە و نىشانە ھەبى لەسەر پىتەكانى وەك وشەى «زەرە» دەبى شەش جارەن دەست ھەلگىرى. وشەى «زۆر» خۆى بەرگەبەكى و سى پىتە بەلام پىنج جارەن خامەى تىدا ھەلەقۆزىتەو. ئەم وشەبەكى «دەقۆزىتەو» سىزدە جارەن خامە تىدا جىگوركى دەكا (د، ه، ق، و، ز، ئ، ت، ه، و، ه) دوو خالى قافەكە، نىشانەى سەر واوھەكە، خالى زىبەكە، دوو خالى بىبەكە، نىشانەى سەر بىبەكە، دوو خالى تىبەكە.

وەك گوتم دانانى نىشانەبەكەى نەلكاو بەدوا خۆیدا لە جىگەى «فەتھە» ئەم ئىشكالى دەست ھەلگرتن و قەلەم بلىندكردنەوھى بەجارى بىسنوور كوردوھ لە كوریدا. دەتوانى رستەى وھا پەيداكەيت نىوھى پىتەكانى ئەو «ه»بە بى وەك

«وهره دهرهوه» یاخود «زهرهه که کهمه» یاخود «گهه مه که»، «کهوه که به له که»، «ره شه له دهرهوهیه» تهوجا تا بکهوخته میانی پیتانهوه له پال یه کیان هه لدهوه شینتی و نووسین پچرپچر ده کا.

ثم هه موو پیتی نه لکاو و خال و نیشانهیه نووسین و خویندنهوهی شیواندنهوه و ریگهی داوه به هه له کردن تیناندا شتیکی خراتریشی کردوه به وهدا که هه لوه شانندی تاکه وشه و کهرتکردنی نووسه ر ناچار ده کا بو تاگاداربوونی هه میسه یی له جیا کردنهوهی مهودای بهینی کهرته کانی یه ک وشه له مهودای بهینی دوو وشهی سه ربه خو. تو که دنووسی «وهره لام» ته گهر تاگاداری خو ت نهی مهودای میانی چوار کهرتی وشهی «وهره» له گه ل مهودای میانی وشهی «وهره» و وشهی «لام» له یه کتری جیا ناکریتتهوه، تیکرای رسته که وه ک یه ک وشه خو دنویتی له وانه شه هندی وشهی یه کهم له نووسیندا خو نریک کاتهوه له وشهی دووهم بنووسیت «وهره لام» یا خود «وهره لام» یاخود «وهره لام» — و ه ره لام... هتد. خولاسه ئیحتیمالی هه له له نووسینی کهرته کانی وشه سه روبنی نییه، تا بلتی فراوانه.

نووسینی کوردی به رینووسی لاتینی بایی تهوه که هه موو پیته کانی ده لکین به داوخویانهوه و تیکرایان خال و نیشانیان له رینووسی عهره بی که متره، بیگرتتیره که ده کا فهرتیکی تا بلتی زور، هه م له رووی تهوه وه که هه له تیدا کردنی که متر ده بی و هه م له رووی تهوه وه زهین هینده خهریک نایی به نقش و نیگاری خال و نیشانه کان و جیا کردنهوهی مهودای نیوانی کهرت و برگه کانهوه، سه ره رای ته مانه ش که ده ست هه لگرتن له نووسینی رسته کهم بووه میشکیش که متر رچی فکره کانی له یه کدی ده پچرپچرتهوه.

له و پیتانهی لاتینیش که ئیمه شاره زایان ههین دوو پیتی a, z خالدارن و پیتی t ش خیتکهی سه رهوهی قه له م به رزده کاتهوه، به لای منه وه پیتی x وه ک «لا» عهره بی وایه، بریتییه له دوو پیتی سه ربه خو نایی بیته ناو ته لفباوه. به داخه وه خاوه نه کانی ته و ته لفبايه، که ته ورووپایین تا بلتی غه دریان لی کردوه، چونکه له نووسیندا وای به کار دیتن. هندی جار هه ر ده لپی نووسینی هیروگلیفیه، پیته کان دهنگی خوین ناده نهوه له وشه دا به لکوو وینه یه کی سه ره له بهر ده بیته نیشانه بو وشه یه کی سه ره له بهر، یان رسته یه ک. له وشهی Leigh, Thigh, Maugham و گه لیکتی تری وه ک ته مانه پیته کان که میک نه بی ته و فرمانه نایینن که له بنه رته دا بوین دانراوه. فره نسیش وه ک ئینگلیزی ته م بیئینسافییهی کردوه له گه ل پیته کان و ته غله ب وا ده بی به پیتی جیگه دهنگیان ده گوری.

وه نییه ته م کاره ی ئینگلیز و فره نسا له گه ل پیتی لاتیندا نرخی رینووسه که ی کهم کاتهوه، به لام به هو ی تهوه وه نووسه رانی کورد چاویان راهاتوه له و نووسینانه، ته وانیش له هندی جیگه و هه لویتستا شویتیان که وتوون و هه له ی وان دووباره ده که نهوه، وا بووه ده گه ل خاوه ن شاهه ده ی به رز له زماندا دوو چاری مناقه شه ی ته و به دیه ییه بووم، تاخو «تو، تا، ئی» که له لاتیندا هه ریه کیان به پیتی که دنووسرین له حه قیقه تدا یه ک دهنگیان هه یه یان زیاتر؟ (هه له بت «تا» هه مزه و ته لفه، «تو» هه مزه و واوه، «ئی» هه مزه و یییه) که چی خاوه ن شه هاده که سوور بووه له سه ر هندی که ته مانه یه ک پیتن و یه ک دهنگیشن. بیگومان سه هووه که ی له وه وه هاتوه که چاو و میشکی راهاتوه به جوری به کاره یانایان له زمانه کانی ته ورووپادا.

ته م هه مزه یه ی سه ره تای وشه کان که له نووسینی ئیستا که ی لاتیندا تیده چی و له گه ل بزوتنی خویدا ده کری به یه ک پیت، یه کیکه له گیروگرتی ئیملا ی کوردی به لاتینی، له وه شدا سووچی پیته کان نییه ئیمه خو مان ره فترمان نادرسته له گه لیاندا. تو که بلتی «تا» له لاتیندا به یه ک پیتی A وه یا شکلکی تر بینووسی ته وسا مه نتیق لیت داوا ده کا وشهی «با»-ش به یه ک پیت بنووسی هه ره هاش... دا، را، تا، یا، ها، ... چونکه هه موویان وه ک «تا» دوو دهنگن ئیتر که «تا» به یه ک پیت بنووسری ته وان تاوانیان چیه که بکرین به دوو پیت، یاخود ته گهر ته وان به دوو پیت نووسران «تا» ی به سته زمان بو کورت بکریتهوه.

ته گهر یه کیک بلتی تازه ته م نووسینه ی هه مزه و بزوتن به یه ک پیت بوته ده ستور له رینووسی لاتیندا و پیتی ناوی ئیشکالیکی نوی دروست بکه یین به تیکدانی ده ستوره که، من له لای خو مه وه به ته نها نابمه به ره له ست که بریاری گشتی یا زوری به ی نووسه ران و خاوان رایان ده ستوره که ی په سه ندرکد، هینده هه یه وه ک به دیه ییه ئاشکرایه به یه ک پیتیش

بنووسری له حهقیقه تدا دوو دهنگی سه‌ره‌خوی بیغیلی تیدایه وهک «لا»ی عه‌ره‌بی که بریتیه له «لام» و «ئه‌لف» با له ئه‌لفی بی کونی عه‌ره‌بیشدا به‌یه‌ک بیت حساب کرابی. ئیمه راستیه که ده‌بی بزاین، به‌دوا زانیی راستیدا چی ده‌که‌ین، ئه‌گه‌ر غه‌له‌تیش بی، به‌چاوی کرایه‌وه ده‌یکه‌ین ده‌لین به‌رژه‌وه‌ند وای داوا کردوه.

وهک مه‌سه‌له‌ی ئه‌م «هه‌مه‌زه و بزویته» مه‌سه‌له‌یه‌کی تریش هه‌یه ده‌بی مرو‌فی شاره‌زای ریتووس لینی به‌سه‌هوو نه‌چی. ئه‌و سی بزویتی «سه‌ر و به‌ر و ژیر» که له لاتینیدا به‌پیتی سه‌ره‌خو ده‌نووسرین، له حه‌قیقه‌تدا ئه‌مانه پیتی سه‌ره‌خو نین. به‌لای مه‌علومه ده‌نگن و ده‌نگی کورتیش، به‌لام وهک پیته‌کانی ره‌سن ئیمکان نییه به‌ته‌نھا ته‌له‌فوزیان پی بکری، تا به‌دوا پیتی تردا نه‌یین ده‌ربرینیان مومکین نییه. تو ده‌توانی هه‌موو پیته‌کانی هیجا (غه‌یری بزویتی ئه‌لف که حیکایه‌تیکی فونوتیکی دریزی به‌دوادا دی) به‌ته‌نھا بلیته‌وه و ده‌نگه‌کانیان له مه‌خره‌جی خو‌یان به‌پیته‌ته‌ ده‌روه به‌لام بزویته کورته‌کان «سه‌ر و به‌ر و ژیر» وجودی سه‌ره‌خو‌یان نییه و به‌ته‌نیا ناگوترین، واته خزمه‌تکاری پیته ره‌سه‌نه‌کان. لیره‌دا ده‌بی ئه‌وه‌ش بلیم پیتی «ی» و «و» هه‌رچه‌ند ده‌شبن به‌بزویتی دریز، «و [ی که‌شیده‌دار]، و ی [ی که‌شیده‌دار]، ئ» به‌لام به‌ئه‌سل هه‌ریه‌که‌یان به‌هه‌موو جو‌ره‌کانیه‌وه، چ بزوین چ ده‌نگدار هه‌ر یه‌ک پیتن. وای وه‌ستاو (ساکن) و یی وه‌ستاو که دریزت کرده‌وه ده‌بیته‌ه وای و یی بزوین. وای وشه‌ی «راو» و یی وشه‌ی «دایک» دریز که‌وه ده‌بنه‌ه وای و یی بزویتی قووچاو. ئه‌م دریز کرده‌وه‌یه نه‌ک هه‌ر بو وای و یی ده‌بی به‌لکوو پیتی تریش هه‌ن وهک «س، ز، ر، ل، م، ن» ئیمکانی دریز کرده‌وه‌یان هه‌یه... ئه‌مه بوته‌ ده‌لیم تا سه‌یرت به‌و قسه‌یه‌م نه‌بی که‌ گوتم «واو و هی دریز که‌وه»، بو‌یه‌شمه که‌ مه‌علوم بکری هه‌ر وهک دریز کرده‌وه‌ی س، ز، ر، ل... نایان کا به‌پیتیکی تر، هه‌روه‌هاش دریز کرده‌وه‌ی و، ی - که‌ ده‌یانکا به‌بزوین - نه‌یگوریون به‌وه‌شدا مه‌علوم ده‌کری وای و یی بزوین و ده‌نگدار یه‌ک شتن.

قسه‌کردن له‌باره‌ی ئیشکلات و چاکه و خراپه‌ی پیتی عه‌ره‌بی و لاتینی که‌ کوردییان پی بنووسری گه‌لیک له‌مه‌ زیاتری به‌به‌روه‌یه به‌لام لزوم نابینم له‌باسیکی وا کورتدا روویویکی پانی پی بگرمه‌وه. ئیمه که‌ هه‌موو چاکه و خراپه‌کانمان زانی و هه‌موو راستیکمان ئاشکرا کرد، ئایا ریمان هه‌یه به‌پیتی سوودی زمانی کوردی چی چاکه ئه‌وه هه‌لبزترین؟ تو بلای ئیمکان هه‌بی پیتی لاتینی بپینه‌کایه‌وه و واز له پیتی عه‌ره‌بی بینین له‌وه‌زعی ئیستا که‌ماندا؟ له‌فه‌رزی بو‌شمان بلوی وای بکه‌ین ئایا ئه‌مه کاریکی په‌سند له‌حالی‌کدا هه‌موو کوردیکی عیراق به‌پیتی داخواری به‌رژه‌وه‌ندی به‌یه‌که‌وه زیان له‌گه‌ل عه‌ره‌بدا ناچاره ده‌بی ئیملا‌ی عه‌ره‌بی فی‌ر بی ئه‌وساش ئه‌ر که‌که‌ی لی ده‌بیته‌ دوو ئه‌رک؟

وابزانم قسه‌کردن له‌به‌کاره‌یتانی ئیملا‌ی لاتینی له‌زه‌رفی ئیستا که‌ماندا زه‌حمه‌تی بی‌هووده‌ی پی ده‌لین، ئه‌وه‌نده‌ی که‌ له‌سه‌ر مه‌وزوو‌عیشم نووسی له‌وه‌وه هات که‌ نووسینی کوردی به‌ریتووسی لاتینی کاریکه له‌به‌رچاوان و له‌ناو دلان، زوریش نووسینی کوردی هه‌یه به‌پیتی لاتینی، هه‌لبه‌ت بی‌ده‌نگبوون له‌رواله‌تیکی فراوانی ئیملا‌ی کوردی کاری کرده‌نی نییه.

تو بلای دوای زانیی عه‌یب و عاری ئیملا‌ی عه‌ره‌بی، به‌تایه‌ته‌ی دوای ئه‌وه که‌ له‌چه‌رخ بدری بو‌ نووسینی کوردی، هیج ریگه و توانا و ئیمکانیک هه‌یه بو‌ لی‌قوتاریوونی؟ که‌س ده‌توانی یا ده‌ویزی پیتی نه‌لکاو له‌ناو بیا یاخود پیتی خالدار بگوری به‌پیتی بی‌خال یاخود نیشانان نه‌هیلای؟ که‌س حه‌دی ئه‌وه‌ی هه‌یه پینشیار بکا بو‌ گورینی پیته‌بزویتی «سه‌ر» به‌شکلکی ئه‌وتو بلکی به‌پیتی دوا خویدا؟

تا ئیستا، به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه‌ی من بزایم و ئاگادار بم، تا‌که یه‌ک تیشک له‌چ لاییکه‌وه دیار نییه. ریبازی چاره‌سه‌رکردنی ئه‌وه‌گه‌ره زلانه‌مان بو‌ روون کاته‌وه، هه‌روه‌ک نا‌کری نو‌یزی عه‌سر بیته‌ سی رکعت هه‌روه‌هاش نا‌کری خاله‌کانی «ت، ن، ز، ج» به‌هوتین یان بگورین. به‌که‌سیش نا‌کری پیته‌بزویتی سه‌ر «ه» ده‌ست لی‌ بدا و «حجرالاسود»ی ئیملا‌ی کوردی به‌له‌رزیتی... که‌واته ئیمه که‌ بمانه‌وی چاره‌سه‌ری گیروگرفته‌کانی ریتووسمان بکه‌ین هه‌ر ده‌بی خه‌ریکی ریکه‌ستنی ئه‌و کۆت و زنجیرانه بین که‌ له‌به‌ندیخانه‌ی ریتووسی کۆن به‌ناریکی له‌خامه‌مان ئالاون.

بەلام بەرلەووە یەخەى ئەلفووبى و برگە و نیشانە بگرین ئیشکالیكى گەورەتر لە خودى ریتووسە كە دیتە پېشمان لەوهدا كە زۆر لەههجهى زمانى كوردى رى نادنە بۆ قەراردا دەكردنى يەك ریتووس. قسە كردن لە يەك ریتووس بۆ كۆمەلەىك لەههجه خۆ تەفرەدانە. هەر نەبى بە نىسبەت تاكىكى وە كوو منەووە كە بە هېچ جور دەسلەلاتى ئەووم نىبە ریتووسىكى گونجاو لەگەل يەك لە لەههجه كانى كوردیدا بگەم بە دەستوور، دەسلەلاتى ئەوتۆبى، وەك بزنام، بەخشاووە بە كۆرى زانىارى كورد، كۆرپش مەيدانىكى باشى برپووە لە قەراردا دەكردنى جورى نووسىنى بەشكى تەواوى ئەو شوپانەى تەگەرەيان تىدايە، بەشكى پېشنيار برپارە كانى كۆر لە يەكەم ژمارەى گوڤارە كەيدا بلاو كراونەو و تكاى دەربرىنى بىروباوهرىشى كرددووە لە نووسەرانى كورد بەرانبەر ئەو پېشنيارانەى كەواتە شتىك من لىرەدا بىلیم دەبیتەو پېشنيارىكى شەخسى خۆم لە عاست ئەو برپارانەدا كە خۆم يەك يەك بووم لەوانەى تىدا بەشداربوون، بەلام مەرج نىبە بە بەشداربوونى من يا غەبرى من بكرىتە بەلگەى لىرازىبوون، هېندە هەيە بەش بە حالى خۆم شتىك كە بوو برپارى نىهائى لەلايەن كۆرەووە من پەيرەوى دەكەم.. بۆ دەربرىنى بىروباوهرىش ماوهدى شەش مانگ دانراووە من و نووسەرانى ترى كورد ريمان هەيە چى بە چاك دەزانين بىخەينە روو.

وینەى دەنگە كانى كوردى وەك ا، ز، ه، م، د... هتد لەلايەن كۆرەووە بۆتە برپارىكى نىهائى، ژمارەى يەكەمى گوڤارە كەش هەر بەو ویتانە نووسراووە تەنانت ئەو گوتارانەى بۆى هاتن لەلايەن نووسەرانەو چ لە دەروە چ لە ناووەى و لات هەموويان خزانە سەر ئەو ئەلفوبىيە. بەلاى منەووە نەهیشتنى دوو «واو» و دوو «پى» و دوو «رى» لە نووسىندا كارىكى هېندەى بلى پەسند بوو چونكە سەبرىكى گەلەك سەيرە يەك دەنگ بە دوو پىت بنووسرى. تۆ كە دەلى «دەرۆم» يەك دال و يەك رى و يەك واو و يەك ميمت گوتوووە بۆ دەبى لە نيو هەموواندا «رى» يەكە لە نووسىندا دووبارە بكرىتەووە هەر بۆ خاترى ئەو «ر» لە «ر» جياكەيتەووە؟ جياكەرنەووە رىبازى ترى هەيە كە غەلەتیش نىبە وەك ئەووى وینەى كى تايەتى بۆ دانئى ياخود نیشانە بخەيتە سەر يەك كىيان. لزووم نىبە لەسەر ئەم باسە قسە درىژ كەينەووە. لىرە بەپىشەووە خەلق زۆرى لەسەر رۆيشتوووە، بە نىسبەت منىشەووە برپارى نىهائى كۆر رىگەى موناقتشەى بەستوووە هەر ئەوئەندە دەلیم ئىعتىرازگرتن لە دانانى نیشانەى «۷» لەسەر رى قەلەو (ر) لەو روووەو كە شكەكەى نرىك دەكاتەووە لە پىتى «ز» ئەم ئىعتىرازە كە خرايە بەر تىشكى لەيەكچوونى «ب، ي، ن، ت، پ» نى ناوهراست هىزى كەم دەبیتەووە چونكە لەوانەى بى بە پى بخوئىرتەووە يا پى بە نى يا نوون بە تى بخوئىرتەووە. هەر پىتى «ز» لەوانەى بىتە «ز» «چىم» يش براجرمانەى «چىم» كەوايە موبالغە كردن لەو نیشانەى سەر «ر» بە نانقەست يا بە سافىلكەى، كۆمەلەىك موشكىلەى وەك ئەو لەبىر خۆى دەباتەووە و پى دادەگرى لەسەر تاكە شتىك كە برادەرى زۆرن.

پېشنيارە كانى كۆر هى وایان تىدايە بەتیکرای دەنگى ئەندامە كانى پەسند كراو، هەندى جارىش وا بوو زۆرىنەى دەنگى ئەندامە كان پەسندى كرددووە. من لەو باوهرەدا بووم ئىسمى فاعىلى (مركب) سەرلەبەرى هەردوو كەرتى بەيەكەووە بنووسرىن با واتاىكى تايەتیش رانەگەينەن وەك ئەووى بنووسرى «نانخۆر» هەرچەند نەشبووبى بە ناوى «حرفە» ی وەك «جلدروو» ياخود «سەرتاش». هەم لەبەر ئەووى كەرتى دووهمى وشەكە سەرلەبەرى واتا رانانگەينەنى هەم لەبەر هېندى كە ئەم كەرتەى دووهمە بۆتە «عامل» ی كارتیکەرى وشەى پىشەووە (لە راستیدا وشەى پىشەووە مەفعولە) و واى پتووە نووساوە لى ناچرپتەووە، بەلام كۆر برپارى وا بوو تا بە هەر دوو كەرت وشەىكى قامووسى (فەرهنگى) پىك نەهینن و واتاىكى تازه دانەهینن بەيەكەووە نەنووسرىن.

من مەيلم بۆ ئەو دەچوو رانوى لكاو كە هاتە ناو وشەووە، پىتە دابەشكەرى وشەكە، واتە راناووە كە بە كەرتى پىش خۆبەووە بلكى و لە كەرتى دوا خۆى جيايتەووە وەك «بم بىنە، دەت بىنم، نەمان دىتى» بەلام كۆر ئەم برپارەى هەر بۆ ئەو حالانە بوو كە راناووە كە دەكەوتتە دواى پىشگرەووە وەك «هەلم گرت، دامان گرت، پىمان كرد»...

وابزانم ئەوسا كە لىزنەى ئىملا خەرىك بوو گىروگرفته كان يەك لا بكا لەبىرى چوو باس لەو بەكا كە حەرفى «نە» ی نەفى بە واتاى neither و nor بەكار دى دەكەوتتە پىش فىعلەووە چۆن بنووسرى؟ بلكى يا نەلكى؟ تۆ دەلى نەدەخوا نەدەخواتەووە. دەبىنى ئەم «نە» يە لىرەدا وەك «نە» ی نەفى عادەتى حەرفى «دە» ی مضارعى لەناو نەبردووە. نەفى عادەتى «دە» يەكە تى دەبا و دەلى: ناخوا و ناروا و ناچى... هتد. برپارى كۆر ئەوئەى ئەمرازە كانى «نەفى و نەهى و ئەمر و

مضارع» له هه موو حالدا بلکین به فیعلوه، ته نانهت که دوو ئامرازیش به یه که وه هاتن. راناوی لکاویشیان له گه لدا بوو هه بلکین وه ک: نه یانده گرتین، مه مینه، بتانگرم... به لام وا ده زانم «نه» ی به واتای neither و nor هه لئاگرئ بلکی چونکه وه ک ئه مزازه کانی تر نییه حساب بکری به کهرتی ئه سلئی فیعل، ئه م راستیه جارئکی دیکه ش به وه دا درده که وی که «نه» به واتای neither و nor له گه ل «ب» ی ئه مزازی ئه مریش کۆده بیته وه و ده گوترئ «نه بکه ی نه یخوی» ئه گه ر نه هی عاده تی با ده گوترا «نه که ی نه یخوی» له به ر ئه مه مه عقوول نایینم مامله تی ئه مزازه کانی تری له گه لدا بکری، به و پییه نه لکانی له گه ل سروشتیدا زیاتر ریک ده که وی و ده بی بنووسری «نه ده چی و نه دی».

به لام ده بی تیبنی ئه وه بکری له صیغه ی (ماضی استمراری) ئه مزازی «نه» ی نه هی عاده تیش «ده» ی نیشانه ی «مضارع» تی نابا، ده لئی «نه ده رۆیشت» له به ر ئه مه له رواله تدا وه ک «نه» ی neither خو ده نویتی، به لام له لایه ن و اتاوه وه ک ده زانین زۆر له یه کدی جودان.¹ به لای منه وه له م حاله شدا ده ستووره که نه گۆری باشه، واته که ویستت «نه» ی وشه ی «نه ده رۆیشت» به واتای neither بی ئه وسه مه یلکینه، که ویستیش «نه» ی نه فی بی یلکینه. ئه م لکان و نه لکانه له ئه لقییه عه ره بی [ئیسناکه مان] زۆر باش ده رناکه وی چونکه پیته بزویتی وشه ی «نه» که نیشانه که ی «ه» یه به دوا خوییه و نالکی. به لام ئیمه لکانی ئه وه مان مه به سه که بیته که رتیکی وشه ئه وسه له نووسیندا مه ودا ناکه ویته میانی ئه و و بر گه کانی تری وشه وه به نمونه ده لیم که ویستت neither به کارینی ده نووسی «نه ده رۆیشت و نه ده هات»، که مه به ستیش نه فی عاده تی بوو ده نووسی «نه ده رۆیشت، نه ده هات».

یه کیک له گرفته کانی نووسیمان هاتنی «کسه ری مختلسه» یه بو ناو وشه ی کوردی. من ئه و بزویته یه کجار بییه زه ناو ده نیم «بزویتی بیته رف» (محاید) چونکه ده بیته نییه ناو وشه وه مه به ستت نییه به ره و هیچ یه کیک له بزویته کورته کان بیدرکینی، وه ک ئیسناکه باسی لی ده که م ئاغلەب وا ده بی زه روورته ده بیته ی و که زه روورته نه ما له خووه لاده چی یا میسال بیتمه وه تو ده لئی «گه نمه که م کری» لیره دا پیتی «ن» وه ستاویکی ته واوه، به لام که وشه ی «گه نم» به ته نها بلئی ناچاری قورسای بیته سه ر پیتی «ن» ه که و به دوا ئه ودا «م» له وشه ی «گه نم» دا بوه ستینی واته لیره دا وه ستاو و به دوا وه ستاودا نای مه گه ر خو تی تیدا سه غله ت که ی بو یه «ن» ه که قورس ده که ی و بزویتیکی سووکی بییه زی بیته ره فی ده ده تی تا بتوانی «م» ه وه ستاوه که بدرکینی.

ئیشکال له دۆزینه وه ی زاراه نییه بو ناوانی ئه و بزویته، با پتی بگوترئ بیته ره ف، کسه ری مختلسه، Stress یا هه رچی بی، ئیشکال له وه دایه ئاخو ئه م بزویته پشتگویی بخری، یه کجاره کی، یا خود ئیشاره ی بو دانری؟ که پشتگویی خه ی ت ئینکاری بوونی شتیکی هه بوویت کردوه، خو له شیعردا وا ده بی ئه گه ر ئه م بزویته مافی ته واوی خو ی نه دریتی شیعه ره که له نگ ده بی، واش ده بی که تی نه به ی و نه یکه ی به وه ستاوی ته واو ئه وسه له نگی په یدا ده بی. من مه به ستم ئه و شویتانه نییه که بزویته بیته ره فه که هه میسه تیباندا درده که وی وه ک کاف و دال له وشه ی «کردن» دا یا خود پیتی تی له وشه ی «به ستن» دا، بریاریک که بو ئه و ته رزه شویتانه بدری ته گه ره ی تیدا نییه به لام له زۆر وشه دا جاریکان ئه م بزویته ی تیدا یه بنووسری و جاریکان نا؟ مه عقووله دوو جو ره رینوس بو یه ک وشه؟

¹ - ته نانهت له م سیغه یه شدا که «کار» (فعل) ه که تییه ر (متعدی) بوو «نه» ی به واتای nor سه ره خو یی خو ی راده گه یه نی. به نمونه ده لیم کاری تییه ری «خواردم» با بکه یه رابردوی استمراری که ده بیته «ده مخوارد»، ئینجا با بیکه یه «نه فی» ی عاده تی دیاره ده بیته «نه مه خوارد»، که چی «نه» ی به واتای nor کاره که وه ک خو ی ده هیلیته وه و ته رکیبی ناگۆری و ده گوترئ «نه ده مخوارد نه ده مخواره وه». هه مان شکل ئه م «نه» یه nor له گه ل سیغه «انسانی» یه کانی کاری تییه ریش خو ی جیا ده کاته وه له «نه» ی نه فی ده گوترئ: نه مخواردبا، نه مخواردبی، نه مخواردبووبا. ئه مه له حالی نه فی عاده تی به لام له گه ل «نه» ی nor ده گوترئ: نه خواردبام، نه کردبام، نه خواردبیتم، نه کردبیتم، نه خواردبووبام، نه کردبووبام - له سلیمانی بو ئه م صیغه یه ی دوایی ده لین نه خواردبوومایه، نه کردبوومایه.

دەزانم ئىستاكه برىارى گىشى، به كردهوه نهك به «تصويت»، لهسەر هيندييه ئەم بزويته له ريتووسى كوردى به پىتى عەرەبى نىشانەى بۆ دانەنرى و دەرختى و دەرئەختى بديتته بهر زهوقى خويتهر و پيوستى جىگه، بهلام لهو باوهردام ئەم خو بىدەنگىردنه له ئاست ريتووسى لاتىنى به زەحمەت بچيته سەر، هەم لهبەر ئەمە كه لاتىنى پىتى حازر و زورى هەيه بۆ هەموو دەنگىك تا وا دەبى له هەندى ريتووس چەند پىت به زىادەوه دەنوسرىن له برىتى يەك دوو دەنگ له وشەدا، هەم لهبەر ئەمەش ريتووسە لاتىنىيەكانى تا ئىستا بۆ كوردى دانراين غالبان نىشانەيان بۆ ئەم بزويته داناو.

ئەوهى راستى يى، دۆزىنەوهى ئەو پىتانه كه دەگونجىن بەدوايه كديدا بين به سكوونى تەواو، كارىكه تا ئىستا نه كراوه له كوردیدا ئەگەر كەسبى كوردىيى من نەمدىوه. بۆ نمونە دەلیم نوونى وەستاو دیتە پىش كافی وەستاو وەهەك له وشەى: دەنگ، رەنگ، شەنگ، پونگ، دونگ... هتد دا دیارى دەكرى، هەرگیزیش زهوقى كوردى قبول ناکا نوونە كه ئەم بزويته بىتەرەفهى بديتته لهو وشانەدا كه چى هەمان پىتى «نوون»ى وەستاو كه هاتە پىش كافی وەستاو وەهەر دوو جۆرە تەلهفوز قبول دەكا، دەتوانت بلێى «دەنگ» به وەستاندى نوونە كه، دەشتوانى بلێى «دەنگ» به قورسكردنى نوونە كه. من نىشانەى زەنەى لهسەر دادەنيم.

نمونەيىكى تر پىتى «س»ە، ئەم پىتە زۆر ئامادەيه به وەستاوى بىتە پىش ئاغلەب پىتەكانەوه هەرچەند له گەل هەنديكىان خزمایەتیی خۆشتره وەك پىتى «ت»، تۆ دەلێى «دەست» به وەستاندى سینه كه و هەرگیز نالێى «دەست» به قورسكردنى. بهلام كه دەلێى «دەسك» هەردوو جۆر تەلهفوز دەگونجى، كه چى له گەل پىتى ز، ش، هەر كو نايتهوه نه به سكوونى تەواو نه له گەل بزويته بىتەرەفدا.

هەز ناکەم كاتىكى زۆر بخاييم له گەل ئەم تەگەرەيدا كه تەگەرەى stress كسرهى مختلسه، بزويته بىتەرەف ه، نهك لهبەر كه مایەخى تەگەرە كه له رووى لىكدانەوهى فونكتىكەيهوه، بەلكوو له رووى ئەوهوه تەگەرە كه له ريتووسى پىتى عەرەبیدا كه مەتر هەستى پى دەكرى، خەلقىش چاوى راها تووه له تى نه خویندەوهى ئەم بزويته. بهلام پيوستە زمانەوانانى كورد له ماوهى دريژدا دىراسەيىكى تەواوى هەموو دەنگەكانى ئاخفتنى كوردى بكەن و لهو دىراسەيدا قابىيەتى وەستاندى هەر دەنگىك له پىش دەنگىكى ترى وەستاودا دەربخەن.

يەك كىك لهو پرسيارانەى داخاوى وەرامدانەوه دەكا چۆنەتیی نووسىنى وشەى لىكدراو (مركب) ه. برىاره كانى كۆر هەندى جۆرى ئەو تەرزە وشانەى گرتۆتەوه وەك ئەوهى له «فعل»دا پىشگر تەركىبه كه پىك بىنى «هەلگرتن، راکردن، تى دامان» ياخود جووتە وشەيىك به يەكەوه واتاينكى تازه بىخشن «سەرتاش، جلدروو...». بۆ ئاگاداربوون له بارەى برىاره كانى كۆرەوه تەماشاكردنىكى يەكەم ژمارەى گوڤاره كەى لزووم به كوتانەويان ناهيلێ. لێرەدا من رى به خوم دەدم رايەكى گىشى لهو مەوزوووه دەربرم.

من دەلیم هەر وشەيىكى لىكدراو كه لهوانه بى بىتە وشەى فەرەنگى و واتاينكى تازهى ئاشكرا به دەستەوه بدا كه له كەرتەكانى تەركىبه كه نەفامریتەوه بەلكوو له كۆبوونەوهى هەمووان پىكەتیی، ئەو وشەيه هەموو كەرتەكانى به يەكە بنووسرىن جا به هوى پىشگر و پاشگرهوه يا له دوو وشەى سەربەخۆوه يا له نىمچە جمله phrase هوه پەيدا بووى فەرقىك نهكا. هەلبەت ئەم پىشياره ناو و كار و ئاوهلناو و ئاوهلكار و هىچ بەشكى ئاخوتن جودا ناكاتەوه و هەمووان دەگریتەوه و يەك برىارىان بۆ دەدا، به نمونە دەلیم كه قەناعەتمان كرد «سەر لى دان» بخريتە قاموسهوه له بەرابەر وشەى «(زيارە) visit با به يەكەوه بنووسرىن «سەرلیدان».

لهمەدا، دەبى بلیم جىاوازيهك دیتە پىش له گەل يەك كىك له برىاره كانى كۆر، چونكه ئەو واى پەسند كردوو كه دوو پىشگر، يا زياتر، هاتنە پىش وشەوه تەنها ئەوهى راستەوخو دەكەوتتە پىش وشەكهوه هەر ئەويان پىوهى بلكى، واته له نووسىنى وشەى «تى هەل ئەنگوتن» يەكەم پىشگر «تى» دەبى به جودا بنووسرى، تەنها پىشگرى «هەل» به فعلة كهوه بلكى «تى هەل ئەنگوتن». دووجا كه پىشيارى كۆر ئەمە بى و نەهیلێ يەكەم «پىشگر» بلكى دياره رى نادا وشەيىكى سەربەخوى وەك «سەر» به نىمچە جوملهى «سەر لى دان»دا به دوا خۆيهوه بلكى، هەر «لیدان»ە كه به يەكەوه دەلكينى.

دەبىي ئەوھش بېلىم كەوا لە فەرزى پېشنيارە كەى من پەسەندىش بىكرى، كە ھات و وشەى و ھا لىكدراو چووھ ناو رستە و داخووزى جىنگە لە بەر يەك ھەلۆھشا و تىك چرمسانە كەى (التحام) نەما دەبىي كەرتە كانى بە جودا بنووسرىن بە پىي ئەو دەستوورانەى كە برىار دەدرىن بۆ لە بە كتر جودا كرنەو، واتە كە «سەرلىدان» خرايە جوملەو و بوو بە «سەرم لىيان دا - سەرم لى دان» ئەوسا وەك جملە ماملەتى لە گەلدا بىكرى نەك تاك وشە، چونكە دەبىتە جوملە پىي كە عادەتى وەك «گۆشتم پى فرۆشتن، دەستم بۆ ھەلبرىن، نامەم بۆ خوئندنەو».

بە پىي برىارى كۆر ئەمرزى «لە» نالكى بە دوا خوئەو و دەنووسرى «لە شار بووم» ھەر ئەمەيشە رچەى نووسىنى ھەموو نووسەرانى كوردى. نووسىنى ئەمرزى «لە» بە تەنھايى ئىشكال دروست ناكە ئەگەر تەواو كەرى «و، ھە، را، دا» لە گەلدا نەبى، بەلام كە ئەم تەواو كەرانە ھاتن ئىشكال دىتە ناوھە. فەرموو قەلەم بگرە و بنووسە:

- لە كەركووكەو - لە كەركووك ھو؟

- لە كەركووكرا - لە كەركووك را

- لە كەركووكدا - لە كەركووك دا

برىارى كۆر ئەوھى تەواو كەرەكان بلكىن.

بەشى زۆرى نووسەران «لە كەركووكەو» و «لە كەركووكرا» بەيە كەو دەنووسن بەلام «لە كەركووك دا» جيا دە كەونەو.

ھەر برىارىك بدرى دواى لىكۆلىنەو و سرنجدانى قوول تا ئەو رادەيە بەلای كەمەو قەناعەت بە خاوەنە كانىان پىي باشتەرە لە برىارى سەرىپىي، ھەرچەند خووم ئەندامى ئەو كۆرەم پېشنيارى كوردو «لە» نەلكى و تەواو كەرەكانى بلىكن، خووم پى ناگىرى لەوھدا كە بلىم دوو جۆرە رەفتار لە گەل دوو كەرتى يەك شت كارىكە پرسەك (علامە استفھام) بەسەرەوھە.

ئەمرزى «بە» ئەوئىش لە ھەندى رۆوھە وەك «لە» وايە. وا دەبى تەواو كەرى بە دوا دىت. دەلىي «بە پىو»، «بە مال و مندالەو...». بە نىسبەت «لە» و «بە» قسە درىژەى پترى ھەيە ھەندىكى ئىزافەى سەر ئەوھەندەى دەكەين تا ئىستا گوترا.

«لە» وا دەبى دەكرى بە «لى»، واش دەبى دەكرىتە «تى» و دەبىتە پىشنگرى «كار» (فعل) و بە پىي پېشنيارى كۆر بە كاروھە دەلكىنرى، دەلىي: «بەردىكم تى گرت»، كە بە ئەسل بەردىكم لە نىشانە گرت، «رەخنەم لە مامۇستا گرت» بووھ و «لە» يەكە كراوھتە «تى، لى»، بە نىسبەت «بە» دەگوترى «قسەم بە دارا گوت»، «قسەم پى گوت».

دەبىنى دوو ئەمرزى «بە، لە» كە دەچنە سەر كار يا راناوى لكاو ياخود كە دىنە كەرتى چاوگ وەك «تىگرتن، لىگرتن، پىكردن» دەگوترىن و دەلكىن بەدوا خوئانەوھ لە نووسىندا. دەوجا كە ئىمە برىار بەدەين «لە، بە» بوخوئان نەلكىن دەبى ئەوھمان لەبىر پى كاتىك كە دەبنە «لى، تى، پى» دەلكىن، سەرەراى ئەوھ كە ھەموو تەواو كەرەكانىشيان ھەر دەلكىن (ھەموو تەواو كەرەكان بە پىي پېشنيارى كۆر دەلكىن، ھەموو نووسەرانىش تەواو كەرى «وھ» دەلكىن لە فەرزى تەواو كەرى «دا، را» ش نەلكىن). من نامەوى لە خوومەوھ لكان و نەلكانىان تەرجىح بكەم، خو ئەگەر تەرجىحىش بكەم چ كارىكى بەدم نەكردوھ، ھەر ئەمەم مەبەستە ئىشكالەكە بە روونى و بەتەواوى بخرىتە بەرچاوان.

گرفتى نووسىن و نەنووسىنى «ى» يكى زىاد لە حالى وەصف و ئىزافەى ئەو وشانەى كۆتايىيان «ى» درىژ و تىزە (وەك ترۆزى، سى، پىاوھتى) يا بەدوا كارى رابردوودا كە بە ئەسل كۆتايىيەكەى «ى» تىزى درىژ پى و بخرىتە پال كەسى سىيەمى تاكەوھ (وەك نووسى، دزى) بە درىژى لە گوتارەكەى خوئدا لىي دواوم، ئەو گوتارەى لە ژىر ناوئىشانى «بە كارھىتانى (ى)» لە رىزمانى كوردى» لە يەكەم گۆفارى كۆردا بلاو كرايەوھ، لزووم ناىنم لىرەدا تى ھەلچمەوھ ئاخو

بنووسرى «ترۆزى ناسك» ياخود «ترۆزى-ى ناسك»، «ئەخۆل نووسى» ياخود «ئەخۆل نووسى». وهك ئەم باسه
هموو باسهكانى تىرىش كه له گۆفارى كۆردا بلاوكراوهتهوه لهبارى «رېتووس» هوه پېئويست نيه ليرهدا دووباره بكرېتهوه
به نووسين، ئيمكان ههيه وتوويزيان لهسهر بكرى و لايهنى پهسند و ناپهسنديان بخريته بهر سرنجلىگرتن و ليكدانهوه.
هموو ئەو گرفتانهش كه له گۆفارهكه يا ليرهدا باسيان نهكراوه دهشى باس بكرين و بهپىي بيروباوهري خواهن رايان
پيشنيارى مناسيان بو دانري.

«...»

فۇنەتېك چىمان بۇ بكا؟

گۇڧارى «كۆرى زانىارى كورد»، بەرگى سىيەم / بەشى يەكەم سالى 1975

ھەرچەند بابەتى «فۇنەتېك» م نەكردوۋە بە مەيدانى چالاكى خۇم، بەلام بە بۇنەى ئەوۋە كە فۇنەتېك يەكېكە لە باسەكانى سەربە ئاخواتنەۋە، بابى ئەوۋەندەم ماف پىيەۋە ھەيە لە گۆشەى نىگاي زمانى كوردىيەۋە سەبىرىكى بكام ۋەيا دەستىكى رەخنە ھەلبىر لە ۋە بىرورايانەى كە لەگەل راستە حسابى زمانى كوردى و سروشى دەنگەكان و بزۋىنەكان و بىرگەكانى ناگونچىن، رېى ئەوۋەشم لى كۆپىنابىتەۋە داۋا بكام لە فۇنەتېكزانەكانى كورد كەۋا خۇيان رىزگار كەن لە تەسلىمبوون بۇ بىروراي زاناکانى بىگانە كە «تصور» يان بەرانبەر دەستور و رېيازەكانى فۇنەتېك و جۇرى دەنگ دەربىرىنى بىرگە ۋەشە ۋەستە... لە زمانى ئەوۋە پەيداۋەۋە كە سروش و تايبەتەكانى لە ھى زمانى كوردى دوورن، ۋەيا ھەر نەبى ھەموو جارن لە گەلدا رىك نايەن. ناۋاۋە دەبىيەن و دەخوئىنەۋە، يەكېك لەۋانەى باسى فۇنەتېك دەكەن ۋەھامان لەگەلدا دەدوئ ۋەك ئەۋەى بىرار و بىروراي زاناکانى فۇنەتېكى ئەۋروپا بوۋىتە زانستى «تطبيقي - مختبرى» و قسەكانىان لەم مەيداندا رەخنە و دەمەتەقە ھەلنەگرىت.

ئەم گوتەيە ھەرچەند پتر بىنى خۇ ھەلدانەۋەى خاۋەنەكەى لىۋە دى لە ۋە ۋەۋە كە ۋا رادەگەيەنېت خۇى بوۋىتە مىراتگرى فۇنەتېك و زانستى زاناکانى فۇنەتېك و چ مافى من و توى بەسەرەۋە نەمايىت، لەگەل ئەمەشدا بۇ مەبەستى كورتكردنەۋەى دەمەتەقە گوتەكە بەراست دەگىرپن و ھىچ رەخنەيىكى لى ناگرن، ئەۋەش لەبىر خۇمان دەبەينەۋە كە زاناکانى فۇنەتېك تائىستاش لەسەر شتىكى يەكجارەكى رىك نەكەتوون، ئالەم حالەشدا رىم ھەبە بلىم؛ ئەى فۇنەتېكزانى كوردى تۆ لە خويىندەۋەى كىتتەكانى فۇنەتېك ھەر دەستورە گىتتەكانى «زانست» ى فۇنەتېك فېرېۋىت، جارى يەك ھەنگاۋ نەھاۋىشتەۋە بۇ ناۋ گىروگرفت و كىشە و بىنەۋەبەرەى سروش و تايبەتەكانى دەنگ و بىرگە و وشە ۋە ۋەستە و گوتە و گرتن و رەھاكردن و دياردان و ژىرلىۋخستنى ئاخواتنى كوردىيەۋە ھەر ۋەك خويىندى كىتتەكانى رىزمانى بىگانە لەۋەندەت زانتر ناكا كە پىت بلى فلانە شت Verb ە و ئەۋىترىش Noun ە كە بەمەدا يەك مىلېمەتر ناتباتە ناۋ زمانى كوردىيەۋە و لەۋانە دەبىت بە «ظرف» ى بلى «صغە» و بە «ضمير» ى كوردى بلى «حرف ربط»، ھەرۋەھا خويىندى كىتتەكانى فۇنەتېك بە عەرەبى ۋەيا ئىنگلىزى ۋەيا... ژاپونى لە خۇۋە ناتكەن بە زاناي فۇنەتېكى كوردى و دىسانەۋە لەۋانە دەبىت دۋاى ئەزبەر كوردنى ئەۋ كىتابانە چى ھەلەۋغەلەت و پەلەتە ئەۋە بكام بە دەستورى فۇنەتېك لە كوردىدا با ۋەد جارائىش ھەرەشەمان لى بكام بە قسەى ۋەك «زانايان ۋايان گوتوۋە». من بە گوئى خۇم بىستومە لە خاۋەن شەھادەى دكتورا لە «زمان» گوتوۋەتى «سووتا، برزا، رما، پسا، رزا» ئەمانە ھەموۋيان فعلى «مبنى للمجهول» ن شەھادەى بەستەزمان لەخۇۋە نايى ھەلەى خاۋەنەكەى راستكاتەۋە ۋەيا لى بىتتە مامۇستا و سەرلەنۋى فەرقى نىۋانى «مبنى للمعلوم و مبنى للمجهول» ى بۇ شەرح كات...

گرىمان زاناي «قواعد اللغة - رىزمان» بە باشىش لە دەستورەكانى گەيشتى مەرج نىيە بىتتە «زاناي زمان» ھەرۋەك زاناي زانستى «عروض» مەرج نىيە بىتتە شاعىر ۋەيا زاناي «مقام» بىتتە گۇرانبىت. بەۋ پىيە دەتوانىن بلىن، راستىش دەكەين كە دەلىن، زاناي زانستى فۇنەتېك مەرج نىيە بىتتە شەرزا و پسپور لە سروش و تايبەتەكانى دەنگەكانى ئاخواتنى مادەرزادى خۇى. فۇنەتېكزان، سەرەراى زانىنى فۇنەتېك و لەۋىش زياتر پىۋىستى بە وردىبىنى و قولبۋنەۋە ھەيە، لەگەل ئەم وردىبىنى و قولبۋنەۋەيەشدا دەبى سەلىقەى راست و زېھنى تىز و ھەست و نەستى كارا پال پىشتى لى بكام و چراى بۇ ھەلەكەن تاكوۋ تارىكى ناۋ تەركىبى رىس و تەۋنى ئاخواتنى بۇ روون كەنەۋە.

ئەم مەرجانە ھەر بۇ فۇنەتېك پىۋىست نىن، لە راستىدا ھەموو زانستىك پىۋىستى پىيان ھەيە. مرۇف كە نىگاي لىل بوو ھەرچى زانستى جىهان ھەيە نايكا بە پسپور لە ھىچ مەيدانىكدا. بە نمونە دەلىم، كە تۆ سەلىقەى شىعرت نەبوو ھەموو دىۋانى كائىنات لەبەرەكەت نايى بە شاعىرىكى ھەلەكەتۋى زىندوۋ ۋەيا كە زېھنى «رياضى» ت نەبوو ھەرچى دەستورى

زانای ریزمان و لیکۆلینهوهکانی. من دهمهوی بلیم زانستی فۆنهتیک بهس نییه بۆ زانینی سروشت و چۆنهتی و تایهتی دهنگهکانی ئاخوتن، له کوردی بیت یا له زمانیکی تر. یه کیک که زانستی فۆنهتیک زانی، جاری، ههر فۆنهتیک دهزانی و بهس. کهس به تنهها زانینی دهستور و زاراههکانی زانستی فۆنهتیک ناچیتته ناو رایهلهکانی ئاخوتن وهیا شارهزای پیکدا تیپهرینی تاروپویهکانی بیت. خزمایهتی و دژایهتی نیوان دهنگهکانی ئاخوتن کاریکه تابلایی جودایه لهو مهعلوماته بیتهرهفه ساردوسرهی که له زانستی فۆنهتیکهوه پهیدا دهبی.

فۆنهتیکزانیک که دئ و پیمان دهلی دهنگی «د» له فلانه شوینی پووکهوه به هاوکاری زمان پهیدا دهبی، بهمهدا قسهبیکی کردوه گهلیک لهپیش ئهودا گوتراوه، ئهگهر نهشی گوتبا لهخۆمانهوه دهمان توانی بیزانین، که دهشی زانین هیچ سوودیکنمان لهوهدا وهرنهرگروه دهنگی «د» یش بهخوی و ههموو جوهرهکانی ههر ئهوه دهبی که ههیه با فۆنهتیکزان بلی له مهلاشوهوه وهیا له لوتهوه وهیا له دوو کهلکیشی سهماوهروه دردیته. بهلی دهبی بزانین دهنگهکان له کوپوه دردین و چۆن دردین، رهنگه لهمهشدا زانای «وظائف الأعضاء» له فۆنهتیکزان باشتتر سهردههری بکات و نیشان بیکی، بهلام زانینه که خوی له خۆیدا ئهمرزیکه بیتهرهف (محاید) له تا دهکهویته دهستی بهلهدیکی زیرهکی شارهزا به پهناوپهسیوهکانی ئاخوتنی سههرلههری میللهتیک، وهیا بهشی زوری لههجهکانی. که پیم گوترا دهنگی «د» له فلانه شوین و به فلانه چۆنهتی دردهبرئ، چاوهنۆر دهکهم پینشم بگوتری دهنگی «د» ی کوردی وهک هی ئینگلیزی نییه و کورد ئهم دهنگه وهک عهرهبا دردهبرئ با عهرهبا سامیش بن و ئینگلیزیش ئاری. بهدوا ئهم راستیه سهرهتایهیدا دهمهوی ههموو ئه و تایهتیاشم پیم بگوتری لهبارهی دهنگی «د» ی کوردیهوه که له جیگه خۆیدا ئهم گوتارهم لینهوه ددهوی. فۆنهتیکزانیک کورد که هات و گوتی «د» له فلانه شوینهوه دردهبرئ له سهریهتی بلی ئهم راستیه (ئهگهر راست بی) له فلانه سهراچاوه و فلانه کتیهوه وهرگروه تاکوو گومانی خودپهسندی و دهست بهسهرا شتدا گرتنی لی نهکری رهنگه دواي ئهمانه ههمویان ئه و ئیحتیماله ههر بمینیتتهوه کهوا ههندیک وهیا بهشیک زۆر لهو بیروپرایانهش ههله بن. سهیری، ئیمه له باسی دهنگی «د» جاری ههر بهلای شیوه «د» لهکهی سلیمانی نهچوین که چهند له ئهسله «د» ی ئاسایی کوردی لاداوه و چۆن بهپیی دراوسیهتی لهگهله دهنگی تردا ئهویش دهنگهکهی دهگوریت وهک ئهوهی که بهدوا دهنگی «ن» دا بیت وهیاخود که دهگوریت به دهنگی «گ» و هوی ئهم گورانه چییه و ئهجمای چییه!!

فۆنهتیکزان دهبی پیم بلی دهنگی ئهوتۆ ههیه دهشی له دوو شوینی جوداوه درهبریت وهک دهنگی «خ» که ههلهگه گری بهرهزووور بپریت بۆ لای قورگ، دهشتوانی له لیوان نیزیکی خریتهوه بۆ لای مهلاشو، واته له ههردوو لای شوینی دهنگی «ق» هوه درهبریت. که ئهمهشی گوت پینوسته بهدوا ئهجمای ئهم تایهتیهی دهنگی «خ» بکهوی بهلکوو له رینی ئهمهوه بگاته تعلیلی ههندیک لهو گورانهی که بهسهرا بهشیک له وشهکانی کوردیدا دیت له لههجهبیکهوه بۆ لههجیبیک تر، وهیا ههر دیاردیهیکی تر بی که له ئهجمای لیکۆلینهوهدا پینی دهگات.

فۆنهتیکزانیک کورد دواي ئهوهی به ههموو دهست خاوتینیهکهوه شوینی درهبرینی دهنگهکانی ئاخوتنی (بهتایهتی هی کوردی) باس کرد و سهراچاوهکانی باسهکهی به دهستهوه دا، دهبی بزانی لهم کارهیدا، بهرانبهرا ههموو دهنگهکان نهک تنهها هی «د، خ» جاری زانستیکی سهرهتایه به خهلق راگهباندهوه وهک «أمر واقع» وایه که ئهگهر لیشی بیدهنگ بووبا کارهکهی پهکی نهدهکوت. کوردیک وهیا عهرهبیکی که قسه دهکا وهیا دهنووسی لهسهرا ئهوه راناوهستی فۆنهتیکزانیک پینی بلی هۆ کابرا ئهم دهنگه «م» که درکانت وهیا نووسیت له لووتهوهی درهبیننه نهک له لیو، چونکه کابرا له خۆوه بی ماموستا دهنگی «م» دردهبریت. زانستی فۆنهتیکیش چ سوودیکی گهورهی پیناگات بهوهدا که بگوتری دهنگی «ه» له ژوووروی دهنگی «ح» هوه دردیته رهنگه چ زهرهریکیش روو نهدا ئهگهر به ههله بگوتری «ح» له ژوووروی «ه» هوه دردیته، خۆ دهزانین زمان ههیه دهنگی «ح» ی تیدا نییه هی واش ههیه «ه» ی تیدا نییه، زمانی تریش ههیه ههردوو دهنگی «ح، ه» ی تیدا نییه تاکوو جیگهی راست وهیا چهوت بۆ دهراهنی ئه و دهنگانهی تیدا دیار بخریت. مهبهستم ئهوهیه بلیم ههرچهند دهستنیشانکردنی جیگهی راستهقینهی دهنگهکان یه کیکه له فرمانهکانی فۆنهتیک، بهلام ئهم دۆزینهوه و دهستنیشانکردنه خوی له خۆیدا سوودی نابی ئهگهر زانینی تری لی نهکهویتهوه، وهک ئهوهی ویتهی بیتهکانی «ابجدیه» بنووسری بهلام وشه و رستهی پینی ریک نهخری... رهنگه فۆنهتیکزان ههبی بلی زانستی

فۆنه تیک بهنده به دیارخستنی جینگه ی ئه و دهنگانه، به لأم ئه وهی لیمان مه علومه ئه وهیه که ئیمه ده توانین له گوتهی فۆنه تیکزان و باسه کانی فۆنه تیک بگهین بئ ئه وهی پیمان بگوتری دهنگی «ق» له عه ره بیدا به چه رفیکی «قلقلة» ده ژمیردری، وهیا دهنگی «ح» له هه ندی زماندا ده کری به «ها» وهیا رووسه کان دهنگی «ث» ده کهن به «ف».

سه ره رای ئه م که مبابه خیهی دیار کردنی جینگه ی ده برپینی دهنگه کان ده بی ئه وهش بزانی فۆنه تیکزانی ئه وتۆ هه یه ئه وهنده به سه هوو ده چی له باوه ره کانی ده باره ی شوینی ده برپینی دهنگه کان، باشر ئه وهیه هه ر لیان به دهنگ نه یی چونکه ره نگه به قه ده ر کۆله وارنیک تیاندایه هه له بچی، دوا ی به هه له چوونیشی ئه وهنده له خۆی بیخه به ر بی به قه ده ر پیغه مبه ریک شانازی به خۆی و هه له کانی بکات. من نووسه ری ئه وتۆم دیوه گوته ی فلانه دهنگی ئاویستا هه ر خۆبه تی که ئیستا له کوردیدا به کاردیت نه ک له فارسی. له مه دا وا ده رده که وی ئه و نووسه ره به ریکورد ده ر دهنگه که ی له ئاویستا وه بۆ به چی ماوه ئه گینا چون ده شی له سه ر به ردی ره قی بی به لگه و ئیسه پاته وه ئه م داوا یه پر جورته ته وا به ئاسانی ده برپردیت؟ که داوا ی بی به لگه بۆ کوردیک لوا بۆچی بۆ فارسیک نه لوی؟ کئ ده توانی مه نی فارسیک بکا له وه دا که بلی هه مان دهنگی ئاویستا خۆبه تی بۆته فلانه دهنگی فارسی نه ک کوردی؟ ئه م وشکه مه له یه له ناو چه وزی پر ده عوا ی بی به لگه دا بۆ هه موو که سیک وه ک یه که؛ وشکه مه له یه و به س، نه هیچی تی ده چی نه هیچی لی پیک دیت.

له م تیبنیه وه راده گه م به م برپاره، هه ر یه کیک له ئیمه خه ریکی توژی نه وه بی له باره ی کورده وه چ له رووی فۆنه تیکی کوردیه وه بیت چ له رووی فه ره نگه وه چ له رووی ریزمانه وه چ له رووی میژوو و ئه ده ب و فۆلکلوره وه بی، پیوستینی ئه خلاق ی به سه ر شان وه یه له و خه ریکوونه یدا که ده بی ملکه چ کا بۆ راستی. ناشی به هیچ کلۆجیک ئاره زووی خۆی به خه به ر بیینی و تیکه ل به توژی نه وه که ی بکا. ده بی نمایشت و خۆه لدا نه وه به لاره بئی به و پییه ده بی چاومان بۆ هه موو راستیک بکه ی نه وه، هه ر کاتیکیش هه له بیکی خۆمان دۆزیه وه وه یاخود یه کیک به خیری خۆی بۆمانی دۆزیه وه ده رحال لیی بسه لمیتین نه ک کورده غیره تی بمانگری، چونکه ئه گه ر وا نه که ی و سووربین له سه ر هه له ئه نجامی زۆر ناقۆلای لی ده که و پته وه وه ک ئه وه ی که نیگامان لیل ده کا نه ک هه ر له و با به ته هه له یه ی که له سه ری سوور بووین به لکوو له هه موو ئه و باسانه ی که به وه وه به سترانه وه.

دوو مه یینه بی داگرتن و کورده غیره تی بمان با بۆ نه خۆشی نه فسی ئه وتۆ چ پنه وندی به رۆشنییری و خوینده واری و فۆنه تیک و زانسته وه نه بی. خووگرتن به سووربوون له سه ر هه له له ئه نجامدا وامان به و خوه رادیتی که هه ستی به خۆنازینی تیدا بکه ی و ورده ورده ده ماری مانیای (خۆ به گه وه زانین Megalomania) مان لی ئه ستووور بکا. من له مونا قه شه دا که سی وه هام دیوه به پیی به رده وامبوونی له سه ر هه له رووی گه شتر و چاوی پر شنگدارتر بوه تاکوو وای لی هاتوه گه یشتۆته راده ی خۆ له بیر کردن، ئیتر بی په روا له نکاویک ده ستی به سه ر رایه راسته که دا گرتوه و گوته شی تی بزانی بیروباوه ره که ی من چه ند راسته!! له خویندنه وه ی رۆژانه شمدا دیتومه چ جو ره دلگه رمی به کار هاتوه له لایه ن ئه وه ی ره خنه ی لی گیراوه. ده بی ئیمه له و حالانه دا به خۆمان بویرین.

به نیسه ت توینی نه وه له با به ته کانی کوردیه وه، خه ته ری سووربوون له سه ر هه له له وه وه دیت که وا کوردی هه ژار تا ئیستا چی وای بۆ ساغ نه کرا وه ته وه قه واره ییکی ئه وتۆی هه بی به ئاسانی بیته مانعی په ره سه ندنی هه له له بیروباواندا: ئیمه له سه ره تای هه موو با به تیکی رۆشنییری کوردین، وه ک میله تانی تر نین خه رمانی رۆشنییری راست و پوختمان ده ستووراتی ئه وهنده پته و و هیژای بۆ په یدا کردیین که هه له ی من و تۆ نه توانی به رانه ریان بوه ستی وه یا ده ستووریک هه له یان تی بترنجینی.

مامۆستایه کی عه ره ب وهیا ئینگلیز که له نووسیندا هه له بیکی ریزمانی وهیا میژووی کرد چه ندین کتیب و نووسراوی کون و نوئی لیی به دهنگ دین و راستی ده که نه وه. ده توانم بلیم له نیو میله تیکی پیشکه وتودا نووسه ر ناویزی هه له بکات له ترسی ریسوا بوون. باری رۆشنییری کورد وه ها نییه: له زۆریه ی مه یدانه کانی رۆشنییری کوردیدا، ئه گه ر نووسه ر لغاویک نه خاته زاری خامه ی که له ساتمه و هه لانی بیاریزی، ده توانی به که یفی خۆی شتی غه له ت بنووسی و که سیش لیی به دهنگ نه بی. به نمونه ده لیم چه ند مانگیک لی ره به پیشه وه کورته باسیکی قوت و قوندیله م له باره ی «ئهمین ئاغا- ئه خته ر» خوینده وه ورپته ی وه ها سهیری تیدا بوو هه ر ده نگوت نووسه ره که ی هۆش و گو شی خه لقی بی تا قی ده کاته وه:

نووسرابوو له مه جلیسی ئەمین ئاغادا شاعیری وه ک قادر و کەیفی و شیخ رەزا و نالی ئاماده دەبوون! کەس نههات بلی کاتیک نالی کوردستانی عێراقی به رهو حەج و شام و ئەسته مېوڵ جی هېشت جارئ ئەمین ئاغا مندالیکي چەند سالی بو، هەر ناشی ئەمین ئاغا چاوی به نالی کەوتی. من که نووسینه کەم خویتهوه به دەست خۆم نه بوو گوتم دەبوو نووسەر «أبو نواس» یش بۆ مه جلیسه که بخوازیتهوه دوو سی قسهی خۆشی تیدا بکات.

ئەم تەرزە گوته بهی بی سەر و بی له نیو میلله تی پیشکه وتودا جیی نایتهوه. نه ک هەر جیی نایتهوه و بهس، ئەوهی راستی بی نووسه ری وها پیاده و هه رزه کار یه ک گو شه ی رۆژنامه و گو فاری ده ست ناکه وی هه له ق مه له قی تیدا بنووسی. چ خاوه ن رۆژنامه و گو فاریک ئاماده نییه به به رتیلیش ناوی خۆی و رۆژنامه که ی بزرتی به بلاو کردنه وه ی بابه تی وها بی نرخ و قریوک. له نیو ئیمه دا که ئیمکان هه یه شتی وها ساده و به سه زمان بلاو بکریته وه له وه وه دی که هېچ سه رچاوه ی لی سه لمینراو نییه به یه کتر نه گه یشتن و یه کتر نه دیتنی ئەخته ر و نالی سه پاندی. توژینه وه له تابه تی ژیا نی ئەخته ر و نالی، یا هی تیکرای رۆژگاریان، زه رف و زه مانئ راسته قینه ی هېچ کامیکیا نی ساغ نه کردۆته وه تا کوو نووسه ران له خویانه وه چاپوولی کو کردنه وه یان به یه که وه له جیگه و زه مانیکدا ناویژن. برۆا ده که م خویته ری عاده تی که یفیشی به و تەرزە مه جلیسه گه رم و گو ره ی حاجی و نالی و شیخ رەزا و کەیفی بی، چ مانیعیکیشی نه بی له وه دا شاعیری دیکه ش ته شریف بیته ناو مه جلیسه که و کو ری ئەده ب و نوکته و له تیفه گه رمتر بکه ن.

دیسانه وه به نمونه ی پرو نکرده وه ی مه به ست ده لیم، من که له نیو چار دیواره ی ژووری خۆمدا گوتم مه نگو رایه تی بۆ کاتی ئاینده (مضارع) ریزه ی وها و وها به کار دین هېچ سه رچاوه ییکی نووسراو نییه گوته که م ره ت کاته وه و هه له که م ئاشکرا کات، که سیش ئەو ئەرکه ناداته به ر خۆی بجیته نیو مه نگوران و راستی و هه له یی گوته که ی من بی بکه وی. گریمان شاره زاییکی له هجه ی مه نگوران غه له ته که ی منی ئاشکرا کرد، ئەوساش ده توانم بی داگرم له سه ر هه له وه ستی خۆم و بلیم من راستم و ئەو هه له، هه رچی پیشم باوه ر ناکا به برۆا و بیبوی – وه ک گوته که ی مه لای مه شور.

به دوور مه زانه هه له ییکی که من و تو ئەمرۆ بیخه ی نه ناو نووسینه وه سه ی رۆژ بیته سه رچاوه ی لیکۆلینه وه چونکه ره نگه ئەو نووسینه به نیسه ت دوا رۆژیکی نزیکه وه تا که سه رچاوه بی له و مه ی دانه دا. چ شه رمی ناوی، وشه ی «به روار» که له لایه ن زۆر که سه وه له جیا تی «تاریخ» ی کاغه ز و نووسراو به کار دیت له هه له ییکی یه کجار سهیره وه په یدا بو، که ئەمه روودا وه که یه تی: پیاویک له دی «به روار» یه وه کاغه زیک بۆ یه کیکي تر ده نووسی، له کو تایی قسه کانی دا ناوی شوینه که ی خۆی «به روار» و رۆزی کاغه ز نووسینه که ی به سه ریه که وه ده نووسی به م جو ره ی وا لی ره دا بو تی دووباره ده که مه وه:

ئیمزا

به روار ی 9/6 - 19 فلان

ئیتیر ئەم «به روار» یه بوو به «به روار» چونکه وا زانرا بی تی «ی» کو تایی وشه ی «به روار» ئەمرازی «اضافه» یه و تا که وشه ی «به روار» به واتای «تاریخ» ه. دوور ناییم هەر به م شیوه یه ش چووبیته ناو هه ندیک له فه ره نگه کانی کوردی.

ئەمه نمونه ی ئاسانی و ته رده ستی سه پاندنی هه له یه به سه ر خویته وه ی کوردیدا. له وانه ی شه قسه که ی که من لی ره دا بو تم کرد خۆی نه گری له به ر تین و ناوی ئەو هه له یه ی که بوه به میژوو وه یا به چکه ی میژوو. ده و جا که هه له بوو به سه رچاوه بۆ خۆت لیک ده وه چەند ئەرک و عه زا بی ده وی تا هه له بوونی ساغ ده کریته وه و ئەو با یه خه ی پی دراهه له نووسین و توژینه وه دا ده سرتیه وه.

زانایانی ئەم سه رده مه ده توان خۆ پیا ریزن له هه له کردن له خویته وه ی نووسراویکی ئارکایالوجی کون چونکه نووسینه کونه که هەر ئەوه یه که زانرا وه و وینه که ی ئاشنا بوه له به ر چاوی میژووناسان و چ به رگیکی تر له به ر ناکا، به لام ئەو زانایانه ناتوان خویان پیا ریزن له هه له ییکی که نووسه ریکی ئەمرۆی کورد پیا نیان ده کات. ئەو زانایانه ریا نییه هه موو هه له ییکی له نووسینه کانماندا بدۆزنه وه چونکه زۆربه ی ئەو شتانه که هه له یان تیدا ده کری ده ستووراتی قه رارداده ی

بلاوکراوهیان نییه تاکوو هه‌له و راستی یی بناسریتتهوه. خۆت ده‌زانی و ده‌بینی زانای ئه‌وروویایی له خۆت و کهسانی وه‌ک خۆت پرسیاران ده‌کا و وه‌رامان وه‌رده‌گریتهوه، چش ده‌بیته‌ئو چشته‌ده‌نووسیتتهوه، دواتریش که نووسینه‌که‌ی ده‌خوینیتتهوه هه‌مان گوته‌ی غه‌له‌ت و راستی که بیستوه‌تی دینه‌وه به‌رچاوت.

من مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه به‌م گوته‌یه‌م داوا بکه‌م له نووسهران واز بیین له نووسین، لیره‌ش به‌ پیشه‌وه له نووسینی دیکه‌مدا گوتمه‌ نایی ترسی هه‌له‌کردن و به‌ سه‌هوو چوون له نووسینمان بوه‌ستینی، ئه‌وه‌ی لیره‌دا مه‌به‌سمه‌ شتیکی تره‌ و هه‌قی ته‌واویشم تیدا هه‌یه: نایی بیباک بین له هه‌له‌کردن، وه‌یا که هه‌له‌مان کرد سووک به‌ سه‌ریدا تپه‌پین و چاوی لی بنوقینین. پیوسته‌ له‌ته‌ک راستیدا خۆمان له‌ بیرکه‌ین به‌ تابه‌تی که ئه‌و راستیه‌ پیوه‌ندی به‌ رۆشنییری سه‌ر به‌ کوردیه‌وه هه‌بی، با‌خصوص ئه‌و جووره‌ رۆشنییری هه‌شتا ئاشنا و په‌رسه‌ندوو نه‌بوه له‌ نیو خوینته‌راندا چونکه‌ له‌ویدا هه‌له‌کردن یه‌کجار دره‌نگ چاوی سرنج بو‌ خۆی راده‌کیشی و په‌نجه‌ و خامه‌ی راستکردنه‌وه بو‌ لای خۆی ده‌با.

ده‌بینی، خوینته‌ری به‌ریژ، نوئی و تازه‌ی خه‌ریکبوونمان به‌ باسی رۆشنییرییه‌وه چۆن له‌ ئه‌سلی باسه‌که‌م لاده‌دا بو‌ ناو ره‌خنه‌ و ناره‌زایی، له‌ حالیکدا من ده‌مه‌وئ چراییک هه‌له‌که‌م له‌به‌ر هه‌نگاوی ئه‌و که‌سانه‌ی خۆیان به‌ فۆنه‌تیکی کوردیه‌وه خه‌ریک ده‌که‌ن. له‌ گه‌ل ئه‌م عوزره‌ش، ده‌بی ئه‌وه بلیم ره‌خنه‌ و ناره‌زایی دلسۆزانه‌ش که‌شه‌وقیک هه‌ر داویژن بو‌ ده‌ورپشتی خۆیان هه‌رچه‌ند دووریش نه‌روا ئه‌و شه‌وقه‌. ئه‌وه‌ی راستی بی مه‌به‌سم له‌م نووسینه‌دا، سه‌ره‌رای چه‌ند تیبینی گشتی و ره‌خنه‌ی که‌ لیره‌ به‌ پیشه‌وه‌ دوریان هه‌لاتم یا لیره‌ به‌دواوه‌ بیته‌ به‌ر خشکه‌ی قه‌له‌م، دوو تیبینی تری یه‌کجار بنجیه‌ که‌ ناشی له‌ توژینه‌وه‌ی فۆنه‌تیکی کوردیدا له‌ بیر بکرین وه‌یا پشت گوئ بخرین. تیبینی یه‌که‌میان ئامۆژگارییه‌ هی دوه‌میان له‌ جه‌رگه‌ی فۆنه‌تیکی کوردیه‌وه هه‌ل ده‌ستی.

ئامۆژگاریه‌که‌م بو‌ فۆنه‌تیکزانی کورد ئه‌وه‌یه که‌ ناشی له‌ناو چاردیواره‌ی ژووریکی به‌غادا بریار بدری فلانه‌ عه‌شیره‌تی ده‌وربه‌ری سنه‌ وه‌یا دانیشتوانی فلانه‌ شاری کوردستانی تورکیا وه‌ها و وه‌ها ده‌ئاخپۆن و ده‌نگه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ ده‌رده‌برن. کاری فۆنه‌تیکزانی کورد له‌ دیاردانی جووری ده‌نگ و بره‌گی ئاخوتنی کوردی وه‌ک هی «شامپلیۆن» نییه که‌ له‌ فره‌نسه‌وه به‌سه‌رینه‌که‌ی «به‌ردی ره‌شید» هه‌وه کورک بوو بو‌ ماوه‌ی 20 سال و بی ئه‌وه‌ی «مصر» وه‌یا «رشید» بیینی نووسینی هیرۆگلیفی لیکدایه‌وه و هه‌لی هینا. شامپلیۆن له‌ فره‌نسه‌ با وه‌یا له‌ طنطا و قاهره‌ و دمیاط با فره‌تیکی نه‌ده‌کرد چونکه‌ ئه‌و به‌ دیار نووسینیکه‌وه چه‌قی بوو که‌ به‌سه‌ر به‌رده‌وه‌یه نه‌ک و تووژییک که‌ له‌ ده‌می خه‌لقی ئه‌مرۆی مصره‌وه ده‌ردیت.

فۆنه‌تیکزانی کورد که‌ به‌ تیکرای قسه‌ له‌ ده‌نگ و بره‌گه‌ بکا وه‌ک ئه‌وه نییه باسی شیوه‌ ئاخوتنی هۆزی زه‌نگه‌نه‌ بکا. تیبردنی تابه‌تی له‌هه‌جیه‌یک له‌ناو تیکرای باسه‌کانی فۆنه‌تیکدا فیلیک له‌ زانسته‌که‌ ده‌کرئ و به‌ سه‌هوو بردنیکی ئه‌و که‌سانه‌یشه‌ که‌ ده‌یانه‌وئ به‌ وردی له‌ زمانی کوردی و له‌هه‌ج جوورچه‌ره‌کانی بگه‌ن، با ئه‌وه هه‌ر نه‌لیم که‌ له‌ دووره‌وه باسکردنی شتیکی وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ له‌ نزیکه‌وه‌ پشکینه‌وه‌ی تیدا کرای، رانواندنیکی هه‌ند هه‌رزانه‌ له‌ هه‌ج مروفتیکی به‌ریژ ناوه‌شیتته‌وه چ جایی له‌ زانایان. به‌ چاوی خۆمان ده‌بینین زاناکانی زمان، هه‌ندی جاریش قوتایی فیڕگه‌کانی زمان، له‌ ئه‌ورووپاوه به‌ ئه‌رک و خه‌رجی خۆیان سه‌فه‌ر ده‌که‌ن بو‌ ناوجه‌رگه‌ی ده‌شت و کیوی که‌م ئاوه‌دانی بی ئوتیل و مۆتیلی کوردستان تا بتوانن به‌ گوئی خۆیان بییه‌ن و به‌ چاوی خۆیان بیین.

ئیمه‌ی کورد که‌ له‌ مالی خۆمانین و خه‌ریکی زمان و رۆشنییری کوردین، ده‌بی چه‌ند هه‌ندی ئه‌وروویایی ماندوو بین له‌ ها‌توچۆکردن و به‌دواگه‌راند. چ ره‌وا نابینم فۆنه‌تیکزان داوا بکا نمونه‌ی ئاخوتنی هه‌موو له‌هه‌جیه‌یکی کوردی به‌ پی خۆی بیته‌ به‌ر ده‌میه‌وه له‌ ژووره‌ کۆندی‌شن-داره‌که‌ی تاکوو له‌ پشت میزه‌ پان و مه‌خمه‌لیه‌که‌یه‌وه مه‌هاره‌ت و پسپۆری خۆی لی به‌ کار بیینی، ئه‌گه‌ر چ مه‌هاره‌ت و پسپۆریکی هه‌بی. که‌ ئه‌م گه‌شت و گه‌رانه‌ نه‌کرئ و تی خزانی ناو چاردیواره‌ی ژووری به‌غدا بنکه‌ی کارکردن بی، ده‌بی زانای فۆنه‌تیک هه‌ر به‌ جارئ هه‌موو مه‌یلیکی خۆه‌له‌دانه‌وه دانئ و زۆر به‌ «تواضع» هه‌وه خواهشتی چاوپۆشین بکا له‌ خوینته‌ری کورد به‌رانه‌ر ئه‌م هه‌موو که‌م و که‌سرییه‌ی که‌وا بنگومان، له‌ کاری دووره‌په‌ریژدا په‌یدا ده‌بی.

بهائی دوزانم بۆ هه موو كهس نالوئى كه شكۆلى دهرويشانه له مل كات و دئ به دئ به شوين كۆكردهوهى نمونهى ئاخاوتندا بگهري، بهلام نهلوانى ئەم حاله جئ عوزرهينانهوه و بهخودا شكانهويه نهك خوهداندانهوه، به تايبهتى كه هانا بيريته بهر گهشت و گهراى بيگانه.

من ناليم سوود وهرنگهبرى لهو كتيبانهى كه بيگانه بومانى بهرههم ديتن له مهيدانى «كوردؤلوجى» دا چونكه ئەمه زهره لهخوداينكه چى له جيگه شين نايتهوه، ههندى جارائيش ههري جئ پر نايتهوه چونكه ههري ئەو بهرههمانه ههري كه لهو كتيبانهدا چهنگ دهكهون، بهلام سوود و زهره ئەم راستيه ناگورن كهوا عهيه بۆ كورد ئەركى بهدوادا گهراى له بابتهى كوردهوارى بهجئ بهئلى بۆ ئەورووپايى، خوشى ههلهگرئ بۆ ئەو دهمهى بهرههمى ئەرك و عهزايى ئەورووپايهكه به حازرى بيته بهر دهستانى.

ئهگه سنوورى ئەدهيم نه بهزاندبئ، دهليم جئ شهرمه بۆ كوردىك له بهغداوه باسى شپوه ئاخاوتنى هۆزهكانى كورد بكا، سهراوهى باسهكشى كتيبى بيگانه بئ. پئى ناوى چى تر من به دواى ئەم تيبينيه بكهوم، هه موو خوينهريكى كورد دهتوانى له خووه بهدواى بكهوى و راگه ياندنهكانى لئ وهگرئ.

تیبينيهكهى ديكه كه پئوهندى «موضوعى» به فؤنهتيكى كورديهوه ههيه ئەمهيه: وهك من له ئەنجامى ليكدانهوهى تايبهتى خوم بوى دهچم، گرنگترين لايهنى تويزينهوه له تايبهتیهكانى فؤنهتيكى كوردى دوزينهوهى چهز لهيه كتر كردن و لهيه كتر دژبوونى دهنگهكانى ئاخاوتنى كورديهوه بهو شپوهى كه له زار و زمانى قسهكهرى كوردهوه دهردين. دهمهوى ليره به دواوه ئەم راستيه بۆ خوينهري كورد روون كه موهه و بيكه متهكا و پارانهوهش له فؤنهتيكرانى كورد كه له تويزينهوهكانى خوينايدا چاوهديرى بكهن چونكه ئەگه نهيكه ههريگيزاو ههريگيز ناتوانن بچنه ناو تهركيبى زمانى كورديهوه و وهك ئەو كهسه دهبن كه له دهروهوى پهريزنى باغيكهوه باسى دار و درهخت و ميوه و گوول و گياى باغهكه بكات وهيا له زارى خهلقهوه دهنگ و باسى باغهكه بگيرپتهوه.

بهلام بهرلهوه بچمه ناو باسهكهوه دهبي ئەوهت پئى بلئم تا ئستا هيچ كهس بۆ ئەم باسه نهچوه، رهنگه وهك رووى «مانگ» واپئ كهوا بهرله چهند ساليك هيشتا شوين پئى هيچ ئادهميزادىك و گيانلهبهريكى تيدا نهبوه ئەم تازهيهيه باسهكه لهوانيه بيته هوى بههههه ههله نهگرتنى لهلايهن خوينهري عادهتیهوه چونكه ئەغلهب وا دهبي چاو له شتى نهديتراو و نهبيستراو ههلهبهزيتتهوه، زور جارائيش شتى بهكجار بيسايقه بهكهندهردوو رهفر دهكرئ وهك له تاييندا تهوهى پئى دهگوتري «بدعة» ياساغ دهكرئ. بهلام من قسهم ليرهدا لهگهله فؤنهتيكرانه، له پلهى بهكهمد، ئەوجا لهگهله خوينهري عادهتى. ئەو قسهيهى دهشيكهه له غهبيهوه نايهينم و بهرههمى خهياللات و ليكدانهوهى رووت نيه، بهلكوو ليرهوى² ئاخاوتنى كورديه، فركهى دهمارهكانيهتى. بهوپهري باوهر بهخوكردهوه، بئ خوهداندانهوه و بايى بوون، به فؤنهتيكرانى كورد دهليم ئەم ديارديهى ليرهدا باسى دهكهه، ههريچهه بهرچاويشى نهكهوتبئ وهيا سهرنجى لئ نهگرتبئ، بهردى بناغهى فؤنهتيكى كورديه. من ليره به پيشهوه چهند جارايك ئيشارهه بوى كردوه، له كورهكهى شهقلاوهش له هاوينى 1973 گيرا به شپوهييكى سهههتابى و له گوشهى نيگاي رينووسى كورديهوه ههنديكى لئ دوام بهلام نه ليدوانى ليره به پيشهوه و نه تهوهى ليرهدا دهى خوئيتتهوه، تيكرايان، له پيشهكبهكى كورت تيپهري ناكهن لهچاو گرنگى باسهكه و پايهى له فؤنهتيكى كوردى دا. ئەم ديارديه بهنيسبهت زمانى كورديهوه وهك ئەو رسته «عضوى» يانه وايه كه به هه موو لهشدا بلاو دهبنهوه، بابليين وهك جهازى «خوين» و دهمارهكانيهتى كه هيچ شوئيتيكي لهشى زيندوو نيه تيدا نهبي وهيا پئوهندى پئوه نهبي.

من ليرهدا چهند ههنگاوئيك بۆ ناو باسهكه دهبهه و يهك دوو لايهنيه بۆ روون دهكه موه، لهوه بهولاوه كه هاتى و كهوتيه سهه بارى بايهخ پيدان، توش وهك من و غهبرى من كنه له باسهكه بكه و ورده ورده نهينيهكانى ئاشرا بكه و دوزينهوهكانت بخه سهه خوانى زانبارى كوردى، به گشتى، و هئ فؤنهتيكى كوردى به تايبهتى. لهگهله مندا سرنج بده

سروشتی یه کیک له دهنگه کانی ئاخاوتنی کوردی له رووی گونجان و نه گونجانییه وه له گه‌ل دهنگه کانی تردا. به‌نمونه، دهنگی «ر» ی لاواز بکه‌ین به دۆخی لیکۆلینه‌وه. سه‌یریکی جوړی ده‌برینی دهنگی «ر» بکه له‌م وشانه‌ی خواره‌وه‌دا:

- که‌رت، کورت، مارت، زمانه‌ی گرت.
- گه‌رد، گورد، می‌رد، سارد، هه‌لگورد.
- گه‌رم، کرم، شه‌رم.
- که‌م و که‌سر، قه‌سر «قصر».

به وردی وشه‌کان له‌گه‌ل خۆتدا بلیوه‌ ده‌بینی که دهنگی «ر» به وه‌ستاوی، واتا به «سکون»، ده‌که‌ویته پیش دهنگی «ت» ی وه‌ستاوه‌وه، هیچ جوړه قورسکردن و Stress ینک قبول ناکا و به ته‌واوی ساکن ده‌بی. وشه‌کانی «کورت، شه‌رت، مارت، خه‌رت، که‌رت، په‌رت، نورت و نوئ... هتاد» هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن چونکه دهنگه‌که‌ی «ر» به سکونی ته‌واوه‌وه دیته سه‌ر «ت» ی کو‌تایی وشه‌کانه‌وه که ته‌ویش هه‌ر وه‌ستاوه (پیی ناوی من بلیم، له خۆوه دیاره هه‌موو ده‌نگیکی Consonant له کو‌تایی وشه‌دا به ناچاری ده‌ه‌ستیندری واته‌و حاله‌ی ده‌بی که له عه‌ره‌بیدا پیی ده‌گوتری – سکون). ئەم ده‌نگه‌ی «ر» که به سکون ده‌که‌ویته پیش دهنگی «د» یشه‌وه هه‌ر به ته‌واوی ده‌ه‌ستیندری و هیچ قورسکردن و ددان لی گیر کردنیکی قبول ناکا.

وشه‌کانی «مه‌رد، می‌رد، گورد، سارد، به‌رد، کورد، ورد، گه‌رد، وه‌رد... هتاد» ته‌وانیش هه‌موویان هه‌ر له‌به‌ر ئەم هۆیه‌یه یه‌ک بر‌گه‌ن، وشه‌ی «هه‌لگورد» که بو‌ته دوو بر‌گه‌ واته «هه‌ل – گورد» ته‌گه‌ر له‌به‌ر ئەم تاییه‌تیه‌ی ده‌نگی «ر» نه‌با ده‌بوو به سنی بر‌گه‌ واته «هه‌ل – گو – رد». بو‌ روونکردنه‌وه وشه‌ی «هه‌لگورد» هه‌ردوو جوړی به پیی لاتیینی ده‌نووسم، له جیگه‌ی قورسکردنیش نیشانه‌ی «i» داده‌نیم. «هه‌لگورد» ی دوو بر‌گه‌یی به لاتیینی وه‌ها ده‌نووسری «Hel-gord» هی سنی بر‌گه‌یش وه‌های لی دی «Hel-go-rid». تو له خۆته‌وه هه‌ست به‌وه ده‌که‌یت به ئانقه‌ست نه‌بی ناشی وشه‌که بکری به سنی بر‌گه‌ چونکی له نیوان دوو ده‌نگه‌که‌ی «ر، د» دا جیی هیچ قورسکردنیکی و ددان لی گیر کردنیکی په‌یدا نابی. سه‌لیقه‌ی کورد پیی تحمل ناکری ده‌نگی «ر» قورس بکات که له پیش ده‌نگی «د» هوه دیت. هه‌روه‌ها ئەم سه‌لیقه‌یه ناتوانی «ر» ه‌که له پیش «ت» شدا قورس بکات.

لی‌ره‌دا داخواییکی یه‌کجار گرنگی ئەم سروشته‌ی ده‌نگی «ر» ی لاوازت بو‌ روون ده‌که‌مه‌وه که ته‌گه‌ر روون نه‌کریته‌وه زور به زه‌حمه‌ت دیته به‌ر سه‌رنجی خوینه‌ره‌وه. ئەوه‌ی راستی بی له‌وانه‌یه ببری ببری به بیراندا نه‌یه‌ت هه‌ر چه‌ند دیارده‌ییکه له چاوان ده‌چه‌قی. داخواییکه بریتییه له‌مه، به‌لام بو‌ تیگه‌یشتنی ده‌بی سه‌ره‌تاییکی معلوماتی ریزمانی یارمه‌تیت بدات.

تو ده‌زانی، وه‌یا به ئاسانی ده‌توانی بزانی، له نیوان هه‌موو ده‌نگه Consonant ه‌کانی کوردیدا ته‌نها دوو ده‌نگی «ت، د» له پیش نوونی چاوگه‌وه دین وه‌ک «کردن، گرتن، به‌ستن، مردن، په‌ستاوتن، بردن، چاندن داشتن، گه‌ستن... هتاد». که ورد بیه‌وه ده‌بینی ئەو پیته‌ی که‌وا پیش یه‌کیک له‌و دوو ده‌نگه‌ی «ت، د» دا دیت خۆی له‌وانه‌یه به سکونی ته‌واوه‌وه ده‌که‌ویته پیش «ت، د». له‌م نموونانه‌ی سه‌ره‌وه ئەوه‌ی که له پیش «ت، د» دا هاتوو ده‌نگه‌کانی «ر، و، س، ن، ش» ن. سه‌یرکه ده‌نگی «س، ش» هه‌ر له پیش ده‌نگی «ت» هوه دین و ناکه‌ونه پیش ده‌نگی «د» هوه وه‌ک «به‌ستن، گه‌ستن، رستن، خواستن – مشتین، رشتین، کوشتن، ماشتن، هاویشتن... هتاد» چونکه هه‌ردووکیان که بیته پیش «د» هوه ده‌بی قورس بکری. به نیسه‌ت «ش» هوه هۆییکی تریش هه‌یه بو‌ منعی هاتنی له پیش «د» هوه: هۆیه‌که‌ش ئەوه‌یه ده‌نگی «ش» که که‌وته پیش «د» هوه ده‌بی به «ژ»، هه‌ر بو‌یه ناوی «پشت ده‌ر» که پیته‌که‌ی «ت» ی ده‌قرتی ده‌کریته «پژده‌ر – نه‌ک پشه‌ر» هه‌ر چه‌ند له نووسینیشدا به شکلی «پشه‌ر» بنووسری.

به نیسه‌ت ده‌نگی «ر» هوه هاتنی له پیش هه‌ردوو ده‌نگی «ت، د» دا شتیکی ئاشکرا و چاو‌روان کراوه، چونکه نه‌ختیک پیشتر باسمان کرد و گوتمان ده‌نگی «ر» به سکونی ته‌واوه‌وه له پیش دوو ده‌نگی «ت، د» هوه دین ته‌نها

لیره‌دا دیارده‌ییکی نوئ له‌م تایبه‌تی‌هی «ر» دیته به‌رچاو‌ئویش که‌مبوونی هاتنی «ت» ه و زۆربوونی «د». له هه‌ندی ناوچه‌ی ده‌وروبه‌ری کۆیه و شوینی له‌وان نزیکه‌وه گه‌لیک له‌و «د» انه ده‌که‌ن به «ت» و ده‌لین «کرتم» له جیاتی «کردم» که من‌ئهمه به لادان ده‌زانم له راسته شه‌قامی زمانه‌که، له‌گه‌ل‌ئهمه‌شدا ئیره جیی له‌سه‌ر رۆشتنی نابیته‌وه. لیره‌دا هه‌ر‌ئه‌وه ده‌لیم وا پی ده‌چی ده‌نگی «ر» پتر‌حه‌ز له «د» ده‌کات، به‌هۆی‌ئه‌وه‌پیشه‌وه که ده‌نگی «ت» زۆر نزیکه له «د»، بۆیه‌یه‌وا به‌ئاسانی له‌و شوینه‌دا ده‌نگی «د» دیت و ده‌نگه‌که‌ی «ر» بۆ‌خۆی‌ده‌دزیته‌وه. ئهمه له کوردیدا وایه که‌چی له ئینگلیزیدا فه‌رقیک به‌دی‌ناکرئ له نیوانیاندا. ده‌بی‌ئه‌وه‌نده‌ش بخه‌مه‌سه‌ر قسه‌کانم که‌وا‌حه‌ز پیکردنی ده‌نگی «ر» و ئهم ده‌نگانه، تایبه‌تی «ر» ی لاوازه و به‌س «ر» ی قه‌له‌و که له رینووسی کۆر به‌شکلێ «ر» [جوکله‌ی له‌سه‌ره] «ده‌نوسری، لیره‌ش به‌پیشه‌وه‌وا ده‌بوو چوکه‌که ده‌خرایه ژیره‌وه‌وه‌یا به‌دوو (رر) ده‌نوسرا، ئا‌ئهم ده‌نگه‌تی‌که‌لی‌حیسا‌به‌که‌نابیی.

له‌میساله‌کاندا هاتنی «ن» بۆ‌پیش «د» ه‌که‌ده‌دیترئ. ئهم ده‌نگه‌ش له‌وانه‌یه‌زۆر‌حه‌ز به «د» ده‌کات. ئه‌ویش له‌به‌ر‌هه‌مان‌سه‌به‌ب به‌زۆری ده‌که‌ویته‌پیش «د» ه‌وه‌نه‌ک «ت» به‌لام راستییکی تر‌هه‌یه له ده‌نگی «ن» دا که ده‌بیته‌هۆی‌یه‌ک‌یک له‌دیارده‌زۆر به‌رچاوه‌کانی فونه‌تیکی ناوچه‌یی له جینگه‌ییکی وه‌ک سلیمانی دا: ده‌نگی «ن» پتر‌حه‌ز به‌ده‌نگی «گ» ده‌کات، بۆیه‌یه‌خه‌لقی سلیمانی له‌وتووێژدا «د» ی دوا‌ی «ن» ده‌که‌ن به «گ» نه‌ک «گ» ه‌که‌که‌ن به «د» و به «ده‌ره‌ند» ده‌لین «ده‌ره‌نگ» و به «ئه‌فه‌ندی» ده‌لین «ئه‌فه‌نگی» به‌لام به «به‌نگ» نالین «به‌ند»، هۆی‌ئهم‌زیده‌حه‌ز‌کردنه‌ی «ن» له ده‌نگی «گ» درێژه‌ی‌هه‌یه و لیره‌دا جیی نابیته‌وه، ره‌نگه‌باسیش بکرئ به‌ئاسانی خویته‌ر ئیقناع نه‌کات چونکه به‌نده به‌لین‌کانه‌وه‌ییکی زیه‌نی پتر له‌وه‌ی راسته‌وخۆ له‌سروشتی ده‌نگه‌کانه‌وه‌زهنه بکات و بیته‌دیارده‌ییکی ماددی بی‌ده‌مه‌ته‌قه.

له‌میساله‌کاندا چا‌وگی «گوتن» هه‌یه که‌وا کورته‌بزوینی «و» هاتۆته‌پیش «ت» ه‌که. قسه‌مان لیره‌دا له‌گه‌ل‌ده‌نگی Consonant ه‌نه‌ک بزوین، میساله‌که‌ش هه‌ر بۆیه‌بوو سه‌رنج بۆ‌هاتنی ده‌نگی «و» رابکیشی. ده‌نگی «و» هه‌روه‌ک به بزوین دیت به‌شکلێ Consonant ی‌ش هه‌ر دیت وه‌ک چا‌وگه‌کانی «که‌وتن، پالاوتن، په‌ستاوتن، بزاونن...».

لیره‌دا شتی‌ک سه‌رنج بۆ‌خۆی راده‌کیشی‌ئویش گۆرانی هه‌ندی له‌و «و» انه‌یه به «ف» وه‌ک که ده‌گوترئ «پالافتن، که‌فتن». من‌وا ده‌زانم گۆرانه‌که له «ف» ه‌وه‌بوه بۆ «و» نه‌ک له «و» ه‌وه‌بۆ «ف». ئهم رایه له‌دوو سه‌رچاوه‌وه هه‌ل‌ده‌ستی: یه‌که‌میان‌ئه‌وه‌یه‌گونجانی «ت» له‌گه‌ل «و» دا ئاشکرا‌تره‌تا‌هی «ف»، بۆیه‌ده‌بی به‌سه‌لیقه له‌رئی ئاسان‌کردنه‌وه «ف» ه‌که‌ت‌گۆری‌بی به «و» تا‌کوو له‌گه‌ل «ت» دا با‌شتر بگونجین. دوه‌میان‌ئهمه‌یه که زوربه‌ی‌ئهو چا‌وگانه له‌شینه‌ی‌بادینیدا تا ئیستاش هه‌ر ده‌نگی «ف» ی تیدا به‌کار دیت، له‌مه‌وه‌دیارد ده‌که‌وئ به‌ئصل ده‌نگه‌که «ف» ه‌و له‌شینه‌ی‌ئاخواتنی‌سۆرانیدا کراوه به «و». تعلیلی ئهم گۆرانه‌ش له «ف» ه‌وه‌بۆ «و» لیره‌دا جیی نابیته‌وه، سه‌ره‌رای‌ئهمه که ئه‌ویش له‌وانه‌یه به‌دره‌نگه‌وه‌سه‌لمیترئ وه‌یاخود هه‌ر نه‌سه‌لمیترئ.

دیتمان ده‌نگی «ر» ی لاواز چۆن له‌گه‌ل‌ده‌نگی «د، ت» دا ده‌گونجی و‌حه‌زیان لی‌ده‌کا. به‌په‌چه‌وانه‌ی ئهم گونجانه‌ی له‌گه‌ل «ت، د» دا، ده‌نگی «ر» ی لاواز که به‌وه‌ستاوی که‌وته‌پیش ده‌نگه‌کانی «م، س، ش» ه‌وه به‌ناچاری ده‌بی قورس بکرئ ئه‌گینا به‌زه‌حمه‌ت‌وشه‌که تلفظی پی‌ده‌کرئ، بۆیه‌یه‌وشه‌کانی «گه‌رم، کرم، عومر، که‌سر، قه‌سر، چه‌شر» هه‌موویان له‌زاری کورددا دوو بر‌گه‌ن. که به‌پیتی‌لاتینی بیان نووسین و بر‌گه‌کان جودا‌که‌ینه‌وه‌وها ده‌نوسرین:

ge-rim, ki-rim, û-mir, ke-sir, qe-sir

ده‌م و شه‌ویله‌ی کورد وا له‌قالب‌دراوه‌ئهم ره‌فتاره له‌گه‌ل‌ده‌نگی «ر» دا بکات، له‌وانه‌یه هه‌مان ده‌نگ له‌زار و زمانی میلیه‌تیکی تر‌دا مامه‌له‌تیکی تری له‌گه‌ل‌دا بکرئ. به‌نمونه‌ده‌لیم، ئه‌وه‌ی به‌وردی گۆی‌بداته‌قورئان وه‌یا بیخوینیته‌وه ده‌زانئ له‌ئایه‌تی «واللیل اذا یسری» دا ده‌نگی «ی» که‌ی‌کوتایی «یسری» قرتینراوه، واته‌نه‌ده‌نوسری و نه‌ده‌شخویندریته‌وه، ئایه‌ته‌که‌ش ده‌بیته «واللیل اذا یسر» بۆ‌ئه‌وه به‌پیی‌ده‌ستووری «تجوید» دوو ده‌نگه‌که‌ی «س، ر» به‌سکونی ته‌واوه به‌دوا‌یه‌کتر‌دا بین، که‌چی دیتمان له‌کوردیدا هه‌رگیز «س» ی وه‌ستاو‌نا‌یه‌ته‌پیش «ر» ی وه‌ستاوه‌وه، واته‌ده‌بی «س» ه‌که‌قورس بکریت.

دهنگی «ر» هەرگیزاو هەرگیز به سکونی ته‌واو وهیا ناته‌واو ناکه‌ویته پیش دهنگی «ل، ل» هوه له‌یه‌ک وشه‌دا، ئه‌گه‌ر وشه‌ی وا‌هه‌بی من نه‌مدیوه. خو هه‌یچ گومان له‌وه‌دا نییه که دوو دهنگی «ل، ل» به هه‌یچ کلۆجیک هه‌ل ناگرن بخریته پیش دهنگی «ر» ی لاواز وهیا قه‌له‌وه‌وه. ته‌نانه‌ت له‌گه‌پی مه‌ته‌ل و قسه‌ی ئه‌سته‌مدا ئه‌م مه‌ته‌له‌ داده‌هینری «مه‌ری مل رووت»، زۆربه‌ی خه‌لقه‌که‌ش لییان غه‌له‌ت ده‌بوو و ده‌کرایه «مه‌ری مر لووت» هه‌رچه‌ند وشه‌ی «مل» جودا و سه‌ربه‌خۆیشه، واته له‌گه‌ل «رووت» دا یه‌ک وشه‌ی پیک نه‌هیناوه ئه‌گینا گوته‌ی مه‌ته‌له‌که زه‌حمه‌تتریش ده‌بوو.

دهنگی «ل، ل» چه‌ز به «ت» ده‌کات، وه‌هاشی له‌گه‌له‌دا تیکه‌ل ده‌بی «ل» ه‌که و «ت» ه‌که هه‌ر دوویان قه‌له‌و ده‌کرین وه‌ک که ده‌لین «خلت، شه‌پلته، سه‌لته، گالته». ده‌نگه‌که‌ی «ت» له‌م وشانه‌دا وه‌ک «ط» ی عه‌ره‌بی تلفظ ده‌کری، من هه‌ر به‌شکلێ «ت» م نووسی. ئه‌مه له‌گه‌ل «ت» دا که‌چی له‌گه‌ل «م» دا زۆر خزم نین. له‌ وشه‌ی وه‌ک «شینم، گۆلم، کۆلم، به‌لم» دا به‌ناچاری ده‌نگه‌که‌ی «ل، ل» ده‌بی قورس بکری، که‌چی ئینگلیزه‌کان که ده‌لین Film ده‌نگه‌که‌ی «ل» به‌ته‌واوی ده‌هه‌ستین و هه‌یچ قورسای ناخه‌نه‌سه‌ری، به‌لام کورد که دی ئه‌م وشه‌یه‌ی Film له‌ئاخوتنی کوردیدا به‌کار دیتی جیگۆرکی به‌بزووته‌که‌ی «i» ده‌کات بو ئه‌وه‌خۆی رزگار کا له‌زه‌حمه‌ته‌یه‌تانی «م» به‌دوای «ل» دا و وشه‌که‌ده‌یه‌ته «فلیم» که به‌ئینگلیزی بی‌نووسین ئه‌مه‌ده‌رده‌چی «flim» به‌لام ده‌نگه‌که‌ی «i» درێزتره‌له‌وه‌ی که هه‌ر قورسای عاده‌تی بی وه‌ک هی وشه‌ی «کرم، kirim» به‌واتای «دود» ی عه‌ره‌بی.

هه‌ر له‌م جیگه‌یه‌دا تایبه‌تیکی فۆنه‌تیکی کوردیمان دیته‌پیش ده‌بی بایه‌خی خۆی پی‌به‌ین. له‌م وشه‌یه‌ی Film ی ئینگلیزیدا ئه‌گه‌ر «i» له‌پیش «ل» ه‌که‌وه‌نه‌هاتبا، کورد مه‌جبوو نه‌ده‌بوو بزویتیکی ته‌واو بخاته‌نیوانی «ل، م» ه‌که‌وه و بلی «فلیم». دیارده‌یه‌کی سه‌یر لێره‌دا هه‌یه: له‌وشانه‌دا که ده‌نگی وه‌ستاو له‌پیش ده‌نگی وه‌ستاویدا، زمانی کورد وای پی‌خۆشه‌هه‌ردوو ده‌نگه‌وه‌ستاوه‌که‌به‌دوای Consonant دا بین نه‌ک به‌دوای Vowel دا، که هه‌ر Vowel یه‌ش هات چه‌ز له‌کورتته‌Vowel ده‌کات نه‌ک هی درێز. به‌نموونه‌ده‌لیم تو که گوته «دنک» ده‌توانی ده‌نگه‌که‌ی «ن» به‌ته‌واوی بوه‌ستینی هه‌ر وه‌ک ده‌توانی قورسایش بخه‌یه‌سه‌ری، به‌لام که ده‌لی «ر‌انک» چارت نامینی ده‌بی «ن» ه‌که‌قورس بکه‌یت و وشه‌که‌بکه‌یه‌دوو بر‌گه «ر‌ا- نک». وشه‌ی Film ئه‌گه‌ر بزویته‌که‌ی تیدا نه‌با، که ده‌زانین بزویته و قورسکردن نییه، کورد نه‌ی ده‌کرد به «فلیم» چونکه له‌وشه‌یه‌کی کوردی وه‌ک ئه‌ودا مه‌جبوو نه‌بوو بزوین بخاته‌نیوانی دوو ده‌نگه‌که‌ی «ل، م» ه‌وه؛ کورد ده‌لی «چلم» و مه‌جبوو نییه بلی «چلم» وه‌ک مه‌جبوو به‌بلی «فلیم». ئه‌م دیارده‌یه‌لیکۆلینه‌وه و به‌دواکه‌وتنی گه‌لیک پتر ده‌وی به‌لام من لێره‌دا ریم نییه چی تر به‌دوای بکه‌وم چونکه من خه‌ریک نیم فۆنه‌تیکی کوردی ساغ که‌مه‌وه.

دیارده‌یه‌کی تری زۆر گرنگی ئه‌م گونجانی ناوخوا‌یی ده‌نگه‌کان ئه‌وه‌یه که وشه‌ی چه‌ند بر‌گه‌بی له‌کوردیدا به‌حوکه‌ی گونجان و نه‌گونجانه‌که‌شوینی بر‌گه‌کانی دیار ده‌که‌وی. سه‌یریکی ئه‌م نموونه‌که‌که: «ب‌لند، گرنگ، برنج، قه‌لشت».

دهنگی «ن» چه‌ز به‌دهنگی «د، گ، ج» ده‌کا بۆیه‌یه‌ده‌که‌ویته‌ناو ئه‌و بر‌گه‌یه‌وه که ئه‌وانی تیدا بن و ناشی لییان دایه‌ری، له‌به‌ر ئه‌مه‌بر‌گه‌کان وه‌هایان لی دی «ب- لند، گ- ر‌نگ، ب- ر‌نج، قه- لشت»، که به‌لاتینی و به‌بر‌گه‌ی جوداکرایه‌وه بنووسین وه‌ها ده‌نووسین: qe-lisht, bi-ring, gi-ring, bi-lind. هه‌رگیز ناشی بگوتری «بل- ند bil-nid, گر- نگ gir-nig, بر- نج bir-nij, قه‌ل- شت qel-shit».

به‌لام که ویستت وشه‌ی «فرچک» بلیت به‌ناچاری بر‌گه‌کان وه‌ها لی ده‌که‌یت: فر- چک «fir-chik». هه‌روه‌هاش وشه‌ی «گرتک» ده‌کری به‌دوو بر‌گه: گر- تک. gir-tik. وشه‌ی «ت‌لۆپک» ده‌بی بکریته‌سی بر‌گه: ت- لۆ- پک ti-lo-pik.

له‌م گوتاره‌دا مه‌ودا نییه تاک تاکی ده‌نگه‌کان له‌گه‌ل هه‌موو ده‌نگه‌کانی تر دا تاکی بکریته‌وه تاکوو بزاین خزمایه‌تی و دزایه‌تی نیوان ده‌نگه‌کان چه‌نده و چۆنه، ئه‌و ده‌رفه‌ته‌ش نییه به‌دوا ئه‌نجامه‌کانی ئه‌م دیارده‌یه‌که‌وین له‌زمانه‌که‌ماندا چ له‌رووی جۆری ترکیبی وشه‌وه بی چ له‌لایه‌ن حوکمی دیارده‌که‌وه بی به‌سه‌ر شیوه‌ی ریتووسدا چ له‌هه‌ر لایه‌نیکی تره‌وه

بى له لايه نه كانى بى ئەژماری ئاخاوتندا. تىكرای ئەم كارانه دەبى به جى بهیلری³ بۆ لىكدانه وه و لىكۆلینه وهى پشوو دریز و له سه ره خو كه هه موو زمانه كه و دهنگه كانى ئاخاوتن بگریته وه بۆ مه به ستى روویو كرنىكى فۆنه تىكى گشتى. به نمونه روونكر دنه وهى حوكمى ديارده كه له سه ره ده ستوورى ریتووس (املاء) ى كوردى ئەم ميساله ت بۆ دینمه وه.

وشه ى «كاوړ» به شیوه ى هاتنه ده رى له زارى كورده وه دوو بره گه ى ئاشكرايه «كا- وړ» كه به لاتینی بنووسړ و ده بی ka-wur. ئەم وشه یه له كیشى شیعريشدا جیگه ى دوو بره گه ده گریته وه. «كاوړم ناو ى له گه ل دا بى نه چیته ناو په ریز»
...Kawurim nawê

هه ر ئەم وشه یه كه بزوینى به دوا دا هات قورسایى له سه ره دهنگه كه ى «و» هه ل ده ستى و خویندنه وه ى ده گۆرى، له شیعريشدا مه ودا بى كى نو ى پىك دینى.

«كاوړه كه م بۆ بینه نه ختى سه ى رى كاوړى بكه م» kawrekem bo bêne...

ده بىنى له نووسىنى لاتینیدا بزویته كه ى u كه له دوا w وه ده هات لزومى نه ما، ئە گه ر بزویته كه نووسرا با كیشى شیعره كه نه ده ما.

به مه دا، به هه زاران نمونه ى تریشدا، بۆت ده رده كه و ى گه لىك له و قورسكردانه كه له ئاخاوتنى كوردیدا هه ن و زۆر له نووسه ران هه میشه نیشانه ى بۆ داده نین وه ك ئە وه ى گه نجینه بى كى شرایه وه ى ئە و تۆیان دۆزبیتته وه هه ر به وان دۆزرا بیتته وه، ئا ئە و قورسكردانه و نیشان و پىتى كه بۆیان داده نرى به شىكى ئە صلى و پىكه پنه رى وشه كه نین به لكوو ناچارى هینا ونى بۆ ئە وه بتوانرى وشه كه تلفظى پى بكرى له وشه ى «كاوړ ka-wur» دا قورسكردنه كه ى سه ر «و» كه له لاتینیدا پىتى «u» ى بۆ به كار هات وه ك دهنگه كانى تری وشه كه «ك، ا، و، ر» نیه كه له دارشتنى ئە صلىدا به شدارى بووى و هىچ كامى كیان له وانه نین تیچن. ئە م قورسكردنه كه وه ك كورته بزوین خو دهنوتى و پىتى u ى بۆ به كار هات به ره مه ى كوتومتى هاتنى «و» ى وه ستاوه له پىش «ر» ى وه ستاودا، چ ده خلیكىشى نیه به سه ر تریكى ئە صلى وشه كه وه واته كه هاتى ئە و دهنگه بزمیریت كه وشه ى «كاوړ» یان پىكه پنه و نایى ئە م قورسكردنه بزمیریت، چونكه دهنگى ر هه سن و پىكه پنه رى وشه كه نیه، وه ك ئە وه ى یه كىك ده ستى ده شكى و ده بخرنه ناو شه پكه وه نایى شه پكه كه به ئە ندامى كى كه سه كه وه یا به شىكى ده سه ته كه بزمیرریت چونكه هه ر كاتىك ده سه ته كه چاك بۆ وه شه پكه كه لاده چى. بزوین كه پىكه پنه رى وشه بۆ ئە ویش وه ك دهنگه كانى تر هه میشه بى ده بى. له وشه ى «په نجه ره» دا هه رسى بزوینى كورتى «ه» به دریزا بى عومرى وشه كه به رده وام ده بن.

قورسكردنه كه ى «و» له وشه ى «لاوړ» دا وه ك شه پكه وایه پىنووستى كى كاتى هینا وه تى، كه دهنگه كه ى «ر» بزوینى درابى قورسكردنه كه ى «و» ه كه وه ك شه پكه ى ده ستى شكاو فرى ده دریت.

حوكمى ئە م ديارده یه به سه ره ریتووسه وه له وه وه دیت كه وا ده بى ریتووسىك بىته كایه وه فه رقى دهنگى ره سه ن بكات له گه ل دهنگى ناچارى و وه قتى. ناشى ریتووسى كوردى ئە و وشانه ى كه قورسكردنى ناچارى تىدا به دوو شیوه نووسین بخاته ناو فه ره نهنگه وه چونكه مومكین نیه له بنه ره تدا وشه به دوو شیوه هاتىن كه ده زانین یه كى كیان شیوه ى ناچارى و وه قتییه، وه ك به فرى به هار كه له به ر تىشكى به تىنى رۆژ زوو ده چیتته وه، ئە ویش له گه ل نه مانى ناچاریه كه له خو وه ده روتته وه.

حوكمى ئە م ديارده یه لیره به دوا وه رووترىش ده بىته وه چونكه وه ك بۆت باس ده كه م گه لىك وشه هه ل ده گرى دهنگى تىدا قورس بكرى وه یا قورس نه كرى بى ئە وه بزوین له كۆتابى وشه دا چاوه نوړ بكرى. وشه ى «كلک» یه كى كه له و

---

3 - له وشه ى «بهیلری» دهنگى «ل» هاتۆته پىش «ر» ه وه. ئە م هاتنه ده ستووره كه ى لیره به پىشه وه باس لى كراومان هه ل ناوه شىنى. به پى پى ئە و ده ستووره دهنگى «ل»، «ر» له تریكى بنچینه بى یه ك وشه دا به یه كه وه نایه ن، لیره دا دهنگى «ر» بۆ صیغه ى «بناء للمجهول» هاتوه. له گه ل ئە مه شدا زۆر كه س ده لىن «بهیلدرى» تاكوو له قورسایى هاتنى «ر» له دوا «ل» ه وه رزگار بن.

وشانه‌ی ده‌توانرئ بکریته یه ک برگه‌ی بی قورسکردن «klk» و ده‌شتوانرئ «ل» ه‌که‌ی تیدا قورس بکریته دوو برگه «ک- لک ki-lik» جا ئیمه که دیین ریتووس بۆ کوردی قه‌رار داده ده‌که‌ین ده‌بی ئم راستییه یه کجار ئاشکرا و بنجییه‌مان له‌به‌ر چاو بی و به‌مه‌دا خۆمان له‌هه‌له‌ی تی نه‌خویندنه‌وه‌ی سروشتی ده‌نگه‌کانی کوردی رزگارکه‌ین.

پیوسته زوو خۆمان ته‌سلیم نه‌که‌ین بۆ رواله‌تی «شت» ئه‌و شته‌هه‌رچی ده‌بی بابیی. له‌م تاییه‌تییه‌ی ده‌نگه‌کانی کوردییدا نابی هاتنی قورسای بی سهر یه‌کێک له‌ ده‌نگه‌کانی وشه‌ خیرا فیلمان لی بکا و شانازیش به‌وه‌ بکه‌ین قورساییمان دۆزیته‌وه‌ له‌ وشه‌دا که‌چی ده‌بوو له‌ جیاتنی دۆزینه‌وه‌ی «قورسای» هۆی قورساییه‌که‌ بدۆزینه‌وه‌ و له‌ بایه‌خی خۆی پتر پین نه‌ده‌ین. هه‌ستکردن به‌وه‌ که‌ له‌ وشه‌ی «کاور» و وشه‌ی وه‌ک ئه‌ودا قورسای له‌سهر ده‌نگیکدا هه‌یه‌ هه‌ستیکدی بدییه‌ی و ئاشکرا و سه‌ره‌تایی و ساواپانه‌ی و بی ئه‌رک و زه‌حمه‌ت، کوردی گوته‌نی، کوپریش لینی به‌ سه‌هوو ناچی. گرنگ لیره‌دا ئه‌وه‌یه‌ هۆی پووچکردنه‌وه‌ی قورساییه‌که‌ بدۆزیته‌وه‌، وه‌ک دۆزیمانه‌وه‌، له‌ ریی ناسینه‌وه‌ی سروشتی ده‌نگه‌کان و پله‌ی گونجان و نه‌گونجانیان له‌گه‌ل یه‌کترا.

فۆنه‌تیکزانی کورد ده‌توانی گه‌وره‌ترین فیئل له‌ فه‌یله‌سووفیکی فۆنه‌تیکزانی ئه‌ورووپایی بکا له‌م باسه‌ی قورسکردن و ره‌هاکردنی ده‌نگ له‌ وشه‌ی کوردییدا له‌و فیئله‌شدا ده‌توانی قسه‌ سارد و سه‌ره‌کانی «زمانی هیند و ئه‌ورووپایی - کوردی زمانیکی «إلصاقی» یه‌ نه‌ک «أشتقاقی» وه‌یا به‌ «پیچه‌وانه‌وه‌...» و چه‌ندین قسه‌ی تری بی ده‌خلی وه‌ک ئه‌مه‌ بداته‌ پال فیئله‌که‌یه‌وه‌ تا‌کوو کابرای ئه‌ورووپایی به‌جاری سهر شیواو ده‌کات له‌ ئاست زمانی کوردی و تاییه‌تییه‌ ره‌سه‌ن و بنجییه‌کانی، که‌چی ئه‌گه‌ر راستی حال بخاته‌ به‌رچاوی زاناکه‌ی ئه‌ورووپایی له‌وانه‌یه‌ ئه‌و راستییه‌ بۆ ئه‌و بیته‌ کلیلی ده‌رگه‌ی گه‌لێک له‌و نه‌هینانه‌ی که‌ تا ئیستا بۆی نه‌کراوه‌ته‌وه‌ له‌ توێژینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی زمانه‌کانی «هیندی - ئه‌ورووپایی». ئه‌وه‌ی بۆ من روون بووبیته‌وه‌ له‌ خزمایه‌تی و دژایه‌تی ناوخۆیی ده‌نگه‌کانی ئاخاوتنی کوردییدا چوار پله‌ی ته‌واوه‌ که‌ زۆر به‌ ئاشکرای هه‌ستی بی ده‌کری. به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ بلییم نسیبه‌تی هه‌ندیک ده‌نگ له‌گه‌ل هه‌ندیک تریا وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ عه‌ره‌بی پینی ده‌گوترئ «منزلة بین المنزلتين». دوا‌ی باسکردنی هه‌ر چوار پله‌ ده‌گه‌ریمه‌وه‌ بۆ ئه‌میان.

پله‌ی یه‌که‌م: گونجانی ته‌واو

ئهم گونجانه له‌ نیوان هه‌ندیک ده‌نگه‌کاندا ئه‌وه‌نده‌ ریک دیت ناشی هیچ قورساییه‌ک بخریته‌ سهر ده‌نگه‌ وه‌ستاوه‌که‌ی پینشه‌وه‌ وه‌ک له‌م نموونانه‌دا دیار ده‌که‌ویت:

- رد: کورد Kurd, به‌رد Berd, کیرد Kerd.
- رت: کورت Kurt, مارت Mart, که‌رت Kert.
- ست⁴: به‌ست Best, بیست Bist, ماست Mast.
- ش: گه‌شت Gesht, گوشت Gosht, برشت Birisht, قه‌لشت Qelisht.

---

4 تییینی: له‌ شیعردا بۆ راستکردنه‌وه‌ی «کیش» قورسای خراوته‌ سهر «س» ه‌که‌ پیش «ت» ه‌وه‌ وه‌ک له‌م به‌یته‌ی «نالی» دا ده‌دیترئ:

راستی صه‌یقه‌لییه‌ تیغی زمانی نالی

نه‌رم و توند ئاوی گه‌لووگیره‌ قسه‌ی بی ده‌بری

وشه‌ی «راستی» ده‌نگه‌که‌ی «س» ی تیدا قورس کراوه، ئه‌گه‌ر به‌ لاتینی بنووسرئ وای لی دی Rasitee که‌چی وشه‌ی «راست، راستی» هه‌ردووایان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شیعیر Rast, Rastee ده‌گوترئ. دیاره‌ پتویستی شیعیر له‌ هه‌موو شوینیکدا و له‌گه‌ل هه‌موو ده‌نگیکدا کاری خۆی ده‌کا نه‌ک هه‌ر له‌گه‌ل ده‌نگی «س» دا.

- ن گ: دهنگ Deng, جانگ Jang, پوونگ Poong.
- ن د: بهند Bend, چاند Chand, سویتد Swênd, پند Pind, رهوند Rewend.
- ن ج: بهنج, رهنج Renj, سرنج Sirinj, مالنچ کولنج Kolinj.

بینگومان دهنگی تریش ههن, بی لهمانه‌ی سه‌روهه, هز به‌یه‌کتر ده‌کهن لی‌ره‌دا پنیویست نابینم به‌دوایان که‌وم.

پله‌ی دوه‌م: گونجان

ئه‌م پله‌یه خزمایه‌تی بی‌هیزتری تیدایه له هی پیشوو. له‌م پله‌یه‌دا ده‌شی دهنگیک به سکونی ته‌واوه‌وه له پیش یه‌کینکیت‌ردا بی‌ت, ده‌شی قورسیش بکری:

- ن ک: دهنک Denk, ده- نک Denik
- که‌په‌نک Kepenk, که‌په- نک Kepenik
- ر گ: به‌رگ Berg, به- رگ Werig
- ورگ Wurg, و- رگ Wurig
- ر گ: قورگ Qurg, قو- رگ Qurig
- ر ک: ده‌رک Derk, ده- رک Derik
- کورک Kurk, کو- رک Kurik

پله‌ی سیه‌م: نه‌گونجان

له‌م پله‌یه‌دا دهنگیک به وه‌ستاوی ناکه‌ویته پیش دهنگیکی تری وه‌ستاوه‌وه, واته ده‌بی دهنگه‌که‌ی پیشه‌وه قورس کری:

- ن م: گه- نم Genim, خا- نم Khanim, دو- نم Donim
- پ ر: که- پر Kepir
- پ ل: ته- پل Tepil, س- پل Sipil

ده‌نگی «ک» له‌گه‌ل زوربه‌ی دهنگه‌کاندا ناگونجی وه‌ک:

- شه- کر Shekir, مه- کس Mekis, مه- کر Mekir... هتاد. هه‌روه‌هاش دهنگی «ب».

پله‌ی چواره‌م: دژایه‌تی

له‌م پله‌یه‌دا هانتی دهنگیک به وه‌ستاوی له پیش دهنگیکی تره‌وه مومکین نییه. لی‌ره به پیشه‌وه دوو دهنگی «ل, ر» مان باس کرد, لی‌ره‌دا, ده‌لیم دهنگی «ق, ک» ته‌وانیش وان. دهنگی «ب» ش ناچیته پیش «م» هوه. له‌م بابه‌ته دهنگی تر زورن.

من «نظریه» ییکی تایبته تی خۆم ههیه لهبارهی تهئسیری «بیگانهبوون» له رووی دروستکردنی هۆی تیک نهگه‌یشتن و به یه‌کتر رازی نه‌بوون و عه‌یب له‌یه‌کتر گرتن و شتی ئەو تۆبیه‌وه له نیوانی مرۆفدا، رایه‌که‌م به شیوه‌ییکی کورت له پێشه‌کی کتیبه‌که‌ی «به‌رکوتیک له‌خه‌رمانی کوردناسی» که له بلاو‌کراوه‌کانی کۆری زانیاری کورده، بلاو‌کرایه‌وه. لێره‌دا نموونه‌ییکی تازه له فۆنه‌تیکیش دیته به‌ر ده‌ست که‌وا چۆن له یه‌کتر دوور که‌وته‌وه‌ی مرۆف نه‌ک هه‌ر زمان ده‌گۆرێ و به‌س، به‌لکوو جۆری ده‌رپرینی ده‌نگیش ده‌گۆرێ. دیتت کورد ده‌نگی «ر» له پێش «ل» هه‌وه ناهینێ، که‌چی ئە‌لمانه‌کان ناویکی زۆر باویان وشه‌ی «کارل» هه‌ که له جیی تر ده‌بیتته «شارل - شارلمان». جگه‌ره‌ییکی به‌ناوبانگی رۆژتاوا «مارلبۆره» یه. سمۆره «سکوپرل» هه. ناوم دیوه «میلروز»... هتاد.

ده‌گه‌رێمه‌وه بۆ ئەو پله‌یه‌ی که‌ گوتم له نیوان دوو پلان دایه. سه‌رنج بگه‌ له دوو ده‌نگی «ر، ج» وه‌ک له وشه‌ی «مه‌رج، گۆرج، به‌رج» دا تلفظیان پێ ده‌کری. ئەم خزمایه‌تی‌یه‌ی نیوانیان که‌متره له هی «رد، رت» به‌لام پتره له هی «رک، رگ». وا ده‌زانم هۆی ئەم جوداییه بریتیه له‌مه:

ده‌نگه‌کانی «د، ت» هه‌ردوو‌یان له‌به‌ر ده‌می شویتی «ر» هه‌وه به‌لای پوو‌که‌وه ده‌ر دین، واته لهو شویتنه‌وه ده‌ردین که به نېسه‌ت ده‌نگی «ر» هه‌وه ده‌رگه‌ی ئاسایی هاتنه ده‌ره‌وه‌ی ئاخواتنه چونکه ده‌زانین ئاخواتنی مرۆف له ئەندامه‌کانی «نطق» هه‌وه بۆ ده‌ره‌وه‌ی دم ده‌جوولێ و ده‌بزوێ. به‌لام ده‌نگی «ج» ده‌که‌ویتته پاش جینگه‌ی ده‌نگی «ر» هه‌وه هه‌ر چه‌ند جینگه‌ی ده‌رپرینیشیان به‌یه‌که‌وه نووساون، له‌به‌ر ئەمه‌ تۆ که له ده‌نگی «ر» هه‌وه به‌ره‌و ده‌نگی «ج» برۆیت به‌ره‌و دواوه ده‌گه‌رێته‌وه که ئەمه نه‌ختیک دژی داخوایی ئاخواتنه که‌ هه‌ر ده‌کا ده‌ری، بۆی خزمایه‌تی «ج» له‌گه‌ل «ر» دا که‌متره له خزمایه‌تی «د، ت»، به‌لام پتره له خزمایه‌تی «ک» چونکه جینگه‌ی ده‌نگی «ک» دوورتر ده‌که‌ویتته‌وه له جینگه‌ی ده‌نگی «ر»، واته به‌ولای جینگه‌ی «ج» هه‌وه به‌ره‌و قورگ له جینگه‌ی «ر» دوور ده‌که‌ویتته‌وه.

له‌م بابته هه‌له‌سه‌نگاندن و لیکۆلینه‌وه‌یه هه‌تا به‌دوای که‌وین و بۆی تی هه‌له‌کشین لێ نایینه‌وه چونکه فۆنه‌تیکی کوردی تا ئیستا هه‌چی ئەوتۆی تیدا نه‌گوتراوه و نه‌دووزراوه‌ته‌وه که به‌تایبه‌تی هی ده‌نگه‌کانی کوردی بی، هه‌رچی کراوه یا سه‌ره‌تا و به‌دییه‌ی ئەوتۆیه بۆ هه‌موو چاویکی نه‌ختیک وردبین ئاشکرایه، یاخود شتی گشتی ئەوتۆیه، وه‌ک هه‌وا و تیشکی رۆژ، تیکرای جیهان تیاندا به‌ژداره. من به‌ته‌واوی و له هه‌موو روویکه‌وه دژی کوتانه‌وه‌ی گوته‌ی لێره به‌پیشه‌وه گوتراو و شتی وه‌ک بدیهیم، هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ریزنان له‌خوینه‌ر، چونکه خوینه‌ریک بدیهیم و شتی گوتراوی بۆ دووباره ده‌کریتته‌وه که له پله‌ی سه‌ره‌تایی خویندن و زانیندا بی. کاتیک هینانه‌وه‌ی بابته‌ی گوتراوه‌ی و ئاسان ره‌وا ده‌بی که بۆ مه‌به‌ستی دۆزینه‌وه‌ییکی نوێ وه‌یا به‌ده‌سته‌وه دانی سوودیکی گرنج وه‌یا بنیاد نانی فکری تازه... بی. من باسی ئەم دیاردیه‌ی گونجان و نه‌گونجانی ده‌نگه‌کانی ئاخواتنی کوردیم نه‌ده‌کرد ئە‌گه‌ر لێره به‌پیشه‌وه که‌س له سه‌ری دوا‌با، باسیشم کردبا بۆ مه‌به‌ستی خسته‌سه‌ر وه‌یا راستکردنه‌وه وه‌یا ره‌خنه‌ ده‌بوو.

ئه‌وه‌ی راستی بی ئەم تایبته‌یه‌ی فۆنه‌تیکی کوردی هینده‌ بنجی و گرنجه له زمانه‌که‌ماندا و به‌جۆریک تیکه‌لی رایه‌ل و تانویوی دارشتنی وشه و به‌یه‌که‌وه به‌سته‌وه‌یان بووه و خۆی زال کردوه به‌سه‌ر به‌شیک به‌رچاوی ریتووس و ریزمانی کوردی، لیمان داوا ده‌کا زۆر به‌پسپۆری نه‌خشه‌ییکی سه‌رله‌به‌ری هه‌موو ده‌نگه‌کان ریک بخه‌ین له رووی دیارخستنی پله‌ی گونجان و نه‌گونجانیان له‌گه‌ل یه‌کتردا. هه‌روه‌ک نه‌خشه‌ی ولاتیک شکلی گشتی ولاته‌که و به‌رز و زمی و ته‌ر و وشکی و پان و دریزی و ریگه‌وبان و دارستان و رووته‌ن و پاوان و بیابان و هه‌موار و هه‌لدیر و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ولاته‌که‌ت نیشان ده‌دات و فکریکی روونت له‌باره‌یه‌وه بۆ پیک دیتت، هه‌روه‌ها ئەم نه‌خشه‌یه‌ی گونجان و نه‌گونجانی ده‌نگه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتردا لێ ده‌وه‌شیتته‌وه بکری به‌ ئاوینه و «وشه» ی کوردی تیدا عه‌کس بکریته‌وه له‌حالی ساده‌ی و لیکدراوی و به‌سته‌وه‌ی به‌ ته‌مراز و پیتی په‌یوه‌ندی و سوان و لی قرتان و هاتنه‌ سه‌ر و ئالوگۆری ده‌نگ به‌ یه‌کتر و یه‌کتر ده‌رکردن و یه‌کتر داخواییکردن و هه‌موو حالیکه‌ی تریدا، ئە‌گه‌ر وشه‌که‌ش «کار» بوو به‌ چاوگ و شیوه‌ی دارشتنی له‌ رابردوو و ئاینده و فه‌رمان و قبوولکردنی پیشگر و پاشگر و سوان و نه‌سوانیان و هاتنی شتی تر بۆ کاره‌که ... هتاده‌وه، بۆ ئەوه بزانی ئەم دیاردیه «گونجان و نه‌گونجان» چ ته‌ئسیریکی بوه له‌م ره‌فتاره‌ی که‌ قسه‌که‌ری کورد له‌گه‌ل ئاخواتنی کوردیدا کردوته‌ی. ئەم نه‌خشه‌یه‌ی باس لی کراو وه‌ک جۆگه‌له‌ی نرخی پیتته‌کانی «أبجد هوز» وایه که

له «حساب الجمل» دا به کار دیت و له لیکدانه‌وهی هه‌موو «میژوو» یه‌ک پیوستمان پئی ده‌یی. لی‌ره‌دا بۆ مه‌به‌ستی روونکردنه‌وهی چه‌ند نمونه‌یه‌ک دیتمه‌وه:

1- مه‌کینه‌ی «کساره» که بۆ هه‌موارکردنی ریگه‌وبانان به‌کار دیت له نیو هۆزه‌کانی کورددا بوه به «که‌ستاره». ده‌زانین کورد چه‌ز له «شده» ناکات بۆیی گرتنه‌که‌ی ده‌نگی «س» ی له وشه‌که‌دا نه‌هه‌شته‌وه، له‌جیاتي ئه‌وه، ده‌نگی «ت» ی هه‌ناوه. ئه‌م ده‌نگه‌ی «ت» به‌ریکه‌وت نه‌هاتوه به‌لکوو به‌حوکمی ئه‌وه گونجانه‌ته‌واوه‌ی ده‌نگی «س» ی ساکن هاتوه که ده‌که‌وته‌پیش «ت» ه‌وه، وه‌ک گوتمان هه‌رگیز ده‌نگی «س» ی ساکن قورسکردن قبول ناکات له‌پیش ده‌نگی «ت» دا. لی‌ره‌دا دیارده‌ی «گونجان و نه‌گونجان» ده‌نگی «ت» ی به‌سه‌ر «کساره» دا سه‌پاند. سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئه‌م چه‌زکردنه‌ی ده‌نگی «س» له‌ده‌نگی «ت» وای کردوه نه‌خوینده‌واری کورد بلی «قه‌سته‌م به‌خوا».

2- وشه‌ی «هه‌لوه‌ستان» که له‌دوو که‌رتی «هه‌ل» و «وه‌ستان» په‌یدا بوه ده‌کرته «هه‌لستان، هه‌لسان، هه‌ستان» ده‌بینی له‌هه‌موو حالاندا ده‌نگی «س» به‌رده‌وامه‌که‌چی دوو ده‌نگی «ل، ت» قرتانیا به‌سه‌ر دادیت. وا ده‌زانم ئه‌م قرتان و به‌رده‌وامبوونه‌ش هه‌ر ده‌که‌ریته‌وه بۆ حوکمی گونجان و نه‌گونجانه‌که، به‌لام ئه‌م جاره‌یان نه‌ختیک به‌فره‌وانتری، له‌و روه‌وه که لی‌ره‌دا گونجان و نه‌گونجانی تیکرای ده‌نگه‌کان، نه‌ک ته‌نها دوو ده‌نگ، به‌شدار بوه له‌داهینانی شیوه تازه‌کانی «هه‌لوه‌ستان» که بریتین له «هه‌لستان، هه‌لسان، هه‌ستان». جگه له‌مه‌عامیلی تریش ده‌وری دیتوه، وه‌ک قابلیه‌تی سوانی «ت»، به‌لام ناتوانم له‌سه‌ری برۆم.

که بمانه‌وی به‌دوا نمونه‌ی تر بکه‌وین ریگه‌مان زۆر دریز ده‌بیته‌وه: کورته و بوخته‌ی رایه‌که‌م ئه‌وه‌یه ده‌بی ئه‌م نه‌خشه‌یه به‌وردی و به‌راستی ریک بخری و وه‌ک «جدول الضرب» له‌به‌ر ده‌ستی فۆنه‌تیکزان - راستیه‌که‌ی زمانزانی کورد - بی و سوودی لی وه‌رگری، له‌دروستکردنی وشه‌ی تازه‌شدا ده‌بی ئه‌م گونجان و نه‌گونجانه‌تی بخویندريته‌وه.

بی گومان، بوونی ئه‌م نه‌خشه‌یه شتیکی پیوسته و سه‌ربه‌خۆشه، به‌لام ده‌بی ئه‌وه بزاین که پیوه‌ندی به‌شتی تریشه‌وه هه‌یه، به‌لکوو په‌کی له‌سه‌ر شتی تریش که‌وتوه بۆ ئه‌مه‌ی سوودلی‌وه‌رگرتنی به‌ته‌واوی بیت وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌بی بزاین هه‌ر ده‌نگه له‌ج جیگه‌ییکی قورگ و زار و لی‌وه‌وه (ئه‌ندامه‌کانی ئاخوتن به‌گشتی) ده‌ر دیت و کامی له‌مه‌خره‌جی کامیه‌وه نیزیکه و کامیان به‌نیه‌ت ئه‌وی تره‌وه له‌ده‌مه‌وه نیزیکه‌ره... هتاد. دیارخستنی جیگه‌ی ده‌برینی ده‌نگه‌کان له‌حالی وه‌هادا سوودی ده‌بیت نه‌ک وه‌ک مۆمیا له‌مۆزه‌خانه‌ی فۆنه‌تیکدا دانری و توژی‌نه‌وه‌ی شتی تری له‌سه‌ر نه‌کری.

نه‌ک هه‌ر ئه‌مه و به‌س، به‌لای منه‌وه ده‌بی تین و تاوی دراوسییه‌تی کورد له‌گه‌ل میلیله‌تانی تر بۆ سه‌ر زمانه‌که‌ی و داهینانی ده‌نگی تازه له‌کوردیدا و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئه‌م لایه‌نه‌ش به‌چاکی لینی بکۆلریته‌وه و دۆزینه‌وه‌کانی ئه‌م مه‌یدانه‌ش بینه یارمه‌تیده‌ری په‌لی گونجان و نه‌گونجانی ناوخی ده‌نگه‌کانی کوردی.

به‌کورتی پیوسته ئه‌م دیارده‌یه که خۆی له‌خۆیدا شتیکی سه‌ربه‌خۆیه له‌ناو په‌راویزی تیکرای «ئاخوتن» دا به‌گه‌ر بی و ئه‌نجامه‌کانی دیار بخری، له‌م کاره‌شدا نابی په‌کمان به‌وه بکه‌وی فۆنه‌تیک تیکه‌ل ده‌بی له‌گه‌ل فۆنۆلۆجی وه‌یا سینتاکس وه‌یا ئه‌ده‌ب وه‌یا ریزمان وه‌یا میژوو وه‌یا هه‌ر زانستیکی تر بی. ئیمه ده‌مانه‌وی نه‌یینی زمانی کوردی بدۆزینه‌وه نه‌ک خه‌ریکی وه‌رزشی «یوگا» بین بۆ مه‌به‌ستی خۆ ره‌نج دان، له‌ناو به‌ندیخانه‌ی تاکه په‌ک لایه‌نی توژی‌نه‌وه‌ی زمانی هه‌ناسه له‌خۆمان بپین.

ئه‌وه‌ی راستی بی بۆ زمانزانی کورد که خه‌ریک بی له‌باره‌ی زمانی کوردیه‌وه به‌توژیته‌وه جارێ یه‌کجار زووه بۆ داهاتی په‌لی «تخصص». زمانی کوردی نه‌له‌لایه‌ن دیراسه‌ی میژوویی یه‌وه نه‌له‌لایه‌ن Linguistic ه‌وه به‌تیکرای، هه‌ج باریکی به‌ته‌واوی، بگه‌ر نیوه‌چلیش، ساغ نه‌بۆته‌وه تاکوو لزوم نه‌بی فۆنه‌تیک به‌فۆنۆلۆجیه‌وه به‌سه‌رتیته‌وه و هه‌ریه‌ک له‌مه‌یدانانه‌ چاوه‌کساری خۆی هه‌بی و هه‌نده تیدا مه‌علان بی سنووران نه‌به‌زیتی.

تۆ بلی ده‌بی میلیله‌تی کورد چه‌ند سالی تر چاوه‌روانی په‌یدا‌بوونی «متخصص» ی خۆته‌رخان کردوو بۆ تاک تاکی ئه‌و مه‌یدانانه‌ بکا، به‌دوا په‌یدا بوونیشیان چه‌ندی تر به‌دیار بلا‌بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیانه‌وه ده‌ست له‌ئه‌ژۆ وه‌ریتی، ئه‌وساش چاوه‌کساره‌که‌هه‌ر یه‌که پیغه‌مه‌ریک بی و سوودی هه‌موو جۆگه‌له‌کانی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی و سینتاکس و توژی‌نه‌وه‌ی

میژوویی بکاته یه ک رووباری شه پۆلاوی کوردناسی و کینگه وشکبوه کانی رۆشنبیری کوردی پی ئاو بدات؟ رهنگه ئه و رۆژه یه کجار دووربی، گریمان نیزیکیش بوو نایی دهستی خۆمان بیهستینه وه و میشکی خۆمان داخهین به دیار ئه و «نه ورۆز»ه تازه یه صدهی بیسته م وهیا بیست و یه که می کورد. ئه گهر زانا کانی زمانی عهره بی 1200 سال پیش ته مرۆ بیرو رایه کی وه هایان به دلدا چووبا یه ک ههنگاویان بو نه ده هاویژرا چونکه یه که م ههنگاو به ند ده بوو به «تخصص» ه وه که ده زانین له سه ره تاوه وه ک «مستحیل» وابوو.

ئیمه خه ریک نین ئه م باسانه به «مجرد» ی و له مهیدانی «مطلق» ی زمان و ئاخوتن باس بکهین: ئیمه خه ریکی زمانیکی تایه تین که لیکۆلینه وه ی تیدا نه کراوه. زۆر سهیره بگوتری، وه ک ده گوتری، زانین و ناسینه وه ی زمانی کوردی پیوستی به زانینی زمانه بنجیه کانی به ره ی «هیندی ته ورووپایی» هه یه به لام باسی فۆنه تیکی کوردی ده خلی به سه ر فۆنۆلۆجی کوردیه وه نییه.

له کۆتایی گوتاردا زۆر به کورتی باسیکی «دهنگه بزوین» ه کان ده که م تا بیته سه ره تای لیکدانه وه له و باره وه که من بۆی چووم.

هانا بردنه به ر ریتووسی لاتینی وه ک له ئینگلیزی و فره نسیدا به کار هاتوه ئه رکیکی بیسووده چونکه له و ریتووسانه دا پیتی تایه تی بۆ تاکه دهنگی بزوین Vowel پهیدا نایی. فهرموو سهیری پیتی A بکه که له وانه یه هه ندیک بلین بۆ دهنگی «ا» دانراوه:

- And: لیره دا بوه به «ئه» که دوو دهنگی «ئ-همزه ی عهره بی» و کورته بزوینی «ه- فتحه ی عهره بی» یه.
- Oar: لیره دا یا نرخ ی نییه یا بوه به دهنگی «ۆ».
- Wraught: ئه م وشه یه یه ک برگه و حهوت پیته، بۆ خۆت نرخ ی پیته که ی «A» تیدا بدۆزه وه، به من نادۆز ریته وه.
- Care: لیره دا جینی «ئ» ی گرتۆته وه.
- هه ندی جار پیتی «i» له وهش سهیره تره: «ا»؛ به واتای «من، أنا» ده خویندریته وه «ئای» که بریتیه له «3» دهنگی ته واو. هه ر ئه م «ئای» ه به واتای «چاو» ده کریته Eye.
- له وشه ی Ear دا پیتی e بوه به دهنگی «ئ-همزه ی عهره بی». له وشه ی Beer دا بوه به «یی» دریز، له Bear دا بوه به «ئ» ه په ل، له وشه ی Here دا جار یکیان بوه به «یه» جار یکیان هه ر تی چوه و نرخ ی نییه وه ک دهنگ.

ئهمه ده لیم تا کوو خوینته ری کورد له تۆزینه وه ی دهنگه کان خۆی له ئینگلیزی و فره نسهی نه گه یه نی چونکه له ریتووسی ئه و زمانانه دا دهنگه بزوینه کانی شکلی «هیرۆگلیفی» یان هه یه نه ک پیتی تایه تی.

بزوینه کان له کوردیدا، وه ک دهنگ، ده بنه دوو به شی جودا:

یه که م: کورته بزوین که شکلی «ه، و، ی» یان بۆ دانراوه، له عهره پیدا پیمان ده گوتری «حرکه» و ناوی «فتحه، ضمه، کسرة» یان هه یه.

کورته بزوین بوونی سه ره خۆی نییه، واته ته نها تلفظی پی ناکری، به دوا دهنگی تر دا در ده که ویت. ئه م راستیه که م نا کا به وه دا که له لاتینی بۆ هه ر بزوینیکی کورت پیتیکی سه ره له به ر و ته واوی وه ک پیته کانی تری بۆ دانراوه. ئیمه قسه مان له گه ل دهنگه نه ک وینه ی دهنگ که «پیت» ه. تۆ حه زده که ی له جیاتی «ه - فتحه» مله حوشتر دان، ئه و بۆخۆی هه ر به دوا دهنگی تر دا دیت له ئاخوتن. عهره ب له کۆنه وه که بۆ کورته بزوین زاراوه ی «حرکه» یان دانراوه و له نووسینیشدا

«فتحة، ضمة، كسرة» يان كوردۆته نیشان، له خۆرای وایان نه كرده، دياره ئەم لایه نه گرنه گه ی نه بوونی وجودی سه ربه خۆیان له كورته بزويندا تی خویندۆته وه.

كورته بزوين يه ك جوريان هه يه، واته يه ك جور «ه، ی، و» به واتای «فتحة، ضمة، كسرة» له زاره وه دیتته ده ری.

دوهم: بزوينی دريژ «ا، وو، ۆ، ی، ی» ه.

وه ك دابینی دهنگی «ا» يه ك جورى هه يه، به لام دوو دهنگه كه ی تر هه ربه كه یان دوو جوريان هه يه، كه ئەمه يه كيكه له و دياردانه ی دهنگی «ا» له وانی تر جودا ده كاته وه، ديارده و تايبه تی تريش هه يه لینی جودا كاته وه لیره به دوا وه باسیان ده كه یين.

سییه م: وابه له ناو فۆنه تیکزان و تیکرای زمانزان كه وا دهنگه بزوينه كانی دريژ هه ر يه كه یان به قه ده ر دوو كورته بزوينه، هه ر بۆيه ش بۆ واوی دريژيان به دوو واو ده نووسی و یی دريژيشيان به دوو یی ده نووسی.

من وا ده زانم «واو و یی» ی دريژی تیز راسته كه هه ر يه كه یان با یی دوو كورته بزوين دريژن، به لام دهنگی «ا» دوو «فتحة» نییه. به لای باوه ری منه وه دهنگی «ا» له تايبه تییکی يه كجار بنجیدا خۆی له دهنگی كورته بزوينی «فتحة» ه «جودا ده كاته وه: هه لستانه وه ی دهنگی «ا» هه لستانه وه ییکی ستوونی يه كسه ره يه، به لام هه لستانه وه ی دهنگی «فتحة» له چاو هی «ا» دا وه ك هه لستانه وه ی «وتر القائم» وایه واته له نیوانی ستوونی و ئاسۆیی دایه. تۆ كه یی دهنگی «ا» له وشه ی «دار» دا كورت كه یته وه وشه كه نابیتته «دهر»، دهنگه كه ی «ه» ش له وشه ی «دهر» دا دريژ كه یته وه نایكاته «دار».

چواره م: - دهنگی «و» و «ی» چ بزوين بی وه ك «دوور، دۆل» «ژی، ژی» چ Consonant بی وه ك «بار، دایك، های»، «وار، باوك، راو» هه ر خۆیه تی ئەم قابلیته ی هه يه. له مه شدا گۆرانی شكلی دهنگه كان له ریتنوسی لاتینیدا چ بايه خيكي نییه. به لگه ی يه كبوونی ئەم دهنگانه زۆره، جگه له بدیهیه كه ده زانی هه موویان يه كیكن، لیره دا يه ك دوه كان دیتمه وه:

بۆ دهنگی «و»

1) كه گوت «بهرد و دار» لیره دا «و» ه كه عطف بزوينه، به لام كه گوت «چرا و نهفت» واوه كه ی عطف بوه Consonant.

2) له فیعلی «نووست» واوه كه بزوينه. كه فیعله كه ت گۆری بۆ ئاینده ده بیتته «دهنوی» لیره دا واوه كه بۆوه Consonant.

3) له گه ل خۆتا دهنگی واوی وشه ی «باو» دريژ كه وه ده بینی ده بیتته واویکی بزوينی تیژی دريژ.

بۆ دهنگی «ی».

1) كه ده لیت «بهردی بهست» یییه كه ی «اضافة» بزوينه به لام كه گوت «برای من» هه مان یی «اضافة» بۆوه به Consonant.

2) كه ده ل «گرتی» ئەم یییه ی «راناوی كه سی سییه می تاك» بزوينه به لام كه گوت «كیلا ی» یییه كه ده بیتته Consonant.

3) له گه ل خۆتا دهنگی یی وشه ی «چای» دريژ كه وه ده بینی ده بیتته یییه کی بزوينی تیژی دريژ.

جگه له مانه به لگه هه من نایان هینمه وه ناو نووسینه وه.

پینجه م: دهنگی «ا» له چه ند روه وه خوئی له دوو دهنگی «و، ی» جودا ده کاته وه:

- 1) له وه دا که یه ک جوړ «ا» هه یه.
- 2) له وه دا که بریتی نییه له دوو کورته بزویتی «ه - فتحة».
- 3) له وه دا که ئه ویش وه ک کورته بزویته کانی به تنها تلفظی یی ناکرئ واته هه ر به دوا دهنگی تر دا خو ده نویتی. هه ر بویه یه نه له پینشه وه ی وشه وه دیت نه له ناوه راست و کوتایي وشه دا ده کړئ به Consonant.

من له مه دا هه رگیز باوه ر به و گوته یه زوړ مه شووره ی کوئینه ناکه م که ده لئ «همزة» بریتییه له دهنگی «ا» که تلفظی یی کرابی به سه ربه خوئی. عه ره به کان له کوئنه وه «همزة» و «الف» یان به یه ک پیت «دهنگ» داناه هه ر بویه یه شه ژماره ی «حروف الهجاء» له عه ره بیدا «28» ه. به لئ راسته وا ده بی دهنگی «همزة» خوئی له ناو ده با بو دهنگی ئه لف وه ک ئه وه ی که له جیاتی «دهئاخوئی» ده گو ترئ «داخوئی» به لام ئه م تاییه تییه ی «همزة» له گه ل «ی» شدا هه ر وایه. تو ده لئ «دهئیشی» ده شتوانی بلئی «دیشی» به مه دا دیار ده بی هه مزه قابلیه تی تیچوونی هه یه نه ک له ئه لفه وه هاتوه.

ئه م بیرو رایانه ی لیژده ا خوئنه ر و فوئنه تیکزانی کورد ده یان خوئنه وه سه ره تایینکی نویی باسیکی دریزه دار و بنجین له زمانه که ماندا. به هه له چوونی من له هه ندئ لایه نه کانی باسه که له بایه خ و گرنگی باسه که خوئی که م ناکاته وه. هه روه ها خه ریک نه بوونی زمانان و فوئنه تیکزانی کورد و غه یری کوردیش پینیه وه، سوچینکی من و باسه که ی تیدا نییه. واده زانم سوژ بو راستی به گشتی، بو زمانی کوردی به تاییه تی، داوا له هه موو کوردیک ده کا به گیانیکي «موضوعی» سه یری باسه که بکړئ نه ک له گو شه ی «من من و تو تو» وه که پینشه ییکه زوړ ریبازان کویر ده کاته وه.

یه ک دوو تیبینی کور تیله م ماوه بیان که م به کوتایي گو تار:

ده بوو بلیم هاتنی هه موو دهنگیک له پینشه وه ی وشه وه، که بزویتی ئاشکرای به دوا دا نه ییت به ناچار ی دهنگه که قورس ده کات. هه ر له به ر ئه م ناچار یه دهنگی «س» که له وشه ی وه ک «ستاندن، ستران» دا له پیش دهنگی «ت» ه وه دیت ده بی قورس بکړت ئه گینا تلفظی یی ناکرئ. له م شوئانه شدا واده بی حوکمی خزمایه تی و گونجانی دوو دهنگی «س،ت» خو به دیار ده خا به وه دا که وشه ی «ستاندن» ده کرپته «ئه ستاندن» بو ئه وه ئیمکان هه بی سینه که به ته واوی بوه ستیرئ، وشه ی «ئه سته م» یش هه ر له م ریگه یه وه له «سته م» ه وه وه ر گیراوه. نووسینی هه ندئ وشه ی ناو باسه که که بو مه به ستی روونکر دنه وه به لاتینی نووسراوه چ ریتووسیکی قه رارداده ی تیدا ره چاوه نه کراوه، تنه ها ویستوومه بیرو رایه که بخه مه قالیبکی مه فوه وومه وه.

داوای چاوه پو شیش ده که م له هه ر شتیکی ئه و تو که جیگه ی چاوه لی پو شین بیت.

«...»

رېتووسى كۆر

«گوفارى كۆرى زانىارى كورد»، بهرگى چوارهم، 1976

باسى رېتووس، به تىكرابى، لهو باسه فرهوانانه يه كه به گوتار و ناميلكه كوتايى نايهت، نهك كوتايى بگره سهره تاكانيشى به پايان ناگات چونكه له گهل هاتنى نووسين، بهر له هزاران سال، گيرو گرفته كان و كه موكوريبه كانى دهستان پيكرد. ههر تهو ناته واوييه ش بوو، بنه ماي گوراني نووسيني هيترؤگليفي بو بزمارى پيكهينا... ههروه هاش گوراني بزمارى بو شيوه پيشكه وتوووه كانى ترى نووسين تا سهرىان بهو شيوه نووسيناوه نا كه له جيھانى هم سهرده مه دا باون. وهك دهريش ده كه وپت بو يه كه م نوپى سهرنجگر، رېتووسه كانى هم چهرخه ش ئاوسن به كه موكوورپى و گيرو گرفت تا ده بينين له زمانى پيشكه وتوووى وهك فره نسى و ئينگليزيدا له خووه مروف ناتوانى وشه بنووسيت به پيى ده رچوونى دهنگه كانى له زاره وه، بهلكو ده پيت بيرسيت وه يا بگه رپته وه بو فره ننگه كانيان تاكوو بزاني وشه cuff و وشه rough ده خو پند رپته وه «كهف، رھف» هه رچه ند وينه نووسينه كانيشيان كه موزور له يه كترى ناكه ن.

به راستى زور سهره له شيوه نووسيني هم ميلله تانه ي وا گه ييشتن به ئاسمانگه رى، تا ئيستش، وينه ي تايه تي قه رار داده بو زوربه ي دهنگه كانى زمانيان دانه ندراوه. به نمونه: دهنكى «ف» له ئينگليزيدا جارنيكان F دهنووسريت، جارنيكان Ph، جارنيكيشيان Gh دهنووسريت. ههر هه مان Gh واديبى بو «غ» ش به كار ديت. رېتووسى فره نسى له مه ش سهرتره. خولاسه به دواكه وتنى شريته ي سهره زورچوون و پيشكه وتنى رېتووس له هيترؤگليفييه وه تا ده مانگه يه ني به رېتووسى ميلله ته پيشكه وتوه كانى هم رورگار، نه له تواناي نووسيني به رته سكدايه و نه برانه وه شى هه يه چونكه وهك گوتم رېتووسه كان پر ن له كه موكه سرى.

ههروهك تىكرابى باسى رېتووس دريژه ي له حه ده به دهرى هه يه، هه لگرتنه وه ي ههر يه كيكيش لهو رېتووسانه ي كه كورده وارى لنيان شاره زايه به نيازى سهروبنكردن و ليوونه وه ي، ئه وپش له ئيمكانى نووسه رى گوتار به دهره، چونكه هه ربه كه يان به دريژايى سهدان سال ئه وه نده گوران يان به سهدا هاتوو و هينده لكه يان ليووته وه، ليشيان كويز بوته وه ده بنه بنه ماي ديراسه ي سهره بوخو. له م گوتاره دا ئه وه ي به يوه ندى به رېتووسى كوره وه هه يه ئه لفوبييه كه ي عه ربه ييه كه هه موو ئه لفوبيى زمانه كانى رورهللتي مسلمانى نيزيكى ليكه وتوته وه، وهك توركى و فارسى، تا راده ييكى به رچاو، ئيملاكه شيان سروشتى ئه و ئه لفوبييه ي رچاو كر دووه وهك ئه وه ي كه له برى حه ره كه كانى «كسرة، فتحه، ضمة» ئه وانيش بيتيان بو دانه ناوه جگه له دانانى ئيشاره ي «ه» له جيگه ي «فه تحه» ئه وپش له كوتايى وشه دا، دياره له مه شدا پيره وى «هء السكته» ي عه ربه ييان كر دووه له كوتايى وشه كانى وهك «حمزة، معاوية، شجرة و آية» كه له حالى له سهر وه ستاندا وهك دهنكى «فتحه» ي لى به سهر ديت. ههر هم نيشانه يه ي «ه» يه كه كورده كان ورده له برى دهنكى «فتحه» يان به كار هينا له هه موو شوپتنيكى وشه دا نهك ههر له كوتايه كه ي...

رېتووسى عه ربه ي، كه سه رچاوه ي رېتووسى كورديه، ئه وپش ميژوو ييكى كوني هه يه ده گه رپته وه بو سهرده مى پيش ئيسلامه تي و جوره كانى شيوه نووسيني عه ربه كه يان خوارو [يه مهن] و هى سه روو [نه جد، حيجاز و سه رووتر] بهو هه موو رېتووسه له يه كتر جودايانه ي كه له شوپتنيكه وه بو شوپتنيك و له كاتيكه وه بو كاتيك ده گوران و له گهل رېتووسى دراوسيكانيان تيكه ل به يه كتر ده بوون. دياره به دواكه وتنى ميژووى رېتووس و ئه لفوبيى عه ربه ييش له م گوتاره دا جى نايته وه، هه رچه ند سه رچاوه ي رېتووسى كورديش بيت، له بهر هم به ناچارى هم كارانه بو خو پندنه وه ي تايه تي خو پنه ران به جى ده هيلين تاكوو ئه گه ر ويستيان خه تيكى به يانى گوراني رېتووس و ئه لفوبيى كوردي ييك به ينن بگه رپته وه بو ئه و كتيبانه ي باسه كه يان بو روون ده كاته وه.⁵

5 كتيبى «تاريخ العرب قبل الإسلام، الجزء السابع، د. على جواد» رېتووسى كوني عه ربه ي به چاكى روون ده كاته وه.

هه‌رچەند رینگەشمان نەبێ ئەم لیکۆلینەوه میژوووییە بکەین، دەتوانین لە روالەتی زۆر بەرچاوی وەرگیرانی پیتی نووسینی کوردی لە عەرەبییەوه ئەوه بزاین کە هەموو چاکە و خراپەی پیتی عەرەبی بە میرات بۆ شیۆه‌نووسینی کوردی (ریتووس) مایەوه، بەراستی لایەنە هەرە پەسەندەکە ی پیتی عەرەبی ئەوهیە، وەک من بۆی دەچم، کەوا جینگە کەمتر دادەگری لە پیتی لاتینی. رەنگە بشی ئەوه‌ندەش بخەمەوه سەر چاکە ی پیتی عەرەبی کەوا بەبەرێهوه هەیه هونەری خەتخۆشی تیدا بەکار بێت بەهۆی ئەوهی کە پیتەکان ویتەگۆرپیان تیدا دەکریت لە سەرەتاوه بۆ ناوه‌راستی وشە و بۆ کۆتایی وشە وەیا لە حالی تەنهاییدا، هەرۆه‌هاش ئیمکانی درێژکردن و کورتکردنەوهی نووسنیان لە رێی تێخستنی «کەشیدە»هوه، سەرەتای ئەوه هەموو نوختە و نیشانە و خالبەندی و شتی ئەوتۆوه کە سەرمەشقی نووسەرە خەتخۆشەکان نیشانمانی دەدەن. ئەم تێبینیانە پتریان بەبەرەوه هەیه، بەلام کارمان پیتی نییه.

عەیبی هەرە گەورە ی ریتووسی عەرەبی کە لە سروشتی پیتەکانییەوه هەل دەقۆلێت ناچاربوونی نووسەرە بۆ چەند جار دەست هەلگرتن لە نووسینی یەک وشەدا، هەم لەبەر نەنووسانی هەندئ پیت بە پیتی دوا ی خۆیەوه هەم بەهۆی زۆربوونی پیتی نوختەدار کە دەزانین لە نووسینی عەرەبی دا 15 پیت بەسەر جووملە ی 28 پیت خاوەن نوختەن هەر لە یەک نوختەوه تا سی نوختان.

ئەلفوویی کوردی کە ئەم عەیبە ی لە عەرەبییەوه بە میرات بۆ مایەوه، هات لە ژمارە ی پیتی نوختەداری زیاد کرد بەوه‌دا کە بەشیکی لەو پیتانە ی تاییه‌تی کوردین و لە عەرەبیدا نین ئەوانیش بەخۆ و نوختەوه هاتنە ناو ریتووس و ئەلفووییەوه ک پیتەکانی «پ، ژ، ف، چ».

چەند پیتیکی تریش کەوا کەله‌بەری ئەلفووییەکان پێ پرکرایه‌وه، نیشانەیان بۆ داندرا، ئەویش هەر لە هۆی دەست هەلگرتنی زیاد کرد وەک پیتەکانی «ل، گ، رێی گەورە، جۆرەکانی دوو پیتی [ی، و]». بەو پینە ئەو پیتانە ی لە کوردیدا خالدار و نیشانەدارن ئەم ژمارەیه پر دەکەنەوه:

1. ب
2. پ
3. ت
4. ج
5. چ
6. خ
7. رێی قەلەو
8. ز
9. ژ
10. ش
11. غ
12. ف
13. ف
14. ق
15. ک [ك]
16. گ
17. ل
18. ن
19. و

20. وو
 21. ی، ی
 22. ئ
 23. یی
 24. ئ

ئەم سې پیتەي «ك [ك]. گ، ئ» ھەر چەند تا ئىستە ۋەك پىتى نىشانەدارىش حساب نە كرايىت راستىيە كەي ئە ۋە يە ھەرسىكىيان نىشانەدارن، خۆ پىتى «گ» ھەر دەللى دەندووكى لە كەكەي بە دەمى خۆيە ۋە گرتوۋە، نىشانەي «ئ» ىش كە لە عەرەبىدا ھەمزەي پى دەللىن پتر لە نوختەي «ن، ب» ئەر كى پى دەدرىت لە نووسىنى وشەي «ئاو» دا نىشانەي ھەمزە كە لە نوختە كانى «ناو، باو» بەرچاوتر و زەحمەتترىشە.

لەم حسابانەدا جارى چەند تىبىنىيە كى تر ماون تى بخويتندرىنە ۋە:

1. لە شىۋە ئاخاوتنى ھەورامى، دوو دەنگى «ث، ذ» دەر دەكەون ھەر دوو كىشيان بە پىتى خالدار دەنووسرىن.
2. لە شىۋە ئاخاوتنى كرمانجى سەرودا دەنگى «و» ي دىفتونگ ھەيە كە لە تىكەلبوونى دوو دەنگى «و، ي» درىژ پىك دىت ۋەك لە وشە كانى «دور، كور، پوش، لولە...» ۋە ھى تردا دەر دەكەون، بەلام ئەم دەنگە لە رىتووسى كۆردا پىتى تايەتتى بۆ دانەندرا كە دەبوو بۆ دابندرىت، چونكە دىفتونگىكى رەسەنە، واتە وشە ھەيە لەو شىۋە ئاخاوتنەدا بەم دىفتونگە ۋە دەر دەبرىت نەك لە ۋەرگىراني ۋاوى درىژە ۋە بۆتە دىفتونگ ئەمەش راستىيە كە ئەو دەسەپىنىت كە ۋا لە شىۋەي كرمانجى سەرودا «ۋاوى درىژ» ھەيە پى دىفتونگ ۋەك لە سۆرانىدا ھەيە. ئەمە دەللىم چونكە ھەندىك كەس ۋا دەزانىت ھەر دەنگى ۋا ۋە درىژە كەيە لە كرمانجى سەرودا دەبىتە دىفتونگ. جگە لەم ھۆيە تىبىنىيە ترىش رەسەنى ئەم دەنگە ئىسپات دەكات ۋەك كە پىتى لە لەھجەي دانىشتۋانى شارى «پارىس» دا سەرنج لە دەنگە كانى «غ» بگرىن و بشزانين كە ھەموويان لە دەنگى «ر» ۋە ھاتوون ۋە ياخود لە ۋەلاتى كۆيە و دزەيى و خوشناۋەتى كە دىن و «ل» دەگۆرىن بە «ر» ۋە ھىا ھەندى عەشىرەت دوو دەنگى «ح، ع» بەيە كتر دەگۆرنە ۋە، ئىتر كە ئەم راستىيانەمان رەچاۋ كرد باشتر بۇمان روون دەبىتە ۋە دەنگى ۋا ۋە دىفتونگە كەي كە لە زارى كرمانجى سەرودا بە سەربەخۆي لە تەك دەنگى ۋاوى درىژدا دەر دەبرىت دەنگىكى رەسەنە و لە دەنگىكى ترە ۋە نەگۆراۋە. ديارە كە پىتى سەربەخۆ بۆ ئەم دىفتونگە دابندرىت دەپى نىشانەي تايەتتى بخرىتە سەر پىتى «و» تاكوو لە «وو، ۆ» ي جودا بكتانە ۋە، بەمەشدا ژمارەي پىتى خالدار زياد دەكات.
3. لە شىۋە ئاخاوتنى سلىمانى و ھەندى جىگەي ترى كوردستانى ژىروودا دىفتونگىكى ناۋچەي ھەيە لە وشە كانى ۋەك «نويژ، خوي، دويى، سوپر، كويژ و نوي...»، برىتبيە لە تىكەلبوونى دەنگى «و» لە گەل دەنگى «ئ» ۋە ھەندى رىتووسى ئەم و ئەو لە جياتى دوو پىتى «و، ئ» پىتىكى «و» ي نىشانەدار دادەنبن، كە ئەمەش ھەر لە ژمارەي پىتى خالدار و نىشانەدار زياد دەكات ئەگەر بىت و دىفتونگە ناۋچەيە كە بەسەر ھەموو زمانى كوردىدا بەسەپى. نەختىكىتر دەگەرئىمە ۋە سەر باسى ئەم دىفتونگە بۆ روونكر دنە ۋەي لە ھەموو بارىكيە ۋە.
4. دەنگى «د» لە شىۋە ئاخاوتنى سلىمانىدا، ۋا دەپى، كلۆر دەكرىت ۋەك وشەي «مەحمود و ئەحمەد...» دا دەبىستىرت. ھەندى نووسەرانى سلىمانى بۆ ئەم دەنگە ناۋچەيەش نوختە ۋەيا نىشانە دادەنبن، لە كۆمەلەي ئەو

تەرزە پیتانە زیاد دەکات. لێرەدا حیسابی ئەو «د» ناکەم کە بەدوا دەنگی «ن» دا دیت و لە سلیمانی دەکرێ بە «گ» وەک کە دەلێن «دەربەنگ، ئەفەنگی و مەنگ» لە بری «دەربەند، ئەفەندی و مەند» چونکە ئەگەر وەک «گ» یەش بنووسرێت لە پیتی نیشاندەر زیاد ناکات، بە بۆنەی ئەوەوە کە پیتی «گ» بۆ خۆی بەر حیسابی پیتی نیشاندەر کەوتوو. بەلام دەبی ئەوەندە بگوتریت لە کەس ناسەلمیندری هەول بەدا ئاخاوتنی ناوچەیی خۆی بەسەر زمانی کوردیدا دابریت بە تاییەتی کە لەم دابریندا «دەنگ» بشیوێت و بگۆرێت بە نمونە دەلیم دانیشتوانی «پاریس» کە لە ئاخاوتندا دەنگی «ر» دەکەن بە «غ»، لە نووسیندا هەر بە «ر» دیهێننەوه، واتە نووسینە کە ناشیوێت. دانیشتوانی سلیمانی وەیا شوێنیکی تری کوردەواریش ئازادن لەوەدا کە بە پیتی راھاتنی زمانیان «نووسراو» بخوێننەوه بە مەرجیک شیوێ نووسینە کە بەراستی بپاریزن.

دەگەریمەوه بۆ ديفتۆنگی «نوێژ، نوێ...» و ئاوەلەکانیان.

بەراستی ئەم دەنگە وای لە نیوان دوو دەنگی «و، ئ» لەو وشانەدا پەیدا دەبێت تاییەتیەکی هەندێ ناوچەیی کوردستانی گەورە یە نە کە هی زمانی کوردی چونکە زۆر ئاشکرایە کە لە بنەرەدا وشەکان دوو دەنگی تەواو «و، ئ» یان تێدایە و لە زۆرینە ناوچەکانی کوردستانیشدا هەر وەهای دەخوێننەوه، واتە بە دەرخیستی هەر دوو دەنگ نە کە بە شیوێ تیکەل «دیفتۆنگ». ئەم راستییە بە گەلیک بەلگە ئیسپات دەکریت⁶

یە کەم: لە کۆنەوه سەرلەبەری کورد ئەم وشانەیان بە دیارخیستی هەر دوو دەنگ نووسیوه پیتی «و» کەشیان پێش خستوو هەر وەک چۆن لە لایەن کوردەوه دەر دەبریت. پێشیان وشەیی «نوێژ» یان بی دوودلێکردن بەم شیوێ نووسیوه بە تەواوی وەک کە وشەیی «دریژ» یان بەم شکلە نووسیوه، ئەویش بیدوودلی، دبارە ئەگەر هیچ گومان لە راستی و چۆنیەتی وشەکان هەبوا یە هەموو کورد وەها بە راشکاوی لەسەر یە ک شکل نووسین رێک نەدەکەوتن.

دوهم: شیعری شاعیری بابان لە سەرەتای پەیدا بوونیەوه ئەم وشانەیی بە دوو دەنگی ئاشکرا و سەر بەخۆ تێدا بە کار هاتوو، کە ئەگەر بکری بە ديفتۆنگ کیشی تیک دەچیت. ئەمانە نمونەیی شیعری «نالی» ن لە بەکارهێنانی ئەم وشانەیی دوو دەنگە کەیان تێدایە:

هەر جینگە وو جۆگایە کە وا سوور و سوێر بی
جی جۆشەشی گریانی منە خوێ نەرژاوه

وشەیی «سوێر» لە نیو دەری یە کەمدا ئەگەر بە ديفتۆنگ بخوێنرێتەوه شیعەرە کە لەنگ دەبی.

بولبول کە گەرمی نەغمە یە ئاگر دەکاتەوه
غونچە حەزینە جەرگ و دلێ بۆ دەکا توی

وشەیی «توی» هەر وەک داخواری کیش ناچارمان دەکا هەردوو دەنگی تێدا دیارخەین، دیسانەوه چونکە قافیەیی وشەکانی «هوردوی، نادوی...» یە لە هەلبەستە کەدا ناشی بکری بە ديفتۆنگ.

لێرەدا دەبی بلیم ديفتۆنگە کە تەنها لەو وشانەدا دەر دەکەوی کە لە بەشی «ناو» ن، نە لە فیعل و نە لە تیکەل بوونی دوو وشە دەر ناکەوی.

6 لە کۆری شەقلۆوه لە سالی 1973 نەختیک لەسەر ئەم ديفتۆنگە دوام.

وشەي «هوردوئ» كورتكراوهي دوو وشەي «هۆردوئ» ه، وشەي «نادوئ» ش فيعلە.

سېيەم: ئەگەر وشەكان دوو دەنگي «و، ئ» يان تېدا نەبايە دەبوو هەندى جار لە نووسيندا دەنگەكەي «ئ» پيش «و» هەكە بکەوئتەوه و بنووسرى «خيون، سيور». ئەمە دەلييم لە وەرەمى ئەو كەسەي كە لييم بيستوون دەلين هوى نووسيني ئەم ديفتۇنگە لە زووئیکەوه بە دوو دەنگ، هەرەها بە کارهينانى لە شيعردا بەو شيوەيەي نمونەكاني شيعري «نالي» دەرئخست دەگەرئتەوه بۆ ئەو راستيەي كە دەنگەكە هەر دوو دەنگي «و، ئ» تېدايە ئيتەر لەوهوه رى پەيدا دەبى لە يەكتر جودا بکرتەوه، هەم لە نووسيندا و هەم لە قافىەي شيعردا. هەلبەت ئەم قسەيە لە خۆه هەل دەوهشيتەوه بەو تېيبيەي لە سەرەتاي بەندى «سېيەمدا» دا کردم.

چارەم: ديارە هەر وەك لە شوئيتيكي وەك كۆيە لامى قەلەو دەكەن بە «ر» لە سليمانى و شوئيتانى ترى وەك ئەويش ئەم دوو دەنگەي «و، ئ» لەو وشانەدا دەكەن بە ديفتۇنگ. نە رەوايە كۆيى داوا بکەن پيتى تايەتەي بۆ ئەو «ر» هى لەهجەي ئەوان دابندرى، نە رەوايشە خەلقى سليمانى ديفتۇنگەكە بەسەر زمانى كورديدا بەسەپينن چونكە لە هەر دوو حالدا زمانەكەمان هەندىك لە سروشتى خوى دەدۆرپتى و گۆرپنەكەش بە جيگرىكى نارەسەن پەر دەكانەوه. نووسەر هەن لە جياتى «يازە، دوازە» دەنووسن «يانگزه، دوانگزه» بەمەشدا شيوەئاخاوتنى گەرکى خويان دەكەن بە بنەماي زمانى كوردى و هەلەيكي پانەويات دەخەنە جي راستيەكى پانەويات. لەم حالەتەدا پيوستە دەقى وشەكان لە زمانى كورديدا چۆنە بەو جۆرە بنووسرى، لەوه بەولاوه هەرکەسە بە پيى شيوەئاخاوتنى ناوچەي خوى دەرى بېرى، با بنووسرى «پلينگ» كۆيى و خۆشناوەتيش بيخوئتنەوه «پرینگ»، هەرەهاش «خوين، دوئى، ئەفەندى، دەرەند، يازە و دوازە ... هتد»، راستيەكەيان بنووسرىت و خوئندنەوهشيان بەو شيوەيە پى كە خەلقەكە لە دەوروبەرى خوى ئاشناي بووه، هەرچەند چاکتر ئەوهيە خوئندنەوهش وەك نووسينەكە بيت.

ئەگەر خوئنەريک ئەم تەكليفەي بەلاوه قورس بوو با بە بير خۆيدا بەهيتتەوه كە ئەو خوى هەر جارە بە ناوى بەرژەوهەندى زمانى كوردى و پيکھيتانى شيوەئاخاوتن و نووسينيكي يە کگرتو داوا دەکا لە هەموو دانىشتوانى «باديانان» واز لە سەرلەبەرى لەهجەي خويان بەهينن وشيوە زمانە ئەدەبىيەكەي پەرەسەندوو بە کار بەهينن، هەمان داواش لە خەلقى كوردستانى ئيران و بەرى سۆران دەكات كە من هيچ رەخەنيكم لە داواکردنەكە نيە، بەلام ئەوهەندە ريگەيە بە خۆم دەدم داوا بکەم نووسيني وەك «يانگزه» و «دالى نوختەدار» ياساغ بکريت. چەند رەفتاريكى شيرين و جوانە لەو نووسەرەنەي سليمانى كە دین بۆ مەبەستى پەرەپيستاندنى ئاخاوتنى رەسەن نيشانەي كارى «مضارع» لە «ئە» وه دەكەن بە «دە»⁷.

7 هەرچەند ئەم نووسينە لە بارەي «رئتووس» وه دەدوئت، بەلام مونسەبەي جيگە لييم داخوازي دەكات تېيبيەكەي گرنگ لە بارەي يە کگرتن و يە ککردنى ئاخاوتن و نووسيني ئەدەبىي كوردییهوه دەربرم. نووسەر هەيە لە پەنا پەرۆش نيشاندان بۆ پيکھيتانى زمانى ئەدەبىي يە کگرتووى كوردییهوه هيرش دەباتە سەر ئەو نووسينەي كە ناوناوه رسته و زاراوهي جۆرجۆرى شيوەئاخاوتنى ناوچەكاني كوردستانى گەورە بە کار ديتن بە نامەي ئەوهوه كە زمانە ئەدەبىيەكەمان دەشيوت و رچەي ميژوويى دەفگرتن و ريزبەستنى تىك دەچيت. هەرچەندە نياز لە هيرشەيتانەكە تاوانبارکردنى خاوەنى نووسينەكان بيت وەيا عەبيدارکردنى نووسينەكان خويان بيت پتر لەوهي خزمەتەي زمانى يە کگرتووى كوردى بە چاوى خۆيهوه گرتيبت، ديسانەوه هيندە راستيە هەيە لە روالەتي هيرشەکاندا بايى ئەوه بکات لە تەپوتۆزى نيازى شەخسى و پەلەپەلى هيرشبردن دەهاوئيرت و ناتەواوى تېدا هەيە بخريتە بەرچاوى سرنجەدرانەوه...

ئەو بارە ميژوويەي زمانى كوردى خوى تېدا ديوەتەوه گەليک جودايە لەوهي فارسى وەيا عەرەبى وەيا زمانەكاني رۆژئاوا پييدا تېپەرپون. هەرچەندە راست نيە بگوتري ئەو زمانانە هەموويان يەك ريتازى گەشەکردن و فراژووتنيان لە پيشدا بووه، بەلام زۆر راستە بلين لە رووى پيکھيتانى زمانى ئەدەبىي يە کگرتووه ريتازى هەموويان خزم بە يە کگرتن لەچاوى

زمانی کوردی که‌وا به درژایی میژوو تا ئیستا که‌ش ری‌بازیکی له پیتشدا نه‌بووه، نه چاک نه خراب، هه‌موو زمانه‌که به گردی پیتدا تیپه‌ری بوویت. زمانیکی وه‌ک فارسی بگرین به میقیاس، ده‌بینین له ده‌میکی کۆنه‌وه، پتر له هه‌زار سال ئه‌م زمانه ویتنه‌ی نووسراوی پارێزراوه و له هه‌موو جیهانی فارسییه‌وه، جینه‌جی و پیتیه‌ی شیوه‌ئاخاوتنی ناوچه‌یی وه‌ک جوگه‌له ئاوخوستانی ژین و به‌رده‌وامبوون و گه‌شه‌کردن به‌و زمانه‌ده‌دن و لینی نیزیکی ده‌بنه‌وه، زمانی ته‌ده‌یی فارسی ته‌م سه‌رده‌مه‌که‌ره‌سته هه‌ره چاکه‌که و هه‌ره به‌هیزه‌که‌ی هه‌موو شیوه‌ئاخاوتنی ناوچه‌ی فارسانی تیدایه به میژوو، ته‌ده‌ب، هونه‌ر، فۆلکلور و زانسته‌وه. هه‌ر زمانیکی تریش بگری له‌وانه‌ی شیوه‌ی ته‌ده‌بیان یه‌ک‌گرتوو و گشتیه ته‌وانیش وه‌ک فارسی بۆی ری‌ککه‌وتوو له شه‌قامیکی به‌رفه‌وانی نه‌ته‌وایه‌تییه‌وه تی هه‌لکشیت و خۆراک له تیکرای زمانه‌که وه‌رگرت. ته‌لفوویی ری‌نووسیش که ئامرازی بلا‌وبونه‌وه‌ی زمانه به‌ دنیا‌دا، یه‌ک ویتنه‌ی هه‌بووه له هه‌ر یه‌کیکی له‌و زمانانه‌دا. به‌م جوژه هه‌ر گوێران و به‌ره‌و پیشچوونیک بوویت له زمانیکدا، به هه‌موو میله‌ته‌که و به هه‌موو جیهان راگه‌یشتوو، ده‌توانین بلین مه‌ودا نه‌بووه پیت و به‌ره‌که‌تی هیچ یه‌کیکی له شیوه‌ئاخاوتنه‌کانی ناوچه‌ی ئه‌و زمانانه له هه‌موو زمانه‌که دا‌برایت. ئه‌م باسه‌گه‌لیکی به‌ به‌ره‌وه هه‌یه، من لینی کورت ده‌که‌مه‌وه.

زمانی کوردی، به‌داخه‌وه، نه له کۆنه‌وه نووسینی هه‌بووه (هه‌شی بوویت فاوتاوه) و نه له باریکدا بووه ته‌گه‌ر به‌ خه‌یالیش له کۆنه‌وه نووسینی بۆ په‌یدا بکه‌ین به هه‌موو کورده‌واریدا بلا‌وبوویتته‌وه و نه ئیمکان هه‌بووه نووسه‌رانی کورد بیر له یه‌ک شیوه ری‌نووس و ته‌لفوویی بکه‌نه‌وه. ئه‌و ری‌بازه‌ی یه‌ک‌گرتنی شیوه‌ی ته‌ده‌بی که له‌به‌ر هه‌نگاوی میله‌تیکی وه‌ک فارس وه‌یا تورک وه‌یا فره‌نسه‌دا هه‌بووه له وه‌هم و ورته‌شدا به‌ خه‌ون و خه‌یالی واقعی میژووی کورددا تی نه‌په‌ریوه. ئه‌و هۆیه له یه‌کتر دوورخه‌ره‌وانه‌ی که دوو که‌رتی ئیتالی و ئیسپانی به‌ره‌و دوو ری‌بازی مه‌یله‌و سه‌ربه‌خۆه برد، تا وای لیتهات مرۆفی ئیتالی به‌ زه‌حمه‌ت له ئیسپانی بگات، وایان له زمانی کوردی کرد که‌رتی له یه‌کتر دوورتری لی بکه‌ویتته‌وه، له هه‌مان کاتیشدا ئیمکان نه‌بی له ری‌ی نووسراوی کوردیه‌وه هیچ که‌رتیکی چاوی به شیوه‌ی که‌رته‌که‌ی تری بکه‌ویت وه‌ک که ئیمکان هه‌بوو هه‌میشه ئیتالی و ئیسپانی یه‌کتر بخویننه‌وه. مرۆفیکی سنه‌یی ته‌گه‌ر هه‌وه‌سی بیستنی ئاخاوتنی دیاربه‌کری بزوتبایه‌ ده‌بوو سه‌فه‌ر بکا بۆ ته‌وی وه‌یا له ویتو میوان بۆ لای خۆی بخوازیته‌وه. له هیچ روویکه‌وه به هیچ هۆیه‌ک ئیمکان نه‌بووه لی‌ره به‌ پیشه‌وه زمانی کوردی یه‌ک بگریته‌ وه‌یا هه‌موو له‌هجه‌ییکی له‌لای هه‌موو کورده‌وه مه‌فه‌وم بیت وه‌یا هیچ له‌هجه‌ییکی خۆی به‌ وی تر ده‌وله‌مه‌ند بکات. له باری ئیستا که‌شدا، به‌داخه‌وه، نه ئیمکانی یه‌ک‌گرتن په‌یدا بووه نه هیچ زه‌رفیک خولقاوه له‌هجه‌ی سه‌رده‌شت و قامیشلی تیکه‌ل به یه‌کتر بین. ئه‌و شیوه‌نووسینه‌ی ئیستاش له کوردستانی عێراقدا خه‌ریکه‌ خۆی به‌سه‌ر نووسه‌راندا سه‌پینیت و هه‌موو لایه‌ک پشتگیری لی ده‌که‌ین و هه‌ولی به‌ره‌و پیشبردنی ده‌ده‌ین تا که نه‌مامیکه له کۆته‌لی زۆرلکاوای زمانی کوردیه‌وه هه‌لچوو هه‌موو ته‌مه‌نی میژووی دیاری له سه‌ده‌ی نۆزده‌م تیپه‌ر ناکات، ته‌ویش له هه‌لبه‌سته‌کانی نالی و کوردی و شاعیره‌کانی تری بابانه‌وه له شیوه‌ی ئاخاوتن، نه‌ک نووسینی ته‌ده‌بی، چه‌سپانیکی بۆ له‌هجه‌که‌ی بابان پاراستوو، چونکه شاعیره‌کانی بابان چ نموونه‌ییکی نووسینی ته‌ده‌بی کوردییان له‌به‌ر ده‌ستندا نه‌بووه ده‌ستووری ته‌عبیری لی وه‌رگیرنه‌ سه‌ر هه‌لبه‌ست، خزمایه‌تی شعره‌کانیان له‌گه‌ل زمانی کوردی ره‌سه‌ن هه‌ر به شیوه‌ی ئاخاوتنی سه‌ر زمانه‌وه بووه، ته‌گه‌ر نا نموونه‌ی ته‌ده‌بیان هه‌ر نووسین و هه‌لبه‌ستی عه‌ره‌بی و فارسی بووه.

وه‌ک ده‌زانین «نالی» تا راده‌ییکی پتر له شاعیره‌کانی بابانی هاوچه‌رخ‌ی خۆی ته‌عبیری شیوه‌ئاخاوتنی ده‌ره‌وه‌ی سلیمانی به‌کار هیناوه ته‌ویش له په‌راویزیکی ته‌سکدا وه‌ک که دیت له رسته‌ی «ریدی‌تی ماشورنج» وشه‌ی «ریدین» به‌کار ده‌هینیت، وه‌یا که ده‌لی:

فه‌رمووته بانگم که شه‌وی دیمه‌ کنارت

له جیاتی «به شه‌و» ته‌عبیری «شه‌وی» ده‌هینیتته‌وه، وه‌یا له‌م نیوه به‌یتهدا :

وای فه‌رموو که ماچت نه‌ده‌می رووره‌شی توو بم

نەى گوت «ماچت پى نە دەم» ھەر وھاش لە جياتى وشەى «تۆ»ى سلیمانى وشەى «توو»ى ھینا كە ھەم بە واتاى «تۆ» دیت لە ھەندى شىوھى ئاخاوتنى كوردستانى ژىرودا ھەم بە واتاى «موو» دیت كە كورتكراوھى «تووك» بىت بە پى داخوازى واتاى بە یتە كە.

خولاسە لەم نموونەدا شارەزايى «نالى» بە شىوھ جۆرجۆرەكانى ئاخاوتنى كوردى دەرەوھى سلیمانى دەر دەكەویت ھەر وھەك لە بەكارھىتەنى نیشانەى كارى «مضارع»ى دەرەوھى بابان كە «دە»یە لە جياتى «ئە» ديسانەوھ ئەسەرى گەشت و گەرانى «نالى» بە كوردستاندا پەيدا دەبىت. بەلام ئەم كار كەردنەى شىوھ ئاخاوتنى جۆرجۆرى كوردى لە ھەلبەستى «نالى» ھەرچەند ديار دەھىكى جوان و بەنرخىشە گەلىك لە پىووستى فرازوتنى لەھجەى ناوچەى بە خۆراكى ناو لەھجەكانى تری زمانەكە كەمترە، سەرەراى كەمبوون، ھەر لە شعرى نالیس قەتیس ماوھ و زەنەى نە كەردووھ بۆ شىعرى شاعیرانى تر، لەوھ ھەر بگەرى كە نەچۆتە ناو شیرازەى ئاخاوتنى ناوچەكەوھ:

سەرىكى نووسىنى زۆر بەى نووسەرانى ئەمروكەى سلیمانى بكە دەبىنى نووسىنەكانیان لە سەدى سەدھى شارى سلیمانىيە تەنانەت بە زۆرى لە جياتى «دیت» كە كورتكراوھى «دەھىت»ە ئەوان دەنووسن «یەت» وھ پاخود لە جياتى «كاغەزى دىكە» دەنووسن «كاغەزى كە»...

شاخى «قەرەداغ» بۆتە «قەراغ» ھەر وھاش گەلىك وشە و تەعبىرى تر كە زادەى ھەناوى شارى سلیمانىن و بەس. بەلى، دەزانىن شىوھ نووسىنى نوپى كوردستانى عىراق لە شىوھ ئاخاوتنى سلیمانىيەوھ سەرى ھەلداوھ. دەشزانىن شىوھى سلیمانى، لەبەر زۆر ھۆى تابیەتى وھەك ئەوھى ماوھىكى درىژ مەر كەزى حوكمیرانى بووھ، دواترىش لە دەورى پاش بابانەكان پتر لە جىگایانى تری كوردستانى عىراق قوتابخانەى حكوومى تىدا ھەبووھ ھەر وھەك ناوچەكە بە تىكرایى و بەر لە دروستكردنى سلیمانىشەوھ مەلا و مەدرەسەى زۆر چاكى ھەبووھ، لە تصوفىشدا پىشەواى شوتىتانی تر بووھ، لە پرووى ئابوورىشەوھ لە چاوشوتىتانی تر پىشكەوتوو بووھ ھەر نەبى لەبەر ئەوھى یەككە لە رىگەكانى ترانزىتى نیوان عوسمانلى و ئىران بە سلیمانىدا تىپەرىوھ... ئەمانە دەزانىن ئاكامەكانىشيان لەبەر چاوانن، بەلام لە پرووى پىكھىتانی زمانى ئەدەبىيەوھ راستى گەورەتر لەمانە زۆرن كە كارى سەلبىيان كەردووھ. لە ھەموو راستىيانىش گەورەتر ئەوھى لەھجەى سلیمانى بە شىوھىكى ئاسایى لەو پەراویزە مۆوویە كۆمەلایەتییەى كە تىیدا نامى كەردووھ لەسەر بنجى خۆى ھەلى داوھ بى ئەوھى دەرفەتى ھەبووبى تىكەل بە لەھجەكانى تری كوردى بىتەوھ و لەو تىكەل بوونەدا ھىز و پىزىكى لاوھكى وەرگرت. كە بىن شىوھ ئاخاوتنى سلیمانى بە زمانى ئىنگلىزى بگرن دەبىن ھىندەى ئىنگلىزى لە زمانى لاتىنى و یونانى سوودى وەرگرتووھ، لەھجەى سلیمانى دەبىكى ئەوھش بۆى نەلواوھ سوود لە لەھجەكانى دوور و نىزىكى وەرگرت، مەبەستىش لە «وەرگرتن» خواستەوھى وشە نىبە بەلكو شىوازى دارشتن و كەرەستەى تەعبىر و دەستورى رىزمان و شتى ئەوتۆیە. بە نموونە دەلیم بەشى ھەرە زۆرى پىشگرەكانى «ئىنگلىزى» لە لاتىنى و یونانى وەرگراون ھەر وھاش رىژەى فىعلە تىپەرىكانى، لە حالىكدا تا ئىستاش لە سلیمانى وشەى «ویرا» وھ پاخود رىژەى ئەو فىعلانەى «انتقال»یان تىدا بە وھەك «دەى گرمى، دەت نۆرمى، دەم گاتى...» ئاشنا، بەلكو بىگانەى. [لەو فىعلانەى پىیان دەلیم «انتقالى» لە گوتارى «بەكارھىتەنى [ى] لە رىزمانى كوردیدا» لە بەرگى یەكەمى گوفارى كۆردا باسیان كراوھ].

ئەم راستىيە ھىندە بەرچا و بەرھەستە بەجۆرىكىش لەگەل شىوھ ئاخاوتنى سلیمانى قەلبەستوو بووھ خەرىكە خۆى بكاتە لەمپەر لە پىش متوربەكردنى شىوھى زمانى ئەدەبى كوردى لە قەلەمە پەسەندەكانى ئەو شىوھ ئاخاوتنەش كەوا تا رادەبىك بۆیان رىككەوتووھ بەرەو پىش بچن، لە حالىكدا پىووستە زمانى ئەدەبى كوردى خۆ دەولەمەند بكات بە ھەموو خۆراك و ئەو كەرەستە كوردیانەى كە نەگەيشتۆتە بەر چەزى. گویم لى بووھ، لە نامەى تابیەتیشدا خۆپندووھتەوھ، ئەدیب و خۆپتەرانى سلیمانى بە صەراحت گوتووھتى و نووسىوھتى ھەر نووسىنىكى لە شىوھ نووسىنى سلیمانى لا بدات دەبى بەلاوھ بنرىت. رەنگە ئەم تەرزە بىروراپە لە قەناعەتەوھ بىت و رەنگىشە لە خۆخوشىستەوھ بىت، ھەر ئەم بىروراپەیشە لە پەنا پىشگىرىكردن لە زمانى ئەدەبى كوردىيەوھ شىوازى كىبىكى وھەك «تحفە مظفریە» تاوانبار دەكات. بەلاى منەوھ ئەم گىانەى ناوچەدۆستى ديار دەبىكى چاوەروانكراوھ نەك لە جىگەبىكى وھەك كوردستانى دواكەوتوو، بگرە لە پىشكەوتوو ترىن جىگە و نیوان رۆشنىترىن گەلىشدا شتىكى ھەست پى كراوھ. جگە لە چاوەروانكراوى، بەشكىشى

سەر دە كىشىتەو بۇ ھەستە پىرۆزەكەى بەخۇنازىن و بەخۇدا راپەرموون، منىش رى بە خۇم نادەم بەم جۆرە پەنجەى بۇ رابكىشم ئەگەر ھەستىكى پىرۆزىتى كورددۇستى پالى پىتو نەناپامايە. ئەگەر نووسەر و ئەدىبى كورد ماوۋى بىر كوردنەو ھەكى پشوو دار بە خۇيان بەن بۇ دەستىشان كوردنى پەسەندىرەن رىبازى بەرەو پىشېردنى زمانى ئەدەبى كوردى، لەو ماوايەشدا ھەرچى ھەستى كوردەغىرەتى و ھەلۋەستى شەخسى و گىيانى ناوچەدۇستى و تەكانبۇھاتن و بەرتەكدانەو ھەپە پىشېل بەكەن و ھۆش و گۆش و دل و دەروونيان بۇ سوودى زمانەكەمان بەكەنەو، دەزانن و دەبىنن و ھەست دەكەن، چاكە و سەرەژوورچوون و بەرەو پىشچوونى زمانى كوردى لەو دايە رىنگە بدرى بە ھەموو شىوئەئاخواتنەكانى كوردى كەوا باشترىن خۇراكيان پىشكەش بە زمانە ئەدەبىيەكەمان بەكەن بى ئەوۋى شىرازەى بشىوئىنن و ھيا قەلەفەتەكەى كەرت كەرت بەكەن و ھيا شەقامەكەى رى رى بەكەن. پىوېستە ئەو دەرفەتەى سوودمەندبوون بە ھەموو بژىوى شىوئەئاخواتنەكانى زمانى كوردى كەوا لىرە بە پىشەو نەھاتە بەر ھەنگاۋى زمانە ئەدەبىيەكانەو، ئىستە و لىرە بە دواو، ژىرانە و دلئسۇزانە، پىي بدرىت بۇ ئەوۋى ھەم فەرھەنگى زىندوۋى شىوۋى ئەدەبىمان فرەوان بىت ھەم دەسەلاتى تەعبىرى ئەدەبىمان بەسەر ھەموو مەبەستەكاندا رابشكىت.

ئىمە ئەگەر تىن و تاو و ھىز و پىزى ھەموو زمانى كوردى لە ناو قالى ئەدەبى نووسىنمان نەتوئىنەو، دەبىن بەوۋى خۇمان بدزىنەو لە تەعبىرى ورد و قول، ئىتر بە سەر نووسىنى تەنگ و پەدراوۋە قەپوچكە بەستىن ھەموو شانازىكردىشمان لەوۋە دىت كە رىمان نەداو بە زمانەكەمان ئەوۋەندە بەرزىتەو نزمایى نووسىنەكانمان ديار خات ياخود ھەر لە پىشەو خۇمان لە نووسىنى زەحمەت دزىوۋتەو بۇ ئەوۋى ھەناسەسوارىمان پىتو ديار نەبىت. ئەو كەسەى لە نەشارەزايى خۇيەو ھيا لە رىيى نىازى تايەتتەو ھيا رادەنوئىنى پىشكەشكردنى خۇراك و بژىوى لەھجەكانى كوردى بە شىوئەنووسىنى ئەدەبىمان دەبىتە ھۆى تىكدانى ئەو شىوۋە نەھاتوۋە قابىلىتەى خۇى و زمانە ئەدەبىيەكەى لە مەيدانە سەختەكانى تەعبىرى فەلسەفى و ژىرېزى و لكە بىتەژمارەكانى زانست و ھونەر و نەفس و نازانم چى تاقى بكاتەو ئەوجار كە ھىلىنگى لى برا و كورت و ھستا چەند بە ئاواتەو دەبى لە ھەر كۆپرەرىنگەكەى يەكىك لە لەھجەكانى ئاخواتنى كوردىيەو بى تەعبىرىك، رستەبىك، وشەبىك، و شىوۋە دارشتىنك بىت و رزگارى بكات و لەو قۇرتەى تىي كەوتوۋە دەرى بىھىننىت.

چەند شىكى باش دەبو ئەگەر كوردىش وەك مىللەتى فرەنسە بۇى رىككەوتبايە لە ھەر شارە و ھەرئىمەدا رۆژنامەكەى دەرچوبايە و بەدرىزايى، بابلىن، سەد سال ئەو رۆژنامانە بەشدارىيان كوردبايە لە دەولەمەندتر كوردنى شىوئەنووسىنى ئەدەبى كوردى لە ھەموو ئەو رىنگەپانەو كەوا تاكە يەك شىوئەنووسىن و ئاخواتن ناتوانى بيانكوتتەو و گولەگەنم و جوى خەرمانەرى تەعبىرى كوردىيان لى ھەلگىرەتەو. كاشكى وىراى ئەو ھەموو رۆژنامە، كە لە دايك نەبوون، سەدان چىرۆك و گوتار و بەند و بابەتى فۇلكلورى و پەندى پىشېنان لە ھەموو لەھجەكانى كوردىدا بلاوكرابانايەو و بەدرىزايى مېژوو لە سامانى ئەدەبىمانيان زىاد كوردبايە، ئەوجار با ھەر گوترايە شىوئەنووسىنى ئەدەبى كوردى دەشېو، ياخود شىوۋە. كۆرى زانىارى كورد بە پىشكەشكردنى كىتېى وەك «تخفە مظفرىە، قەلاى دمدم، ئەفسانەى چىاي ئاگرى» خۇلەمىش دەتەكىنى لەو پشكۆ ئاگرانەى تەعبىر و فەرھەنگى كوردى كە لە ھەناو و ناخى بوركانى نەفسە ئاخىوۋەرەكەى كوردەوارىدا، لە ئەزەلەو، گرۆچكەى پىزانىن و تىبىر كوردن و تىگەبىشتن و دەربىرەن و تىگەياندىان لەبەر ھۆش و گۆشى بابەلبايرانمان ھەلكردوۋە و دريان بە تارىكايى كۆپرەوارى دەوروبەرى داو. شەوچرا تۆز لى نشتوۋەكانى تەعبىرى رەسەنى كوردى كە مشتومال بدرىن و ئاورىنگ بەدەنەو، سەرەراى گەشاننەوۋى زمانى ئەدەبى ئەمرۆكەمان، مرۆقى كوردىش پتر ئاشناى رابردوۋەكەى دەكات... رۆلەى كوردى ئەم سەردەمە بە بابو بايرانى دەناسىننىتەو، و، وەختە بلىم، سەرلەنوئ دەيانكاتەو بە كور و باب. لە ئەرشىفەكانى لىژنەى ئەدەبى كۆرى زانىارى كورددا دەيان شىرتى تۆماركراو دەقتەرى نووسراو ھەن لە بابەتەكانى ھەمە چەشەى فۇلكلورى وەك بەپت و سەرگوزەشت و لاوك و گۆرانى كوردى، بەشىكى زۆرى ئەو شىرتانەش خراونە سەر كاخەز، تىكراشيان چاۋەنۆرى ئەو رۆژن سەرى چاپكردن و بلاوكردەنەوۋەيان بگاتى. بىگومان سەرلەبەرى ئەو چالاكىيانەى كۆر ھەولدانە بۇ پتر كوردنى سامانى ئەدەبى كوردى و تىگىرانى خوتىنكى نوئە لە شادەمارەكانى زمانى ئەدەبى يەكگرتومان.

که بئین «و» دىفتۆنگە كەى زارى بادىنى و دوو پىتە كەى «ذ، ث» ى ھەورامى و دالە كلۆرە كە و «ى» كەى دىفتۆنگى ناوچەى سلىمانىش بخەينەو ھە سەر ژمارەى ئەو 24 پىتە خالدارە و نىشانەدارى لە سەرەتاكانى گوتاردا باس كران ژمارە كە دەگاتە 29.

ئەو ھى راسى بە دەنگى «ت» ش لە شىو ھاخاوتنى سلىمانىدا گەلى جار، ھەك دەنگى «د» كلۆر دەكرىت و دەگۆرپىت. جا ئەگەر بۆ ئەو پىش نىشانە پىكى جودا كەرەو دەبىرپىت ژمارە كە دەپىتە 30. بەلام تا ئىستە كەس نەھا توو ھەم دەنگە تايبە تىبە لە نووسىندا تى بخوئىتتەو ھە و نىشانەى بۆ دابىت، لەبەر ئەمە، ھەرچەند دەنگە كەش لە چا و ئەوانى ھەك خۇيدا غەدرىشى لى كراپىت دەتوانىن لە حىساباتى دەر بەاوپىن و بىكوئىتەنەو ھە. لەم نووسىنەدا كە باسى «رېتووس» دەكات، رېمان نىبە زۆر و كەم بەلاى رېتووسى كوردى بە پىتى لاتىنىيەو ھە بچىن چونكە كۆر لە بارىكدا نەبوو ھەرىكى دانانى «رېتووس بە پىتى لاتىنى» بىت، رۆشنىرى و نووسىنى كوردىش لە عىراقدا، تا ئىستە، بلاو كراو ھى بە پىتى لاتىنى نىبە، رەنگە رېشى نەبىت، چونكە نووسىنى رەسمى بە كوردى ھەر لە رېنى ئەلفوبى كلاسىكىيە كەى عەرەبىيەو دەكرىت خوئىندىش لە ھەموو فىرگە كان و كۆلنجە كان ھەر بەو رېتووسە بەرپۆ ھەردىت، ھەر ھاش رۆژنامە و گۆفارى كوردى... لە گەل ئەمەشدا پىوئىستە رېتووسىكى كوردى بە لاتىنى قەراددە بكرىت ھەر نەبى بۆ ئەو ھى لە حالى ناچارىدا بەكار بەئىندىت ھەك ئەو ھى كە لە حالى پىوئىستە نموونەى نووسىنى ئىنگلىزى ھەيا فرەنسەبى ھەيا ئەلمانى ھەيا رېووسى لەناو نووسىنى كوردىدا، ھەك ھەموو زمانىكى تر، دەر دەكەوئىت...

بە ھەمە حال ئىرە كانە جىيە يە كلا كردنى ئەم پرسىارە نىبە. كۆرى زانىارى كورد، لە سەرەتاي كەوتنە كارىەو ھە، كە دەستى دايە دانانى رېتووس و ئەلفوبى بە پىوانە و كىشانەى كوردى، ئەو راستىانەى لىرە بە پىشەو ھە باسكراوى لەبەرچاودا بوون، لەو ھەش ئاگادار بوو بە درىژاي تەمەنى نووسىنى كوردى نە يەك شىو ئەلفوبى و نە رېتووسىكى يەك جۆر پىرەوى نە كراو ھە، ھىچ كەسپىش خۆى ناچار نەدوتوو بە شوئىن يە كىكى تردا بروات. ئەو ھى پى دەگوترىت «پاشاگەردانى» شتىكى فەرمانرەوا بوو لە رېتووسى كوردىدا، ئىستەش ھەر ھەيا، تا ئەو ھى دىتە بەرچاوىش وا پى دەچىت بۆ ماو ھە پىكى دوورودرىژى كۆتايى ناديار ھەر ھەيا، لەو ھەموو شىو جۆرچۆرانەى رېتووس كە نووسەرانى كورد بە كاريان دەھىنا، بەداخو ھە، تاكىكى لەوانە نەبوو لە لايەن كۆمەلە پىكى شارەزاي نووسىنەو ھەسەند كراپىت: لە باشتىرەن حالدا «رېتووس» ئەو ھە بوو كە لە لايەن تاكە شارەزاو پىشنىار كراپىت، ئەو پىش نەى توانىو ھى خۆى بكاتە دەستوورى نووسىنى گىشى. ھەر قسە پىكى لەبارەى رېتووسىكى مېژوو كوردى كوردىيەو ھە بگوترىت چ پىوئەندى بە واقعەو ھە نىبە چونكە نە ئەو مېژوو ھە ھىچ رېتووسى يە كگرتووى بەو ھەل دەھىناو ھە، نە ئەو رېتووسە نىو ھەلەندى ھەك گەلەلە لە كايەدا بوون بە چ رارەو پىكى عىلمىدا سەرەوژىر بوونەتەو ھە بۆمان: پاشاگەردانى لە رېتووسدا نە مېژوو كوردە نە زانستكردە، خۆ ئەگەر بشسەلمىنن ئەو پاشاگەردانىيە بە ھەموو لايەنى سلبىيەو مېژوو كورد بوو ئەو ھەندە ھەر دەمىنەتەو ھە زانستكرد نەبوو ھە. مېژوو كورد بوونىشى رېووداوپىكى پەسەند نەبوو ھەك ھەزاران دىمەن و دياردەى ترى ناپەسەندى كۆمەلە پىتى كە بە مىرات لە مېژوو ھە بۆمان ماو ھەتەو ھە دەبى چارەسەر بكرى و لىي رزگار بىين لە بابەتى ھەزارى و نەخۆشى و نەخوئىندەوارى و... ھەتد.

لىرەدا تاكە يەك نموونەى ناپەسەندى ئەو رېتووسە «مېژوو كورد» ھە دەھىنەو ھە بە بەلگەى قسە كانم: نووسەرانى رېتووسى تەقلىدى لە زۆر جىگەدا پىتى «ى» بە پىتى پاش خۆيەو نالكىن ھەر دەلپى ئەپىش پىتى «ر، و، د، ز... ھەتد» ھە واش دەبى بە پىتى پىش خۆيەو نالكىن ھەك ئەو ھى كە دەنووسن «لىى دەدەن، پى دەلپم، برسى تر، شى ھىنايەو ھە»، بەلام ئەگەر پىتە «ى» ھە كان بە پىتى تر بگۆردرىنەو ھە دىان لكىن ھەك كە دەنووسن «لىت دەدەن، پىتان دەلپم، جوائتر، شىم ھىناو ھە». بەدرىژاي سالانى ئەم تەرزە نووسىنە سەيرەش كەس نەى پرسى بۆچى ماملەتى «ى» لە ھى پىتى تر جودا بى، چ كەسپىكىش لە خۆو نەھا تەبىرىكى ئەم رفاترە بكات و ھۆيەكى شارەزايانەى بداتە پال. دوو دىر لىرە بە پىشەو ھە من نووسىم «نەى پرسى» و پىتە «ى» ھەك بەدوا خۆيەو نەلكاند: كە لپم پرسى بۆ وات كرد، دەلپم ئەم «ى» ھە راناوى كەسى سىيەمى تاكە بۆيە بەدوا خۆيەو نالكىنم، جا ئەگەر راناو ھە كە پىتىكى ترىش بى ھەر ناي لكىنم ھەك: «نەت پرسى، نەتان پرسى، نەمان پرسى، نەيان پرسى، نەم پرسى». ئەمە دەستوورىكە لەوانە پىشەو ھە پىشەو ھە بەرھەلستى بكرىت، ئىتر كە ھاتم نووسىم «نەمپرسى، نەتپرسى...» لادانىكى عادەتىم لە بەكارھىنانى دەستوورە كە كوردو ھە

وهك كه دهشى له هه موو حالوباريكدا لادان بكریت، هه به چه ند جاريكيش خوراستكر دهنه وهى و دهستر اهي تاني له وان هيه لادانه كه نه كريت.⁸

به لام له حاله تي نووسيني «برسي تر، جواتر» كه وا رهنه زوره و زورينه نووسه راني كورد وهاي بنووسن چ عوزريك و هويه كي قه ناعه تبه خش به دست كه سه وه نيه، چونكه بيتي كوتايي «جوان، برسي» چ بيتي «نون» بيت و چ بيتي «بي» بيت به شيكي وشه كانن و هه ردوو كيشيان به دوا خو يانه وه ده لكين، ئيتر بو ده بي نوونه كه بلكيت و بيكه نه لكيت؟ كه دي ين له نووسيني «بياويكي تر، ميوه ي تر...» دا بيتي بيكه به دوا خو يه وه نالكينين بو يه چه چونكه هه «تر» هه ليره دا تاوه لئاوه وهك «تازا، خو ش و بهرز» له حال يكدا «تر» ي وشه ي «جواتر» هه مر ازي ته فضيله و ده بي به پيشه خو يه وه بلكيت. هه شتانه ي وه ها سه ره تايي كه ليره دا ده يان هينمه به رچاوي خو يته ره وه نمونه بيكن له به يه كديگر تي ريتووسيك بي ري لي كرابي ته وه له گه ل يه كيكي تر دا كه له خو وه و بي ليكدا نه وه به سه ر ده ست و خامه ي نووسه راندا زال بوو بيت.

له م تاكه نمونه ي «تر» ي نيشانه ي «ته فضيل» و «تر» ي تاوه لئاودا ده ر ده كه وي ت، ريتووس پئونه دي به ريزمانه وه هه يه، ريزمانيش وهك ده زانين له وان هه نيه بي خو يندن و سه رنجگرتن و به دوا دا گه ران بچي ته ميشكانه وه به جو ريك راسته وخو وي ته ي نووسين له گه ل داخوازي ده ستوره كاني ريزمان بگونجيني ت. ريزمان با به تي كه نه ك هه ر ژو ورووي ده سه لاتي پياوي عاده تي، به لكوو هه دي ب و زاناش له خو وه بو ده ستوره كاني ناچن، له وان هه هه له شي تي دا بكه ن. خو ته گه ر له ئاخوتن و دارش تني رسته شدا هه له نه كه ن ناتوانن ده ستوره كاني به سه ر ريتووسدا ته طبق بكه ن. زانا و هه دي ب، پياوي عاده تيش، كه ده لين «جواتر، يه كيكي تر» له گوته وه ي قسه دا هه له ناكه ن، به لام تا به خو يندني ريزمان نه زانن جو داوازي نيوان راناو و هه مر ازي «تفضيل» چيه ناتوانن له ريتووسدا فه رقيان بي بكه ن.

هه م تيبيني هه يه كجار ساده يه با بي هه وه ده كات تي بگه ين ريتووسيكي بي ماموستا و لي دانه وه و كيشانه و پيوانه و ره چا وكر دني ده ستوره كاني ريزمان، وهك گياي به هاران. خو رسك، په ره ي ستانديت مومكين نيه كه لكي هه وه ي پيوه بيت بي ده ستكاري و راستكر دنه وه و تاوتويكردن بكر ي به ده ستوري گشتي و يه كجاري له نووسيني كوردي چونكه هه م كار ه وهك هه وه يه ماموستا لاسايي قوتايي بكاته وه له و شتانه دا كه قوتايي هوشي بي ناشكيت وه يا هه ر نه بي چاكي ناكات.

كو ري زانباري كورد له م راستي يانه ئا گادار بوو كه كه وته سه ر داناني هه لفويي و ريتووسيكي تازه بو زماني كوردي، ته نانه ت دوور ودر يزي له وه تيفكري ئايا داناني ريتووس بخري ته دواي ليوونه وه له داني ريزمان يا خود په له ي لي بكر ي بو هه وه ي بتوانري ده ست بدر يته چاپكردن و بلا وكر دنه وه. بيگومان داناني ريزمان كاريكي نه فه سدر يزه، به ساليك و دوو سالان له وان هه نيه كوتايي بيت، له بهر هه مه كو ر برياري دا خي رايي بكات له داناني هه لفويي و ريتووسي تازه به پيوانه و كيشانه. له مه شدا دوو راستي يارمه تي برياره كه ياندا:

يه كه م، هه وه يه كه به شيكي هه نداماني كو ر شاه زاييان به ريزمان هه يه و ده توانن ده ستوره كاني ريتووس بخه نه بهر تيشكي ده ستوره كاني ريزمانه وه و گونجان و نه گونجانيان به يه كه وه ره چا و بكه ن. له نيوان هه و لي زاناش كه له سه ره تاي دامه زان دني كو ردا دامه زان بو گه لاله كور دني ريتووسي له بار، هه ندامي وه ها هه بوو له ريزمان شاه زاي بيت و داخوازي يه كاني له ريتووسدا چا ودر ي بكات.

دو هه م، هه وه يه كه هه و ريتووسه خو رسكانه ي له باودان، هه وانيش تاراده يه ك و له زو ر شو يندا به بيتي داخوازي ريزمان رچه يان به ستوه. دياره كو ر له م لايه نه په سه نده ي ريتووسه باوه كانيش سوو دمه ند بووه.

---

8 هه وه ي راستي بي پيشنياري كو ر هه وه يه كه راناو كه وته نيوان فيعل و نيشانه كاني «نفي، مضارع، نه ي، امر» هه وه، به سه ر يه كه وه بنووسرين «نه پيرسي - ده پيرسي - بييرسه - مه پيرسه»، به لام پيشنياره كه تا ئيسته نه بوته برياري يه كجاري بو يه من ري به خو م ده دم شيوه كو ري بكه م (بروانه لاپه ره 373 له بهرگي يه كه مي گو فاري كو ر).

ئەم دوو راستىيە تەنھا لە بارەى رېتووسەو پېئوسىست بوون بۇ يارمەتيدانى كۆر چۈنكە «ئەلفوبىي» چ بەكى نەكەوتووه لەسەر زانىنى دەستووراتى رېژمان.

ئەوھى راستى يى نەك ھەر رېژمان، بەلكوو ساغكردنهوھى فۇنەتيكى كوردىش دەخلى ھەبە بەسەر دانانى رېتووسىيك كە يىھوئ بەتەواوى لەگەل واقىي زمانەكەدا بگونجيت. بەلام دەخلى فۇنەتيك پتر بەسەر ئەلفوبىي لاتىنيەوھە ھەبە چۈنكە لە نووسىنى كوردى بە ئەلفوبىي لاتىنى پىتى سەربەخۆ ھەبە بۇ ئەوھى كە لە عەرەبىدا پىتى دەگوترى «كسرة مختلصة» - (من لە نووسىنەكانى خۆمدا پىتى دەلېم [قورسكردن])، بەشىكى زۇرى وشەكانى كوردى ئەم قورسكردنەيان تىدايە كە غالىبى رېكخەرانى ئەلفوبىي كوردى بە لاتىنى پىتياى بۇ داناوھى بى ئەوھى لەوھە بگۆلنەوھە ئاخۆ ئەو دەنگە بەشىكى پىكھنەرى وشەكەيە ياخود زەرورەتيكى فۇنەتيكىيە كە دەربرېنى دەنگ لە حالەتى تايەتيدا داخوازى دەكات.⁹

بۇ نمونە تۆ كە دەلېي «گەنم» بە ناچارى قورساى «كسرة مختلصة» دەخەيتە سەر دەنگى «ن» بۇ ئەوھى بتوانىن تلفظى پى بگەيت و بەدوا ئەودا دەنگى «م» بەكەش دەربرېت كە ھەردووكان لە وشەكەدا بزوينى ئاشكرايان نىيە، بەلام كە ھاتى ميمەكەت بزواند و گوتت «گەنمەكە» قورساى سەر نوونەكە نامىنىت و بە تەواوى دەوھستىت. زەرورەتەكەش لەوھە دىت كە دەنگى نوون بە وھستاوى تەواوھە لەپىش دەنگى ميمى وھستاوھە نايەت. ھەرۇھە لە عەرەبىدا كە گوتت «عَلْمٌ» لامەكە قورس دەكەيت، بەلام كە ميمەكەت بزاون و گوتت «عَلْمُك» لامەكە رەھا دەبىت و قورساىيەكەى نامىنى. ئەم تىبىنيانە خراىنە لاوھ بۇ مەبەستى خىرايىكردن لە دانانى ئەلفوبىي و رېتووسى تازە، ئەوېش بە نيازى دەست پىكردن بە لە چاپدان و بلاوكردنهوھى گۆفار و كىبىي پېئوسىست.

وھك لەم قسانە دەرەكەوئ رەواندنهوھى گرفتى شكلى نووسىن دوو لكى لى دەبىتەوھ:

1. لكى ئەلفوبىي.

2. لكى تىكخستنى پىتەكانى ئەلفوبىي بۇ نووسىنى ئاخاون كە بەراستى خۆى «رېتووس»ى راستەقىنەبە.

لېرە بەدواوھ سەرىك خوار دەكەمەوھ بۇ چاوكېرانهوھە بەو ھەول و كۆششەى كۆر بە خەرجى برد لە ھەردوو مەيداندا، واتە ئەلفوبىي و رېتووس.

يەكەم: لكى ئەلفوبىي

لە ژمارە يەكى گۆفارى كۆرى زانىارى كورد كە لە سالى 1973 بلاوكرايەوھ، ھەر لە لاپەرە 264 ھوھ تا لاپەرە 379 تەرخان كراوھ بۇ باسى «رېتووسى كوردى» و كورتەيىكى چالاكىي كۆر لەو مەيدانەدا خستۆتە روو. ئەم چالاكىيە ھەردوو لايەنى ئەلفوبىي و رېتووس دەگريتەوھ. لە سەرەتاوھ باس كراوھ كەوا كۆر لە چوارەم كۆبوونەوھيدا لىژنەيىكى كاتى لە شارەزايان داناوھ بۇ گەلالە كوردنى راپورتىك لە بارەى چارەسەر كوردنى گىروگرفتى رېتووسى كوردى.

پاش ماوھەكى دىكە ئەنجومەنى كۆر بۇ ھەمان مەبەستى پىكھىنانى رېتووسىيكى پوخت برىارى داوھ بە دانانى لىژنەيىكى دائىمى، دواتر ئەنجومەن لە كۆبوونەوھى سىويىتجەمىيەوھە دوازە كۆبوونەوھى بەسەر بردووھ بۇ لىكۆلینەوھە لە راپورتى ئەم لىژنەيە تاكوو لە ئەنجامى موناقدەشە و ھەلسەنگاندى بىروراي جوراوجۆرى ناوھوھ و دەرەوھى ئەنجومەنى كۆر، بە نىسبەت «ئەلفوبىي»وھ گەيىشتە دانانى ئەو پىتانەى لە لاپەرە 386سى گۆفارهكەدا بلاو كراوھتەوھ. لەمەوھ دەر دەكەوئ ئەندامانى

---

⁹ لە گوتارى «فۇنەتيك چىمان بۇ بكات» كە لە بەرگى يەكەمى بەشى سىيەمى گۆفارى كۆردا بلاوكرايەوھ ئەم دياردە فۇنەتيكىيەم روون كردۆتەوھ.

كۆر ئەر كىچى گرانىان كىشاوه بهر له وهى برىار له سەر ئه لفووبىيە كى قه رارداده بدن، واته به پىچه وانەى رانواندى هەندى رەخنە گرى بىياك كه وا نىشان دەدەن ئه نجومەنى كۆر له گۆشەى نەشارەزايى و بىخەبەرى و كەمتەرخەمىيەوه تىروپىشكىي له وه ئه لفووبىيە و سەرله بەرى رىنووسى كوردى هاوېشتوو.

به راستى و بى هېچ موحامه له كردن له گه ل كۆر، ئەم ئه لفووبىيە يە كەم به رهه مېكى به كىشانه و پىوانه يە كه له لايەن كۆمە لىكەوه كرا بىت له هەموو مېژووئى هەولوتە قەلای دانانى رىنووسى كوردىدا. هەرچەندە مومكینه رەخنە له هەندى بارى ئەو ئه لفووبىيە بگيرت. وهك مومكینه له هەموو شتىكى ئەم سەرزەمىنە بگيرى، به لام گومان له وهدا نىيە كه وا هەر برىارىكى بۆ هەر كامىك له شكلى پىته كانى ئەو ئه لفووبىيە درا بىت له ئەنجامى مناقشە و لىكۆلېنەوه و به اوردر كردهوه بووه. به نموونه دەلېم، كه ئەنجومەن برىارى دا نىشانەى رىي قەلۆ له سەر وهى پىته كەوه بىت مەنتىقىكى به هيزى به كار هېتاوه له وهدا كه رەچاوى ئەوهى كردهوه هەموو نىشانەكان له سەر وهى پىته كانهوه بن، جا ئەگەر يە كىك بىت و رەخنە له م برىاره بگيرت و پەسەند بكات نىشانەكه له ژىرى پىته كەوه بىت له سەرىيەتى به لگە بىكى ئىقناع كردهوه به دهسته وه بدات، به لگە كەش ئەوه نەبىت كه بلى دانانى نىشانە له سەر وهى «ر» دەيكات به «ز، ژ» چونكه هەر وهك له جودا كردهوهى پىتى «ز» له پىتى «ز» به زياد كردهوى نوخته چ گرفت دروست نەبوو، كەسپىش رەخنەى نەگرت، هەر وهها شكلى «ز» تىكەل به «ز، ژ» نايىت. پىته كانى «پ، چ، ف» ئەوانىش گرفتيان دروست نەكرد كه به زياد كردهوى نوخته له پىته كانى «ب، ج، ف» پىكهاتن، تاكه يەك خويتهر و نووسەرى كوردىش به دەنگ نەهات بلى وا چاكه وىنەى تازه بۆ ئەو پىتانه دابىر تى ئەوهك هەلە دروست بكەن له خويتهر نەوهدا. بىگومان داھىتانى «پ، چ، ژ، ف» له لايەن تاكه كەسەوه بووه و نەك له لايەن كۆمە لىكى دەسته لاپىدراوى وهك ئەنجومەنى كۆر، ئەو تاكه كەسە نيوهيندەى كۆرىش به دانانى ئەو پىتانهوه ماندوو نەبووه هەرچەندە ژمارەى پىته كانىش چوار هيندەى ژمارەى تاكه پىتى «ز» كەيه. له گه ل ئەمەشدا رەخنە گرى ئەوتۆ هەيه رىي به خوى داوه گلەيى كۆن و نوئى له كۆر بكات، تەنانەت گوفارىشم دىتوه واى رانواندوو هەر ئەو رىنووس و ئه لفووبىيە زانستكارانەيه به مىرات بۆ نووسەرى كورد ماوه تەوه له حالىكدا هەمان گوفار له باوه رەدايه هەرچى بارى كۆمە لايەتى مىراتى هەيه به رهه مې پاشكەوتن و نەزانين و ژىر دەستى و مافخوراوى و... هتد. يە كىك بىه وىت رەخانە له سەرچاوهى كۆمە لايەتى پاشكەوتوو هەلېنجىت دەتوانىت بلىت رىنووسە مىراتىيەكهى كوردى عىراق به رهه مې سەردەمه پاشكەوتوو كانى ئىمپىريالىزم و نوورى سەعیدى پىش شۆرشى چوار دەى تەممووز بوو پىوىست بوو له ناو بچىت وهك كه زەرفى تىدا پەيدا بوونى له ناو چوو.

كه بگەر ئىتەوه بۆ لىستەى ئه لفووبىيەكهى لاپەرە 368ى گوفارەكهى كۆر، دەبىنى له برىارى نەهیلانى نووسىنى دوو پىت بۆ يەك دەنگىش لىكدانەوه بىكى ژىرانه كراوه وهك كه هاتوو له برى دوو «و» و دوو «ى» بۆ ئەوهى پىنى دەلېن واو و بىي تىزى درىژ، نىشانەى تايه تى خستوتە سەر شكلى واوى مىراتى و بىي مىراتى. ئەم برىاره وهك له به دىهيه وه هەلستابى وايه چونكه به هېچ لىكدانەوه بىكى ژىرانه رەوا نادىترى له برى يەك دەنگ دوو پىت بنووسرى. تۆ كه هاتى رېگهت دا به خۆت له وشەى به واتاى «بعید»ى عەرەبى بنووسى «دوور» ئىتر بۆ رېگه نادەى بنووسى «دوور» چونكه دەنگە بزويته كهى نىوان داله كه و رىيە كەش هەر يەك دەنگه، بۆ دەبى زىدە له پىته كانى ترى وشەكه ئەو به تەنها دوو پىت بنووسرى.

دەلېن هوى ئەم دوو واو و دوو بىيە ئەوهيه چونكه له شكلى كورته بزويته [كه ده كاته وه ضمە و كسرهى عەرەبى] يەك واو و يەك بىي دەنووسرىن بۆيه له شكلى بزويته درىژدا دەبى بكرىن به دوو. به راستى ئەوانەى ئەم به لگەيه دەهيندەوه دەبوو له جياتى دەنگى ئەلفىش دوو «ه» بنووسن چونكه هەر خويان دەلېن ئەلف دوو هيندەى «فتحە» درىژە به و پىيە له برى «دار» بنووسىن «دەهر»... ئىمه ئەگەر به نىسبەت واو و بىيە ئەم مەنتىقه بسەلمىنين باشتر ئەوه بوو كورته بزويته كان به نيو واو و نيو بىي بنووسن چونكه ئەوان نيو دەنگن له چاو درىژە بزويته كان، نيو دەنگىش مافى خويتهتى به كەرتكى بنووسرىت له حالىكدا دانانى دوو «و» له جياتى دەنگىكى عادەتيدا وا راده گەيه نى دەنگه كه دوو هيندەى دەنگى تەواوه چونكه پىتى دەنگه كورتهكه هيندەى پىتى دەنگىكى ترى ئاخوتن سەربه خۆ و تەواوه، بگره له هيندىكىان به قەلەفە تره وهك شكلى «و» له چاو «ر، د...» وهيا شكلى «ي» له چاو «ب ن...».

دانانی دوو «واو» دوو «یی» له سه‌ریکی تریشه‌وه دوو چاری ئەندیشه‌مان ده‌کات؛ ئیمه ناچارین بۆ نووسینی ده‌نگی گوشراو ده‌بی دوو پیتی ده‌نگه‌که بنووسین وه‌ک که ده‌نووسین «به‌ره‌للا» وه‌یا له‌هه‌ر شویتینکی تر که توشی «شده» دین. جا که ئیمه‌ ده‌ستورمان بۆ ده‌برینی «شده» ئەوه‌ بوو پیتته‌که دووباره‌ بکه‌ینه‌وه. له‌ نووسینی دوو وواو و دوو یی ده‌ستورمان که‌مان لی‌ هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌ چونکه‌ مه‌به‌ستمان گوشین (شده) نییه. ئەم لی‌کدانه‌وه‌یه‌ ده‌نگی «ر» ی قه‌له‌ویش ده‌گریتته‌وه‌ که‌ هه‌ندی نووسه‌ر هه‌ن، وه‌یا هه‌بوون، به‌ دوو پیت ده‌ینووسن وه‌ک: «مه‌رر، ته‌ره‌ساز...» سه‌یر له‌وه‌دایه، که‌ یین به‌ ریتنوسی کوردی وشه‌ی عه‌ره‌بی وه‌ک «مه‌ر» بنووسین ده‌بی بۆ ده‌برینی گوشینه‌که‌ پیتته‌که‌ دووباره‌ بکه‌ینه‌وه، پیتته‌که‌ش دوو ریتیه «رر» ئیتر به‌م حیسابه‌ وشه‌ی «مه‌ر» ده‌بی به‌ کوردی «مه‌ررره» بنووسریت.

له‌به‌ر ئەم هۆیانه‌ و بۆ مه‌به‌سی که‌مه‌کردنه‌وه‌ی ئه‌رک، کۆر وای په‌سه‌ند کرد بۆ ئەو ده‌نگانه‌ی که‌ له‌ کۆندا به‌ دوو پیت ده‌نووسران یه‌ک پیتی نیشانده‌ر دابنریت وه‌ک «ژ - و - ی». تهنه‌ا له‌ حاله‌تی گوشینی ده‌نگدا پیتته‌که‌ی دووباره‌ بکه‌ریتته‌وه‌ وه‌ک:

- هه‌وواری بوو مه‌دیه‌ن
- ئەییامی شه‌ریفی لی‌ موباره‌ک یی
- ییاویکی شه‌ره‌انییه
- زلله‌ییکی لی‌دا...

له‌ لیسته‌ی پیتته‌کانی لاپه‌ره‌ 368 ی باس کراودا دوو نووقسانی هه‌یه: یه‌کیکیان ئەوه‌ بوو گوتم بۆ ده‌نگه‌ دیفتۆنگه‌که‌ی کرمانجی سه‌روو وواوی تایه‌تی دانه‌ندراوه، ئەوی تریشیان نه‌بوونی پیتی «ه»، واته «فتحه‌ی عه‌ره‌بی». نه‌نووسرانی ئەم پیتته‌ سووچی له‌بیر کردنه، ئە‌گه‌رنا ئەو رووبه‌ره‌یه‌ی لیسته‌که‌شی تی‌دا نووسراوه‌ پره‌ له‌و پیتته‌.

کۆر له‌ دانایی ئەم ئەلفووبییه‌ هه‌چی وه‌های نه‌کردوه‌ له‌ ئەلفووبی کۆن چاکتر و کیشراوتر و پیاووتر نه‌بی. به‌لاوه‌نای دالی نوقته‌دار (بۆ دالی کلۆر) - یی نیشانهدار له‌ بری دیفتۆنگی ناوجه‌یی سلیمانی له‌ وشه‌ی وه‌ک «نویژ، خوی» دا ئەویش قوتار کردنی ئەلفووبی کوردیه‌ له‌ ئیحتیمالی ئەوه‌ی ده‌نگی ناره‌سه‌ن به‌سه‌ر هه‌موو زمانه‌که‌دا دابیردریت. که‌ به‌وردیش سه‌رنج بگریت له‌ بریاره‌کانی کۆر ده‌رباره‌ی ئەلفووبی، دینی تهنه‌ا له‌ دوو سی پیتدا شکلگۆری پیتته‌کانی کۆنی کردوه، ئەویش به‌ پیتی لی‌کدانه‌وه‌ییکی که‌ سوودی ریتنوسی کوردی ره‌چاو کردوه.

به‌داخه‌وه‌ ئەوه‌ی له‌ ئیمکاندا نه‌بوو چاره‌سه‌ر بکریت زۆربوونی پیتی نوخته‌دار و نیشانهداره‌ که‌ ده‌بیتته‌ هۆی زۆربوونی جاره‌کانی ده‌ست هه‌لگرتن له‌ نووسینی وشه‌دا. له‌ وشه‌ی «پیتچه‌وانه‌» دا نۆ جارن ده‌ست له‌سه‌ر کاغه‌ز هه‌ل ده‌بریت، خۆ ئە‌گه‌ر هه‌موو نوخته‌کان دانین به‌هۆی ده‌ست هه‌لبه‌رین چوارده‌ جارن ده‌ست هه‌ل ده‌بریت، له‌ حالیکه‌دا وشه‌که‌ بریتیه‌ له‌ هه‌شت پیت. من سه‌یرم له‌وه‌ دیتته‌وه‌ که‌ وا ره‌خنه‌ له‌ دانایی شکلی پیت بگیریت که‌چی ئە‌رکه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ و عه‌یه‌ هه‌ره‌ زه‌قه‌که‌ی زۆر ده‌سته‌لگرتن نه‌بیتته‌ هۆی هه‌چ ناره‌زامه‌ندیکی و هه‌چ ده‌مه‌ته‌قه‌ییکی له‌سه‌ر هه‌لنه‌ستیت.

عه‌ییکی تری به‌رچاوی پیتته‌کانی کوردی، هی لاتینیش، ئەوه‌یه‌ به‌شیک پیتته‌کانی له‌ خه‌تی نووسین به‌ره‌و خواره‌وه‌ داده‌کشین، واته‌ مه‌ودا له‌ نووسینی خه‌تی ژیر خۆیانه‌وه‌ ته‌نگ ده‌که‌نه‌وه. له‌م جۆره‌ پیتانه «ر، و، ی، ز، ژ، ل، ل، ج، چ، ح، خ، ع، غ، ن، م...» هه‌روه‌هاش نوخته‌ی ئەو پیتانه‌ نوخته‌کانیان له‌ ژیره‌وه‌یانه، داده‌کشین له‌ راسته‌خه‌تی دیره‌که‌یان. که‌ یین و ئەو پیتانه‌ش ره‌چاو بکه‌ین که‌ ماوه‌ییکی زۆر سه‌رووی خه‌تی دیر گه‌رده‌نکیل ده‌بن، ده‌زانین له‌وانه‌یه‌ به‌شیک خه‌تی سه‌روو له‌گه‌ل به‌شیک خه‌تی خواروو به‌ یه‌کتر بکه‌نه‌وه‌ ئە‌گه‌ر مه‌ودای ناسب نه‌خه‌ریتته‌ نیاویانه‌وه‌ که‌ ئەمه‌ش راسته‌خۆ ده‌بیتته‌ تیچوونی کاغه‌ز. پیتته‌کانی «ل، ل، ا، ک، گ، ط» له‌وانه‌ن ژووروی خه‌تی دیر تی هه‌لده‌کشین. چاکه‌ له‌وه‌دا بوو پیتته‌کان هه‌یجان له‌ خه‌تی دیر دانه‌کشین بۆ ئەوه‌ی هه‌موو ماوه‌ی خواره‌وه‌ به‌ خه‌تی ژیره‌وه‌ بدریت، به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئەم کاره‌ له‌ ئیمکاندا نه‌بوو.

نووسینی لاتینیش ئەم گرفته‌ زله‌ی هه‌یه: پیتته‌کانی f, g, j, p, q, y له‌ دیر داده‌کشین، پیتته‌کانی b, d, f, h, k, i به‌ره‌و ژوور تی هه‌لده‌کشین. وا ده‌زانم ئە‌گه‌ر که‌سیک له‌ خه‌ریکبوونی به‌ چاره‌سه‌ر کردنی گرفته‌کانی ریتنوس، ئەم راستیانه‌ی

له پيش چا و بيت زور درهنگ به خيالې خويدا تي دهپهريتيت رهخه لهوه بگريت چوكله ي «ر» ي قهلهو له ريتووسى كوردا بهسهر بيته كهويه...

شارهزاياي ريتووس كوردى مهيدانى زور و بهرفرهوانيان له بهر دهمدايه بو تيگه ييشتن و چارهسهر كردن و هاريكاري، پتر له مهيدانى تيك نه گه ييشتن و له يه كتر رازى نه بوون.

دوهم: لكى ريتووس، كه ده كا وشه نووسين و تيگه ستينان.

ههرچه نده بهشى ئه لفويى گرنكيى تايه تيبى خوى ههيه و ههر جوانى و ريكييك له ودا هه يي له ريتووس به ديار ده داته وه، له حالى عييدارى و ناشيرنيشى ديسان هوه كار ده كاته وه سهر ريتووس، له گه ل ئه مه شدا كه به راوردى بكه ين له گه ل جوړى بيكه وه نووسينيان و دروستكردنى وشه و رسته ي نووسراودا بومان دهر ده كه وى كاري هه ره ورد و سهخت له ريتووسدايه نه ك له ئه لفويى. به نموننه ي روونكردنه وى مه به ست ده ليم، ههرچه نده كه ره سته ي خانوو دروستكردن له بهرد و گه چ و چه مه نتو و ئاسن و دار و ئاو... هتد هه مووى ئاماده و له چه شنى مومتازيش بيت، ناتوانين خانوى ريكوپيك دروست كه ين ته گهر موه نديسه كه ي و هيا وه ستا كه ي نابه دل بيت. ئه لفوييش له خو وه نووسينى وشه پيك ناهيتيت، له خو وه ش چا كه و خراپه ي ده ستووراتى ريتووس قه رار داده ناكات.

ئه لفويى ويته دانانكيى ساده و سه ره تايه بو ئه و ده نگانه ي له زاره وه دهر ديڼ و ده بن به وشه. ريتووسيش ئه و له كار هينانه ي ويته ي ده نكه كانه كه ويته ي راست و دروستى وشه و رسته يان لي پيك ده هيتيت يا خود ئه و موه نديسايه تيبه يه كه له ريى به كار هينانى ده ستوورى راست و دروسته وه دار و بهرد و ئاو و ئاسن و چه مه نتو ده كات به خانوى تي دا ژيان. وه ك سه رنجيش دهرى ده خات ههر زمانه ده ستوور و ريتياز و شپوازي تايه تى خوى هه يه بو دروستكردنى وشه و دارشتنى رسته ي ئاخوتن. ده ستووره كانيش له زمانيكه وه بو زمانيك به ره و قورسى و تي كه لى و هيا سووكى و ساده يه وه ده روڼ. ههرچه نده له م گوتاره دا جيگه نيه بو به راوردكردنى كوردى له گه ل زمانه كاني تر له رووى ئاسانى و زه حمه تى دارشتنى رسته وه، به لام هيج نه يتيك ئاشكرا ناكه م به وه دا كه بل يم زمانى كوردى يه كي كه له و زمانه ي به يه كه وه به سته وه ي وشه كاني بو پيكه ينانى رسته وه ك هه لكيشانى كلا فه ي هو نينه وه يه به تايه تى ئه و رستانه ي «راناوى لكاو» يان تي دا يه، له گه ل راناوه كه شدا كاري به پيشگروه هاتو وه و نه فيشى تي دا يه. تو سه يريكي ئه م يه ك دوو نموننه يه بكه:

- ده يانگرم - «يان» «مه فعوله و «م» فاعيله، فيعله كه ش ئايينده يه.
- ده يانگرتم - «يان» «فاعيله و «م» مه فعوله، فيعله كه ش رابردووى به رده وامه.
- نه يانده گرتم - «يان» شوپنى خوى گواسته وه بو دواى نيشانه ي «نه في».
- هه ل يان نه ده گرتم - «يان» جاريكى تريش شوپنى خوى گواسته وه بو دواى پيشگري «هه ل».
- پييان هه ل ده گرتم - «يان» ديسان هوه جيگور كيني كرد بو دواى پيشگري «پي».

له هه ندى شپوه ئاخوتندا به تايه تى ئه و ناوچانه ي ده كه ونه باشوورى كه ر كووك، ده گوتري:

- «ده ميان گرت - نه ميان ده گرت - هه لميان نه ده گرت - پي ميان هه ل نه ده گرت».

له م جوړه رستانه ي بزوزى وه ك جيوه، نموننه ي زور و بوړ هه يه له زمانى كوردى. ههر ئه م بزوزيه ي «راناوى لكاو» بوو له گه ل هه ندى خاسيه تى تر. واى كرد من له هه ندى نووسينى خومدا پيشنيار بكه م به و راناوانه بگوتري «چالاك»

نەك «لكاو»، چونكە لە واتای لكاودا خاسییه تەكانی راناوه كان دیار نادن. بابگەر یینەوه بو رسته یینکی وه ك «پیان هەل نەدە گرتم».

تەماشای لاپەرە 373ی گوڤارە كە ی كۆر بکەیت دەبینیت ئەنجومەنی كۆر لەو تەرزە فیعل و دارشتانە ی كۆلیو تەوه، بەدوا لیکۆلینەوه دا بریاری چۆنەتی نووسینیانی داوه. لەو لاپەرە یەدا فەرقی پیشگر کراوه لە گەل نیشانەکانی «نەفی و نەهی و موزارەهه و ئەمر»:

- نەفی - وهك ناخوات، نەرۆیشت
- نەهی - وهك مه كه، نه كهیت
- موزارەهه - وهك دهخۆم
- ئەمر - وهك برۆن، برۆیت

لەو روهوه كه ئەم نیشانانە دەبی ماملەتی پیتی ئەسلی وشەیان لە گەلدا بکریت و هەمیشە لە گەل فیعلدا بەسەر یە کەوه بنووسریت، وهك: «نەرۆیشت، دەرۆیشت، بروات، نەدەرۆیشت». ئەم خاسیەتە بە جۆریك لەو بریارەدا رەچاو کراوه تەنانەت ئە گەر راناوی لكاویش کەوتە نیوانی نیشانەکانەوه نابی لە یە کترین جودا کاتەوه وهك: نەیان دەگرتین. بەلام كه راناو کەوتە نیوان پیشگر و فیعلەوه دەبی لە یە کترین جودا بکاتەوه وهك: «هەلم گرت، هەلم نەگرت، هەلم نەدە گرت»¹⁰.

بە پیتی ئەم بریارە ی كۆر دەبی فیعل و پیشگرە كان و راناوه كان و نیشانە كان بەم جۆرە بنووسرین:

- هەلم نەدە گرتن
- پیان هەل نەدە گرتم

ئەم تەرزە بریارە، هەرچەند رەخنەشی لی بگیریت، لەسەر لیکدانەوه و زانستی ریزمان و هەلسەنگاندنی سروشت و خاسیەتی بەشەکانی ئاخواتنەوه هەلستاوه، چ رەوا ی ئینساف نییە باباییک لە سەری زمانەوه بلی «من رازی نیم» بی ئەوه چ هۆیەکی ناره زایی بە دەستەوه بدات وەیا جیگرێکی باشتر پیشکەش بکات. خو ئە گەر هەموو هۆ و بەلگە ی ناره زاییش هەر ئەوه بی که لێرە بە پیشەوه وایان نەنووسیوه دەبی ری بدەین بە یە کینکی تریش بە سواری فرۆک رازی نەبیت چونکە پیشیان سواری وەلاغ دەبوون.

هەموو دەزاین ئاخواتن بە جۆریک لە جۆران هەر دەنووسری، ئیتر مەتقیق هەبی یا نەبی لەو جۆرە نووسیانەدا. بە نمونە دەلیم ئەم رسته یە ی «پیان هەل نەدە گرتم» چەندین جۆری نووسین هەل دەگری وهك:

- پی یان هەل نەدە گرتم
- پیان هەل نەدە گرتم
- پیان هەل نەدە گرتم
- پی یان هەل نەدە گرتم
- پی یان هەل نەدە گرتم
- پی یان هەل نەدە گرتم

---

10 ئەم شیوه دابەشکردنە ی وشە بە ئەلفوویی لاتینی باشتر دەر دەکەویت وهك لە خوارەوه نووسراوه:
Helim nedegirt – helim negirt – helim girt.

- بى يانھەلنەدە گرتىم
- بىيانھەلنەدە گرتىم
- بىيانھەل نەدە گرتىم
- بىيانھەلنە دە گرتىم ...ھتد.

رەنگە ھەمووشيان لەوانەبن بخویندریتەو و مەفوومیش بن، بەلام ئەوئەندە عەیبەیان ھەيە کە لە گەل داخوایى سروشتى کەرتەکانى رستە ریک ناکەون، بۆیە بربرکردنى رستە کە دەبیتە کارى ریکەوت وەیا تەقلەى مامەحەمە کە ئەگەر ھەمان ریکەوت لە ئاودانى تووتندا بە کار بەینریت رەنگە کەس گەلا تووتنیک لە داو وەیا لە شیش نەدا.

دامەزراویکی رۆشنبیری وە ک کۆرى زانیارى کورد کە بیت و لە دانانى دەستورائى ریتووسدا پیرەوى کارە سەرینییەکانى لیرە بە پیشەو بەکات، یاخود بى لیکدانەو و کیشانە و پێوانە مل بداتە دەستووردانان کەلکى ئەوئەى پێو نامینیت ئەرکە یە کجار قورسە کەى خزمەتى رۆشنبیری کوردی بگریتە ئەستوى خۆیەو، چونکە کە ھات و لە یە کەم ھەنگاودا لاسایى غەیری خۆی کردەو و ھەلەى عەفوی و سافلیکەیی سەلماند دەبى بە ھەموو عومرى و لە ھەموو کارى گرنگیشدا بیتە لاساییکەرەو و «مام سەلمین»، لەمەشدا مەنتیق سەرەوبن دەبى چونکە کۆریک کە بە پى بریار یاسا لى داوا دە کرى گرفتى رۆشنبیری کوردی برەوینیتەو دەبیتە چەسپینەرى ھەلە و لاساییکەرەو، ئەوانەى لە تاکە رى ئیجتھادى شەخسەو، بى یاسا و بەرنامە، دەستووران دادەنن دەبنە رابەر و نموونە لە حالیکدا کۆر جگە لە لایەنى فەرمانى یاسا، بە پى بۆلوانى ماددیش، پتر دەتوانى کەرەستەى لیکۆلینەو و کات و بارى پشکینەو و تۆزینەو دەردەست بەکات و شارەزایان بەاوتتە سەر بارى جیەجیکردن و راپەراندن.

ئەمانەش ھەموو بە لاوہ بنین، جاریکى تریش کۆر لە تاکە کەس و کۆمەلە کەس [ئەگەر لیرە بە پیشەو چ کۆمەلە کەس خەریکی ریتووس بوون] دەرفەتى بژاردە کردنى دەستوورائى ریتووس و غەیری ریتووسى زیاتر ھەيە چونکە کۆر ھەموو تەجرەبە و پیشنیار و دەستوورائى لیرە بە پیشەوئەى لە بەردەستدا دەبى کە دە کەوتتە سەر دانانى یاسا و دەستوور، بەمەشدا دەتوانى خۆى لە ھەلە و کەموکوریانە رزگار بەکات کە خەلقى تر تى کەوتوون ھەرۆک کە سیک وەیا لایەنیکى تر لیرە بەدواوہ خەریکی ریتووس بیت دەتوانى لە تەجرەبەى کۆر سوود وەرگریت و ئەگەر پەلە نە کات، لەسەر سە کۆى ئەو تەجرەبەو بەرۆ زوورتر برۆات. ئەو نەزەریانەى دەلین جیھان لە بەرەو پیشچوون دایە، نەیانگوت کاتیک سرە گەیشتە کۆرى زانیارى کورد رى بەرەو پیشچوون کویر دەبیتەو و دەبیت کۆر شتى کۆینە پیرەوى بەکات، ئەو کەسانەش کەوا لەسەرى زمانەو، بە پشنتەستوورى نەزەریە شۆر شگێرە کان، بریارى گۆرینى ھەموو سەرۆبەریکی کۆمەلایە تیمان دەدەن خۆیان پاشگەز دە کەنەو لەو گیانى بەرەو پیشچوونەیان کە دین ھەنگاوە بەرەو پیشەکانى کۆر عەیدار دە کەن کە گۆیا یاسا و دەستوورى میراتى دەشیوتن لە حالیکدا بە لای ئەو کەسانەو بەرەو پیشچوون، بەزۆرى، بریتییە لە تیبردنى یاسا و دەستوورى میراتى لە مەیدانە ھەرە گرنگەکانى بەرۆبەو و بیروباوہ و شیرازەى کۆمەلایەتى چ جایی مەیدانى شکلدانان بۆ پیتی رى قەلەو و واوى دریز، ئایا نیشانە کەیان چى بیت و بە کوئوہى پیتە کانەو بەگیرسیتەو!

کۆر لە بارەى ریتووسەو بریارى یە کجارە کى نەدا ھەرچەند یاساش لە پەراویزى دەسەلاتە بەر فرەوانەکانى ماددە «3» دا ئەو دەسەلاتەى پنداوہ. وا لیرەدا دەقى ماددە 3ى یاسای کۆر دەنوسم بۆ ئەوئەى خوینەر رووتەر و ئاشکراتر ھەلوہستى کۆر و غەیری کۆر لەبەر تیشکی ئەو ماددە بەدا ببین:

المادة الثالثة - يستهدف المجمع:

أ- النهوض بالدراسات والبحوث العلمية في العراق لمسايرة التقدم العلمي.

ب- المحافظة على سلامة اللغة الكردية والعمل على تنميتها ووفائها لمطالب العلوم والآداب والفنون.

ج- احیاء التراث الكردي والاسلامي في العلوم والآداب والفنون.

د- العناية بدراسة تاريخ العراق وحضاراته بصورة عامة والمناطق الكردية بصورة خاصة.

هـ- نشر البحوث الأصلية وتشجيع الترجمة والتأليف في العلوم والآداب والفنون.

ئەمانە ئامانجەکانی کۆرڤ بە پێی فەرمانی یاسا. دەمینیتەوه بگوتری ئەوی کۆر کردووێتی خزمەتی ئەو ئامانجانە ناکات: لە بەرانبەر قسە و هەدا هەر ئەوێندە دەلیم کۆر ساحیر نییە. هیزێ غەیبی بە دەستەوه نییە، کارەکان لەبەر چاواندان و دەشی بە کاری تر بگیرین و بزاندی درێغی کۆر چیبە و جانفیدی رەخنە گرانی ش چیبە. لەم قسە بەشدا مەبەستم رەخنە گرتن نییە لەو رەخنە سۆدی رۆشنییری کوردی بە مەبەست گرتوو چونکە ئەمانە رۆوناککەرەوی شوین هەنگاوی کۆرڤ، هەرەها مەبەستم بابە خدانیش نییە بە رەخنە رۆوخینەر چونکە ئەو تەرزە رەخنە یە لە خۆوە تاکە یە ک خشتیش وەر ناگیرن، ئەوی مەبەستمە رۆونکردنەوی هەلۆستی کۆرە لەبەر حوکمی یاسا و لە واقعیشدا، هەر بۆیە ش دەقی ماددە 3م نووسی بۆ ئەوی مەعلوم بیت کە کۆر دیت و لیژنە دادەنی بۆ داریشتن و تەرجمە کردنی زاراوی فەلسەفە و ژیریژی و سایکۆلۆجی زانستەکان لەویدا پێرەوی بەندی «أ» لە ماددە 3 دەکات «النهوض بالدراسات والبحوث العلمية» چونکە تۆزینەوی زانستکارانە کوردی بە بی وشە و زاراوی سەر بە زانستەکانەوه لە ئیمکاندا نییە. تا دەتوانین رستەییکی سەرەتایی وەک «ليست السالبة الكلية نقیض الموجبة الكلية» وەرگیرینە سەر زمانە کەمان دەبی دوو پلە ی گەورە سەرکەوین:

- پلە ی یە کەم: گەیشتن بەو تەرزە لیکدانەوهیە.
- پلە ی دوو: دانانی زاراوی پیویست بۆ تەعبیردانەوه لە فکەرە کە.

لەم ژمارە یەدا خەریکبوون و بەرھەمی لیژنە کاتیە کە ی زاراوی کانی زانست دەخوینیتەوه کە رۆویەکی چالاکێ کۆر نیشان دەدات لە مەیدانی پەیدا کردنی کەرستە ی «النهوض بالدراسات والبحوث العلمية». لە هەمان کاتیشدا مەودا دەکاتەوه بۆ هاریکاری نیوان کۆر و رۆشنییری کورد بۆ هەلبژاردنی زاراوی پوخت و پەسەند.

لە بەندی «ب» ی ماددە 3 کە «المحافظة على سلامة اللغة الكردية والعمل على ترميتها...» ی بە ئامانج گرتوو بۆ کۆر، وێرێ ئەرکیک کە وەک فەرمان دەیخاتە ئەستۆی کۆرەوه، دەسەلاتی پیویستیش بە کۆر دەدات لەویدا چی بە چاک بزانی بۆ جیبە جیکردنی ئەو ئەرکە و هەبا بکات و بریاریشی بۆ بدات. بیگومان مەیدانی هەرە پیشەوهی ئەو ئامانجە دانانی ریتنوسە چونکە زمان بە ریتنوس دەگاتە خوینەرەن، ئیتر ئەگەر ریتنوسە کە پەسەند نەبیت نووسراوە کەش بە دروستی ناچیتە بەردەمی خوینەرەنەوه. لەووه دەر دەکەوی کۆر دەسەلاتی پیدراوە ریتنوسیک قەراردادە بکات کە بە راست و چاکێ دەزانیت بی ئەوی پرسی ئەم و ئەو بکات، بەلام لەگەڵ ئەم دەسەلاتەشدا کۆر لە لاپەرە 265 ی یە کەم ژمارە ی گۆفەرە کەیدا ئەم تکایە لە خوینەرەن دەکات لە بارە ی ئەو ریتنوسە ی پیشنیاری کردوو:

«بەم بۆنە یەوه ئەنجومەنی کۆر تکا لە هەموو زانا و شارەزایانی کورد و کوردناسانی بیگانە دەکات بەوردی لەم بریارانە بکۆلنەوه و لە ماوی شەش مانگدا بیری خۆیان و هەر پیشنیاریکیان لە بارە یەوه هە یە بۆمانی بنیرن تا لەبەر رۆشناییان داو بریاری خۆی بدات».

کۆر رینگەییکی دلسۆزانەتری لەبەردا نەبوو بیگری بۆ دانانی ئەلفوبی و ریتنوسیکی پەسەند و بی گیروگرفت. نەمان بیستوو لیرە بە پیشەوه چ لایەنیک پیشنیاری خۆی بۆ ماوی شەش مانگان بداتە بەر رەخنە و هەلسەنگاندن لە لایەن غەیرەوه، بە مەرچیک ئەو لایەنە دەسەلاتی بریاردانی پیدرایت. من مامۆستام دیوہ پر بە دەم دەلی دنیاش راست بیتەوه یە ک نوختە ناگۆرێ لەوی بە قوتاییانی گوتوو.

ئەم تىكايە گەرموگورەي كۆر لە خويتهران و زاناينى كورد و يىنگانە بۇ دەربىرىنى پىشنيارىيان بەرانبەر ئەو دەستورە رېتووسەي كۆر بە باشى زانيوہ چ عوزران بە دەست ئەو رەخنەگرەوہ ناھيلىت كە بە لاي خويەوہ بيروراي باشترى ھەيە بەلام لە جياتى ئەوہى بيخاتە سەر خوانى ليكۆلينيەوہ و بەراورد كوردنەوہ رېنگەي زۆر سەلبى توانجگرتن دەگرىتە بەر بەمەشدا كەس سوودمەند نايىت چ ھەلەش راست ناكريتەوہ.

بەولاي ئەو ھەنگاوانەي كۆر ھاويشتى بۇ قەراردادە كوردنى رېتووسىكى بە پىوانە و كيشانەي كوردى، چ ھەنگاويك مابوو نەيھاويژى؟ ئيمە با لەوہ بگەريين چ لايەنيكى تر ھىندەي كۆر لە پەرۆشى كۆرندەوہى بيروراي رۆشنييراندا نەبووہ بە دەورى پرسيارىكى و ھادا چونكە لەو بەيەكدى گرتەدا كۆر بە كۆرىكى و ھەا لە بەرايى ريزى پەرۆشدارانەوہ ديت كە ئيتىر پىويست نەمىنى بۇ پتر بەدواكەوتنى مەوزوعەكە، با بە چاويكى «موضوعي» سەيرى ھەنگاوەكانى كۆر بكەين و رەخنە و نرخانديان لەسەر ھەلستينين:

1. كۆر ھەموو شينەر رېتووسىكى لەمەو پىشى كوردى كۆر دۆتەوہ و دەرسى كرددون.
2. كۆر ھاريكارى كرددوہ لەگەل ئەوانەي بە رېتووسەوہ خەريكن و بيروراي وەرگرتون.
3. كۆر بە وردى بە دورودريژى ھەموو پىشنيارىيك ئىحتيماليكى داوہتە بەر سەرنج ليگرتن و ليكۆلينيەوہ.
4. كۆر پوختەي پىشنيار و بريار و بيروراي خوى خستوتە بەر نيگاي خاوەن بيرورايانەوہ بۇ ئەوہى چى بە چاكتر دەزانن ئەوانيش بيكەنەوہ بە پىشنيار و بيديەنەوہ بە كۆر، لە ماوہى شەش مانگ دوای بلاقوبنەوہى يەكەم ژمارەي گۆفارەكە.
5. تا ئيستەش كۆر باوہش و دلئى خوى كوردۆتەوہ بۇ ئەوہى جەماوہرى رۆشنييرانى كورد بە چاكتر و بەسەندترى دەزانن.

ئەگەر چ ھەنگاويكى تر ھەي نوقسانى كارەكەي كۆر پىر بكتاەوہ بە خەيالى بەرپرسيارانى كۆردا نەھاتوہ، ئەوہندەي خەيالىش بەملاوہبەولادا دەگيرم چى ترم بە بيردا نايەت، خويتهريكىش لە لاي خوى چ بيروراو پىشنيارىكى ھەييت لە بارەي رېتووسەوہ بە كۆرى رانەگەيانديت، لەسەريەتى بيروراكەي ديار خات بەلكو لە رېبازيكەوہ بۇ چارەسەر كوردنى يەكك لە گيروگرتەكانى رېتووسى كوردىيەوہ رويشتيت بە بيرى يەككى تردا نەھاتيت. بيگومان بيرورا ئەگەر وەك گەوھەريش ساغ و پرسنگدار بيت، لە ژيتر پەردەي شاراوہدا بى، شەوق ناداتەوہ.

كۆر لەو بەشە يەكەمەي پىشنيارەكانى، لە بارەي رېتووس و ئەلفوبىوہ، نموونەيىكى ليكدانەوہى خوى بۇ چارەسەر كوردنى كيشەكە خستوتە بەر چاوانەوہ بەو ئوميدەي ئەگەر شتيكى چاكتر ھەي لاي خويتهران بوى بيتەوہ بە پىشنيار. دەزانين گەليك بارى ترى رېتووس پىويستى ھەيە بە دەرسكردن و ليكۆلينيەوہ. ھەر بۆيەشە پىشنيارەكانى كۆر بە «بەشى يەكەم» دانران. ھەرچەند من رېنگە بە خۆم نادەم لەم قسانەمدا ھەلۆستىكى «مامۆستايانە» راوستم لە ئاست خويتهراندا، وەك كە لە قوتابخانە مامۆستا بەسەر قوتاببيانەوہ دەييتە رابەر، ئيتىر ھەلومەرج دانيم بۇ ئەو كەسەي ليى دەوہشيتەوہ بيرورا لە بارەي ئەلفوبى و رېتووسەوہ دەربريت چونكە قسەكەم رووى لە ھەموانە، پەراويژى داواكردنەكەش تا بليى بەرفرەوانە، بەلام لەگەل ئەمەشدا زەرەريك پەيدا نايى لەوہدا يەك دوو تيبينى و ئامۆزگارىي برايانە پيشكەش بە دلسۆزانى رېتووسى كوردى بكەم كە دین بە پىي باوہرى خويان باشترين پىشنيار دەخەنە سەر خوانى ليكۆلينيەوہى خويتهرانەوہ، مەبەستم ئەوہى دووچارى دلشكستەي نەيەن كە لە دوارۆژدا بيين پىشنيارەكانيان لە بابەتى سەريپيبيوون، و ھيا ھەر لە رىي موناقتەوہ خيرا ئەو راستيەيان بۇ دەر بكەويت.

تیبينى يەكەم

ھەرچەند ئاسانى و جواني ئەلفوبى و رېتووس مەبەستىكى بنجیە لەو دەستورانەي بويان دادەنريت، لەگەل ئەمەشدا دەيى بە بەرچاوى خۆمانەوہ بگرين كە گونجاني ئەو دەستورانە لەگەل سروشتى ئاخوتن و ريزمان بەر لە ھەموو

ئامانچىكەۋە دېت. تۆ كە ھاتى دەستور دانىيت بۆ نووسىنى گوتەيىكى ۋەك: «لە ھەۋلىرەۋە - بەمەدا - لەمەدا - لەۋاندا - لە بېتوتېرا - لە بېتوشرا - بەمەۋە - لەمەۋە» چاۋەرۋان دە كرى بايەخ بەم راسىتيانەى خوارەۋە بدەيت لە دەستورە كەتدا تاكوۋ مومكىن بى دەستورە كەت لە گەل سروسىتى گوتە كە بگونجىت:

1. ئەۋ كەرتەى لە گوتەى «لە بېتوشەۋە» پىي دە گوترى preposition تەنھا وشەى «لە» نىيە، كەرتە كەى دواى «بېتوش» بىش تەۋاۋ كەرى «لە» كەيە، واتە «لە - ۋە» سەرلە بەريان پرىپۆزىشنىن. كەۋاتە دەبى تاگات لەۋە بى كە تۆ وشەى «لە» ت بە جودا نووسى تەۋاۋ كەرى كەى «ۋە» ت بە پىش خۆيەۋە لكاند دوو ماملەتى لەيە كتر نەچۋوت لە گەل دوو كەرتى يەك پرىپۆزىشدا كرىد. بەلای منەۋە ماملەت جودا بى ئەگەر بە چاۋى كراۋەۋە بېت، نەك لە ناسارەزايى و بېئاگايەۋە، دەشى بدرىتە بەر دەستورى رىكوپىكەۋە ۋەك ئەۋەى كە بگوترى ھەمو تەۋاۋ كەرىكى ئەۋتۆ بى بە پىش خۆيەۋە بلكىندرىت.

ئەم تەۋاۋ كەرى ۋە دەبى بەدوا نىمچە رستەشدا دېت، ۋەك خۆم تازە گوتم «لە ناسارەزايى و بېئاگايەۋە». «لە بېتوشدا، لە بېتوشرا» ئەۋانىش ھەمان شكىلى پرىپۆزىشنى و تەۋاۋ كەرى كەشيان تىدايە، ديارە دەبى يەك دەستور بۆ ھەموان دابندرىت.

كە گوت «لە بېتوشا» پىتە «د» ى تەۋاۋ كەرى كەى «دا» ت سواندو. بەلای باۋەرى منەۋە ئەم سوانە، كە تايەتى پىتە «د» ى تاخوتنى سلىمانىيە، نابى بەسەر ھەموو زمانى كوردىدا بسەبى. چ مانىع نىيە لە ھەلبەستدا بە پىي داخۋازى كىش و قافىە «د» كە بسوت، بەلام بە عادت لە نووسىنى پەخشاندا دەبى پىتە «د» كە نەسوت، ۋەك ئەمەش «لە پىشان، لە پاشان» ۋادەزەنم راستىيە كەى «لە پىشان، لە پاشان» كە تۆ ئەم راستىيە زانى، ناچار دەبى لە دەستورە كەتدا رەچاۋيان بگەيت ئىتر ھەر جۆرە رەچاۋ كرىنك بېت چاكتەر لەۋەى بۇيان نەچۋوبىت.

پرىپۆزىشنى «بە، تى و پى» ش تەۋاۋ كەرى ھەيە ۋەك «لە» بەلام تەۋاۋ كەرى «تى و پى» لە خۇيان جودا نابىتەۋە ۋەك: «تىۋەرمان، تىرادىتن - پىۋەبوون، پىراھاتن». پىي ناۋى زۆرى بەدوا بگەوم چونكە مەبەستم دەستوردانان نىيە بەلكوۋ سەرنجرا كىشانە و بەس.

2. كە دەلىتى «بەمەدا، لەۋەۋە، لەۋىۋە و لەۋىرا... ھند» ئەسلە كەيان «لە ئەمەدا، لە ئەۋەۋە، لە ئەۋىۋە و لە ئەۋىرا» بوۋە، پىتە «ھەمزە» كەى سەرەتايان تىچۋو. ۋا دەزەنم زۆرىيە نووسەران، بگرە ھەموۋيانم لەم حالانەدا وشەكان بەسەرىيە كەۋە دەنووسن، واتە مەۋدا ناخەنە نىۋان پرىپۆزىشە كەۋ وشەى دوايەۋە. كە حال ۋەھابى پىۋىستە ئەم دەستورە لە ھەموو جىگەيە كدا بەكار بېت كە پىتى سوا لەسەرەتاي وشەۋە ھەبوۋبىت. كە نووسىت «لە ئەم كاتەدا» وشەى «لە» جودا دەنووسرى، بەلام كە نووسىت «لەم كاتەدا» ھەردوۋ وشەى «لە - م» بەسەرىيە كەۋە دەنووسرى، جا ئەگەر گەراپتەۋە بۆ لاپەرە 474ى بەرگى يە كەمى گۆقارى كۆر و دىت پىشنىارى كۆر ئەۋەيە لە حالى سوانى نىشانەى ئەم كە پىتى «ب» دەبى پىشگر بە فىعلەۋە بنووسىت، بزەنە كەۋا كۆر ئەم لايەنەى سوانى پىتى سەرەتاي وشەى تىخوتىدۆتەۋە لە پىشنىارەكانى خۇيدا. بەپىي دەستورى كۆر دەبى بنووسرى «ھەل بستە، تى بنىشە، پى بگە ...» بەلام كە «ب» كە سوا دەبى بنووسرى «ھەلستە، تىنىشە، پىكە ...».

من كە ھەموۋجار دەنووسم «تى خوتىدەۋە» و پىشگرە كەى «تى» بە فىعلە كەۋە نالكىنم لەمەدا پىشت لە پىشنىارى كۆر دەرۆم، بەلام مەبەستم سەرىپى نىيە لەۋ پىشنىارانەى كۆر بەلكوۋ لەۋ رەفتارەدا دوو خاللم بە بەرچاۋى خۆمەۋە گرتوۋە: يە كيان ئەۋەيە تا ئىستە ئەۋ پىشنىارانە نەبوون بە برىارى يە كجارەكى، دوەمىان ئەۋەيە من لە بارەى پىشگرەكانى «تى، پى و لى» رايەكى تايەتەم ھەيە كە جودايان دە كاتەۋە لە پىشگرى ۋەك

«هَل، دا، را، وەر ...». به لای منه وه «تی، پی و لی» سروشتی پریپوزیشیان پتر تیدایه له سروشتی پیشگر که ئیره جیی دریزه پیدانی تیدا نابیته وه.

به کورتی ده لیم «پی» له پریپوزیشنی «به» وەر گیراوه، «لی و تی» ش ههردووین له پریپوزیشنی «له» وەر گیراون. «له» و «به» ده چنه سهر ناو و راناوی نه لکاو وه ک «له دارا گهری» - به زستانان پینه و په رو - به من مه لی - له من گهری»، به لام که چوونه سهر فیعل و راناوی لکاو ده بنه «پی، لی و تی»، نمونه ی روونکرده وه له م رستانه دا ده دیتری: «له ئه حمده مه ده، لی مه ده، له تو ناگه م، تیت ناگه م» «به کابرام گوت مه رو، پیم گوت مه رو» (تینگه ییشتن، لیگه ران، پیگوتن - ئه مانه نمونه ی پیشگره کان و فیعلن چونکه چاوگ وه ک فیعله).

تیبینی دوهم

ئه و وشانه ی که به واوی بیروین ده ست پی ده که ن وه ک ورچ، وزه، ورد، وریا و ورته ... هتد. بو ئه وه ی بریار بدهیت ئه م واوانه به دوو پیت بنووسیت یاخود به یه ک پیت، سه رنجیک بده ئه م لیکدانه وه یه:

له نووسینی ئه و وشانه ی به «ر» ده ست پی ده که ن، نووسهران ده لین پیویست نییه نیشانه ی «ر» ی قه له وی بخریته سهر چونکه هه میسه ده نگی «ر» له سه ره تای وشه دا به قه له وی ده رده بر دیت، که واته لزوم به نیشانه ناکات. که ئه م لیکدانه وه یه و ئه و بریاره قبول بکریت ده بی به نسبه ت وشه ی «ورچ، وشه و وزه ... هتد» یسه وه هه مان لیکدانه وه بکریت. ده بی بزاینن ئایا هیچ وشه هه یه له کوردیدا به واوی وه ستاو ده ست پی بکات و کورته بزویتی «ضمة» شی تیدا نه بیته؟ چونکه ئیمه ده زاینن ئه و وشانه ی که هه ندیک له نووسهران به دوو واو ده یان نووسن هه موویان له واوه که یاندا ئه م کورته بزویته «ضمة» هه یه.

ئه وی راستی پی «واو» و «پی» که له سه ره تای وشه دا به وه ستاوی هاتن (واته بزویتیان به دواوا نه هات) به ناچاری ده بی بزویتیان تیدا بدر کیندریت ده نا ده برینیان له ئیمکاندا نابیت. کورته بزویتی ناو «واو» که «ضمة» یه و هی ناو «پی» که ش «کسره» یه. له م نموونانه ی خواره وه نه ختیک روونکرده وه په یدا ده بیته.

له کوردیدا ئه م وشانه هه ن:

- کر [به واتای بیدهنگ وهیا مه یله و ره ق]
- کوپ [به واتای «ولد» ی عه ره بی]
- کوور [به واتای قه مهور]

له م وشانه دا جارنیکان پیتی «ک» چ بزویتی به دواوا نایه ت وه ک «کر». جارنیکان کورته بزویتی «ضمة» ی به دواوا هات وه ک «کوپ - ولد». جاری سییه م بزویتی دریزی تیزی واوی به دواوا هات وه ک «کوژ - که هه ندیک به دوو واوی ده نووسن [کوور]».

تو بیته پیتی «ک» له وشه ی «کر» دا بگوره به «م» وشه که ده بیته «مر»، بیگوره به «د» ده بیته «در». ئیسته بیته «ک» که بگوره به «و» و بیکه به «ور»، ئایا پیویست ده بینی ئه م «واو»، بکه یته به دوو، له حالیکدا که «ک» هت گوری به «م، د» لزومت نه دیت هیچ «واو» یان به دواوا بیته ت؟

ده زاینن له کوردیدا «کر، کوپ، در و دور» هه یه، ئایا له هیچ حالاندا وشه ی وه ک «وزه، ووزه - ورته، وورته - ورچ، وورچ - وشه، ووشه» به چه نگ ده که وی مه جوورمان بکات جارنیکان «واو» که به یه ک پیت بنووسین و جارنیک به

دوو پیت بنووسین؟ به لای منهوه دهییت لهپیشهوه زمانه که مان سهرووبن بکهین، بهدوا ئه و شانهدا بگهړین که به پیتی «واو» ی وهستاو دست پی ده کهن، جا ئه گهر دیتمان ههنديکیان واوه که یان به تهواوی وهستاوه و ههنديکیان وه ک «کور، دور» واوه که یان کورته بزویتی «ضمة» یان به دواوا دیت ئهوسا پیویسته وشه کان به دوو جور بنووسین، جوریکیان به یه ک «واو» جوریکیان به دوو «واو». خو ئه گهر زانیمان هه موو وشه کان وه ک یه ک وههان، ئهوسا ده پی به چاوی کراوهوه بریاریک بدهین ئیتر یان به یه ک «واو» بنووسریت یا به دوو «واو»، ههر کامیکیشان کرا به بریار به لگه ی له گه ل خویدا دیت، چونکه ئهوه ی گرنگه زانینی راستییه که یه، که راستییه که زاندر ا به خو ی و به لگه یه وه ده زاندریت. کور که هات له نووسینی خویدا وای په سهند کرد وشه کان به یه ک «واو» بنووسرین، ئه م لیکدانه وانه ی کرد بوو. من که دیم لیره دا بوچوونه کان دووباره ده که مه وه مه به ستم راکیشانی سه رنجی خوینه ره بو ئه و بارانه و گوشه نیگایانه ی که مومکینه بین به روانگه ی لئوه سه یر کردن.

تیبینی سیه م

زانیمان و گوتمان وشه ی پریپوزیشن به وشه ی دوا ی خو یه وه نالکی ههروه ک ناو و راناو و ئاوه لئاو به دوا ی خو یانه وه نالکین، زانیشمان کاتیک که پیتی قر تاو له سه ره تای وشه ی پریپوزیشن هه بوو وا په سهند ده کریت پیوه ی بلکیت. ئیسته پیویسته راستییکي گرنگ له باسی پیوه لکان و نه لکانی وشه ی پریپوزیشن به دوا خو یه وه روون بکریته وه:

وا ده پی نیمچه رسته ی ئاوه لکار adverb پریپوزیشنی تیدا دهییت، ده شانین ئاوه لکار له و ریزمانانه ی کوردی ئه مرؤی عیراق ده یخوین به به شیکی سه ره به خو ی ئاخوتن ژماردراوه وه ک «ناو، کار، راناو و ئاوه لئاو (صفة)...». که واته ئاوه لکاریک خو ی به شیکی سه ره به خو بیت له ریزماندا ناشی نووسینه که ی پچر پچر بیت. به نمونه ده لیم له رسته ی: «من و تو ((به برایه تی)) ده به یه سه ر» گوته ی «به برایه تی» ئاوه لکاره و سه ره تاکه شی پریپوزیشن. لیره دا وشه ی «به» وه ک ئه و «به» یه نیه که له رسته ی «به پاره نانم کری» ده وری پریپوزیشنی دیتووه و وشه ی تازه ی دروست نه کردووه.

جاریکی تریش مه به ست پتر روون ده که مه وه:

ههر تازه چند جاریکان وشه ی «سه ره به خو» م به کارهینا، که پریپوزیشنی «به» ی تیدایه به لام و اتاییکی تایه تی هه یه وه ک «جوان، به رد، به رده ست و دهر د...». هیچ لیکدانه و هیکی ژیرانه لیمان ناسه لمینی ئه م وشه یه ی «سه ره به خو» که رتکه رت بکری له نووسیندا. ئیمه ده نووسین «به خو مان نه ویراین» و «به» که دوور ده خه یه وه له «خومان»، به لام ناشی ئه م که رتکردنه له گه ل «سه ره به خو» دا به کار بیت و بنووسریت «سه ره به خو» چونکه وشه یکی تازه یه و له به شی ئاوه لئاو (صفة) حساب ده کریت.

ئه م نمونانه ده هیتمه وه بو ئه وه ی خوینه ر چ له کاتی پینیار کردندا بیت و چ له باری ره خنه گرتندا بیت لایه نه کانی داخوازی ریزمان له بیر نه کات چونکه پیوهندی «عضوی» به ریتووسه وه هه یه و له یه کتر جودا ناکریته وه.

تیبینی چواره م

له نووسینی وشه ی وه ک «کاوور، باوور، کاوول، پاییز و دایک ...» که کورته بزوین به دوا واوه که و یه که دا دیت له و حالانه ی پیتی کوتایی وشه کان وهستاو بن. خوینه ر ئاگادار پی له وه ی که ئه گهر پیته کانی کوتایی بزافتران کورته بزویته که ی دوا ی واو و یه که تی ده چی.

به نمونه، که گوتت «کاووره که م ده له وه رینم، دایکم وای پی گوتم» پیویست به وه نامینی بزوین به دوا ی واوی «کاوور» و یی «دایک» دا بیت مه گهر بو مه به سستی ته تکید. جا که یه کیک ویستی بریار بدات نووسینی ئه م ته رزه وشانه به دوو

«و» و دوو «ی» بیت دهبی له بیرى بیت که هه موو دهم ئەم دووباره کردنه وهیه راست نییه چونکه هه موو دهم کورته بزویته کان پهیدا نین. ههروهه هاش که هات و بریاری دا له کاتی پهیدا بوونی بزویته کان بیانوو سیت و له کاتی سوانیشیان نه بیانوو سیت، ئەوسا یه ک وشه به دوو شیوه دهنوو سیریت که ئەمهش ئەنجامیکی سهیره و جیی ئەندیشهیه، به تایبتهی له بهر ئەوهی که وا به شیکی بهرچاوی وشه ی کوردی له م بابه تهن. خو ئەگەر ئەمهشیان بخهینه وه سه ره ئەو وشانهی که له نووسینی لاتینیدا جاریکیان قورسایى سه ره پیتی کۆتایان دهنوو سیت و جاریکیشیان قورساییه که دهنوو سیت (لیره به پیشه وه باسمان کرد) به پنی مان و نه مانیشی دهبی پیتی بو دابندریت و بسرپته وه، ئیتر ژماره ی ئەو ته رزه وشانه ی دوو شیوه رینوو سیان بو به کار دیت نیوه ی فه ره هنگی کوردی پر ده کاته وه.

تیبینی پینجه م

ئەم چەند خالانە ی تیدا ره چاو ده کریت:

1. ئەوانه ی راناوی لکاوی که سی سیه می تاک به دوا وشه ی وه ک «نووسی» و «بری» دا دهنوو سن وه یا «ی» وه صف و «اضافه» به دوا وشه ی وه ک «ماسی و ترۆزی» دا دهنوو سن:

- دارا نووسی، بری
- ماسی ده ریا، ترۆزی ناسک ...

ده بی سه رنجیان بو کۆمه لیک راستی رابکیشم که وا به دریتزی له گوتاری «به کارهیتانی (ی)» له ریزمانی کوردیدا «باسم کردوو و نابج لیره دووباره بکرپته وه، به لام ئامۆزگاریم ئەوه یه خوینته ره سه ریریکی لاپه ره کانی 60 و به ره و دواتری به رگی یه که می گوڤاری زانیاری کورد بکات، به تایبته ی لاپه ره کانی 64، 65، 66، تا بزانی ژيانده وه ی ئەو دهنگه «ی» ه ی که له ئاخاوتندا دهر ناکه ویت بو چ لاینکمان ده بات. من لیره دا نموونه ییکی ئەو زه حمه تیه بیسه رو بنه ت ده هینمه بهرچاو که له کۆتایی لاپه ره 65 و به شی زۆری لاپه ره 66 ی گوڤاره که دا ده یخوینتیه وه:

له ئەنجامی ئەم تیکه لپیکه لی و مه علوماتفرۆشییه دا، ئەم لیسته سیحریه ی خواره وه پینک دیت:

- «بارام دزیی» چونکه رابردووی تینه ره بو شه خسی سیه می تاک.
- «بارام خزی» چونکه رابردووی تینه په ره بو شه خسی سیه می تاک.
- «جه نابت دزیت» چونکه رابردووی تینه په ره بو شه خسی دوه می تاک.
- «جه نابت خزییت» چونکه رابردووی تینه په ره بو شه خسی دوه می تاک.
- «جه نابت ده دزیت»، «جه نابت ده خزییت» چونکه کاره که ی «مضارع» له بو شه خسی دوه می تاک.
- «جه نابت ده چیت» چونکه کاره که له ئەسلدا «ی» ی نییه.
- «ئیمه خزیین» چونکه رابردووی تینه په ره بو «جمعی متکلم».
- «ئیمه ده خزیین»، «ئیمه ده دزین» چونکه کاره که «مضارع» له بو «جمعی متکلم».
- «ئیمه ده چین» چونکه کاره که له ئەسلدا [ی] ی نییه.

نموونه کانی ناو گوڤاره که ته وا بوون.

ئەم لیستە بەشیکە لەو زەحمەتیەکی بە ژياندەنەوی پیتی سوای هەندئ شویتی ئاخوتنی کوردی بەرەنگارمان دەیت.

لێرەدا دەبی شتیک رابگەیهنم: لەم لیستە دوو نمونە «جەنابت دەدزییت، جەنابت دەخزییت» و «ئیمە دەدزیین، ئیمە دەخزیین» راست نین چونکە لە صیغە مزارعی ئەم کارانەدا پیتی «ی» دەر ناکەوێت، تەنها راناو لەکاوکانی «یت» و «ین» دەر دەکەون. کەواتە بە هەموو مەزەهەبان دەبی بنووسرین «جەنابت دەدزییت، دەخزیت - ئیمە دەدزیین، دەخزین».

من کانی خۆی ئەم دوو نمونە بە ئانقەست هیناوە بۆ ئەوەی بزانی کەس رەخنەم لێ دەگریت؟ لە گەڵ چاپکردنی گوتارە کەشدا راستی مەسەلە کەم نووسی و خستە زەرفیکەو و بە ئەمانەت لای فەرمانبەریکی کۆرم دانا تا کۆم ئەگەر لە دواڕۆژدا رەخنەم لێ گیرا پاکانە بۆخۆم بکەم کە نمونەکان بۆ تاقیکردنەوەن نەک هی نەزانی. ئیستە دوای سێ سال بەسەرچوون و بلاوکردنەوەی گوتارە کە لێرەدا داخواری جینگە چۆنیتە کەم پێ ئاشکرا دەکات. بەلام ئەوەندە هەیه کە وا من هەرچەند بە ئانقەست نمونە هەلام هیناوەتەوه، نمونە راست هەن لە جینگە هەواندا دابندرین:

● «جەنابت دەزیت»، ئیمە دەزین» چونکە لە صیغە «مزارع» ی کارە کەدا «ی» هەیه.

جگە لەم کارە هی تریش هەیه بێتە نمونە وەک کە بێت و پیتی «ژ» لە نمونەکاندا بگۆرێ بە پیتی «ر». بەهەمەحال بپووستە خۆتەر بگەریتەوه بۆ گوتارە کە...

2. ئەوانە دەنووسن «چۆنیتی، راستیتی، چاودیریتی...» کە لە وشەکانی «چۆنی، راستی، چاودیری...» هەیه وەرگیراون، بەکارهێنانی ناوچەیی نەک هی زمانی کوردی دەکەن بە دەستوور چونکە لە کوردیدا ناشی دەنگی «ی» (بی - یی درێژی تیژ) کە لە ئاخوتندا دەشکێتەوه بۆ سەر ئەو بنجانهی پێکیان هیناوە بکری بە «ی» (بی درێژی پەل) چونکە ئەمە گۆرینیکی ریزپەر (شاد) و دزەدەستوورە. ئەم تەرزە ییە درێژە تیژە کۆتایی وشە کە هات و شکایەوه، دەبی بەپیتی یەک دەستووری گشتی لە هەموو حالاندا وەک یەک بشکێتەوه ئەویش ئەوهیه بکری بە «دەنگی کسره و دەنگی یی کۆنسانت» وەک «چۆنیەتی، راستیەتی و چاودیریەتی». بەلام بۆ مەبەستی سوو کتئاوتن بە زۆری دەگوتری و، دەبی، بنووسری: «چۆنیەتی، راستیەتی و چاودیریەتی». ئەوەی من دەیلیم کورتکردنەوهی تیدایە، ئەوەی بەشیک نووسەرانی دەینووسن گۆرینی دەنگی تیدایە. گۆرینە کەش هەر لە یەک ناوچەدا دەکریت نەک لە هەموو کوردستان وەیا بەشی زۆری کوردستان، دیارە کورتکردنەوهش لە کوردیدا دەستوورینی زۆر پەرەسەندوو بە پێچەوانە ی گۆرینی دەنگ کە کاریکی ناجایەزه هەر وەک گۆرینی «ل» بۆ «ر» لە ناوچە کۆیی ناجایەزه.

ئەو ناوچەیهی «یی تیژی درێژ» لەو وشانەدا دەگۆرێ بە «یی پەلی درێژ» هەر خۆی لە جینگە تردا «یی تیژ» دەشکێتەوه بە «کسره و کۆنسانت» وەک کە دەلی «چاودیریەتی راست و دروستە کە، زمانە ئەلمانیهی زۆر سەختە کە، ئەو بلندییهی لە تۆوه دیارە» کە لە وشەکانی «چاودیری، ئەلمانی، بلندی» هەیه «ی» کان شکانەوه بە «...یه». هەر وەک «بلندی» لە شکاندنەوهدا دەبیتە «بلندی...» هەر وەهاش «برسی» دەبی بکریتە «برسیه کان، برسیه تی - نەک برستی».

کە هاتیت بەم لیکدانەوهیه رازی نەبوویت دەبی بەلگە ی وەها بەهینیتەوه وەرامی هەموو رەخنە و پرسیاران بداتەوه، ئەوهش بە ئیسپات بگەیهنیت کە گۆرینی دەنگە کە لە فلانە ناوچەدا کاریکی راستە و دەستوورە گشتیه کە ی هەموو کورد هەلهیه.

3. شكاندهوى «واوى تيزى دريژ» يش ليكدانهوه و ليكوآينهوى دهوى. ئەو وشانهى كه كوآيبه كه يان «وو» ه وهك «ماندوو، سنوو، بيزوو، مازوو، هه لاتوو، چوو، بوو، دروو...» چۆن دهخريته ناو رستهى وهك «دارا ماندوه - دارا ماندوو» وه، ئايا واوه كه ههر به يهك بيت دهنووسريته ياخود ئەويش وهك «يى تيزى دريژ» له شكاندهوهدا دهكريته «ضمه و واوى كوئسنانت».

سهرنج بگره له وشهى «هه لاتوو»: ئەمه «ناوى كارا» (اسم فاعل) له كارى هه لاتنهوه وهرگيراوه ليرهدا واوه كه بهدوا كوئسنانتدا هاتوووه بويه بوته بزوين، بهلام تهگهر به دوا بزويندا هاتبايه دهبوو به كوئسنانت وهك «وهستاو، سوتاو و داماو...». دياره كه بلين «دارا وهستاوه» بيريش لهوه ناكهينهوه ئايا واوه كه چۆن و چهند بنووسين. بهلام وشهى «بوو، چوو، ماندوو...» چ وئتهى تريان نييه واوه كه يان كوئسنانت بيت. ئايا تو به لاتنهوه دهشى ئەو واوهى جاريكيان بزوين بيت وهك ئەو واوه حيساب بكرت كه ههميشه بزويته؟ تهگهر وهك يه كتريش حساب نه كردن چۆن له يه كتريان جودا ده كه يتهوه؟ ئايا رى به خوت دهدهيت بنووسيت «دارا ماندوو، دارا نوستوه» - واته جاريكيان واوه كه به يهك بيت و جاريكيان به دوو بيت بنووسيت؟ به ههر لايه كدا بكهويت پيوسته لهسهرت برياره كهت به پيوانه و كيشانه بيت.

من ناليم دهبي خويتهر ئەم گرفتانه چارهسهر بكات، چونكه بهراستى كاريكى يه كجار زهحمهته؛ من ههر ئەوهندهم دهوى زهينى خويتهر رابكيشم بو ئەو لايه نانهى ليكدانهوه يان پيوسته. تاكوو تهگهر كهوته سهر بارى دانانى ريتووس بيريان لى بكاتهوه، له حالى رهخنه گرتيشدا فهراموشيان نهكات.

ئەم تيبينانهى خستمه بهرچاوى روئشنيبرى كوردهوه مشتىكن له خهروارى گيروگرتى ريتووسى كوردى كه پيوهندى ههيه به سروشتى زمانه كه مانهوه. ئەندامانى كور، ئەوانهى ئاشناى باسى سهر به زمان و بابته كانى زمان، له مانه و له زور لايهنى تريس وردبوونهتوه بهر لهوهى بگه به بيرورايه كى يه كگرتوو، واش بووه ريككهوتنى گشتى مومكين نهبووه، پيشنياره كه به دهنگى زوربهى ئەندامان پهسهند كراو. من بوخوم وام پهسهند ده كرد هه موو «ناوى كاراى ليكدراو» (اسم فاعل مركب) ي وهك «نان خور، دهست بر، جل شور، گوشت كولين...» بهسهر يه كه وه بنووسرين «نانخور، دهستبر، جلشور، گوشتكولين...» نهك تهنها ئەو ناوانهى دهبنه وشهى فهرهنگى و دهلاله تيان بو پيشه و كه سب و كار دهگه رپتهوه وهك «جلدروو، سه رتاش، زيندروو...» بهو جوهرى كه له لاپه ره 374ى بهرگى يه كه مى گوڤارى كور نووسراوه. بيگومان منيش و ئەندامانى ترى كورپيش، ههر لايه، بهلگه و بنگهى تايهتى خوى هه بوو، رهنگه ئيستاش من ههر لهسهر باوه ره كهى خوم مايبتمه وه دهبي وشهى «جلدروو، دلسوز، دارتاش» له هه موو حالاندا بهسهر يه كه وه بنووسرين نهك ههر تهنها له بهر خولادان له دوو شيوه ريتووس بو يهك وشه، بهلكوو له بهر هوى تر كه ئيره جى شيكردهوى نايتهوه، بهلام له گه له ئەمه شدا ريزم بو بيروراى هاوريكانم ههيه چونكه لهسهر ليكدانهوه و توژينهوه هه لستاوه، پيرهوى ريتووسه كهى كورپيش ده كه م مهگهر له حالى فهراموشكردندا. ئەو فهراموشكرده كه ش تا ئيستنه نايته بنگهى «هه له» چونكه پيشنياره كانى كور تا ئيستنه نه بوون به بريار.

خويتهر دهبينى من نووسيم وه ده نووسم «ئهلفوبى» كه چى له ناوه راستى لاپه ره 365ى بهرگى يه كه مى گوڤارى كور نووسراوه «ئهلف و بى». وابزانم من باستر پيرهوى پيشنياره كانى كورم كردوه له نووسينى «ئهلفوبى» دا چونكه دوو جاران بهر ئەو پيشنياران ده كه وئت: جاريكيان له وهدا كه وشهى ليكدراو بوو به وشهى فهرهنگى دهبي بهسهر يه كه وه بنووسريت وهك كه له لاپه ره 371ى گوڤاره كه دا پيشنيار كراوه «6 - وشهى داتاشراو»، جاريكيشيان له وهدا كه به پي پيشنيارى لاپه ره 375ى گوڤاره كه «11 - وشهى يهك واتابه خش» ئەم واوه عهطفهى نيوان «ئهلف» و «بى» وهك وشهى «پتوقه دم» دوو كه رتى وشه كه له يه كتر جودا ناكاتهوه. من كه نووسيم «ئهلف و بى» تهنها مه بهستم دهنگى ئەلف دهنگى بى، وهيا پيتى ئەلف و پيتى بى، دهبي. بهلام كه نووسيم «ئهلفوبى» هه موو ئەبجه ديه م مه بهست دهبي.

ههروه هاش زور جاران نووسينى نيمچه رسته وهيا فيعلى راناودار به دوو جوهر ده نووسم وهك كه ده نووسم «دهت بينم، ده تيبينم». هه رچه ند ئەمه پيشه ييكى باشيش نهبي، بهلام وه نييه لى بيتاگا بم: بهراستى وا دهبي لهو ته رزه جينگايانه دا به

ئانقەست شىۋەگۆرى دەكەم چونكە دەمەوى بلىم ھەر دوو جۆر نووسىن تەبرىيان ھەيە و لەوانەن بىن بە رېنوووسى نىھائى. تا رادەيىكىش دەستوچاۋ راھاتن لەو دەدا كارى خۆى دەكات، ئەو ھەندەشم ھەر لە بىرە كەوا تا ئىستاش بىر پار لە كۆرەو، وەيا لە لايەنىكى دەسەلات پىدراو ھە دەرنەچوۋە يە كىك لەو دوو شىۋەيە بسەپىنىت.

ئىمە، بە پىچەوانەى راي ئەو كەسانەى وا رادەنوئىن شىۋەى رېنوووس و زمانى ئەدەبىمان قالى بەستوۋە، جارى ھەر بەرئوۋەين: لەو ھەشدا چ ناتەواويىك پەيدا نايىت ئەگەر بەرئوۋەبوونمان بەرەو ئاكامى راست و دروستمان ببات.

«...»

ئەم گوتارەى مامۇستا قزلىجى كە بە عىنوانى «لە بارەى ھىندى لە نھىنەكانى رېزمانى كوردى» بۇ «گۆفارى كۆر» ھاتوو، دەنگدانەوھەيىكى نرخددار و دلسۆزانەىە لەوھو بەرانبەر يەككى لە بەرھەمە رېزمانىيەكانى كۆرى زانىارى كورد، رېگە رووناككەرەوھى رېيازىكى زمانى كوردىشە. گوتارەكە لەو رووپەرانەى ژووړا، بى دەستكارى و لى سړىنەو و لى گۆرىن، بلاو كرايوه، ناوانوھەيىكى نەبى كە بە ناچارى شىوھى رېنووسەكەى لەگەل شىوھ رېنووسى كۆر گونجىنردرا بۇ ئەوھى، تا رادەى لوان، لەگەل چاپكراوھكانى ترى كۆردا لە رووى رېنووسەوھ يەك ئاھەنگ بىت.

بەعادەت گوتار لەلايەن نرخبىنەرەوھ تەماشادەكرىت و ئەو تىبىنىيانەى ھەبىت بۇ خواھنى گوتار دەچىتەوھ تاكوو سەرلەنوئى لەبەر تىشكى ئەو تىبىنىيانەدا بە گوتارەكەيدا بىتەوھ و چى بە راستيان دەزانىت بەھەنديان ھەلبگرىت و لە دووبارە پىدا چوئەوھدا جىگەيان بۇ بكتاھوھ. ئەوھى رىك كەوتنىشى لەسەر نەبىت دەخرىتە بەر چاوى ئەنجومەنى كۆر و ئەو برىار لە بارەىوھ دەدات.

ئەم جارەيان لەبەر دوورى نىشمەنى خواھن گوتار و بە نيازى كورتكردنەوھى كاتى پىويست بۇ ئەم شىوھ «دووبارخانە» بەى¹¹ درىزخايىن، ئەنجومەنى كۆر لىمى سەلماند كەوا تىبىنىيەكانم لە شىوھى گوتاردا يەكسەر بەدوا ئەو گوتارەدا چاپ بكرىن بى ئەوھى لە پىشەوھ بخرىتە بەر نىگای خواھن گوتارەوھ، لەمەشدا نە زيانىك پەيدا دەبىت، نە راستى و زانستىش وھتەنگ دىن.

مامۇستا قزلىجى، وھك لە بەرفرەوانى لىكۆلىنەوھكانى و سەررەژووړ تىپھەلكشانى بەرەو مېژوھوھ دەردەكەوئىت، لە گەلىك جىگە و گوتەدا بۇ رىك كەوتوھ پارىز بباتە رايەكانم و بە تىرى رەخنە بىانپىكىت، بەلام وىستوھتى جوانمەردى خۇيان لى بەكار بھىتت و بەشى زۆريان جەب بدات. من ھەر چەند ھەست بە چاكەكردنم تىزىش بىت و بە چاوى «خىلەوھ»¹² سەبرى چاكەكەم، دەشى كەم، ھەرگىز وھ تەنگ نايەم لەوھى نەشتەرى پىسپۆرى دۆست و دلسۆز لەشى ھەموو بەرھەمىكم كوناش كوناش بكتا. حاجى قادر گوتەنى:

پىم خۆشە غەزەل فەرشى قدومى عوقەلابى

ھەر ئەم تىبىنىيەكردنەى باخەلفەراھى دۆستىكى زانای وھك مامۇستا قزلىجىيە وا رىگەم پى دەدا لە وھرامى رەخنەدا، وھيا لە تەك دەرنەزەرختىنى ئەوھى بە «بوختتر»ى دەزانم پەرواى دوودلىكردن و زمانگرتن لە بىر خۆم بىھەمەوھ بى خوتخوتەى دلشكستەكردن و كۆمەى دۆستەرەنجاندن مەشقى خامەرانى بكم.

بە دوا گوتارەكەى مامۇستادا، ئىستا پىبەبى و جىبەجى تىبىنى تىدا كردن، چى لام ھەبىت، لەوانەى خزمەتى باسەكە دەكەن، بە زنجىرە دەخرىتە بەر چاوى خويئەرانەوھ. واش بوھ ترسى درىژەى لە حەدبەدەر قسەى لى كورت كرددومەتەوھ، وھيا ھەر بەجارى بى قسەى كردوم. وھك بزەنم تازەبى ئەو باسانە داخوازى شىكردنەوھى نەفەسدرىژ دەكات.

11- دووبارەخانە: كاروانچى كاتىك ژمارەى بارەكانى لە ژمارەى ولاغەكانى پتر بوو ھەموو ولاغەكانى بار دەكات و بارەكان تا نىوھى رىگەى قۇناغ دەبات و دەگەرپتەوھ بو سەر ئەو بارانەى بەجى مابوون ئەوانىش دەباتە لای بارەكانى تر. ھەر بەو پىبەش بەشەكەى ترى رىگا بە شىوھى «دووبارخانەبى» دەبرىت.

12- مەشوورە، دەگوترى خىل يەك بە دوو دەبىن.

به پینی ئهوهی له لاپه‌ره‌ی 114-113 ی گوڤاردا نووسراوه وا ده‌فامریته‌وه که من له نووسینه‌که‌ی ناو «چه‌ند
حه‌شارگه‌یینکی ریزمانی کوردی» دا له و مه‌به‌ستانه دواوم که له کوتایی لاپه‌ره 113 و سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی دواتردا ریزیان
به‌ستوه. لی‌ره‌دا ناوی ئه‌و سه‌ره‌باسانه ده‌نووسم که له «حه‌شارگه...» دا لییان کۆل‌راوه‌ته‌وه:

• حه‌شارگه‌ی «راناو»

• حه‌شارگه‌ی پاشگره‌کانی «کار» که بریتین له «ا، کا، را»

• حه‌شارگه‌ی «فعلی انتقالی و انتقالی پیچه‌وانه»

• حه‌شارگه‌ی «ناوگر»

دوا‌ی ئه‌مانه، به‌زیاده‌وه و بی ئه‌وه‌ی ژماره‌ی بۆ دابنریت، له راناو‌بوون و راناو نه‌بوونی ئه‌و «ت» ه دواوم که له کاری
تاینده‌دا ده‌که‌و‌یتته کوتایی ریزه‌ی له مه‌ر که‌سی سییه‌می تاکه‌وه، وه‌ک: ده‌روات، ده‌چیت...

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌و‌یت من له «حه‌شارگه...» دا باسی پاشگری «ره، وه، انی» م نه‌کردوه که له گوتاره‌که‌دا لییان
کۆل‌راوه‌ته‌وه. ئه‌م ئیشاره‌ته‌ش به هیچ جو‌ریک ده‌خلی به‌سه‌ر نرخ و ناوه‌رۆکی گوتاره‌که‌وه نییه چونکه نه دوانی من له‌و
شتانه نرخان له گوتاره‌که‌دا ناشکینیت، له سه‌نگیسی که‌م ناکاته‌وه.

له لاپه‌ره 114 ی گوڤاردا که له ده‌سنووسی مامۆستا قزلیجیه‌وه به چاپ گه‌یشته نووسراوه فیعلی «برگشتن» تیپه‌ره.
نه‌مویست نووسینه‌که‌ی مامۆستا ده‌ست لی بده‌م هه‌رچه‌نده ده‌زانم که مه‌به‌ستی ئه‌وه بووه بلی «تینه‌په‌ره»، که ئه‌مه‌ش
راستی فیعله‌که‌یه، چونکه له قسه‌کانی دواتریدا که ده‌لی «برگردانیدن» تیپه‌ری عام و «برگاشتن» تیپه‌ری خاص بوه
دیاره ده‌بی به‌لای ئه‌و‌یشه‌وه «برگشتن» تینه‌په‌ر بیت.

له لاپه‌ره 115 دا فعلی «سوون، جوون» هاتوون، گۆیا له‌وانه‌وه دوو فیعلی «ساوین، جاوین» به لی زیاد‌کردنی ئه‌لفیک له
هه‌ر یه‌کتیکیان په‌یدا بوون.

له پیشه‌وه ده‌بی بلیین ئه‌گه‌ر سه‌لماندمان «ساوین، جاوین» له «سوون، جوون» هه‌وه هاتوون پیوسته بشسه‌لمینین که
نه‌ک ته‌نها «ئه‌لف»، به‌لکوو «ئ» یش به‌زیاده‌وه هاتوه، به‌و پینه ئه‌لفیک له ده‌ره‌وه هاتۆته به‌رای «واوه‌که و یی»
یه‌کیش هاتۆته دوا‌یه‌وه، که ئه‌مه شیوه‌یینکی نه‌دیتراوه له په‌یدا‌بوونی ناوگر له فیعلی کوردیدا.

من وا ده‌زانم فیعله‌کان له بنه‌ره‌دا «ساوین، جاوین» بوون و به تیپه‌رینی کات و گۆرانی ئاخاوتن به‌ره‌و سووکی و کورتی
شیوه‌ی کورتتر و سووکتریان لی که‌وتۆته‌وه. ئه‌وه‌ی له ئاخاوتنی ناوچه جودا‌کانی کوردستاندا دیته به‌ر گوئی ئه‌م سی
شیوه‌یه‌یه:

• ساوین: ساویم، ده‌ساوم

• سوین: سویم، ده‌سووم

• سوون: سووم، ده‌سووم

فیعلی «جاوین» یس دوو شیوهی «جوین، جوون» ی لی دهییسری و هر سی شیوهش له باودان. دياره ئەم فیعلانه ههوهل جار ئەلفه که یان قرتاوه و بوونه ته «سوین، جوین» دواتر کورتتر کراونه تهوه بو «سوون، جوون». من له گوتاری ترما نووسیومه چۆن وشه ی «دژنیو»، بهواتای دشنامی فارسی، ئەم گۆرانهی بهسهردا هاتوه: دژنیو – جینیو – جوین – جوون.

«ساوین و جاوین» یس نهختیکی ریگهی «دژنیو – جوون» یان کوتاوه تهوه و بوونه ته «سوون، جوون». ئەم باوهره له ریگهییکی تریشهوه پتهو دهییت، ئەویش ئەو راستیییه که هاتنی ناوگر بو ناو وشه گۆران بهسهر واتایدا دههینیت کهچی دهزانی «جاوین – جوون» «ساوین – سوون» واتایان نهگۆراوه، کهواته دهی وشه کان له ری لی سووان و لی قرتانهوه شیوهیان گۆرابیت چونکه بهمهدا واتای وشه ناگۆریت وهک که وشه ی «ههستام، ههستام» و چهندين وشه ی تری کورتکراوهی کوردی واتا گۆرانیان تیدا پهیدا نهبوه. ئەم لیکدانهوهیه تهنها له حالیکدا ههلهدهه شیتتهوه که به تویننهوهی میژوویی بسهلمیندری، له کۆندا وشه کان «سوون، جوون» بوون دوا یی لینیان زیادکراو بوون به «ساوین، جاوین».

-4-

له لاپهه 116 دا وشه ی «بووردن، بواردن» هاتوه: من له «حهشارگه...» دا باسی ئەمهم کردوه، بهلام لیتهدا دهی بلیم «بووردن» که کاریکی تینهپهه به واتای «بهخشین» ی پاتهویات نایهت چونکه «بهخشین» کاریکی تیههه، دياره تیههه و تینهپههیش پیکهه ناین. ئەوی به واتای «بهخشین» ی تهواو دیت وشه ی «لیبووردن» ه که تیههه به واسیطهیه. دهی بگوتری «من له تو بووردم» ناشی بگوتری «من ئەتۆم بوورد». ئەوهی بهسهر زارانوهیه دهگوتری «بمبوره» تهواوینک له دهستووری لاداوه و راستیییه که ی «لیم ببوره» یه. دهگوتری «دارام بوارد، دارا منی بوارد، بمبوره...» چونکه «بواردن» کاریکی تیههه و جی خۆیهتی بهرکاری بی واسیطه ی ههیت...

به دوا «بووردن – بواردن» دا من له گهه رای «ماموستا قزلجی» دام که دهلی دوو وشه ی «ئهنگوتن – ئەنگاوتن» تینهپهه و تیههه یهک کارن هههههه له گههیک شیوه ئاخاوتندا «ئهنگوتن» به واتای «بزوتن» [گهلاویژ ئەنگوتن]. «ههلهکردن» [نهسیم ئەنگوتن]... و واتای ئەو تویی تریش بهزوری له کاردیت. من له «حهشارگه...» دا ئەم دوو وشهیهه ههلهبوارد چونکه هههههه برادهری زمانان لینیان نهسهلماندن واتای تیههه و تینهپهه یهک کار هیندهی «ئهنگوتن، ئەنگاوتن» له یه کتر دوور بکهووتهوه، ئەو برادهرانهش نهیانبیسیتوو کارهکان بهو واتایه دین که ماموستا قزلجی باسی کردوه [به واتای پیکران، ئەنگیوران].

به پینچهوانه ی ئەوهی ماموستا له باره ی «ههله ئەنگاوتن» ی گوتوه که گویا ئەو کاره وجودی نییه، له زور ناوچهی کوردهواری دیوی کوردستانی عیراقددا دهگوتری «لووله ی تفهنگه کهم ههله ئەنگاوت دهنابرام دهکوشت – جوگا کهم نهختیک ههله ئەنگاوت و ئاوه کهم بهسهر ئهرز کرد...».

-5-

له باره ی کارهکانی «شردن [بووبیته شاردن]، ژمردن [بووبیته ژماردن]، بژردن [بووبیته بژاردن]». من وا دهزانم ئەسلی ئەم فیعلانه «شران، ژمران، بژران» ه که له جووری فیعلی مطاوعی وهک «سووتان، رمان، پسان» ن. ئەمانه بههوی ناوگر دهبنه «شاردن [هوه]، ژماردن، بژاردن» ریژهی «مبئی للمجهول» یشیان تا ئیستا به پی دهستووری گشتی له ئاخاوتندا هههههه و دهگوتری «دهژمیردری، دهشاردریتهوه، دهبژیردری» کهواته دهشی بلین له رووی بهراوردکردنهوه ئەم لیستهیه پیک دیت:

تیتھ پەر	تیپەر	مبئی للمجهول
رما	رماندی	رماندرا [رماندرا]
سووتا	سووتاندى	سووتاندرا [سووتاندرا]
پسا	پساندى	پساندرا [پسیندرا]
شرایه وه	شاردرایه وه	شاردرایه وه
ژمرا	ژماردی	ژماردرا [ژمیردرا]
بژرا	بژاردی	بژاردرا [بژیردرا]

لیره دا ئه وه ره خنهم لی ناگیرئ که بگوترئ «سووتا، رما، پسا» به هوی «اند» هوه بوونه ته تیپەر که چی «شرا، ژمرا، بژرا» له ریگه بیکی تره وه بوونه «تی»، چونکه مهرج نییه هه موو فیعله کان به یه ک ریگه دا به ره و تیپه ری برؤن: به نمونه، فیعلی «ئهنگوا – به واتای پیکرا» به هوی «اند» نا کریته تیپه ر و نابیته «ئهنگواندی» به لکوو ده بیته «ئهنگوتی» که هه ر خوی ریژه ی تیپه ری «ئهنگوت» یشه.

ئه گه ر ئه م بۆچوونه م راست بی کاری «سپاردن» یش هه مان جۆر هاتنی له «سپران» هوه جینی باوه ر پچ کردن ده بی. وه ک له «حه شارگه...» دا گوتومه «سپرا، ده سپرئ» له نیوان خیله کانی به شیکی هه ری می رانیه و قه لادزه و کویه دا ده بیستری. ئه گه ر بشلین «ژمرا، شرایه وه، بژرا، سپرا» ریژه ی «مبئی للمجهول» ن ده بی بسه لمینین کورتکراوه ی «ژماردرا، شاردرایه وه، بژاردرا، سپاردرا» ن. ره نگه تویرینه وه ی میژووی به لاینکیاندا ساغ بکاته وه.

ئه وه ی ماموستا قزلی له باره ی «ژماردن» ی گوتوه که گویا له «شمردن» هوه به ئه لفیکی زیاده وه هاتوه (کوتایی لاپه ره 117) ناوگرمان به دهسته وه نادات چونکه «ژماردن» ی کوردی به رانبه ر و پیکه لپینی «شمردن» ی فارسییه و هه ردوویان تیپه رن. وا بزانه م نابی بلین «ژماردن» له «شمردن» هوه هاتوه به لکوو هه ر ئه وه نده ریگه یه مان هه یه که بلین له کوردیدا ژماردن به واتای «شمردن» ی فارسییه هه ر وه ک «بی» ی کوردی به رانبه ر «پا» ی فارسییه.

-6-

منیش وه ک ماموستا قزلی (لاپه ره 118)، له «حه شارگه...» دا گوتومه «بزوتن» به هوی ناوگره وه له تینه په ره وه بۆته «بزوتن» که تیپه ره... لیره دا هه ر ئه وه نده ده لیم له هه ندئ شوینی کوردستانی عیراقددا له جیاتی «بزوت» وشه ی «بزوت» به کار ده هینن، واش پی ده چی ریژه بیکی بیت له وانه ی تائستتا به ر حسابان نه که وتوون. هه قالیشی هه ن وه ک له م نمونه وه ده رده که ویت: «بزوت، کلؤل، کلؤل، فسوس...».

-7-

«رؤنشتن و دانشتن» ویا «دانشتن» له یه ک واتادان و زوریش باون، به لام که به هوی «اند» بکریته تیپه ر ده بیته «دانیشاندن – رؤنیشاندن»، دیاره که به هوی ناوگری «ا» بکریته تیپه ر ده بیته «ناشتن» و ته واویک له واتاکه ی ده گوریت، ئه مه ش مافی بی ده مه ته قه ی ناوگره: پاشگری «اند» هه ر ئه وه نده ده کات که له تینه په ره وه، تیپه ر دروست ده کات بی ئه وه ی واتای بگوریت.

-8-

له لاپه ره 120 دا وا راگه یاندره وه که وشه «په ساردن – هه لپه ساردن» له «سپاردن» هوه هاتوه و واتاکه ی گۆراوه. وا ده زانه م به لگه بیکی نییه ئه مه بسه پینی، پتریش له گه ل باوه ردا ده گونجی بگوترئ هه ردوویان وشه ی سه ره به خۆن و له

بنه‌رتدا له‌یه‌کتر جودان وه‌کو هه‌موو دوو وشه‌ی تری له‌یه‌کتر جودا. گه‌لینگ وشه‌هه‌ن له‌کوردیدا وه‌ک‌ئهم دوو وشه‌یه‌ه‌رفه‌کانیان (ده‌نگه‌کانیان) هاوچه‌شنن به‌لام به‌دوا یه‌کتردا هاتنی ده‌نگه‌کان و واتای وشه‌کان جودان وه‌ک: «گه‌رم – مه‌رگ، ده‌رز – زه‌رد، زی‌ر – ری‌ز...» چ‌به‌لگه‌ییکیشم به‌ده‌ست که‌سه‌وه نه‌دیتوه ئیسیاتی ئه‌وه بکات که یه‌کیکیان له‌وی تره‌وه وه‌رگیراوه.

-9-

له‌بابه‌ت وشه‌ی «خوردن [خوهردن]، خورتن [خوهرتن]، خو [خوه]...» ه‌وه که له‌لاپه‌ره 121 باس کراوه دوو تیبینیم هه‌یه:

یه‌که‌م: له‌م وشانه‌وه که سه‌رچاوه‌ی «خواردن» ی ئیستاکی کوردی به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن ده‌زانری بوچی ئهم وشه‌یه له‌تصرفدا وه‌ک‌ئهو کومه‌له‌ وشانه‌ نییه که هاوکیشن و به‌ریه‌ک ده‌ستووری بی‌که‌له‌به‌ر و بی‌ریزه‌ری تصرف ده‌که‌ون وه‌ک:

- بواردم ده‌بویرم
- هه‌ناردم ده‌هه‌نیرم
- ژماردم ده‌ژمیرم
- یژاردم ده‌بژیرم
- سپاردم ده‌سپیرم

فیعلی «خواردم» ده‌بوو به‌پنی ئهم ده‌ستووره له‌تاینده‌دا بیته «ده‌خویرم» که‌چی ده‌بیته «ده‌خۆم» ناوناوه‌ییکیشم لی‌ره‌وله‌وی ده‌گوتری «ده‌خۆرم». به‌لام که‌زانرا به‌ئصل «خواردن» نه‌بوه چ‌گله‌یی له‌وه‌دا نامینی که‌ریژه‌ی تاینده‌ی بچیته‌وه به‌ره‌و ریژه‌ی ئهو سه‌رچاوه‌یه‌ی که‌لییه‌وه هه‌لقولیوه.

دووهم: که‌زانیمان ده‌نگی «ا» ی ناو وشه‌ی «خواردن» له‌ده‌نگی فه‌تحه «ه» وه‌هاتوه نا‌بی‌بلین ناوگره‌و له‌لاوه‌هاتوه بو‌ناو وشه‌که به‌لکوو ئاشکرایه که له‌تاکامی گۆرانه‌وه په‌یدا بوه، گۆرانی‌ش باسیکه‌ زۆر جودا له‌باسی «ناوگر».

-10-

له‌باره‌ی وشه‌ی «بریشکه» وه‌که‌ئه‌ویش له‌لاپه‌ره 121 دا باس کراوه من‌ه‌هر وا ده‌زانم به‌هۆی ناوگری «ئ» له‌«برزان» ی کوردیه‌وه په‌یدا بوه نه‌ک له‌«وریژیتک» ه‌وه، به‌لگه‌شم وشه‌ییکی تره‌که‌ئه‌ویش، هه‌مان جۆر، ئهم ده‌نگه‌ی «ئ» تیدا به‌ناوگر هاتوه، وشه‌که‌ش «نانبری‌شک» ه‌که‌خه‌لق کردویه‌ته «ناوبریشک». وا ده‌زانم زۆر زه‌حمه‌ته‌زمانی کوردی له‌وشه‌ی «وریژیتک» ه‌وه ریژه‌ی «بریشک» ی بو‌وشه‌ی «نانبری‌شک – ناوبریشک» خواستیته‌وه به‌تایبه‌تی که له‌کۆنه‌وه وشه‌ییکی وه‌ک «نانبری‌شک» نه‌بوویت بیکه‌ین به‌بنه‌مای وشه‌که‌ی ئیستای کوردی.

-11-

له وشه كانی «برنج، ئاسهوار - لاپهړه 122، كۆمهل - لاپهړه 123، دروینه» یی سینودوو لی کردن هاتمه سهر رایه که یی ماموستا قزلجی، له دوو وشه ی «ئاسهوار، كۆمهل» یی وپړای قه ناعه تهینان، روونبوونه وه یی کی زمانسانه شم یی گه ییشت به تاییه تی له وشه ی «ئاسهوار» هوه. به لام وا ده زانم دهنگی «ئ» ی ناو وشه ی «دروینه» له «دروین» هوه گوراه نهك «دروان» چونكه ئه مه ی دوا یی تینه په ره «دروون، دروین» یی تیه په ره. «سوان، بران» یی هه ردوویان تینه په رن «سوین، برین» یی تیه په رن...

-12-

وشه ی «پیژه» ناشی له «پیژان» ی «خشت پیژان» هوه هاتیبیت که وا له لاپهړه 312 باس کراوه چونكه واتای «پیژه» له وشه ی «ریژه و پیژه» دا بلاو بوونه وه یه نهك كه وتنه وه سهریه ك و ریک كه وتن. بلاو بوونه وه ش بو «پژان» ده چیته وه.

به داخه وه له ده سنووسه که ی ماموستا قزلجی دوو وشه هاتوون. نیشانه ییك به سهر پیتیکی ههر یه كیک له دوو وشانه وه هیه به لام نازانری هی کام پیته. وشه كان «گیره، گیران» ن، له چاپکردندا بوون به «گیره، گیران» دیاریشه نابی وا بن.

-13-

وشه كانی «خارشت، شهبهق، ئاراو. لاپهړه 123»، ره مانه «لاپهړه 124» ده مه ته قه هه ل ده گرن، رهنگه لیثیان به كوتایی نه گه ین، ئه وه نده ش گرن گ نین زوریان پیوه ماندوو بین، له بهر ئه مه به سه ریاندا نه رویشتمه وه.

-14-

له باره ی خالی دووهم که له كوتایی لاپهړه 124 به ره و دواوه باسی «ت» ی كوتایی هیندی فیعل ده كات، ماموستا له وه دا له گه لم گونجاوه که ده لیم ئه و «تی» یانه ی كوتایی فیعلی «كه سی دووهم و سییه می تاك»، وهك «ده خویت، ده كه ییت - ده بات، ده چیت...» راناو نین، نموونه ی وشه ی كونی دهری و ئاو یستاشی هیئاوه که له وانده وا وهك له په هله ویدا، [به پیی نووسینی ناو گوتاره كه] ئه م تییا نه به كار هاتوون. به لام له گوشه نیگای ریژمانه وه، وا ده زانم، ئه و به لگانه ی من له «حه شارگه...» دا هیتابوم بو راناو نه بوونی ئه و «تی» یانه [یه تاییه تی هی كه سی سییه می تاك] پتر ئیسیاتی مه به ست ده كه ن له وه ی که بزاندری له كونه وه تی له و شویئا نه دا به كار هاتوون چونكه ئه و كه سه ی بلی «تی» یه كانی ئیمرو راناو ده توانی بلی له كونیسه وه راناو بوون، بگره پتریش به رده وام ده بی له سهر بیرورای خوی که ده زانی بهر له دوو هه زار سال زیاتر ئه م جوړه «تی» یه به كار هاتون، به لام که به لگه ی پته و ئیسیاتی راناو نه بوونیانی کرد چ بایه خیک نامینی له وه دا ئایا كۆنن یان تازه. من له «حه شارگه...» دا دوو به لگه م هیتابوو (بروانه لاپهړه كانی 91-88 ی «حه شارگه...») بو راناو به بوونی «تی» یه كه ی كه سی سییه می تاك، یه كیکیان له وه دا که ئه گه ر راناو بووبایه ده بو وهك ئه وانی تر مومکین بی له رسته دا بیته «مه فعل» راناوه كانی ریژه ی ئاینده ئه مانه ن:

- ده روم «م»
- ده روین «ین»
- ده رویت «یت، ی»
- ده رون «ن»
- ده روات (گویا «ت» یاخود «ات» راناوه)

ئېستا ئەم راناوانە - ئەگەر راناوین - دەخەینە رستەى ئوتۆۋە تېيدا بىن بە مەفعول:

- دەیانبردم «م»
- دەیانبردین «ین»
- دەیانبردیت «یت، ی»
- دەیانبرد « - »
- دەیانبردن «ن»

ئەگەر «ات» وەيا «ت» لە كۆتايى «دەروات» دا راناو بويایە دەبوو ئەویش وەك ئەوانى تر بېويایە «مەفعول» و بگوترايە: «دەیانبردت» وەيا «دەیانبردیت» (ئەگەر نمونە كە لە «كوشتن» ەو ەاتبا دەبوو بگوترى «دەیانكوشتیت»).

بەلگەى دووہم، كە بەھیزتریشە لە ەى يە كەم، لەوہدایە كە وا بە پىي باوہرى ئەو زمانشاسانەى «تى» يە كەى كەسى سىيەمى تاك بە راناو دادەنئین دەپى ئەم «تى» يەى كۆتايى فيعلى وەك «بوويت، چويت...» راناو پى. جا ئەگەر ئەمە راست پى كە «تى» يە كە راناو دەپى بسەلمئین لە فيعلە كانى وەك «چويتم، چويتين، چويتيت...» دا دوو راناو ەھيت يە كىكيان ەى كەسى سىيەمى تاك و ئەوى تریشيان ەى كەسە كانى تر. لە فيعلى تىپەردا وەك «گوتيتمان، كىلابيتيان، كرىدیتت...» كەوا ەھميسان دوو راناوى «فاعيل» لە يەك فيعلدا كۆدەنەوہ يە كىكيان ەى كەسى سىيەمى تاك و ئەوى تران ەى كەسە كانى تر، دەپى لە «گوتيتى، كىلابيتى، كرىديتى» دا دوو راناوى كەسى سىيەمى تاك ەھپى «ت، ی» ئەمەش شتىك نىيە ھىچ لىكدانەوہيىكى بەرىوجى مەرحەباى لى بكات.

لەبەر ئەمە وا دەزانم مامۆستا قزلىجى لە پىنوئست كەمتر سەرنجى كشاوہ بو ئەم باسە و بە چاوى كرىاريش سەبرى ەھموو بەلگە كانى ناو «حەشارگە...» ى نە كروہ. بە نمونە، ئەگەر رپى ەبا پتر خوى بەو باسانە و بەلگە كانى ناو «حەشارگە...» وە خەرىك كرىدا دەبوو ەلۆھستىكى لە ئاست لىكدانەوہ دەبارەى راناوى لكاوى بەھيز و بىھيز (لاپەرە 17 - 13) بكرىبايە وەيا ناويكى فيعلى «انتقالى و انتقالى پىچەوانە لاپەرە 77 - 51» ى بەئىنايە...

-15-

لە بارەى وشەى «نبردت، نبردیتن» [نەپەردیت، نەپەردیتن] كە لە سەرەتای لاپەرە 127 دا ەاتوون چ زىانىك پەيدا ناپى لەوہدا كە بلىم رەنگ پى وشەى «نبرد - نەبەرد» لەوانەوہ كەوتیتتەوہ.

ەھر لەو لاپەرەيەدا مامۆستا قزلىجى وشەى «رە» ى بە پىشگر داناوہ و دەلى بو واتاى «لە» يە. لىرەدا تىينىم ەھيە:

ناشى «رە» بە پىشگر دابندريت چونكە خوى وشەيىكە لەو بەشە ئاخواتنەى پى دەلین Preposition و لە ەرەبىدا پى دەلین «حرف جر». دەورى «پىشگر» لە پىكھىتانی وشەدايە، دەورى پرىپۆزىشنىش لە رستەدايە. پىشگر و پاشگر و ناوگر خويان ەھميشە دەبنە كەرتىكى وشە، ەھر ئەم تايبەتتەيەشە لە وشەى دىكەيان جودا دەكاتوہ، بەلام ئەم راستىيە مەنعى ئەوہ ناكات پرىپۆزىش وەك ەھموو وشەيىكى تر ناوانوہ وشەى لىكدراو وەيا دارژاوہ دروست بكات وەك كە بلىن (پياوى «بىدين» چ پەرواى نىيە... وەيا (پياوى «بەدين» دەست دەپارىزى...). لەم نمونانەدا «بەدين، بىدين» بوونەتە وشەى فەرھەنگى ەھروەك دەشى وشەى «دەستكورت» یش بە واتاى ەزارى بخرىتە ناو فەرھەنگەوہ، بەلام كە

گوتمان «ئەم دنیایە بێ دین راناوستی - کابرا بە پارە چارە ی کارەکی کرد...» دوو وشە ی «بێ، بە» لە رستەدا دەوریان دیت و وشە ی فەرھەنگیان دروست نەکرد چونکە نەبوون بە کەرتی وشەییکی تر وەک «هەل، دا، تی، را...» لە وشەکانی «هەلگرتن، داگرتن، تی سەرواندن، رهاستن...» ھەمیشە کەرتیکیان و ناتوان لیبان بیچریتەووە یۆ ئەوھ ی سەر بەخۆ لە ناو رستەدا دەور ببینن. لە شیوھ ی وەک «هەلم گرت، داتان شکاند، تییان ھەلسوو، رای دەپەرتین..» دا پیشگرەکان ھەر پیشگرن و بەشیکی فیعلەکان ھەرچەند راناویک کەوتۆتە نیوانیانەوھ.

لە وشە ی وەک «رەدوو کەوتن» دا ئەم «رە» یە پتوھندی بە وشە ی «دوو» وە ھە یە وەک پریپۆزیشن نەک پیشگر، چونکە لەویدا «دوو» زەر فە نەک فیعل.

لە بارە ی «رای» پەھلەو ی و «را» ی دەریشدا (لەپەرە 127) ھەرچەند نەشتوانم بێم بە بەرھەوان لەو دوو زمانەدا بەلام جوداوازی نیوان واتاکەیان ھیندە ئاشکرایە ری بەخۆم دەدەم بلیم ئەم دوو وشە یە دەخلیان بەسەر یە کترەوھ نیبە چونکە «رای» پەھلەو ی پریپۆزیشنە «را» ی دەریش نیشانە ی «مفعولیه» ە چ بە واسیطە و چ بێ واسیطە. ھەر وەک «رای» ناشی پیشگر بیت ھەرھوھا «را» ش ناشی پاشگر بیت ھەرچەند لە دوای وشەوھ بیت چونکە بابیتە کەرتیکی وشە و چ مەعنیان لە ناوھەرۆکی وشاندا زیاد و کەم ناکات.

لە بارە ی پاشگری «وھ» وە (لەپەرە 127) قسە زۆرن، من بەویھەری لی کورتکردنەوھوھ خۆمی لی رزگار دەکەم:

أ- نمونەکانی مامۆستا قزلی «بچۆرەوھ، بلیرەوھ، بمدەرەوھ، بکەرەوھ» ھەموویان لە ریزە ی فەرمان ھاتوون، باستر ئەوھ یە «چۆوھ (چۆوھوھ)، گوتیھوھ، دا یەوھ، کردییەوھ» بە سادەیی و بێ لی زیادکردنی ئەم «ر» ی ریزە فەرمانی بەشیکی لە ھەجەکانی کوردی بخریتە بەر سەرنجەوھ.

ب- وەک بۆ سەرنجی بینەر دەردەکەویت پاشگری «وھ» کە لە ھەندێ لەھجە ی کوردیدا دەبیتە پیشگری «وھ، فە» نەک تەنھا بۆ دووپاتەکردنەوھ بەلکوو بۆ گەلێک مەبەستی تر لە گەل فیعلدا بەکار دەھیندری، لەوانە دووپاتەکردنەوھ، خۆی بەشیکی بنجییە لە فیعلدا کە بێ ئەو فیعلە کە واتای دروست نادات وەک «پرازانەوھ، گواستنەوھ، شارندنەوھ...».

لەم فیعلەدا پاشگری «وھ - ھوھ» نە واتای دووبارەکردنەوھ ی تێدایە نە بێ ئەو فیعلەکان واتایان دروست دەبێ. خۆی بەشیکی بنجییە لە فیعلدا بەلام کە لیبی قرتا فیعلە کە واتایەکی تر دەدات و لە ھیچیشیان دووپاتەکردنەوھ پەیدا نیبە وەک «ئاو خواردنەوھ، پارە بردنەوھ، دەرگا کردنەوھ، مەر کوشتنەوھ...». ئەم فیعلانە ئەگەر بە واتای «شرب، کسب، فتح، ذبح» بن لەو دووپاتەکردنەوھدا دەبێ بگوتری «جاریکی تر وەیا خود دووبارە خواردنەوھ، دووبارە بردنەوھ، دووبارە کردنەوھ - جاریکی تر بردمەوھ، دووبارە دەرگە کەم کردەوھ، سەرلەنوێ خواردمەوھ...ھند». مامۆستا قزلیش لە بەرھەو کۆتایی (لەپەرە 128) دا گوتیھەتی (پاشگری «وھ» لە فیعلی «بچۆرەوھ» دا جگە لە مەبەستی «اعادە»، بۆ جیاوازی نیوان «اکل» و «شرب» ە). بەلام دەبوو بلی فیعلی تریش لەم جۆرە ی «خواردن» زۆرن.

-16-

لە فیعلەکانی ئەو نمونانە ی مامۆستا قزلی لە (لەپەرە 812) دا ھیناونیھوھ «ئەو گایە ی کرپووتە کە جووت ناکا بیفرۆشەرەوھ...» وەک مامۆستا خۆی دەلیت سەرنجگرتنیکی ورد پتووستە: چ لەم نمونانە بیت و چ لە نمونە ی تری وەک «کەوتم و ھەلستامەوھ، چوم و ھاتمەوھ، کە پرم کرد و تیکم دا یەوھ...» بیت، دیاردەییکی گشتی لە ھەموواندا ھە یە ھەرچەند دیاردە کە بە پتی سروشتی «فیعل» جلۆھگۆریش بکات. لە بەشیکی زۆری ئەو فیعلانەدا فیعلە کە ی دوایی کە پاشگری «وھ - ھوھ» ی پتوھییە بەردەوام بوون وەیا دووبارەکردنەوھییکی پیچەوانە یی فیعلی یە کەم رادەگە یە نیت لە ھەموانیشتا ئەگەر فیعلی یە کەم نەبیت ھ ی دوھم نابیت:

- چووم و ھاتمەوھ - ھاتمەوھ کە بەردەوامبوونیکی پیچەوانە یی چوونە.
- کەوتم و ھەلستامەوھ - ھەلستامەوھ کە پیچەوانە ی کەوتنە و لەوھوھ پەیدا بۆتەوھ.

- کردم و تیکم دایه وه - تیکدانه وه پیچه وانه کردنی کردنه که یه و له وه وه هاتوه.
- گایه که ده فرۆشمه وه - دیاره له مه و پیش کریمه دنا ده مگوت «ده فرۆشم»، ئەم فرۆشتنه وه یه پیچه وانه یه کرینه وه یه.

له فیعلی «کوشتنه وه» دا وه ک گوتم پاشگری «وه - وه» بۆ دووباره کردنه وه نییه به لکوو خۆی ده وری بنجی وانا گوژی دیتوه وه ک که له پاره بردنه وه، ده رگه کردنه وه... دا ده وری بنجی دیتوه بی «اعاده». ئەگەر ئیمهش وه ک مامۆستا قزلیجی بلین کوژرانه وه ی به رخ له لایهن خه لقی تر وه سه به به بۆ ئه وه ی وانا ی دووباره کردنه وه ی تیدا «تصور» بکریت، پروو به پرووی دوو به ره له سستی گه وره ده بین: یه کیکیان ئه وه یه که ده بوو یه که م «کوشتنه وه» پنی بگوتری «کوشتن» تا کوو دووم و سینه م و... هه زارم دووباره کراوه ی ئه وین. به ره له سستی دووم ئه وه یه که ئەگەر له کوشتنه وه دا ری هه بی کاری لیره به پیشه وه ی خه لقی بیته «مبهر» بۆ ئه وه ی هی من و تۆ به شکلی دووباره کراو ده ربیردریت، ئەوسا ده بوو هه موو کاریکی تیپه ر نه ک هه ر «کوشتن، کوشتنه وه» هه مان شکلی دووباره کراو وه رگرن چونکه هه روه ک به ر له به رخه که ی من و تۆ به رخ ی تر سه ربراون به ر له جگه ره ی من و تۆش جگه ره ی تر داگیر سینراون، ئەوساش ده بوو بلیم «جگه ره ی نیکم داگیر ساند ه وه...» هه روه هاش بلیم «دهم و چاوم شوشته وه، زه ویه که م کیلایه وه [یه وانا ی کیلام]، سه گه که پیشه له که ی خنکاند ه... هتا د» چونکه لیره به پیشه وه ده م و چاویش شو راون و زه ویش کیلراون و پیشه له ش خنکینراون. [باسه که پتر به دوا که و تن هه ل ده گریت].

-17-

له باره ی ئه وه ی مامۆستا قزلیجی له کو تایی لایه ره 128 دا پنی ده لی پاشگری «انی»: راست کردنه وه ییکی بچووک له سه ره تایی لایه ره 129 دا پنیو سته بکریت. نووسراوه («کردتانی» و «کردمانی» و «کردشانی» صیغه ی زۆر کو نی زمان ی ده رین که له جیاتی هه وه ل که س و دووم که س و سینه م که سی کو ی رابرد... و ده زانم ده بی وشه ی «کردمانی» له پیشه وه بیت بۆ ئه وه ی له خور د کردنه وه که ی دواتر دا به رانه ر که سی یه که م را وه ستیت، ئەوساش «کردتانی» ده که ویته به رانه ر که سی دوومه وه... که سه رنج را گریت ده بینیت دواتر له دیری چواره می لایه ره که دا فیعله کان ریزی راست و دروستیان به ستوه. به دوا ئەمه دا که مامۆستا ده لی «ده چه وانی، ده چیته وانی» له مه وه په یدا بوه باشتر ئه وه بوو بیگوتایه «چوومه وانی، چوویته وانی» تا کوو ئەوانیش وه ک نمونه کانی ناو کتیبه که ی «به هار» ریژه ی رابردویان هه بوا یه.

ئیسنا ده بی سه رنج بۆ شتیکی گرنگ رابکیشم له مه سه له ی «انی - هوانی» دا:

له شیوه ئاخاوتنی سلیمانی ئەم پاشکویه وه نییه هه ر له گه ل فیعلدا بیت به لکوو به دوا ی ناویشدا دیت و ده گوتری «له ماله وانی...». ره نگه بگوتری ئەم «هوانی» یه ش هه ر هی دوا ی فیعله په ریوه ته وه بۆ کو تایی ناو، به لام ئەم هینده گو ته یه راستی دیارده که مان بۆ پروون ناکاته وه چونکه هه ر نه بی، بۆره ده ستووریک ره چاو بکریت وه ک ئه وه ی که من خۆم له کو تایی لایه ره 229 و 230 ی کتیبی «چه پکیک له گولزاری نالی» دا گو یزان ه وه ی هه ندی ده نگ و ئامرازم له شو ی نیکه وه بۆ شو ی نیک ی تر له نمونه کانی ناو ئەو لایه رانه دا دا وه ته وه به دا خوازی کیش وه یا قافیه ی شیعر.¹³ لیره دا ده بی ئەو تیبینیه ش بکریت، هاتنی ئەم «هوانی» یه به دوا غه یری فیعلدا له شو ی نی تایه تیدا ده بی، ژماره ی ئەو شو ی تانه ش زۆر نین، وشه که ش ده بی له حاله تی غه یری «فاعلیه و وصفیه» دا بیت، به کورتی ده بی له و حاله ته دا بیت که عه ره ب پنی ده لی ت «معمول» ئیتر «مفعول» بی وه یا «زه رف» وه یا هه رشتیکی تری وه ک ئەوان. به نمونه ده لیم که س نه بیستوه

13- دا ده زانم ئه وه ی له و جیگایه ی «چه پک» دا گو تراوه یه که م ئیشاره یه بۆ ئەو ته رزه جیگۆر کتیبه له ئاخاوتنی کوردی. ئەم جار هشیان دووم ئیشاره یه.

بگوتري «مهحموودهوانى كورينكى زيره كه، ئەم رووبارهوانى ئاوه كهى خوره، خانوه كهم خوڤه واننیه، مهلیكى جوانه واننیم گرت...».

به هه مه حال ئەم باسه گهلیك پتر لی وردبوونه وهی دهویتی له وهی ماموستا قزلجی کردویه تی وهیا من لیڤه دا کردوومه. به لای باوه ری منیشه وه به کارهینانی ئەم شیوه «رسته سازییه» به بابیه تی «زمانی ئەدهبی یه کگرتوو» نییه به لکوو به کارهینانیکی ناوچه ییه، ته نانه ت هینانی ئەو «ر» ه نهرمهش له ریژهی فه رماندا وه ک «بنووسه ره وه، بلیره وه، بچوره وه...» كه هه ندیک له نووسه ران به شیکى وه ک «نون الوقایه» ی¹⁴ داده نین بو پاراستنی بزویتی سه ره تای «هوه» ئەویش ره فتاریکی ناوچه ییه و ناشی به سه ر هه موو نووسینی کوردیدا به پندری.

14- به لای هه ندی زمانه وانانه وه ئەم پاشگره «هوه» یه نه ک «هوه» چونکه له هه ر جینگایه کی مومکین بیت بزویته كهی پیشه وهی بیاریزریت پاریزراوه، به لگه ییکیش بو ئەم باوه ره له وه دا ده هیننه وه كه له ریژهی «فه رمان» (فعل امر) ی کوردیدا له به ر ئەوهی کوتایى ئەو ریژهیه هه میشه هه ر بزویته، به شیک له کورده کان ئەم «ر» ه لاوازه به نیازی پاراستنی بزویته كهی سه ره تای «هوه» ده هیننه ناو ریژهی فه رمان چونکه دیاره بزوین به بزویته وه نالکی: تو ناتوانی تلفظ بکهی «وه ره وه - بکه وه - بخۆ وه - بی هوه...» تا کونسانتیک دیت و بزویته كه به خوڤه وه ده گریت... ئەوهی راستی بی من تا ئیستا نه مگوتوه «وه» یاخود «هوه» پاشگره هه رچه ند له بیرورا و لیکدانه وه دا به لای «هوه» دا ده چمه وه چونکه ئەم بزویته لیره و له شوینی تریشدا زۆر به رچاوه و ده ورینکی گه وره ی هه یه له ئاخاوتنی کوردیدا، دیاره نایى ئەم هه موو سه ره تاتکه یه له لایه ن بزویتی «ه» وه خوڤایى بیت، ده رنه كه وتنیشى له هه ندی حال و باردا نه بیته ره سه ن نه بوونی چونکه به شیکى زۆر له ده نگه کانی ناو وشه ی زمانى کوردی تی ده بردرین و دینه وه كه سیش ری نییه بلای تی بردنه كه به لگه ی نار سه نییه:

چووم - ده چم - لیڤه دا واوه كه تی بردرا

هاتم - دیم - هی نه ما

شووشتم - ده شووم - «شت» ون بوو

خواردت - ده خووی - «ارد» رۆی

به ره لالا - له به ره له داوه وه هاتوه...

هه ر به و جو ره ش بزویتی پيش نیشانه ی ته عریف «ه كه» له زۆر شیوه ئاخاوتندا كه كه وته دواى بزویته وه تی ده بردریت وه ک:

په نجه ره - په نجه ره كه - نه گوترا و ناگوتري «په نجه ره - ه كه»

برا - برا كه - نه گوترا و ناگوتري «برا - ه كه». واش ده بیت کونسانت دیت و ئەم بزویته ده پاریزریت و ده گوتري «برایه كه».

له هه ندی له هه دا پاشکوی «اسم الأشاره» كه بزویتی «ه» یه، کاتیک به دواى وشه ی وه هادا هات كه به «ه» کوتایى دیت تی ده چیت وه ک:

په نجه ره - ئەم په نجه ره. له شیوه ی تر دا ده گوتري «ئەم په نجه ره یه...».

ده رنه كه تنی بزویتی «ه» له به رایى «هوه» كه ده بیته پیشگر، شتیکی ناچاریه چونکه له و حاله ته دا چ کونسانت له پیشه وه نییه خووی پیوه بگریت، له به ر ئەم نه نایته به لگه ی نار سه نیی بزویته كه. کورته ی قسه م له مه دا ئەوه یه كه وا به ئاسانی ناتوانین بلین ئەم پاشگره، كه ده شیبته وه پیشگر «هوه» یه نه ک «هوه». ئەو نووسه رانه ی ده لین هاتنی ئەو بزویته له به رایى «وه» وهیا له کوتایى وشه کاندای بو ئاسانکردنی ده ربړینی بیژه کانه قسه ییکى بیجی ده كه ن چونکه چ قورسایى له وه دا په یدا نییه كه له جیاتی «چوومه وه» بگوتري «چوومه» له حالیکدا ناوی جیگه و ئاواپی هه یه له کوردستاندا وه ک «په سو، بیژوه...» کوتایى یان به «وه» دیت و كه س لییان وه ته نگ نه هاتوه: به لی مومکینه بگوتري «په سو، بیژوی» به لām زۆریش به جو ره كه ی تری ده رده برن به تاییه تی له رسته دا كه ده لین «فلانه كه س خه لقی بیژوه یه و خه لقی په سو یه...». له مه ش بترازی، یه کیک له ریژه کانی رابردووی کوردی هه میشه کوتایى به «هوه» دیت وه ک: دارا

له باره ی پاشگری «ک» هوه:

ټهوهی له لاپهړه 129 و 130 و 131 دا نووسراوه له ژیر عینوانی [4 - پاشگری «ک»، «ئا»] دا تهواویک له مه بهستی ناو «حه شارگه...» ی لاداوه، چونکه له ویدا باسی پاشگری «کا» کراوه که به دوا فیعلدا دیت و له ټاینده دا ده بیته «کې - بزړکا، ده بزړکې» که چی له گوتاره که دا کومه لیک مه بهستی له په کتر جودا له ژیر ټه و عینوانه دا کؤ کراونه ته وه که زؤر تیبنی هه لده گرن من له م چند خاله ی ژیره وه دا کورته ییکیان دهنووسم:

أ- کافی «بندک، دستک» که بوونه ته «به نده، دهسته» له هیچ روینکه وه له گه ل ناسینه که ی مندا په کتر ناگر نه وه، ته نانت وشه ییکې وه ک «کوتک - کنه ک» که له فیعلی «کوتان» هوه هاتوه ټه ویش له په راویزی قسه کانی من به دهره چونکه «کوتک» و کافه که ی گوردان ناکریت وه ک ټه و فعلانه ی له «حه شارگه» دا به نمونه هاتوونه ته وه. ټه گه گوترا بایه «کوتکا، ده کوتکی، ده کوتکینم، ده کوتکاند...» ټه وسا ده مانگوت ټه م کافه که بؤ په پیدا کردنی ناوی «تامیر» ه پاشگریکی فیعله.

ب- کافی «بچوو ککر دنه وه» که ټه ویش له باسی ناو «حه شارگه...» به دهره، ده شی پنی بگوتری «پاشگر» چونکه گورینیک له واتای وشه بچوو ک کراوه که په پیدا ده کات، به لام دیاره پینوهندی به فیعله وه نییه.

ج- نیشانه ی «عهد و تعریف - لاپهړه 130 ی گوڤار» که ماموستا خستوتیه ژیر سهره باسی پاشگری «ک»، له هیچ رووییکه وه بهر ټه و سهره باسه ناکه ویت: پاشگری «ک» له وشه ی وه ک «کوتک، کوچک، کوتک، لانک...» دا بؤ هر مه بهستی بیت ته نها دهنگی کافه، که چی نیشانه ی «تعریف» سی دهنگی سهره بهری «ه که» به.

ټه گه جایه ز بیت «ه که» به پاشگری «ک» بژمیردریت ده بی «وک» ش له وشه ی وه ک «جلوکه، مهرؤکه، بزؤکه...» به پاشگری «ک» له قه لم بدریت، ههروه اش هه موو پاشگریکی تری دهنگی «ک» ی تیدا بیت.

گوتم نیشانه ی «عهد و تعریف» و نم گوت پاشگری «عهد و تعریف»، له مه شدا به ټانقه ست ټه م «ه که - الف لام التعریف» هم له مه فهمی ناو گوتاره که دزیه وه چونکه هه و هک نه شیا بخریته ژیر عینوانی پاشگری «ک» ههروه اش ناشی پی بگوتری پاشگر: واتای پاشگر هه ټه و ناگه یه نی که له کوتایی وشه بیت.

هه لکه وتنی وشه و کهرتی وشه له پيشه وه و له دواوه شتیکی رواله تییه و خو ی به ته نها نابیته هو ی به شداربوون له پینکهنانی وشه ی تازه دا. پيشگر و پاشگر و ناوگر وشه ی تازه داده یتنن، واته «تدخل» له شیرازه ی وشه ده که ن و دهن به کهرتیکی پینکهنه ر و واتابه خشی وشه تازه که. هه ر بویه یه که کورده واری ناوی «عمر» ده کات به «عومبه ر» و دهنگی «ب» ده خاته ناو کلیشه ی وشه که وه چ ناوگری له ودها به کار نه هیناوه چونکه «عمر» و «عومبه ر» یه ک شتن و جوداوازیان له نیواندا نییه: ټه م «ب» ه ی ناو «عومبه ر» زیادیکی فؤنه تیکیه ده م و راویزی به شیک کورده واری له و

نووستوه، ټه مه م بردوه، کیت دیتوه؟ چه ندین رسته ش هه ن وه ک: ناوم بزروه، دایکی ژن خه سوه، دوا ی ژماره یه ک ژماره دوه... که هه موویان کوتایان به «وه» دیت.

لیره دا پیوسته بلیم، ماده م ماموستا قزلجی له ماده ده ی پيشگری «ک» دا به زؤر لایاندا قسه رانی کردوه، دهبو له باره ی «وه، هوه» ه ش بخته سهر قسه کانی که بیژه ی «هوه» ده بیته پاشکوی به شیک له پریپوزیشنه کان و به دوا ټه و ناوانه دا دیت که له بهر تاوی پریپوزیشنه که دان وه ک:

له هه ولیروه بؤ سنه.

به باب و باپیریشیه وه رای ناکه وی.

له من و تووه خه لقی فیربوون.

له من و تووه را خه لقی فیربوون.

«...»

شۈپتەدا ھەزى لى دەكات ھەر ۋەك «كەمەر» دەكەن بە «كەمبەر» ۋەيا بە مەكىنەي «كسارە» دەلین «كەستارە» ۋەيا ۋشەي «تسويە» دەكەن بە «تەۋسويە».

لە ۋشەي «عومبەر» دا دەنگى «ب» چۆتە ناۋ كلىشەي ۋشەكەۋە بەمەشدا بەشېكى رېگەي بېرۋە بەرەۋە ناۋگرى، بەلام چونكە ھېچ واتاي نەگۈرۋە ۋ چ ۋشەي تازەي دانەھېناۋە لە ناۋگرى دەشۋرېت ۋ دەبېتە زىادېيىكى فۆنەتيكى. ھەرۋەھاش «كەمبەر» لەتەك «كەمە» دا.

لە بابەتي «ەكە» ي تەعريف نېشانەي تر ھەن ۋەك «ان» ي كۆ [پياۋان، درەختان] ۋ پاشكۆي ناۋي ئېشارەت [ئەم پياۋە- ئەم پياۋانە] كە ئەۋانېش ناېن بە كەرتى ۋشە ۋ ناشى پېيان بگوترى پاشگر. بۆ ئەم تەرزە بېژانە زاراۋەي «نېشانە» بەكار دېت كە ماملەتيكى پەسەندە لەگەل ۋشە ۋ رېژماندا. ھەندېك زامانەۋان ھەن «دە» ي «دەرۋم، دەخۋېن...» ۋ «ب» ي «بېرۋ، بېخۆم...» ۋ «نە» ي «نەرۋى، نەخۋېن...» ۋ «مە» ي «مەرۋن، مەخۋن...» یش بە نېشانە دادەنېن. ئەۋ لېزىنەيەي «زمان ۋ زانستەكانى» كە من تېيدا ئەندام ۋ دەمراستم تا ئېستا لە لېكۆلېنەۋەكانى خۆيدا نەگەشستۋتە باسى ئەۋ ۋشانەي لە زېمىنى «ۋشەي بەستراۋ» دا بەر تاقمى «نېشانە» دەكەۋن، بەلام ھەر جارە كە پېۋېستى تويژېنەۋە رېۋبەرۋوي ناۋھېنانى تاك تاكەي ۋشەكانمان بكات زاراۋەي «نېشانە» يان بۆ بەكار دەھېنېن. دەنگى «ك» لە ئاخاۋتې كوردېدا يەكېكە لە دەنگە ھەرە چالاكەكان كە دەۋرى جۆراۋجۆر دەبېنن لە دروستكردنى ۋشە ۋ لە پېكەۋە بەستەۋەي رېستان.. مامۆستا قزلىجى لە بەشېكيان داۋە، خۆشم لېرە بە پېشەۋە باسى گرنگى دەۋرى «ك» م كردۋە، نووسەرى دېكەش بە گشتى (نەك بە تايبەتي) لە نموناندا ئەم «ك» لە يان باس كردۋە، بەلام تېكرای ئەۋ بۆچوۋانە بخرېتەۋە سەرىك ھەر بايى سەرەتايىكى باسەكە دەكەن.

لېرەدا دوو نمونەي عەنتېكە لە بەكارھېنانى دەنگى «ك» دەخەمە بەرچاۋى خويئەر. يەكېك لەۋ دوۋانە، بەر لە ئېستا، كەۋتۋتە ناۋ نووسېنەۋە، ئەۋى دېكەيان يەكەم جارە لېرەدا باس دەكرېت. نمونە باسكراۋەكە ناۋى يارى «دايە مەمدۆرەكېنە» يە كە لە كۆيى ۋ شوپىنى نېزېك بەۋ پېي دەلېن («دۋنگ لە مەرې» رەنگە «گورگ لە مەرې» بوۋېت ۋ گۇرابېت چونكە يەكېك لەۋ گەمەيەدا دەۋرى گورگ دەبېنېت ۋ خۆي لە مەر دەدات). ديارە ۋشەكە بەپېي دەستوۋرى زمان ۋ رېژمانى كوردى «دايە مەمدۆرېنە» بۋە ۋ ناۋگرى «ەك» خراۋتە ناۋ كلىشەي پاشگرى «اند» كە لە رېژەي فەرماندا دەبېتە «ئتە - دۆراندت، دەدۆرېتېت، بدۆرېنە». بۆيەش پېي دەلېم ناۋگرى «ەك» چونكە:

1. چۆتە ناۋ كلىشەي بەشېكى ۋشەۋە

2. ناۋيىكى تازەي داھېناۋە بۆ جۆرىك لە يارى ۋ گەپ.

نمونە باس نەكراۋەكە فېعلى «راۋەستەكى» يە كە لە دەۋرۋبەرى خۆم بە زۇرى بېستوۋە. لەم فېعلەدا دوو رەفتارى بەرچاۋ كراۋە:

1. فېعلى «راۋەستە» گېردراۋتەۋە بۆ سەر بنجى خۆي كە لە بنەرەتدا «ۋەستا، دەۋەستى، بوەستى» يە.

2. ناۋگرى «ەك» خراۋتە نېۋان دوو دەنگى كۆتايى ۋشەكە.

ديارە گۇرانيكىش لەۋ بەكارھېنانەدا بەسەر واتاي «راۋەستە، راۋەستى» ي عادەتېدا ھاتۋە چونكە كە دەگوترى «راۋەستەكى» مەبەست ھەر «راۋەستان» ي عادەتى نېيە بەلكوۋ ئەۋ راۋەستانەيە كە وردېۋونەۋە ۋەيا گلەيىكردن ۋەيا مەبەستېكى تايبەتي بەدۋادا دېت.

لە ۋشەي «دايە مەمدۆرەكېنە» بېر بۆ ۋشەكانى ۋەك «شلكېنە، نېسكېنە، زەردېنە، ماشېنە، ترخېنە، جگېنە، قرقېنە، ۋەردېنە...» دەروات، بەلام لە رېۋى رېژمان ۋ ۋشەسازىيەۋە قىاسى ئەۋ لەۋان ناكرى چونكە «ئتە» ي كۆتايى

«مەمدۆرپتە» شېئەرى پاشگری «اند» ه له رېژەى فەرماندا و پاشگری له مەر فیعلە، که چی «پتە» ی دواى وشەکانى تر پاشگری بەرەى ناوہ و سەر بە خۆیشە چونکە له شتیکی دیکەوہ نەهاتوہ وەک «پتە» کەى تر کە له «اند» ەوہ هاتبوو.

د- له بارەى «شەوہ کى، بەیانە کى، راستە کى، چەپە کى، لاوہ کى...» یەوہ:

له گوتارە کەدا (لاپەرە 130، خالى 7-6) ئەم پاشگرەى «ە کى» ش ھەر له ژیر عینوانى پاشگری «ک» دا باسکراوہ. ديارە له شکلدا «ک» و «ە کى» ھەر ھیندە یە کدى دەگر نەوہ کە له ھەردوو یاندا دەنگى کاف ھەبە، لەوہ بەولاوہ نە بەشکل و نە بە واتا و نە بە جۆرى لە کارھینان خزمایەتییان لە نۆواندا پەیدا نابێ. لێرە بە پێشەوہ ئەم «ە کى» یە له لایەن لێژنەى زاراوہ زانستییەکانى سەر بە کۆرى زانیارى کورد، کە خۆم دەمراستى بوم، نەختیک بە پنی پنیستی فەرمانى زاراوہ دانان لپی کۆلراوہ تەوہ (لاپەرە 439 - بەرگی چوارەمى گۆفارى کۆرى زانیارى کورد 1976) و له داھینانى زاراوہدا بە کاریش هاتوہ (لاپەرە 475 - 442 ی ھەمان گۆفارد).

لەو شویتانەدا لێژنە ئەم پاشگرەى «ە کى» بە ئەداتى نىسبەت داناوہ وەک کە «ى» له کوتایى بەشیکى وشەى کوردیدا دەورى نىسبەت دەبینیت. ئەمەى خواروہ سەرەتای قسەکانى لێژنەى بە بارەى ئەم پاشگرە و بە کارھینانى له دارشتنى وشە و زاراوہى تازەدا:

(لەم کارەى داھینانى زاراوہ کەوا گەلیک جار رېژەى نىسبەتى تیدا بە کار دیت لێژنە خۆى له «ى» تەقلیدی دزیوہ بو پاشگری تر کە ئەویش ھەر بو نىسبەتە و زۆرىش له تاکە دەنگى «ى» له بارتەرە بو هاتن له دواى زوربەى وشانەوہ. له کوردیدا دەگوتری «لاوہ کى، دەرە کى، ناوہ کى، سەرزارە کى، شەوہ کى، بەیانە کى، رۆژە کى، پێشە کى، پاشە کى، رەمە کى...» کە ھەموویان رېژەى نىسبەتن و گونجاوترین لەوہى بەھۆى «ى» پیک هاتبان. ئەوى راستى بى پاشگری «ى» نىسبەت له بنەرەدا بو دەربرینی نىسبەت لە گەل شار و ولات و عەشرەت و گەل و شتى ئەوتۆییدا بە کارھاتوہ، ئیستا نووسەران خەریکن لە گەل وشەى وەھای بە کاربێنن کە ھەرگیز کورد لە گەل یاندا بە کارى نەھیناوە وەک وشەى ئاوہ لئاوای عادەتى «جوان، ئازا، سور، زەرد، تیر... ھتاد». ئەم وشانە کە پاشگری «ى» یان چووہ دواوہ دەبنە ئەبستراکت ھەرچەند پێشگرە کە له ھەمان کاتدا بو نىسبەتیش بە کار دیت. لێژنە وای پەسەند کرد له جياتى پاشگری «ى» لەم شویتانە و شویتى وەک ئەواندا پاشگری «ە کى» بە کاربێنیت).

[«جوانە کى، ئازایە کى، سوورە کى، زەردە کى...» بە واتای «جمالی، اقدامی، احمری، اصفری...»، ناوہ ئەبستراکتە کەشیان دەبیتە «جوانە کى تى - جمالی، ئازایە کى - الاقدامی، سوورە کى تى - الاحمری، زەردە کى تى - الاصفری...» (بنوارە لاپەرەى 439 ی گۆفارە کە، دواتریش له لیستەى زاراوہ کاندای ئەو وشانە دەبینیت کە بە تازەبى پاشگری «ە کى» له گەل یاندا بە کارھاتوہ.)]

ئەم بۆچوونەى لێژنە، وا دەزانم، بۆچوونیکى راست و دروستە، تەنانەت ئەگەر پێشینیازە کەشى وەر نەگیرى له داھینانى وشەى تازەدا لەوہدا نیشانى پیکاوہ کە دەلى پاشگری «ە کى» بو نىسبەتە.

بە پنی بیروباوہرى ناو گوتارە کەى مامۆستا قزلی پاشگری «ە کى» بو دیار بکردنى:

1- کات و زەمان «بەیان - بەیانە کى، شەو - شەوہ کى».

2- لا «جەتە» «لا - لاوہ کى، راست - راستە کى، چەپ - چەپە کى».

نەختیک وردبوونەوہ بە چاوى ماملەت دەرى دەخات کە پەیدا بوونى واتای «کات، لا» لەم وشانەدا شتیکی نییە پاشگرە کە پیکى ھینابیت چونکە ئاشکرایە واتای کات لە وشەکانى «بەیان، شەو» دایە واتای «جەتە» یش لە وشەکانى «لا، راست، چەپ» دایە. ئەگەر هاتبا پاشگرە کە لە وشەى وەک «بەرد، دار، ئاو، ھەنجیر، کارس، چوئە کە...» واتای «کات» وەیا «لا» ی پەیدا کردبا دەمانگوت دیارە ئەم پاشگرە بو داھینانى «کات، لا» لە وشاندا بە کار دیت. فەرموو سەیری وشەى «سەرزارە کى، سىجرتە کى، رەمە کى...» بکە، کوا واتای «کات، لا»؟ راستى مەسەلە کە ئەوہ یە کە لێژنە

بۆی چو: ئەم پاشگرە لە کوردیدا بەدوا کۆمەڵیک وشەدا ھاتووہ بۆ دەربڕینی واتای نەسبەت لەو وشانەدا ئیتر کاتیان تیدا بێت یا شتیکی تر، ھیندە ھەبە ھەست بەو دەکریت کە وشەکان بەزۆری واتایکی «ظرفیە» دەدەن بەلام وانیبە پاشگری «ەکی» «ظرفیە» ە کە ی پەیدا کردبیت. واتای «کات، لا» ش لەو وشانەدا لەووە دیت کە «ظرف» بە واتای تەقلیدی یا «ظرف زمان» ە یا «ظرف مکان» ە. بەپێی دەستوورەکانی ریزمانی کوردی چ گرفت لەووەدا نیبە بگوتری «سەرەوژیرەکی تینیشتین».

-19-

لە بارەى خالى نۆبەم کە لە لاپەرە 131 باس کراوہ:

قزلی بۆ ئەوہ چووہ کە دەنگی «ک» لە فیعلەکانی وەک بزراک، دامرکان، نووسکانوہ، ھەتروشکان... دا پاشگرە و ئەو «ا» یەش کە لە دوایەوہ دیت نیشانەى «مصدیریە» ە وەک کە لە وشەکانی «خورا، کرا، برا...» دا نیشانەى «مصدیریە» ە.

لە پیشەوہ دەبێ ئەوہ بلیم فیعلەکانی «خورا، برا، کرا» ریزەى «مبنى للمجهول» ن کە لەویدا پاشگری «را» ھەبە نەک تەنھا «ا». من لە کتیبۆلکەى «حەشارگە...» دا بە دریزی باسی ئەم پاشگرەم کردوہ و نابێ لێرەدا پیندا بێمەوہ. بەلام ھەلیکم بۆ ھەلکەوتوہ کە قسەییکی خۆم لەبارەىوہ راست بکەمەوہ: لە سەرەتای لاپەرە 29 ی ئەو کتیبۆلکەدا گوتومە، لەمەوبەر ھێچ کەس لە زمانناسان باسی ئەم پاشگرەى نەکردوہ کەچی دواتر کتیبی ریزمانی یەکیک لە پۆلەکانی قوتابخانەى ناوہندیم کەوتە بەرچاو کە لەویدا لە نیوان پاشگرەکاندا باسی «را» کراوہ. من ئەگەر زوو تر ئەمەم دیتبا ھەرگیز پشت گویم نەدەخست بەلگەشم ئەوہبە کە ئیستا لە خۆمەوہ ئەو سەھوہم راست دەکەمەوہ. بەلام لەو کتیبەدا لە بارەى «را» وە ھەلەییکی بەرچاو کراوہ کە دیت و دەلیت بۆ فیعلی ئایندەى «مبنى مجهول» پاشگری «ری» بەکار دیت کەچی زۆر ئاشکرایە ھەر پاشگری «را» ی رابردوہ لە ئایندەدا دەبیتەوہ «ری» ئەمەش ماملەتیکی «تصریفی» یە وەک چەندین ماملەتی تر کە لەگەل فیعلی کوردیدا دەکریت. بە نموونە دەلیم ئەم دەنگەى «ا» لە کوتایى سى جۆرە فیعلدا دەبن بە «ئى» کاتیک کە ریزەى ئایندەیان پى دەدریت:

• ترس	ترسام	دەترسیم
• بزراک	بزرکام	دەبزرکیم
• دیتراک	دیترام	دەدیتریم

جگە لەمانە فیعلی دیکەش ھەن کە دەنگی «ئەلف» یان لە ئایندەدا دەبیتە «ئى»

ھەرچەند «ئەلف» ە کەشیان لە کوتایى وشەکانیانەوہ نایەت:

• رماندن	رماندم	دەرمینم
• بزواتن	بزواتم	دەبزیوم
• سپاردن سپاردم	دەسپیرم	
• قەلاشتن	قەلاشتم	دەقەلێشم
• پاراستن پاراستم	دەپاریزم	

هه‌موو ئەم فیعلانه‌ش له «تصرف» دا به‌پێی دەستوور له رابردووه‌وه بۆ ئاینده و بۆ فەرمان ده‌گۆڕین، که ئێره جینگه‌ی کوتانه‌وه‌ی ئەم باسه به‌ربلاوه‌ی تیدا نابیته‌وه.

ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر گوتاره‌که‌ی مامۆستا قزلجی.

به‌لای منه‌وه له فیعلی «بزرگان، هه‌لتروشکان، ئالۆزکان، په‌شۆکان...» و هی تری وه‌ک ئه‌واندا سه‌رله‌به‌ری «کا» نه‌ک ته‌نها ده‌نگی «ک» پاشگره. به‌شیک له‌و فیعلانه هه‌ل ده‌گرن ته‌نها «ا» یان به‌دوادا بیت وه‌ک «ئالۆز – ئالۆزا – ئالۆزکا» که ئەمه راستیکه زۆر به‌روونی و ئاشکراپی به‌لگه‌ی ئەوه به‌دهسته‌وه ده‌دات که‌وا جارێکیان پاشگری «ا» فیعله‌که‌ی دروست کردوه جارێکیشیان پاشگری «کا». بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ئەو بۆچوونه‌ی که ده‌شلی ئه‌لفی ئەو فیعلانه نیشانه‌ی «مصدریة» ن به‌لگه‌ی زۆر به‌هیز هه‌ن:

1) وشه‌ی وه‌ک «ترس، نه‌خش، قه‌لش، سوڕ، خول...» خۆیان «اسم مصدر» ن و واتای ته‌واویان هه‌یه، دیاره ئه‌لفیکی پاشگر دیت و ده‌یانکاته فیعل «ترسا، نه‌خشا، قه‌لشا، سوڕا، خولایه‌وه...». سه‌لیقه‌ی زمانشناسانه پیمان ده‌لی ده‌وری ئەو ئه‌لفه له‌و فیعلانه‌دا هه‌ر ئەوه نییه که نیشانه‌ی «مصدریة» ه به‌لکوو وێرای نیشانه‌بوون ده‌وری پیکه‌یتانی فیعلیشی دیتوه. ئەم راستییه جارێکی تریش له خالی دوه‌مدا ده‌رده‌که‌وتیه‌وه.

2) ئه‌لفی فیعلی «ترسا، سووتا، ئالۆزا» جارێکی تریش به‌وه‌دا مه‌علوم ده‌بی که به‌شیک بنجی فیعله‌کانه نه‌ک ته‌نها نیشانه‌ی «مصدر» ه که له ئاینده‌دا به‌شکلی «ئ» دیته‌وه و تی ناچیت. (پیش ماوه‌ییکی که‌م نموونه‌م لی هیناوه). فیعلی دیکه هه‌ن کۆتاییه‌که‌یان به «ا» دیت به‌لام له ئاینده‌دا تی ده‌چیت له‌به‌ر ئەمه ده‌بی جودایی نیوان ئەمانه له‌گه‌ل ئەوانی ترده‌ریخستری وه‌ک له‌م نموونه‌دا روون ده‌بیته‌وه:

• کیلان	کیلام	ده‌کیلام
• ویران	ویرام	ده‌ویرام
• هه‌لستان	هه‌لستام	هه‌ل ده‌ستم
• راهه‌ستان	راهه‌ستام	راهه‌وه‌ستم

وشه‌ی «هه‌لستان – هه‌ل وه‌ستان – راهه‌ستان» که تینه‌په‌ره ئه‌گه‌ر به واتای په‌که‌وتن بویایه ده‌بوو بگوتری: وه‌ستام، ده‌وه‌ستیم چونکه یه‌کیک له تاییه‌تیه‌کانی ئەو فیعلانه‌ی که ئه‌لفه‌که‌ی کۆتایی یان له ئاینده‌دا ده‌بیته «ئ» ئەوه‌یه که له‌و جۆره فیعلانه‌ن له چاو غه‌یری خۆیاندا بیهیزن چونکه فاعیله‌کانیان خوایشت و ئیراده‌یان نییه له‌وه‌ی رووده‌دات هه‌ر بۆیه‌ش بۆ من له سالی 1973 له گوتاری «ده‌وری «ئ» له ریزمانی کوردی» دا به‌و فیعلانه‌ی وه‌ک «سووتام، برژام، رامام – ده‌سووتیم، ده‌برژیم، ده‌رمیم» که ئه‌لفه‌که‌یان له ئاینده‌دا ده‌بیته‌وه «ئ» گۆتم «فیعلی روودان – افعال الوقوع». له‌ رووی هیزه‌وه فیعلی کوردی 3 جۆره:

1. تینه‌په‌ر.
2. تینه‌په‌ری عاده‌تی.
3. تینه‌په‌ری بیهیز.

ئهم به‌شه بیهیزه 3 لکی لی ده‌بیته‌وه:

1. لکی فیعلی وه‌ک: سوان، رژان، برژان.

2. لکی فیعلی وهک: ئالۆزکان، بزړکان، په شوکان.

3. لکی فیعلی «مبني للمجهول» وهک: کوژران، دیتران، خوران.

ئهم فسانه زوریان به بهر وهیه، من لیان دهر مهوه.

که ده لیم له «بزړکا، په شوکا...» دا سهر له بهری «کا» پاشگره نهک ته نها «ک» ټهو راستیه هم ره چاو کرده که وشه کان بهر له وهی بین به فیعل، دهنگی «ک» یان له کوټاییه وه نه هاتوه تا کوو له حاله تی فیعلیه تیشدا ههر بو وشه ټه صلیبه که ی حیساب بکه یین: که س نه بیستوه گوتراپی «بزړک، په شوک، ترووشک...» تا کوو فیعله کانی «بزړکا، په شوکا، ترووشکا...» به تاکه دهنگی «ا» بووبیته فیعل «نووزایه وه، نووسکایه وه» ټه وانیس که له «نووزه» وه وه رگریاون به پاشگری «ا، کا» بوونه ته فیعل.

به لای باوه ری منه وه ټیشکال که هه بی له فیعلی وهک «داچله کین» دا هه یه، که به دوو جوړ تصریف ده کری بو ریژه ی ټاینده:

• داچله کین، داچله کیم، داده چله کم / داده چله کیم

له شیوه ی یه که مدا ټهو «ی» هی دوا ی کافه که له ټاینده دا ټیده چیت «داده چله کم»، له شیوه ی دوه مدا ټیناچیت و ههر ده لیمی له فیعلی «داچله کان» ه وه هاتوه، که به پی دهور ده بیته «داده چله کیم». ټه گهر بسه لمینین «داده چله کیم» له «داچله کیم» ه وه هاتوه ده بی بسه لمینین که «ی» له وشه ی «داچله کین» دا بوته «ی» له «داده چله کیم» دا: «داچله کیم، داده چله کیم».

که چی وهک ده زانین هه موو ټهو فیعلانه ی له پیش نوونی چا و گیانه وه «ی» هه یه له ټاینده دا لیان ده قرتیت:

- خزین نووسین نووسیم
- خزیم ده نووسم
- ده خزم ده فرم
- فرین فریم

من له نووسینی لیره به پیشه وه مدا گوتومه، ټهو دهنگه ی «ی» که گه لیک جارن فیعلی له وشه ی تره وه دروست کرده وهک «له رز، له رزی...» بویه پی نالیم پاشگر چونکه له ریژه ی ټاینده دا تی ده چیت: له رزیم، ده له رزم. ټه گهر تی نه چووبایه جیتی خوی بوو به ویش گوتراپایه پاشگر چونکه دیاره به دوا «اسم المصدر» دا هات و کردیه «فیعل». وا ده زانم تیچونبی دهنگی «ت» له فیعله کانی که سی دوه م و سینه می تاکدا وهک «ده روی» (له جیاتی ده رویت)، «ده خوا» (له جیاتی ده خوات) به لگه یه بو راناو نه بوونی دهنگه که ی «ت» له و شوټانه دا.

-20-

له لاپه ره 131، له ژیر عینوانی «5- هاتنی راناوی لکاو...» دا ماموستا قزلجی چنده بیرو رایه کی دهر برپوه هه ندیک تیبینی هه لده گرن:

أ- له لاپه ره 20 گوته ییکی ماموستا وا راده گه یه نی که من گوتیتم نابی توژینه وه ی میژووی بکریت بو دوزینه وه ی بنه مای وشه ی کوردی... ټه وه ی راستی بی من له و کتیپولکه ی «هه شارگه...» دا ههر ټه وه نده م گوتوه که ده بی نرخاندنی وشه ی کوردی له شیوه ی ټیستا که یدا بیت نهک له شیوه ی کوئیدا به و مانایه که ناشی ټاخاوتنی ټیستا که مان به هی کوئی بهر له هه زاران سال بگورینه وه هه رچند بشتوانین شیوه ی ټهو کوئه ټاخاوتنه له هه ناوی میژوو دهر کیشینه وه. واده زانم له مه دا چ

گرفتیک پهیدا نابی ماموستا قزلیجیش هەر لهو باوه‌په‌دایه به‌لام وادیاره قسه‌کانم ئه‌وه‌نده روون نه‌بوون که گومانی داخوازی مه‌نکردنی توژینه‌وه‌ی میژوویی لی نه‌کری.

به‌لای منه‌وه ئه‌م جوړه توژینه‌وه‌یه نه‌ک هەر ره‌وايه به‌لکوو له پیوست پیوسته‌ره چ له زمان بیت چ له میژوو بیت چ له هەر شتیکی تری سر به کومه‌لایه‌تی کورده‌واریه‌وه بیت چونکه ئیمه هیچ گۆشه‌ییکی بوونمان رووناک نییه. رووناکیش نابی به توژینه‌وه‌ی میژویی نه‌بیت. من له‌م لایه‌نه‌وه هینده به په‌رۆشم تا‌کوو جارێکیان نووسیم، ئه‌وه‌ی پیوه‌ندی زمانی ئیستا که‌مان به هی سه‌رده‌می ئاو‌یستا و کونتره‌وه ده‌ربخات ده‌بی په‌یکه‌ری زیری بو دروست بکریت و به قاره‌مانی کوردایه‌تی بژمی‌ریت...

ب- له شیوه‌ی ئاخوتنی کرمانجی سه‌روودا ئه‌وه‌ی له پیش فیعلی تیپه‌ره‌وه دیت «راناوی لکاو» نییه هه‌روه‌ک له ئینگلیزیدا که ده‌گوتریت:

I came, He said, You go
ئهم I, You, He ی راناوی لکاو نین.

وه‌ک من بو‌ی ده‌چم له کرمانجی سه‌روودا له فیعلی رابردووی تیپه‌په‌ر و له هه‌موو ئاینده‌یی‌کدا راناوی نه‌لکاو و لکاو دین. به‌لگه‌ی ئه‌م بو‌چوونه، جگه له سه‌لیقه، له‌وه‌وش دیت که راناوی «من» له هه‌موو کرمانجی خواروودا راناویکی نه‌لکاوه. هه‌روه‌ها راناوی «ئیمه - مه، ئه‌وان - وان، تو - ته، ئیوه - وه» هه‌موویان نه‌لکاوان و له‌یه‌ک سه‌رچاوه‌شه‌وه هاتون. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا بو‌چوونه‌که‌ی ماموستا قزلیجی سه‌رنج راده‌کیشیت لیکدانه‌وه‌ش هه‌لده‌گریت.

ج- پیشکه‌وتنی راناوی لکاو له فیعل، وه‌ک که ماموستا قزلیجی نموونه‌کانی «نه‌مگرت، نه‌تگرت، نه‌مانگرت...» ی له تاکه وینه‌ی نه‌فیه‌وه بو‌ هیتاوه‌ته‌وه دیارده‌یی‌که له زمانی کوردیدا ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ طه‌بیعه‌تی راناوی لکاو که جیگۆرکی ده‌کات له رسته‌دا. ئه‌م دیارده‌یه هەر له نه‌فیدا به‌دی نا‌کریت به‌لکوو له زۆر باری تردا به‌رچاو ده‌که‌ویت. ئه‌و فیعله تیپه‌رانه‌ی که پی‌شگریان پیوه‌یه هه‌میشه له رابردودا راناوه لکاوه‌کانیان ده‌که‌ویته پی‌شه‌وه:

- هه‌لمانگرت
- دامکرد
- وه‌رتانگرت

چه‌ندی‌کیش به‌رکار دیار بیت له ریژه‌ی رابردودا راناوی لکاوی به‌دوادا دیت و راناوه‌که ده‌که‌ویته به‌رایی فیعله‌که:

- گۆشتم خوارد
- مالمان ماشت
- ماستی فرۆشت
- دارتان سوتاند

تا مومکین بیت راناوی لکاو به‌یه‌که‌م که‌رتی فیعله‌که‌وه ده‌نووسیت:

- ده‌مکرد
- نه‌مده‌کرد

هه‌لدانه‌وهی چهند پروپه‌په‌یئیکی زمانی کوردی
«گۆفاری کۆری زانیاری کورد» به‌رگی 5 سالی 1977

- به‌شی یه‌که‌م - دیارده‌یئیکی فۆنه‌تیکی
- به‌شی دووهم - ئاخافتنی عاده‌تی و شیوازی ئه‌ده‌بی
- به‌شی سییه‌م - ده‌نگه‌کانی ئاخاوتن: «یه‌ک راستیی بزرکراو»

دهزانین له کوردیدا لههجهی ئاخاوتن له جیگهییکهوه بۆ جیگهییکی تر شیوهگۆری دهکات تا ئهو رادهیهی، وا دهیی، له یه کتر گهییشتن وهزهحمهت دهکهویت، ئهمهش دیاردیئیکه له ههموو زمانان دیتته بهرچاو وهک که دهییین شیوه ئاخاوتنی دانیشتوانی توونس نائاشنا و نامهئووسه له بهر گوئی خه لکی قاهیره وهیا بهغدا وهیا حهلهب و خهرتووم که ههمووشیان ههر عهرهبن. شیوه ئاخاوتنی ئهوانیش له بهر گوئی عهرهیی غه ریری خۆیان بیگانه دهنویتی و پیوستی به تهرجومان دهییت...

ئهم جوداوازییهی ئاخاوتن که تیکرای زمانی وتووێژ دهگریتهوه، ههر له وشه ههتا جۆری تیکبهستنی وشه و رسته... ههتا دهبرینی ئهو ههستهی که مه بهستی ئاخیهوه له قسه کردندا وهک: توورهیی، نارهمهندی، رالیبوون، شکاندنهوه، ئافهرین لیکردن، خۆشویستن، رقلیبوونهوه... هتاد، ئا ئهم جوداوازییه بهرفرهوانه خورد دهگریتهوه بۆ جوداوازیی دهبرینی تاکه دهنگ له وشه دا وهک که گوئی لامی قه له وه ده کهن به «ر» ی لاواز که چی مهنگورایه تی چهند جار هیندهی لامه قه له وه که ی سلیمانی قه له وتری ده کهن. وهیا دهنگی «د» له شیوه ئاخاوتنی سلیمانیدا بهزۆری تیدهبردنی و دهنگیکی تاییه تی دهخریته جینهوه که له نووسیندا ییتی بۆ دانهندراوه، واش دهیی ههر به تهواوی له ناودهچیت بی ئه وهی هیچی له جیگه دا دابنریت وهک که «قه رهداغ» دهییت «قه رهداغ - خ».

هه ندی جۆری دهبرینی «دهنگ» له ئاخاوتندا روو له ئهنتیکهیی دهکات کاتی که دوو دهنگ له تهک یه کتریدا تاو بۆ یه کتر دههینن و گۆران له یه کتردا پهیدا ده کهن. نمونهی ئهم بابته ئه گهر زۆر نهیی که میش نییه، به لام به هۆی له یه کتر دابران و یه کتر نهییستن و تیکدا نه گه رانی میلله ته که مان کهم وا دهیی خه لکه که گوئیستی ههموو دهنگه سهیره کان بی: ئه دیب و نووسه ری کورد، له سلیمانی بییت یا له هه ولیر و یا له کهر کووک و ههر شوینیکی تری کورد زمان بییت به ده گمه ن نه بییت گه شت و گه ران له ده شتوهر و هه له ت و په له تی ولاته که ی ناکات، ناوناویک نه بییت که به سهردان وهیا له گه شتی هاوینه دا چهند شوینیکی ده بیینیت، ئه ویش به په له و ته نها، ئه شوینانه ش که ریگه ی گه رۆکیان پی گه شتووه. یه ک بستی خاک و ئاوی ولاته که ی نابیینیت و گوئی له یه ک وشه ی هیچ یه کیک له شیوه ئاخاوتنی جۆراوجۆری کوردستانی پان و بهرین نابیت.

ئا له م دهرفه ته یه کجار بهر ته سه که ی گوئیستی بوونی له هجه کانی کوردیدا، یه ک دوو تیینی هه ن که ههر به جاری دهرفه ته که ده کانه وه به کوونی سووژن. تیینی یه کهم ئه وه یه که کوردی عیراق¹⁵ بۆ ریک ناکه ویت به کوردستانی ده ره وه ی عیرا قدا بگه ریت، جا ئه گهر هیچ جۆره «دهنگ» ییکی مه یله و سه یر و ئهنتیکه له و شیوانه دا هه بییت ناکه ویت بهر گوئی، مه گه ر ئه و دهنگه به پی خۆی به ره و ییری ئه وه بییت.

تیینی دووه م ئه وه یه که له و حاله ته زۆر که مه شدا که بۆ رو شنییر و ئه دیب و نووسه ری کوردی عیراق ریک ده که ویت گه شتی هاوینه بکات، ههر گوئی له وتووێژی ئه و خه لکه ده بییت که له ئۆتیه کاندای تووشیان دیت. دانیشتوانی ناوچه که توانای سهردانی ئۆتیه کانیان نییه تاکوو گه شته وه ره که وتووێژیان بیستیت. له مه ش بترازی، کهم وادهیی گه شته وه ر و سه فه ر کردو و مه راقی چۆنیه تی ده مودووی خه لک و جۆری هاته نه ده ره وه ی دهنگه کانی ئاخاوتنی هه بییت تاکوو له نیوان هه زاران قسه و دهنگی عاده تیدا یه ک دووانیکی ئهنتیکه ده سترار بکات و لای خۆی هه لیان بگه ریت بۆ باس لیکردن و له سه ر دوان و به راورد کردن و کاری ئه وتوویی زمانه وانانه.

به راستی ئهم گوئیستی نه بوونه ی له هجه کانی زمانی کوردیه و ده کات نووسه ر پتر له پیوست و بهر ژه وه ند پی له سه ر له هجه ی شار و گه ره ک و ده ربوونه ی خۆی دابگریت و ههموو له هجه کانی تر به هه له بز میریت. مرؤف ئاشنای نه فسی خۆی و ئه و که سانه یسه که وه ک خۆی وان، چ له ئاخاوتن بییت، چ له داب و ده ستوور و نه ریت بییت و چ له جۆری

15 ئهم گوتاره بهزۆری له گه ل ئاخیهوه ری کوردی عیراق خه ریکه.

خۆراک و پۆشاک و بېر و باوهر و نرخاندنی کومه لایه تی و هه موو سه رو به ریکی ژیان بیت... له بهر ئه مه ئه گهر به چاوی «بېنگانه» سه یری ئه و که سانه بکه ین که وه ک «خۆمان» نین، لیان گوئی قوتاخ و سه یری پیهاتوو ده بین، ئاگاشمان له وه ده بری که ئیمه ش بو ئه و «بېنگانه» یه هۆی گوئی قوتاخ بوون و سه یری پیهاتن ده بین.

یه کینک له و ده نگه سه یرانه ی که له به یه ک گه یشتنه وه ی دوو ده نگ په یدا ده بیت ئه و منگه و «غنه» یه که له زاری سلیمانیدا له به یه ک گه یشتنه وه ی «ن، گ - ن، د»، به تایبه تی له کۆتایی وشه دا، دپته بهر گوئی بیسه ره وه. که م واده بی یه کینک خۆی خه لکی سلیمانی نه بی وه یا به مندالی تیدا نه ژیا بیت و گه و ره نه بوو بیت بتوانی وه ک ئه وان منگه ی نیوان ئه و دوو ده نگانه ده ربهریت. هه ر ئه مه شه پتویست ناهیللی به دانانی نیشانه ی تایبه تی له و ته رزه شوپنه دا، چونکه دیاره ئه و ده نگه ی که به مامۆستاش فیری نه بی، نیشانه ی که رولالی به سه ته زمان ناتوانی فیرمی بکات. به لای خه لکی سلیمانیشه وه ده نگه که به نیشانه و بی نیشانه وه ک پتویسته وه ها ده رده بریت، ئیتر نیشانه ی بۆچییه؟

وشه ییکی تریش هه یه هه رچه ند ده نگه کانی «ن، گ» تیدا نه که وتۆته کۆتاییه وه ته نانه ت نوونه که شی به وه ستاوی ته واوه وه نه که وتۆته پیش گافه که یه وه، هه میسان نه متوانیوه وه ک خه لکی سلیمانی ده ری بېرم، وشه که ش «کنگر» ه، که له زۆر شوپتی دیکه پتی ده لین «کنگر». خه لکی سلیمانی ئه م نوونه وه ها ده سوپنن و سووک به سه ریدا تپه ر ده بن بو گافه که هه ر ده لپی زبرای زمان و مه لاشووش له به یه ک گه یشتنه وه یاندا سوواون و لووس بوون.

له نیوان هۆزی بلباسه تی هه ریمی «رانیه» دا، گویم لی بووه وشه ی «زپل» - به واتای «زپل» - وه ها ده رده برن هه رده لپی ده نگه کانی «پ، ل» تیکه ل به یه کتر بوونه ته وه. ته نانه ت جار یکیان یه ک له به ره ی «هۆرمزیار» ی سه ره به بلباسه تی ئه م وشه یه ی «زپل» ی وه ها به قه له وی و خیرایی ده ره پراند من و ئه وانیه ی له گه لمدا بوون به ناچاری که وتینه پیکه نین، به لام نه ک پیکه نینی گالته پی کردن به لکوو هی سه یری پیهاتن و به ئه نتیکه زانینیکی ئه وتۆ که له ئاستیدا بیده سه لات بووین. تائیس تاش ناوه ناوه که به و که سه ده گه مه وه داوای لی ده که م ئه و وشه یه م بو بلیته وه.

ئه م دیارده یه ی تیکه ل بوونی دوو ده نگه Consonant له کوردیدا ناویکی بو دیاری نه کراوه، وا بزانه له ولاته پیشکه وتوووه کانیش هه ر بو تیکه ل بوونی ده نگه Vowel زاراوه یان داناه، وه ک که به تیکه ل بوونی دوو Vowel ده لین Diphthong. به لای منه وه چ مه رج نییه ده نگه تیکه له کان Vowel بن، هه موو تیکه ل بوونیک ده بی بهر زاراوه که بکه ویت.

به هه مه حال ئه م باسه ده نگه تیکه ل و شیوه ی ده برینی تایبه تی هه ندیک له ده نگه کان هه رچه ند باسی گرنگ و وردیشن، لیره دا یه که م مه به سستی گوتاره که نین. چی گوترا پیشه کی و ده ربوونه یه که به ره و باسیکی تری سه ره ب یه کینک له گو شه تاریکه کانی «ده نگه زمانی کوردی» که وا هه تا ئیستا هیچ نیگایه کی بو خۆی نه کینشاه، ته نانه ت خۆیشم به و دواییه سرنجم بۆی کشا. وه ک هه ر ئیستا ش بۆت روون ده بیته وه چ گله بی نایه ته سه ر خه لکی ئه و جیگایانه ی دیارده که له شیوه ی ئاخواتنی ئه واندا په یدا نییه، ئه گه ر چ گله بی هه بیت له من و ئه و که سانه ده کریت که هه ست به بوونی ناکه ن له له هجه کانیا ندا.

پیشه کی گوتاره که باسی ده نگه وه های کرد که تایبه تی ناوچه ییک و شیوه ئاخواتنیکه. ئه م دیارده یه ی که خه ریکم به ره و روونکرده وه ی برۆم دا برانیکی ناوچه ییه له ده ستووریکی گشتی فۆنه تیکی کوردی.

ره نگه که س نه مایی نه زانی دوو ده نگه «ک و گ» له کوردیدا دوو شیوه یان هه یه: یه کینکیان شیوه ی عاده تی ده نگه کان وه ک که له وشه ی: «گرد، به گ، ده رگا - تاک، کورد، شه کر» دا به دی ده کریت. ئه وه ی دیکه شیان ئه و ده نگه یه که له وشه کانی «گیره، سه نگی، گوئی، گویتز - کیل، شلکینه، مشکی، کوپز، کوین» ... دا ده بیسری. ره نگه ئه مه ش یه کینک بی له و تایبه تیانه ی که «ده نگ» ی کوردی له «ده نگ» ی زمانه کانی تر جودا ده که نه وه (فارسی و تورکی تا راده ییک بهر ئه م گوته یه ناکه ون)...

وه ها رۆیشتوو ه له نیوان ئه ونه ی خه ریکی زمانه وانین که وا هه میسه کات ئه م دوو ده نگه ی «گ، ک» ی کوردی که هات و «ی، ئ - وی، وی» یان که وتۆته دواوه کلۆر ده کرین. له مه شدا به بیری که سدا نه هاتوو ه جیگه بو ئیحتیمالی تر بکاته وه، خۆیشم یه کینک بووم له وانیه ی وایان ده زانی هه موو ئه و کاف و گافانه بی «استثناء» کلۆر ده کرین.

كەچى ئەم «ھەمىشەيى» يە لە ھەموو لەھجەيىكىدا بە راست ناگەرئى. من لىرەدا قسەم لەو لەھجانەيە كە دەيانبىھەم نەك دەيانخوئىتمەو، چونكە مەسەلە كە بەندە بە دەنگ و بىستەنەو نەك بە پىت و دىتنەو. لەبەر ئەمە ناتوانم حوكوم بەسەر ئەو لەھجانەدا بدم كە لە كوردستانە كانى دەرەوئى عىراقدا وتووئىزئان پى دەكرىت، مەگەر لەھجەيىكى وەك موكرىانى كە بەھۆى ھاتوچۆى بەردەوامى نىوان دانىشتوانى ھەردوو دىوى سنوور، بۆتەو بە لەھجەيىكى باو بىستراو لە كوردستانى عىراقدا.

لە زۆربەي لەھجە كانى سۆران كە نىوان دوو زىي بادىنان و كۆيە دەگرىتەو ھالەتى وەھا ھەيە ئەم كاف و گافە «وى، وئ» يان بەدوادا دىت و كلۆرىش ناكرىن. وەك لە وشەي «حالەت» ىش دەفامرىتەو وشەكان لە بنەرەتدا «ئى، ئى» يان لە كۆتايىدا نىيە بەلكوو پىداوئىستى رىزمان و رستەسازى دەپىنئىت. لەو لەھجانەشدا ئەگەر وشە كە خۆى ئەم «وى، وئ» يەيان تىدا بوو كاف و گافە كەي بەرايىان كلۆر دەكرىت.

دەتوانىن ئەم دياردەيەي كلۆر نەكردنى «ك، گ» لەم حالەتەدا بخەينە بەر دەستوورى ژىرا:

ئەو وشانەي لە كۆتايىندا دوو دەنگى «گو، گو، گو، كو، كو» ھەيە و پىداوئىستىيەك فاولى «ئى، ئى» يان بە دوادا دەپىنئىت، گاف و كافە كەي يان كلۆر ناكرىت.

لىرەدا نمونە دەتوانى مەبەستى دەستوورە كە بە باشى روون بكاتەو. وشەي «پشكووتن» لە ئاندەدا دەپىتە:

- دەپشكووم
- دەپشكووين
- دەپشكوويت
- دەپشكوون
- دەپشكوئى (پت)
- دەپشكوون

دەبىنى رىژەي ئايندەي «پشكووتن» بۆ كەسى سىيەمى تاك دەپىتە «دەپشكوئى - پت». وشە كە نە لە رابردوودا نە لە ئايندەي كەسە كانى غەيرى سىيەمى تاكدا دەنگى «ئى» ى نىيە، وەك كە دەبىنن لە حالەتى كەسى سىيەمى تاكدا كارەكە دەپىتە «دەپشكوئى - پت» و فاولى «ئى» دەكەوتتە دواى دوو دەنگى «كو» وە.

ئا لەم حالەتەدا بەشى زۆرى دانىشتوانى سۆران كافە كە كلۆر ناكەن وەك ئەو كافەي دەرەبەرن كە لە كارى «دەپشكنى» دا ھەيە. ئەگەر گوئ بگرىت لە يە كىكى كۆيى وەيا ھەوليرى كە ئەم نىو بەيتە دەخوئىتتەو.

دل چونكە مىسلى خونچەيە بۆيە دەپشكوئى

دەبىيەت ئەم كافەي «دەپشكوئى» ى وەك حالەتى خۆى كە لە رابردوو و رىژە كانى ترى ئايندەدا دەرەبەرن، ھەروەھا دەپىنئىتەو.

لە بارەي دەنگى «گ» ەو:

وشەي «ئەنگوتن» ئەوئىش وەك «پشكووتن» لە حالەتى ئايندەي كەسى سىيەمى تاكدا دەنگى «ئى» دەكەوتتە كۆتايىەو دەپىتە: «دەئەنگوئى - پت». لىرەشدا دەنگە كەي «گ» كلۆر ناكرىت و وەك خۆى دەپىنئىتەو.

وشەيىكى وەك «سەكو» كە لە حالەتى «معمولىة» لەو لەھجانەدا دەنگى «ئى» ى بە دوادا دىت كافە كەي كلۆر ناكرىت. ھەرچەند بەزۆرى لەو لەھجانەدا دەگوئى «دەچمە سەر سەكوئى» و لەم حالەتەدا دەستوورە كە جىگەي باسكردنى نامىنى چونكە دەنگىكى «ئى» ى كۆنسوانت كەوتتە نىوان كافە كە و «ئى» كەي «معمولىة»، بەلام زۆر جارەن خەلكە كە دەلئىن «چوومە سەر سەكوئى». ئا لەم حالەتەدا كافە كە دەكەوتتە پىش «وى» وە و كلۆرىش ناكرىت.

خوئىنەر بمبەخشىت لەوەدا كە نمونەيىكى ناخۆش، بەلام مەشور، دەكەم بە رووناككەرەوئى مەبەست:

که یه کیک زۆر له سنووری خۆی تێپه‌راند و قسه‌ی ناجه‌یه‌زی کرد پێی ده‌لین: «گوبه‌کی گه‌وره‌ی خوارد». لێره‌شدا گافه‌که به‌ پته‌وی ده‌مییته‌وه و کلۆر ناکریت.

نموونه‌ له‌م بابته‌ زۆرن که مه‌به‌ست روون بکه‌نه‌وه، چه‌ند تیبینییه‌ کیش هه‌ن به‌ ده‌وری باسه‌که‌وه، کۆتایی پێ ده‌هینن:

1. ئەم حاله‌ته‌ به‌نده‌ به‌وه‌ی «ئ» به‌ دوا «کو، کۆ، گو، گۆ» دا بیت، که هاتوو که‌وته‌ دوا‌ی «ک، گ» ئەوه هه‌میشه‌ کلۆریان ده‌کات وه‌ک که وشه‌کانی «سووک، په‌لک، دارک، به‌گ، پۆرگ، دره‌نگ» ده‌نگی «ی، ئ» له‌ لاره‌ بیته‌ کۆتاییانه‌وه‌ کافه‌که‌ و گافه‌که‌ کلۆر ده‌کات.

- سووکێک هه‌لستا‌یه سه‌رییان
- په‌لکی داره‌که‌م وه‌راند
- به‌گی جافان
- دره‌نگیان به‌سه‌ردا هات

له‌م حاله‌تانه‌ و هه‌موو حاله‌تیکی تری وه‌ک ئەوانیشدا کافه‌که‌ و گافه‌که‌ کلۆر ده‌کرین.

2. دانیشتوانی ئەو ناوچانه‌ که دین ناوی ولاتی «کویت» ده‌هینن کافه‌که‌ی کلۆر ناکه‌ن و وه‌ک عه‌ره‌ب و ئینگلیز ده‌ری ده‌برن، چونکه‌ له‌ زمانی ئەو خه‌لکه‌ی که ناوه‌که‌ی بۆ ئەو ولاته‌ داناوه‌ کافه‌که‌ کلۆر نییه‌. به‌لام که‌ ده‌لین «ئه‌سه‌یه‌ کویت» و «ماینه‌ کویت» کافه‌که‌ کلۆر ده‌کهن چونکه‌ «ئ» ی پاش «کو» له‌ وشه‌ی «کویت» ی کوردیدا ئەسلییه‌ و له‌ لاره‌ نه‌هاتوه‌. هه‌ر به‌م جۆره‌یش که وشه‌ی Quick ده‌خوێندریته‌وه‌ کافه‌که‌ به‌ پته‌وی ده‌رده‌برن.

ئه‌وه‌ی سه‌رنجی له‌ قسان گرتبیت ده‌زانی ئاخۆه‌ری سلیمانی زۆر جارن له‌ ئاخاوتنی عه‌ره‌بیدا کافی ناو وشه‌ی عه‌ره‌بی کلۆر ده‌کات چونکه‌ ئەو پتر له‌ دانیشتوانی سو‌ران زاری راها‌توو له‌ کلۆرکردنی کافی ناو وشه‌ی کوردی. خه‌لکی سلیمانی چۆن له‌ ئاخاوتنی کوردیدا ولاتی «کویت» وه‌ک وشه‌ی «کویت» ی کوردی ده‌لینه‌وه‌، گه‌لیک جارن «لکن» ی ناو ئاخاوتنی عه‌ره‌بیش به‌ شیوه‌ کوردی ده‌رده‌برن، یاخود دین له‌ وشه‌ی Queen ی ئینگلیزیدا وه‌ک «کوین» ی کوردی کافه‌که‌ کلۆر ده‌کهن.

3. پینوسته‌ له‌ نوخته‌نیگای فۆنه‌تیکه‌وه‌ ئاگادری ئەم راستیه‌ بین:

که هاتوو ده‌نگی «ی» له‌ سه‌ره‌تای وشه‌ییکی سه‌ربه‌خۆدا بوو، ته‌ئسیر له‌ کاف و گافی کۆتایی وشه‌ی پێش خۆی ناکات. به‌ نموونه‌، که‌ ده‌لێی «به‌رگیان له‌به‌ر کرد» چونکه‌ ئەم «یان» ه‌ وشه‌ییکه‌ وجوودی ده‌ربه‌خۆی نییه‌ و هه‌میشه‌ به‌ دوا وشه‌ی تر دا دیت، گافه‌که‌ی «به‌رگ» کلۆر ده‌کات. به‌لام که‌ گوتت «داوا ده‌که‌م یان چه‌ک یان به‌رگ یان خواردنم بۆ په‌یدا بکه‌یت» له‌م حاله‌ته‌ «یان» ی دوا‌ی «چه‌ک، به‌رگ» ته‌ئسیر له‌ کافه‌که‌ و گافه‌که‌ ناکات چونکه‌ خۆی وشه‌ییکه‌ وجوودی سه‌ربه‌خۆی هه‌یه‌ هه‌رچه‌ند له‌ رووی واتاوه‌ هینده‌ ناو کار و ئاوه‌لناو و ئاوه‌لکار... سه‌ربه‌خۆ نییه‌.

له‌ کتێبه‌که‌ی «رێزمانی ئاخاوتنی کوردی به‌ پێی لیکۆلینه‌وه‌ی لیژنه‌ی زمان و زانسته‌کانی» سه‌یری لاپه‌ره‌کانی 465 و به‌ره‌و دواتر بکه‌یت ده‌بینیت باسی وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ و به‌ستراو کراوه‌. له‌و باسه‌دا راناوی لکاو (بنوا‌ره‌ لاپه‌ره‌ 467 ی کتێبه‌که‌) و ئامرازی «عطف» یش به‌ «وشه‌ی به‌ستراو» دانراون که له‌ نیوانیاندا «یا، یان، یاخو، یاخود...» له‌ ژماره‌ 7 ی زنجیره‌ی وشه‌کان له‌ لاپه‌ره‌ 334 ی کتێبه‌که‌ به‌ وشه‌ی به‌ستراو دانراوه‌. به‌م پێیه‌ «یان» ی راناوی لکاو و «یان»

ی په یوه ندى (عطف) هه ردویان وشه ی به ستراون به لام جوداوازییه کی گرنګ هه یه له نیواناندا ئه ویش له پرووی «سه ربه خوئی هه بوون» هوه، چونکه راناوه که په کی وجوودی له سهر وشه یئکی تر که وتوو هه که خوئی پیوه به ند بکات که چی - وشه که ی په یوه ندى له «وجود» دا په کی له سهر وشه ی تر نه که وتوو هه چونکه ده شی بهر له وشه وه بیټ هه ر وه ک ده شی به جوړیکی سه ربه خوئی دواى وشه بکه ویت: «یان من ده بم یان تو»...

ئهم راستییه به وه دا به درؤ ناخریته وه که هه ندیک له وشه کانی «عطف» ناتوانن بکه ونه به رایى وشانه وه و هه میسه ده بی به دوا وشه دا بین وه ک که ده بینن «و» هه رگیز ناتوانی له سه رووی رسته وه بیټ، چونکه مه به ست له وجوودی سه ربه خوئی جیگه ی وشه که نییه، سروشت و تاییه تیه که یه تی له مه شدا چ گومانیک نییه که هه موو ئامرازه کانی «عطف» وشه به وشه وه ده به ستنه وه نه ک خوئیان به وشه وه ده به سترینه وه. هه ر چوئیک بی ئیره جیگه ی ئهم کیشه یه نییه، چی تازه گوتم بائی ئه وه بوو که له خوئنه رى تازه پیگه ییشتووی کورد بگه یه نم بوچی «یان» ی راناو کاف و کافی پیش خوئی کلور ده کات و «یان» ی په یوه ندى کلوریان ناکات.

به شی دووهم - ئاخافتنی عاده تی و شیوازی ئه ده بی

گه لیک له نووسه ران و له ئه دیبانی کورد ده لاین و ده شنووسن گویا لایه نیکی په سه ندى نووسینی کوردی به شیوازی ئه ده بی له وه دایه که فه رقی نییه له گه ل ئاخاوتنی عاده تی، له بهر ئه مه نووسه رى کورد دووچارى زه حمه تی فیروونی شیوازی ئه ده بی نایه ت، وه ک که نووسه رى عه رب ناچاره فیروى «صرف» و «نحو» ه قورسه هه ناسه بره که بیټ، ئه وسا ده ست بکات به نووسین.

ئهم بیرورایه زوړی به به روه هه یه و گه لیک ده مه ته قه هه لده گریټ، به لام به شیوه یئکی کورت له هه ندیک لایه نی راست و چه وتی ده دویم هه ر به نیازی ئه وه ی له خاوه نه کانی ئهم بیرورایه بگه یه نم که چه ند پیوسته بهر له ده برینی بیرورا، وردبوونه و هه لسه نگاندن و به راورد کردن و به یه کتر گرتن به کار بیټ چونکه زور جارن رواله تی شان تا بلئی به هه له به ره و چ په یوه ندى به واقیعه وه نییه...

به لئ راسته ریژمانی کوردی هینده ی عه ربی ئالؤسکاوى «اعراب» نییه، له و روه وه ئاخپوه ر و نووسه رى کورد مه جبوور نییه خه ریکی دوزینه وه ی حاله تی وشه بیټ تا کوو «اعراب» ی ئه و حاله ته ی بداتی، به لام ئهم راستییه به نیسبه ت زوړینه زمانانی جیهان راسته نه ک هه ر زمانى کوردی، ته نانه ت ده توانم بلیم له کور دیدا چاوه دیروى هه ندئ حاله ت ده کری که له زمانیکی وه ک فارسی وه یا ئینگلیزی وه یا تور کیدا ناکریټ.

به نمونه، وشه کانی: شه، روژ، به هار، زستان و هه موو ئه و وشانه ی که ناوی کاتن له حاله تیکدا بوون به «ظرف» شیوه یئکی «اعراب» وه رده گرن. وشه کان که له حاله تی «عاملیه» دا بن «اعراب» ه که هه لئاگرن وه ک ئیعبابه که له م رستانه دا به دی ده کریټ که به نمونه ی «ظرفیه» هاتوونه وه:

- به هاری ده چمه سه فه ر
- شه وئ زوو ده نووم
- عه صری به رئ ده که وم
- سه بینی دیمه لات

له م حاله تانه دا وشه کان نیشانه ی «ظرفیه» یان پیوه لکا. ئه گه ر وشه کان له حاله تی «عاملیه» دا بانایه ده گوټرا:

- به هار کزیکى خو شه

- شەو بەسەر چوو
- عصر لە رۆژاوا گەرمتەرە
- سبەینە بەعادت کزەبای ھەبە

تاکە یەک وشەم بە بیردا دیت ئەویش ناوی کاتە بەلام لە حالەتی «ظرفیة» دا «ی» بە خۆبەو دەگریت نەک «ی».

وشەکە وشە «بەبانی» یە، کە لە «بەیان» ھەو ھاتوو. دەلی: «بەبانی کاروانە کە تێپەری».

جا ئەگەر یەکیەک چاوەدێری دەستووری «ظرفیة» ی ئەم وشانە ی نەکرد وەک ئەو عەرەبە دەبیت کە بلی: «اکلت' خبز»، «آتیک غد'» ھەرچەند ھەستیش بە ھەلە ی خۆی نەکات. تۆ کە گووت «شەوئ ھات» مەبەستیش «جاء الیل'» بوو، فەرقت نییە لە گەل ئەو عەرەبە ی بلی «جاء الیل'» مەبەستیش «شەو داھات» بیت. ھەر بەو پێشە کە گووت «شەو ھاتم» لە واقعدا ھەلە یکی ریزمانیت کردوو چونکە دەبی بلی «شەوئ ھاتم» چ عوزریش بەدەستەو نابی لەویدا کە بلی شێوہ ئاخوتنی ناوچە ی خۆم وەھایە چونکە تۆ عوزری ئەوتۆ ی لە غەیری خۆت ناسەلمینی.

تۆ سەیری، کە گووت «شەو ھات» چارت نییە دەبی مەبەست «جاء الیل'» بیت، کە ویستت بلی «جاء لیلاً» دەبی بچیتەو سەر دەستووڕە کە ی «ظرفیة» و بلی «شەوئ ھات». لە رستە ی «شەو ھاتم» ھەرچەند ھەلە ی شە، راناوہ لکاوہ کە ی کۆتایی «ھاتم» لە سەر شینوایت رزگار دەکات. بەلام چونکە لە رستە ی «شەو ھات» دا راناویک نییە فیعلە کە بۆ خۆی دابریت، ھەر دەبی «شەو» فاعیل بیت. نالی دەلی:

فەرمووتە کە بانگم کە شەوئ دیمە کنارت

«شەوئ» بە تەواوی واتای «بە شەو» دەگریتەو، ھەر وەھاش ئەوانی تر.

وشەکانی ناوی جینگە دەکرین بە دوو بەشەو:

بەشیکیان وەک «سەر، خوار، ژوور، دەر...» کە سروشت و واتایان بە لای «ظرفیة» ی راستەقینەیان دەبات نەک «ناوی جینگە» دەبی ماملەتیک ی پسپۆرانەیان لە گەلدا بکریت. دەگووتی:

- چوومە دەری
- ھاتمە سەری
- ئەم بەرە یەم خستە خواری
- وەرە ژووری

دیارە لەم حالەتەدا وشەکانی زەرفی تەواون و بە زاراوہ ی عەرەبی «معمول» یسن. ئیستە وردبوونەو یکی بە ئەندیشە پیویستە:

کە ویسترا وشەکان لە حالەتی «عاملیة» دا بە کار بەینرین ناشی بە سادە یی بخریتە ناو رستەو، دەبی بلیین:

- دەرەو، سەرەو، ژوورەو، خوارەو...

ئیمە ئەگەر دەستووڕەکانی ریزمانی کوردی بچەسپینین پتر دووچاری حالەتی ئەوتۆ دەبین ھەلە ی تیدا بکەین. نەبوونی دەستوووری قەراردادە وەک نەبوونی سنووڕە بە دەوری زەوی کینگەو، کەس نازانی جووتیاری زەویبە کە سنوووری بەزاندوو، بەو پێشە ئەگەر بریار درا «دەری، سەری...» بۆ حالەتی «معمولیة، ظرفیة» بیت و «دەرەو، سەرەو...» ش بۆ حالەتی «عاملیة» بیت ئەوسا ئەگەر یەکی گوتی: «دەری خۆشە»، «سەری بەر بەرەلاترە» وەیا گوتی «چوومە سەرەو» «ھاتمە دەرەو» لە ھەردوو حالەتدا ھەلە ی کردو و دەستوووری ریزمانی بەزاندوو و وەک کە سنوووری دیار کراوی کینگە ی بەزاندبیت چونکە لە رستە ی «دەری خۆشە»، «سەری بەر بەرەلاترە» دا دوو وشە ی «دەر، سەر» لە حالەتی «مبتدا» دان کە وەک حالەتی «فاعلیة» ە.

له رستهی «چوومه سهروهه»، «هاتمه دهرهوه» ش دا وشه کان له حاله تی «معمولیه» دان. ئەم رستانه لهم شیوهیه دا حاله تی «فاعلیه» و «مفعولیه» ی وشه کانی به یه کتر گۆریوه تهوه. به لام ناگوتری هه له ن چونکه جاری دهستووری «فاعلیه»، «مفعولیه» و «ظرفیه» بو ئەو وشانه قهراداده نه کراوه. هیچ سهیریکیش له وه دا نییه ئە گهر بیین قیاسی «سهه، دهر، ژیر...» له وشه کانی ناوی کات «شهو، رۆژ، عصر» بکه ین و وه ک ئەوان حاله تی «فاعلیه» و «مفعولیه» یان له یه کتر جودا بکه ینه وه. ههر وه ک «عهصری، شهوی، به هاری...» بو «مهعمولیه»، «مفعولیه» و «ظرفیه» ن با «دهری، سههری، ژووری...» یش به بهر ئەو حاله ته بیری.

به شی دووه میان ناوی جیگه ی تهواوه، به لام له ویتشدا دابه شکر دنیکی هه یه وشه کان له یه کتر جودا ده کاته وه:

1. ناوی جیگه ی عاده تی وه ک حه وشه، بان، کۆلان، دۆل، بازار، مزگه وت...

2. ناوی جیگه ی تایبه تی (اسم علم) وه ک: زاخۆ، سه فین، زه لم، بیتوین...

مامله تکردن له گه ل ئەم تهرزه وشانه جودایه له وه ی له گه ل «ظرف» ه کاند کرا، به نموونه تۆ ناتوانی بلی: زه لمی رووباریکی تیزه، بیتویتی ده شته – وه ک که ده توانی بلی: شهوی چوومه لات، سه یینی دهرۆم، به هاری ده یکیلم. وشه ی «شهوی» لیره دا بووه به «معمول» ههر چه ند کاره که ی «چوون» تیه ریش نییه، ههروه ها له ییشه وه ی رسته هاتووه و جیگه ی کارا (فاعل) ی گرتووه.

ئەم ئاماده ییه ی وشه ی «ظرف» بو «معمولیه» تا ئیستا له لایه ن زمانزانی کورده وه باسی نه کراوه، هه رنه بی من نه میستوو ه باس کرابی. له ریزمانی عه ره بیدا باسه که ئەنجن ئەنجن کراوه. لیره دا قسه ییکی «سه عدی ته فتازانی» م به بیر دیته وه له باره ی ئاماده یی «ظرف» بو ئەوه ی بی به «معمول» که ده لی «والظرف تکفیه رائحه الفعل...» به نموونه له رسته ی «هو فوق الشبهات» دا وشه ی «فوق» حاله تی «نصب» ی وه رگرت هه رچه ند چ فیعلیکیش نییه له رهسته که دا بیکات به «مفعول – معمول» به لام له واتادا تارمایی فیعل هه یه وه ک ئەوه ی رسته که «هو واقع فوق الشبهات» بی. دیاره وشه ی «واقع» یش لیره دا که «اسم فاعل» ه ده وری «فعل» ی بییوه.

له کوردیشدا ئەم دیاره یه دیته به رچاو وه ک ئەوه ی یه کیک بلی «سهه ری خو شه» مه به سته ی ئەوه بی بلی «بوون» یاخود «دانیشتن» یاخود «نووستن» له سهه ری خو شه. به لام ناشی بگوتری «سهه ری بلنده» چونکه لهم رسته یه دا وشه ی «سهه ری خو ی «عامل» ه، له بهر ئەمه ده بی بگوتری «سهه ره بلنده»...

ئەم به شه ی دووه می ناوی جیگه دریتیه ی زۆره، لیره به دوواوه له هه ندیکی ئەو دریتیه ده دویم.

به هه محال ئەم کیشه یه تا ئیستا یه خه گیری نووسه ر و تاخیوه ری کورد نه بووه چونکه ده ستوو ره کانی قه رارداده نه کراون. له گه ل ئەمه شدا ئاخوتنی کوردی له به شی هه ره زۆری کوردستاندا حاله تی تری وه های تیدایه داخواری مامله تی ئەوتۆ ده کات که له «اعراب» ی عه ره بی ده چیت.

هه رچه ند ئەم حاله ته شیان به نده به «معمولیه» وه به لام پتر له حاله تی ییشوو وردبوونه وه و زمانپاراستنی ده وی چونکه له مه یاندا نیرایه تی و مییایه تیش ده ور ده بین. له و شیوه ئاخوتانه که حاله ته که یان تیدا ده رده که ویت ئە گهر «معمول» ه که نیرینه بوو «ی» ی به دوادا دیت، ئە گهر میینه بوو «ئ» ی به دوادا دیت. ده لین:

• ئەحمه دی ده بینم

• فاته می ده بینم

لیره به ییشه وه زۆر جاران گوتراوه، له کرمانجی سه روو به تیکرای و له به شیکی کرمانجی خو ارووشدا فه رقی نیرومی له کاتی بانگه یشتندا ده کری وه ک که ده گوتری:

• هۆ پووری

• هۆ شوانه

دیاره هه مان «ئ» ی مینهی حالتهی «معمولیه» ه وا له کاتی بانگه‌یشتندا به دوا وشه ی «پوور» دا دهرده که ویت و دهیکاته «پووری». ئەم فەرکردنه ی نیوان نیر و می لهم حالته‌دا وه‌ها ئاسان نییه وه‌ک که له کۆبوونه‌وه ی «ئه‌حمه‌د، فاتم - پوور، شوان» دهرده که ویت چونکه هه‌موو جارن وشه ی کوردی نیرایه‌تی و مییایه‌تی خۆی به ئاشکرای نانویتیته. زه‌حمه‌تی فەرکردن به لایه‌نی «نیر، می» له وشه ی کوردیدا له‌وه‌وه دیت که زوربه‌ی زۆرینه‌ی وشه‌کان له ریی بیستنه‌وه به نیر وه‌یا می دانراون بی ئەوه‌ی نیشانه‌ی تایه‌تی وه‌یا جووری وشه وه‌یا واتاکه‌ی بیکات به نیر یان می. له‌و شیوه ئاخوتانه‌دا که فەرقی نیرومی له حالته‌ی «معمولیه» دا ده‌کات ده‌بی بزانی تاک تاک و شه‌کان نیرن یان مین، هه‌رچه‌ند ناوناوه ده‌شی ده‌ستووریکه‌ی گشتی ره‌چاو بکریته وه‌ک هه‌ر ئیستا که بوته‌ی روون ده‌که‌مه‌وه:

سه‌یریکی ئەم رستانه‌ی خواره‌وه بکه:

• ده‌چمه شاری	• ده‌چمه ده‌شتی
• هاتمه بانی	• هاتمه حه‌وشی
• -	• هاتمه زووری
• -	• هاتمه بیلایی
• -	• هاتمه هه‌یوانی
• خانووچکۆله ده‌که‌م به به‌ردی	• خانووچکۆله ده‌که‌م به خۆلی
• خانووچکۆله ده‌که‌م به گلی	• خانووچکۆله ده‌که‌م به قوری
• چوومه سه‌ر دیواری	• چوومه ناو ئاوی
• به‌گه‌نمی تیرم کرد	• به‌نيسکئی تیرم کرد
• به‌برنجی تیرم کرد	• به‌نۆکی تیرم کرد
• چوومه قه‌ندیلی	• چوومه هه‌ولیری
• چوومه هه‌لگوردی	• چوومه که‌رکووی
• چوومه سه‌فینی	• چوومه سابلاغی
• چوومه کارۆخی	• چوومه به‌غداپی

له‌م نمونانه‌وه دهرده که ویت، به‌شیکه‌ی وشه‌کان بی هۆیه‌کی ئاشکرا له خۆوه نیرن یان مین: گل و به‌رد و دیوار و گه‌نم و برنج... نیرن. خۆل و قور و ئاو و نسک و نۆک... یش مینه‌ن. نمونه‌ی ئەم ته‌رزه وشه‌یه‌ی که‌وا بی هۆی ئاشکرا ده‌کرین به می وه‌یا نیر یه‌کجار زۆرن هه‌مووشیان ده‌بی له ریی بیستنه‌وه بزانی. به‌لام وه‌ک له سه‌روه‌وه دهرده که ویت ناوی هه‌موو شار و ئاوییه‌ک مینه، هی هه‌موو شاخیکیش نیره. سه‌یر له‌وه‌دایه دوو وشه‌ی «شار» و «گوند» خۆیان نیرن که‌چی ناوی شار و گوندیش مین.

لیره‌شدا یه‌ک تیبینی ورد پنیسته:

گوتمان ناوی «ئافره‌ت و شار و ئاوی» مینه و هی شاخیش نیره، له‌مه‌شدا گومان نییه، به‌لام که هاتوو ناویکی به ئەسل له به‌ره‌ی نیر حساب کرایته و مامله‌تی وشه‌ی نیری له‌گه‌لدا کرایته و دواتر بو مینه به‌کارهاتیت و جاری له‌بیران نه‌چوویته‌وه که به ئەسل نیر بووه، هه‌ر مامله‌تی کۆنینه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کریت و نیشانه‌ی مه‌عمولیه‌تی نیری بیوه ده‌لکی. به‌نمونه، وشه‌ی «بنار» له به‌ره‌ی وشه‌ی نیرینه‌یه، به‌و بییه ده‌گوتری: «له‌ده‌شتی راوم ده‌کرد دواتر چوومه بناری» ناگوتری: «چوومه بناری». جا که کیژیک ناوی نرا «بنار» خه‌لکه‌که هه‌ر وه‌ک جارن مامله‌ت له‌گه‌ل وشه‌که ده‌کن:

• به‌فاتمی ده‌لیم

- به گهلاویژی ده لیم
- به بناری ده لیم

وا ده زانم دواي کونبونو له کارهینانی ناوه که، ټویش وهک ناوی مینهی لی به سهر دیت، به لام لهو حاله تاندا که به ک ناو بو نیریش و بو میش له کار بیت زهحه تیکی ناخوش پهیدا ده بیت چونکه ټاخپوه نازانی وشه که بو کام لایان بیتاوه: رهنکه هر جاره به ریکهوت له کاری بهینیت. به نمونه ناوی «نیشتمان» بو کوریش و بو کچیش رویشتووه. به لای منهوه لهم تهرزه هه لکه وتدا ده بی یان فهرقی به کارهینانه که بکری یانیش ههردوویان مامله تی وشه ی نیرینه یان له گه لدا بکریت. له ریزماندا وشه به ټسل و ټه ییکی هه یه بو هه موان، که ویسترا حاله تی تایبه تی بدریتی شتیکی بو ره چاو ده کریت، دیاره مییاپه تیش حاله تیکه به سهر وشه دا دیت هه وهک «معمولیه» یش هه حاله ته.

له م بهینه دا وشه ی وها هه یه ناتوانم بریاریکی بو بده م:

«ههوره مان» – له سهره تاوه ناوی ټاواپی بووه و دواتر شاخه کهش به ووه ناو نراوه. که ټمه واپی وشه که له ریزی ناوی شار و گونداندا ده بیته می، له ریزی ناوی شاخانیسدا ده بیته نیر. ټو بلئی له حالی «معمولیه» دا نیشانه ی نیری بدریتی یاخود نیشانه ی می؟ ټایه بگوتری «ههوره مان» ده بینم «یاخود «ههوره مان» ده بینم»؟

له وهرامدا نمونه ییکی کونم به دهسته وه هه یه، تیشکیک بو سهر برسیاره که ده هاویژی ت: حاجی مه لا عه بدولا، له وهرامی نامه ییکی شیخ عومهری بیاره دا، به ییکی گوتوه ناوی «ههوره مان» ی تیدا هاتووه. هه رچهند له وهرامه که دا ټاشکرا نییه ټاخو مه به ست شاخی ههوره مانه یاخود ټاواپی ههوره مانه، به لام نامه که ی شیخ عومهر بانگه یشتنی حاجی مه لا عه بدولا ده کات: «بچیه کپوی ههورامانی پر نوور» له مه وه دهرده که وچ مه به ست له به یته که شاخی ههوره مانه. من لیره دا به یته که به رینوسوئی ټیستا که ی کوردی دهنوسمه وه، به و شیوه یی که له زاری جیلی پیش خو م بیستووه. دیاره له و کاته که به یته که ی تیدا هو تراوه ته وه نیشانه به سهر پیته کانه وه نه بووه، نیشانه ییکی من بیخه مه سهر پیته کانه وه کاری ټه م رو که یه. به یته که ټه مه یه:

به قوربان ههوره مان ی چون بینم
زه و زوورم نییه شاقاو هه لیم

پنده چی سه لیه ی زمانشناسی وای کردووه شاعیر وشه ی «ههوره مان» بداته وه به و سهر چاوه یی که لیوه ی هه لقیوه، ټه ویش ټاواپی نه ک کیو، بو یه وشه که ی له به ره ی مینه حیساب کردووه. جا ټه گه ر ټم نمونه یی بکه ین به به ره وانی برسیاره که ده بی لهم تهرزه حاله تاندا نیرایه تی و مییاپه تی وشه بدهینه وه به یه که م شیوه ی له کارهینان، چ بو می بوو بیت و چ بو نیر.

ټم لایه نه به ته وای له حاله تی «مضاف الیه» شدا دهرده که ویت:

- کراسی بارامی
- کراسی فاتمی

حاله تی تریش هه یه له م بابه ته.

خوینەر دەبینی ئەم جوداوازییەى نیوان وشەى نیر و وشەى می، لەو شیۆه ئاخاوتنانهدا که بایهخ به زیانهندی¹⁶ وشه له حاله تی «معمولیة» دەدن، چ فەرق نییه له گەل جوداکردنەوهی «قال، قالت» ی عەرەبی و her, his ی ئینگلیزی، هه له تیدا کردنیسی وهک ئەو هه له یه یه که له زیانهندی وشەى عەرەبی و ئینگلیزی بکریت.

له شیۆه ئاخاوتنی سلیمانی ئەم بینه و به ره یه ی حاله تی «معمولییهت و زیانهد» به سه ر چوو و چ نیشانه ییک به «معلمول» هوه نانووسیت تاکوو خه یال بو ئەوه بروا ئایه نیشانه ی وشەى نیر چۆن له هی می جودا بکریته وه، به مه شدا به شیکی سه ختی و زه حمه تی ئاخاوتن له یه خه ی ئەو شیۆه ئاخاوتنه بوته وه. به لام دوو تیبینی بنجی له وهدا ده کریت:

تیبینی یه که م ئەوه یه، که نه مانی دیارده ییکی ریزمانی له شیۆه ئاخاوتنیکدا ناتوانی بریاری نه بوونی دیارده که ده رچوینیت، بگره ناتوانی هه له بوونی دیارده که ش سه پینیت، به پیچه وانه: له رووی بوون و نه بوون و هه له و راستیه وه ئەو دیارده یه ی که له به شی هه ره زۆری ئاخاوتنی زمانیکدا به رچاوه، ئەوه یان بنجیه، که بنجیش بیت راستیشه [پنی ناوی بلیم «هه یه» چونکه هه بوونه که ی به ولای به ده ییه وه یه] به تابه تی که نه مانی دیارده که له له هجه ییکی زمانه که دا به هوی لیسوان و لیقرتانه وه بیت ده شراین زمانی کوردی گه لیک ئاماده یه بو لیکور تکر دنه وه و لیقرینه وه. ئەو له هجه یه ی که ده ستووریکی زمانه دایکه که ی لی کورت کراوه ته وه هه ره ئەوه نده ریگه یه ی له به ره که بلی نه مانی ده ستووره که نیشانه ی به ره و پیش چوونی له هجه که یه نه ک هه له بوونی ده ستووره که.

تیبینی دووه م ئەوه یه، ئەگه ر سه لماندمان لیسوان و کورتبوونه وه به لگه ی به ره و پیش چوونی زمانه، ده بی بشسه لمینین که هه موو ئەو تابه تانه ی که له شیۆه ی ئاخاوتنی سلیمانیدا هه یه و له له هجه کانی دیکه ی کوردیدا نین به لگه ی به ره و پیش چوونی ئەو له هجانن چونکه نه بوونیان بوته هوی کورتبوونه وه و ئاسانبون. ئەمه ش قسه ییکه بو هه ر لاییکی حساب بکه یت تابلیت سافیلکه یه چونکه په سه ندی و ناپه سه ندی ده ستووراتی زمان به تاکه پارسه نگی «کورتی و ئاسانی» هه لئا کیشریت. ره نگه حاله تی وه ها زۆر بی که «کورتبوونه وه و لیسوان» سه ربکیشیتته وه بو هه ژاری نه ک ده وه له مه ندی زمانه که چونکه له وانه یه سوانه که که ره سه تی ته عبیری له کیس دایت.

به نمونه ی روونکردنەوه ی مه به سه ده لیم، هه بوونی راناوی نیر و می بو که سی سیهم له شیۆه ئاخاوتنی کرمانجی سه روودا یاریده ی کورتکردنەوه ی ئەو رستانه ده دات که پیوستن بو ده رخستنی لایه نی میایه تی و نیرایه تی که سه که ی سیهم. چیرۆکیکی عەرەبی ئەم عینوانه ی به سه ره وه بوو: «یهواها و تهوا» سه یری بوونی نیشانه و راناوی تابه تی بو نیر و می چه ند ریگه ی له به ره هه نگاوی نووسه ردا کورت کردۆته وه. ئەم عینوانه له کرمانجی سه روودا به ئاسانی و به کورتی نیشانه ی ده برینی هه یه که چی له کرمانجی خواروودا به هیچ جۆریک مومکین نه...

ئەم نمونه و نمایشخانه به شی ئەوه ده که ن بیرمان به ره و بوونی «اعراب» له کوردیدا بچیت، خو ئەگه ر خه ریکی هه موو گوشه ییکی زمانه که مان بین ده بینین گه لیک ورده ده ستووری وه های تیدایه، ره نگه به ولای ئیعرابه وه بیت له لایه ن رپیبردن و هه له تیدا نه کردنه وه. گه ر بگه ریته وه بو کتیبی «چه ند حه شارگه ییکی ریزمانی کوردی» (نووسینی مه سه وود محمه د، له چاپکراوه کانی کۆری زانیاری کورد 1976) باسیکی ده خوینته وه به ناوی «فیعلی انتقالی پیچه وانه» که ووتۆته نیوان لاپه ره کانی 61-77 له و کتیبه دا. نه ختیک سه رنج له و باسه بگریت ده بینیت هینده ی بابه ته هه ره سه خته کانی ریزمانی عەرەبی ئەویش سه خته، بگره سه ختیشه و ره نگه به لای بیگانه ی زمانی کوردیه وه له مه ته ل داخراوتر بیت.

جاری تیبینی تر زۆر ماون نادروستی ئەو گوته یه مان بو به دیار ده خات که ده لی وه کیه کبونی قسه کردن و شیۆه نووسینی ئەده بی له زمانی کوردیدا دیارده ییکی په سه نده، به لام من لی ره به دواوه ته نها له جه ند خالیکی ئەو تیبینیانه ده دویم:

خالی یه کهم

هیچ زمانیک نییه لهسه رِووی زهوی شیوه ئهدهبیه کهی و قسه و گفتوگو عادهتیه کهی وه ک یه ک بن. ئه و نووسینانهی که بریتین له راگویتنی قسهی عادهتی بۆ سه رِووی کاغز ناگاته ئه و پلهیهی پیی دهلین شیوهی ئهدهبی. ئه م قسهیهش بهر له من زۆر کهس کردووینانه، هیندهش راست و پروونه هه ر دهلینی بهلگه نهووسته چونکه ناچیته هیچ حیساییکی بهر یوجیوه زمانی مامهله تکرندی نرخه ته ماتهی بازار وه ک ئه و زمانه بیت که له پرسپاره سهخت و ورد و قووله کانی فهلسه فی و ئهدهبی و هونه ری ... و هتاد ده کولیته وه.

بابایه کی ته ماته کر و په نیر فروش خه ریکی کاریکن هه ر به قهده ر خه ریکبوونی قه له بازه له به دزینی په نیره وه و وردبوونه وه و قوولبوونه وهی پی ده ویت ئیتر چون ده شی زمانی ده مه ته قه کردنی کر یار و فروشیار له سه ر نرخه په نیر و ته ماته وه ک ئه و زمانه بیت که گروگال و ورینه قوول و ته ماوییه کانی ناخی دهروونی شاعیر و فه یله سووف و هونه رکار ده لیته وه.

زۆر جارن خه یالی هینده کیوی و وش و قوتاخ له ئاسوی پر وه هم و ورینه ی فه یله سووف و شاعیر شه به نگ ده به ستی هه رچی فه ره نگه ئه ده ب و زانست و ته کنیک هه یه ناتوان ته عبیری لی بده نه وه چ جایی زمانه سافیلکه کهی «کاکه رۆزباش و براله گیان خوش...»!

ده بی ئه وه شمان له بیر بی، تیهه لکشانی ناخیوهری ئه دیب و زانا له شیوهی ناخوتن چ که مایه تیه ک ناخاته سه ر زمانی بازار ی. هه ر وه ک گه ییشتنی «دارا» به پله ی گه نجایه تی چ ساوایان عه ییدار ناکات له وه دا که جار ی ساوان. هه ر که سه و هه ر شته و هه ر بابه ته جی و ری و کات و قوناعی خوی هه یه و هیجیان جیی ئه وی تر ناگر نه وه هه رچه ند یه کینکیان له وی تر هه لکشواتر و وه یا جواتر و ریکویکتتر بیت.

خالی دووه م

باو بوونی نووسینی ئه و شتانه ی له ده مه وه ده ردین له سه ر شکلی خویان بی ئه وه ی بخرینه سه ر قالبی ئه ده بییه وه ده ردی هه ره کوشنده ی زمانی نه ته وایه تی و زبانی رۆشنییری گشتی میله ته: تا ئه و رۆزه ی نووسه رانی میله تیک ده گن به و پله یه ی که زوره یان به شیوه ئه ده بییه کی وه ها ده نووسن جودا بیت له له هجه کانی ناوچه یی و ناخوتنی عاده تی، ناتوان بلین که وتووینه ته سه ر ریبازی راست و دروستی رۆشنییری و گه شه پیکردنی زمان و ئه ده ب و زانست و هونه ر و ... هتادی نژاده که مان.

هه ر زمانیکی پیشکه وه ی ئه م دنیا یه بکه یته به نموونه ی به راورد کردن، ده بینی شیوه ئه ده بییه که ی جودایه له هه موو له هجه کانی ناخوتنی. نه ک هه ر ئه مه نده و به س، له نیوان ئه و میله تانه ی که زانست و ته کنیک تیپاندا ره گی داکوتا وه و هه ر بابه ته زانست و ته کنیکه ی قالبی تاییه تی خوی بۆ خوی هه لئاوه دیارده ییکی نه وره س سه ری هه لئاوه که بریتیه له وه ی هه ر بابه ته زمانیکی سه ربه خوی خوی پیکه یناوه و زۆر بیگانه یه له زمانی بابه ته که ی تر.

ده توانم بلیم ئه م دیارده یه له نیوان رۆشنییرانی میله ته پیشکه وتوووه کاندایه خه ریکه شیوه ی «ملویه سامراء» وه برگریت له و پرووه که به ره و پیش چونیان چه ندین نهۆمی یه ک له سه ر یه کی شیوه ی ته عبیری دروست کردوه که له ویدا باسی وه ک یه کبوونی زمانی ئه ده بی و ناخوتنی بازار ی نه ک یه ک جار بگره ده جارانش ئیفلاسی کردوه.

ئیمه ی کورد له م مه یدانه شدا پتر له میله تانی رِووی زهوی که مبه ره بووین چونکه میژوو ده رگه ی ئه و به هه شته ی له روومان داخست که شیوه ییکی ئه ده بیمان هه بی (وه ک عه ره بی و ئینگلیزی و فارسی و فره نسه یی...) هه موو کورد زمان تی بگات...

خالئ سټټهه

له يه كهه و دووهم سه رټره. ټهه كه سانه ي وا به ره هاي و به و په رې دلنبايه وه شانازي ده كه نه به يه كهووني شټوه ټاخاوتن و نووسيني كورد ي هټچ له وه ټاگادارنن كه قسه كه يان ته نها له ټاست خود ي خويان به راست ده گه رې چونكه به رټكهوت شټوه ټاخاوتن ي سلټماني له كوردستاني عيراقدا بووه به شټوه نووسيني ټه ده ي كورد ي عيراق، له بهر ټه مه ده شي بگو تر ي شټوه ي نووسين و ټاخاوتن به نيسهت خه لقي سلټمانيه وه، تا راده بيك، له يه كتر نزيكن له وه به ولاوه نووسه راني ده ره وه ي سلټماني به شټوه بيك ده نووسن كه قسه ي پي ناكه ن، به شيكي زوري كورد زمانيش نه ك هه ر قسه ي پي ناكه ن بگره ټيشي ناگه ن، هه ر وه ك كه نووسه راني سلټماني له نووسيني كورده كاني سوقيهت ناگه ن. ټه گه ر ټه وه كه سانه ناچار بووبان به شټوه ي كرمانجي سه روو وه يا هه وره مان بنووسن هه رگيز به دلپاندا نه ده هات بلټن ټيمه ټه وه ده نووسين كه به زمان ده ر ي ده برين.

ټهه خاله ي سټټهه مه، ده رگه به رووي و توويژيكي كورټيله ده كاته وه: په ره سه ندني نووسين به و شټوه يه ي كه له سلټمانيه وه سه ر ي هه لداوه نه ك هه ر ديارده يكي سازگاره و به س، به لكوو تاكه رټبازي په سه ند و دروستيشه له بهر ره وتي رو شنبيري كورديدا چونكه ټه گه ر ټهه شټوه يه په ره نه ستيني ده كه وينه سه ر چارشه قاميك كه نازانين بو كويمان ده بن. ټهه راستيه، به دوا خاله كاني سه ره وه دا، دوو داخوازي له نووسه راني كورد ده كات:

داخوازي يه كهه هه ولدانه بو ده وله مه ندر كوردي ټهه شټوه يه به و بزيو و كه ره سه ته يه ي كه له شټوه ټاخاوتنه كاني ديكه ي كورديدا هه يه و له له هجه ي سلټمانيدا نيه چونكه ټه گه ر ټهه هه وله نه درټ شټوه ټه ده بيه كه مان خوي داده برټ له دا يكي خوي ياخود بابلټم به ر له كاتي خوي دهه له مه كي دا يكي هه لده گريټ.

لټره دا نمونه ييكي چونه تبي ده وله مه ند بووني زماني ټه ده ي به هو ي وه رگرتني خوراك له ټيكر اي زمانه دا يكه كه ده خه مه م به رچاوي خويته ري كورد، نمونه كه ش له زماني فارسويه ده هينمه وه كه يه كيكه له و خيزانه زمانه ي كورديش ده گريته وه:

له كوټايي لاپره 251 و چه ند دټريكي سه ره تاي لاپره 252 ي به رگي يه كه مي كټبي «مجموعه مقالات» ي «ماهيار نواي» ماموستا و سه رو كي «مؤسسه آسيابي» له دانشگه ي شيراز، ټهه راستيه ده خو نيتته وه:

«درست است كه زبان فارسي دري اصلا زبان فارس يعني گویش ایرانی جنوب غربی است، اما نبايد فراموش كرد كه گویشهای ديگر ایرانی، از همان آغاز، در غنايي ان سه م بسزائي داشته اند. اين زبان بواسطه رسمي بودن و بكار و فتنش در مدت هيجده نوزده قرن در تمام ايران و در دربارهاي موخلف شاهنشاهان و پادشاهان محلي، از ديگر گویشهای ایرانی واژه ها و تعبيرها و اصطلاحهاي گرفته و غنيت ر شده است».

«نويسينده و شاعر بلخي و خوارزمي و مروزي و سغدي و پيشاوري و هريوي و طوسي و نيشاپوري و سگزي و رازي و شيرواني و گنجه اي و اسفهان ي و خوزي و كرمان ي و بلوچي و ديگر شهرهاي ايران همه از واژه ها و اصطلاحات گویش محلي خود مشت ي بدان افزوده و انرا بيش از بيش غني ساخته اند».

ټه مه ش وه رگيراني نووسينه فارسويه كه به بو سه ر كوردي:

«راسته زماني فارسويه ده ر ي له بنجا زماني فارس واته گوته ي ټيراني باشووري روژاوايه، به لام ناي له بير كه ين كه گوته كاني تري ټيرانيش، له سه ره تاوه، له ده وله مه ند كوردي ټه ودا پشكيكي نر خداريان هه بوو. ټهه زمانه [مه به ست: زماني فارسي ده ر ي - مه سه وود مه مه د] به هو ي ره سمبوون و به كار هيتاني له ماوه ي هه زده نوزده سه ده دا له سه رانه سي ټيران و له ده ر باره جودا كاني شاهنشاهه كان و پادشاكاني ناوچه يي، له گوته كاني تري ټيراني وشه و ته عبير و زاراوه ي وه رگرتوه و ده وله مه ند بووه».

«نووسەر و شاعیری بەلخی و خوارزمی و مەروزی (مەرووی) و سوغدی و پیشاوەری و ھیریوی (ھیراتی) و توسی و نیشاپوری و سەگزی و رازی (خەلقى رەی) و شیروانی و گنجەیی و ئیسفەھانی و خوزی و کرمانی و بلوچی و شارەکانی تری ئێران ھەر یەکەیان لە بیزە و زاراوە و گوتهی ناوچەیی خۆیان مستیکیان خستۆتە سەر ئەو و پتر لە جاران دەولەمەندیان کردووە».

کە چاویک بە بەرگی چوارەمی کۆر، 1976 دا، بگێڕیتەو دەبیت لە ژێر سەرەباسی «رێتووسی کۆر» بە پەراویز لە لاپەرە 241 تا لاپەرە 249 بۆ خۆیتەری کوردەم روون کردۆتەووە کە ئەو دەرفەتەیی بۆ زمانە پیشکەوتووکان رێککەوت لەویدا کە شیوە ئەدەبیەکیان خۆی دەولەمەند کرد بە بژیوی و کەرەسەیی ھەموو لەھجەکانی ئاخوتنی ناوچەییان، ئەم دەرفەتە بۆ زمانی کوردی رێک نەکەوت و شیوەی نووسینی ئەدەبییمان لە کوردستانی عێراق لەسەر تاکە شەتلی لەھجەیی سلیمانی ھەلی داوە بچ ئەووی توانیبیتی وەیا بۆی رێک کەوتبیت لە ھیچ یەکە لە لەھجەکانی تری کوردی خۆراکینکی دەروەیی ھەناوی خۆی وەرگریت.

چاری ئەم ناتەواوییە بەو دەکریت کە نووسەرانی کورد، بەتایبەتی خەلقى سلیمانی، گۆیستی ھەموو شیوە ئاخوتنیک بین و چی تیااندا پەسەندە لە وشە و زاراوە و جۆری تەعبیر مۆتوربەیی بکەن لە شیوە نووسینی ئەدەبییمان خۆ دیاریشە گۆیستبوون کارێکی ئاسان نییە لەبەر ئەمە پیوستە خۆشامەدی بکری لە بلاوکردنەووی بەرھەمی ئەدەبی و فۆلکلۆری بەو لەھجانە، نەک بە نیازی جی لەفکردن بە شیوە ئەدەبیە رێککەوتمان بەلکوو بۆ ئەووی نووسەرانی کورد بزانی چ سامانیک لە تیکرای زمانی کوردیدا ھەیە و بتوانن شیوازیان پێ دەولەمەندتر بکەن. ھەر دەنگ و سەدایە کیش پێچەوانەیی ئەم ھەولە بەرز بیتەو، بەلای باوەری منەووە یا لەبەر «تەعب» ە یا لەبەر کوردەغیرەتیە یا لەبەر نەزانینە یا بە نیازی دوشمانیەتیکردنە لەگەڵ زمانی کوردیدا.

دەبی ئەدەبی کورد ئەووە بزانی، شادەمارەکانی ئاخوتنی کوردی پلەیی خوار و ژوور و بەرەوپیشت چوون و وەستانیان ئەووەندە فەرەقی نییە یەکیکیان بکاتە «سۆجەر» و ئەوتیریشیان «لیقی». خەلقیش کە واز لە لەھجەیی ناوچەیی خۆی دیتیت و ئەرکی راھاتن بە شیوەییکی تر ھەلەگریت بۆ بەرەوپیشتچوونی سەقافەتی نەتەواوەتی و پتەوترکردنی زەویی ژێر پنی میللەتەکی ئەو لەخۆبووردنە دەکات نەک لەبەر دانھێنان بە پەستیوونی لەھجە ئاخوتنی خۆی لەچاوە لەھجەییکی تر. نابێ ھەرگیزاوە ھەرگیز ئەو تەرزە گیانەیی بەرەتەسکی ناوچەپەرستی لە پەرەپێسەندنی لەھجەیی ئەدەبیی یە کگرتوومان بە کار بیت.

کوردیک کە ھات خۆی ھەلەداتەووە بەسەر کوردی دیکەدا بەووی کە لەھجەیی ئاخوتنی ئەو بەگژادترە ھەر بەجاری رێ گلەییکردن لە ستەمی بیگانە بەرووی خۆیدا دادەخات، لە ھەمان کاتیشدا بانگھێشتنی کوردەکی تر دەکات کە ددان چیر کاتەو بە شیوە ئاخوتنی خۆیدا چونکە لەو ماملەتەیی وازھێنان لە لەھجەیی دایکزا بۆ لەھجەییکی دیکە، کابرای وازھێناو، بەتەمایە ئافەرینی لێ بکریت، دەنا پەندە مەشوورەکی فارسیی بەدەنگ دیت کە دەلی: «سنگین نشوم سبک چرا» - «کە گران نەبم بۆچی سووک بم».

وێرای پیوستبوونی ئەم دەولەمەندکردنەیی شیوەی نووسینی سلیمانی بەو خۆراکە زمانییە کە لە لەھجەکانی دیکە کوردیدا ھەیە، دەبی ئاگاداری لایەنیک تری یە کجار گرینگ بین کە ئەویش ھەر بریتیە لە ھەولدان بۆ بەرەوپیشت بردنی شیوەی ئاخوتن و نووسینی ئەدەبییمان بەلام ئەمجارەیان لێ زیادکردن نییە، بە پێچەوانەو، مشتومالدان و ھەلپەرداوتن:

ھەموو شیوە ئاخوتنیک ناوچەیی ھەندیک تاییەتی خۆی ھەیە کە لە شیوەکانی دیکەیی زمانەکاندا نابیتیت. وا دەبی بەشیکی کەم یان زۆری ئەو تاییەتیانە لە ئاکامی ھەلە تیکەوتن وەیا دوور کەوتنەو لە دەستووری زمانە دایکە کە پەیدا بوو. لەم حالەتانەدا پیوستە ھەول بەریت بۆ پاککردنەووی شیوەی ئەدەبی لەووی ھەلەو وەیا دوور کەوتنەو یە لە دەستووری راست و دروستی زمانە کە بە تیکرای.

هه‌لبه‌ت که شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بووه به بنه‌مای زمانی ئه‌ده‌بیمان ده‌بی خه‌ریک بین قه‌له‌مه‌کانمان رابینین به خۆ‌دزینه‌وه له نووسینی ئه‌و شتانه‌ی که له شیوه‌ی سلیمانیدا، دژی ده‌ستووری ره‌سه‌نی زمانی کوردی، خۆیان سه‌پاندووه.

بیگومان ده‌ستینیشانکردنی ئه‌و شتانه‌ی که له شیوه‌ی سلیمانیدا پشت له ده‌ستووری زمانی کوردین خۆ خه‌ریککردنیکی باشی ده‌وێت له لایه‌ن ده‌سته‌ییکی لیژانه‌وه. دوا‌ی ئه‌و ده‌ستینیشانکردنه‌ش ده‌بی بزانداری کام «جیگر» راسته بو ئه‌وه‌ی ئه‌ویان بخه‌ریته جیگه‌ی هه‌له‌که‌وه. ناوناوه وا ده‌بی زوربه‌ی له‌هجه‌کانی ده‌ره‌وه‌ی سلیمانی یه‌ک جو‌ر به‌کاره‌ینان هه‌به له جیگه‌ی ئه‌و هه‌له‌یه‌دا. له‌م حاله‌ته‌دا پتویسته یه‌کسه ئه‌و به‌کاره‌ینانه گشتیه‌ بیه‌ «جیگر». ئه‌گه‌ر ئه‌و جیگره گشتیه‌ش ده‌ست نه‌که‌وت ده‌بی راستین به‌کاره‌ینانیک ناوچه‌یی بکری به «جیگر»، ئیتر هی هه‌رکوێک ده‌بی با بی.

لیژنه‌دا چه‌ند نمونه‌ییک ده‌هینمه‌وه له‌وانه‌ی پتویسته نووسه‌ران خۆیانی لی بدزنده‌وه:

- تیا: ئه‌مه کورتکراوه‌ی «تیدا» یه، له‌وه‌وه‌ش هاتووه که خه‌لقی سلیمانی ده‌نگی «د» له‌و ته‌رز هه‌هه‌دا ده‌سووتین. دیاره وشه ره‌سه‌نه‌که راسته و په‌سه‌ندتریشه، زوربه‌ی کورده‌واریش به‌کاری ده‌هین.
- پیا: ئه‌میش کورتکراوه‌ی «پیدا» یه و چی له‌باره‌ی «تیا» نووسرا له‌باره‌ی ئه‌میش هه‌ر راسته.
- تیا: ئه‌میان له‌بری «تیدا» به‌کاری دیت و یه‌کجار له‌بنجی خۆی دوور که‌وتوته‌وه. ته‌نانه‌ت به‌سه‌ر ده‌ستووره ناوچه‌یه‌که‌ی سلیمانیش ناکه‌وی که ده‌نگی «د» ده‌سووتینی چونکه رواله‌تی وشه‌که وا راده‌گه‌یه‌نی که له «تیدا» وه هاتیب، ده‌شزانین شتی وه‌ها به‌زاری کورده‌نا هاتووه.
- له‌منا: مه‌به‌ست «له‌مندا» یه، هه‌روه‌هاش «له‌ئه‌وا، له‌ئه‌وانا...» دا ده‌نگی «د» سوواوه. ئه‌م به‌کاره‌ینانه جگه له‌وه‌ی له‌ته‌ک به‌کاره‌ینانی دروستی کورده‌دا لاسه‌نگه، هه‌ر له‌شیوه‌ی سلیمانیشدا لاسه‌نگی‌وونی ده‌رده‌که‌وێت که هاتیت وشه‌که‌ت خسته ریزی هاوه‌له‌کانی خۆیه‌وه: دوو راناوی «ئیمه، ئیوه» به‌ بزوتنی «ه» کو‌تایان دیت و ناهیلن داله‌که‌ی «دا» یان لی بسووت. ده‌لی: «له‌ئیه‌دا، له‌ئیمه‌دا» هه‌رگیز ناکری بگوتری «له‌ئیه‌وا، له‌ئیمه‌ا»... هه‌روه‌هاش راناوی «تو» به‌ بزوتنی «و» کو‌تایی هاتووه ئه‌ویش داوا‌ی مانه‌وه‌ی داله‌که‌ی ده‌کات و ده‌گوتری «له‌تودا» راناوی «ئه‌و» کو‌تایی به‌ ده‌نگی «و» هاتووه به‌لام له‌ویدا واوه‌که بزوتن نییه و Consonant ه بویه مومکینه بگوتری «له‌ئه‌وا».

قرتانی ئه‌م «د» ه له ئاخاوتندا چ ئیعتیرازی لی ناگیریت هه‌روه‌هاش که کیشی شیعرا داخوازی قرتانه‌که‌ی کرد، له‌وه‌به‌ولاوه قرتانه‌که ده‌بیه‌ ده‌ستوورشیواندن. یه‌کیکی وه‌ک نالی له‌ شیعرا «تیا» و «ئه‌ودا» ی به‌کار هیناوه:

په‌چه‌یی په‌رچه‌می و پرچی سیا
هه‌ر ده‌لیی مانگه‌شه‌وه کولمی «تیا»

ته‌به‌سسوم ده‌رده‌خا حوققه‌ی ده‌می جه‌وه‌هر له‌ نیو «ئه‌ودا»
به‌لی مسقاله‌ زه‌رره‌ زاهیره‌ جلوه‌ی له‌ پرته‌ودا

حاجی قادری کو‌یی «له‌میرغوزارا» و «له‌شه‌وا» ی به‌کار هیناوه له‌ جیاتی «له‌میرغوزاردا» و «له‌شه‌ودا»

نیرگز له «میرغوزارا» ده‌زانن به‌چی ده‌چی
بنواره ئاسمان «له‌شه‌وا» عه‌ینیه‌ی ئه‌وه

هه‌رچی دایکی له‌ شیوه ئاخاوتنی سلیمانی بقرتی ده‌بی له‌ نووسینی ئه‌ده‌بیماندا بگه‌ریته‌وه شوینی خۆی، چونکه ئه‌م دالانه له‌ زوربه‌ی ناوچه‌کانی کوردستاندا ماون و پاشماوه‌ییکی زیندوو و شه‌رعی زمانه‌که‌مانه.

- دهر به ننگ، ئه فه ننگی، یانگزه، دوانگزه: دهنگی گافی «دهر به ننگ، ئه فه ننگی» له داله وه هاتوو، هی «دوانگزه، یانگزه» ش هه له ییکه له قورقور اگهی ئه و که سانه وه هه لقولیه که به کاریان دههینن و چ په یوه ندیان به زمان و دستوو ره کانیانه وه نییه. گۆرینی ئه م دهنگانه شتیک نییه به هیچ کلوجیک پشتگیری لی بکری. وازی هینانیسی خاترا نهی تیدا نییه چونکه وازهینانه له هه له ییکی بی پیچوپه نا.
- نوستیوومایه: ئه م ریژه به شیوهی «ئینشائی» یه ده که ویتته به رانه ر رابردووی دووری خه به ری «نوستیووم». له زۆرینهی ناوچه کانی دهره وهی سلیمانی [به شی کرمانجیی خواروو] ده لێن: «نوستیووبام» دیاره ریژه که له دوو کهرت پیک هاتوو:

- کهرتی فیعلی بنجی «نوستن»

- کهرت فیعلی یاریده دهر له شیوهی ئینشائی «بوون»

به شی هه ره زۆری کوردی ئه م شیوهیهی ئینشائی فیعلی «بوون» ده که نه «بووبا» نه ک «بووبایه». له بهر ئه مه ریژهی ره سه ن و ریژمانیی رابردووی دووری ئینشائی له «نوستن» ده بیته «نوستیووبام».

ئه م بۆچوونه له باره ی فیعلی تیپه ریشه وه هه ر راسته. به نمونه: له سلیمانی ده لێن «گرتیوومایه» له ناوچه کانی تر دا ده لێن «گرتیووبام» به لام واده بی جینگۆر کچی به راناوه لکاوه که ده که ن و ده لێن «بمگرتیووبا» له مه شدا مه به ستیکی تایبه تی قسه کهر ده که ویتته ناو وه شه که [ده شگوتری: «گرتیام»، «بمگرتیا»].

هه موو ئه و ریژه فیعلانه ی که له بنه رته دا فیعلی یاریده ری «بوون» یان تیدا به ده بی به پیی ده ستوو ری ریژمان ده نگه که ی «ب» تییاندا بیاریژریت. جا ئه گه ر به لای نووسه ری سلیمانییه وه ئه م کاره زه حمه ت بی دیاره به لای نووسه ری شوینی دیکه شه وه شیوه که ی سلیمانی زه حمه ته، سه ره رای زه حمه تیش له ده ستوو ریشی لاداوه. له بهر ئه مه ده بی هه ر نه بی هه ردوو شیوه به راست داندری نه ک ئه وه ی ره سه نه تیبرد ری [ته ماشای لاپه ره کانی 185-199 ی کتیی «ریژمانی ئاخواتنی کوردی به پیی لیکۆلینه وه ی لیژنه ی زمان و زانسته کانی» - چاپکراوی کۆر 1976 بکه].

- بلێره وه: ئه مه له جیاتی «بلێوه» یه. که س نازانی ئه م دهنگی «ر» ی لاواز له کوپیوه په ریوه ته نیوان فیعله که و پاشگره که ی «وه» وه. هه رچی فیعلیکی تری وه ک ئه میش هه یه له شیوه ئاخواتنی سلیمانی دا رییه کی لاوازی تینده تر نجیت. ده ستوو ری وه رگرتنی ریژه ی فه رمان (أمر) بریتییه له گۆرینی «د» ی نیشانه ی تاینده به «ب» ی نیشانه ی فه رمان و هه ندیک ده سکاری وه ک:

-	ده لی	بلی
-	ده چی	بچۆ
-	ده روا	برۆ
-	ده کا	بکه ... هتاد

ئیتیر بۆ ده بی له کاتی به کارهینانی پاشگری «وه»، «وه» له گه ل فیعلی فه رماندا رییه کی لاوازی بیته ناوه وه له حالیکدا نه له ریژه ی تاینده و نه له ریژه ی رابردوودا ئه م رییه دهرناکه وی؟

-	گوتمه وه	ده لیمه وه
-	چوومه وه	ده چمه وه
-	رۆیمه وه	ده رۆمه وه
-	کرده مه وه	ده که مه وه

کوردیکی دهرهوهی سلیمانی به فیروون و لاسایکردنهوه نهی به دلیدا نایهت لهلاوه رپیهکی لاواز بخوازیتتهوه بو ریژهی فهرمانی ئه و فیعلانه. وایزانه پیویسته نووسهری سلیمانی خوئی رابینیت بهوهی که بهسه زاری زوربهی ئاخوهری کوردیهوهیه.

- چوومهوهوانی، مالهوهوانی: ئه «وانی» یهش له هه موو حالاندا شتیکی زیادهیه و تایهتی ناوچهییکی بهرتهسکی ئاخواتنی کوردیه، ناشی بکریته سه ربار له شیوهی ئه ده بیمان.

من له م نووسینه دا به م نمووانه واز دههینم له دریزه پیدان، بهلام دهی لیرهدا شتیکی یه کجار گرنگ به خوینتهری کورد بلیم که تا ئیستا هیچ ئیشاره تیکی بو نه کراوه، هه رچه ند یه کیکیشه له تایه تیه هه ره بنجیه کانی زمانی کوردی.

به شی هه ره زوری چوئیه تیی نووسینی ئه ده بی له زمانه پیشکه وتوووه کانداهه نه یه ک شیوهی راستی لی پهیدا ده بیته، که له وهت لادا ده که ویتته هه له وه. زمانی کوردی ئه م خاسیه ته ی «تاکرپاز» ی تیدا نییه چونکه گه لیک جارانه له ده برپینی واتادا، پتر له ریگه ییکی راست و دروست له کوردیدا په یدا یه. به نمونه: ریژهی کاری کارابزر (صغة الفعل المبني للمجهول) دوو ریپازی سه ره خوئی دروستی هه یه، یه کیکیان هی کرمانجیی سه روو، ئه وی دیکه ش هی به شه کانی تری کوردستان. که س ناتوانی بلی رسته ی «هاته کوشتنی» هه له یه و هه ر «کوژرا» راسته. که بیته و به راوردی رسته کان بکه یته له گه ل زمانه کانی دیکه دا ده بینی «هاته کوشتنی» له گه ل He was killed ی ئینگلیزی و «کشته شد» ی فارسی هاوده ستوورتره له «کوژرا». له و رووه وه هه ر سی شیوه کرمانجیی سه روو، ئینگلیزی، فارسی) به هوی فیعلی یاریده ره وه پیک هاتوون که چی «کوژرا» له گه ل «قتل» ی عه ره بی «اولدردی» ی تورکی له رووی دارشته وه ئاشناتره چونکه ریژهی کارابزر (مبني للمجهول) ی هه ر سی زمان (کرمانجیی خواروو، عه ره بی، تورکی) له ته نه ماده ی فیعله بنجیه که وه وه رگیراوه. له وهش به ولاره ریژه که ی کرمانجیی سه روو ناوانه هه ر له کونه وه و تا ئیستاش له شیوه ئاخواتنی خواروودا به کار هاتوو و به کار دیت، وه ک ئه وه ی که شاعیر به ر له په نجا سال ده لی

قه تعی مومکینه تاکه هه ودایی

ئه م ما که زور بوو له پچران نایی

ئه م رسته ی «له پچران نایی» شیوهی مه نفی «دیتته پچرانی» یه. گه لیک جارانه گویت لی ده بی یه کیک ده لی «فلان مه سه له نایه ته گوئنی، فلان شت له کرین نایی - له کرین دی...» ئه مانه هه مووی به کارهینانی ریژهی کارابزری کرمانجیی سه رووه.

نموونه ییکی دیکه له م بابه ته:

- ده گوئری: ده یاندیتم، ده مدیتن، ده ماندیتی، ده تدیتن.

- له به ره و باشووری که رکوک ده لین: ده میان دیت، ده یانم دیت، ده تمان دیت، ده مانته دیت.

ئه م دوو شیوه ئاخواتنه، له باری ئیستا که یاندا، له سه ر ده ستووری ریژمانی تایه تیی خو یان هه لستان و هه ر یه که یان به کیشی و ته رازووی خوئی راست و دروسته.

- ده گوئری: بیم گوئن، پیت گوتم، بییان گوئین...

- ده شگوئری: پیتانم گوت - پیتانم گوت (چونکه «پیمگوئن» بو کوی که سی دووه م و کوی که سی سییه میش به کار دیت)، پیمت گوت، پیمانان گوت...

ده بینی هه ردوو جو ره رسته کان له باودان و به پیی ده ستووری خو یان راستیشن، ته نانه ت شیوه ئاخواتنی خواروو ی که رکوک توانی بلی «پیتانم گوت، پیتانم گوت» که چی شیوه ئاخواتنی سلیمانی و سو ران و مو کریان بو هه ردوو ریژه

هەر دەلێ: «پیم گوتن» و ناتوانی کەسی دووهم و سێهەم لەیە کتر جودا بکاتەوه. لە رستەیی «پیم گوت» دا کەسی سێهەمی تاک بەرکارە بەلام دیارنە کەوتوو کەچی لە شیوە ئاخوتنی خوارووی کەر کووکدا دەگوتری: «پیم گوت» و راناوی کەسی سێهەمی تاک دیارە.

کورتەقسە لێرەدا ئەوویە پتر لە شیوەییکی ئاخوتن بەر دەستووری راست و دروستی زمان دەکەوێت. زۆر جارانی شێوە ئەدەبیە کەسی بەرەسەندووی ئەمرۆژانە کوردی هەرە پەسەندە کەسی نییە.

بەشی سێهەم – دەنگەکانی ئاخوتن: «یەک راستیی بزرکراو»

مەبەست لە دەنگەکانی ئاخوتن ئەوانەن کە لە ریتووسدا ئەلفوویی و قاف و شینیان بۆ کراوە بە نیشانە. ئەوانەیی لە بری وشەیی «دەنگ» وشەیی «پیت» بەکار دەهێنن کەرستەیی گوتوگۆ تیکەل بە کەرستەیی نووسین دەکەن چونکە ئەووی لە زارەوه دەردی ئەنگە نەک پیت.

گریمان نووسین لە بەیندا نەبیت و پیت و ریتووس جاری پەیدا نەبووبیت، خو خەلقە کە قسان دەکەن و پەکیان بە سەر شکلی ئەلفوویی Alphabet ناکەوێت. یەکیکی نەخوێندەوار کە دەئاخوێ ئاگای لەوه نییە نووسەرانی چۆن قسەکانی بۆ دەکەن بە نووسین، من و تۆش کە قسە دەکەین و بە نمونە دەلێین «بەرد» چەند دەنگیک لە زارمانەوه دەردی وشە کە پیک دەهێنیت نەک شکلی «ب، ه، ر، د».

عەرەبەکان لە کۆندا فەرقی نیوان دەنگ و پیتیان نەکردوو و بۆ هەردووکیان وشەیی «حرف» یان بەکار هێناوه. بگرە ئەم وشەییان بۆ «حروف القواعد» یش گوتراوه تەوه و گوتووینە «حرف العطف، حرف الجر... الخ».

بەهەمەحال ئەم چەند دێرە بە نیازی رەواندەوهی گومانیک بوون کە لەوانەیی بە دەوری واتای «دەنگ» هەوه رەشکەوپەشکە بە چاوی خیراخیون بکات چونکە نووسینە کەم لێرەدا باسی دەنگ دەکات و زۆر جارانی وشە کە دەهێنیتە ناوهوه بۆیە پیوستم زانی کە لە پێشەوه بلیم مەبەست لە دەنگ «دەنگی زمانی – صوت لغوی» چیه تاکوو لە هەر شویتیک وشە کە هاتە ناو نووسینەوه زیهنی خوێنەر بۆ ئەو واتایە بیاتەوه نەک دەنگی با و ئاو و تەیر و ئازەل و فیکە و لرخەیی سینگ و... هتاد.

تا ئیستا ئەووی خوێندبیتەوه لە بارەیی «دەنگ» بە تیکرایی وای راناندوو کە هەموو دەنگیکی زمانی بە هۆی هاتەندەری هەناسە لە سیه کانهوه، لە پیک قورگهوه بەرهه دەرهوهی زار دیت و بە هاریکاری زمان و پووک و مەلاشو و دان... شکلی خۆی وەرده گرت، ئیتر یەکیکیان دەبیتە لیبی – لووتی، ئەوی تریان زمانی – مەلاشوویی، سیه میان لیبی – ددانی... هتاد. کە ئەمە پتر پەیهندی بە فەسلەجهوه هیه نەک زمانەوانی.

زانستی زمان پاش دیاریکردنی شویتی دەربرینی دەنگەکان لە لایەن زانای «وظائف الأعضاء» هوه دەست دەکات بە لیکۆلینەوه لە تەسیری نزیکوون و لەیە کتر دووربوونی ئەو شویتانە لە نوقته نیگای ئاخوتن و پیکهتانی وشە و تیکهه لکیشرانیان... رەنگە زۆر لە راستی دوور نە کەوتبیتەوه ئەگەر بلیم قەساب لە زمانزان باشتەر شارەزایە لە خزمایەتی و نزیکی و دووری ئەندامەکانی ئاخوتن و قورگ و سپه لاک و بۆریهیی هەوا...

بەهەمەحال، هەلە کردن لە دۆزینەوهی شویتی دەربرینی دەنگەکان پەکی قسە کەر نایەخیت چونکە مرۆف بێ ماموستا لە خۆوه فییری ئاخوتن دەبیت، تەسیری ئەو هەلەیه لە حالە تیکدا دەبی کە نزیکی و دووری جیکهیی لیدەرچوونی دەنگیک لە یەکیکی تر پەیهندی هەبی بە یە کتر گۆرینەوه یان وهیا یە کتر کز کردنیان وهیا یە کتر لە ناو بردنیان چونکە رەنگە لەو حالە تەدا دەستووریک داندراپی بۆ ئالوگۆر و کزبوون و تیچوونی دەنگەکان ئیتر بە هۆی ئەو هەلەوه بینین ئاکامی

دەستوورە کە نەبەتە جی وەک ئەوێ بە هەلە بگوتری فلانە دەنگ و فلانە دەنگ شویتیان لە یە کتر نزیکە بەو پینە دەبی لە گۆریندا یەکیان بەوی تر بگۆدریتەووە کەچی لە واقعیدا گۆرینە کە لە گەل دەنگی سییەمدا بکریت.

من لیژەدا ئەم نمونە یەم بە مەبەستی روونکردنەووە هینایەووە نە ک لەبەر ئەوێ کەوا لە یە کتر نزیکیی شوینی دەبرینی دوو دەنگ هەمیشە وا دەکات یەکیکیان بەوی دیکە بگۆدریتەووە.

من لە بارە ی ئەوێ کە دەگوتری دەنگی زمانی بە هوی دەرھاتی هەوای هەناسە لە پیکی قورگ (حنجرە) هەو بە دەرهوێ زار و بە هاریکاری ئەندامەکانی ئاخوتن پەیدا دەبی دوو رەخنە ی زلم هە یە.

1- تەدەخولی پیکی قورگ (حنجرە) لە پیکھاتی دەنگی زمانی بریتی یە لەوێ کە «ئاوازە» پەیدا دەکات نە ک سەرلەبەری دەنگە کە. «ئاوازە» ش وەک من بزەنم لە سی حالەتدا دەردە کەوێت:

- حالەتی هەموو بزۆیتەکان [دواتر دەگەریمەووە سەری].
- حالەتی دەنگە ئاوازدارەکان، وەک: د، ز، ب، گ، ل، ر، ژ، ف، ر، ن، غ...
- حالەتی قورسکردنی دەنگ، وەک کە لە وشە ی «گەنم» دا دەنگی «ن» بە ناچاری قورسکردنیکی بەسەردا دیت بۆ ئەوێ بتوانی بەدوا ئەودا دەنگە کە ی «م» تەلەفوزی پی بکریت.

ئەم حالەتە ی قورسکردنی دەنگ ریزە ی زۆرە، لیژە بەپیشەووە لە بەشیکی گرنگی دووم [پروانە گوتاری «فونەتیک جیمان بۆ بکا؟» - بەشی یە کەمی بەرگی سییەمی گۆفاری کۆری زانیاری کورد، 1975 - بەتایبەتی لە لاپەرە 603 بەرەو دواووە].

لە نمونە ی وشە ی «گەنم» دەنگی «ن» کە قورس کرا بۆ خوی ئاوازدارە، قورسیش نە کرابایە هەر دەبوو ئاوازی هەبی، بەلام دەنگی «ج» لە وشە ی «پچر» دا قورس نە کريت ئاوازی ناییت. بە نمونە وشە ی «گەج» لە گەل خۆتدا بلیو و لەسەر «ج» هە کە بوەستە و قورسی مە کە، دەبینی هیج «ئاوازە» ی تیدا نییە.

من لە لیکدانەووە ی خۆمدا ئەم قورسکردنە م بە «بزۆین» دانەناووە چونکە بە وردبوونە دەردە کەوێت ناچاری و پە ک کەوتن بۆ دەنگەکانی ناو وشە ی دەهینی نە ک لە بنەرەتدا بەشیکی وشە کانه چونکە هەر لزوومت پی نەما دەرهوێتەووە. تۆ ناتوانی، وەیا زۆر بە زەحمەت بیت دە کری، لە وشە ی «پچر» دا سکوونی تەواو بخەیتە سەر دوو دەنگی «ج-ر» کەچی زۆر بە ئاسانی دوو دەنگی «س-ت» لە وشە ی «مست، راست، بست، خەست» دا دەوہستینیت، هەر دەبی بشیان وەشیتیت، هەر وەهاش دوو دەنگی «ر-د، ر-ت» لە وشە کانی «کورد، بەرد، پرد، هەلگورد - کەرت، جرت، فرت» بە سکوونی تەواووە دین.

لیژەدا دەبی بلیم هەموو دەنگی سەرەتای وشە ئەگەر بزۆیتی بەدوادا نەبەت دەبی قورس بکری. هەموو دەنگی کۆتایی وشەش دەبی بوہستیندری ئەگەر ئەویش هیچی دیکە ی پیو نە لکابی. ئەو دەنگەش کە بە ناچاری لە پیش دەنگی ترەو بە قورسکراوی دیت هەر کاتیک دەنگە کە ی دواووە بزۆیتی درایی وەیا قورس کرا بۆ خوی قورسایە کە ی لەسەر هەلەستیت مەگەر قسە کەر بە خواھشتی خوی قورسایە کە بەهلیتەووە. بە نمونە کە گوت «گەنمە کە» پیویست نامینی دەنگە کە ی «ن» قورس بکريت چونکە میمە کە بزواترا وەیاخود کە گوت «گەنم کری» دیسان قورسایە سەر نوونە کە لزوومی نامینی چونکە میمە کە ی دواووە ی قورس کرا.

لە عەرەبیدا ئەم قورسکردنە پی دەگوتری «کسرة مختلصة» بەلام من هەر وەک رازی نیم لە کوردیدا پی بگوتری بزۆین رازیش نیم پی بگوتری «کسرة...» چونکە ئەگەر بزۆیتی «کسرة» بایە دەبوو کە خرایە سەر دەنگی «ک، گ» لە کوردیدا هەردووکیان کلۆر بکات لەو روووە کە دەزانین دەنگی «کسرة» کورتە بزۆیتی «ی» یە. جا ئەگەر «ی» بەدوا کاف و گافدا بیت کلۆریان دەکات. هەرچەند نمونە ی وەها لە کوردیدا نییە «کسرة» بەدوا کاف و گافدا هاتیت، بەلام بۆ تاقیکردنەووە دەتوانین لەبەر خۆمانەووە بلیین: «گردد، کردد» کە بە رینووسی کوردی

ئىستاكە «گىرد، كىرد» دهنوسرىن، دياريشه گاف و كافه كه كلور ده كرېن. له وشه ى وه كوو «سه گرمه، شه كر» دا گاف و كافه كه قورس ده كرېن، به لام قورسكردنه كه كلوريان ناكات له بهر ئه مه وا ده زانم هه قم هه يه بلېم ناشى به هېچ جورېك ناوى «كسرة» له و قورسكردنه بندرېت...

له م سى حالته دا ئاوازه له پىكى قورگه وه ده بىستري، له وه به ولاوه پىكى قورگ تىكه ل به په يدا كردنى «دهنگ» ناپېت. به و پېته هه موو دهنگه كه پىكانى وه ك: پ، ت، چ، ح، خ، س، ش، ف، ه له حالته ى وه ستانى ته واودا په يوه ندىيان به پىكى قورگه وه نپيه. هه ر له و شوپته په يدا ده بن و به سه ر ده چىن كه شوپتى ده ر بىر نپانه¹⁷.

بزوپته كان، چ كورت بن چ درېژ، سه ره راي ئه وه ى كه له حالته ى بزوپتېدا ئاوازه يان ده بىستري، كه ده شكرىن به كوئىسانت هه ر به ئاوازه دارى ده مپننه وه. كه ده لپى «شىك، شپت، پيس، پيست، كووپ، كووش، كوشت» بزوپته كانى «پى، ى، وو، و، و» ئاوازه ى ناو وشه كان پىك ده هپنن ده نا دهنگه كانى «ش، ك، پ، ك، ت» هېچ كامپىكان ئاوازه دار نين.

له وشه ى «واك» كه دهنگى «و» تېدا كوئىسانته، به ر له وه ى بزوپتى «ا» بدر كىندرى واوه كه ئاوازه ى خوى ده رده برېت. هه وره هاش له وشه كانى «هاو، باوك...» و هى وه ك ئه وانيشدا واوه كه هه مپشه ئاوازه داره. دهنگى «ى» ش به بزوپتى و به كوئىسانتى هه ر ئاوازه داره وه ك: «يار، ياي، دايك...».

ده بى لپره دا ئىشاره تىك بو ئه وه بكه م كه بزوپتى «ا» حالته ى كوئىسانت ته حه ممول ناكات و ئه وه ى ده گوترى گؤيا دهنگى «ئ» ئه لفى كوئىسانته زور له راستى دوور كه وتوته وه [له گوتاره كه ى «فؤنه تىك چيمان بو بكا» نه ختېك له م باسه دواوم].

2- ره خنه ى دووه م ئه وه يه كه وا به لاي باوه رى منه وه هه وا ى هه ناسه ته نها سه ره لبرى دهنگى «ه» دروست ده كات، له وه به ولاوه پېته پى دوور كه وتنه وه ى شوپتى دهنگ له بوريه ى هه ناسه وه به شدارى هه وا ى هه ناسه له پىكه پىنانى دهنگه كان كه م ده بپته وه هه تا ده گاته دهنگى وه ك «ف، پ، ت، س، ش...» كه هېچ په يوه ندىيان به هه وا ى هه ناسه وه نامپنپت و به ته واوى له و شوپته دا پىك دپن كه پىي ده لپن «مخرج» ى دهنگه كان.

ئهم پىنج دهنگه ى سه ره وه هه وا ى ناو ده م به كار ده هپنن و هه ر ساته ش بايى ئه وه ى له ده ر بىر نى دهنگه كان هه وا به خه رج ده درى هپتر له بو شايى به ينى دوو ريزه ددانى سه ره وه و خواره وه دپته وه ناو ده م. به لام هه ر له و كاته دا هه وا ى هه ناسه به عاده تى خوى له سپه وه ده ردپت وه ك كه قسانيش نه كه يت هه ر ده ردپت.

دهنگى «ف» له وانپه به بردنه وه ناوى هه واش په يدا بپت نه ك هه ر به هاتنه ده ره وه ى. تو ليو و ددانه كانت بخه بارىك كه ده ته وى دهنگى «ف» بدر كىنپت ئىنجا له جياتى ئه وه ى هه وا ى ناو زار به ناو ددانه كانتدا بو ده ره وه به رى بكه يت هه وا له ده ره وه به ناوياندا بو ژووره وه ببه، ده بىنى دهنگى «ف» له م حالته شدا په يدا ده بى.

ئهم خاسپه ته ى په يدا بوونى دهنگى وه ك «ف» به هو ى بردنه وه ژوورى هه وا ى ده ره وه ى ده م، به جارىك بپيه يوه ندى هه وا ى هه ناسه به و ته رزه دهنگانه وه ئىسپات ده كات. به لام لپره دا ده بى ئاگادارى ئه وه بين كه نه بوونى په يوه ندى هه وا ى هه ناسه به په يدا بوونى «دهنگ» ده خلىكى نپيه به سه ر په يوه ندى و بپيه يوه ندى پىكى قورگ به دهنگه وه.

---

17 ئه و خشته يه ى د. ئه وره حمانى حاجى مارف له لاپه ره 40 ى كتپه كه ى «زمانى كوردى له به ر رو شنا ى فؤنه تىكدا» بو دهنگه كوئىسانته كانى زمانى كوردى رىك خستوه، دهنگى «ئ» - هه مزه به عه ره بى - تېدا نپيه، له راستيشدا دهنگى كوئىسانتى ئاوازه داره. به داخه وه نه بوونى پىتېك بو ئهم دهنگه له رپتووسه كانى روژاودا گه لىك كيشه ى هپناوه ته به ر ئه و كوردانه ى پپره وى زانكانى روژاوا ده كهن. له مه شدا مه به سم د. ئه وره حمان نپيه.

هه‌رجی پیکى قورگه به‌شداره لهو ئاوازه‌ی که خاسیه‌تی ده‌نگه ئاوازداره‌کانه وه‌ک «ئ ج، د، ر، ز، ژ، ع، غ، ف، گ، ل، ل، م، ن». ده‌نگی ئاوازدار ده‌خلی به‌سه‌ر هه‌وای هه‌ناسه‌وه هه‌بیت و نه‌بیت به‌ناچاری ئاوازه‌که‌ی له پیکى قورگ په‌یدا ده‌بیت و له‌ویوه ده‌بیسری که هاتوو پیکى قورگ له ده‌برپینی ئه‌و ده‌نگانه به‌شدار نه‌بوو (وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌نگ ده‌نوسى، وه‌یا به فسکه قسه ده‌کری).

ده‌مینیته‌وه ئه‌و له‌ره و له‌رزه بی ئاوازه‌ی که ددان و زمان و لیو و پووک و مه‌لاشو په‌یدای ده‌که‌ن، ئه‌وساش هه‌موو ده‌نگه ئاوازداره‌کان وه‌ک ده‌نگه که‌کانیان لی دیت. ته‌نانه‌ت ده‌نگی «ف» فه‌رقی له‌گه‌ل ده‌نگی «ف» نامینیته‌ت. ده‌نگی دالیش په‌کجار له ده‌نگی تی نزیک ده‌بیته‌وه. هه‌روه‌هاش «گ» به‌روه «ک» ده‌بروات.

ئه‌مه‌ی له‌م چه‌ند روپه‌ره‌یه‌دا خسته‌مه به‌ر نیگای زانیانی فۆنه‌تیک و فۆنۆلۆجی کوردزمان، سه‌ره‌تایه‌که به‌به‌ریه‌وه هه‌یه ریگه بۆ ناوه‌رۆکی قوولایی ئه‌و باسانه هه‌موارتر بکات. له وتووێژیشدا سرنجی ئه‌موئه‌وم بۆی راکیشاوه. گه‌لیک جارانیش له نووسیندا رامگه‌یاندوووه که ناشی ئیمه گویقوت بین بۆ ئه‌وه‌ی له زاناکانی بیگانه‌وه پیمان ده‌گات وه‌یا به هه‌موو عومرمان چاو چر بکه‌ینه‌وه له‌و زانیانه‌ی که له نووکی قه‌له‌می ئه‌وانه‌وه ده‌تکین.

هه‌لبه‌ت من مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه بلیم نابی نووسینی بیگانه بخوینینه‌وه چونکه دیاره مندالیش ده‌زانى ئه‌و سامانه زانستییه‌ی له زانای میلله‌ته پیشکه‌وتوووه‌کانه‌وه هه‌لده‌رژى، هه‌ر خۆیه‌تی ده‌بیته‌ چرای به‌ر هه‌نگاومان و هۆی ژيانمان و به‌ره‌وپیش چوونمان. من ده‌لیم له‌گه‌ل خۆ روونکردنه‌وه‌مان به زانستی میلله‌ته پیشکه‌وتوووه‌کاندا، ئه‌وه‌نده جورئه‌ته‌شمان هه‌بیت به شیوه‌ی سه‌ربه‌خۆ و ئازاد و باوه‌ربه‌خۆ کردوو بویرین له‌و باسانه بدوین که هۆش و گو‌شمان پیمان ده‌شکیت به تابه‌تی باسی سه‌ر به‌و باب‌ه‌تانه‌ی په‌یوه‌ندی به‌ وجوو‌دمانه‌وه هه‌یه و بۆ ئیمه‌ش وه‌ک ده‌سه‌هلینج بن وان.

«...»

له ژماره 76 ی «رؤشنبیری نوئ» ی ټیلوولی 1979 گوتاره‌که‌ی د. ټاوره‌حمانی حاجی مارف به ناوینشانی «با ریژی لیکولینه‌وهی زانستی بگرین» گه‌لیک بیرورای ټوتوی ټیدا هه‌ن که نووسه‌ران و خاوه‌ن رایان ب‌خنه سهر لیکدانه‌وه و لیکولینه‌وه و ټهن‌دیشه‌ش. لیره‌دا من به پیی ب‌چوونی خوم و له روانگه‌ی روونا‌ک‌کرده‌وه‌وه، دوو خالی ټه و گوتاره سوودبه‌خسه دده‌مه بهر لیدوان، ټه‌وه‌نده‌ی بشتوانم پیرووی ټاموژ‌گاریه‌که‌ی نووسه‌ر ده‌که‌م له‌وه‌دا که ده‌بی لیکولینه‌وه به ری‌بازی راست و ره‌وانی زانستکارانه‌دا بروات، هه‌ر نه‌بی بایی ټه‌وه‌نده‌ی که دلگه‌رمی و عاتیفه‌ی ټیدا به‌کار نه‌یه‌ت.

خالی یه‌که‌م ټه‌وه‌یه که له لاپه‌ره 11 ی گوتاره‌که له باره‌ی وشه‌ی «انعدام» ی عه‌ره‌بییه‌وه هاتووه که گویا کاتی خوی کونه ټه‌نجومه‌نی کونه کوری زانیاری کورد به هه‌له وشه‌ی «نه‌مان» ی بو پیشنیار کردووه.

وشه‌ی «انعدام» ټه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نه‌بوون به‌سه‌ر بوونه‌وه‌ریکدا بیټ ټیتر مادی بی ټه و بوونه‌وه‌ره یا مه‌عنه‌وی، وه‌ک که ده‌گوتری «انعدام الوزن» دیاره «وزن» له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه و هه‌بوه به‌لام له دوورایی هیټنده کیلومه‌تره «انعدام» ده‌کات که ټه‌مه پاته‌ویات «نه‌مان» ده‌گه‌یه‌نی. ټه‌وه‌ی ټاشکرایه له «فقه‌اللغه» ټه‌وه‌ی که فیعل لپی زیاد کرا پتر به‌ره‌و ته‌ئکید ی «روودان» ده‌روات و له ټیحتیمالی واتای «مطلق» دوورتر ده‌که‌ویته‌وه. فیعلی «انعدام» یش که «مطواع» ی فیعلی «عدم» ه دره‌نگتر خو به‌ده‌ست ټه و انا موتله‌فقه‌وه ده‌دات که له وشه‌ی «عدم» وه‌رده‌گیریت. دیاره له کوردیشدا «نه‌مان» پتر خزمه له‌گه‌ل روودان هه‌رچند فیعله‌که‌ش لپی زیاد نه‌کراوه، بویه «نه‌مان» ری‌کتر دیت بو «انعدام» وه‌ک که «نه‌بوون» بو «عدم» ده‌ست ده‌دات.

وشه‌ی «نه‌بوونی» ش هه‌ر ټه و واتایه‌ی «فقر»، «عوز» ی هه‌یه که د. ټاوره‌حمان بوی چوه، وشه‌که‌ش له ریی راسته ده‌ستووراتی وشه‌سازیه‌وه په‌یدا نه‌بوه به‌لکوو دارشتنیکی ره‌مه‌کیه که هاتوه «ی» ی ټه‌مرازی ټه‌بستراکتی خستوته پال «نه‌بوون» ه‌وه که ټه‌ویش هه‌ر ټه‌بستراکته. ټه‌م دارشتنه ری‌زیه‌ر (شاذ) ه ناشی بیټه بنه‌مای ده‌ستووری زاراه‌سازی، صه‌د وشه‌ی وه‌کوو «نه‌خویندنی، نه‌چوونی، نه‌بیستنی...» ده‌هاته ناو ټاخاوتن و نووسینی کوردی و زمانه‌که‌ی ده‌شپواند. وشه‌ی ری‌زیه‌ر له کوردی و غه‌یری کوردیدا زاوژی ناکات، ټه‌گه‌ر بکات زول ده‌هینیت.

له باره‌ی «نه‌بوونی» یه‌وه نه‌ک ټه‌وه‌نده و به‌س، بگره جاری هوی هه‌ره گه‌وره‌ی ده‌ست نه‌دانی له بری «انعدام» ماوه روون بکریته‌وه: وشه‌ی «نه‌بوونی» له فیعلی «بوون» به واتای «وجود» ه‌وه نه‌هاتوه به‌لکوو له «هه‌بوون» ی به واتای «تملک» ه‌وه وه‌ر‌گیراوه. «هه‌بوون» به واتای «تملک» چونکه ټیپه‌ره، له‌گه‌رداندا خوی له «هه‌بوون» ی به واتای «وجود» جودا ده‌کاته‌وه راناوی ټیپه‌ریش له‌گه‌ل خویدا ده‌هینیت. له پیشه‌وه لیسته‌ی گه‌ردانی «هه‌بوونی» ی به واتای «وجود» ده‌نوسم:

- من هه‌م - من هه‌بووم
- تو هه‌یت - تو هه‌بوویت
- ټه و هه‌یه - ټه و هه‌بوو
- ټی‌مه هه‌ین - ټی‌مه هه‌بووین
- ټی‌وه هه‌ن - ټی‌وه هه‌بوون
- ټه‌وان هه‌ن - ټه‌وان هه‌بوون

ئىنجا لیستەى «هەبوون» ەكەى «تەلك»:

- من ەمە، ەهەتم - من ەمبوو
- تۆ ەتە، ەهەتت - تۆ ەتبوو
- ئەو ەهەتتى - ئەو ەهبوو
- ئىمە ەمانە، ەهەتتان - ئىمە ەمانبوو
- ئىو ەتانە، ەهەتتان - ئىو ەتانبوو

ئەم رېژەهەى «هەمە، ەهەتم...» ى «تەلك» كىشەى زۆر بەدوادا دىت بە نمونە كە دەلەت «هەهەتم» مەبەستت كاتى ئىستاكەهە كەچى رېژەكەى وەكوو «خواردووتەم، كردووتەم» ە كە جۆرىكە لە رابردوو. دىسان «هەمبوو، ەهەتبوو...» كە رېژەى رابردو جودا بۆتەو لە رېژەى رابردووى تىپەرى عادەتى كە دەلەى «خواردبوومان، كردبوومان...» ەهر بۆهەهە ئەوہى تازە كوردى فېر دەبى دەلەى «هەبوومان...». ئنجا موزارىەى «هەبوون» ىش بە ەردوو واتا كىشە ەلەدەگرئ كە دىت رېژەى موزارىەى «بوون» ى سادە وەردەگرئ: من ەم - من دەبم.

لە موزارىەى «هەمە، ەهەتم» دا كىشە كە گەورەتر دەبى كە دىت و رېژەى «انتقالى پىچەوانە» وەردەگرئ ئەم «انتقالى پىچەوانە» ە لە كىتبۆلكەى «چەند ەشارگەهەك...» دا بۆ ەكەم جار باس كراو، بەلام زۆر پىووستى بە شەرح و روونكرندنەو ەهە، ئىرەش جىگەى نىهە.

وا دەزانم كەرتى «هە» لە وشەى «هەبوون» ى بە واتاى «تەلك» خزمى avoir ى فەرەنسى و have ى ئىنگلىزىهە، بەو پىتە رەنگە لە كۇندا «هەف بوون» بوووتت. بە واتاى «وجود» ىش لە «هست» فارسى و est ى فەرەنسى و is ى ئىنگلىزىهە نرىكە. لەهە ەهە ە لە كوردیدا لە جىاتى «هەهە» دەلەى «هەسە».

بەهەمەحال «نەبوونى» لە بنەرەتدا «نە ەبوونى» بوە و لى سواو، ئىستاش دەگوترى «هەبوونى و نەبوونى» كابرا باباەهەكى ەبوو...».

لەمەو ەردەكەوئ كە بەهەچ كلۇجىك ناشى «هەبوونى» بۆ لای «وجود» بىرەتەو، ئەم روالەتە چاوغەلەتەنەى لەهەك چوونى دوو وشەكەش ناشى تەلەزگە بە بىرمان بكات و لاتر بزەمان پى بەستى بۆ دەرەوہى راستە رىگەى زمانناسى و زاراوەسازى.

خالى دووہم ئەوہە كە لە لاپەرە 14 ى گۇفارەكەدا وا رانوتراوہ كە «ن» ى چاوگ بە كۇتايى فەىلى وەك «كردن، رستن» ەو ەنوووسىت، گۇيا كورتە بزوتىنىكى ورد دىتە نىوان كۇتايى فەىلەكان و نىشانەى چاوگەكەيانەو بەلام لە رىنووسى كوردى كە بەپىتى ەرەبى دەنووسرى بزوتەكە وىتەى بۆ دانەندراوہ ئىتر زمانناسان ەلەى تىدا دەكەن، يانى ئەگەر كوردى بە پىتى لاتىنى بنوووسرى نىشانە بۆ بزوتەكە بە كاردىت و ەلەى تىدا ناكرى.

با لەپىشەو ەو ەبلىم، نووسىنى لاتىنىش وا دەبى سەر لە نووسەر و لىكۆلەرەوہى كورد دەشوتىتت وەك كە دىت لە برى «ئا، تۆ، ئى...» تەنەا ەك پىت دەنووسىت و كەچى ەرەبەكەيان برىتەهە لە دوو دەنگى سەربەخۆى تەواو و چ فەرقىك نىهە لە نىوان «دا، دۆ، دى» و «ئا، تۆ، ئى» لە رووى ژمارەى دەنگەكانىوہە، نووسىنى لاتىنى كە باەخى بە دەنگى «هەمزە» نەداو و لەوہشدا سەهوئىكى زلى كردو، كىشەى بۆ ئىمەش ناوہتەو كە بەشكى بەرچاوى لىكۆلەرەوہى كورد بە شوپن ەنگاوى ئەو سەهوہدا دەرۆن و دەمەتەقە لەسەر باەخى دەنگى «هەمزە» ەلەدەستىن و دانەنانى نىشانە بۆ ەمزە لە نووسىنى كوردیدا بە راست دەزانن كەچى دەنگىكى زىدە رەسەن و كۇنى زمانەكەمانە، ەهر ئەوہندە ەهە لە تاخوتنى ئىستاكەماندا ەمزە لە ناوتوئزى وشەدا نەماو و بە زۆرى لە بەرابرى وشەو دىت، تەنەا لە رېژەى موزارىەى و تەمر نەبى وەك دەئاخىوئ، دەئەنجنى، بئاخىوہ، بئەنگىوہ، دەئەزموم..

له كوردیدا دهنگی لامی قه‌له‌ویش له به‌رایی وشوه نایه‌ت كه‌سیش نالی با نیشانه‌ی بو دانهریت. دهنگی «ه» ش ده‌گمن له ناوتویزی وشه‌دا «ده‌بیستری» [نهوم، نهو...]. ره‌نگه له ئاخاوتنی ئیستاماندا هه‌رگیز نه‌چیته‌ كوتایی وشوه. مه‌شورترین وشه‌ی كۆنمان «دئاك» هه‌مه‌یه له هه‌ناو‌دا هه‌یه.

نووسینی لاتینی كه نیشانه‌ی بو‌ئو ده‌نگه‌ كز و بیه‌یه‌ی نیوان فیعل و «ن» ی چاووگ‌ داناوه‌ سه‌رله‌نوی وای كردووه‌ بایه‌خیکي له راده‌به‌ده‌ر به‌و ده‌نگه‌ بدریت، ره‌نگ بو‌ئو ته‌گه‌ر نووسینی لاتینی لی‌ی بیده‌نگ بایه‌ئویش وه‌ك «هه‌مه‌زه» پشت گوی خرابایه. هه‌رچۆنیک بی‌ئو ته‌مه‌ته‌قه‌یه له‌سه‌ر «تاوانی رینووس» مه‌به‌ستی ئیره‌كانه‌ نییه، ئه‌وه‌ی من به‌ چاوی خۆمه‌وه‌ گرتووه‌ لیره‌دا شتیکی دیکه‌یه: ئایا ته‌و ده‌نگه‌ كزه‌ی كه له نیوان «ت، ن» و «د، ن» ی دوو فیعلی «به‌ستن، كردن» دایه‌ئویش وه‌ك ده‌نگه‌كانی دیکه‌ی فیعله‌كان «ب، ه، س، ت، ك، ر، د» به‌شیکي بنجی پیکه‌ینه‌ری وشه‌یه یاخود شتیکی دیکه‌یه؟ هه‌لبه‌ت هه‌موو كه‌س هه‌ست به‌و ده‌نگه‌ كزه‌ ده‌كات له‌و شوینه و له‌گه‌لیك شویتی تریشدا، كه‌واته‌ بابه‌تی لیکۆلینه‌وه‌ بوون و نه‌بوونی دیارده‌كه‌ نییه به‌لكوو «ماهیه» دیارده‌كه‌یه: پرسیارمان لیره‌دا «ئایا هه‌یه؟» نییه به‌لكوو «ئایا چیه؟» یه.

به‌ نیازی خۆ روونكرده‌وه‌ و گوتار كورتكرده‌وه‌ وشه‌ی نمووان كه‌ به‌پیتی لاتینی بنووسم له‌ بری ته‌و بزویته‌ بیه‌یه‌ «i» ی بی‌ نوخته‌ داده‌نیم، بو‌ كورته‌ بزویتی «ی- كه‌سه‌ی عه‌ره‌بی» ش پیتی «i» ی نوخته‌دار داده‌نیم، له‌ جیاتی كورته‌ بزویتی فه‌تعه‌ش «e» ده‌نووسم بو‌ «ی» ی دریزیش، له‌ هه‌ر كوییه‌ك بی‌ت «y» ده‌نووسم، له‌ جیاتی «كورته‌ بزویتی بیه‌یه» یش ته‌نها وشه‌ی «بیه‌یه» به‌كار ده‌هینم، هه‌ر جاره‌ش به‌بی‌ی بی‌یست بره‌گی وشان له‌ یه‌كدی جودا ده‌كه‌مه‌وه‌ تاكوو ده‌وری ته‌و «بیه‌یه» ه له‌ پیکه‌ینانی بره‌گه‌ و كه‌رتكردنی وشه‌ ئاشكراتر بی‌ت.

له‌ چاوگی «رستن، كردن» دا ته‌گه‌ر بلین ته‌و بیه‌یه‌ی پیش «ن» ی چاوگه‌كان به‌شیکي پیکه‌ینه‌ری وشه‌كانه‌ ئایا ده‌بی به‌ «ن» ی چاوگی بده‌ین یا به‌قه‌دی فیعله‌كه‌؟ دیاره‌ ته‌و بیه‌یه‌یه‌ هی قه‌دی فیعل نییه‌ چونكه‌ له‌ چاوگی تینه‌به‌ردا به‌ لادانی «ن» ی چاوگ قه‌دی فیعله‌كه‌ ده‌مینته‌وه‌ بی‌ ته‌وه‌ی هه‌چی بیه‌یه‌ و به‌هیزی به‌ دواوه‌ بی‌ت وه‌ك:

- مردن Mird - mir-din

- رویشتن Ro-yisht - ro-yish-tin

نموونه‌ی تیپه‌رم نه‌هینا چونكه‌ به‌ لادانی نوونی چاوگ‌ رانوی فاعیل دیت و مه‌سه‌له‌كه‌ روون نابیته‌وه. كه‌واته‌ ده‌مینته‌وه «ن» ی چاوگ‌ بیه‌یه‌كه‌ی له‌ قه‌به‌ل بکه‌ی. ساغكرده‌وه‌ی ته‌م لایه‌نه‌ نه‌ختیک پشوی دریزی ده‌وی.

«ن» ی چاوگ‌ هه‌ر له‌ دوا‌ی «د، ت» وه‌ نایه‌ت، به‌ دوا‌ی «ا، و، ی» شدا دیت وه‌ك «فه‌رموون، زانین، کیلان». لیره‌شدا ئاشكرایه، هاتنی ته‌و بیه‌یه‌ له‌ دوا‌ی بزویته‌كانی «و، ی، ا» موسته‌حیله‌ چونكه‌ بزوین هه‌ر كۆنسانتی به‌ دوا‌دا دیت، بیه‌یه‌كه‌ش كۆنسانت نییه. كه‌واته‌ ده‌ر كه‌وتنی ته‌و بیه‌یه‌ له‌ چاوگاندا هه‌ر له‌ چاوگی دال و تی مومکینه. ئیستا قه‌دی فیعل ده‌ده‌ینه‌ رانوی لكاوی كه‌سی به‌كه‌می كو و ده‌لین: «کردمان، kir-di-man» ده‌بین هه‌مان بی‌ هی‌ز له‌ به‌رایی راناوه‌كه‌شدا هات وه‌ك له‌ پیش «ن» ی چاوگ‌دا هات، ئیتر هه‌مان پرسیار هه‌له‌ده‌ستی له‌وه‌دا ئایه‌ ته‌و بیه‌یه‌ به‌شیکي راناوه‌كه‌یه؟ خۆ زانیمان ناشی به‌شیکي فیعله‌كه‌ بی‌ت؟ یه‌كلاكردنی پرسیاره‌كه‌ له‌ ئاست راناو‌دا کاریکی ئاسانه‌ چونكه‌ ده‌توانین جیگۆرکی به‌ راناو بکه‌ین و بزاین بیه‌یه‌كه‌ چی لی به‌سه‌ر دیت.

باینین پیشگری «هه‌ل» بخه‌ینه‌ سه‌ر فیعله‌كه‌ كه‌ بو‌ ته‌وه‌ی راناوه‌كه‌ی لی بستینی: ده‌لین «هه‌لمان کرد، hel-man kird». لیره‌دا هه‌ج به‌هیزو بیه‌یه‌ له‌ به‌رایی راناوه‌كه‌ ده‌رنه‌كه‌وت، كه‌واته‌ بیه‌یه‌كه‌ به‌شیکي ته‌ویش نییه‌ ته‌دی چیه‌؟

راستی مه‌سه‌له‌كه‌ ته‌وه‌یه‌ كه‌ ته‌م بیه‌یه‌ پنداویستیکی فۆنه‌تیکی ناچاریه‌ كه‌ له‌ هه‌ندئ وشه‌دا دیته‌ دوا‌ی یه‌ك له‌ ده‌نگه‌كانی وشه‌ بو‌ ته‌وه‌ی بتوانی تلفظی بی‌ بكری، كه‌ پیوستیش نه‌ما بیه‌یه‌كه‌ له‌ خۆوه‌ ده‌ره‌وتیه‌وه. ئیمه‌ دیتمان له‌ فیعلی «kir-di-man» دا بیه‌یه‌كه‌ هاته‌ دوا‌ی قه‌دی فیعل و بوو به‌ به‌شی یه‌ك له‌ بره‌گه‌كانی، به‌لام له‌گه‌ل پیشگری

«ههَل» ټو ناچاری و پټوټیټیه نه‌ما چونکه به پټی داخواری دهنگساری کوردی وشه‌ی وه‌ک «ههَل» له به‌رای و‌شاندا پټوټیټی به‌و بیټیزه لکټنهره نیه به‌لام که تا‌که یه‌ک دهنگی به‌دوادا هات پټوټیټه که په‌یدا ده‌ی. ټو سه‌یری وشه‌ی «به‌د» هه‌رچه‌ند وه‌ک فی‌علی «کرد» به «د» کو‌تایی دی‌ت چونکه له کی‌شی «ههَل» ه پټوټیټی به‌و بیټیزه نیه له به‌رای راناوه‌که‌دا وه‌ک که ده‌لی «به‌د‌مان کرد bed-man-kird» به‌لام که هاتی یه‌ک تا‌که دهنگت به‌دوا «ههَل» به‌د» دا هینا ناچاریت به‌و بیټیزه لکټنهره له‌یه‌ک‌دیان ټاشنا بکه‌یت وه‌ک:

- هه‌لم گرت He-lim-girt

- به‌دم کرد Be-dim-kird

ته‌نانت حو‌کمی ټو ده‌ستووری دهنگساریه‌ی وای کردوه به‌شیک‌ی وشه‌ی «ههَل» به‌د» له‌گه‌ل راناوه‌که‌دا بینه بر‌گه و له به‌شی سه‌ره‌تای وشه‌کان جودا بینه‌وه.

یه‌ک له ده‌ستووری هه‌ره به‌رچاوه‌کانی فون‌ه‌تیک‌ی کوردی ټه‌ویه که ټه‌گه‌ر بزوین به‌دوا ټو دهنگه‌دا هات که بیټیزه‌که‌ی له پټش‌دایه بیټیزه‌که‌ی تی ده‌چیت وه‌ک له‌م نمونه‌نه‌دا ده‌رده‌که‌ویت: وشه‌ی «گه‌نم، ge-nim» به‌ ناچاری ټو بیټیزه‌ی تی‌دا هاتوه تا موم‌کین بی «م» که به‌دوا «ن» ه‌که‌دا بی‌ت، به‌لام که هاتی بزویتت خسته‌دوای «م» ه‌که ټو بیټیزه‌ی ده‌ره‌ویت‌ه‌وه که ده‌لی:

گه‌نمه‌که gen-meke

هه‌روه‌ها وشه‌ی «کرم» یش که بوو به «کرمان» بیټیزه‌که‌ی پاش «ر» ه‌که تی ده‌چیت.

Kir-man - ki-rim

هه‌رچه‌نده ټیمه ناتوانین جی‌گور‌کی به «ن» ی چاوگ بکه‌ین به‌لام ده‌توانین وه‌ک کار‌یک‌ی به‌دیه‌ی چی له راناوه‌کانی و وشه‌کانی دیکه به‌دیاری دا، بو «ن» ی چاوگ بکه‌ین به‌ده‌ستوور چونکه ټه‌ویش دهنگی‌که وه‌ک ټه‌وان.

به‌لام له‌گه‌ل ټه‌وه‌شدا که جی‌گور‌کی بو «ن» ی چاوگ موم‌کین نیه، ده‌توانین بی‌خه‌ینه به‌ر ده‌ستووری هاتنی بزوین بو دوا‌به‌وه چونکه، خوا و تالع، پاشگری هه‌یه ټم کاره‌مان بو بکات:

دوو فی‌علی «رستن»، «کردن» که پاشگری «هوه» یان به‌دوادا هات باری ټو بیټیزه‌یان شلو‌ق ده‌ی چونکه ټه‌وسا ده‌توانی تی‌ی به‌یت و بل‌یت: Best-newe / Kird-newe

وه‌ک هه‌ست ده‌که‌یت تی بردنی بیټیزه‌که‌ی له «به‌ستنه‌وه» دا خو‌شتره، که ټه‌مه‌ش هه‌ر بر‌باری خزمایه‌تی نیوان دهنگه‌کانی کوردیه، خو ټه‌گه‌ر «ن» ه‌که به‌دوا «و» ی کو‌نسان‌تدا هات‌بایه تی‌بردنی ټو بیټیزه‌ی ده‌بوو به‌کار‌یک‌ی ناچاری وه‌ک له‌م نمونه‌یه‌دا ده‌دی‌تری: وشه‌ی «که‌ون، ke-win» که بیټیزه‌که‌ی تی‌دایه له‌ته‌رکی‌بی خواره‌وه‌دا به‌ته‌واوی ده‌ی دو‌ر‌یت‌یت: Kew-ne zam.

فی‌علی «فرۆشتن» له هه‌ندئ به‌کاره‌یناندا ده‌یت «فرۆتن» هه‌روه‌ک کرۆشتن ده‌یت «کرۆتن» - له شی‌عری مصطفی به‌گی کوردی هاتوه - جا ټه‌گه‌ر بزوینان بخه‌ینه کو‌تاییه‌وه تی‌بردنی بیټیزه‌که‌ی له «فرۆتن، کرۆتن» دا له بارتره تا «فرۆشتن، کرۆشتن» دیاره هه‌ست‌کردنیش به‌م راستیه‌ی کاری سه‌لیقه‌یه:

Fi- rot- ne- ke

Ki- rot- ne- ke

وشه‌ی «تووتن» که ئه‌ویش وه‌ک «رستن» دهنگی «ت» ه‌که‌ی که‌وتۆته پیش «ن» ه‌که‌یه‌وه و ئه‌و بی‌هیزه‌شیان له نیواندایه، بی‌نه بزویتی بده‌یی و سه‌یری بکه چۆن بی‌هیزه‌که‌ی ده‌ره‌ویته‌وه:

Toot-ne- kem / too- tin

من له نووسینی لیره به‌پیشه‌وه‌ی خۆمدا ناوی ئه‌و بی‌هیزه‌م ناوه «قورسکردن

- قورسای» چونکه نه بزویتی دریزه و نه کورته [واته نه ئه‌لفه و نه واو، نه یی و نه که‌سه‌ره و نه فتحه و نه بۆر] نه ده‌شته‌وی بزوین له‌و شویتهدا به‌کار به‌یئیت: ناچاریه‌کی ده‌برینی دهنگی بی‌زویته له‌ حاله‌تی تاییه‌تیدا ئه‌م قورسکردنه له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینی و هه‌ر که ناچاریه‌که‌ش نه‌ما قورساییه‌که‌ تیده‌چی، وه‌ک ئه‌وه‌ی پاسه‌وانی شه‌وانه‌ی خانوو له‌گه‌ل گزنگی خۆر بۆی ده‌رده‌چیت و هه‌رگیز به‌ به‌شیکێ خانوه‌که‌ حساب نا‌کری، یاخود ساردی و گه‌رمی ئاو و هه‌وا به‌شیکێ پیکه‌ینه‌ریان نین وه‌ک که ئۆکسۆجین به‌شیکێانه.

ئه‌م دیارده‌یه‌ی قورسکردنی دهنگ و تیبردنی له‌ زمانی کوردیدا تا بلێی به‌کیشه‌یه‌ به‌لام کورد هه‌ستی پێ ناکات چونکه به‌ سه‌لیقه‌ی زگماک ده‌زانی له‌ کوێ دهنگه‌کان قورس بکات و چۆنیان ره‌ها بکات که‌چی بی‌گومان غه‌یری کورد زه‌حمه‌تی تیدا ده‌کیشیت و ره‌نگه‌ هه‌ر تیی بر نه‌کات. له‌ گوتاریکی خۆمدا «فۆنه‌تیک چیمان بۆ بکا؟» که له‌ به‌شی یه‌که‌می به‌رگی سییه‌می «گوفاری کوێ زانیاری کورد- 1975» دا بلاو کرایه‌وه مه‌یله‌و به‌ دریزێ ئه‌م دیارده‌یه‌م باس کردوو. له‌و نووسینه‌دا روونم کردۆته‌وه که دهنگه‌کانی زمانی کوردی له‌ رووی گونجان و هه‌ز له‌ یه‌کدی‌کردنه‌وه چوار پله‌یان هه‌یه، وا لیره‌دا به‌ کورتی باسیان ده‌که‌مه‌وه:

پله‌ی یه‌که‌م: گونجانی ته‌واو. له‌م پله‌یه‌دا دهنگه‌کان به‌دوا یه‌کدیدا دین، قورسکردن هه‌لناگرن وه‌ک که «د» به‌دوا «ر» دا دیت وه‌یا «ت» ده‌که‌ویته‌ پاش «س» و ه‌ی تریش:

Gu-ling, deng, shest, mast, merd, kurd, rend, mend, khurt, kert, khu- risht, gesht.

پله‌ی دووه‌م: گونجان. لیره‌دا ده‌شی قورسکردن هه‌بیت و ده‌شی نه‌بیت وه‌ک دهنگه‌کانی «ر، گ» «ن، ک»:

Be-rig, berg «به‌رگ»

De-nik, denk «دهنک»

پله‌ی سییه‌م: نه‌گونجان، بریتیه‌ له‌وه‌ی که پیوسته‌ قورسای بخریته‌ سه‌ر دهنگی پیشه‌وه وه‌ک:

Ke-sir

He-le-din

Che-shin

پله‌ی چواره‌م: دزایه‌تی. ئه‌ویش نه‌هاتنی دهنگیکه به‌دوا دهنگیکی دیکه مه‌گه‌ر بزویتی ئاشکرایان له‌ نیواندا بیت وه‌ک «ر، ل» و «ل، ر» به‌ هه‌ردوو شیوه‌ی لاواز و قه‌له‌ویانه‌وه وه‌ک «ق-ک، ک-ق» و «س-ز، ز-س، ش-ر و ...» [ته‌نها وشه‌ی «سز» م به‌بیردا دیت که «س» تیدا هاتۆته پیش «ز» ی خزمی «ش»]

زمانه‌وان و دهنگناسی کوردی له‌سه‌ریه‌تی ئه‌م به‌ده‌یه‌انه به‌هه‌ند هه‌لبگرئ وه‌ک که دیت ده‌ستوره‌ ناسراوه‌کانی ریزمان و فۆنه‌تیک ئه‌زبه‌ر ده‌کات و ده‌یانلیته‌وه. هه‌یج له‌ بایه‌خی ئه‌م دیارده‌ گرنه‌ش که‌م نایته‌وه به‌وه‌دا که جاری بیری لیکۆله‌ره‌وه‌ی کوردی بۆ نه‌چوه، ئنجا که ئیمه‌ بی‌ن ئه‌م ده‌ستورانه و ده‌ستوره‌کانی دیکه‌ی «دهنگ» ی کوردی به‌سه‌ر پیک هاتنی چاوگی وه‌ک «رستن، کردن» دا به‌یئین و یه‌کیک له‌ ده‌ستوره‌کانی وشه‌سازیشی بده‌ینه پال ده‌یئین له‌به‌ر سی هۆی زۆر بنجی رینگه‌ نییه بۆ تیبردنی ئه‌و قورساییه‌ی سه‌ر «ت، د» ی پیش «ن» ی چاوگ:

یه کهم: «ن» ی چاوگ له لاهه دیته کۆتایی وشه کان، به پینی ئه وهی که له کوردیشدا دهنگی لاهه کی به عادهت داخوازی قورسکردن له دهنگی پیش خۆیه وه ده کات، ناچارین ده بی ئه و «ت، د» ه قورس بکهین، ئه م دهستوورهش هینده به هیزه خۆی زال ده کات به سه ر دهستووری «پله ی گونجانی ته واو» دا. به نمونه وشه ی که س بده به که سی دوه می تاک، که «ت» ه، ده بی نی پیوسته قورسایه بکه یته سه ر «س» ه که هه رچه ند دهنگی له پیش «ت» دا قورسایه قبول ناکات: ke-sit وه ک له رسته ی «من که سم نه دیتوه، تۆ که ست دیتوه؟» دا هه ست به قورسکردن ده که پیت له و «س» ه ی پیش «ت» دا به لام که هاتی «ت» ه که ت بزوات خیرا قورسایه که هه لدهستی وه ک kes-tan «کهستان چۆته شار؟».

ئهم دهستووره بو خۆی به سه بو ئه وهی «ن» ی چاوگ به هۆی ئه و قورسکردنه له دهنگی پیش خۆی دابیریت، به لام دوو دهستووری دیکه ش پالپشتی لی ده که ن که ده بنه هۆی دوه م و سییه م.

دوه م: «ن» ی چاوگ بو خۆی له پله ی نه گونجاندا یه له گه ل هه ردوو دهنگی «ت، د». گونجانی «ن، د» له و حاله ته دا ده بی که «ن» ه که له پیشه وه بیت لیره دا «د» ه که له پیشه وه یه، هه روه ها به نیسه ت «ت، ن» یسه وه. گونجانی «س، ت» و «ن، گ» و «ر، ت» یسه هه مووی هه ر وه هایه. که جیگه ی دهنگه کانت گۆری گونجانیان نامینی. به و پییه ئه گه ر «ن» ی چاوگ له لاهه ش نه هاتبا یه و به شیکه ی پیکهینه ری ئه سلی وشه که با یه هه ر داخوازی ئه و بیهیزه ی ده کرد بو دهنگی پیش خۆی.

سییه م: ئه و دهنگانه ی له فیعلی کوردیدا ده که ونه پیش «ت، د» ی کۆتایی فیعله کانه وه هه موویان له پله ی گونجانی ته واو دان له گه ل «ت، د» دا. دهنگی «د» ی چاوگ ته نها دوو دهنگی «ر، ن» له پیشه وه دین وه ک:

کردن، بردن، خواردن- ستاندن، کهندن، خویندن... هتد. دهنگی «ت» ی چاوگیش دهنگه کانی «ر، س، ش، ف، و» له پیشه وه دین وه ک «گرتن، بهستن، مشتت، گلۆفتن، کهوتن- مهبهست [و] ی کۆنسانته». دهنگه کانی «س، ش، ر» گونجانیان له گه لیدا ته واوه. دوو دهنگی «و، ف» یسه وه ک ته واو وه هان [شهرحی ئه مه لیره دا جیی نابیته وه به هه مه حال گونجانیان له گه ل «ت» دا زۆر به هیزتره له «ن» له گه لیدا].

ئنجا که حال وه ها بی، ئه و «ن» ه چاوگیه که له لاهه بو وشه که ش نه گونجیت چۆن ده توانی گونجانی ته واوی پیش خۆی هه لوه شینیت؟ به سه رنجگرتن له «وشه ی کوردی» ده رده که وئ ئه م دیارده یه ی گونجان و نه گونجانی «دهنگه کانی کوردی» له گه ل یه کدیدا هه ر وه ک کاری کردۆته سه ر نه بوونی وشه ی وه ک «کارل، میلرۆز...» ده خلی زۆریشی بو به سه ر شیوه و شکلی گه لیک له وشه کانی کوردی، به نمونه وشه ی پلنگ. Pi-ling بلند bi-lind هه رگیز نه ده شیا bil-nid, pil-nig بن چونکه خزمایه تی نیوان «ن، گ» و «ن، د» ری نادات قورسایه که بچیته سه ر «ن» ه که، که چی وشه ی فرتک، fir-tik ئه و شیوه یه ی وه رگرتوه که پلنگ، بلند وه ریان نه گرت چونکه دهنگی «ر» له پیش «ت» دا قورسایه هه لئاگرئ له بهر ئه مه بیت نا کرئ بلی fi-ritk وشه کانی فرشته fi-rish-te، که رسته، ke-ris-te ش ناشی بکریته ker-si-te... fir-shi-te چونکه گونجانی نیوان دهنگه کانی «ش، ت- س، ت» ناهیلئ له و شویتنه دا قورسایه بچیته سه ر «ش، س». له وشه ی «پرشت، bi-risht» دا سه ره رای ئه وهی که «ش، ت» له لاهه هاتوه بو وشه که، گونجانیان له گه ل یه کدیدا ته واوه که ناهیلئ به قورسکردن له یه کدی دابیرین، ئنجا «ر، ش» یسه له پله ی نه گونجاندا... که واته ئه م وشه یه هه ر ده بی ئه م شکله ی هه بی.

به راستی ئه م دیارده یه له کوردیدا کاریکی وه های کردوه که له هه ندی زمانی دیکه دا نه یکردوه. له عه ره بیدا هه ر به جارئ هیچ با یه خیک به و قورسکردنه نه دراوه ناشکرئ پینی بدرئ، چونکه سه ره له به ری دارشتن و «صرف» و دهنگساز ی عه ره بی له سه ر تینه خویندنه وهی ئه و قورسکردنه هه لستاوه. ته نانه ت له عه ره بیدا کورته بزویتی «فتحه، ضمه، کسره» ش با یه خی دهنگه کانی دیکه یان نییه چونکه، به تایبه تی له فیعلدا، ئه و کورته بزویتانه له «تصریف و اشتقاق» دا دین و ده رۆن و تیده چن و ده گۆرین وه ک «قتل، قاتل، استقتل، یقتل، مقاتله» ئه وهی ناگۆرئ و تیناچی هه ر دهنگه کۆنسانته کانی «ف،

ت، ل «ه. بزويته دريژه کانش به قهدهر کونسانت هميشه يي و نه گوراو نين بويه پيان گوتون «حروف العله» له وشه ي وهک «علم» که چاوگه تهو قورساييه ي سهر «ل» ه که نرخی نييه چونکه وشه که دهبي حهره که ي بدرتي يا به فهتجه يا به که سره يا به «ضمه» ههر که حهره که شي درايه قورساييه که ناميني.

ناخيوهري عهره بي له ولاتيکه وه بو ولاتيک، مامله تگوري له گهل تهو قورسکردنه دا ده که ن. ميسريه کان، به پيچه وانهي عيراقيه کان له حه دبه دهر دزي قورسکردن، به نمونه له وشه ي «قلب - ثلب، شمس» دا هيچ قورسايي ناخه نه سهر «ل، م» وه ياخود دين ناوي «جيمس بوند» ده که نه «جيمسي بوند» تا کوو «م» ي «جيمس» له م قورسکردنه ره ها بکه ن، که چي عيراقی ده لين «دهرروب، گهلوب» له جياتي «درب، قلب» ته نانه ت له قسه کردندا «ر» ي پيش «د» يش قورس ده که ن به پيچه وانهي کورد، وه ک که ده لين «لنليت الفرد - ليلة الفرد fe-rid». «فريد الاطرش» چونکه به ته سل ميسري نييه له گوراني «احلي همسه» دا دهنگي «ش» له وشه ي «اشجان» وه ها قورس ده کات به دريژاي ته ليفيکي تهواو له «ج» ه که ي داده بري، ههر هو ي تهوتويش بوو واي کرد جاريکيان «عبدالول وهاب» بلي «فهريد ناتواني خو ي له شاميه تي رزگار بکات».

له کورده واريشدا مامله تگوري له شويتنيکه وه بو شويتنيکي ديکه له گهل دهنگه کاندا ده کري. له بهري باديناندا هه ندی وشه هه ن به سکوني تهواو ده ست پي ده که ن، واته بي قورسکردن، که ته مه له سوران و باباندا مومکين نييه. ده وروبه ري هه وليتر پتر حه ز له قورسکردن ده که ن تا ولاتي کويه و سليماني و رانيه و سابلاغ. ته نانه ت ته سل هه وليري وشه يه کي وه ک «چي» ده که ن به «ج» ي قورس کراو.

له ئينگليزدا ته م قورسکردنه بايه خي بي نه دراوه، له نووسينيشدا ده رناکه وي هه رچه ند به پيتي لاتينيش ده نووسن. به نمونه وشه ي film ته گهر به پي تهو داخوازيه بنووسريت که بو «رستن، کردن» کراوه ده بي «fi-lim» بنووسريت، به لام دياره لزوم نييه به و قورسکردنه چونکه که گوتت filming قورساييه که هه لده ست، خو ناشکري يه ک وشه به دوو جو ر بنووسريت، نه خو هه رچي رينووس هه يه ده شيويت. سه ريکي رينووسي ئينگليزي بکه ين لهويدا ته و بيته زه له وشه ي وه ک sparrow, drill, try, snow, clean يشدا ده رناکه وي هه رچه ند هه موو دهنگه کاني پيشه وه شيان که وتونه ته پيش کونسانت، خو دياريشه دهنگي سه ره تاي وشه، که بزويته ئاشکراي به دوا دا نه هات، به ناچاري قورس ده کري. هيچ وشه يه کي ئينگليزي نييه له م جو ره بيت و نيشانه ي قورسکردني تيدا بنووسريت.

له فارسيدا کيشه ي قورسکردني دهنگي پيش «ن» ي چاوگ به وده دا هه لستاوه که فهتجه ي خراوه ته سه ري وه ک: ره فته ن، که رده ن، تامووخته ن.. ته نانه ت ته م فهتجه ي له وشه ي ئيزافه کراو بو هه ندئ راناويش ههر به کارديت وه ک: ده سنه ت، نامه ش، پده رهم... جا ته گهر بلين له کورديدا قورساييه که پاشماوه ي ته م بزويته يه ههر دادمان نادات چونکه ههر که بزوين نه ما ده ستوره کاني ده نگسازي و وشه سازي خو يان ده سه پينن چ له م کيشه يه دا بيت و چ له شتيکي ديکه ي سهر به ئاخاوتندا بي.

ته م باسه گه ليکي به به ره وه يه، هه م له ته رکيبي ناوه کي وشه و رسته ي کوردي و هه م له رووي ليکولينه وه ي به راوردی نيوان زمانانه وه، به تايه تي چونکه ههر دهنگيک له دهنگه کاني کوردي وه ک ته وه ي له زاري کورده وه دينه ده ري، نه ک له زاري يه کيکي ديکه، خاصيه تي خو ي هه يه و به پي ته و خاصيه ته ش حو کمي تايه تي له وشه سازي و ده نگسازي کوردي ده کات.

له کوتاي ته م گوتاره ناتواوه دا ده ليم: قورسکردني کونسانت ي پيش «ن» ي چاوگ به شيکي بنچينه ي وشه نييه، نه هي فيعل و نه هي «ن» ه که، ناچاريه کي فونه تيکي ده يخانه کوتايي فيعله کانه وه وه ک که ده يخاته شويتنيکي ديکه له هه زاران وشه ي کورديدا. ههر که ناچاريه که ش نه ما قورساييه که يا ده شي هه لستي يان ده بي هه لستي له بهر ته مه پيوست نييه له جينگه ي وه ک «رستن، کردن» دا نيشانه ي بو دابندري چونکه نه له واتدا و نه له شويتني ديکه دا به رده وام نييه و نه ماني به سه ردا ديت. خو جايه زيش نييه نيشانه بو دهنگي نه بووي دابندري.

هه‌رچۆنیک بێ ده‌بی له نه‌مانیدا نیشانه‌که‌ی لادریته نه‌خۆ ئاخوتنی کوردی دوای به‌ینیک گۆرانیکی گه‌وره‌ی نار‌ه‌وای به‌سه‌ردا دیت چونکه له‌م سه‌رده‌مه‌دا «زمان» به‌ دائیمی ده‌خویندریته‌وه ئیتر چۆنی بنووسی وه‌های لێ دیت به‌تایبه‌تی چونکه له‌ سه‌دی نه‌وه‌د و پینجی منالان ده‌چنه مه‌کته‌ب و «نووسین» ده‌خوینن و ده‌لینه‌وه. مامۆستا کانیسان هه‌ر 10-15 سالی‌ک ده‌توانن له‌ گۆته‌وه‌دا هه‌له‌ی ناو نووسینه‌که راست بکه‌نه‌وه. ورده ورده مامۆستا و قوتابی ده‌نووسن و ده‌لین «Se-ri-man / si-pi-lim / bes-ti-ne-we به‌سته‌نه‌وه، سپلم، سه‌رمان»...

تکا و ئامۆژگاری: ئه‌گه‌ر خوینته‌ریک به‌ بیریدا هات ره‌خنه‌ بگرێ له‌وانه‌ی گوتوومن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ وشه‌ی «بریندار، به‌دکار، به‌رچنه، به‌رگر...» دا دوا پیتی «برین، به‌د، به‌ر...» قورس نه‌کران هه‌رچه‌ند له‌ لاهوش «...دار، کار، چنه، گر...» پینانه‌وه نووساون با خیرایی نه‌کا له‌ بریاردان له‌سه‌ر هه‌له‌بوونی ئه‌و ده‌ستوورانه‌ی ده‌نگسازی و وشه‌سازی که له‌م گوتاره‌دا باسیان کراوه چونکه باوه‌رم هه‌یه به‌شی زۆری ره‌خنه‌کان وه‌رامی ریکوپیکیان هه‌بیت، به‌داخه‌وه ئه‌م گوتاره به‌شی ئه‌وه‌ی نه‌کرد که به‌شی زۆری تیبینی و بیروراکانی خۆشم بگریته‌وه.

«...»

خۇدیتنەۋە لە دوو رەخنەی دۆستانەدا

گۆقاری کاروان، ژمارە 7 ی نېسانی سالی 1983 زاینی

لەو دەمەرا کە موژدەى نزیکیبونهوهی دەرچوونی گۆقاری «کاروان» م یی راگهیهندرا چاوهچاوی ههوهل تروسکهی بووم وهکوو ئەستیرهى بهیانیان له ئاسۆی خۆرههلاتهوه تریفهکانیم بۆ بنیری و لهگهڵ بێن و بهرامهى نزار و گولزاریکى تازه گهشایهوهی ئەدهی کوردی، کهچی «بهختی خهوالوو» م کردمی بهو رۆژهوانهى که له دەمی بانگی ئیواردا وهنهوزی داییت و خۆی له تهرایحی نوێژی خهفتاندا دهبینتتهوه. منیش له رۆژی دەرچوونی ژمارهى دوهمدا، ژمارهى یهکهمی «کاروان» ی خنجیلانهم یی بوو به ئەستیرهگهشەى پاش خوراوا و قومه شهربهتی فتاری به دهرنگهکاتهوه. تا من چاوم ههلهینا «کاروان» به خۆی و کالای گهوههریهوه له کۆش و باوهشی گهرموگوری مهفتن و خویشاوهندی کورد و کوردستانه ئەزلهی و ئەبهديه کهی حهسابوو و گهشابوو...

بالای به ئالووالای قهلهمچنی ئەدیه هیزاکانمانهوه ئاورینگی پهلهکهزیرینهی دهدايهوه. چیم پین نهما مهگه وه ک شاباشی دواى ئاههنگ ئەم ریزه دراویلکهی وشهى بهسۆز و پهروش لهم گوتارهدا بهرهو ههنگاوی کاروانی پینشرووه ههلاویژم و یی بيمه بهشداری شهواره و گۆزهبانەى کۆریهیهکی نازدار.

راستییه کهی، له دلی خۆمدا چاوی تهمام بریوه بابهتیک لهوانهى کهمتر دینه بهر نیگای خوینهرانهوه بهلکوو ههر نهی بههۆی تازهیهوه شیای یه کهم بهخیرهینانی چلچرايهکی نوئی ئەدهی کوردی یی، بهلام ریکهوت وهابوو له رووپههراکانی گۆقار و رۆژنامهى ئەم دوايهدا نووسینی ئەوتۆ بلاو بوونهوه ئەگه زووبهزوو تیبینیان تیدا نهکری کزبان بهسهر دهچی. له ههوهلهوه ويستم چهند بابهتیکان لیرهدا ناوکیل بکهمهوه بهلام خۆم لکاند به تیرهننگکردنهوهی دوو بابهتی سییات بوویهوهی رەخنە لئ گیراو که پیوهندی هاوبهشایهتیم به یهکیانهوه ههیه و خاوهنی ئەوهی دیکهیانم، له ههردوو کاریشدا مهبهستی سهرهکیم روونکردنهوه به نهک لهسهرخۆکردنهوه.

- ئا -

له ژمارهى یهکهم و دوهمی «کاروان» دا دوو بهشی گوتاری مامۆستا رهئووف ئالانی له ژیر سهرهناوی «نرخاندنیک» و «نرخاندنیک دهربارهى زاراوه زانستییهکان» بلابوتهوه لهگهڵ بهلینی دەرچوونی بهشی دیکهشی. ههچهند وهها پهسهند دهکری که دواى بلاوکردنهوهی سههرلهبهرى بابهت قهلهمی تیبینی و وهلام دانهوه بکهویته گه، بهلام ئەو بارهى منی تیدام بهبهریهوه نییه پشوی چاوهنۆری تیدا دریز بکهمهوه ههرنهبی لهبهر ئەوهی که به زهحمهت دهستم دهگاته چاپمهنى. ئەو دوو دانیهش له گۆقاری کاروان به ریکهوت تیان ههلهنگووتم جا ئەگه ژمارهى دیکهى لئ چاپ کرابی تا ئیستا 1983/2/15 به من نهگهپشتهوه. ئەمه له لاییکهوه، لهلای دیکهشهوه به ههویا نیم له ئاست رهخنهکانی مامۆستا ئالانیدا خۆم دانوسینم له ههچى دهلیت و جوابهجی لهگهڵدا بکهم. ههه لهبهر ئەوهی که کاری وهها له رادهبهدهر دریزخاینه و ههه له رووی ئەوهوه که زاراوهکان له سهههتادا بۆ رهخنه لئ گرتن و عهیب برینیان بلاوکرانهوه. بهو پینه نووسینه کهی مامۆستا ئالانی وهرگرتنهوهی خوايشتی لیژنهى ئەو زاراوانهیه و سپاسی بۆ دهچیتتهوه لیرهدا من بهسهر ئەو شتانهدا دیمهوه که تروسکهى زاراوهسازى و زمانناسی له ههلهگير و وهرگيریان ههلهستتتهوه. ئەویش بابی دهسهلاتیکى له بارمدا بێت.

1) له بارهى «شیوه، روالهت، وینه» وه: وهک من بۆی دهچم وشهى شیوه پتر له «وینه- روالهت» هۆگری «بابهت» دهییت چونکه «روالهت» رووکهشیکى بېبايهخه «وینه» ش بهلای شکلی ناو ئاوینه و کامیرادا دهچیتتهوه. Form ی رۆژاوايش نه روالهته و نه وینه. ئنجا ئەگه نيو هیندهى «روالهت و شیوه»ه چاوپۆشی له

که‌رتی دوه‌می زاراهه که بکه‌ین ئه‌وسا «شیوه‌په‌روه‌رایه‌تی» گه‌لیک به‌ولای «رِواله‌تایه‌تی و رِواله‌تی» واتای «خۆ پیوه به‌سته‌وه» ده‌گه‌ینی که له ئه‌سلی زاراهه‌که‌دا مه‌به‌ستیکی بنه‌ره‌تییه.

(2) له کوردیدا ته‌عبیری «پیت به پیت» به‌تایبه‌تی له نیو مه‌لایاندا هینده‌ی ده‌قا و ده‌ق و پتریش له باو بوو، هه‌ردووکیان بۆ یه‌ک واتاش به‌کار ده‌هاتن ئنجا هه‌ر کامینکیان په‌سه‌ند بکری جیی خۆیه‌تی به‌لام نایی ریگه‌ له‌وی دیکه کویر بکاته‌وه.

(3) وشه‌ی «راره‌وه» هه‌ر چونکه له واتادا به‌رته‌سکتره له «ریگا - ریپاز» پتر دیته ره‌دای بۆ واتای «مذهب فلسفی» که ئه‌ویش بۆ خۆی باریکه ریگه‌یه.

(4) له‌گه‌ل رِوونکردنه‌وه‌ی ماموستا ئالانیش من هه‌ر لایه‌نگیری «گومانگر» ده‌بم نه‌ک «گوماندار». چی لیژنه‌ش له باره‌ی تیکرای ئه‌م خالهی گوتوه پینوانه‌ی زمانناسانه‌ی تیدا کراوه. «تیپه‌ر و تینه‌په‌ر» لیژنه‌ی ده‌خه‌له. که‌رتی دوا‌ی «گومان» یش چ «گر» بیت و چ «دار» هه‌ردووین تیپه‌رن. هه‌ر وه‌ک ده‌گوتری باجگر ده‌شگوتری پاره‌دار و ملکدار و زه‌ویدار و به‌ره‌نگدار. ئه‌م پاشگره‌ی «دار» له «داستن - داسته‌ن» ی فارسییه‌وه هاتوه که «مضارع» -ه‌که‌ی ده‌بیته «دارد» و ناوی کارای لی پینک دیت و ده‌بیته «...دار». ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که له واتای «متشکک» دا هه‌یه له‌گه‌ل «گرتن» باستر ده‌روا نه‌ک له‌گه‌ل «تملک» که ده‌کاته‌وه «داسته‌ن - داره - دار» چونکه له «گرتن» دا «نیاز» ئاشکراته‌.

(5) لیژنه له په‌سه‌ندکردنی ئه‌داتی «ه‌کی» بۆ نیه‌به‌ت نه‌یویست له هه‌موو باریکدا و بۆ هه‌موو زاراهه‌یه‌ک هه‌ر «ه‌کی» به‌کار بیت چونکه دیاره «ی» نیه‌به‌ت هی به‌لاوه‌نان نیه‌ ته‌عبیری «خۆ لی دزینه‌وه‌ش» هه‌ر لایه‌نی ناچار ی راده‌گه‌یه‌نی و دیاره ئه‌گه‌ر «ی» نیه‌به‌ت بۆ هه‌موو وشه‌یه‌کی ده‌ست دا‌بایه نه لیژنه خۆی لی ده‌دزیه‌وه نه کورده‌واریش زمانی له «لاوه‌کی، شه‌وه‌کی...» ده‌گیرا. که‌س نالی و نه‌یگوتوه «کوردی، به‌هاری، خۆمالی...» ده‌بی ره‌ش بینه‌وه، به‌لام بیگومان رسته‌ی «ئهم کیشه‌یه هۆشه‌کییه نه‌ک کرده‌کی» هه‌لکه‌وتوو تره له رسته‌ی «ئهم کیشه‌یه هۆشی یه نه‌ک کردی وه‌یا کردنی».

تا ئیره جوداوازی بیرورا له‌م مه‌یدانه‌ی نیه‌به‌تر ده‌گه‌ریته‌وه بۆ قه‌ناعه‌تی زمانناس و زاراهه‌ساز چونکه هه‌ردوو ریپاز شوین پینی ئاخیه‌وه‌ی پینوه‌یه، به‌لام وادیاره ماموستا ئالانی «ی» نیه‌به‌ت و «ی» ناوی مه‌عنا‌ی به‌لاوه یه‌ک شتن: ئا لیژنه قه‌ناعه‌ت ناکات چونکه له ری قه‌ناعه‌ته‌وه «تیپه‌ر» نایته «تینه‌په‌ر» هه‌روه‌هاش «ی» نیه‌به‌ت نایته «ی» ناوی مه‌عنا و ده‌بی کاکه ئالانی به‌ره‌ودوا بگه‌ریته‌وه و به نیوان دوو راسه‌ری ئه‌و دوو بابه‌ته‌دا سه‌ره‌زیر بیته‌وه بی ئه‌وه‌ی تیکه‌لیان بکات. خۆ هه‌رگیز موجامه‌له‌ش له‌وه‌دا نیه‌ که بلیم ئالانی یه‌کیکه له تاک تاکی ئاخیه‌وه‌ی کوردی که له سه‌لیقه‌ی هه‌ستیا‌ری زگماک و بی خه‌وشه‌وه، کوردانه داده‌رسیته گوتن و نووسین، کوردانه له بابه‌ت هه‌لده‌پینچیت و کوردانه داده‌بریت و تی ده‌کاته‌وه. ئنجا ئه‌گه‌ر ئالانی له‌م جووت چاویلکه‌ی به‌ربانی ریژمان پارزانه‌ی ته‌ر بووی کئی بی جاره‌ها و باره‌ها پیلای له ده‌قنی نووسین رۆ نه‌چووی!!

له ئاخوتن و نووسینی ئیستا که‌ی فارسی و کوردیدا بۆ نیه‌به‌ت و بۆ ناوی مه‌عنا هه‌مان «ی» دریزی قووچاو به‌کار دیت و ده‌گوتری - بۆ نیه‌به‌ت ده‌شگوتری «جوانی - بۆ ناوی مه‌عنا» له کوندا بۆ نیه‌به‌ت «یک» و بۆ ناوی مه‌عنا «یه» به‌کار هاتوه. کتیه‌ کۆنه‌کانی په‌هله‌وی و پیش په‌هله‌وی ئه‌م جوداییکردنه‌یان شتیکی ده‌ستوورییه. به‌نموونه له لاپه‌ره 10 ی کتیبی «کارنامه‌ی ئه‌رده‌شیری پاپه‌کان» - نووسینی به‌رام فره‌وشی چاپی تاران 1354 - ئه‌م وشانه‌ی «چاپوکیه، سواری» له ناوی مه‌عنا و وشه‌کانی «گه‌رامیک، گرامی، ریژدار، ئه‌پاریک (به واتای دیگر، هی تر)، نامیک، نامی، ناودار» له نیه‌به‌تدرا ده‌دیترین. له نیوان رۆشنی‌بیرانی کوردی ئیرانیش ئه‌م زانیارییه وه‌ک ئه‌لف و بی لی هاتوو به‌لام لای

خۆمان مەسەلەكە ھېندە ئاشكرا نىە. يەكەم جار لە لاينە د. فاروق عمر صدیقەوہ. كە ئەوسا جارئ خويئند كارىش بوو. باسى بنەچكى ئەم دوو «ى» ە بەگوتار لە گوڤارى كۆردا بلاو كرايەوہ. بە نموونە وشەى «زنديق، زەندىك» نىسبەتە «بۆ لای زەند». دوور ناينىم رېژەى «دەرەكى، ناوہكى...» ش لەو وشانەدا پاشماوہيەكى شىواوئى ئەم نىسبەتە كۆنەى زمانە ئيرانيە كان بىت ھەرچەند ناتوانم برىارى لەسەر بدەم چونكە زمانى كوردى بە نووسين شىوہ ئاخوتنى كۆنى نە پارىزراوہ تاكوو بزائين لە كەنگينەوہ ئەو رېژەيە پەيدا بوہ و ئايا لە بنەرەتەوہ «ەكى» بوہ ياخوہ لە «يك» ەوہ گوڤراوہ.

نموونە كانى مامۆستا ئالانى كە لە لاپەرە 71، 72 ى ژمارەى يەكەمى «كاروان» دا بۆ نىسبەتى حساب كردوون بەشى زۆريان ھى ناوى مەعان. وشە كانى «برايى، ھاوہەشى، وشەسازى، داماوى، سەپانى، كەلەگايى، ھەرزەكارى، جودايى، لاوى، گەنجى، ئازايى، ئازايەتى، لاويتى، گەنجيتى» ھەموويان ناوى مەعان و پتوہنديان بە نىسبەتەكەوہ نىيە لەبەر ئەمە رەخنەيەكى لەسەر بنەماى ئەو وشانەوہ ھەلستابن بەرەو بۆشايى دەرۆن. وا دەزانم بە كارھينانى «ەكى» بۆ نىسبەت لە شوين و بارى ئاستەنگدا نووسەر و ئاخيوەر رەھا دەكات بە نموونە:

- تير بۆ شبعان
- تيرى بۆ شبع

ئىجا ئەگەر ويستمەن بلىين «شبعانى» و ئەو «ى» ەمان بۆ بە كارھينا ھەر دەبى بلىين «تيرى»، كە بۆ «شبع» مان دانا كە ئيتىر لەگەل «شبعانى» دا تىكەل دەبى. بەلام دەتوانين تارادەيەك چاوپۆشى لەو لەمپەرە بكەين چونكە لە ھەموو زمانىكدا وشەى واتاجودا كەكەنەوہ يەك فۆرم ھەر وەك لە عەرەبىدا وشەى «أرى- فعل مضارع للمفرد المتكلم» دەكاتەوہ «أرى- فعل ماضى للمفرد الغائب». لەمپەرى گەورە لەوہدا دەبى كە بمانەوئى رېژەى نىسبەت بۆ «تيرى» بە واتاى شبع» بە كاربھينين و «ى» ى تيدا بخەينە گەر كە ھەر دەبىتەوہ «تيرى». ئىجا ئەگەر ھانا بىھينە بەر «ەكى» لەمپەر لە نيواندا نامىنى:

- تير بۆ شبعان
- تيرى بۆ شبع
- تيرەكى بۆ شبعانى
- تيرەكەتى بۆ شبعى

خۆ ئەگەر ويستمەن «شبعانى- تيرەكى» كە ناوى مادەيە بكەينە ناوى مەعنا ئەوسا بەرانبەر «الشبعانية- كە مصدرى صناعية و ناوى مەعنايە» دەلىين «تيرەكەتى»، برواش ناكەم دەرەفەتىكى دىكە لە دەستووراتى زماندا پەيدا بىي بۆ دەر باز بوون لەم ئاستەنگە.

ئەو وشانەى كۆتايان بە «ى» ى درىژى قووچاو دىت وەك «برىسى، ترۆزى، سۆفى» ناتوانن «ى» نىسبەت بەخويانەوہ بگرن، ناشىي خەيال بۆ «برىسيانە، ترۆزيانە، سۆفيانە» بروات چونكە ئەمانە ئاوەلكارن ھەرچى وشەى نىسبەتدراوہ ئاوەلناوہ. ئىجا ئەگەر نەلىين «برىسيەكى، ترۆزيەكى، سۆفيەكى...» رىگەى كورتمان لى درىژ دەبىتەوہ وەبا ھەر بە جارئ رىگەكە كويژ دەبىتەوہ.

لە زۆر شوپىنى كورد زماندا ئەگەر ناوى جىگە و ئاوايى وەك «جەلى، دارىكەلى، سلىمانى» بە «ى» كۆتايى ھاتىت بۆ نىسبەت دەلىن «جەليەتى، دارىكەليەتى، سلىمانىەتى» واش دەبى كورتى دەكەنەوہ و دەلىن «جەلەتى...» ئەم بە كارھينانە تا ئىستاكەش باوہ و بۆ خۆم گوى بىستى بووم بەلام خەرىكە لە بن شالۆوى شارستانەتى و خويئندى نويدا كە وا گەلىك ئادگارى ميراتى تى دەبات. ئەميشيان تى بچىت. باوەر دەكەم لەو گوندانەى قوتابخانەيان تيدا كراوہتەوہ تەنھا

به سالدآچوه كان بزانن بلین «سهروو كانیه تی، جیاقوولیه تی...» هه رچی وه چه ی تازه یه خه ریکه «دار، دوور، زار، زیر» فیر ده بی و به لای ته و وشانه دا ناچیته وه که ماموستا که ی لیان به له د نییه.

له کوردیدا «ی» ناوی مه عنا هه به و وشانه ده ویرئ بیانکاته ناوی مه عنا که ئاوه لئاون و وه صفی ماده ده که ن که خۆیان ماده ن وه ک: جوان، جوانی، شیرن، شیرنی، ناسک، ناسکی - دزیو، دزیوی... زمانی کوردی ویرای «ی» سی ئه داتی دیکه ی هه یه بو دارشتنی ناوی مه عنا:

ئه داتی «ه تی» وه ک: پیاو، پیاوه تی، دایک، دایکه تی - برسی، برسیه تی...

ئه داتی «ایی» ته مه یان بو مه به ستیکی ورد له کار دیت: به نمونه، وشه ی «دریژی» بو «مطلق الطول» دیت به لام که ویست «هه ندیک طول» نه ک «مطلق الطول» ده برپریت ده لیت «دریژی ژووره که، شیرنایی شه که که، روونا کایی په نجه ره، به زایی شاخه که، سه وزایی گیاه که».

ئه داتی «ایه تی» به زوری بو ده رختنی په یوه ندی نیوان مرؤف به کار دیت وه ک «خزمایه تی، دوژمایه تی، دوستایه تی، کوردایه تی، قهومیایه تی، مهردایه تی، که سایه تی، رابه رایه تی، عه بدایه تی...» هه ر ته مه ئه داته یسه ده توانی ناوی ماده ی ره ق و زه قی به پوز وه رگیزی بو ناوی واتا وه ک «بهردایه تی - التحجر، الحجریه. گه چایه تی - الجریه. خۆلایه تی، ئاسنایه تی...» زۆرینه ی ته و وشانه ی دهنگی ئه لفیان تیدایه وه ک «برا، گه دا» ئه لفی «ایه تی» یان ده سویت و ده بنه «برایه تی - نه ک براییه تی - گه دایه تی نه ک گه دایایه تی...» له شویت دیکه ده میکه ته دیارده یه تی چونی ته و ئه لفه م روون کردوته وه و لیره دا ناچمه وه سه ری...

نووسه رانی سلیمانی به پی ئاخوتنی ناوچه یی له جیاتی «برسیه تی، ته مینداریه تی، ئیتالیه کان...» ده نووسن «برسیه تی، ته مینداریه تی، ئیتالیکان...» هه رچی زۆر به ی کورده جوړه که ی دیکه که به کاره یینانی ره سه نه پیره وی ده که ن. ره سه نایه تی ته و جوړه یان له دوو به لگه وه به ئیسپات ده گات. به لگه ی په که م ته وه یه که زۆرینه ی هه ره زوری کورد ده لئ «برسیه تی، وه لیه تی...» به لگه ی دوهم ته وه یه که ئاخپوه ری سلیمانیس له ناچاریدا باده داته وه بو ریبازه ره سه نه که که مه جبووره بلئ «ئیتالیه هونه رهنده کان» چارت ناچاره بلئ «برسیه هه ژاره کان». ماموستا ئلانیس به ریبازی ئاخپوه ری سلیمانیس بو «لاوتی، گه نجیته...» چوته وه. هه رچونیک بی ناشی ریبازه ره سه نه که ی ری لی بگیری. ته نانه ت له وشه ی وه ک «رؤشت، گه شت» یشدا ناشی «رؤیشت، گه یشت» که راستره کویر بکریته وه.

بیخود ده لئ «له و رۆزه وه رۆیشتوه توراوه دلئ من».

نالی ده لئ «کی دهستی ده گاته به ی و ناری نه گه ییشتوت».

حاجی ده لئ «که پیر بووم تیگه ییشتم دهستی گریم».

ئه دیب له سه ریته یی له مانه و له هه رچی وه ک ته مان هه یه خۆی له ریبازه ره سه نه که ی کوردی رابه یینی. ئیمه له سه ره تاکانی رهنگریژیکردنی شیوازی ته ده بی کوردیدا یین. چی ئیستا که ره گ دابکوتی ده بیته شه قامه ری ته عمیری کوردی. ته و زمانه ی شیوه ی ته ده بیان ده قی گرتوه له ماوه ی 50 سالدایه ک بیتیان لی ناسوی و ناقرتی: کورته کردنه وه ی بی حساب له شیوه ئاخوتنی ره مه کیدا ده بی تا ته وه ی خه لقی توونس له ئاخوتنی یه مه ن ناگه ن سنه ییش زه فه ره به وتوویزی ئاکری نابات. چه ندیکی بلوی له پاشماوه ی کونه زمانه که مان بیاریژری سوودی خۆمانه چونکه هه تا به ره وه ده ق و ده ستووری ره سه نه وه برؤین خه لقی تیدا کو ده بیته وه و له یه کدی حالی ده بن. کوردی له و دوو هه زار سالدایه یی له ی سواوه له لزوم به ده ره بی.

به ره له وه یی له به شی یه که می گوتاره که برؤم بو به شی دوهمی چه ند ورده تیبینی هه ن پیاندا تیپه ره بیم:

که رته کاری «گر» پاشگری «گه ر - بوته وه - گر» له یه کدی جودان: هه رچی «گر» که رتیکی کاری «گرتن» ه. ناوی کارای لیکدراو (به ته عبیری جارن اسم فاعلی مرکب) دروست ده کات وه کوو که رتی زۆرینه ی کاره کانی دیکه «جلسور، نانخور، باجگر، سه رتاش». به عاده ت کاری تیپه ره له گه ل وشه ی «صفا» و له گه ل ئاوه لکاردا وشه ی لیکدراوی ته وتویی

دروست دەكات چونكە بەرکاری ناوئیت وەك «خۆشپۆ، سەررۆ، بەسەرھات، زۆرور...». ھەرچی «گەر»- لە بەشی زۆری وشە لیکدراوی ئیستاكەدا بۆتەو «گر» بارتەقاي «ەوان» لەگەل ناو دیت و صیفەتی لیکدراو دەكاتە ناوی كەسابەت وەك «ئاسنگر، مزگر، دەرگەوان، پاسەوان».

لە وشە «نیركە پياز»دا بەشی یەكەمی وشەكە لە «نیرەك» ەو نەھاتو بەلكوو لە «نیرتك» ەو سواو. (بە ئەسل نیرتكە پياز و دەستكە قورادە) بو. ئیستاش لە ھەندئ ناوچە ی عەشیرەتیدا پیرەكان، بگرە زۆر كەسیان «نیرتك و دەستك» بەكار دەھینن. ھەر وەك وشە «قننە» ش دەكەنەو «قەلنە» كە پتر بەرەو «قەلوون و قلیان» ەو چۆتەو. وشە «رێژە» بۆ «صیغە» دەست دەدات نەك «رێژگە». ھەرچی «رێژگە» یە وەك «ئیسنگە، بنگە، شەرگە...» ناوی شویتە نەك ئاوەلناوی شوین. وشەكەش لە «ریشتن» ەو بەرپۆتەو كە بە ھەلە وەیا بۆ سوو ككردن دەكریتە «رشتن» بەلگەش ئەو یە كە لە ئاینە و فەرماندا ئەو «ی» ە دیتەو:

• ئاوەكەم - ریشت

• ئاوەكە - دەریشم

• ئاوەكە - بریشە

«ریشە و پیرە» ش ھەر بەلگەن.

لە وشە «كەلەمیرد» دا ئەو «ە» یە كە فەتھە عەرەبییە نیو بەند نییە. دەنگێك دەیتە نیو بەند (ناوگر) كە بترنجیتە كلیشە ی وشەو نەك بیتە نیوان دوو وشەو. بە نمونە لە وشەكانی «بزووتن، بزاون- بووردن، بواردن» ئەو «ئەلف» ە نیو بەند (ناوگر). بەلای منەو دەنگی «ر» یش لە «گرنج» دا ناوگرە ترنجاو تە كلیشە ی «گنج» ھەرەھا «ر» ی «قرژ» چۆتە ناو «قر».

دەرپۆم بۆ ژمارە دووی «كاروان»

كاتی خۆی كە رەخنەكانی مامۆستا ئالانی بۆ كۆری زانیاری كورد ھاتن گەرماو گەرم لیژنە یەك- بە سەرپەرشتی كوردنی خۆم- دەستی دا یە ریکخستن و ئامادە كوردنی ئەو رەخنە و ھی دیکەش كە لە نووسەری دیکەو ھاتبوون بۆ بلاو كوردنەو ھەیان. وێرای ئەو رەخنە، ئالانی، راسپاردە ی بەنرخ ی دیکەشی بۆ كۆر جیبەجی كرددبوو لە بابەتی فۆلكلور و كەلەپوور... خەریکی ریکخستن ئەوانیش بووین بەلام ریکەوت و ھەا بوو بەر لە سازدانی ئەو كارانە پیو ھەندیم بە كۆرەو ھەما. زۆریشی نەبرد یاسای تازە دەرچوو «دەستە ی كوردی» خستە شوین كۆر و ئەو بوو بەرپرس. دەمەوی زۆر بە خیرایی لە بەشی دوومی نووسینی مامۆستا ئالانی دەرچم:

بۆ ھەر مەبەستێك بێ «قسە رستنەو» بەچی ترە لە «قسە كاویژ كوردنەو». رەنگە «ھاو بەندی» ش لە «ھاو دەنگی» بۆ «ترباط» لەبارتر بێ ئەگەر تارمایی «ھاو بیری» بۆ خۆی نەباتەو.

«ژیریژی» بۆ ھونەر و ھیا زانستی «منطق» و «ژیریژی» بۆ كەسیکی «منطقزان» بێ و «ژیریژی كی» بۆ نیسبەت و ھلای «ژیریژی» كرە ناكەن. ھەرچی «ژیریژانە» یە ئاوەلكارە وەك بلیی: ژیریژانە دەدوی، كوردانە دەپۆشی، مەردانە ھاتە كایەو، وشەكان لەم رستانەدا وەصفی كار دەكەن نەك كارا (فاعل).

ئەگەر «پۆلانندن» بۆ تەصنیف بیتە دەستوری داتاشینی «كار» لە «ناو» خزمەتێکی گەرە بە زمانە كەمان دەگات ھەرچەند لە پۆلانندیشدا ھەر واتای كۆ و كۆمەل و ئاپۆرە و ھەردە گیرئ نەك واتای «جۆر جۆر و خوارو ژوور» كە لە «صنف» ی عەرەبی و Class ی ئینگلیزی و ھەردە گیرئ. بەلام لزوم نابینم بینی پیو ھەنن و بلیین «كابرا چەتری لی دا و خۆی عەلیشیشاند...» مەگەر بەنیازی گەپ و گالته كوردن بێ.

وشه‌ی «ره‌خسکان» له ئاخاوتندا باوه هه‌رچهند له هه‌موو هه‌ریمیکیشدا ئاشنا نه‌ی. ئەم نه‌یست بوونه‌ی ئەدیبه‌کانمان که ده‌چیته‌وه بۆ دوو هۆی سه‌ره‌تایی، یه‌کیان نه‌گه‌ران و سه‌ر لی نه‌دان. دووه‌میان نه‌بوونی چا‌په‌مه‌نی له هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا، ئا ئەم نه‌یست بوونه زۆر جارمان ده‌مه‌ته‌قه‌ی هه‌لستاندوه ته‌نانه‌ت جارێکیان نووسه‌ریکی سه‌ر به‌ زمان له ئاست وشه‌ی «چیم» به‌ واتای «فریز- فریزوو» وه‌ها نه‌سه‌لمین بوو هه‌ر له‌ بنه‌وه ئینکاری هه‌بوونی ده‌کرد. که‌چی «فریزجار» به‌ واتای «چیمجار» ه. ئەو پیمه‌ره‌یه‌ی بۆ کینلانی زه‌وی چیمجار دروست ده‌کری پێی ده‌لین «پیمه‌ره‌ی چیمپ». نووسه‌ریکی دیکه‌ش به‌رانه‌ر وشه‌ی «پایه‌خ» سه‌ری له‌ «ی» هی ناو وشه‌که سوپامبوو، به‌ درێژی له‌ ته‌علیلی په‌رینه‌وه‌ی پێیه‌که بۆ ناو وشه‌که‌ی ده‌کۆلپه‌وه چونکه هه‌ر گۆی بیستی «راخستن، هه‌لخستن، خستن...» بووبوو که‌چی فۆرمی وشه‌که «یه‌خستن، ییخستن، ئیخستن، هیخستن» ه له‌ هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ی» هه‌یه که ئیتر دیاره «پایه‌خ» له‌وان که‌وتۆته‌وه. گۆرانپێژی کۆیی «حوسینی حه‌به‌تۆز» به‌ر له‌ 50 سال پتر قه‌وانی ده‌رکرد ده‌لی «هات کاروانی که‌رداران، ییخستیان له‌ بن داران، لیده‌ن ده‌ردی حه‌لوکی...».

وشه‌ی «تی وه‌رخ» له‌ دوو پێشگری «تی، وه‌ر» و که‌رتیکی به‌رابری «یه‌خستی» پیک هاتوه. هه‌ر له‌ جو‌ره گۆی بیست نه‌بوونه جارێکیان دوو فه‌ره‌هه‌نگنووسی کوردی له‌ وشه‌ی «فروسمان» که‌ من له‌ نووسیندا به‌کارم هینابوو ر‌امان و نه‌یانپێستوو که‌چی له‌ زۆر شوێنی به‌ری سو‌ران به‌ واتای «ئه‌فسوون لی خویتدن، ته‌له‌سم به‌ندکردن» له‌ گه‌ردایه. یه‌ک له‌ دوو فه‌ره‌هه‌نگنوسه (زه‌بیحی) دواتر پیمه‌ گۆته‌وه که‌ توێژینه‌وه‌ی له‌ وشه‌که‌دا کردوه و له‌ خه‌لقی باله‌ که‌تی بیستوه له‌ جیاتی فروسمان ده‌لین «فلسمان». وادیاره وشه‌ی «ره‌خسکان» یش بۆی ر‌یک نه‌که‌وتوه به‌ر گۆیگری به‌ری بابان که‌وتی.

ده‌نگی «ک» له‌ وشه‌سازی کوردیدا ده‌ورێکی چالاکی هه‌یه. لێره‌دا کارمان به‌یه‌ک باری ئەو ده‌وره هه‌یه که‌ ده‌بیته‌ پاشگری کار و زیده واتابه‌کی تیدا په‌یدا ده‌کات. پاشگری «کا» له‌چاو پاشگری «ا» خه‌ستوخۆلییه‌ک وه‌یا شیوه‌گۆرییه‌ک له‌ وشه‌دا په‌یدا ده‌کات. به‌ نموونه، له‌ ر‌ه‌گی «بزر» هوه به‌ هۆی پاشگری «ا» کاری «بزران» په‌یدا ده‌ی. که‌ پاشگری «کا» ی پینوه لکا ده‌بیته «بزرکان» و شیوه‌یه‌کی نوێ بۆ «بزرکاو» په‌یدا ده‌کات له‌چاو «بزراو». وشه‌ی «په‌شیو» ده‌بیته «په‌شیوان» و ده‌شپه‌ته «په‌شیوان» که‌ سه‌ختره له‌ په‌شیوان، هه‌ر خۆشپه‌ته‌ی بۆته «په‌شوکان». دوور نابینم «هه‌لپروان» و «هه‌لپروکان» یش دوو دلۆپی ئەو خو‌رگه‌یه بن.

«نووزانه‌وه» بنگه‌ی وشه‌ی «نووسکانه‌وه» یه‌ به‌لام ده‌نگی «ز» به‌ جیرانه‌تی ده‌نگی «ک» بۆته «س» چونکه هه‌ردووکیان واته «س، ک» ده‌نگی کپن هه‌رچی «ز» ه ئاوازداره له‌به‌ر خاتری «ک» ه که‌ خۆی کپ کردوه وه‌ک وشه‌ی «نازک» که‌ له «ناز» هوه هاتوووه بۆته «ناسک» له‌به‌ر هه‌مان سه‌به‌ب، «بازوو» ش بۆته «باسک». هه‌رچی وشه‌ی «ره‌خسکان» ه خزمه‌تی نزیکي «ره‌خسان» هوه هه‌ردووکیان له‌ واتادا به‌ «ره‌خسین و ره‌سین» ده‌گه‌نه‌وه، به‌لام له «ره‌خسکان» دا زیده هیزیک هه‌یه.

ئه‌گه‌ر «کوگر» به «جامع» وه‌رگیرێ «کوئنه‌گر» نابیته «مانع»، ده‌بیته ئەو شته‌ی هه‌ندیکان ده‌گرن و هه‌ندیکان ناگرێ. بۆ ئەوه‌ی بپه‌چه‌وانه‌ی «کوگر» ده‌بی بگوترێ «هه‌یچه‌گر» ئەوساش «هه‌مووگر» په‌سه‌ند تر ده‌بی له «کوگر». به‌لام «هه‌یچه‌گر» هه‌ر له‌ به‌رانه‌ر «کوگر، هه‌مووگر» دا ده‌سازی نه‌خۆ «مانع» «هه‌یچه‌گر» نییه.

له‌ کۆتایی ئەم پندا چونه‌وه‌یه‌دا ده‌لیم ماندوو بوونه‌که‌ی ئالانی جیی سپاسه و ده‌بی به‌و په‌ری هه‌ناسه درێژه‌وه له‌گه‌ل زاراوه‌کاندا خه‌ریک بی. منیش ئەگه‌ر چاوم به‌ نووسینه‌کانی که‌وت و به‌ چاکم زانی پێیاندا بچمه‌وه تا پیم بکری تیپینه‌کانم بۆ خۆی ده‌نیرم به‌ مه‌رجیک ته‌دره‌سی بزانه‌م. زۆریش گوشاد ده‌بم هه‌ر جاره‌که‌ ده‌بینم نووسه‌ران له‌و زاراوانه وشه‌ وه‌رده‌گرن و به‌کاری ده‌هینن، وه‌ک بلتی حه‌سانه‌وه‌ی ئەو باغه‌وانه هه‌ست پی ده‌که‌م که‌ ده‌بینی نه‌مامه‌که‌ شین بوه و به‌ریشی گرتوه.

له «العراق» ی 9 ی شوباتی 1983 له ژیر سهرهناوی «ویتهی هونهری له شیعری حاجی قادری کوپی دا» ماموستا عهبدوهره زاق بیمار بهدوا شیکردنهوهی چند نمونهیهک له نیگار کیشیی ههستیارانهی بههاریهکهی حاجی دهنووسی:

«جا لهم رهوه وتهکهی ماموستای دانهری کتیبی «چهپکیک له گولزاری نالی» به ئاسانی رهت ده کریتتهوه که له لاپه ره 199 دا گوتوهیهتی: «یادی گوتیهیکی تری «دلدار» ده کهمهوه که دهیگوت حاجی قادر له بههاریهکهیدا شوین پیی «قوربانی تۆزی ریگه تم» ی هه لگر تۆتهوه و ئهوسا من ئه مەم له دلدار نه دهسه لماند که چی ئیستا وهک به دیهیه ئاشکرایه له بهر چاوم چی دلدار دهیگوت راسته.»

چونکه دانهری ئه و کتیه منم پیویست بوو لیره دا نه ختیک پروونا کایی بو لای ئه و شوین پیی هه لگر تتهوهیه و ره تکردهوه کهی بهاو یژم.

ده بی له پیشه وه بلیم شوین پیی هه لگر تتهوهی نالی له لایه ن حاجی قادره وه نه که مایه تی تیدایه نه بدعاتیکیشه له کهس به عهیب بگیری. له نیوان شاعیرانی کورددا ویزای شوین پیی هه لگر تتهوه «تضمین و اقتباس» یش بهرچاو ده کهوی که پتر له نزیکه وه خولای شاعیر به غهیری خۆیه وه ده لکتینی. نالی که ده لی:

ناری سینهم گهر نه بیی غه رقم ئه من
ئاوی چاوم گهر نه بیی سووتاوم ئه ز

یه کسه ر و اتاخوازی لهم به یتهی «ابن الفارض» کردوه:

فلولا زفیری اغرقتنی
ولولا دموعي احرقنتی زفرتی

به لام نالی مه هاره تیکی تیدا به کار هیناوه وا بزانه له و کتیهی «چهپکیک...» دا پروون کراوه ته وه، جار یکیان باسی ئه م ئیقتیباسه م بو «بله» کرد له پیشه وه نه یسه لماند به لام که گوتم ناشی نالی شیعری تصوفی وه ها... قسه کهی پی بریمه وه و گوتی که تصوف ناو هینا سه لماندم.

حاجی قادر ده لی:

به «تضمین» به یته کی نالی ده هینم تا ره فیکانم
بزانن من به ئه و نا بام خه زه ف قه ت وه ک گوهر نا بی
«که مهن دی زولفی دوو لانه له بو گهر و موسولمانه
ده کیشن بی محابانه چ لهم لابی چ له ولابی»

پینج خسته کی له لایه ن کورد و غهیری کورده وه جو ری که له تیک ئالانی ده روونی و پرواله تی شاعیر و شاعیر.. «تلمیع» یش هه ر لهم با به تانه یه.

ئه مانه هه مووی له نیوان کورددا باو بوون به لام ئه وهی پیی ده گوتری «معارضه» له کورده واریدا بهرچاو ناکه وی، هه ر نه بی من نه مدیتوه به لام وابوه دوو شاعیر هه مان پارچه هه له به ستیان له شیعری بیگانه وه وه رگپراوه ته سه ر کوردی وه ک که بی کهس و گووران کردیان. ده شبی بزانه ن ئه م با به تانه تی کر ایان خو تا قن کردنه وه و خو به خه لک گرتن و خو نواندنیان تیدایه هه ر چند ئه م نیازانه ش ری له هه لچوونی عاتیفه نا گرن، بگره وه ها بوه له پینج خسته کی سه ر که وتوودا سوژی شاعیری دوهم سه ر ده کات که به ئاهه نگی سه د له سه دی شاعیری یه که م ده دویت:

دلی بردم به ناز و عیشوه دیسان شوخی عیاری
 فریبی دام به چاوی مهستی خوئی مهجویی سهحاری
 له هیجرانی تهقم کرد ئه ی رهفیانم کوا مهدهدکاری
 ئه مان مردم علاجی سا له ری پیغه مبه را چاری
 وصال یا قتل یا تسکین له هه ر سئ بؤم بکه ن کاری

سه ره به ری دیوانی شیخ رهزا تاکه یه ک غه زه لی تیدا بؤ سوژی دلداری تای ئه م پینج خشته کیه ی کردبیته وه که له بلیسه ی «کوردی» یه وه ناگری تی بهر بوه.

«معارضه» بهو شیعه ده لاین که له کیش و قافیه ی شیعی بهر له خوئی هه لبه سترایی وه ک ئه حمه د شه و قی موعاره زه ی قصیده ی ابن زیدون:

أضحى التنائى بدیلا من تدانینا
 و ناب عن طیب لقیاننا تجافینا

ده کات و ده لیت:

یانائح الطلح اشباه عوادینا
 تأسی لوادیک أم تشجی لوادینا

ئه گه به هاریه که ی حاجی له کیش و قافیه ی قصیده که ی نالی بایه پنی ده گوترا «معارضه». له لایه ن کیشه وه هه ردوویان له یه کدی نزیکن تا ئه وه ی هه ندی شاعیریش فهرقی پی ناکن، به شیکی بهر چاوی «صدر» وه یا «عجز» هکانی به هاریه که ش وه ک دیره شیعه کانی نالی ده بنه 14 برگه به نمونه: «له خه وه له سته زه مانئ بچینه وه ئه ولا» 14 برگه یه، صدره که ش 15 برگه یه.

له م بواره دا ده بی راستیه کی گرنگی دیکه ش روون که ره وه ی شوین هه نگوومان بی: داسه پاندنی بریاری «نییه» پتر موحتاجی به لگه یه له «هه یه» چونکه مه به سستی «هه یه» به تاکه یه ک به لگه ئیسپات ده کری وه ک ئه وه ی گویت له خشپه یه ک بوو و ده نگت دا «کیی؟» به تاکه وه لامی «منم» ده زانری خشپه ی به نیاده مه.

به لام که وه لامیکت وه نه گرتوه جه والیک به لگه ت ده وی تا ئیسپاتی «به نیاده م نه بوون» ی خشپه داره که ده که یه ت، ره نگه یه ک به لگه شت چنگ نه که وی. له گه ل ئه مه شدا بریاردان له سه ره هه بوونی خزمایه تی له نیوان ئه و دوو قه صیده به ناوبانگه دا تا ئه وه ی خه یال له «شوین پی هه لگرتنه وه» بکه یه به بادی هه وا نایی به تایبه تی که ده نگ و سه دای ئیعتیراز بلند بوو: پیویسته لی ره شدا «منم» یک به خه بهر به نین.

ئه وسا له «چه پکیک...» دا که س به ره له ست نه بوو تا کوو به لگه کاری تیدا بکه م، قسه شم له دلداره وه ده گیرایه وه که ئیتر لزوم نه ده دیت به به لگه و نمونه هینانه وه له سیفه تی «شایه د» وه بیه داواکار.

به لگه ی ئه م شوین پی هه لگرتنه وه یه له چه ند لایه که وه تیک ده که نه وه: نالی شاعیریک بوه له سه رامه دی شاعیرانی سه ده ی نۆزده م، چ سه یر له وه دا نییه شیعی بیته ئه و «به رده عازهبانه» یه ی گه نجی له خو پرازی هیزی خوئی پی تا قی بکاته وه. ئیمه بلین و نه لاین نمونه ی زنده بالا له هه ره هونه ریکدا هه بی ده بیته «سه رمه شق»، حاجی قادر له چه ندین جینگه دا باسی نالی و شاعیرایه تی ده کا. وه ک دیتمان «تضمین» یشی له شیعی کردبوو، له و «تضمین» ه به هیتریش هه یه که ده لی:

زاهیرهن شیعرم له کوردی و نالی زۆر که متر نییه
تألعم بهرگه شته یه به دبخته به ختم نووستوه

پیتم بلی کام شاعیری نوخووازی کوردی له تاووتینی «گۆران» رهها بوه؟ رهها بوونی چی؟ هه چچی هه یه دهلی گۆران
دهروازهی شاعیری نویی کوردی خسته سه رگازهرای پشت.

واوهی گۆران، له م روژهدا کام شاعیر سه ره تاتکه له شاعیری شیرکو بیکهس ناکات؟ ئنجا ئه گهر شاعیره کانمان له
ههلبه ستدا باسی گۆران و شیرکو نه کهن و له توژینه وهی ئه ده بیدا ناویان بهینن خو حاجی قادر له شاعیردا خوئی بو نالی
شکاندۆته وه ئنجا هاتوه خویشی به و به «کوردی» گرتوه - له مه زیاتر چیمان دهوئ بیکهین به رووناکی بو ناو دهروونی
حاجی تا شه بهنگی نالی تیدا بدۆزینه وه؟ به خه یال له حاجی پرسین ئایا نالی و شاعیره کانی چ ئه سه ریکیان بوه له ویزدانی
ئه ودا ده بی چ وه لامیکمان بداته وه؟ رهنگه پرسیاره که مان لی عه یب بگری چونکه خوئی به شاعیری پاته وپات ئه و
ئه سه ره ی کردۆته به لگه نه ویست. خو ئه گهر بگوتری حاجی باسی شاعیری دیکه شی کردوه و هه لی داوه ته وه ده لیم:

- باسی شاعیر و ئه دبیبکی به قه ده ر نالی نه کردوه.

- شاعیری که سی دیکه ی به «تضمین» نه هیناوه ته وه.

- له نالی و کوردی بترازی خوئی به که سی دیکه نه گرتوه به دو ئه مانه دا ده لیم: شوین پیی غهیری نالی
هه لئه گر تۆته وه.

له فه رزی به کیک بوو که ئیسیات بکات که حاجی بو غهیری نالیس دهروون کرایه وه بوو ئه وساکاری من ئاسانتر ده بی
چونکه به لگه یه کی تازه م به ده ست ده که وئ و ژماره 5 ی ده ده می و ده یخه مه ریزی به لگه کانی سه روو.

وردبوونه وه له شاعیره کانی حاجی ده ری ده خات که له مهیدانی «نالی نه وازی» دا حاجی به سی پله دا تیپه ریوه یه که میان
ئه وه بوو گوئی «من به ئه و نابم - وه یا ناگم» دوه میان ئه وه بوو گوئی «به یتم له کوردی و نالی زۆر که متر نییه»
سییه میان ئه م به هارییه یه که بینبرکی تیدا کردوه له گه ل «قوربانی تۆزی ریگه تم».

هه تا شاعیریش شاعیر بووی نه یوانیوه هینده ی به هاریه که راستی نمونه ی سه رمه شقی کردبیته وه له وه شدا حاجی سه د
جاران ئه و نه رمه چرپه چرپه و منگه یه ریسوا ده کات که له بن لیوانه وه ده لی حاجی له شوهرتی شاعیره تدا قه رزدار ی
قه ومایه تیه که یه تی. مایه ی شانازی حاجی و ئیمه ی شه، به لام هه زار قه ومایه تی و حه قه رستایه تی و مه لایه تی به سه ر یه کدا
که له که بکه ن «به هاری» وه ها پاراو و ئاورینگدار و ئه فسووناوی نازین ئه گهر شاعیرایه تی له گه لدا نه بی.

جاروبار حاجی به زاری خوئی ده لی گله یی له که مو کووری ئه م شیعره م مه که ن چونکه ده مه وئ «..له م به ند و باوه
ده ریچن» که چی له به هاریه کدا له پشت په رده یه کی ته نک ی وه قاردا ئه و هه لبه سته ده کاته به لگه بو زمانی کوردی که
«به لاغه تیکی هه یه هیچ زمانی نایگاتی». حاجی ئه و له خو رادیتنه ی ناو به یتی «زاهیرهن شیعرم له کوردی و نالی زۆر
که متر نییه» له م به هاریه دا به ئیسیات ده گه یه تی چونکه به راستی نمونه یه کی هه ره پیشکه و تووی هونه ری شاعیره به
روخسار و ناوه رو که وه، له کوردی و غهیری کوردیدا. خو هه تا خه تمی که لام به شاعیری شیرن هاتی شیرنتر نایی له مه.

به هه مه حال ده رخستنی مه هاره ت و په نجه ره نگینی و ئارایشت و سۆز و هه سستی بریندار و هه نیسکی غوره ت و
واقیعه ت و ئه و جو ره دیمه نانه له و به هاریه دا گه لیک ی به به ره وه هه یه که ده بی له لایه ن به له دی زانسته ئیسلامیه کان و
ئه ده بی کلاسیکه وه توژینه وه و شیرکده وه ی بین دریزی تیدا بکری، هه تا تی ده گه ین وه یا تی ناگه ین له به یتی:

پیا له یی زه ری نه رگس له سه ر که فی سیمین

له بو نئاری مه یایه پر له زی ری طلا

چۆن شیا «ظرف» ی نیرگز خۆی زیر بیت و «مظروف» هکەشی «زیر ی طلا» زیر بیت و هەر دوو کیشیان «ظرف و مظروف» ئەو زەردایی یە ناو نیرزگە کەن؟. تا تێ دەگەین شە کەت دەبین.

نالی راسپاردە ی بە بادی «خۆش مرور» دا بەرێ دە کات. حاجی قادریش لە مەهارەتی خۆیەو «بەختی خەوآلو» دەدوینت و گرۆچکە کانی هەنای بەرەو کوردستان بەرێ دە کات. دیارە بەختیش پتر لە بای چالاک پێوەندی بە مرۆفەو هەیه و جیی خۆیەتی بە دەنگ بیت و بکەوتە وتووێژ... لەو بەولاه ناوهرۆکی هەر یە کێک لە دوو قسیدە کە دەبیتە تەرجومانی ئەو گیانە ی ئاوە ئاگرینە ی بورکانی خۆی وەدەر دەنی. هەر وەک لە «معارضه» دا دوو قسیدە ی لە یە کدی راماوی هاوکیش و هاوقافیەش دەبی ناوهرۆکیان جودا بی دەنا قسیدە ی «معارض» لە بایەخ دە کەوی و دەبیتە لاسایکردنەو، لە شوین پی هەلگر تەووەشدا دەبی ناوهرۆک جودا بن تەنانت لە یە کدی نزیکبوونەو هەیان لە بەیت و دوو بەیتدا قسیدە ی دوو دانالە نگینتی. بە نمونە، حاجی قادر دەلی:

ئەگەر منم لە فراقیان کزەم لە جەرگەو دە
ئەگەر دلە وە کو جەرگم دەلی ئەو سووتا

قسە کانی خۆیان لەو دوو بەیتە ی نالی دەخشین:

سووتا رەواقی خانە یی صبرم دل و دەروون
نە ی ماو غیری گۆشە یی ذیکریکی یا صبور
لەم شەرحی دەرد و میحنە تە لەم سۆزی غوربە تە
دل وەختە بی بە ئاو و بە چاوما بکا عبور

خزما یە تی واتای ئەم بەیتانە هەر بۆیە لەسەر حاجی قادر بە لاسایکردنەو و واتا خواستەو حساب ناکرێ چونکە مەحکەمی و «اصالة» ی سەرلە بەری بە هاریە کە لە تۆمە ی وەهای دە پارێزی، ئەویش وە کوو نالی لە بیر کردنەو دا هەستی ئاگر تی بەر بوون دە کات، ئیتر چۆن نالی سووتام!!
هەر وەک حاجی شاکاری نییە بەرانبەر بە هاریە کە ی راوەستی، سالمیش هەلبەستینی نییە بگاتە ئەو وەلامە ی کە بە «بادی سەحەر» دا بۆ نالی دەنیریتەو.

قوربانی تۆزی رینگە تم ئە ی بادە کە ی سەحەر
وہ ی پەیکی شازەزا بە هەموو راہی پر خەتەر

نە سەیرە و نە لە سالم - یش بە عەیب دە گیرێ کە لە جوابدا بە وشە کانی نالی دەست پی بکاتەو و هەمان بادی خۆش مروریش بکاتەو بە پەیکی نامە هەلگر چونکە ئەو یە کسەر لە بەر تین و تاوی پۆلوە کانی نالی دلێ خۆی دە تاوینتەو. لە سالم و حاجی بترازی «مصباح الديوان» یش شیعریکی نە گوتە هاوتای پینج خستە کیه بیپەردە کە ی بی کە راستە و خۆ لە «مستورە..» ی نالییەو تیشکی داوہ تەو، تەنانت سەر نچم بۆ ئەو دە کشی کە «مصباح..» بە ئانقەست چوار مصرەعی هەرە پر هەست و خوستە کە ی وصفی یاری هیناوە تە سەر قافیە ی قسیدە ی «مستورە..» کە کیشیشیان لە گەلدا پیکەلن:

وہ ک تازه هەلووژینی لە ناو دوو لقەدا بی
وا ریک گۆشرا بی کە لە دوو ... هەتاد...

بهش به حالی خۆم ههستی سه ربلندی ده کهم له وهدا که سی که له شاعیری کورد به ره فاقه تی سه رامه دیکی شیعری کوردی به سه ر خۆیاندا زال بووبن.

ئێستا به ئیزنی کاکه بیمار وا په سهند ده کهم هه له ی ئه و به يتانه ی به نمونه له به هاریه که ی هیتاونه وه راست بکه مه وه. به داخه وه زۆر له دیوانی شاعیره به سه رچوه کانمان له نووسینه وهدا هه له یان تی که وتوه جگه له وه ی که له ده می چاپکردنیشدا هه له یان تیدا ده کری تا ئه وه ی کیشی به یته کان تیک ده چیت، ناوناوه مه عناشیان نامینی.

مصره ی «له کیو و که ژ که سه ر له ئیواره مالآت» به م شکله پازده بر گه یه که ده بوو له بهر وشه ی کۆتایی مصره که «مالآت» چواره بر گه بی چونکه ئه م وشه یه له وانیه له دوو بر گه وه بکریته سی بر گه و کیشی شیعره که ش تیک نه چی. بو روونکردنه وه ده لیم ئه گه ر مه مصره که به راستی وه رگیرابایه ده شیا «مالآت» ه که ی بکریته «مه رومال» و کیشی تیک نه چی که چی ئیستا ده یکاته شازده بر گه. وا بزانه ده بی بگوتری: «له کیو و که ژ که سه ر ئیواره دیته وه مالآت». له مه شدا پیوسته «سه ر یواره» بخویند ریته وه ده نا کیشی ته نه ل ده بی. به م جۆره ئه گه ر بگوتری «.. مه رومال» کیشی ناشیوی چونکه وه ک له پیشتر گوتومه به حره که به پنی سازدان 14 بر گه و 15 بر گه ش هه لده گری. تو بینه «له سه ر که فی سیمین» بکه «له سه ر که فی گوهرین» کیش عه بیدار نابی، لیره قسه له نه شیوانی کیشی شیعره، ده نا ده زانه حاجی نه یگوتوه «مه رومال». وشه ی «گوهرین» یش جیی نابیته وه له و مصره ده دا چونکه زه ردایی نیر گز بو زیر ده چیته وه نه ک گه وه ر.

مصره ی «مه لائیکه ی سه ر تاق و ره واتی مینایی» بوته 13 بر گه و هه له یه ده بی بلیین: «مه لائیکه ی سه ری تاق و ره واتی مینایی».

وشه ی «جومبش» ده بی بنووسری «جنش - جونبوش» چونکه له «جنیدن» ه وه هاتوه. «مناره ی جنان - جونان» ی ئیسفه هان ریژه ی ناوی کارا (اسم فاعل) ی «جنیدن» ی تیدا به کار هاتوه. هه ردوو مصره ی:

پیاله ی زه رری نیر گز له سه ر که فی سیمین
پره له شه بنم وه ک دوری لولوی لالا

ده بی راست بکریته وه و بینه:

پیاله ی زه ری نه رکس له سه ر که فی سیمین
پره له شه بنمی وه ک دورر و لولوی لالا

حاجی وشه ی «نرکس و سیمین» ی گوتوه که هاتین گوتمان «نیر گز» ده بی بنووسین «زیوین».

مصره ی: «به هار وا هه موو سالییک دیته وه ئه م ما» بوته 12 بر گه راستیه که ی ئه مه یه: «به هاری وا هه موو سالییک ده ییته وه ئه م ما» وه یاخود «به هاری وا هه موو سالیکی دیته وه ئه م ما».

ده بی بلیین:

مه کانه: شه وقی به عیلاته...
حه یاته: زه وقی به ئه حبابه...

مصره ی «بی یو بچی هه وه ئیستا (کانی) دیسان» به قسه ی عاده تیش قبول ناکری. وا ده زانه راستیه که ی ئه مه بی:

گه ر بی یو بچی هه وه ئیستا که بو وه طهن دیسان
سه فه ر ده که ی له وه طهن ده چی هه شاری جابولقا

لەم دەمەدا دیوانەکەى حاجى و دەسخەتى دیوانەکەشم لا نىيە بزائىم لەواندا ئەم بەیتە و ئەوانى دیکەش چۆن نووسراون، بە پىتمایى کیش و واتا و نەختیکیش یارىدەى بىرهاتنەوه قالىبى ئەم بەیتانەم راست راگرتنەوه. ئەوهى راستیش بى هەرچى نمونەيه که لەم نووسینەدا هینايتتمەوه هی یادکردنەويه ئنجا ئەگەر سەهوویان تیدا بى لىم بىوورن. لە کوتايدا دەلىم مامۆستا بىمار هەقى هەيه ئەو بۆچوونە پەسەند بکات که بەلایهوه راستە بەلام منیش هەقمە بلىم ئەو بەلگانەى بۆ «بە ئاسانى رەتکردنەوه» ى هینابوونەوه بايى رەتکردنەوه ناکەن. لەگەل رىزىمدا.

«...»

له ژماره 91 ي سالي 1982 ي «رؤشنييري نوي» دا براي ليها توو و دلسوزي زماني كوردي د. ئاوره حماني حاجي مارف به گوتار له ژير سهره ناوي «پيداچوونه وه...» دا چند ره خنه به كي له هه ندي بيرو را ي من دهر باره ي به ك دوو بار يكه يري سهر به فونه تيك و رينووس كه له شه قامه يري زماني كوردي ده كه ونه وه گرتبوو هينديكي ديكه شي به يني به ليني خوي هيشت بووه بو گوتاريكي ديكه ي. بهر له وه ي چاوه چاوي گوتاره كه ي ديكه ي بم وام به په سهند زاني ههر له ئيستاوه دهست بهرم بو شيكر دنه وه و گرفت ره واندن وه ي ئه و خالانه ي نووسه ري به ريز به لاي قه ناعه تي خويدا شكاند بوونيه وه ده شي ئه و سهر سوو كييه و دهست و قه له م ره هاييه ي ئيستا كه له خو مي دا شك ده به م له ماوه دا وني بكم و لايه ني خو روونكر دنه وه و بيرو را دهر بر يتم لي وه تنگ بيت. ئه وه ي راستي بيت چند يكي بلني به دهست ئه م نووسينه مه وه ناراحه تم چونكه مخابه نوو كه سي وا هينده ي د. ئاور حمان و من له يه كدي نزيك روويه رووي يه كدي بن له و باسانه دا كه ده بوو به گفتوگو و له يه كدي حال بوون تياندا بگه نه رايه ك كه هه ردوو لايي رازي بن وه يا ههر نه بي په راويزي جودايي بيرو را له نيوانياندا تا راده ي لوان و ئيمان ونيك بيته وه. رهنكه هوي ئه و ليك ترازانه مان ئه وه بي كه د. ئاوره حمان خو يندني زماني له سهر دهستي پرؤفيسور و به يني بهر نامه و هه لومه رجي سه لميندراوه وه ته واو كردي منيش له ريگه ي ليك دانه وه يه كي خود به سهر وه بي رايه بهر وه ناوتويژه كاني زمانيكه وه چوو بيتم كه ههر به قه دهر دانه وه ي وشه و دهسته واژه و رسته كاني له هوش و دهرووندا سهر دهر ي له دهستوره كاني بكم كه له وي دا د. ئاوره حمانيش وه ك من خاوه ن پشكه هه رچنده ده شي دهستوري ده ق گرتووي ناو بهر نامه روويونيكي ئه و پشكه له مرؤف بو برپاره يه كجاره كيان ي خوي وه يا. له بار يكي ديكه دا. به شيكي ئه و هه لانه ي كه گه شتي بيرايه به مرؤفي وه كوو مني ده كات به رؤسايي ئه و دهستورانه ساغ بكر يته وه.

له پيشه كييه كاني گوتاره كه دا يه ك دوو خالي سهره تاي فونه تيك ي سهر به رينووس له وه وه نه ختيك به هه له بهر حساب ده كر ين كه ها توون بينيني من وه يا غه يري منيان له به لگه كاني دابريوه و به سه هووي رووتيان له قه له م داوه وه ك كه له ستووني يه كه مي لاپه ره 12 ده خو يتر يته وه «... چونكه ئاشكرايه «ن» ي چاوگ هيچ كاتي ك دهنگي كو نستانتي ناكه ويته پيشه وه. رواله تي نووسيني كوردي به ته لفوبيي عه رهي و نه بووني ويته ي «أ» تييدا، بوته هوي ئه وه ي هه ندي له نووسه ران هه له ي تي دا بكن.» ئه م نيشان دانه وه ها راده نو يني كه ئه وان ه ي قورس كر دني دهنگي پيش نووني چاوگ به بزوين دانانين هه ستي بي ناكهن ههر له بهر ئه وه ي كه له رينووسي كورديدا نيگار بو ئه م قورس كر دنه دانه ندر اوه. به لام خاوار استان، له دواتر دا بو مني تي ده هينيته وه كه ده لين «... هه رجي مامؤستا مه سه ووده به قورس كر دني داده ني.»

من له نووسيني ليره به پيشه وه م دا به ولای نووني چاوگه وه بو راستيه كي، رو ييشووم كه له ليك دانه وه و سه رنج را گر تندا ديار ده به كي ديكه ي «چاوگي» م دؤزيه وه له وه دا كه ديتم ئه و دوو كو نستانته ي «د و ت» ده كه ونه به را يي نووني چاوگ، ئه وانيش به فه رمان ي فونه تيك ي زماني كوردي چند كو نسانتيكي ديار ي كراو ده هينه پيش خو يان. هه رجي «د» ه يا دهنگي «ن» يا دهنگي «ر» پيش خوي ديه خيت وه ك: «برزان دن، چان دن، كر دن، مردن...» له وه به ولاره هيچ كو نسانتيكي ديكه قبوول ناكات. دهنگي «ت» ش ههر به حوكمي سرو شتي دهنگه كان «س، ش، ر، ف، و» له پيشه وه دين... هوي ديار ده كه ش ده گه ر يته وه بو فه رمان ي ئه و گونجان و نه گونجان ه ي دهنگه كاني كوردي كه چند جار يك با سم كر دوه و ساغم كر دؤته وه كه گونجاني «ن، د - ر، د» له وان ه يه ري نادات قورس كر دن بخريته سهر دوو دهنگي «ن، ر» له به را ي «د»، ريش نادا قورسايي بخريته سهر «س، ش، ر» له به را ي «ت» دا هه رجي دهنگي «ف» كه متر له وان گونجاوه به لام ئه و يش له دهنگه كاني ديكه پتر حه ز به «ت» ده كات، واشده زانم كه به شيكي كور د ئه م دهنگه ي له به را يي «ت» ي چاوگدا گو ريوه به «د» ههر له بهر پتر گونجاني «د» ه كه يه له گه ل «ت» دا، نموونه كاني خواره وه قسه كان روون ده كه نه وه:

- کوشتن ، مشتن
- گرتن ،
- کهفتن ، خهفتن «کهوتن، خهوتن»...

بهلام دهبي بليين دهنګي «ن» یش له گهل «ت» گونجاوه کهچی له پيش «ت» ی چاوه و نه ایهت. کاتي خوئی بو ټوه چوو بوم کهوا رهنګه زیده گونجانی «ن» له گهل «د» دا وهای کردی به ته وای بو خوئی بدزیته وه. ټم رایهش له دوو ږوهه پتر خوئی له فناعهت نزیکه ده کاته وه.

یه کیکیان ټوه به که گونجانی «ن» و «د» وهای کردو له سلیمانی منګه و «غنه» یه که له نیوانیاندا په یدایې که «د» ه که بکات به «گ» و بگوتری دهر به نګ، مه نګ، ټه فه نګی...

دووهمیان ټوه به به شیکي ټاخپوهری دهوروبه ری مهرګه و باشووری رانیه هه موو «د» ه کانی پيش نوونی چاوګ ده که ن به «ت» و ده لین: کرتن، مرتن، برتن - له بری کردن، مردن، بردن. کهچی «د» ی پاش «ن» وه که خوئی ده هیلیته وه، ده لین چاندن، ستاندن...

تا سالی 1957 یش ټم دیارده به هی نه دیتن نه بوون، له وه به ولوه به هوئی په یدابوونی گومی بناوانی «دوکان» و ژیر ټابوونی به شیکي زوری ټاواپی ټو ناوچه به خه لکه که بلاه و یان لی کرد و له نیشته جیبوونی داوتردا ټیکه ل به ټاخپوهری جوړ جوړی زاره کانی کوردی بوون، منش له و ساله وه پیوهندی هاتوچوم به و ناوه وه کهم بووه که ټیر نه توانم گوی بیستی ټاخاوتیان بم، بای ټوه ی بیرورای لی هه لینجرئ...

داوتریش گوتاره که ی له به ره و کوتای ستوونی سیپه می لاپه ره 13 و ستوونی یه که م و دووهمی لاپه ره 14 دا که نه ختیک دوری «دهنګ، پیت، فونیم» هه لدیت یارمه تی ټو خوینده وارانه ده دات که به ته وای له باسی فونولوجی و ریټووس نابه لدن به لام که ده لی «فونیم... به ته نها خوئی خاوه نی مانا و انا نیه» لیره دا ږوونکر دنه وه یه که هه لده گری:

فونیم، دهنګی لغوی- ټه لفوپی، له ناوتویژی وشه دا به ته نها وانا نابه خشیت وه که ټوه ی سی دهنګی «د، ا، ر» له وشه ی «دار» دا هیچیان خوئی له خوئی دا واتی نیه به لام که بریارمان دا دهنګی «م» وه یا «ت» وه یا «ی» فونیمه چارمان ناچاره ده بی بلیین له «برات» دا ټم «ت» ه واتی هیه چونکه راناوه و ده لاله تی «تو» ده به خشیت. له «برام» دا دهنګی «م» یش که فونیمه واتی «من» ده به خشیت... «برای»...

نه ختیکي دیکه ش ماوه له باره ی و اتاداری و نه داری فونیمه وه بدوین: زمانزانی عه ره بی به ره له 1000 سال پتر، له «فقه اللغة» بو ټوه چوون که هه ره فونیمه «له ته عبیری ټه واندان "حرف"» له وشه دا ده لاله ټیکي هیه، ټم باسهش له ژیر سه ره ناوی «الأشفاق الکبار» لی کولراوه ته وه، یا هه ره نه بی من له ژیر ټم سه ره ناوه دا خویندومه ته وه. له م مه یدانه دا «ابن جنی» و «ابو علی الفارسی» به تابه تی یه که میان، که و ایزانم قوتابی دووهمیشیان بو، دهستی بالای هه بووه... به هه مه حال ټه وانیش نالین هه ره حه رفه مه عنای مه فوهومی هیه، ته نها ټه وهنده ده لین که هیمای به ره و راګه یاندنی وانا هیه... لیره دا ټه گه ره سه ره ووی و درشتیه که له نووسیه که مدا هه بیت به به خشینی خوینته ری ده ده مه وه چونکه ده میکه ټه و باسانم به سه ردا ټیه ریوه ری شم نیه بګه ری مه وه بو سه رچاوه کانیا، گوتیشیان بی زه ره ره، مه گه ره که م و که سریه کی ټیاندان هه بیت له سه ر من حساب بکری و به زه ره ری خو م ته وای بیت.

به ره له وه ی بیمه سه ر خوږوونکر دنه وه له باره ی ټو نوخته نیګایانه ی ټیاندان یه کدی ناګرینه وه، ټیبینه کی گشتی هیه چا که بگوتری:

ټیمه، نووسه رانی کورد، به زوری «Phonology - فونولوجی و Phonetic - فونه تیک» ټیکه ل ده که ی و باسی ناو یه کیکیان بو ټه وی دیکه یان راده گوین، به لای منه وه هه رچند وا باشه باسه کانی یه که بابه ت له و بابه ته دا لی

بکۆلریتتە، وەیا ھەر نەبى كە پەريەوہ بۇ ناو بابەتيكى ديكە ئەنگوستيكي بۇ رابكيشرى، ديسانەوہ بە مەرجيكي ھەلە و بەھەلە بردن لە بەيندا نەبى كەس لەو راگوپستتە و تيگەلكردنە زەرەر ناكات.

من ھيچ رەخنەيەكم نيبە لەوھدا لە ناوتويژى «جيوگرافي» دا راستيە كي گرنكي «ديمؤگرافي» بخويتمەوہ. بۇ نموونە، ليكۆلینەوہ لە سروشتى دەنگى ھەمزە خوۋى لە خوۋيدا سەربە فۆنۆلوجيە، بەلام دۆزينەوہى دەورى ھەمزە لە ئاخاوتنى كورديدا سەربە فۆنەتيكى كوردية، كەچى ھيچ بەرھەلستيم نيبە لەوھدا كە نووسەريك بيت و لە دەمى دەرختنى سروشتى دەنگەكەدا بابداتەوہ سەر ھەمزەى كوردى و رايەكى رابەرى تيدا دەربريت. ئيمە ھەرچەند كە دەبى رېنكويپيكي بەرنامەى زانستى لە توپژينەوہدا رەچاوى بگەين، نابى وەتەنگ بينن لەوہى كە سەرەتاييمان لەو تەرزە باسانەدا سنوورى دوو دراوسىي ھيندە بيسنوورى وەك فۆنۆلوجى و فۆنەتيكمان پى بەزيتى. ئەوہى راستى بيت فۆنۆلوجى لەوھدا بايەخ پەيدا دەكات كەببیتە چرای مەلبەندى فۆنەتيك، دەنا بۇ خوۋى بە تەنھا و دوور لە فۆنەتيكى زمان و ئاخاوتنى سەرزاران لەوہ تيپەر ناكات كە ئارايشتى نەزۆكى رۆشنيبرى بيت بەتايەتى لە ئاست زمانى كورديدا كە پئويستە بە ناوكيلكردى ريزى وشەكانى و لەراندنەوہى دواى تەعبيرەكانى ھەيە نەك بە تيوەرامانى لە بەرزايى زمانناسيەوہ بە دوورينيى فۆنۆلوجى... لەگەل ھەموو ريزيكم بۇ ئەو بەرزايى و ئەو دوورينيەدا...

بەتەما نيم لەم گوتارەدا وردورد شوين ھەنگاوى نووسينەكەى د. ئاورەحمان ھەلگرمەوہ و پينەبى رەخنە و بيروراكانى جوابەجيبى لەگەلدا بگەم چونكە ئەم كارە لە رادەبەدەر دريژ خايئە. لە تيكرای نووسينەكەيەوہ چەند خاليكى بنجى دەكەمە روانگەى سەرەتاتكە بەم لاوئەولايى باسەكاندا، لەوھشدا بە ناچارى ليكدانەوہى ئەوتۆ دەخەمەوہ بەر سەرنجى خوئتەر كە لە نووسينى ديكەمدا پيياندا تيبەريوہتم، بەلام بە دەم كوتانەوہى كۆنە خەرماني وشەكارىيەوہ گول و دانەى نەكوتراو و ديترارويش رەگەل پى گيرەى ئەمجارەيان دەكەويت...

خالى يەكەم ئەوہيە لە بارەى «كسرة مختلصة» وە بگوتري، ئەو كەسەرەيەى فۆنۆلوجيستەكان بە بزويى دادەنين ومنش بە قورسكردن:

ئەم دياردەيە لە ئاخاوتندا شتيك نيبە ھەستى سەرنجدەرى بەسەردا بكيشيت و تپى ھەل نەئەنگويت، تەنانەت ھيند زەق و بە پۆزە زمانزانانى عەرەب بەر لە 1000 سال پتر ناوى «كسرة مختلصة» يان لى ناو، بە پيتۆليش لە بارەيەوہ دواون ھەر بە پى سروشتى زمانەكەشيان لە نووسيندا نيگاريان بۇ دانەناوہ وەك كە بۇ كورتە بزويئەكانيان داناوہ چونكە ئەم «كسرة» يە لە عەرەبيدا تەنھا لە دەنگى پيش دەنگى كوتاي وشەدا دەرەكەوي كە ھاتيت و بى «اعراب» وەستانت، وشەى عەرەبيش لە رستەدا بى «اعراب» نابى.

بە نموونە رستەى «ھذا بكر» دەبى «ر» ە كەى كوتاي بكر تەنوينى بدريتى كە دەكاتەوہ «ضمة و نون» و دەگوتري «ھذا بكر، - بكر» كە ھاتيت تەنوينەكەت بۇ مەبەستى ئاسانى، تى برد ئەوسا قورسايى وەيا «كسرة مختلصة» دەكەويتە سەر دەنگەكەى «ك» - لەگەل ئەمەشدا رەخنەيەكم ھەيە لەو ناوہى «كسرة مختلصة» بەتايەتى كە وەپال دەنگى واو بدريت چونكە ئەم دەنگە خوۋى «ضمة»ى دريژە، كە بە كۆنسانتيش دەرەبىرى تامى «ضمة» ى ھەر تيدا دەميينى كە ئبتر دەنگى «كسرة» قبوول ناكات. لە وشەى «دور - دەور» دا قورسايى سەر «و» ەكە دەنگى «ضمة» يە نەك «كسرة». ھەر ئەم خسلتەى بوونى دەنگى «ضمة» لە «و» دا واى لە نووسەرى كورد كردوہ كە وشەى «وورج، ووزە...» بە دوو «و» بنوسيت كە يەكيكيان واوى كۆنسانت و ئەوى ديكەشيان كورتە بزويى «ضمة» يە.

رېكەوت واوو مامۇستا توفيق وەھبى لە 1929 بە نووسين باسى ئەم دياردەيەى كردوہ، نيگارى بۇ داناوہ دەنا مەلاكانى كورد لەوہتەى دەخويئەن و دەرس دەلینەوہ ئەم «كسرة مختلصة» يان بەسەر زمانەوہيە، مامۇستا وەھبىش لەوانەوہ سروشتى كورتە بزويى «ى» ى بۇ قەراردادە كرد كە بەچكەى «ى» ە بەلام لە خوئندنەوہى نوئيەوہ بۇ ئەوہ چو كە نيگارى بۇ دابنيت. رۆژئاواييەكان لە نووسينى ئيستاكەياندا لە زور حال و باردا گوى نادەنە ئەم «كسرة مختلصة» يە تا ھەموو جاريك نيگارى بۇ دابنيتن. بە نموونە كە دەنووسن burn, turn, worm نيگار بە دوا پيتى r دا ناووسن

ههروه‌هاش نیگاری نایه‌خه دواى ئەو پیتەى که له سه‌ره‌تای وشه‌وه بێ بزویتهى ئاشکرا دیت وهک crow, screen, please, bring و هی تریش...

وهک د. ئاوره‌حمان نووسیه‌وتی، ئەم ده‌نگه بارتە‌قای بزوین بر‌گه له وشه‌دا دروست ده‌کات، به‌لام شتی‌ک ماوه لی‌ره‌دا د. ئاوره‌حمان نه‌یگوتوه: ده‌بوو بشلێ ویرای بر‌گه دروستکردن ئاوازه‌ش په‌یدا ده‌کات له‌و ده‌نگه کپانه‌دا که له‌گه‌لیاندا دیت، له‌ویشدا هه‌ر باته‌قای بزوین کار ده‌کات به‌لام دوو تیبینی گرن‌گ و گرن‌گتر هه‌ن نابێ پشت گوێ بخه‌رین چونکه رووناکی ده‌خه‌نه سه‌ر سروشتی دیارده‌که:

یه‌که‌م، ئەوه‌یه‌که گه‌ر ئەم دیارده‌یه بزوین بایه‌و به‌ره‌و که‌سه‌ره‌ش بایه‌ ده‌بوو له‌ ده‌ربرینی کاف و گافی سه‌ره‌تای وشه‌ی کوردیدا ئەو کلۆریه په‌یدا بکات که بزویتهى کورت و دریزێ «ی» په‌یدای ده‌کات. ده‌بوو کافی «کردن» و گافی «گرتن» کلۆر کرابایانه. جا ئە‌گه‌ر بگوترێ بزویته‌که هینده به‌هیز نییه ئە‌و‌کاره بکات ده‌لیم منش پتر له‌وه داواناکه‌م که دیارده‌که باى بزویتهى کورت کاریگه‌ر نه‌بێ. کاف و گافی ئە‌وتوویی ناوه‌ندی وشه‌ش هه‌روه‌هایه «شه‌کر، سه‌گرمه...».

تیبینی گرن‌گتره‌که ئەوه‌یه که سه‌رنجی ورد ده‌ری ده‌خات ئەم قورسکردنه له هه‌موو حالدا ئاوازه په‌یدا ناکات، هه‌رچی بزویته، کورت و دریزێ، هه‌میشه ئاوازه‌داره. له‌گه‌ل خۆتدا بێ ته‌ره‌فانه وشه‌ی «ستاندن» بلیره‌وه ده‌بینیت ئاوازه به‌دوا ده‌نگی کپی «س» دا نایه‌ت هه‌ر چه‌نده قورسکردن به‌سه‌روه‌یه. به‌لێ ده‌زانم که بته‌وێ ده‌توانیت ئاوازه په‌یدا بکه‌یت به‌لام کاری ئانقه‌ست جودایه له‌گه‌ل فه‌رمانی فۆنه‌تیک. له‌ وشه‌ی «شت» دا ئاوازه به‌دوا «ش» دا دیت به‌لام که گوت «شته‌کان» ئاوازه‌که له‌ ده‌نگی «ش» هه‌وه نایه‌ت. وشه‌ی «فت» ئاوازه‌ی هه‌یه به‌لام که گوت «فتار» ئاوازه‌که له «ف» هه‌وه ده‌روات بۆ «تا»، دیاره ده‌نگی «ر»ش هه‌ر ئاوازه‌ی هه‌یه هه‌رچه‌ند وه‌ستاویشه چونکه ده‌نگیکى ئاوازه‌داره.

فۆنه‌تیکناس که بۆی ئاشکرا بوو ئەم دیارده‌یه له‌و بارانه‌دا ئاوازه په‌یدا ناکات ده‌بێ به‌سه‌لمینی بزوین نییه و شتیکی دیکه‌یه. به‌نیه‌سه‌ت ده‌نگناسی کورده‌وه تیبینی‌که‌ی تاقی که‌روه هه‌یه که بۆ غه‌یری کورد ده‌ست نادات:

ده‌زانین له‌ زۆر شتیه ئاخواتنی کوردیدا که «ل» ی وه‌ستاو که‌وته به‌رای «ت»، ده‌نگه‌که‌ی «ل» بۆخۆی ده‌بیته «ل»، لامی قه‌له‌و، ده‌نگه‌که‌ی «ت» ش وه‌ک «ط» ی عه‌ره‌بى لێ دیت، به‌لام که بزوین که‌وته به‌ینیاوه وه‌کو خۆیان لاواز ده‌میننه‌وه. ده‌گوترێ «قه‌لتاره - قه‌لطاره، پالتۆ - پالطو، بالته - بالطه... هتد». جا ئە‌گه‌ر ئەم دیارده‌یه له‌ تاقیکردنه‌وه‌دا بده‌ینه به‌ر سه‌لیقه‌ی ده‌نگناسیمان‌وه ئاخۆ به‌ چ ئاکامیک ده‌گه‌ین؟

بایین له‌ وشه‌ی «خلت، خلط» که «ل» ه‌که تیبیدا به‌وه‌ستاوی ده‌که‌وتیه پیش «ت، ط» ه‌که‌وه و به‌ هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن، بیکه‌ین به‌ دوو بر‌گه و بلین «خ، ل، ت» ئایا هه‌ر به‌ قه‌له‌وی ده‌مینته‌وه؟ ئە‌وه‌ی من وه‌ک به‌دیهیه‌ی ده‌زانم ئە‌وه‌یه که لامه‌که به‌ قه‌له‌وی ده‌مینته‌وه و به‌دوا خۆیدا «ت» ه‌که‌ش قه‌له‌و ده‌کات.

ئایا ئە‌گه‌ر «کسرة مختلصة» ی سه‌ر «ل» ه‌که بزوین بیت رێ ده‌مینێ لامه‌که قه‌له‌و بکری؟ ده‌زانم له‌ کوردیدا لامی پیش تی هه‌میشه به‌ وه‌ستاوی و بێ قورسکردن دیت به‌لام بۆ مه‌به‌ستی تاقیکردنه‌وه مانع نییه قورسایى بخه‌ینه سه‌ر «ل» ه‌که هه‌ر وه‌ک مانعیش نییه به‌نیازی تاقیکردنه‌وه بلین «ق» که ده‌زانین هه‌رگیز ده‌نگی «ک» له‌ کوردیدا پیش «ق» نایه‌ت. به‌هه‌مه‌حال ئەم تاقیکردنه‌وه‌یه ده‌دریته‌وه به‌ بریاری سه‌لیقه‌ی ده‌نگناسی، یه‌کی‌کیش بیه‌وێ ئە‌نجامه‌که‌ی نه‌سه‌لمینی ده‌توانی پێ له‌سه‌ر ئە‌و شته داگری که خۆی ئاره‌زویه‌تی. له‌گه‌ل ئە‌مه‌شدا ده‌بێ بلیم ئە‌گه‌ر تاقیکردنه‌وه‌که لامه‌ قه‌له‌وه‌که‌ی پاراست، ئیسپاتی بزوین نه‌بوونی «کسرة مختلصة» که ده‌کات، ئە‌گه‌ر قه‌له‌وه‌که هه‌لستا ئیسپاتی بزوینبوونی که‌سه‌ره‌که ناکات چونکه ئە‌وسا رێ هه‌یه بلین ئە‌و قورسکردنه هه‌روه‌ک ئاوازه‌ی په‌یدا کرد، بوه له‌مه‌په‌ریش له‌ نیوان «ل» و «ت» دا، جگه له‌وه به‌لگه‌یه‌کی دیکه هه‌یه له‌ نووسینه‌که‌ی د. ئاوره‌حمان خۆیه‌وه هه‌لده‌ستی هه‌چ که‌له‌به‌ر له‌ باسه‌که‌دا ناهیلته‌وه و بزوین نه‌بوونی ئە‌و دیارده‌یه به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نی به‌ مه‌رجیک به‌لگه‌سه‌لمین بین.

ئە‌م به‌لگه‌یه له‌ دراوسیه‌یه‌ی باسی بزویته‌که له‌گه‌ل باسی فۆنیدا خۆی ده‌سه‌پینی. وا به‌باش ده‌زانم لی‌ره‌دا به‌ ده‌م ساغکردنه‌وه‌ی حال و باری «که‌سه‌ره» و چه‌ند شیکردنه‌وه‌یه‌کی رووتتر که‌روه‌ش له‌ باره‌ی فۆنیمه‌وه به‌یتمه‌ ناو

نووسینهوه، که ئه‌ویش له‌لای خۆیه‌وه به تیکراییی هم یاریده‌ی ئه‌سله‌ باسه‌که ده‌دات و هم پتریش نیگای خۆیتەر بۆ بێنینی کیشی فۆنیم فره‌وان ده‌کات.

فۆنۆلۆجیسته‌کان، که د. ئاوره‌حمان له‌وانه‌وه باسی فۆنیمان بۆ ده‌گێریته‌وه ئه‌وه ده‌لێن که له‌ گوتاره‌که‌یدا به‌ کورتی نووسراوه، واتا «فۆنیم به‌وه‌ ده‌نگانه‌ ده‌گوتری که له‌ زماندا وشه‌ پیک ده‌هێنن و به‌ گۆران و نه‌مانیان واتا ده‌گۆرن». لێره‌دا ده‌قی ته‌عریفه‌که‌ی د. ئاوره‌حمانم نووسیه‌وه تا‌کوو ئه‌گه‌ر ره‌خنه‌یه‌کم هه‌بوو خۆی بکه‌م به‌ شایه‌دی جوداوازی بیروپرای هه‌ردوو‌مان.

که ته‌عریفه‌که‌ی سه‌ره‌وه بکه‌ینه‌ کیشانه‌ی لیکدانه‌وه‌مان دوو ئاکامی لێ په‌یدا ده‌بی له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ رایه‌کانی د. ئاوره‌حماندا ریک ناکه‌ون:

یه‌که‌م: نابێ فۆنیم له‌ده‌نگ گرنگتر بێ چونکه‌ فۆنیم خۆی ده‌نگه‌وه هه‌رچی بایه‌خ و گرنگیه‌کی هه‌بیت به‌ر ده‌نگیش ده‌که‌ویت، به‌لام بایه‌خی ئه‌وه‌ ده‌نگه‌ یاریده‌ده‌رانه‌ی که فۆنیم نین هه‌ر بۆ ده‌نگ ده‌مینتته‌وه. وه‌ک که ده‌لێن هه‌موو ئاده‌میزادیک گیانله‌به‌ره‌ چی له‌ نرخ‌ی مرۆفایه‌تیدا هه‌یه‌ له‌ له‌ جغزی «گیانله‌به‌ر» ده‌رناچی، به‌لێ، راسته‌ بگوتری ئه‌وه‌ ده‌نگانه‌ی فۆنیم گرنگترن له‌وه‌ ده‌نگانه‌ی فۆنیم نین.

دووهم: به‌دوا ئه‌وه‌ ته‌عریفه‌دا باوه‌ر به‌وه‌ به‌دیه‌یه‌ ده‌که‌ین که هه‌ر ده‌نگیک «لغوی» له‌ پیکه‌یتانی وشه‌دا به‌شدار بیت و به‌ نه‌مان و گۆرانی واتا بگۆریت وه‌یا نه‌مینتیت فۆنیم بێ به‌وه‌ بیه‌ ده‌بی ده‌نگی هه‌مزه‌ش فۆنیم بیت چونکه‌ هه‌موو مه‌رحه‌کانی تیدا هاتۆته‌ جی که‌چی گورج له‌ فۆنیمی ده‌خریت... به‌لام با جارێ واز له‌ هه‌مزه‌ به‌یته‌ن و له‌گه‌ل فۆنیم خه‌ریک بێن:

ته‌عریفه‌که‌ هه‌موو ئه‌وه‌ ده‌نگانه‌ی له‌ پیکه‌یتانی وشه‌ به‌شدار نین له‌ جغزی «فۆنیم» یان ده‌رداویت وه‌ک لرفه‌ وفیکه‌ و کۆکه‌... و هتاد... هه‌روه‌هاش ئه‌وه‌ هیز و سستی و به‌رزنی نزمی و توندی و شلکیه‌ی که به‌ پێی داخوازی ده‌ربرینی توورپیی و ره‌زامه‌ندی... و... ئه‌وه‌ جوهره‌ هه‌ستانه‌ تیکه‌ل به‌ ده‌نگی وشه‌ و رسته‌ ده‌بن ئه‌وانیش فۆنیم نین. ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌ ده‌نگ ناسان له‌باره‌ی فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگ دوابن هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌ که د. ئاوره‌حمان له‌ گوتاره‌که‌ی دا باسی کردوه‌ منیش رامگۆیسته‌ ئیره‌کانه‌. به‌لام له‌ خه‌ریکیبوونی خۆمه‌وه به‌وه‌ ته‌رزه‌ باسانه‌ی هۆش و دل داده‌گرن بۆ فۆنیمنه‌بوونی هه‌ندی ده‌نگی دیکه‌ چووم که وه‌ک ده‌نگی «لغوی» ده‌بیسرین به‌لام له‌به‌ر جوهری ده‌ربرینیان و تیکه‌ل نه‌بوونیان له‌ پیکه‌یتانی وشه‌ ناشی فۆنیم بن:

زۆربه‌ی ده‌نگه‌ که‌کان به‌به‌ریانه‌وه هه‌یه‌ له‌ ریی بردنه‌ ژووره‌وه‌ی هه‌ناسه‌ بۆ ناو ده‌م و سی، نه‌ک هه‌ر به‌ هیتانه‌ ده‌ری، په‌یدا بن، هیندیک له‌وه‌ ده‌نگانه‌ش وه‌ک «ف، ث، ه» به‌ئاسانی له‌وه‌ به‌ره‌وازییه‌وه په‌یدا ده‌بن، تۆ بینه‌ زمان و لیوت بۆ ده‌ربرینی ده‌نگی «ف» وه‌یا «ث» ئاماده‌ بکه‌ و له‌ ده‌روه‌ی زارته‌وه به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی هه‌وا هه‌لمزه‌ ده‌بیه‌یت ده‌نگی «ف، ث» په‌یدا ده‌بیت، ده‌نگی «ه» له‌وانیش له‌بارتره‌: هه‌ر نه‌ختیک خۆت هه‌ناسه‌ سوار بکه‌ و زارت بکه‌روه‌ بۆ هاتوچۆی هه‌ناسه‌ت، ده‌بیه‌یت به‌ درێزایی هه‌ناسه‌سواریت ده‌نگی «ه» به‌ره‌و ده‌روه‌ و به‌ره‌و ناوه‌وه په‌یدا. دوورنایینم له‌ کوردیدا وشه‌ی «هه‌ناسه» به‌ ئه‌سل له‌وه‌ دیارده‌یه‌وه سازدراپی که له‌ پێشه‌وه به‌ «هه» ده‌ست پێ ده‌کات، ئینجا ناشانم که‌رته‌که‌ی دیکه‌ی «... ناسه» له‌ چیه‌وه هاتووه وه‌یا وشه‌که به‌ درێژبوونه‌وه‌ی رۆژگار چهند ده‌نگی لێ ساوه‌... به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ئه‌وه‌ ته‌رزه‌ ده‌نگانه‌ که برای ده‌نگی سروشتین هه‌چ کاتیکیان نابنه‌ فۆنیم چونکه‌ ناتوانی ده‌نگی دیکه‌ به‌داو خۆیدا به‌یته‌یت و وشه‌ دروست بکات، جگه‌ له‌وه‌ی که هه‌رگیز ناتوانی ئاوازه‌ په‌یدا بکات چونکه‌ ئاوازه‌ له‌ پیکه‌ی قورگه‌وه به‌ره‌و ده‌روه‌ ده‌رده‌چیت هه‌ر بۆیه‌شه‌ ده‌نگی ئاوازه‌دار به‌ره‌و ناوه‌وه په‌یدا نابیت.

جگه‌ له‌م ده‌نگانه‌ ده‌نگی «کسره‌ مختلسه» ش هه‌ر به‌پێی ته‌عریفه‌که‌ی د. ئاوره‌حمان بۆ «فۆنیم» ناشی فۆنیم بیت، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی قسه‌که‌م: وشه‌کان shetil, bizin, bezim, golim, genim, kirim, meriz... له‌م جینگه‌یه‌دا تاقی ده‌که‌ینه‌وه، ده‌بێن هه‌موویان «کسره‌ مختلسه» یان له‌ ده‌نگی پێش کۆتایاندا هه‌یه، ئینجا با بلیین: Bezmuzim- golme sawar- genmit bird- kirmeke merjit girt- shetle gul- bizne merez

كەسرە موختەلەسەى بىرگەى دووھەمى وشەكان نەما. ئەگەر فۇنىم بوايە دەبوو بە دوو واو واتاى وشەكان گۇرانيان بەسەردا بىت وەيا واتاكانەيان تى بچىت كەچى وەكوو خۇيان ماونەتەوہ . genim بوو بە genm ھەرۋەھاش وشەكانى

دېكە لە ھەمان شوپىندا «كسرة...» كەيان دۇراند و واتايان نەدۇراند. تۇ بلىى بەرانبەر ئەم راستىيە پروفىسۇرە زلەكانى فۇنۇلۇجى چىمان جواب بەدەنەوہ؟ ھەرچى بىلەن باى فلسىك ناكات چۈنكە بەو تەعريفەى ئەوان بۇ فۇنىميان داناوہ دەنگەكە فۇنىم نىيە. خۇ ئەوہى راستى بى بەر لەوہى ئەم تاقىكردەنەوہش فۇنىم نەبوونى دەنگەكە بە ئىسپات بگەيەنى، ھەر چۈنكە دەنگەكە پىداوويستىكى فۇنەتىكىيە و لە دروستكردى وشەدا دەورى نىيە نابى بە فۇنىم دابىرى.

رەنگە بگوتىرئ لەو تاقىكردەنەوہبەدا ھەرچەند دەنگەكەى بەرەو كۇتايى وشەكان تىچوو بەلام لە بىرگەى دواتردا بەدەر كەوتەوہ، لە وەرآمدا دەلىم:

1-ئىمە قسەمان لە مان و نەمانى فۇنىمە پىكەپىنەرەكانى ئەو وشانەيە، چ ھەقىكەمان بەسەر ئەو دەنگانەوہ نىيە كە لە وشەكانى پىشووتر ھەبوويىتن وەيا لە بىرگەى دواتر پەيدا بىن.

2-ئەو «كسرة مختلصة...»ى پىشوتر نەكەوتوۋە چۈنكە خۇى دەبىتەوہ پىداوويستىكى فۇنەتىكى بۇ ئەوہى بتوانىرئ وشە وەيا كەرتى وشە دەربىردىرئ. گوتارەكەى د. ئاورەحمان لە مامۇستاكانى فۇنۇلۇجىيە و بىريارىكى يەكجارەكىمان پى رادەگەيەنى كە دەلىين بىرگە بى بزويىن نابى، بەمەشدا «كسرة مختلصة» لە خۇۋە و لە پەنا ئەو بىريارەدا دەبىتە بزويىن، كە بوو بە بزويىن يەكسەر دەشبىتە فۇنىم. ئەم بىريارە لە مامۇستاكانەوہ پى دەلىم «مصادرة على المطلوب- دزىنەوہى مەبەست» چۈنكە بەر لەوہى بزاندىرئ ئايا ئەو «كسرة...»يە ھىز و قورسكردنە وەيا بزويىنە، لە رىي ئەو بىريارەوہ دەبى بە بزويىن. ئىمە دەزانين بزويىن بىرگە دروست دەكات بەلام ھەر چۈنكە قورسكردنىش بىرگە دروست دەكات مەرج نىيە بزويىن بىت، بەتايىبەتى پاش ئەوہى دىتمان ئەو قورسكردنە لە ھەندى خالدا ئاوازە پەيدا ناكات، ئىنجا زانىشمان بە تى چوونى واتاى وشە ناگۇرپت. ھەرچۇنىك بى بابزانين بىرگە لە ئاخاوتندا چەند پلەى ھەيە:

- بىرگەى ھەرە كورت لە كۇنسانتىك و قورسكردن پەيدا دەبى وەك وشەى «ج»

تۇ كە خۇرى وەرە نىو جەننەتى دىدەم چ دەكەى

لەم دلەى پىر شەرەر و سىنەيى سووزانمدا

- بىرگە ھەيە لە كۇنسانتىك و كورتە بزويىنىك پىك دىت وەك «دە، تە، مە...»

- بىرگە ھەيە لە كۇنسانتىك و بزويىنىكى درىژ پىك دىت وەك «با، دۇ، سى...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و قورسكردن وەك «مز، در، گل...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و بزويىنىك وەك «مەر، كەس، كور...»

- بىرگەى دوو كۇنسانت و بزويىنىكى درىژ وەك «مار، تىژ، خۇش...»

- بىرگەى سى كۇنسانت و قورسكردنىك وەك «بست، مشت، مرد، بنج»

- بىرگەى سى كۇنسانت و كورتە بزويىنىك وەك «بەست، كورد، بىست»

- بىرگەى سى كۇنسانت و بزويىنىكى درىژ وەك «كارد، ماست، دانگ...»

ئەم بىرگە پىبەپى درىژ دەبنەوہ لە پلەى يەكەمەوہ تا پلەى نۇيەم، نە لە يەكەم بەولاولە و نە لە نۇيەم بەملاولە وشەى يەك بىرگەيى پەيدا نىيە دەمەتەقەيەك ھەلدەستى لەسەر ئەوہى ئايا لە دەربىرىنى دەنگى وەكوو «س، ش، ژ، ز...» دا بى ئەوہى ھىچى دىكەيان بە دوادا بىت بىرگە پەيدا دەبى؟ ئەگەر بىرگە نىيە ئەدى چىيە؟ دەنگى وەكو «د، ك، ت، ب...»

دەرنابردىن ئەگەر قورسكردىيان لەگەلدا نەبى چونكە درىژ كوردنەو ەهەلناگرن ەەرچى ئەوانى دىكەن درىژ كوردنەو ەهەلدا گرن.

بەھەمەھال ئەم وردىيويىبە لىرەدا لزومى نىبە و دياردەكە بۆ بىنىنى خويتر بەجى دەھىلم و دەجمەو ەسەر رچەى باسەكە بەلای باوهرى خۆمەو، كە لە تاقىكردنەو ەشدا باوهرەكەم پتەوتر دەبىت، برگەى بەكەم «دەنگىك و قورسكردن» بزويى حەقىقى تىدا نىبە بەلكوو جۆرىك لە ەيز پىدان وەيا قورسكردنى تىدايە كە پىداويستى ناچارى بۆ ناو وشە وەيا ناوتويژى رستە دىتت، ەەر ئەم ەۆيەشە وا دەكات «كسرة مختلصة» بە فۆنىم حىساب نەكرىت چونكە بەشىكى بنجى و سەربەخۆ و بەردەوامى وشە نىبە و بە تىچوونى وانا ناگۆرى و نادۆرى، ەەرچى بزويىنە بەشىكى بنجىنەيە لە وشەدا. ەەرچەند كورته بزويىنە كانى «ضممة، كسرة، فتحة» لە رووى نرخی دەنگەو ە ناچنە رىزى كۆنسانت و بزويىنە درىژەكان چونكە وجودى سەربەخۆيان نىبە و لە دوا كۆنسانت نەبى دەرناكەون، بەلام دەورىان لە پىكەيتانى وشەو رستەدا وەك دەورى دەنگە تەواو ەكانە بنجى و بەردەوامە، تەنانەت كەمتر لە كۆنسانتەكان سوانيان بەسەردا دىت. بۆ نمونە لە وشەى «بەستريزى» دا دەنگى «س» دەسويت وشەكە دەبىتە «بەتريزى» وەيا «ت» كە دەسويت و دەبىتە «بەستريزى» بەلام كورته بزويى «فتحة» بەدوا «ب» كەدا ەردەمىنى، كاتىك كە وشەكە تەركىبى گۆراو بوو بە «پتريزى» دەنگەكەى «فتحة» تى دەچى لەگەل تى چوونى خويدا «ب» كەشى كرد بە «پ» و «س» كەشى تىبرد.

كورته بزويى راسىنە پىداويستى دەنگ دەربىر نىبە كە بەبى داخوازى جىگە بىت و بروات چونكە لە شىرازەھۆنى وشەدا بەشدارە و بەردەوامە، دەورىشى لە رستەسازى و تىك بەستنى دەستەواژە و وشەى ئامىتەدا وەك دەورى ەھموو دەنگەكانى زمانە چ بزويى درىژ بى و چ كۆنسانت. بە نمونە لە وشەسازىدا:

دەست - دەستە

نە «دست» واتاى ەبە، نە «دەست» ىش جى «دەستە» دەگرىتەو ە. ەەرچى «كسرة مختلصة» يە پىداويستى دەربىرى دەنگەكانە بەبى مان و نەمانى پىداويستەكە. ئەو «كسرة...» يە لە ئاخاوتندا دەمىنەتەو ەيا جى گۆركى دەكات وەيا تىدەچىت، لەو ە ەر گەرى كە پترىش لە كورته بزويى بى وجودى سەربەخۆيە. با نەختىك سەرنج لەم نمونانە بگرىن:

وشەى «سەر» يەك برگەيە، بەلام كە داتە راناوى كەسى يەكەمى تاك وەيا دوومى تاك دەبىتە دوو برگە «سەرم - سەرت». لە خۆو ديارە برگەى دوو ەم ئەم «كسرة مختلصة» يە پەيداي كرد كە ھاتە سەر «ر» كە. تۆ بلى ئەمە لە كوئو ەات؟

وەك بەدەيھە ئاشكرايە ھى كۆتايى «سەر» نىبە ەرو ەھا وەك بەدەيھە ديارە ھى راناو ەكانىش نىبە. كەواتە دىسانەو ە وەك بەدەيھە ديارە كە پىداويستىكى ئاخاوتنە. لەم ھالەتەدا كە تاكە دەنگىك لە دەرو ە بۆ كۆتايى وشە دىت دەبى بە ھۆى قورسكردنەو ە لە يە كدى جودا بىنەو ە ەرچەند بەبى داخوازى دەنگسازى لەوانەش بى دەنگەكەى كۆتاي وشەكە بە سكوونى تەواو ەو ەكەو ىتە بەرايى ئەو فۆنىمەى لە دەرو ە دىت و پىو ەى دەلكىت. لەم نمونەيەى «سەرت» دا دەنگى «ر» لەلایەن فۆنەتېكەو ە بە سكوونى تەواو ە دەكەو ىتە بەرايى «ت» وەك كە دەلى «كەرت، مارت» بەلام «ر» كە قورس كرا لەبەر ئەو دەستوورەى تازە باسەم كرد. ەرو ەھاش كە راناوى «ت» ھاتە دواى «كەس» لەو ىشدا قورسايى دەخريتە سەر «س» كە ەرچەند «س» لە رووى فۆنەتېكى كوردىيەو ە دەبى لە بەرايى «س» دا بە تەواوى بوەستى بى قورسكردن «كەس، كەست».

بەلام كە گوتمان «ئەمە سەرمە، لەسەر سەرتە، ەشرەتېك خزم و كەستە...» لە ەموو ھالدا قورسايى سەر «ر، س» ەلداستى ەەر چونكە بەھۆى ھاتنى بزويىتىك بۆ سەر «م، ت» كە قورسايىەكەى بەرايى، شوپى نەما. كورد نالى «سە-رە se-rime كە-ستە ke-site، سە-رە se-rite» لەمەشدا دەستوورى فۆنەتېك بەسەر دەستوورى رستەسازىدا زال بوو، من و توش بەرپرسى ئەو جىگۆر كىيە و لەناوچوونە نىن لىشمان داوا ناكرى بى قوولبوونەو ە بزايىن بۆچى حوكمى

«دەنگ» بەسەر حوكمى «رېستەسازى» دا زال دەبى بەلام ليمان داوا دەكرى ديمەنەكە بىينىن و نرخی راستىنەى ئەو قورسكردنە بزائىن تاكوو لە پىويست بەدەر بايەخى پى نەدەين.

زالبوونى دەستورەكەى فۇنەتيك بەو بەدا باشتەر روون دەبىتەو لەجياتى «كەست» بلىن «كەستان» چونكە يەكسەر قورسايەكە ھەلدەستى بى ئەو ھىچ بزويىكى دەرەكى بەدوا راناكەدا بەينىن، ھۆيەكەشى ئەو ھىچ كەراناوى «تان» خۆى بزوين دارە .

لەو نمونە مەشورەى «نوستن، مردن» دا كە نوونى چاوگ بەدوا كاردادىت و كەسرە مختەلەسە بە مل دەنگى كۆتايى كارەكەدا دەبرى، ئايە قورسايەكە ھى چىيە؟ دەزانين ھى كارەكە نىيە چونكە كە «ن»ى چاوگت لادا كاريكى رىكوپىكى بى قورسايى دەمىتتەو «نوست، مرد». ديارە ھى «ن»ى چاوگيش نىيە چونكە تاكە دەنگ لە خۆو قورسايى بە پىش خۆيەو ناگرى، جگە لەو ھى كە لەو كارانەى كۆتايى يان «ا، و، ى» بىت قورسايەكە وجودى نىيە ھەر چونكە لە بنەرەتدا وجودى نىيە و بەدوا بزويىشدا ھەبوونى ناموكىنە. «سووران، بەزين، ئەزموون...».

بىگومان زمانى حالىي ئەو پرؤفيسورە زمانناسانەى نرخی بەو قورسكردنە دەدەن دەلى ھەقمان بەسەر ئەو لىكدانەو ھەو ھى نىيە بەرانبەر شتىك كە ھەست بە ھەبوونى دەكەين، چونكە مادەم ئەو شتە ھەيە دەبى لە نووسىندا تى بخويىندىتتەو. بەلام ئەوان پرؤفيسورانە بايى سەرى دەرزى مافى قسەى ئەوتۆبى يان نىيە، ئەويش لەبەر دوو ھۆى گرنگ و گرنگتر:

ھۆى گرنگ ئەو ھىە كە ھات و لىكدانەو بەلگەى بەدەستەو نادى پىشت گوى بخرى دەنا دەبى لە ئاست سەرايىش بەلگەى ھەلەشاندنەو ھى پىچىنەو و بە ئاوى دابىن. دەزانين سەراب دياردەيە و چاو دەبىينىت، بەلام دەشانين ئاوى نىيە لە كەسپش ناسەلمىندىر بلى دەبى نرخی ئاوى پى بدرىت.

ھۆى گرنگتر لە ھەلەستى پرؤفيسورەكان خويانەو ھەرووبەروويان دەبىتەو: ئەوان ھەر لە رىي لىكدانەو ھەو دەيانەوى بەسەلمىن دەنگى ھەمزە بەخۆى و ئاوازە زەق و زۆبىيەو فۆنيم نىيە و يارىدەدەرە و نايى نىگارى ھەبى، ئىچا بۆ دەبى لە ئاست ئەو دياردە زىدە كز و بى ھىز و بى دەوامەدا كە «كسرة مختلسة و ھيا قورسكردنە» نايى بايەخ بەللىكدانەو بدرى. خۆ ئىمە ھەراى نيوان زۆردار و زۆر لى كراو نابرىنەو تاكوو بەزەبى بە بەلگە و بى بەلگە بەلاى زۆر لى كراواماندا بشكىنيتتەو. لە رىتووس و رىزما و فۇنەتيك و ئەوان كارانەدا شكانەو ھى تۆزەرەو بەلاى خاوەن ھىزدا دەبىت.

راستىكەى، ھەلەستى ئەو پرؤفيسورانە لە ئاست ھەمزە و «كسرة مختلسة» دا تەشقەلە كردنە بە رىتووس و بەسەر جوملەى لايەنى دەنگ لە باسەكانى زماندا و چ ماناى شىرتى تىدا نىيە، ئوبالى من و تۆ و قوتابىەكانىشان دەچىتەو ئەستوى ئەوانەو كە سالەھا بە گويماندا دەچرىنن و چى دەبىن بە بەدبىھەمان لەسەر دەسەپىنن، قوتابىش بىت و بەرھەلستى لە بىروراياندا بكات نيوى عومرى لە دەست دەچىت. رەنگە بەلاى خويىنەرەو مەنىش لە ئاست دەنگى ھەمزەدا دەستبەتالى بەلگە و بنۆس بىم ھەك كە پرؤفيسورەكان لە قسەكانى مندا دەست بەتال نىشان دران... كاتىك گەشىتەنە باسى دەنگى ھەمزە ئەم لايەنەى دەستپرى و دەستبەتالى خۆ بەدەر دەيەخىت. دانانى نىگار بۆ ئەو قورسكردنە لە رىتووسدا بەرەنگارى كىشەيەكەمان دەكات بەقەدەر قەلەفەتى زمانى كوردى، ئەمەش نمونەى كىشەكە:

كە وشەى «رانك» مان لە فەرھەنگدا بە ranik نووسى ئەوسا يا دەبى لە ھەموو حال و بارىكدا ئەو نىگارەى «كسرة مختلسة» لە دوا «ن» كە ھەو بەت، يا دەبى لە حالى تىچوونىدا نىگارەكەى رەش بكەينەو:

ئەگەر نىگارەكەمان لە ھەموو حالدا نووسى شىو ھى ئاخاوتنمان دەبىتە ئەسپرى رىتووسەكە و لە كوردى رەسەن دەشپوت چونكە لە رىتووسدا قورسكردنىك بەسەر وشەدا دىتەن كە لە ئاخاوتندا تىچو ھەك ئەو ھى كە گوتت «رانكەكە» نالىت ranikeke بەلگەو دەلىت rankeke ھەروەھاش لە زۆربەى ھەرەزۆرى كوردىدا كە قورسكردنەكەيان بە پى جىگە و مەبەست دىتە ناو ئاخاوتن ھىا تىدەچىت ئىتر دەبىت رستەى ھەك «كرمەكە گرژە» بخويىندىتتەو kirimeke girizhe چونكە لە وشەى «كرم، گرژ» دا قورسكردن ھەيە. ھەر ئەمەش دەبىتە تاكامى ناچارى بەمىلدا برىنى «كسرة مختلسة» چونكە قوتابخانەكان سەر لەبەريان ھەي دەنووسن، ھەرچى مندالىش ھەيە بە قوتابخانەدا تى دەپەرىت و زمانى كوردى لەو رىتووسەو فىر دەبىت، مادەم نىگارەى بۆ «كسرة مختلسة» داندا دەبى بخويىندىتتەو ھەك كە ھەموو نىگارەىكى

دیکه دهخویندیریتتهوه، دهبی «فکره پهرشه» بخویندیریتتهوه fikirim perish ... ئنجا تهگهر له وهرامدا پیم بلیتتهوه ئەم کیشهیه دهدریتتهوه به سهلیقهی خوینتەر که خوئی دهزانی قورساییه که ماوهتهوه یا هه‌لستاوه، منیش بیت ده‌لیمهوه که سهلیقه به‌رهوان بی بوچی لی ناگه‌ریی له سه‌ره‌تاوه بریاری مان و نه مانی قورساییه که بدات؟ بوچی دوو جارن ئیمتحنانی سهلیقه ده‌که‌یت، جارنیکیان به‌وه‌دا که دهبی بزانی قورساییه هه‌یه یا نییه، جارنیکیشیان بزانی گوئی نه‌دانه ئەو نیگاره‌ی له نووسیندا بو قورسکردنه‌که هه‌یه و له ئاخاوتندا تی چوه. چهنده سه‌یره توو رازی نه‌بیت بنووسری «کرمه‌که» و بخویندیریتتهوه «کرمه‌که» و پی له‌سه‌ر ئەوه داگری که بنووسری kirimeke و بخویندیریتتهوه kirmeke...

له زمانی کوردیدا بگه‌رییت ده‌بیینیت ئەم هاتن و چوونه‌ی «کسره...» به‌قه‌ده‌ر ده‌ماره‌کانی له‌ش تیکه‌ل به شیرازه‌هونی زمانه‌که‌یه و هینده‌ی که جیوه‌ش له‌به‌ر په‌نجه‌کانت هه‌لدیت ئه‌ویش له ئاخاوتندا خویت لی ده‌شاریتتهوه.

ئه‌گه‌ر نیگاره‌که‌مان له کاتی هه‌بوونی قورسکردنه‌که‌دا نووسی و له کاتی نه‌مانیدا ره‌شان کردهوه ئەوسا به‌شیکێ به‌رچاوی وشه‌ی کوردی دوو بر‌گه‌ی دووشیوه نووسینی ده‌بی، له‌فه‌ره‌ه‌نگیشدا پیوست ده‌بی به‌وه‌ی خوینتەر ئاگادار بکری که «کسره»‌ی فلانه‌ شوینی وشه‌که هه‌میشه‌یی نییه. ئەم ئاگادارکردنه‌وه و دوو جوو نووسینه‌ش بو وشه‌ی فه‌ره‌ه‌نگی له ئیمکاندا ده‌بی به‌لام «کسره...» ی که له تیک به‌ستن و دارشتنی وشه و رسته‌ دین و ده‌چن بی چاره‌سه‌رکردن ده‌مییته‌وه، به‌نموونه‌ وشه‌ی «گرتن» ده‌نووسری girtin به‌لام له‌ریژه‌ی فه‌رمان و نه‌هی و ئاینده‌دا قورساییه‌که‌ی سه‌ر ده‌نگی «گ» تی ده‌چیت و وشه‌که ده‌بیته bigre, megre, bigrim... وشه‌ی «دیتمت» ده‌نووسری deetimit که بوو به «دیتمه‌وه» ده‌بیته deetimew ئیتر به‌و پینه‌ه‌زاران تیک به‌ستن و تیک هه‌لکیشان و لیک ترازاندن که ئیمکان نییه له‌پیشه‌وه فه‌ره‌ه‌نگی بو دابندریت وه‌یا پیشبینی تیدا بکری هه‌ر جاره له نووسیندا نیگاری ئەو قورسکردنه‌ تیاندا ده‌رده‌که‌ویت و ون ده‌بی، که ئەمه‌ خوئی عه‌بیبکی گه‌وره‌تره له‌وه‌ی پیشه‌کی بریاری نه‌نووسینی نیگاری ئەو قورسکردنه‌ بدری. ئەوه‌نده‌ی زمانی بیگانه‌م خویندیریتتهوه نه‌م دیتوه وشه و ده‌سته‌وشه و رسته‌کانی جار له جارێ چوینی نووسینیان بگوری.

ئیمه‌ له‌و نموونه‌ی شکل و به‌دیهدا دیتمان قورسکردن له وشه‌دا تی چوو و واتاشی نه‌گورا، به‌مه‌شدا هه‌ر به‌پی ته‌عریفی پرۆفیسوره‌کان نرخی فۆنیمی نه‌ما، ئیتر ته‌گه‌ر هه‌ر پی داگرین له سه‌ر پیوستبوونی نووسینی، ده‌بی نیگار بو ده‌نگی تووره‌بوون و لاواندنه‌وه... و...ش دابنن چوونکی ئه‌وانیش جوو‌ریکن له‌ده‌نگ و بو مه‌به‌ستی تایه‌تیس دینه‌ ناو ئاخاوتنه‌وه. وا ده‌بی ناره‌زامه‌ندی ده‌نگیکی وشه‌ ده‌گریت و بر‌گه‌ی تیدا په‌یدا ده‌کات وه‌ک که ده‌گوتری «فلانه‌ شت؟ ده‌سا فللسیک ناهینتی!» له‌جیاتی «فلسیک...» یاخود له‌نه‌هیکردندا ده‌گوتری «نه‌که‌که‌ی بچیت بو لای...».

ده‌بی بزاین مومکین نییه‌ رینووس هه‌موو ده‌نگیکی ئاخاوتن شکل نووس بکات هیچ رینووسیکی ئەم جیهانه‌ش نییه هینده‌ی ئیمه‌ مه‌راقی خوردکردنه‌وه‌ی ئاخاوتنی هه‌لگرتی. من له‌گۆشه‌ نیگای خۆمه‌وه‌ چ دوشمنایه‌تیم نییه‌ له‌گه‌ل ئەو قورسکردنه‌دا هه‌ر وه‌کوو دوستانه‌تیشم له‌گه‌لیدا نییه، ته‌نانه‌ت ته‌گه‌ر به‌کۆمپیوته‌ر زانرا که جوو‌ریکیشه له‌ جوو‌ره‌کانی بزوین لی وه‌ته‌نگ نایه‌م، هه‌ر ئەوه‌نده‌ حیسابه‌ی بو ده‌که‌م که بزوینی یه‌کجار کورت و بی هیز کاری بزوینی عاده‌تی ناکات و تی ده‌چیت و واتا ناگوریت و فۆنیم نییه، خو ته‌گه‌ر به‌ بریاری کوته‌ک حه‌قی چل نیگاریشی بو دابندری، سه‌غله‌تم ناکات. ئه‌ویش له‌به‌ر دوو سه‌به‌ب

یه‌کینم له‌وانه‌ی ده‌زانن که‌ی دیت و که‌ی ده‌چیت

به‌شی هه‌ره‌ زوری عومرم رابوارد بی ئەوه‌ی ناچاریم نازی خواری بکیشم... من په‌روشی دوو شتمه‌:

یه‌که‌میان ئەوه‌یه که به‌خواری نرخیکی له‌ پیوست زیادگی و بایه‌خ بو خوئی دابریوه و گه‌لیک به‌ولای به‌رزه‌وه‌نده‌وه‌ زه‌ینی نووسه‌رانی کوردی به‌خۆیه‌وه‌ خه‌ریک کردهوه له‌ حالیکدا ئەو قورسکردنه‌ بریتیه‌ له‌ پنداویستی نابه‌رده‌وامی رسته‌سازی و وشه‌سازی، هه‌ر به‌ نه‌مانی پنداویسته‌که‌ش قورسکردنه‌که‌ ده‌ره‌ووتته‌وه‌ جا ته‌گه‌ر پیم بلیت ئەم مه‌به‌ستانه‌ی قورسکردنه‌که‌ پیکیان دیتیت چشتی بی بایه‌خ نین له‌ وه‌رامدا ده‌لیم پیک هاتنی ئەو مه‌به‌سانه‌ بی ئەوه‌ی

نیگار بۆ قورسکردنه که دابندری دیته چی، چونکه وهک بزوین و کۆنسانت نییه به نه نووسینی که له بهر بکهوئته وشه و رسته وه وهیا واتایان بگۆرئ وهیا بی واتابن. ههر چۆن به سهلیقه دهزانین به پیی پیویست دهنگی پارانهوه له حالی پارانهوه دا بخهینه ئاخواتنهوه بی ئهوهی نیگاری بۆ دابنئین ههروههاش به سهلیقه دهزانین قورسکردن له کوئ دهییت و که ی ههلهدهستیت.

دوه میان ئهوهیه که تی خویندنهوهی قورسکردن ئه رکیکه بی سهروین دهخاته بهر رینووس و نووسهر و خویتنهروهی کوردی چونکه نووسهر دهبی ههمیشه به پی هاتن و نهمانی قورساییه که خهریکی گۆرینی رینووسه که ی بیت. ئیمه وهتهنگ دین لهو رینووسه ی ئیستا که مان له بهر زوری خال و نیشانه ی سه رژیتری پیته کان. ئه م جار هیان سه رباریکی قورستر له بن باره که سواری دهست و قه له ممان دهبی که چی که سیش ههستی به نووقسانی رینووس نه کردوو له بهر نه بوونی نیگاری قورسکردنه که، ناچاریش نه بوه بپرسی ئایا قورسییه که بۆ کوئ بهییت و که ی تی بیات.

د. ئاوره حمان له ستوونی یه که می لاپه ره 13 ی گۆفارد به سهر «گه نم - گه نمه که» دا ده چیته وه. خوی له وه ناگه یه نیت که نووسینی genmeke له چاو genim دا شکلی کۆنی دۆراند و نیگاریکی ا ی سه رله بهری لی که م بۆوه، خۆ ههردوو کیشیان هه ر «قمح» ن و هه مان وشه ن. هه ر ئه وه نده ده لی له بری بر گه یه ک بر گه یه کی دیکه پهیدا بوو. له مه شدا هیچ دلدا نه وه یه ک شک نابهن چونکه سه ره رای ئه وه ی که بر گه ی دووهم له ده ره وه ی وشه ی «گه نم» پهیدا بوو به هاتنی بزوین وهیا قورسکردن بۆ کوتای وشه که، کیشه مان کیشه ی تی چوونی دهنگ و نهمانی نیگاره که یه تی نه ک «برگه سازی» چونکه وشه و رسته هه ر ده بی بر گه و که رتیان هه بی، ئه وه ی نه خویتنه وه وشه دهنگ و وشه و که رت و رسته ده رده په رینی به لام که بوو به نووسهر چاوه کانی ده بینن جار یکیان نووسرا Genim و جار یکیان نووسرا Genm که بوو به فۆنیمناسیش ده بینی ئه و دهنگ و نیگاره ی به فۆنیم داندرابوو هه لستا و واتاشی تیک نه دا. راستیه که ی ئه م ته رزه رینووسه ری ده دات داوا بکری، وه ک کراوه، فه رق له نیوان نووسینی «کا» و «کی» ش بکری، داله کلۆره که ی سلیمانیش نیگاری بۆ دابندری - وه ک که مامۆستا وهه بی به «ذ» ی ده نووسی - منگه ی نیوان «ن، گ» ی «ده ربه نگ» یش له نووسیندا تی بخویندریته وه. به لی ده زانم کیشه ی ئه مانه هاوچوونی ته وای کیشه ی «کسه...» نییه به لام خۆ کیشه ن! «کسه مختلسه» ش هاوتای بزویتی کورتی ئاشکرا نییه که چی ده لین ده بی وه ک ئه و بایه خی پی بدری، به هه مه حال کیشه ی «کا، کی» و دهنگی دالی کلۆر و «ن، گ» پتر له کیشه ی «کسه...» نرخ پهیدا ده کات له وه دا که هه میشه یی و به رده وامن و نار هویته وه وه ک که قورسکردن کاتی و نابهر ده وامه و تی ده چیت.

د. ئاوره حمان چه ند رسته و دهسته واژه یه کی هینابۆوه به نمونه ی ناقولایی نیگار دانه نان بۆ ئه و قورسکردنه، وه ک «جلم برد شتم - من کرمم گرت - من پرشنگم گرت...» له رواله تدا نمونه کان ره خنه هه لده گرن به لام به لی ورد بوونه وه مه سه له که ده گۆرئ: ئیمه ده زانین هه ر دهنگیکه له به رای وشه وه بیت و بزویتی ئاشکرای له دواوه نه یه ت به ناچار ی قورس ده کری ئیتر نیگار دابندری وهیا دانه ندری قورسکردنه که له خۆوه به سهر زاری مرؤفدا دیت. جا ئه گه ر له پیشه وه بریارماندا، وه ک که رینووسی ئینگلیزی بریاری داوه، ئه م شته ناچاریه بده بنه وه به فرمانی واقع و رهنجی نیگار کیشانی تیدا نه به ی شتی کمان کردوه له بریاری هۆش پی شان و ژیریژی بوه شیته وه هه ر وه ک له جودا نه کردنه وه ی کاف و گافی کلۆریش هۆشمان به کار هیناوه و عه زابیکی بی لزوممان له کۆل نووسه ری کورد و کوردی کردۆته وه، هه ر چه ند له ئاست ئه و کاف و گافه دا هه موو کورد له هه موو حال و باردا یه ک مامه له ناکات چونکه کوردی به ری سوړان له وشه ی وه ک «ده پشکوئ، ده ئه نگوئ...» دا کلۆریان ناکه ن چونکه له ئه سلدا کاف و گافی «پشکووتن، ئه نگووتن...» کلۆرین، ههروه ها «مه ره که بی کوینک و ده وله تی کویت و کوین ئه لیزابیت...» کاف و گافیان وه ک خویان ده مپنه وه... له گه ل ئه مه شدا ئاسانکردنی رینووس و یه کچوونکردنی له زمانیکدا ئه وه ده هیئت تیبینی وه ها به رته سک له بیر بکری، تا ئیستاش رینووسی لاتینی که من دیبیتم قورسکردنی به رای وشه تی ده بات و نیگاری بۆ دانانیت و که سیش تیدا نه شیواوه. ئیمه له رینووسی ئیستا که ماندا که به پیی عه ره بی ده نووسری گرفتیکمان نه هاوتۆته بهر له و ته رزه رسته و دهسته واژانه دا که د. ئاوره حمان نمونه ی لی هیناوه ته وه، بر واش ده که م «فرچکم گرت» گه لیک خۆش خوین و ئاسانتره له وشه ی وه ک «تی هه ل چوومه وه - تی هه لچوومه وه» تی هه لچوومه وه.

د. ئاوره حمان دهيتوانی ټو نموونانه بهینیتتهوه بو ئیسپات گه یاندنی کهم بایه خی ټهو قورسکردنه له نووسیندا بهوه دا بلی ټهری خوینتهری کورد کامتان هه له ده کهن له خویندنهوهی «لنگم بلند کرد»؟ به راستی که سیش هه له ی تیدا ناکات هه رچهند وشه ی «لنگ» بزویتکیشی لی قرتاوه چونکه راستیکه ی «لینگ» ه.

له ورسته یه ی «لنگم بلند کرد» دا به ریکهوت وشه کانی «لنگ، بلند، کرد» به فرمانی دهنگسازیی کوردی له خووه گرفتیان رهویوه تهوه چونکه دهنگه کانی «نگ، ند، رد» لهو دهنگانن که به دوا یه کدیدا قورسکردن هه لئاگرن ئنجا ټه گه ر قورسایي سهر «ل» ه کهت هه لگرت ده بی «ن» ه که قورس کهیت و له «د» ه که ی دابریت، ټهمه ش دژی دهنگسازي کوردییه چونکه «ن» ی وهستاو له به رایي دهنگه کانی «گ، د، ت» دا قورسکردن هه لئاگری. راستیکه ی ټهو دهنگه ی «ن» له وشه ی کوردیدا له به رایي «ج» شدا قورس ناکری وه ک «بنج، رهنج، کونج...» به لام گویم لی بو هه نندی کورد له وشه ی «بهنج» دا قورسایي ده خه نه سهر «ن» ه که. ده بی ټه وهش بلیم له دهنگسازي کوردیدا هاتنی بزوین له به رایي دهنگه کانهوه داخوازی قورسکردنیان ده کات به پیچه وانه ی ټه وهی به دوا یاندا بیته، به نموونه وشه ی «دنک» ئاساتر نوونه که ی ده وهستیندری له «دهنک» که بزویته که شی بوو به بزویتی دریتز وه ستانه که مومکین نابی وه ک له وشه ی «رانک» دا ده بی نوونه که قورس بکری. به لام که بزوین به دوا وشه که دا هات قورساییه که ده روات وه ک که ده لی «رانکه کهم» نوونه که ده وهستیندری. ههر له بهر فرمانی ټهم جوړه ده ستوورانیه دهنگسازیه که گوتت «پلنگ، بیژنگ، رهوش» چارت ناچاره ده بی دهنگه کانی «ل، ژ، و» قورس بکه ین چونکه «نگ، شت» له کوردیدا بی قورسکردن به دوا یه کدا دیت، که سیک وه هایان دهرنه بری کورد نییه و کوردی فیرنه بوه.

مایه وه له گه ل راناوی که سی یه که می تاک به دوا ی وشه ی «لینگ» دا «لنگم»، ټو که به خه لقت راگه یاند ههر تاکه دهنگیکی کونسانت له دهره وهی وشه وه هینا و به وشه که وهت لکاند قورسایي ده خاته سهر دوا یین دهنگی وشه که عوزری هه له کردنت به ده ست که سه وه نه هیشته، ټه وساش نه ک ههر له ئاست راناودا، بگره له ئاست هه موو پاشگریکیش چاوی خوینته رانت کرد ټه وه وه ک «کولک، کولکن kulkan، ده ست، ده ستک Destik» ده ستووراتی دهنگسازي که خه لقی له خووه بی ئاگاداری و لی وردبوونه وه به کاریان دیتن گه لیک باری ټهو قورسکردنه ی نهرم کردوه، به نموونه دوو وشه ی «فرچک، گرفت» ده دینه بهر ده ستووراتی دهنگسازي.

دوو دهنگی «ف، گ» له به رایي وشه کانه وه به فرمانی ناچاری قورس ده کرین که ده کاته وه فرمانی دهنگسازي. له وشه ی «فرچک» دا دیسانه وه به ناچاری ده بی دهنگی «ر» له گه ل دهنگی «ف» بیته برگه ی یه کهم چونکه هاتنی «ر» ه که به دوا دهنگیکی قورسکراودا ده بی برگه دروست بکات مه گه ر داخوازیه کی به هیز وه ها بکات سه رله نوئی «ر» ه که قورس بکریته، وه ک ټه وه ی له جیاتی «فرچک» وشه ی «فرشته» بایه ده بوو «ر» ه که قورس بکری بو ټه وه ی «ش» ه که به بی قورسایي بکه ویتته به رایي «ت» ه که وه. ههر هو یه کی ټه وتوییشه وه ها ده کات له وشه ی «گرفت» دا «ر» ه که قورس بکریته دهنزاین «ف» هز له «ت» ده کات...

ټیمه که ټهم ده ستوره فونه تیکیه سروشتیانه مان له دهنگسازي کوردیدا هه ست بی کرد سه یرمان نایه ته وه له وه ی کورده واری له خووه بلی:

- بی - ژنگ
- ب - رشت
- گ - رفت
- پ - لنگ
- پر - شنگ
- که - نشت
- د - روست

شاخي «سگرمه» - «س- گر- مه» ته گهر بزويښي به دواډا نه هاتبايه دهبوو بگوتري «سگ- رم» به لام ته گهر «سگرت» بايه دهبوو بگوتري «س- گرت» وشه «بالنده». ته گهر پنداويستي فونه تيكي نه بوايه دهبوو وشه «بال» که بنجييه بر گه يه ک بيت و «نده» ش که پاشگره بر گه ي دوه م بيت به لام چونکه «ن» ي پيش «د» دهبي وهستاوي ته واو بي «ل» ه که ي به قورس کراوي بو خو ي راکيشا و له ته سلې وشه که ي ستانده وه. که چي «بالگره» دهبي «بال- گ- ره» بخويښتېته وه چونکه وشه ي بال که بنجييه هيچ ناچار يه کي دهنگسازي «ل» ه که ي لې ناستيښي بو سهره تاي «گره» که له وشه ليکدراوه که دا پاشگره، ئينجا ته گهر پيم بلښت هم دهستورانه که ي به بييري خويته ردا ديت تا له خويښتېته وه دا به پيښي دهنگسازي به بي نيشانه و نيگار پيره ويان بکات، له وهرامدا ده ليم:

1) نووسه ر که بيه وي نيگار بو قورسکردن دابنيت دهبي به سه ليقه يا به فيربوون شوپي ته و قورسکردنه بزاني دنا له ئاخوتندا هه له ده کات و قورسکردنه که له شوپي ناله باردا داده نيت. ئنجا که حال وها بي نووسه ر و خويته هر وه ک له ئاخوتندا به رهايي و بي نيگار وشه دهرده پهرتي له خويښتېته وه شدا هه روه ها ده کات چونکه شتيک ده خويښتېته وه که پيشتر له گه رووي خو ي دهره اتوه و دواتر به سه ر نوو کي قه له مه که يدا تپيه رپوه، نووسه ر و خويته ريش له يه ک حوکمدان چونکه خويته ريش وه ک نووسه ر ئاخپوه ر و سه ليقه داره. بيگومان سه ليقه ي راست و ره وان بي ته ده خولي ريتووس و نووسه ر له ئاست ته و قورسکردنه دا نازادر و ره اته ر دهبي له وه ي بيښ دهستووري ماموستا وه بي به سه ردا سه پيښي بو ي بنووسين «فيرچيکم گيرت، دهستيم بيليند کيرد...»

2) ته گهر ره وا بي ره خنه ي ته و توپي له و قسانه ي من بگيري دهبي سه رله به ري زانسته کاني زمان ياساغ بکريښ چونکه هه موويان شيکردنه وه و ورده کاري و دهستورسازي و کيشانه و پيوانه ي په نامه کي له شتي ته و توډا ده که ن که زوربه ي بابه تيان له وانه ن کاري سه ليقه بن. کام ئاخپوه ري ره وانه بيښه له ريزمان و سينتاکسي تاقي بکه وه متق ناکا. قسه ي من وه يا هي د. ئاوره حمان بو ته و که سانه يه که له به ر تيشکي ليکدانه وه دا سه يري ديارده ي ئاخوتن و نووسين ده که ن. ئاخپوه ري عاده تي نه بابه تي ته و توپي ده خويښتېته وه و نه تيښي ده گات و نه به ته ماشه روزه ک له روزه ن پهنگ به قسه کاني دهرووني بخواته وه تا ده يانخاته به رانه ر ئاوپنه ي ريتووس و ريزمان و زمانناسي و وشه سازي و دهنگسازييه وه.

به راستي هم کيشه يه ي «کسرة مختلصة» له ريتووسي ئيستاکه ي کوردي عيراقدا هيچ گرتي دروست نه کرده و خالقه که به هو ي نه بووني نيشانه ته و «کسرة...» يه ده توان لوستر و ريکتر نووسيني کوردي بخويښتېته وه، ته نانه ت نمونه کاني د. ئاوره حمان بو خو يان شا يه دي هم راستييه ن چونکه هيچ خويته ريک هه له يان تيډا ناکات. کاتيک که وتينه سه ر نووسين به لاتيني، گرفته که سه ربه رز ده کاته وه چونکه له لاتينيډا چاومان به جوړه نووسينيکي ديکه فيربوه، هه رچه ند ده زانم زمانناسي کورډ پتر له هي ئينگليز و فره نسه بايه خ به و قورسکردنه ده دات، ته نانه ت ته گهر ريښي هه بي نووسه ري ئينگليزيش ناچار ده کا له جياتي Bring, Turn بنووسيت Biring, Turin.

راهاتن و توگرگرتن له سه ر جومله ي چالاكي مروفي عاده تيډا کاريگه ريکه بارته قاي روښنيري و زانست و خويښتن جلوه کيش و پالپيوه نره. تو بينه ئينگليزيک ناچار بکه وشه ي neighbour - ده خويښتېته وه «نيبه ر» وه ها بنووسي وه ک له زاره وه دهرديت nyber ده بيښت ده ست و قه له مي ده شوپين، وشه ي archive به فره نسه يه ک نيشان بده ده خويښتېته وه «ته رشيف» که چي ئينگليز ده خويښتېته وه «ئارکيف...» ئينگليزيک که بنووسيت «ئاي» ته گهر به واتاي «چاو» بيت ده نووسيت «eye» به واتاي «من» يش ده نووسيت «ا». چ سه يريشي به و کاره ي نايه ت.

دهبي بزانيښ ريتووسي لاتيني به تيکرايي، پاشماوه ي به ره وپيش چووي و به عيب و عاري ريتووسيکي چهنده زار ساله يه که له بنه رته دا هيروغليفي بوه و دواتر به گوړانه وه بوته ريتووسي نه ته وه ساميه کان و له 700 ي پيش زانيندا

پەريوتەتەو بۇ يۇنانىيە كان - بنۆرە: «فرهنگ ايران باستان، پورداود» و «العلاقة بين النطق والكتابة في تعليم العربية - محاضرة مجيد الماشطة، نيسان 1982» لەوئيشەو و رەدەوردە بە ولاتانى ئەوروپادا بلاو بۆتەو. يونانىيە كانىش بەشېك لە كۆنسانتە كانيان كروە بە بزوين كە لە نووسىنى ئاراميدا كۆنسانت بوە بەلام بەشېوئەيە كى لىل بە بزوينىش بە كار هاتو «مجيد الماشطة - العلاقة بين النطق والكتابة...» رېكەوتىكى سادەى سەرەتاي بوو كە لە نووسىنى لاتىنىدا دەنگى ھەمزە نىگارى بۇ نە كىشراو رەگەل نىگارى دەنگى دېكەدا تېكەل كرا، ئەوساش بەر لە 2700 سال نە فۇنۇلۇجى ھەبوو نە فيلۇلۇجى نە سىنتاكس و نە ھىچ، ھەرچى دەسكارىيە كى لە رېتووسدا كرايى بەچكەى نابەلەدى و سەرىپىيى و پەلە بوو بى مامۇستا و بى رابەر. گەلىك بارى نووسىنى ئىنگلىزى و فرەنسەيى تامى «ھىزۆگلىفى» دەدات كە لەويدا وشە نىگارى ھەبوە نەك دەنگ ئەگەر رېتووسى ئىستاكەى كوردى ئەو ھەموو دەست ھەلبرىنەوئەى تىدا نەبوایە لەبەر زۆرى خال و نىشانە و نەلكانى بەشېكى پىتەكانى بە پىتى دوا خۇيانەو، سەد جارن لەلايەن كىشانە و پىوانەو لە ھى لاتىنى «وەك فرەنسەيى و ئىنگلىزى» زانستىر دەبوو چونكە چى دەنووسرى خزمە لەگەل ئەوئەى دەگوترى، تەنانت ناونو و رەدپىوى و ھەى تىدا كراو زۆر ژىرمانە رېتووس و رىزمانى لە يەكدى گرى داو وەك كە فەرق كراو لە نىوان تاكە پىشگر و دوو پىشگردا لە رووى لكاندنيان بە كارو وەيا پىشنيار ھەبوە بە فەرقكردن لە نىوان نىشانەكانى فەرمان و نەھى و ئايندە و نەفى لەگەل پىشگر وەيا راناوئىكى كە دەكەوتتە پىش كارو وەو لەو رەو وەك ئەو نىشانە پتر تېكەل بە تەكويى تاكە «كار» دەبن بى ئەوئەى بيان كەن بە لىكدراو... جوداوازى نىوان «نە»ى بە واتاى no و «نە»ى بە واتاى neither, نوڤ لە رېتووسدا ئەوئەى ھەر وردەكارىيە كە كوردىناسە كان لە ئاكامى تىكرى پىشكەوتنى زانستەكانەو بوى چوون دەنا بەر لە 50 سالېك كە كوردى دەنووسرا كىشانە و پىوانەى تىدا بە كار نە دەھات. بروا دەكەم ھەر جۆرە رېنووسىكى بۇ كوردى بەپىتى لاتىنى فەراردادە بكرى بەھوى راھاتنەو لە ئاكامدا بە لووسى دەخوئىرتتەو، بەتابەتى چونكە پىتەكانى دوو جۆرنىن كە بلكىن و نەلكىن، خال و نىشانەشيان وەك نەبى وەھايە. ئىنجا ئەگەر رېتووسە كە تا ئەو رادەيەى ناقۇلايى تىدا پەيدا نابى، لەو قورسكردنە رەھا بكرى بە قازانجى زمان و رېتووسى كوردى تەواو دەبى. بەلاى منەوئە ناشى قورسكردنىكى بەردەوام نەبى، نىگارى بۇ دابندرى... قورسكردنى دەنگى سەرەتاي وشە نىگارى ناو... كورتى راي من ئەوئەى: ھەتا بكرى پىنوئستە لەو نىگارە خۇمان بدزىنەو چونكە فۇنىم نىيە، بەردەوام نىيە و داخووزى دەنگسازىيە ... لەوئەشدا زۆرم بۇ ئەو قورسكردنە بەجى ھىشتو چونكە بەپىتى تەعريفى فۇنۇلوجستە كان فۇنىم نەبى مافى نىگار بۇ دانانى نابى.

دەنگى ھەمزە

گۆتارەكەى د. ئاورەحمان كە بىروراي فۇنۇلوجستە كان لە بارەى ھەمزەو پەسەند دەكات و لەوانەو بەلگە دەھىنئەتەو بۇ فۇنىم نەبوونى ئەو دەنگە، بەرەو لىكدانەوئەيەكەو دەروات كە لە پىشەو بىرارى خۆى داو بە ئىعدامكردنى ھەمزە. تەنانت ھەبوونى لە بەرايى وشانەو بە بەلگەى نەبوون دادەنئەت. ئەو مامۇستايانە دەيانەوئەى بسەلمىنن كە ھاتنى ھەمزە لە بەرايى وشە تەنھا بۇ دەرپرېنى ئەو فاولانەيە كە بەدوايدا دىن.

د. ئاورەحمان دەنووسىت: «ھەمزە... دەنگىكى يارىدەدەرە لە سەرەتاي ئەو وشانەو وەيا ئەو بىرگانەو پەيدا دەبى كە بە بزوين دەست پىدەكەن».

جارى دەبى وەكوو بەدبەھىە بزائىن كە دەست پى كردنى وشە وەيا بىرگە بە «بزوين» لە بنەرەتدا موستەھىلە. بزوين ھەمىشە بە دوا كۆنسانتدا دىت. تەنھا لىرەدا تىبىنەك ھەيە دەبى بن لىو نەخرى. دوو دەنگى بزوينى «و، ى»ى درىژ شىوئەى كۆنسانتتەشيان ھەيە، راستىكەشى دەبى بلېن «و، ى» بە بەريانەو ھەيە بىنە بزوينى درىژ.

لە وشەى «يار، پايز، وەشت، دەروازە» دا ھەردوو دەنگى «ى، و» كۆنسانتن ھەرچى دەنگى ئەلفە ھەر بزوينە و نابىتە كۆنسانت. ھەندىك لە زمانزانانى كۆنى عەرەبى كە ھەمزەيان بە ئەلفى كۆنسانت دانو زۆر لە سەھوودان تەنانت يەكىكى وەكوو «ابن درستويە» لە كئىبى «تصحیح الفصیح» دا ھەمزە بە دەنگىكى سەربەخۆ دادەنئەت. بزوينى كورت لە دەنگى ئەلفىش پتر پابەندى كۆنسانتە چونكە ھىندەى ئەو وجودى سەربەخۆى نىيە: تۆ بىنە وشەى «گە، گا» لە رېكۆردەدا تۆمار كە و دواتر دەنگەكەى «گ - ك» لە ھەردووياندا بسرەو و گوى بگرە لەوئەى بە بزوينى دەمىنئەتەو

دەبىيەت دەنگە كەى ئەلف دەناسرېتەو بەشتر لەوەى كورته بزوينى «فتحة» بناسرېتەو. بەهەمه حال ئەم لايەنە سەرېشەى كېشەى ھەمزە نىيە.

ئاخپوەر كورد بىت و عەرەب بىت و رووس بىت ناتوانى دەنگى بزوين لە بەرايى وشە بدر كىنيت. ئنجا كە هاتنى بزوين لە بەرايىدا موستەحىل بىت چۆن بەسەلمىنن مام «بارام» يكي بەر لەوەندە ھەزار سالە بىرى بۆ ئەو رۆشتو ھەمزە بخولقيني ھەر بۆ ئەو ھەمزەى موستەحىلە كە بكات بە مومكىن. بۆچى نەھات دەنگى كۆنسانتى دىكەى حازر بەدەست بخاتە پيش ئەو بزوينانەى ھەمزەى خستەنە پيش، خۆ لە ھەزاران ھەزار شوپتى دىكەدا وەھای كردو ھەمزە فۆنيم نەبىت و مەوجود نەبىت بۆچى، لەجياتى «ئىرە، ئاو...» نەگوترا «فېرە، ژاو». ئنجا ئەگەر بلى چ قەيدى ھەيە ھەمزە تىدا بەكار بەھىنيت منىش دەلېم چ قەيدى ھەيە دان بەو ھەدا بەھىنيت كە ھەمزەش وەك «ف، ز» فۆنيمە و دەنگە و پىكھىنەرى وشەيە و بەلادان و گۆرانى واتا يا نامىنى يا دەگۆرى؟ ئەم راستيانە بۆچى بكوژرين؟ ھەر ھەتا ھەمزە بكوژرى؟

چەندىكى فكرم دىتم و دەبەم بۆ ئەو ھۆيەك بدۆزمەو ھۆيەك فۆنۆلۆجىستى رۇئاواى ئىقناع كردىت بەو ھەمزە فۆنيم نىيە ھەر ئەو ھەندەم بەبىردا دىت كە لە كۆنەو نىگارى بۆ دانەندراو ىتير چاوى بە نەبوونى راھاتو، دواتر دەر كى كرد كە بە زۆرى ويا ھەمىشە بزوينى بەدوادا دىت لەو ھەرا يە كەندەر دوودلى تەسكىن بوو بەو ھەيە كەوا ھەمزە ھەروەك نىگارى نىيە فۆنيمى رەسەنىش نىيە... جا ئەگەر ئەمەش سەبەب نەبى ھىچ سەبەبىك نامىنيتەو لە رووپەرى زمانناسى و دەنگسازىدا بە بۆرە تەئويليش پىشتىگىرى لەو رايە بكات چونكە دەنگى ھەمزە نەك ھەر ھەيە و بەس، بەلكو لە دوو رەو ھەمزە پيش دەنگە كانى دىكە دەكەوتتەو.

دەنگى ھەمزە يەكەم فۆنيمە ئاوازدارە (دواتر لەسەر ئەم خالە دەروين).

لە ھەموو زماناندا ھەيە كە دەزانين فۆنيمى دىكەى وەك «چ، ژ، ط، ص، ف، ث، غ، پ، گ، ذ، ك، ل، ح، خ، ض، ظ، ع» ھىندەى ھەمزە پەرسەندوو نين. لە ديار دەى پيشكەوتتەو ھەمزە لە بزوين راستىەكى فۆنۆلۆجى ھەيە زۆر بە سەبرى سەرەوبن كراو: ھەمزە بزوين بەدوا خۆيدا دەھىنيت نەك بزوين لە ھىچەو ھەمزە خەلق دەكات و دەبخاتە پيش خۆيەو. لەو دىرانەى دواتردا راستى مەسەلەكە روون دەكەمەو، بەداخەو ھەس كەس لەسەرى نەنووسىو ھەيە بۆى نەچو ھەمزە تا سەرچاوەيەك يارمەتى نووسىنەكەم بەدات. چى لىرەدا دەلېم شتىكە يەكەم جارە دەگوترى ياخود ھەر نەبى بەلاى خۆمەو يەكەم جارە، چونكە نە لە كەسم بىستو ھەيە و نە لە كەسىشم خويندوتتەو.

رۆشنىبىرى كورد، دەنگناسان بەتېكرايى!

نەك تەنھا ھەمزە بەلكو سى دەنگى دىكەش لەوانەى پىيان دەلېن «حروف الحلق» لە كوردىدا بە دەگمەن نەبى بى بزوين نايەن. دەنگە كانى «ء، ھ، ح، ع» ھەمىشە لە سەرەتاي وشەدا بزوينى ئاشكرا لەگەل خۆياندا دەھىنن. دەنگى ھەمزە بەرەزوروترين دەنگى ئاوازدارە، ھىندىش بەرەزورورە لە عەينى ژى دەنگە كانەو، كە ئاوازدە پەيدا دەكەن، دەر دەچىت.

دەنگى «ھ» بەرەزوروترين دەنگى كپە كە ئەگەر ھاتبايە بە ژى دەنگان بکەوتبايەو دەبوو بە ھەمزە. ھەر ئەم نزىكايى شوپتى لىو ھاتنبايشە دوو ئەنجامى بەخىشيو.

ئەنجامى يەكەم ئەو ھەيە دەنگى «ھ» بەزۆرى وەك ھەمزە لە نىوتوتىژى وشەدا تىدەچىت. بە نموونە كارى «ھات» لە ئايندەدا دەبىتە «دەيت» و بەدەگمەن نەبى ناگوترى «دەھىت»، لە سلېمانىش بۆتە يەت. لە پىژەى فەرماندا دەبىتە بى:

گىل ئەگەر توركى، تعال گەر عەرەبى

بى ئەگەر كوردى وەگەر فارسى بيا

کاری «هینام» دەبیتە «دیتن»، هەرچەند دەشگوتری «دەهینم»، بەلام لە فەرماندا بەزۆری «بینە» لەباوە چونکە نیشانهی «ب» بزویتی نییه وەک کە نیشانهی ئاینده «دە» بزویتی هەیە. «هارین» لە وشەى لیکدراودا دەبیتە «دەستار» نەک «دەستهار». «هاویشتن» لە لیکدراودا دەبیتە «رەشاوێژ» نەک «رەش هاویژ».

- راههژاندن بۆته راژاندن
- راهیل بۆته رایهل
- ههلهاتن بۆته ههلاتن
- ههلهیتان بۆته ههلیتان

لەمەوه دەردهکهوئ: تیچوونی دەنگی هەمزە لە ناوتویژی وشەدا وەک تیچوونی دەنگی «ه» هیچ پێوهندی بە فۆنیم نەبوونەوه نییه: دیاردەیه که دەچیتەوه بۆ سروشتی هەردوو دەنگ که لە ژووووی هەموو دەنگانەوه دین. هەر بەپێی داخوازی فۆنەتیکیش وا چاوهروان دەکرێ دەنگی هەمزە که ئاوازه‌داره ئاماده‌تر بێ لە دەنگی «ه» بۆ ئەوهی لە ناوتویژی وشەدا خۆی بەدەنگی ئاوازه‌داری بزوین بیه‌خشیته.

ئەنجامی دووهم ئەوهیه که لە زۆر وشەدا هەمزە و «ه» ئی بەیه‌کدی دەگۆردیتەوه:

له فارسی: أنار، أنجیر، أنگبین، أنبان، أبر، آوردن

له کوردی: هه‌نار، هه‌نجیر، هه‌نگوین، هه‌نبان، هه‌ور، هاوردن

- ئۆده بۆته هۆده
- ئەیوان بۆته هەییوان
- ئەلووژە بۆته هەلووژە
- ئاسان ، هاسان
- ئیسک ، هیسک

چونکە دەنگی هەمزە و «ع» ئاوازه‌دارن بەیه‌کدی دەگۆردیتەوه:

«ئاسمان – عاسمان»، «ئەرز – عەرز»، «ئەزیه‌ت – عەزیه‌ت»، «ئەزده‌ها – عەزیا»، «ئەبابەیلی – عەبابەیلی»، «ئەستەم – عاستەم»، «علیق – ئالیک»، «عومەر – ئۆمەر – هۆمەر»، «ئەنتیکە – عەنتیکە»، «ئەله‌تریک – عەنەتریک»، «ئەنەدۆل – عەنەدۆل» هەرچوار دەنگی «هەمزە، ه، ح، ع» که لە قورگه‌وه دین بزوین بەدوا خۆیاندا دەهینن. دوو دەنگی «ح، ع» که کوردی رەسه‌نیش نین دوای ئەمەى پەڕینه‌وه بۆ ئاخاوتنی کوردی هەمان دەستووری «هەمزە، ه» یان بەسەردا دیت. لە عەرەبی هەردوو دەنگ دەشی بوەستیندیرین وەک «رعب، نعب، سبعی – رجب، نحو، رمح» بەلام لە کوردیدا وشە نییه‌ ئه‌و «ح، ع» ه تییدا بێزوین بیت وەک، عیو، عەزیا، حوشتەر، حەفت...» ناوناوه‌یه‌ک ئەبێ که بەدوا بزویندا دەوه‌ستن وەک پەح، تەح – دەعبا (لەدابەوه‌ هاتوه) – مەعبەن لە معین – هوه‌ هاتوه...» ناشزانم وشەى «بلح» لە کوپوه‌ هاتوه‌ بە خۆی و «ح» ی بێ بزویتیه‌وه.

قسە لێره‌دا لەگەڵ ئەو وشانەیه‌ که شکلی کوردییان وەرگرتوه‌ نەک وشەى عەرەبی که وەک خۆی ماوه‌ته‌وه‌ وەک «بەحر – بحر». لە ئینگلیزیدا دەنگی «ه» وەک دەنگی «هەمزە» هەم لە بەرایى وشه‌وه‌ دیت هەم بزوین بەدوا خۆیدا دەهینیت. وشە هەیه‌ وەک Re – hearsal بەهۆی پیشگره‌وه‌ دەنگه‌که‌ى «ه» تییدا ناوتویژ بکا لەوانه‌ بەولاوه‌ زۆربه‌ى هه‌ره‌ زۆری دەنگی «ه» لە فەرهنگی ئینگلیزیدا ده‌که‌ویتته‌ بەرایى وشه‌وه‌.

و شه هه یه شکلی «ه»ی تیدایه به لام ناخوینددریتهوه وهیا دهنگه که ی «ه» پیش دهیه خری و هک when, where وشه ی who به «هو» دهخوینددریتهوه. سهرهتای ئه و وشانه ی به «ه» دهست پی ده که ن وهان:

«hy, hu, ho, hi, he, ha» واته بزوین ده که ویتته پاشیه وه وهک هه مزه.

مامه له ی فارس له گه ل «ه» دا جودایه چونکه له ناوتویژ و کوتای وشه دا درده که وی وهک «ئه هره مه ن. نهادن. نه ره، شاه ماه کوتاه ستوه...»

به هه مه حال له ویشدا ده که ویتته دوای بزویته وه، له سهرهتای وشه وهش هه ره ده پی بزویتی به دوادا بیت وهک ده زانن زمانه کان هه موویان یه ک ده ستووری دهنگسازیان نیه بویه ناشی ده ستووری ئه میان به به لگه دا بندری بو ئه وه یان وه یا حوکی دهنگساز ی غه بری خو ی هه لوه شینیتته وه.

ناوانه یه ک له کوردیدا «ه، ح» به یه کدی ده گورددریته وه وهک «هفت-حفت، هه وا حه وا، هونه ر- حونه ر...».

له کوردیدا ئه وه نده ی سهرنجم گرتبی تنه ا له دوو وشه ی «ئنج - ئم» دا دهنگی هه مزه له به رای ی وشه دا بی بزویتی ئاشکرا هاتوه دیاره «ئنج» ش به ئصل «ئم جار» یه له کوتای وشه ی کوردیشدا دهنگی هه مزه له «ئه، به» دا هاتوه که گورای «نا، با» یه.

دهنگی «ه» له به ری سوران و تیکرای کوردستانی خوارودا به ده گمن نه بی له ناوتویژی وشه دا نه هاتوه وهک «نهوم، سهر بهوردی». هه رچه ند به ته واوی له زاری کرمانجی سه رودا دهنگی «ه» م به تاقی نه کردوته وه به لام وابزانم له ویدا پتر دهنگی «ه» هه م به وه ستاوی و هه م له ناوتویژی وشه دا دیت. له کرمانجی سه رودا مه یلیک هه یه بو وه ستاندنی دهنگی به رای ی وشه تنانه ت «له» ده کری به «ل»، ئه مه ش تا راده یه ک له وه ده ستووران ی دهنگسازیدا به در ده داته وه.

به هه مه حال ئیمه خه ریکی دوزینه وه ی سه ره جومه ی دهنگساز ی کوردی نین، خه ریکین بزاینن ئایا دهنگی «هه مزه» له کوردیدا فونیمه یان نا؟ له و نمونانه ی که ده شیه نه ناو نووسینه وه ئه م مه به سه روه ی روون ده بیتته وه، نمونه کانی زمانیکی وهک ئینگلیزی باشتره له هی کوردیش وه رامی ماموستا زله کانی فونولوجی ده دهنه وه چونکه به لای ئه وانه وه به رچاوترن، ئنجا له زمانیکیشدا هه لده هینجرین که گویا دهنگی «هه مزه» تیدا فونیم نیه. یه کچوونی دهنگی «ه» و هه مزه له پرووی هاتن و نه هاتیان له ناوتویژی وشه ی ئینگلیزیدا و هاتی بزوین به دوایاندا پتر یارمه تیمان ده دن بو نزیکه خسته وه ی دیارده ی «حروف الحلق» له به ر چاوی ئه واندا چونکی له زمانی ئینگلیزیدا تنه ا ئه م دوو دهنگه هه نه له گهروه وه دربیچن، پینجه که ی دیکه له ویدا په یدا نین، هه ر شتیکی له باره ی «ح، ع» وه بلیم ناگاته به ر چه زی دهنگناسی ئه وان. به هه مه حال ئه و ماموستایانه دهنگیشان نه بیه ن خو دهنگی ئه وان ده بیه یان و زمانه کانیان تا راده یه ک ده بنه کیلگه ی تاقیکردنه وه ی بیروراکانیان. له به ر روونایی ئه و توینینه وه ی که ئیمه به به لگه تیدا ده گه ین به و پینه له نیوان خو ماندا ریمان هه یه دهنگی یه کدی به یان و ئه گه ر شتیکی قه ناعت به خشان له و مه سه لانه دا گوت له یه کدی سه لمینین. من که له باره ی هاوچوونی هه مزه و «ه» هه ده ستووریکی دهنگساز ی کوردیم ره چا و کرد دواتر زانرا به لگه ی ئه و ده ستوره له زمانی ئینگلیزیدا پتر ده ست ده که وی ریم هه یه داوا له دهنگناسی کورد بکه م چا و به بریاره کانیدا بگپرتته وه که وا به ئه سل له دهنگناسی و دهنگساز ی روظاوا ی وه رگرتوون.

سه بری فهرهنگی «المورد» بکه ده بینیت له ئینگلیزیدا دهنگی هه مزه فونیمیکی وه هایه که ئه ژماری ئه و وشانه ی به هه مزه ده ست پی ده که ن پتره له وشه ی هه ر یه کیک له دهنگه کانی دیکه. هه موو ئه و وشانه ی به o, i, a و ئه وان ی به e ده ست پی ده که ن (جگه له 50 وشه یه کی eu که ده بیتته «یو») سه رله به ریان هه مزه یین. به شیکی زوری ئه و وشانه ی به U ده ست پی ده که ن ئه وانیش هه مزه یین، به حیسابیکی سه ربینی پتر له 4000 چوار هه زار وشه ی «المورد» هه مزه ییه. ئنجا چه ند موعجیزیه کی گه وره یه که سه لمینین ئه و میلیته له کونه وه چه زی ده کرد وشه کانی به بزوین ده ست پی بکه ن، که دیتی هاتی بزوین له به رای ی وشه دا موسته حیلله هات و ئه م هه مزه یه ی به چوار هه زار وشه وه نا و بزویتی به دوادا راکیشا و موسته حیلله که ی پی سه رنه رم کرد. عاجباتی هه ره عاجیاتیش له وه دا ئه وه یه که جاری نه یده زانی دهنگساز ی و

بزوین و کونسانت چین چونکه ئەوسا نەخویندەوار و کەرەوار بوو... دەبی جاریکی دیکەش جوړه موعجیزه کارییه کی کردی که هه مان رهفتاری له گه ل دهنگی «ه» شدا کرد، خو نه شی دهزانی هه مزه و «ه» له «حروف الحلق» ن !!

دوو دهنگی «غ، خ» که ئەوانیش به هی گه روو داندراون، چونکه له رۆخی به رهو دهره وهی گهروه وه دهر دین و له پیکي قورگه وه دوورن مامله تی کونسانتی «ک.گ» یان له گه لدا ده کریت و له به رایي وشه وه به وه ستاوی (بی بزوینی ئاشکرا) دین وه ک «خزین، خزم، خز، غریوه، غزه، غلۆربوونه وه...» به لای باوه ری منه وه دهنگی «خ» به حال هی گهروه چونکه خۆی له دهنگی «ک» ده خشینتیت، ته نانه ت به هه ولدان ده شی دهنگی «ک» پشت «خ» بخریته وه وه یا «خ» بهیندریته دواوهی «ک». هه ردوو دهنگیش به یه کدی ده گوڤدریته وه له ناوتویژ و کوتایی وشه وه ش دین هه ره وه ک «ئاخ، ناخ، رۆخ، پوخت، سیخور – داغ، باغ، راغ، جغز، شه غه ل...»

د. ئاوره حمان که ده لئ هه مزه فونیم نییه ده بوو ئەو زمانانه ی به لای خۆیه وه هه مزه تییاندا فونیم نییه، ده ست نیشانیان بکات چونکه ده شی دهنگیک له زمانیکدا فونیم بیت و له یه کیکي دیکه هه ره پهیدا نه بی. به نمونه دهنگی «ض» هه ره له عه ره پیدا فونیمه. وه ک ده زمان له لای ماموستا کانی رۆژئاواش هه مزه له عه ره پیدا فونیمه. لیره دا جیاوازییه کی بنجی هه یه له نیوان فونیمبونی «ض و هه مزه» له عه ره پیدا: هه رچی دهنگی «ض» له تایبه تی عه ره بییه، به لام که هه مزه له عه ره پیدا فونیم بی و هه مان دهنگیشی له کوردی و غه یری کوریدیدا هه بی بۆچی له وانیشدا فونیم نه بی؟

د. ئاوره حمان له وه به لگانه ی بۆ فونیم نه بوونی هه مزه هیناوینه وه گوڤانی دهنگی هه مزه یه به بزوین وه یا تیچوونییه تی.

ئهم به لگه یه له جیاتی من وه رامی خاوه نه که ی ده داته وه نه ک یه خه ی من و هه مزه ده گریت چونکه له کوریدیدا که ده ماو ده م به لیژگه ی میژوودا بی تۆمار کردن هاتۆته خوارئ سوانی دهنگ و گوڤانی به دهنگیکي دیکه دیارده یه که زه ق زه ق له چاوان ده چه قی، ئەو زمانانه ی نووسینی کۆنیان هه یه ده قی وشه و رسته و ئامیر و ئامرازه کانیان پارێزراون و ده بنه پیوانه ی گوڤان و سوانیکي له ئاخواتندا به سه ریاندا هاتوه. ئاخواتنی ئیستا که ی فارسی که به سه ر زاری فارسه کانه وه یه زۆر دووره له شیوه ئەده بی فارسی «ده ری» که له هه زار ساله وه پنی ده نووسریت و پینشتریش له سه رده می ساسانییه کاندای پی ده نووسرا زۆریش له ده قه که ی ئەوسای ماون. جا ئەگه ره به راوردیک له نیوان فارسی ره مه کی و ئەده بی وه یا عه ره بی ره مه کی و ئەده بی. بکه یت ده زانیت چون تا راده ی سه ره و بنبوون له یه کدی دوورن هه رچی کوریدییه ته نها شیوه ئاخواتنی به میرات ماوه ته وه، له شیوه ی کونی که متاکورتیکي بیبایه خ نه بی به ده ست ناکه ویت، ناواناوه له ئافینستا و په هله وی وشه ی ئەو تۆ دیت له کوردی ئیستا که دا هه یه و له فارسیدا نه ماوه یا هه ره نه بوه وه ک وشه ی «گوشن ته سپ» به واتای «نیره ته سپ» که له ویندا وشه ی «گوشن» به واتای نیر له شکلی «گون» له کوریدیدا به رده وامه و له فارسیدا نییه. له فریزی «ته نووشه ره وان» به واتای «بی مردن گیان – نه مر» وشه ی «نووشه» که به واتای «مردن» له کوریدیدا بۆته «نوستن» که برای مردنه و له فارسیدا وینه ی نییه... له و ته رزه که متاکورته به ولاره کوردی کۆن وه جاگی کوربۆته وه. ئنجا که بیینه سه ر باسی قرتان و گوڤانی دهنگ له کوریدیدا هه مزه ی به سه زمان تیدا ون ده بی چونکه هه تا بلینی دیارده یه کی به رفره وانه: یه کیک له وه دهنگانه ی بۆ سوان و تیچون خۆشجله ون دهنگی «ت» و دهنگی «د» ه. له کرمانجی سه روودا هه موو «د» ی دوا ی «ر» تی ده چیت وه ک «مرن – مردن، کرن – کردن...» له سلیمانی ئهم دهنگه به زۆری کلۆر ده کریت واش ده بی به دوا «ن» دا ده بیته «گ» هه ندی جاریش بیستوومه ده بکه نه «و» وه ک که ده گوترئ «کاک ته حمه و – له جیاتی ته حمه د» وشه ی «مرۆ» و «مهرد» له بنه رته دا یه ک شتن... دهنگی «ت» له «د» ش خۆشجله وتره به تایبه تی له دوا دهنگی «س» دا وه ک: «ده ستگا – ده زگا، ده ستک – ده سک ده ستینی – ده سینی – ده سه نی، ده ست – ده س، راست – راس...»

وشه ی «هه ل بسته» بۆته «هه سه» به تیچوونی (ل، ب) وه یا «هه لسه» به تیچوونی (ب، ت).

وشه ی «ئیسقان» ی سلیمانی که له «استخوان» ی فارسیه وه نزیکه له به ری سۆران بۆته «ئیسک». «خشه ئه پاونه» ی سه رده می هه خامه نشی بۆته «شاره وان». له زۆر باردا «فرۆشتن، کرۆشتن» ده بیته «فرۆتن، کرۆتن». له نمونه کانی پیشووتردا دیتمان چون دهنگیک به دهنگیکي نزیکي خۆی ده گوڤریت، یه کیک له وانه ش دهنگی هه مزه بوو.

يىڭومان مەيلى مروف بۇ ئاسانكىردى ئاخوتن، بەرە سواندى دەنگ و سووكتەر دەرپرېنيەو دەبات ھەر ئەم ھۆيەيشە و ھە دەكات رېژە ناوى كاراي تېنەپەر لە زۆر شوپى كوردەواريدا لە جياتى «و» كە دەنگىكى قورسە «ى» بۇ بەكار يەينن كە لەو سووكتەر ئىتر لە جياتى «نوستوو، رۇشتوو، ھەلستاو» دەلېن «نوستى، رۇيشتى، ھەلستاي». بەرى سۆران كە لامى قەلەو دەكەن بە «ر»ى لاواز لەبەر ئەم ھۆيە سووكتردى دەرپرېنە. ھەلبەت ديارە «داخپوي» لە «دەئاخپوي» سوكتەر ھەروھاش «بەرداش» لە «بەردە ئاش» و «سەراو» لە «سەرتاو» ھەر وەك «ھەستە» لە «ھەلبەستە» سووكتەر.

ئەم تەرزە بەلگەيە كە لە ئاست ھېچ دەنگىدا نەكراوتە ھۆى برباردان لە سەر فونېم نەبوونى، ھەر بۇيە دېتە جىسابەو كە لە سەرەتاو برباردراو ھەمزە فونېم نىيە، سەرەراي ئەوۋى كە بە دەنگى وەك خۇى (ھ) نەگراو تا يەكچوونىيان نىگار بىكىشىت و ھەنگاوى دوواين بۇ بربارى ئىعدامكىردى نەختىك بوەخرى بەلگەى گۆرانى دەنگ وەيا تىچوونى بۇ ئىسپاتكىردى فونېم نەبوونى ئەو دەنگە، بەتاييەتى لە كورديدا كە زۆر لە دەنگەكانى دەسووين و تىدەچن، دەبىتە ھۆى ئىعدامكىردى زۆربەى فونېمەكانى چونكە نابى «قىامەت ھەر لەبەرخى مەلا را بى» و تەنھا ھەمزەى پى ئىعدام بىرى. بەشىك لە زمانەوانى كورد لە زاراوۋى ھەمزەش وەتەنگ دېن ھەر وەك لە زاراوۋى «كسرة، ضمة، فتحة» ش قەلسن، گۇيا ئەمانە پاشماوۋى سەردەمى دواكەوتنن، كەچى ھەرچوار زاراوۋە وىراي ئەوۋى كە مەبەست دەپىنك قسەش كورت دەكەنەو. لە زمانەكانى رۇژاوادا وشەيەك نىيە «ھەمزە»ى پى بناسرى، لە ھېچ زمانىكى غەيرى ەرەبىشدا زاراوۋى ھىندە كورت و سووكت نىيە كە كورتەبزويئەكانى پى بناسرىتەو. ئىمە دەلېن «كورتە بزويئى واو بى» بۇ فەتەش ھېچ زاراوۋەمان نىيە چونكە فەتە كورت كراوۋى ئەلف نىيە... ئەمانە دەلېم بۇ راگەباندى دەورى لايەنى نەفسى مروف لە باسەكانى زانستى رووتدا.

ئەو بەلگەيەى گۆرانى دەنگى ھەمزە لەو وشە ەرەبىئەدا كە دېتە ناو ئاخوتنى كوردىيەو كە گۇيا ئەوۋىش فونېم نەبوونى ھەمزە نىشان دەدات تەنھا لەو ھالەدا قىوول دەكرى كە دەنگى ھەمزە لە كورديدا نەبىت چونكە ئىمە كە لە ئاخوتنى خۇماندا دەنگىكىمان ھەبوو و لە وشەسازيدا بەكار ھات و بوە پىكەپتەرى وشە و دەستەواژە و بە نەمانى واتا نەما چ پايەى كەم نايىتەو بەوۋەدا كە لەبەر قورسايى دەنگەكە وەيا لەبەر شوپى لە وشەدا بسويئ و بگۆرپت چ لە وشەى كوردى بىت و چ لە وشەى بىگانە.

نمۇنەكانى د. ئاورەحمان لە ەرەبىيەو ەرىگرتوون «دائىم - دايم، دائرة - دايەرە، مسئلة - مەسەلە، بئر - بىر» ھەموويان ھەمزەكەيان لە ناو وشەدايە كە ئەمە ھۆيەكى كافىيە بۇ گۆرىنى دەنگەكەى ھەمزە وەيا سواندى چونكە لە كوردى خۇيدا ھەمزە لە ناو وشەدا دەرناكەو، ئىنجا دەشزانين دەنگى «ى» سوكتەر لە ھەمزە، بەلام چونكە لە وشەى «مسؤول» دا دەنگى «و» بۇ خۇى قورسە، رۇشنىبرى كورد ھەمزەكە دەھىلئەو ە نايكا بە «و» ھەرچى نەخوئندوشن بە زۆرى دەلېن «مەنسول». لە وشەى «مەئىووس» دا ھەمزە تى ناچى لە «رەئىس و مەرئووس» يشدا ھەروھە... راستىيەكەى ھەموو كوردىكىش نالى «دايەرە، دايم» بەلام بەتىكرابى دەلېن «قايمەكارى...». ئەمانە ھەموو واز لى بىنە و سەيرىكى ئەو وشە ەرەبىيەنە بىكە كە بە ھەمزە دەست پى دەكەن وەك «ئەمىر، ئەسپىر، ئىسپات، ئىسراحت، ئەحەى ناصر، ئوستاز، ئوممەت...» لە ھىچاندا دەنگى ھەمزە ناسويئ و ناگۆرپت چونكە لە بەرايى وشەو دېت كەچى، چونكى دانىشتوى سلېمانى ھەز لە «يۇ...» ناكەن بە زۆرى دەلېن «وېسەف، وىتان، وىنە» (ناوى گۇراوى: يۇنە) دوور نىيە وشەى «ويئ و تەرتىب» يش لە «يول و تەرتىب» ەو ھاتىبەت كە وشەكە توركىە بەواتاى «رېنگە».

ئەو وشە ەرەبىيەنەى ھەمزەيان لە كۇتاييەو دېت، بە سەرزارى كوردەو ھەمزەكەيان لى دەسوئت وەك «رجاء، وفاء، برى، ناشى» كە دەبنە «رەجا، وەفا، بەرى، ناشى» چونكە ئەگەر كوردىش بانايە بى ھەمزە دەبوون.

سەير لەو ەدايە ئاخوۋەرى رەمەكى ەرەب لە ھەندى ناودا «ھەمزەكارى» دەكات و دەلېت «ئىمەد، ئىسپىن، ئىستىفن» كە لەمانەدا ھەمزەكە زىادىيەكە دەورى فونېم نايىنەت وەك كە لە كوردىشدا دەگوترى «عەولاي عومبەران» ئەو «ب» لە ناوى «عمر» دا فونېم نىيە چونكە. واتاى ناگۆرى ياخود كە «كسارە» دەكرىتە «كەستارە» دەنگى «ت» لەوئىدا فونېم نىيە...

ئىنجا ئىمە لەبەر رۆشنايى واقىع و بىروراي ئەو پروفېسورانهى ھەمزە بە فۇنىم دانائىن و قورسکردنە بە فۇنىم دادەنن دەتوانىن برسيار و وەرامى ئەوتۆيى تەرتىب بەدەين:

- ئايا لە كوردیدا ھەمزە دەنگە؟ بەلى دەنگە.
- ئايا كە تىچوو واتای تى دەچیت؟ بەلى تیدەچیت.
- ئايا كە بەدەنگىكى دىكە گۆردرایەو و واتای دەگۆریت؟ بەلى دەگۆریت.
- ئايا بەسراڤەوئەى ئەو دەنگە، كوردی ناتەواو نابى؟ بەلى ناتەواو دەبى.
- كەواتە ئەویش فۇنىمە وەك پ، ف، ل! نەخىر فۇنىم نىيە.

بابىنە سەر قورسکردن:

- ئايا ئەو قورسکردنە بوونى سەربەخۆى ھەيە؟ نەخىر.
- ئايا مومكىنە تىبچیت؟ بەلى تیدەچیت.
- كە تىچوو واتە تیدەچیت؟ دەگۆریت؟ نەخىر نە تیدەچیت نە دەگۆریت.
- ئايا كە زەرورەتى مانەوئەى بەسەرچوو تیدەچیت؟ بەلى لەزۆرباردا بەناچارى تیدەچیت.
- كەواتە فۇنىم نىيە!
- بەلى فۇنىمە و دەبى نىگاریشى ھەبى!!

تېبىنى:

لە بارەى وشەى «ھەناسە»

دواى لى بوونەوئە لە نووسىنى ئەم گوتارە رىكەوت گىرامىيەوئە بۆ كىتپەكەى «فەرھنگ ايران باستان» و لەویدا بەسەر وشەى «آن – ئەن» دا كەوتم كە لە ئاقىستادا بە واتای نەفەس ھەلپنان ھاتو، لەوئەو زانىم كەرتى «ھەن» لە وشەى «ھەناسە» دا ئەو «ئەن» ھەيە و ھەمزەكەى گۆراو بە «ھ» نەك وەك من بە ھەلە بۆ شىكردنەوئە چووم... دەمىنیتەوئە كەرتى «اسە» لە وشەكەدا كە نازانم لە چىيەوئە ھاتو.

«...»

چەند رېشەيەك لە رېشالی زمانەكەمان

«نووسەری كورد»، ژمارە 5 خولی سېهەم، ئەیلوولی 1986

كوردیكى هەست بە نازاری هەلكەوتی كوردەواری بەچەنگ مێژووی بێرەحمەو بەكات خۆی بەو ساوايە شیرەخۆرە دیتە بەر چاو كە لە سینگى داىكى دوور خرابیتەو، لە سۆز و بزیو بېبەش دەبیت.

لەو رۆژەو كۆرشی هەخامەنشی بوو بە میرنگری خالوانە مادەكانی، دەمی بە مەمكى مێژووی كوردەو نا و لە جياتی كورد هەرچى میراتیكى هەببوو، لە ماية كى و واتايە كى، هەلى شت بو ناو هەناوى حكومەت لەدوا حكومەتى هەخامەنشى و ئەشكانى و ساسانى... هەتا رۆژانى سەردەم كە كورد لەتەك فارسدا وەكوو مندالی فریدراوى كەس بەخۆیەو نەگرتووی لیپات و بوو بە میوانى مالی خۆی.

ئەو بئىچكەى بەر لە دوو هەزار و پینجسەد و ئەوئەندە سألە كۆرش لە دەستمانى دەرھینا جارێكى ديكە پەنجەمان لى گیر نەبۆو. مێژومان بوو بە مالی بېگانە، تەپلێتۆپانى پى دەكات... دای دەلەنگینى... لى دەقرتینى... بۆياخى دەگۆرى... بەسەریەو دەنى... بە ئارەزوو دەینەخشینى... كە پىویست بوو لە قورى هەلدەكیشى.

بەرى ژیر پیمان كە خاكى نشیمان بى، بە كیشەكیش لەبن پیمانى دەرەهینى و دەبختەو سەر بەرى خۆی. ناوى لوتەشاخ و بېشەلان و پووشەلان و قەمیشەلان و كەندەلانەكانمان لى دەگۆرى بايى ئەوئەو لیمانى نەناس بەكات... فەرەنجى لەبەر ئاوايەكانمان دادەمالیت و زۆلەپۇشاكەكەى خۆيانى تى دەتالینى... تەزكەرە نفووسى خۆى بو نژادى كورد دەرەكات.

لەلایەن زمانەو دووچارى دەسدرێژیەكى ویرانكەر بووین. كۆریەى ناو بېشكە هەمیشە گوى دەگرى بو لايلایەى داىكە دلسۆزەكەى... ئیمە بە تیچوونى دەولەتى «ماد» مان دا براین لەو لايلایەى كە دەبوو مێژوو لە گاتاكانى ئافىستاو تەبەد هەلبەست و بەیت و گۆرانى و بەستە و لاوكان بو بچریت. ئافىستا و هەرچى لى كەوتەو لە ئیمە تار بوو، باویشكى بېگانە میزی لى گرت و بەبەر مەمكىیەو نیشت. پتر لە دوو هەزار و پینجسەد سألە مژمان لە گوى مەمكى داىكە ئافىستا نەمشتوو...

خەتى رەچەلەكى ئافىستا خوار بۆو بو خاوەن دەسەلاتى دەولەتى. هەرچەند زاناكانى زمان دەلین فارسى كۆن جودايە لە زمانى ئافىستا، بەلام جوداش بېت هەرچى ئافىستا و داب و دەستورى زەرەشتى پتوئەندى «بېه دین» بە دەولەتەو بە هەموو ئەو سامانە ئەدەبى و دینى و كۆمەلایەتى و سیاسىیەى لە ماوئەى رۆژگارى نىوان تیچوونى ماد و تیچوونى ساسانیان زاوژى كردى بوو بە هی فارس. ئەو رۆژەى سپاى ئىسلام رەوى هینا بو سەر ئىمپراتۆریەتى ساسانیەكان كوردی چارەرەش بریتى بوو لە رەعییەى كى رەش و رووت كە هیچ پشكى نەبوو لە شیرنیاى حوكم. هەزار و سەد سأل پتر بوو كورد لە پلەى هەرە بەرەژىرى بېدەسەلاتیدا سوخرە و بېنگارى بو داگیركەر دەكرد. چەند نیمچە كوێخايەكى پەرپووتى فەرتووتى كورد وەكوو رىوى چاوش كلكە كوتەى بو شاهەنشا و مەلىك و ئەستەندار و سەهەبوود و مووبەد و هیربەد و دەستریشتووكانى دیکەى دین و دەولەت دەكرد و نیمچەمەرحەبايەى كى لالووتانەى لى وەرەگرتنەو و بەحال نانێكى حەرامى پى لە هەزارى كورد دەرووتاندهو. هەر چونكە كورد بەهیچ جۆرىك لە دینى زەرەشتى دەورى ساسان كە بەلای چاكەى دەولەتدا خوار كرابۆو هیچ سوودىكى نەدەدیت، بگرە لە زەرەر و ئازار بەولاه لیبەو بوى نەدەهات، بايى خۆخوراندنیش بەرگری بو ئەو دین و دەولەتە نەكرد و بەگژ عەرەبدا نەهاتەو.

لە ماوئەى كى زیدە كوردتدا كوردنژاد دینى تازەى كرد بە جیگرى دینى كۆنى، مەگەر لیرەولەوئى خاوەن دەسەلات و قەلاتىك كە بەرژەوئەندى لە گەل دەولەت و دەستگای دینى گونجای نەختىكى خۆگرى كردى ئەویش هەر بايى ئەوئەو كە بەفرى سەیان هەتاوى نيوەرۆى پى بكەوئە و بتوئەو. هەرچى فارسەكە بوو چونكە خاوەن دەولەت و دەسەلات بوو حەشامەتىكى زۆرى تیدا بوو پەرۆشى دینەكە و دەولەتەكەى بېت و بەدل پارێزگارى لى بەكات چونكە پارێزگارى لە

به‌رژه‌وندیی خۆی ده‌کرد، هی وه‌هاشیان تیدا بوو به‌دل په‌یره‌وی له دینی زه‌رده‌شت ده‌کرد تا ئه‌وه‌ی به‌شیکیان په‌نایان بو چین برد، پیشتیش یه‌زگورد خۆی داوای یارمه‌تی له ئیمپراتور تای تسونگ Tai Tosung کرد به‌لام لئی نه‌بیست. داوای کوژرانی یه‌زدگورد په‌نابه‌ران ده‌سته ده‌سته بو چین ده‌چوون هه‌تا کۆمه‌لێکیش له‌گه‌ل «پیرۆز» کوری یه‌زدگورددا خۆیان گه‌یاند ته‌خارستان که ئه‌وسا له‌به‌رده‌ستی چین بوو. له 662ی زاینی ئه‌م پیرۆزه له‌لایه‌ن شای چینه‌کانه‌وه به شای ئی‌ران وه‌رگیرا. داوای ئه‌و کوره‌که‌ی «نرسی - نه‌رسی» بوو به جیگری باوکی و خواییشتدا شای چین له‌شکری بو ریخکست که وه‌لاتی خۆی پی داگیر بکاته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل سه‌ردهاره چینیه‌هاورینکه‌ی لێیان بوو به‌ناکۆکی و سپاکه‌ به‌ره‌و چین، له 707ی زاینی گه‌رایه‌وه، له 750ی زاینی دوا‌ین کۆمه‌له‌ی فارسه‌کان که په‌نایان بو چین بردی له سجلاتی چین ناویان بردراوه. یه‌زدگورد لای چینیه‌کان Yessesse، پیرۆز Pilusse، نه‌رسی Ni - nisse ناو هینراون.

کۆمه‌لێکی دیکه له خوراسانه‌وه بو لای جه‌زیره‌ی هورمز و که‌نداوی عه‌ره‌ب جمین و به‌نیک له‌و ناوه‌ مانه‌وه، به‌لام له‌شکری ئیسلام بۆیان چوو. سه‌ره‌نجام په‌نایان برد بو وه‌لاتی گوجراتی هیندوستان و له شاری «سه‌نجان» راجا «جادی رانه» په‌نای دان و مانه‌وه. داوای سێسه‌د سال به زۆر شوینی دیکه‌ی هیندا بلاو بوونه‌وه تا له ئه‌نجامدا شاری بۆمبای بوو به‌بنگه‌ی هیز و سه‌قافه‌تی پارسه‌کانی هیندا... [به‌کورتی له‌لایه‌ره 17-22، مز‌دیسناو اداب پارسی، انتشارات دانشگاه تهران - د. محمد معین].

یه‌کێک له ئاکامی به‌سترانه‌وه‌ی به‌رژه‌وندیی فارسه‌کانی سه‌رده‌می فه‌تحی ئیسلام به‌ ده‌وله‌تی ساسانی ئه‌وه بوو که داوای داگیرکردنی «مداین - پایته‌ختی ساسانی» له خوار به‌غدا، هه‌رچی فارس و زمانی فارسی بوو له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وایی یه‌زدگورددا پیچ‌رایه‌وه و ئاوه‌ژووی دیوی ئی‌ران بووه. کورده‌که چونکه‌ بشکی له هیچ شتی‌کدا نه‌بوو که‌س به‌ لایدا نه‌چوو هه‌ر له شوینی خۆی مایه‌وه، به‌لکوو ئه‌و به‌تالاییه‌ی که به‌کشانه‌وه‌ی فارسه‌کان له دیوه‌ی عیراق په‌یدا بوو کوردی تی رزا و سنووری کوردنشین به‌ره‌و باشووری خۆی لیک کشایه‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا فارس هه‌ر مایه‌وه به میراتگری سه‌قافه‌تی هه‌زار و ئه‌وه‌نده‌ ساله‌ی ئی‌ران، زۆریشی نه‌برد داوای له‌ده‌ستچوونی حوکمیان، سه‌ره‌له‌نوی زمان و ئه‌ده‌بیاتیان به‌ره‌و ستانده‌وه، ته‌نانه‌ت کتیبی باسکراو له‌ژێر خاله‌کانی: «نه‌هسته‌های سیاسی، نه‌هسته‌های مذهبی، پیدایش فرق متنفذ، کوششهای علمی و ادبی ایرانیان» به‌رته‌کدانه‌وه‌ی فارسه‌کان له پاله‌په‌ستوی عه‌ره‌ب و ئیسلام باس ده‌کات تا ده‌گاته‌یادی «زبان شیرین پارسی» که به‌ په‌یدا‌بوونی بو‌یژانی وه‌کوو: «محمد بن وصیف سگری، حنظله بادغیسی، ابو شکور بلخی، شهید بلخی، رودکی، دقیقی و فردوسی و په‌خشانونوسی وه‌کوو بلعمی، وه‌رگیره‌کانی تفسیر طبری، دانه‌ری حدود العالم، نووسه‌ری الأبنیه‌ عن حقائق الأدویه، دانه‌ری میژووی سیستان و دانه‌ری میژووی شاهنامه ابو منصور و [به‌هت فرهنگ نویسانی مانند اسدی و فرخی و قطران تبریزی]» تا به‌هۆی ئه‌مانه‌وه [هی دیکه‌ش] زمانی فارسی له‌سه‌ر بناخه‌یه‌کی مه‌حکمه دامه‌زرا. (لایه‌ره 28-29 کتیبی ناوبرا) له‌مه‌وه سه‌ره‌له‌نوی فارس بووه به میراتگری هه‌موو سه‌قافه‌تی که‌رتی ئی‌رانی له‌گه‌له‌کانی هیندی ئی‌رانی. به‌هۆی هه‌بوونی نووسینی ئه‌ده‌بیه‌وه له‌ کۆنی کۆنه‌وه، فارسی خۆی پاراست له‌وه‌ی وه‌کوو کوردی که نووسینی نه‌بوو، بی به‌ دیالیکتی جو‌راو‌جۆری تیکنه‌گه‌یشتوو تا ئیسته.

که دیم وشه‌یه‌کی کوردی ئه‌مرۆکه‌مان راده‌گرم له به‌رانه‌به‌ر ئاوتنه‌ی میژووی زمانی ئافیسنا «گاتا‌کان» به‌تایه‌تی و «قیدا»ی سانسکریتی، ماوه‌ی سێهه‌زار سالیکی لیکتزازان و نا‌ئاشنا‌بوون ده‌که‌و‌یته‌ نێوانه‌وه که وشه‌که تیدا به‌ بریاری واقع خشکه‌ی به‌ملاو به‌ولادا کردووه و گو‌راوه و قرتاوه و سواوه... زۆر وشه‌ی که خشکه‌ی له‌گه‌ل کورددا نه‌کرد بو په‌ناو په‌ستیوان به‌یه‌کجاره‌کی لیمان دابرا و لیمان نه‌ناس بوو. هه‌رچی زاراوه و که‌ره‌سته‌ی په‌رسته‌ی زه‌رده‌شتی هه‌یه، مه‌گه‌ر چۆنه‌ها، له فه‌ره‌ه‌نگی کوردی سرا‌یه‌وه چونکه‌ هه‌روه‌ک به‌ گو‌رانی دین له زه‌رده‌شتیه‌وه بو ئیسلام ئه‌و زاراوانه به‌لاوه‌ نران نووسینی‌شمان نه‌بوو بتوانی له‌ناو کفنی ده‌فته‌ران زینده‌به‌چال یاخود مرده‌به‌چالیان بکات و له رۆژی پیوستدا گو‌ربه‌ده‌ریان بکاته‌وه.

له‌م رۆژگاره‌دا زه‌رده‌شتی فارسی هه‌ن له یه‌زد و کرمانی ئی‌ران و له بۆمبای و هه‌ندئ شوینی دیکه‌ی هیند به‌شیه‌یه‌کی وه‌کوو شیوه‌ی سه‌رده‌می ساسانی نو‌یژ و مه‌راسیم و دوو‌عا‌خو‌ییتی ئایینی ده‌که‌ن. دیاره ئیمه‌ی کورد دینی ئیسلام به‌و دینه نا‌گو‌رینه‌وه به‌لام له‌لایه‌ن سه‌قافه‌تی میلییه‌وه چه‌ندین سه‌دان وشه‌ هه‌یه له‌و مه‌راسیمه‌دا به‌ زانینیان سامانی

مه‌عنه‌ويمان ده‌وله‌مه‌ند ده‌بوو چونکه وشه‌کان ده‌چنه‌وه بۆ به‌راینی نزیکی سی‌هزار سال، ئنجا چ هیژنیک له‌به‌ر وزه‌ی زمانه‌که‌مان ده‌گه‌را که ریشه‌ی بچینه‌وه بۆ سی‌هزار سال له‌مه‌وبه‌ر؟ فیدای سانسکریتی و ئافیس‌تای زه‌رده‌شتی کۆترین دوو سه‌رچاوه‌ی فه‌ره‌نگ و رۆشنییری سهرله‌به‌ری گه‌له‌هیندی - ئاوروپایه‌کان که هینده‌ی دوو خوشکی جمرانه‌ش له‌یه‌کدی نزیکن. ههر وشه‌یه‌کی کوردیی سهرده‌م له‌وانه‌ بی‌وینه‌ی قالبی ئافیس‌تایی پیوه‌ مایی پتر ره‌سه‌نبوونی کوردی به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نی له‌ ده‌یان وشه‌ی ئه‌وتۆی فارسیی سهرده‌م، چونکه مانی وشه‌ی ئافیس‌تا له‌ کوردیدا ئه‌وه راده‌گه‌یه‌نی (یان ههر نه‌بی به‌ لای ئه‌و باوه‌ره‌مانه‌وه ده‌بات) که یه‌کبوونی زمانی ئافیس‌تا و زمانی کوردی له‌ بنه‌ره‌تدا هۆی مانه‌وه‌ی وشه‌ی ئافیس‌تایه‌ له‌ کوردیدا نه‌ک پارێزرانی وشه‌که به‌ نووسین، چونکه کوردی خاوه‌ن نووسین نه‌بووه. فارس له‌ نووسیندا هه‌زاران وشه‌ی عه‌ره‌بیشی وه‌ها پاراستوه‌ که ئه‌گه‌ر عه‌ره‌ب فه‌رامۆشیشی کردبایه‌ ههر نه‌ده‌مردن، وشه‌ی ئافیس‌تاش هه‌مان حیسایی بۆ ده‌کرێ که له‌ ده‌فته‌ری نووسراوی فارسیدا وه‌کوو وشه‌ی عه‌ره‌بی ماوه‌ته‌وه. ده‌مه‌وی بلیم که دیترا وشه‌یه‌کی ئافیس‌تا له‌ فارسیدا ده‌رده‌که‌وتیه‌وه و له‌ کوردیدا بزهر، ئه‌م ده‌ره‌که‌وتنه‌ هی بوونی نووسینه‌ بزهربوونه‌که‌ش هی نه‌بوونی نووسینه‌ نه‌ک گۆیا خاوه‌نایه‌تی فارسی به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نی.

به‌کاره‌ینانی وشه‌ له‌ نووسینی ئه‌ده‌بیدا پتری به‌ زمانی خۆی ده‌به‌ستیه‌وه له‌وه‌ی ئاخاوتنی بینووسین پیوه‌ به‌ستیه‌وه، ئه‌ویش نه‌ک ههر به‌هۆی پاراستنی وشه‌ی نووسراو له‌ فۆتان به‌لکوو له‌به‌ر هۆیه‌کی زیده‌ گرنگی سهر به‌ سروشتی زمانی ئه‌ده‌بیه‌وه. ئاخاوتن له‌وانه‌یه‌ وشه‌ له‌ یه‌ک قالبدا به‌کار به‌ینی به‌تایه‌تی وشه‌ی وه‌رگه‌راو که ههر پیوه‌ی دیار ده‌بی که بیگانه‌یه، که‌چی به‌کاره‌ینانی ئه‌ده‌بی جوهره‌ قالب له‌ وشه‌ داده‌ریژی وه‌ک که دیت گه‌ردانی ده‌کا وه‌یا پیشگر و پاشگری پیوه‌ بلکینی وه‌یا به‌ وشه‌ی دیکه‌یه‌وه به‌ستیه‌وه که ئیتر ره‌نگه‌ ئه‌وه‌نده له‌ قالبی بنه‌ره‌تیی خۆی دوور بکه‌وته‌وه که نه‌ناسریتیه‌وه. به‌م جوهره‌ چهن‌دین وشه‌ له‌ تاکه‌ وشه‌ ده‌که‌وته‌وه هه‌مووشی مۆرکی ئه‌و بنه‌ره‌ته‌ی پیوه‌ ده‌بیت، به‌مه‌شدا هه‌روه‌ک باشتر ده‌بته‌ مالی زمان، له‌ چنگ فۆتانیش یه‌کجاره‌کی رزگار ده‌بی چونکه له‌وانه‌یه‌ قالبیک و دوو قالبی ههر به‌رده‌وام و به‌رحه‌یات بیت، هه‌رچی تاکه‌ وشه‌یه‌ یه‌ک ژین و یه‌ک مردنی هه‌یه. به‌ نموونه‌ وشه‌ی vāghu ی ئافیس‌تا به‌ واتای چاک، باش هاتوه‌. ئه‌م وشه‌یه‌ سه‌ره‌ژێر بۆه‌ه‌تا له‌ فۆرمی «به‌ - بیه‌» گه‌شته‌ فارسی. له‌ کوردیدا وینه‌ی سه‌ره‌خۆی وشه‌که تیچوو و ته‌نها له‌ «بیشه‌ما» دا به‌ واتای تووتنی بۆنخۆش وینه‌ی ماوه‌ته‌وه. کورده‌که که‌م تا کورتیکی نه‌بی نازانی بۆچی «بیشه‌ما» وه‌کوو «بیاره، بینه‌یا» واتای که‌مایه‌تی ناداته‌وه به‌ پینچه‌وانه‌وه په‌سندایه‌تی لی ده‌فامریتیه‌وه. له‌ فارسیدا چهن‌دین قالبی لی په‌یدا بووه، هه‌ندیکه‌ سهر به‌ ئافیس‌تاه‌وه نه‌ین له‌مانه‌ وشه‌ی «به‌شت - به‌هشت».

ئهم وشه‌یه‌ له‌ vāghu هاتوه‌ که خراوته‌ سه‌ر سیفه‌تی بالا superlative و بۆته vāhishta که به‌ واتای «چاکترین - باشترین» دیت. له‌ فه‌هسته‌دا که بۆته «به‌هشت» وشه‌ی «بیه‌» ی فارسی ئاشکرایه. کورد ده‌لی «به‌هشت» وشه‌ی «بیه‌ و vāghu» ی دۆراندوه و نازانی وشه‌که له‌ چیه‌وه هاتوه، به‌مه‌شدا بۆته‌ میوان نه‌ک خاوه‌نمال. ئه‌گه‌ر فارس خاوه‌ن دینی زه‌رده‌شت و ئاته‌شگه‌ و هیربه‌د و موبه‌د و مه‌راسیمی زه‌رده‌شتی و ده‌قه‌کانی ئافیس‌تا و په‌هله‌وی نه‌بویه، ئه‌و په‌یه‌ندیه‌ نزیکه‌ی به‌ به‌هسته‌وه نه‌ده‌بوو که ده‌ماری خزمایه‌تی «به‌هشت و فه‌هسته» وه‌ها به‌دروستی به‌نییته‌وه. ده‌بی بشلیم فه‌هسته‌ به‌دوا وشه‌ی «acha - ئه‌شه» ی ئافیس‌تادا هاتوه‌ و وه‌کوو صیغه‌ت و مه‌وصوف «ئه‌شه = راستی و دروستی» به‌و پینیه «ئه‌شه‌فه‌هسته = باشترین دروستی» ئه‌شه‌ فه‌رامۆش کراوه و فه‌هسته‌ی وه‌صف ماوه‌ته‌وه (ل 55 فرهنگ ایران باستان، پخش نخست، پور داود).

زۆر به‌ سه‌یری، گالته‌ی میژوو ئه‌م وشه‌یه‌ی «بیه‌» ی له‌ کوردیدا به‌ جوړیکی وه‌ها په‌نامه‌کی و ته‌ماوی به‌ده‌ر داوه‌ته‌وه سه‌رنجی ورد نه‌بی نایدۆزیتیه‌وه، که به‌ده‌ریشی ده‌داته‌وه حیکایه‌تیکه‌ی سه‌یر له‌گه‌ل خۆیدا ده‌هینێ. دین له‌ ئافیس‌تادا «Daena - ده‌ئینا» بووه. (ل 3 سه‌رچاوه‌ی پینشو) دواتر گۆراوه‌ به‌ دین. ئه‌وانه‌ی پیره‌وی زه‌رده‌شتیان کردوه پینان گوتراوه «بیه‌ دینان - خاوه‌نانی دینی چاک» له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌ویت ناوی کۆکی «بادینان» که هه‌م به‌ زنی گه‌وره‌ و هه‌م به‌ سه‌رله‌به‌ری هه‌ریمی لای راستی ئه‌و زینه‌ ده‌گوتری هه‌ر خۆیه‌تی له‌ کوندا «بیه‌ دینان» بووه و چ پیوه‌ندی به‌ «به‌اء الدینان» هه‌و نیه‌. به‌رواله‌ت عه‌جایب له‌وه‌ دایه (که له‌ راستیدا عه‌جایبه‌رینه‌وه له‌وه‌دایه) که هه‌ر له‌ هه‌ریمی «بادینان - بیه‌ دینان» دا یه‌زیدی (ئیزدی) به‌ جیرانه‌تی بیه‌ دینان ده‌ژین. بۆ ده‌بی وایی؟ له‌ نووسینکی مامۆستا توفیق وه‌هبیدا

هاتوو: «یه‌زیدییه کان «میثرای» ن واته ئەوان لەسەر دینی «دووھیز پەرستی» مانەو و نەبوون بە زەردەشتی» [ماموستا وەهیبی نامیلکە کە ی بە ئینگلیزی داناو]. ئنجا سەیر نییە لەو هەدا کە شوپنیک میثرای وەیا دژی دینی زەردەشتی تیدا بی بە حوکمی مەنتیق «بیە دینان» هەمیشە یاد بکریتەو تیدا – دواى نەختیک پتر روون دەبیتهو – هەریمەکانی دیکە کوردەواری کە بوون بە مسلمان پیوستیان نەما بە «بیە دینان» چونکە ناشیت مسلمانیش بن و وەلاتە کەش هەر بە هی دینی زەردەشت لە قەلەم بەدن. لە زاراو دینیەکانی یەزیدیدا وشەى «کریف» ماو بە واتای برای ئەبەدی. ئەم وشەیه لە سەردەمی زەردەشت و ئافستادا «کرفه» ی هەبوو بە واتای «پاداش – ثواب» کە دەکاتەو پاداشی ئەبەدی، چونکە هی دواى مردنە (ل 97، 98 فرهنگ ایران باستان). هەلبەت ئافستادا لەخۆیەو «کرفه، کریف» ی نەخولقاند، دیارە لە کۆترەو ماو تەو ئیتر ج جۆرە پاداشی تیدا مەبەست بووی با بووی. زۆر وشەى کۆن بە واتای نوێ هاتنە ناو زەردەشتییەو یەکیک لەوانی هەرە گرنگ وشەى «دیو» ه.

ئەم وشەیه لە ئافستادا «Daeva – دەئیفه» بوو (ل 3 فرهنگ ایران باستان، ل 244 مزده یسناو ادب پارسی). دیو لە کۆندا بەر لە زەردەشت، بە چەندین پەرەردگاری ئاریایی گوتراو و پەرستراو. بەلام دواى هاتنی زەردەشت و ناساندنی «ئەهورمەزدا» هەموو خاوانی کۆن، واتە هەموو دیوکان، کران بە گومراکەر و شەیتان (ل 245 مزده یسنا ...). ئەوانەى لەسەر دینی کۆن مانەو و لە دیوپەرستی بەردەوام بوون لە زەردەشتیدا پێیان گوترا «دیویسنان – دیویەسنان» تا ئەوێ Kavi وینەى کۆنی «کەى» داندرا بە «شەریار دیویسنان» و Karpan بە «پیشەوای دیویسنان» لە قەلەم درا (ل 251 فرهنگ ایران باستانی ناوبراو، پەراویز 66). «کەرەپ» خۆی لە ئافستادا بەو کەسانە گوتراو کە خۆیان لە دینی تازەى زەردەشت کەر کرد. «کەرەپ» و «کەر» یەک شتن. وشەى «یەسنه» و «یەزەتە» ی ئافستادا و «یەجەتە» ی سانسکریتی لە ریشەى «Yaz – یەز» بە واتای «پەرستن» وەرگیراون (ل 239 مزديسنا ...) لەمەو بە تەواوی ئاشکرا دەبی کە «داسنی» بریتییه لە «دیویەسنا» بە واتای «دیوپەرست» ئەم دیوێ ناو وشەى «داسنی» کە نەختیکی لی سواو، بە وەرگیرانی واتاکەى لە «خودا» وە بۆ «ئەهریمەن» بوو بە ناحەزی ئەهورمەزداى دینی زەردەشت، واتە «بیە دین». ئینجا سەرلەنوێ تیدەگەین بۆجی «داسنی» تەنها لە هەریمی «بیە دینان» بەردەوام بوو یاخود بۆجی «بیە دینان» هەر لە هەریمی داسنیان خۆی پاراستوو.

- بیە دین بیە دینان «ان» هی کۆکردنە
- دیویەسنا دیویەسنان «ان» هی کۆکردنە

وشەى «دیو» لای هەموو گەلە هیندی – ئەوروپایەکان، بە لیدەرھاویشتنی ئێرانیه زەردەشتیهکان، واتای بنەرەتیی خۆی کە «خو» یە پاراستوو. لای هیند Deva. لای یونان Zeus. بە لاتینی Deus. بە فرەنسەى Dieu. وشەى یەسنا، هەر خۆیتە دواتر لە فارسیدا بۆتە «جشن» و لە کوردیدا بۆتە «جەژن».

لەم روونکردنەو هەدا کە هەمووی ئەوروپاییهکان کردووانە، ئیمە لە حالوباری خۆمان دەگەین کە داسنی ئەو خواپەرستانەن لەپیش هاتنی زەردەشت لە قالی «دیو» وەکوو گەلەکانی دیکە پەرەردگاریان دەناسی، هەلبەت بە لای خۆیانەو «دیو» هەر لەو واتایەدا مایەو هەرچەند لە ماوێ چەندین هەزار سالدا گەلیک لە باوهرە کۆنەکانیان لەبیر کران و گەلیک شیو بەوهری تازە هاتە ناو دینەکیانەو.

دەمیتیتەو وەلامی پرسیاریک لە خۆمانی بکەین: بۆجی کورد بە تیکرای دوو جاران دینی خۆی گۆری، جاریکیان کە زەردەشت «مەزە یەسنایی» داھتتا، جاریکیشیان کە عەرەب ئیسلامەتی بۆ هیتتا، کەچی ئیزدییهکان «داسنییهکان» لە هەردوو جاردادا پەنجەیان لە دینی خۆیان گیر کرد؟

راستیەکەى من ناتوانم بە رەهایى و بەرمەیدان مل لیتنیم. دەزانم جوولەکەش پتر لە غەیری خۆیان ئەو رزیدییهان پیو دیارە، تا رادەیه کیش بەخۆو گلانی جوولەکە لە تەعلیماتی تەورات و تەلموود دەفامریتەو چونکە لە رادەبەدەر هانیان دەدا

بۇ خۇ بەگنغانىن (بە لاي خۇيانەو ئەوانن مىراتىگى ئادەم و نووح) بەلام لە دىنى ئىزىدىياتى ئەوئەندە نازانم پەناى بىمە بەرى بۇكردنەوئەى ئەم گىيە. ناوى «ئىزدى» خۇى ھەندىكىمان بە رېگەو دەبات لە رووى ئەوئەو كە ناوى «ئىزد، يەزد و يەزدان» لاي دىنى زەردەشتىش رېز لى گىراو. ھەرچى «دېو» و «دېوئەسنە» يە بەكجارەكى مۇركى ناخەزايەتى لى درا لە لايەن زەردەشتەو كە ئىتر رى ئەما كەس بە خۇى بلى دېوئەرست بەلام «ئىزدى» حىسابى جودايە.

Yaz بە واتاى پەرستىن «يەزەتە» لى وەرگىرا بە واتاى «لايەقى پەرستىن» ئەم يەزەتە يە «يەزد – يەزدانكۆيەتى» لى پەھلەوى و «أيزد» لى فارسى لى كەوتەو. يەزەتە، دواترىش يەزد، بە فرشتەى چاكە رۆيشت (ل 240، مزدهيسناو ادب پارسى-ى باس كراو). ئەو ھىزانەى لە زەردەشتدا يەزەتەيان پى گوترا و لە پەھلەوى بوون بە يەزد لە كۇندا بە لاي ئارىيەكانىش پەسەند بوون. لەبەر ئەمە زۆر بە ئاسانى و بە نيازى خۇپارىزى دېوئەسنەكان ناوە شىرنەكەى «يەزد» يان بەخۇو گرت كە رقى زەردەشتىيانى لى دوور دەخستەو و خەلەلىكىشى بە باوئەريان ئەدەگەياندا. ناوى «داسنى» لە لايەن ناخەزەكانيانەو پىيان دەگوترا.

لە لايەن گۇكردنەو ھەر وەكوو فارسەكان «يەزد» يان كرد بە «أيزد» داسنىيەكانىش كرىيان بە «ئىزد» و «ى» نىسپەتىشان بەپى رىزمانى كوردى پىئو نا و وشەكە بوو بە «ئىزدى». دەبى لە كۇندا «ئىزدىك» بووبى چونكە لە پەھلەوى بەرەزورتر ئەداتى نىسبەت «ىك» بوو، دواتر «ك» كە سواو و چ لە فارسى بىت و چ لە كوردى.

ئەم لىكدانەوئەيە جۆرە مەسلەتتەيەكى خۇپاراستنى دېوئەسنەكانى تىخوئىندۇتەو كە حەق و پىويستىش بوو، بەلام بابى تەفسىرى تەواوى ھەلئەستەيان ناك. ئىمە نازانن لە دەمى پەيدابوونى زەردەشتى و دواى بلاوئەوئەوئەى بە ئىران زەمىندا چەند تاقم مانەو بە «Karap – كەرەپ – كەر» كە نەھاتتە سەر دىنى زەردەشت، بەلام بەپى راگەياندى مېژو بەدرىزايى سەدان سال تاقانە دىنى ئىمپراتۆرىيەتى ئىران زەردەشتى بوو. لە «ل 111، مزدهيسناو اداب پارسى» ھاتووە كە قاتلى¹⁸ زەردەشت بە خۇى و پىنج برايوە ناويان لە نووسراوكانى «بندھشن، زات سپرم» براو و لە خانەوادەى «كەرەپ» بوون. قاتلى زەردەشت توورانى بوو نەك ئىرانى، ھەلبەت دوايى كە ناوى بىت دەبى لە «كەرەپ» كەكان حىساب بكرىن بۇيە مانەوئەى دېوئەرست لەو سەردەمانەدا كە دىنى زەردەشت فەرمانرەوا بوو دياردەيەكى سەيرە و سايدى بۇ باوئەرمەحكەمى ئەو كۆمەلە دەدات. بەلى، زەردەشتى چاوپۇشى لە جوولەكە و گاويرىش كرد بەلام ئەمانە بىگانە و لە نژادى غەيرى ئاريا و ئىران بوون و لەچاو سەردەمى زەردەشتدا زۆر بە درەنگەو كەوتتە خاكى ئىران و قەلەمرەوى دىنى زەردەشتى، خۇ گاو (دىيان) دەورى 600 سال لەدواى زەردەشت بلاو بوو.

بەھەمەحال، ئىزدىيەكان نمونەى ھەرە كۇنى دانىشتوانى ئەو ناوچەيەن كە بەشى «ئىرانى» لە «ھىندى – ئىرانىيەكان» تىيدا نىشتەجى بوون. واتە كۆتتىن كوردن و لە باوئەردا پىش ئافىستا دەكەونەو و دەبن بە ھاوتەمەنى Veda لى ھىند و لەوئىش كۆتتىر. ئەگەر باوئەرى پىش زەردەشتىيان بۇ پاراسترايا دەشيا بە باوئەرى ھەموو گەلە ھىندى – ئەوروپايەكان حىساب بكرىت. بەلام داخەكەم نەبوونى نووسىن لە ماوئەى دووھەزار سالدا (ھەتا كەوتىنە دەورانى بابەتاھىر و ئەحمەدى خانى و جەزىرى و ... ئىدرىسى) پتر لە لمى بىابان كە ھەموو شتىك ژىر خاك دەكات زمان و مېژووئەمى ژىر مەرگ خست، چونكە دەشى چ شتى ژىر لم بە لىدانەو، رۆژىك لە رۆژان، دەبرخىتتەو، بەلام وشەيەكى لە زماندا نەمىنى و نووسىنىش نەپياراستىيە كجارەكى دەفەوتى. بۇيە سالەھى سالە خەفەتى بىسوودى دەخۆم لە ھەژەندى¹⁹ دياردەى نەبوونى نووسىنى كوردى و فەوتانى وشە و رووداوى كوردى و بىسەروشوون چوونى ناودارى كورد لە مروؤف و لە خاك و لە ئاوى و لە ئاوبى. لە گۆشەيەكى ناچارى و پەرۇشىي بىدەسلاتانەمەوئە تەمەنىكە زەق زەق دەنۆرمە ئەو دروشمانەى

18- ناوى قاتلى زەردەشت بەپى خويئندەوئەى لە پەھلەوى چوارجۆر ھاتووە:

Brad-Resh, Brat-Royishn, Brat-Resh, Bratrok-Resh

19- «ھەژەند» وشەيەكى دارژاوه لە رەگى «ھەژ، ھەژاندن و ھەژان» و لە كىشى تەژەند، رەوئەند و زەبەند ... بو رووداويك ئەوئەندە كارىگەر بى مروؤ بھەژىتى، وەكوو ھەژەندى كوژرانى غاندى، ھەژەندى تىكچوونى كۆمارى مەھاباد.

کهوا کز کز بۆ ریتموونیمان بهرهو رابردوو ده جریوینن وه کوو ئهستیره دووره کانی کهشکه لانی فهله ک. لهو ههوله قهلهنده رانه مهوه وه کوو سوالکه، بهدهم رۆژگاروه، کهچکه شیویک لیتره و گوچکه نانیک لهوئ کهوتنه ناو کهشکولی ههژاریمهوه بای ئهوهی سهری خویتهر به گوتاریک بیهشینم (راستییه کهی پترم لا ههیه بهلام بهلینیک لیتناگه ری جگه له چهند وشهیه ک بدرکینم) لهو زهخیره دهرویشیه گردو کۆییم کردوو چهندیکی پیشم کرابی خهریک بووم ئه ووشانه بدۆزمهوه که له کوردیدا شیوهی ئافیسستیایی یاخود هه ر نهی کۆنینه بیان پیوه بیت و له فارسیدا نمونهیان نهی. ناو ناوهش وشهی ئهوتۆم هاتۆته بهرچاو کهوا هه رچهند له فارسیدا نمونهی ههیه بهلام دهلالهتی وشه که خۆی له فرههنگ و کهله پووری کوردیدا بابه خیکی تایهتی ههیه. یه کیک له مانه وشه ی:

دوغدو

ئهم وشهیه ناوی دایکی زه ردهشت و له قهومی ماده، گهلیک سه رچاوهی باوه رپیکراو ئهم راستییه دهلین، یه کیک لهوان «مز دیسنا ...» ی باس کراو له لاپه ره 90، 91 دا باسی دوغدو ده کات که دایکی زه ردهشته و له ئیسپاتی قسهی خۆی ئهم رستهیه له دهست نه چوهی «هادخت نسک» ی ئافیسستیایی دهینیتتهوه.

Ma azarayoish Zarathushtra ma pourushaspahē ma Dugdovam aethrapaitish.

واتاکه ی: مه تازهرینه، زه ردهشت، نه پوروشه سپ و نه دوغدو و نه هیره دان.

«پوروشه سپ» باوکی زه ردهشته، «دوغدو» دایکیه تی، وشه ی کۆتاییش شکلی ئافیسستیایی ئه و وه زیفه دینییه که دواتر بوو به هیره د دیاره aethrapaitish هیره ده و ish ییش و ابزانم نیشانه ی کۆیه.

گرنگی وشه ی «دوغدو» له وه دیت که وه ک لهو سه رچاوهیه نووسراوه دهلی دوغدو هاو ره گه له گه ل «دختر و دخت» ی فارسی و «Daughter» ی ئینگلیزی و «دتر» ی له هجه ی گیله کی. له مه وه ده رده که ویت وشه ی دوغدو به واتای کیژ سه رچاوهی «دختر» ه چونکه ئافیسستا هه زار سالیک له فارسی نوئ کۆنتره. لیتره دا خه فه تی بینووسینی ده مار کشت ده کات. تۆ وه ره خاوه ن وشه بیت به لام خۆت لینی نیمچه ده سته تال بیت و خه لکی دیکه ش ته راتینه ی پی بکات. ئیمه له په راویزیکی ته سکدا «دۆت» به کار ده هینین، ئه ویش نه ک تیکرای کورد. هۆز هه یه ده لی «دۆت مام» به واتای «کیژی مام» وه ک که ده شلین «پسمام» به واتای «کوری مام». ئهم «پس» ه له گه ل «پسر» ی فارسی یه ک شته وشه ی «بزدان» ییش که «مشیمه» یه ئه و «پس» ه ی تیدایه، هه روه ها ده لین: له شای پی دۆم له ده ستدا بوو. ئهم «دۆ» یه ش «دۆت» ه و لینی قرتاوه که چی فارسی «دختر. دخت، شاهدخت، آذر میدخت» و چهن دین وشه ی دیکه ی هه ن به وه وه شاد بوون.

ده مه وئ تۆله ی دوغدو به وشه یه کی دیکه بکه مه وه که پایه ی له مه راسیمی زه رده شتیدا هه یه و نه شانراوه له کۆندا به چی گوتراوه که چی بۆم ده رکه وت کوردییه کی که لاشخواری په سه نده.

ئهم وشه یه «برسم – به رسه م» ه. به پی ئه وه ی که له یه سنا 25 بند 3 ی ئافیسستادا هاتوو urvaram baresmanim به واتای به رسه می دره خت یان گیا، دیاره روه که. له کتییی مزده یه سنا ... ی ناوبراو هه ر له لاپه ره 400 هه تا 411 له سه ر «به رسه م» ی نووسیوه و ده لی لای که س مه علوم نییه کام روه ک به رسه مه. ده شلی وشه ی baresaman ی ئافیسستا له وشه ی barez به واتای «نموو کردن» هاتوو. ئهم barez ه به ئاشکرا تیمان ده گه یه نی که به رسه م هه مان «بارپزه» ی کوردییه که به ده وری ئاوی سارد و له سیبه ردا حه ز به روان ده کا. له ده می مه راسیمی دوو عاخویندندا هیره دیکی سه ربه رشتیکه ری ئاگر چهند چله بارپزه یه ک به یه که وه ده به ستیته وه و ده ستاو ده کات هه تا ده گه رپته وه جیگه ی خۆی له «به رسه مدان» دا، مووبه دیکی دیکه دوو عاکان ده خوینی.

له وشه‌ی urvaram دا كه‌رتی rva پینه‌وه دياره كه «روا» كه‌ی كوردییه. چەند جینی سه‌یر پیندا هاتنه كه تا ئیمروكه یاخود تا ده‌می نووسینی كتیبه‌كه‌ی مزدییه‌سنا ... نه‌زانرابی «به‌رسه‌م»، «باریزه»‌یه. تومەز زمانی كوردی به‌هەند هەلته‌گیراوه له لایەن زاناکانی زمان و میژوو بایی ئه‌وه‌ی ناوانوه له ته‌نگانه‌دا سه‌ریکی پیندا بگیری. هەرم ئەم نااشارایی نیوان زاناکان و زمانی کوردییه وه‌های کرد که له ده‌می باسکردنی وشه‌ی pashush-haurvastan, fshu, pasu که له ئافیس‌تادا به واتای خورده‌ ئازله‌ی مالی هاتوو به بیرباندنا نه‌یه‌ت که ئەم وشه‌یه له کوردیدا له شکلی «په‌ز» زیندوو. هەر ئەوه‌نده‌یان زانی که «چوبان»‌ی فارسی له‌و وشه‌یه وه‌گیراوه. خو «شوان»‌ی کوردیش پتر ده‌قی کونی پاراستوو چونکه ده‌نگی «ش»‌ی «فشو» وه‌کوو خو‌ی هه‌شتۆته‌وه و نه‌یکردوو به «ج». «فشوان» یان «په‌شوان» بۆته شوان ... (بنۆره لاپه‌ره‌کانی 211, 214, 226, 245 له فرهنگ ایران باستان) مه‌به‌س له pashush-haurvastan ئەو قانونانه‌یه که له‌باره‌ی سه‌گی به‌ر مه‌ر دانراون مافه‌کانی ديار کردوو.

له لاپه‌ره 380ی مزده‌یسناو ادب پارسی، په‌راویز 2، وشه‌یه‌کی نرخدار خو به‌ده‌ست فه‌ره‌نگی دیرین و نوینی کوردییه‌وه ده‌دات. ئەم وشه‌یه له ناوتویزی باسی «کستی، کشتی - کوستی، کوشتی» که‌وا هەر له لاپه‌ره 376 هەتا 389ی گرتۆته‌وه، هاتوو.

ده‌بی بلیم «کوستی، کوشتی»‌ی فارسی که له kostik ی په‌هله‌وی وه‌گیراوه ئه‌ویش له kost ی ئافیس‌تاوه هاتوو به‌واتای «ته‌نیشت، کنار» که له لاتینی costa و له ئینگلیزی coast و له ئەلمانی kuste و له فرهنسه‌یی coste ی پی ده‌لین، ئا ئەم «کوستی، کوشتی»‌ییه پش‌تینیکه له ته‌مه‌نی بازده س‌الهی (به‌یپی ته‌علیماتی ئافیس‌تای کون) ده‌خریته که‌مه‌ری گه‌نجی زه‌رده‌شتی. هەر له‌و ده‌مه‌شدا کورته‌کینک وه‌یا پۆشاکینکی که له کتیبه‌که‌دا «صدره - واته صدریه»‌ی پی ده‌لی له‌به‌ر گه‌نجه‌که ده‌کریت و له‌گه‌ل مه‌راسیمی تایه‌تیدا ته‌مه‌نی مندالی به‌جی ده‌هیلێ بۆ کاملی گه‌نجاپه‌تی. ئەوه‌ی لێره‌دا مه‌به‌سته ناوی ئەو «صدره - صدریه»‌یه که له په‌راویز 2، لاپه‌ره 380 له‌باره‌یه‌وه ده‌لێت: «نیز پوشیدن صدره [که در په‌لوی shapik آمده] که جامه مخصوص به‌دینانست - واجب شمرده شده» واته: هه‌روه‌ها له‌به‌رکردنی «صدره» [که له په‌هله‌وی shapik - شه‌پک هاتوو] - که جلیکی تایه‌ت به‌بیه‌ دینانه - به‌واجیب زمی‌راوه.

وشه‌ی «شه‌پک» که «صدره - صدریه - پۆشاکي سینگ» بیت دياره ئەو شه‌پکه‌یه که له «شال و شه‌پک»‌ی به‌ری بادینان ده‌ییسین و له به‌ری سۆران رانکوچۆخه‌ی پی ده‌لین. له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا قسه له به‌ندی 11، فصل یه‌که‌م، کتابی سیه‌می «نیرنگستان» ده‌هینی که ده‌لی: ده‌شی «کوستی» له خوری مه‌ر و مووی بز یان و شتر به‌وندیته‌وه. له به‌ندی 12ی هه‌مان فصل هاتوو: سۆشانس (موفه‌سیریکی ئافیس‌تای سه‌رده‌می ساسانییه) فه‌توای داوه که له په‌مۆش دروست بکری. له فصل چواره‌م، به‌ندی یه‌که‌م، کتیپی شایست نه‌شایست هاتوو: ناشی «کوستی» له ئاوریشم بی، به‌لکوو پیویسته له خوری یان موو... بیت. له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی که خو‌رابی نییه هه‌تا ئیستاش «شال و شه‌پک» له موو دروست ده‌کریت. ئەوه‌ی به‌مه‌به‌ست گیراوه له مه‌راسیمی زه‌رده‌شتیان ته‌نها «شه‌په‌که»، هه‌رچی «شاله» چی ده‌بی با بیی کیشه‌ی به‌دوادا نایه‌ت هه‌رچه‌ند وه‌هام دپته به‌ر زه‌ین که «شال» له‌گه‌ل «شالوار» خزم بیت، چونکه هه‌ردووکیان له پی ده‌کری و فۆرمیشیان له یه‌کدی نزیکه، به‌لام بریه‌ی لی ناده‌م.

وشه‌یه‌کی دیکه‌مان هه‌یه زۆر به‌سه‌یری ده‌گه‌ریته‌وه بۆ کۆنترین به‌شه‌کانی ئافیس‌تا، که ئافیس‌تا خو‌ی بریتییه له پینج به‌ش «ل، 195 مزدییه‌سنا ...»

1. یه‌سنا
2. ویسپرد
3. فندیاد
4. یشته‌کان
5. مزده‌ئافیس‌تا

به شی هره کونی ئافئستا له «یسنا - یه سنا» دا هاتوو به ناوی «گاڤا». ئەم وشه یه له سانسکریتیدا Gatha له ههردوو سهراوهی ئافئستا و سانسکریتیدا «گاڤا» به قسهی هۆنراوه یان شیعر گوتراوه. له لاپه ره ی 196 ی کتیی ناوبراودا له باره ی واتای گاڤا کانی ئافئستاه ده لی: «سروود و نظم و شعر». دیاره سروود به دهنگی بهرز ده خوئتریتته وه. له هه موو روویه که وه دیاره که «گاڤا» له کوردیی سهرده مدا به سه زاری ئیلی دزه یی ده وری هه ولپه و مه خموور له شیوه ی «گاس» ماوه ته وه که ده لین «گاسی بکه، گاسم کرد» به واتای «بانگی بکه، بانگم کرد» ده میکه دهنگی «ت» له کوردیدا گۆراوه به «س» مه گه ر له هه وراماندا مایه ت. بۆیه گۆرانی «گاڤا» به «گاس» کاریکی ئاسایی و ناچاریشه. که سیکی بلی «گازی بکه» هه له ی کردوه. ئەم وشه یه م له به رایای سالانی هه فتا کاندا له گه ل «هه ژار و زه بیجی» باسکردوه و هه رسیکمان به و رایه رازی بووین.

له کۆتایی ئەم گوتاره مدا مه ترسی به لینه باسکراوه که پیمی کورت ده کاته وه. سه ره نوو کی وشه یه کی ئافئستا ده که م به دو عاخواری ناچاری به ئومیدی ته وه ی له هینانه دی به لینه که دا به هه ناسه ی دریز تره وه و توئزی ریشه دوژی بکه یین. له په راویزی لاپه ره 356 و 357 له کتیی مز دیسنا ... دا باسی دابه شبوونی شه وووژ به پینچ کات له ئافئستادا ده کات، لیره دا ته نها ئیشمان به دوو کات هه یه له و پینجانه.

به شی دووه م که نیوه روپه Rapithvina پی ده لیت. به شی سیهه م ئەو زه مانه یه که روژ به پایان ده گات ناوی لی ده نی Uzaeyirna. ئەم وشه یه بریتیه له پاشگری ina که له وشه ی پیشووتریش ده رکه وت و له Ayar به واتای روژ و له پاشگری UZ. ئەم «ئوز» به واتای هه لگرتن «برداشتن» دیت که بریتیه له توانا و هیز. ئیستا که له سلیمانی «UZ، ئوز» له فۆرمی «وزه» به کاردیت. که ده گوتری «له وزه ی منایه». دوور نابینم هیز خویشی به شیوه گوری له «UZ، ئوز، وزه» وه که وتبیتته وه به تایه تی که ده زانین گۆرانی دهنگی «هه مزه» به «ه» له کوردیدا زور به رچاوه.

تییینی ده رباره ی ریشه و ریشاله وه:

ریشه: تاکه یه ک ره گی ره ک.

ریشال: سه ره له به ری ره گه کانی تاکه ره ک.

ریشه لان: ریشالی چه ندین ره ک تیک ئالا بیت.

«...»

رۆژی دووهمی جهژنی قوربانی رابوردوو، دۆسته بهریزه کانم د. کهمال مهزههر و د.ئاوهرهحماني حاجی مارف سهريان لی داوم، له لارییهکی ئاخاوتنهوه تاسهیهکی دهروونم سه رکهل کرد و گوتم، لهو جودایی بیرورای نیوان د.ئاوهرهحمان و مندا ههیه له بارهی هیندی لابیسی سه ر به فۆنهتیک، که ده کیشیتتهوه بۆ لای ریتنوو سیش زۆر دل ناراحه تم. ههردوو یان گو تیان ده برینی بیرورای جودا که بنیاتنه ر و روونکه رهوه بی چالاکیی پیروۆز و سوود به خشه. هه له بهت منیش لهو باوه ره دام که پیوسته بیرورا سه ر وه ده ربنی بۆ به ریستن و دیتن، به هه موو عومریشم پشتگریم کردوو له ئازادی بیروباوه ر هه ر نه یی له بهر ئه وهی به زۆری خۆم له باریکدا دیتوو په کی له سه ر ئازادی بیروباوه ر که وتبی به لام ئه گه ر بلوی و بشی خاوه ن رایه کان له سه ر یه ک باوه ر کۆبنه وه ده توان سوودی روونکردنه وه و بنیات نان پیکه وه بگه یه ننه خه لق، چه ند سوودی دیکه ش بخه نه پال ئه و دووه وه یه کیان که مکردنه وه ی ئه ر ک و کاته. دووه میان سوود وه رگرته له ئه ر ک کاتی پاشه که وت کراو له مهیدانی دیکه دا، سینه میان چه پاره دانی ئاپۆره ی خوینه رانه له سه رسو ر کینی نیوان بیرورای جودا دا. چواره میان سه رنج راگرتنی خۆمه له کیشه ی جودایی بیرورا به ولای ههنگاوی تیخویندنه وه ی سوود و زیانه وه ده روات ده چیتته راده ی ئه وه ی بلیم تن ساغی و خۆ به ده ست نه خۆشیه وه نه دان راستیه کی وه ها بنه ره تیه یی نی ناوی به راوردی بکه م له گه ل دۆزینه وه ی ده رمان بۆ نه خۆش. گه ران به دوا ده رماندا ناچاریه کی ره زاگرانه له نه خۆشیه وه به ملماندا دیت، هه رگیز ناشی چه ز به نه خۆشی بکه ین هه ر چونکه دواتر بۆ ده رمان ده گه ریین. من له کولانه یه کی هاراوتر له زمان و باسه کانیا نه وه نیگام بۆ کیشه ی جودایی بیرورا ده کیشی وه ک له رووداوی رۆژانه و ده نگوباسی میژووش ده دیتری لیک تۆران و ترازانی خه لق خۆش جله و تره له ته بایی و ره باییان. چه ندین هۆی بایه خداری یه کبوون ده پێچریتته وه به رانه ر یه ک هۆی که م بایه خی لیک ترازان. به ده وری خۆندا بنۆره و بیرسه بۆچی ئه و خه لقو لایه وه ها ده سه ت و یه خه ی یه کدی ده بن که ده بوو له ئاست هه ره شه ی ترسناکدا وه کوو ده سه تبه را بن.

ئهم تییینییه پیشه کیانه م بۆیه بوو که بزانی من له مه سه له ی جودایی بیرورا دا به سه ر بابه تیکی تازه دا ناکه وم: پێشتر تیوه ی راموم و به زۆر لادا هه لم گه روه ته وه، ره نگه به ره و دۆزینه وه ی بنه مای خۆش جله و یی لیک ترازانی شه وه ماوه م بری بی و پتر له و که سه ی سه ره نجی نه دا بیتی خۆم زال کردی، به سه ر بریاره نافر ه جابه کانیدا.

دوو رۆژ دوا ی ئه و سه ر دانه ژماره 9 ی گو فاری به یانم چه نگ که وت و دیتم گو تاریکی د.ئاوهرهحمانی تیدا یه له ژیر سه ره ناوی «چه ند وشه یه ک ده رباره ی وتاری «له گه ل ده نگسازی کور دیدا» به سه ر بیرورا کانی مندا دیتته وه که پێشتر له ژماره 95 ی سالی 1983 ی «رۆشنیبری نوێ» دا بلاو کرابوونه وه به ده وری نووسینیکی د.ئاوهرهحماندا ده خولانه وه له وانیشدا گو تبووم ناراحه تم به ده ست جودایی بیرورا له نیوانماندا. که سه ره تاکانی گو تاره تازه که ی د.ئاوهرهحمانم خوینده وه یه کسه ر قسه که ی یه ک دوو رۆژ پێشتری خۆم به بیردا ها ته وه و ده رله چه زه بریارم دا کۆنه قه ناعه ته که م له یوو چاندنه وه ی کاری سه لیبی جودایی بیرورا به گه ر بیتم و به نیازی مشتومال دانی رووپه ره ی بیگه ردی برابه تیمان پاکانه یه ک بۆ نووسینه که ی خۆم بکه م له بهر تیشکی ئه م نیازده خه ریکی روونکردنه وه ی ئه و شویتانه ی کۆنه گو تاره که م ده بم که به خت یاریده ی نه دان به شیوه یه کی وه ها راگو یز رینه ناو گو تاره که ی د.ئاوهرهحمان که ئیتر له منوه روونکردنه وه یان پی نه وی له گه ل ئه وه و به ده وری ئه ویشدا تییینییه کی خزمه تی بابه ت بکات به کاغه زی ده سپیتم. له کۆتایی ستوونی یه که م و سه ره تای ستوونی دووه می گو تاره که ی د.ئاوهرهحمان، لاپه ره 62 ره خنه یه کی من له ده ستووری ده فگرتووی به هه لومه رچی ناو کتیبان و بریاری یه کجاره کیی به رنامان نیواونیو راگو یز راوه و له سه ری نووسراوه. بۆ ئه وه ی ته واوی هه لومه رستم روون بی ئه م یه ک دوو دیره ش ده خریتته وه سه ر قسه کانی ئه و شویتنه م. «وه یا له باریکی دیکه دا به شیکی ئه و هه لانه ی گه شتی بی رابه ر به مرۆفی وه کوو منی ده کات به رۆشایی ئه و ده ستورانه ساغ بکریته وه» من مه ترسیی ده ستووری قه رارداده و گه شتی بی رابه ر، ویکرا له حیسابمدا بوون، پارانه وه شم بۆ گه شتی بی رابه ر له وه وه دیت که بیرورای ئه و ته رزه گه شته، به عاده ت، ده بریتته وه بۆ به ر روونا کایی ده ستووری ناو کتیبان.

له ئاست ئەو وەرەم و بەسەردا چوونە کە د.ئاوڕەحمان لە ستوونی سیەمی گوتارە کەیدا دەیانخاتە روو دەبی بزائری هەرچی رایەکی من لە ویدا وەرەمی درایتەو بەئەسل لە نووسینە کەمدا رووی لە رایەرە فۆنۆلۆجیستەکانی ئەورووپا بوو، لەو باسەدا کە شیوەی عومومیان هەیه موناقلەشی سەرچاوەکانیان دەکری. بە نموونە، کە داروین بیروپرای خۆی لە بارە ی گیانلەبەرەن دەردەبرێ یەخەگیری باوهری ناو کتیپە ئاسمانیەکان دەبی نەک تاک تاکی ئیمانداران. من کە دەلیم هەمزە فۆنیمە و کەسەرە موختەلەسە پیداووستی دەنگسازییە ئەگەر بە بلندنۆرینیشم لەسەر حساب بکری هەر رووبەرەوی رایەرەکانی فۆنەتیک و فۆنۆلۆجی دەبم. لە کوردەواریدا کەس پێشدهستی لەو بابەتەدا نەکردوو تا بیته رایەری مامۆستاکانی ئەورووپا، کە دەنگیشمان نایستن. بە هەموو باوەرەمەو و هەم زانیو د.ئاوڕەحمان لە خویندن وەیا گۆییستبوونی تۆزینەو هەی فۆنەتیک و فۆنۆلۆجی ئەورووپا هاتۆتە سەر ئەو رایە ی کە لە بارە ی هەمزە و کەسەرە موختەلەسەو هەی دنوووسی پتریش بیرم بۆ ئەو دەچوو کە بە خویندن پێی گەییشتوو قەت بە دلما نەدەهات کەسی ولاتی خۆمان کە هیشتا تەقە ی فۆنیم و فۆنەتیک تیدا زۆر بەرز نەبۆتەو لە پلە ی خویندن وەیا دوای خویندنیش، بێ سۆسە کردنی سرکە و کورکە ی ئەورووپا، گەییشتیته بیروپرایە ک کە هەر نەبی بە روالەت عەکی هەست و پیزانینە بە تاییەتی لە کیشە ی هەمزەدا. پرسیارەکانی سەربەزمان و دەنگیش وە کوو باسی کیمیا و فیزیا نین بە بەلگە ی مادی بۆ ئەو رایەرە ساغ بوویتەو. دەنگناسی، فەلسەفە، ریزمان، میژوو، کۆمەلایەتی بە تیکرای میٹافیزیک... بەند نین بە ئەزموگە «مختبر» تەنانت کۆمپیوتەریشیان تیدا بە کار بیت بریارەکان لە هەست و هۆشەو دەردەچن. لە میدانی دەنگی زمانی کوردیشدا رایەری غەیری کورد ناتوانی وە کوو کوردیکی سەرنجەر بەجیتە ناو شیرازە و رایەلی زمانە کەو. ئەو نموونانە ی لە گوتاری ئیمەماناندا دیتەو درەنگ بە خەپالی بیگانەدا دیت یان هەر نایەت.

لە ستوونی دوو هەمی لاپەرە 63 ئەم قسە یەم خراوتە نیوان دوو کەوانەو «ئەو نەدی بزائم دەنگناسان لە بارە ی فۆنیم نەبوونی دەنگ دوواین هەر ئەو نەدی کە د.ئاوڕەحمان لە گوتارە کەیدا باسی کردوو. بەدوا ئەو هەدا دنوووسی «ئەو چەند دیرە کەمە ی من تۆکیکە لە دەریایە ک» هەلبەتە من ناشی مەبەستم ئەو بووی کە لە قسە کە ی د.ئاوڕەحمان دەفامریتەو چونکە هیچیشم نەخویندی و لیک نەدایتەو عومرە کەم لێ ناو هەشیتهو شتی وەها سەر اوپلکە ی هەزارم مەبەست بووی. منیکی ئەلفووی فیربوویم چۆن وەها لێ رەچاو دەکری! مەبەستم، لە زەمینە ی داسەپاندنی ناساندن و سنوور دانان بۆ واتای فۆنیم شتیکم نەبیستوو و نەخویندوو تەو دژی ئەو راگە یاندنە بی کە نووسینە کە ی د.ئاوڕەحمان بە دەستیەو هەدا، قاموووسی دوو دیری کورتی بە تەریف هیناوە بۆ فۆنیم. کە دەگوتری یان کە من دەلیم زەوی ئەستیرە یەکی بچوو کە بە دەوری رۆژدا دەخولیتەو نەهاتوو بلیم زانستی جیولۆجی و فەلەک و بایۆلۆجی هەزار کتیپان لەسەر دانەندراو. د.ئاوڕەحمان خۆیشی نەبووستوو چی دیکە لەو دەریایەو هەلینجی لەبەر بێ لزومی.

هەر لەو ستوونەدا بەسەر قسە یە کەمدا دیتەو کە گوتوو مەبەشیکی کۆنسانتی کپ لەوانەن بە بردنە ژوورەو هەواش پەیدا بین ئنجا دەلی «بەرستی ئەم تاقیکردنەو نوویە ی مامۆستا مەسعود مەمەد بەهیچ چەشنیک لەگەل فەرمانی فۆنەتیکدا ناگونجی» من لەدوای ئەو تاقیکردنەو کەم باس کردوو گوتوو مە: «لەگەل ئەمەشدا ئەو تەرەزە دەنگانە کە برای دەنگی سروشتیش هیچ کامیکیان نابنە فۆنیم چونکە ناتوانی دەنگی دیکە بەدوا خۆیدا بەیتی و وشە دروست بکات، جگە لەو هەمی کە هەرگیز ناتوانی ئاوازه پەیدا بکات چونکە ئاوازه لە پیکي قورگەو بەرەو دەردەچیت، هەر بۆیە پەشە ئاوازه دار بەرەو ناو هە پەیدا نای.» خوینەر دەبینی من نرخی ئەو دەنگانەم زانیو بە عەکی هیمای قسەکانی د.ئاوڕەحمان و ئەو هیندە قسە یەم کە رایگۆیستوو بۆ ناو گوتارە کە ی. ئنجا ئەگەر لزوم نەبی بگوتری دەنگی «ه» کە بەرەو ناو هە پەیدا دەبی فۆنیم نییە دەبیته عەیب لەو رایەرە زلانی فۆنۆلۆجی پیمان بلین فیکە و لرخە فۆنیم نین. لە کدوولە ی تەریشدا کەس بەتەما نەبوە بلێ ئەمانە فۆنیم، نەک هەر فۆنیم نین، بەلکوو کەس بە خەپالیدا نای بلێ دەنگی زمانین. تەعریفی فۆنیم و دەنگی زمانی بەسن بۆ ناساندنیان یاخود هەر نەبی لرخە و فیکە و کۆکە لە خەپالان بە کینیتەو. کە باسی لرخە و فیکە هاتە ناو هە تەجرەبە کە ی من دەبیته هەنگاوکی روونکەرەتر چونکە هەر نەبی دەنگی «ه، ف، ت» ی بەرەو ناو هە لە دەنگی ئاخوتن دەکەن. سەرنج دانیشم لەو راستیە کە ئاوازه لەو دەنگانە پەیدا نای وردیپوییە کە بە سوودی دەنگساز ی تەواو دەبی. وا ئیستا دەلیم رستە ی «بە برای خۆم بلیم» تاقی بکەو لەگەل خۆندا لە رێ بردنە ژووری هەواو گۆیت لە شتیکی مەفهووم دەبی، بەلام نە بە ئاخوتن حساب دەکری و نە دەنگەکانیشی فۆنیم وەیا دەنگی

زمانین. تیبینی دیکه زورن وه کوو قسهی تووتی، ئەو دەنگەیی له میاوهی پشیلەدا بە «میاو» دەچی، دەنگیکی حیلەیی ماین که بانگهێشتی جانوه کهی ده کاتهوه لهو شویتەیی قورگییهوه دەردهچی که دەنگی «ح» له قورگی بنیادهمهوه دەردهچی. هه موویان له فیکه و لرخه شیاوتری قسه لیوه کردن. پسیووری زور شارهزای مونتازی دەنگ دەتوانی لهو دەنگانه وشه پیکهوه بنی. له قهوائیکی کۆنی «سامی شوا» که به کهمانچه، له ژیر عنوانی «العاصفة- غرق المسافرین- آلام واحزان موسیقی» پری کردبوو و گویت له یه ک دوو وشهیی مهفهووم دهبوو که به کهمانچه کهی درکاندبوونی. ههلبهت ئەمانه هیچیان نه ئاخوتن و نه فۆنیم و نه دەنگی زمانی، مهگەر تهعریفیکی تازه لهو بابهتانه دەرچیت و بیانگریتهوه. لهوهوه ریم دهیی وهرامی پرسپاری د. ئاورهحمان بدهمهوه که دهلی: «مرؤف بو عه کسی واقع بوهستی سه رهرای ئەوهش خوی بو هه ناسه سوار بکات.. ئەگەر فۆنۆلوجیستهکان ئەو جۆره قسانهیان بکردایه دهبوو ههلوئستی مامۆستا مهسهوود چی بوايه؟». له وهرامی ئەو پرسپارانهدا دهلیم من بو سه پاندنی واقع هاتم عه کسی واقع وهستام نه ک بو لهقاندنی. زاناکان هه ناسه راگرتیان تاقی کردهوه تاکوو بزانی گیانله بهر چەند دهقیقه بی هه ناسه هه لیتان ده ژیت خو ئەوانیش عه کسی واقع رۆیشتن. دین حالهتی بی کیشی پهیدا ده کەن عه کسی هه موو یاسا و دهستووری مادده... ئنجا ئەگەر بگوتری ئەم تاقیکردنه وانه بو پاراستنی ژیان و گهشتی نیو ئەستیرانه منیش دهلیم تاقیکردنه وه کهی من زره دهنگهکان دهخاته پال فیکه و لرخه و ملچەیی زمانه وه هتا که له بهریکی ئەوان بگری له مهیدانی دهنگناسی و دهنگسازیدا، ئەمما ئەگەر فۆنۆلوجیستهکان قسهی وه هیان بکردایه [رهنگه کردبیتیشیان و ئیمه نه مانبیتین] ده مگوت: ده ک زارخوش فۆنۆلوجیست که زمانت له لرخه و فیکه هه لتهنگاوت بو به ره ژوورتر، چ ریگهیی دیکهش شک نابەم پیندا برۆم.

له بارهیی بیرورام به رانه ر مامۆستا رابه ره کان که لهو گوتاره دا وه ها لیک دراوه ته وه گویا من قه دریان نازانم، لیره دا ده لیمه وه من دژی رابه ریکم ری قوتایی نه دات بیرورای خوی هه بی، مامۆستا هه قیه تی و واجیبیه تی رای خوی به قوتایه کانی بله تته وه، پیوستیشه له سه ر قوتایی رای مامۆستا بزانی، له وه به ولاره بی ئینسافی له مامۆستا وه دهنگی قوتایی چاوساغ و بیرتیژ خه فه بکات. گریمان من مامۆستای دهرسی فۆنۆلوجیم و له سوخته کانم نه سه لماند بلین هه مزه فۆنیم نییه و ساله و سال له ئەزموون خستمن هه تا له فیرگه دهر کران ئاخو لیم رازین؟ چ ئینسافیکم به کارهیناوه؟ مامۆستایه ک به هه ره شهی نومره شکندن سه ر به قوتایی دانویتی بو ئاره زووی خوی، که ده سه لاتی دنیایی هه بوو به پیی سنووری ئەو ده سه لاته له خراپه زیاد ده کات. د. ئاوره حمان که له ستوونی دووه می گوتاره کهیدا ده لی «به لام وه نه بی بهو چراخانه و راسته شه قامه دا کویرانه مل بنیم، به لکوو باش سه رنجی لیده ده م و رای خووم زۆره. ئەگەر وا نه بوايه هه لبهت چەند جار ره خنەم له رابه ران و مامۆستایانم قه ناتی کورد و چه ره کەزی به کو و که ریمی ته یوو بی و ئی. ئاسمیرنوقا نه ده گرت.» ئەم قسانه راستن، به لام چەند سه رنجیکی لئوه هه لده ستی.

- 1) من نه مگوتوه د. ئاوره حمان له ئاست رابه ره کانیدا چاو نووقا بوه ناشزانم چۆنی قوتایه تی به سه ر برد له زه مینه ی ره دکردنه وهی رای مامۆستا کانی.
- 2) هه موو قوتایه ک ئەو له خو بردووه نییه به گز رای مامۆستا کهیدا بچیتته وه.
- 3) د. ئاوره حمان له دواي دەرچوونی کتیه کهی ئەو بیرورایانه ی دهربری که ئەوان رایانه ی تیدان له 1976 له به غدا چاپ کرا.
- 4) ئەگەر قوتایی ناچار بوو له ئوتروحه دا بیرورای مامۆستای بچه سپینی دواتر زه حمه ته لپی پاشگه ز بیه تته وه چونکه شه هاده کهی پی سووک ده بی.
- 5) راهاتنی قوتایی بو ماوه ی 15-20 سال به گوتنه وهی بی ره خنه ی بیرورای سه لمیندراو گه لیک موم له میشکیدا ده کوژینتته وه. هاویری مندال له گه ل هاو زای خویدا به ته سیره چ جایی له سایه ی ده سه لاتی مامۆستایدا.
- 6) به سترانه وهی گوزه ران و چاره نووسی خویندکار به به رنامه ی سه لمیندراوی ئینجیلی به ره و نه زوکی فکریه وهی ده بات به تابه تی له و مهیدانه هه ستیارانه دا که پتوه ندییان به فه لسه فه ی ژیا نه وه هه یه.
- 7) که ریگه له بیری سه ره به خو به ستراوه چاپخانه ی ئەوتوش نامینی بتوانی بیری سه ره به خو له چاپ بدات و بلاوی بکاته وه.

8) نهك قوتايي به لكوو ماموستاي زانكو له سهر بيړي نازاد دوو چاري وهستاندي «ترقيه ي علمي» بوو د. ئاوره حمان خوځي له مه ئاگاداره.

مهسه له ي پاشگه ز كړدنه وه ي گاليليو له بيړه رووناكه كاني به هره شه ي دادگاي كه نيسته هي له بيړ كړدن نييه، سووتاندن و چه پس كړدنې فلان و فلانيس له بيړ نازاداني كون و نوي هروه ها. ماموستايه كي به هره شه ي نومره شكاندن قوتاييه كاني بتوقيني دادگايه كي بچووكي كه نيسته ي بهر له 500 ساله. له خوځايي نه بوو برنارد شو ئاموژگاري قوتايي زانكو كاني بریتانيای كړد كه هوشی خوځيان ته تسليم به ماموستا كانيان نه كهن. و ايزانم له مه بو بهر قوتايي ئينگليز فير ده كرا بليت هوه ئيمپراتوريه تي بریتانيا خه ريكي خزمه تي مروفايه تيه... نازادي بيروباوه بهر له هه موو شتيك ري دانه به لايه ني بيهيژ بو خو روونكړدنه وه، هه رچي لايه ني به هيژه خوځي ري به خوځي ده دات. پيشم مه لينه وه ماموستا قه ناتي و ئه و به ريزانه ي ناويان بر در له واننه ري بيړي نازاد به قوتايي ده دن. ده شي ئه وان باغل فراح بن به لام كي به رباري ئه و متمان هه ي ده ي لاي ماموستايه كي ديكه ئه گه ر له سه ره تاوه نازادي بيروبا نه بوويته ده ستور. ده شي، چونكه ته جره به ي من له و هه ريمه ي نازادي ته عبير و سه پاندي بين دريژ تر و هه مه چه شنه تر بي له و جيله ي به دوا مندا هات، من دلگه رمانه تر ليوه ي ده دويم تاكوو ته پوتوزيم گه يانده مه يداني فونه تيك، بهه خشن.

له ستووني يه كه مي لاپه ره 67 دا د. ئاوره حمان چه ندين نمونه ي هيناوه ته وه له و وشانه ي ده نكي «هه» كه وتوته ناو توئيژ يانه وه. ئه و وشانه هه نديكيان نمونه ي دروستن وه ك.. به هره، به هار، نه يني... به لام لي ره دا مه سه له كه پيوستي به روونكړدنه وه يه كي نه فهس دريژي زور لايه ن هه يه.

أ- له ستووني يه كه مي لاپه ره 30 ژماره 95 روښن بيري نوي گوتومه «ده نكي ((ها)) له بهري سوران و تيكراي كوردستاني خواروودا به ده گه من نه يي له ناوتويژي وشه دا نه هاتوه وه ك «نهوم، سهر بهوردي...» هه رچه نده به ته واوي له زاري كرمانجي سه روودا ده نكي «هه» م به باقي نه كړدوته وه به لام و ايزانم له ويډا ده نكي «هه» هه م به وه ستاوي و هه م له ناوتويژي وشه دا ديټ. له كرمانجي سه روودا مه يليك هه يه بو وه ستاندي ده نكي به رايي وشه ته نانه ت «له» ده كړي به «ل» ئه مه ش تا راده يه ك له و ده ستوران ه ي ده نكسازيدا به ده ر ده داته وه.»

دياره من چيم گوتوه:

1- ده نكي «هه» له كرمانجي خواروودا به ده گه من ده كه ويته ناوتويژي وشه وه.

2- له كرمانجي سه روودا هه م به وه ستاوي له به رايي وشه وه و هه م له ناوتويژي وشه دا ديټ.

له نمونه كاني د. ئاوره حمان ئه و به شه يان له بنه رته را لزومي نييه كه ده يه وي ئيسپاتي هاتي ده نكي «هه» به وه ستاوي له به رايي وشه دا بكات چونكه هه موويان به كار هيتناني كرمانجي سه روون. منيش دانم به وه دا هيتاوه. دواتریش بويان ده گه ريمه وه.

وه ك به ليكولينه وه ده رده كه وي، كه مبووني ده نكي «هه» له ناوتويژ و بزربووني له كوټايي وشه ي كورديدا دي ارته را تا زماني فارسي... هه موو وشه ي وه كوو «ئاگاه، پناه، راه، ده،، ديه...!» له زماني كورديدا «ئاگا پنا، ري، ده ...» ده توانين بليين له كورديدا ده نكي «هه» بارته قاي هه مزه به كوټايي وشه وه نه ماوه فارسيش له چاو په هله وي و هه خامه نشي و ئاقيستا «هه» ي كه م بوته وه به نمونه له په هله وي پاشگري ناوي مه عنا «يه» بووه له فارسي و له كورديدا بوته «ي» وشه هه بوه له په هله ويډا به «هه» ده ستي بي كړدوه له فارسيدا دوراندووه تي وه ك:

• هان - آن

• هرم - خرم

• هماناك - مانند

• هوسكارت - سگاليد

- هج - از
- هنگار - انگار
- هندیشیت - اندیشید
- اهندوه - انروه
- هندرز - اندرز
- هنداخت - انداخت

بنواره واژه‌نامه‌ی کۆتایی کتیبی کارنامه اردشیر بابکان، بهرام فره‌وشی.

دیراسه‌یه‌کی ته‌واوی ده‌نگی «ه» له کوردیدا بکری چاکتر بۆمان ده‌رده‌خات که تیبردنی له ناوتویژی وشه‌دا دیارده‌یه‌کی میژوویی و بنجییه. له کۆتایی وشه‌شدا وه‌ک نه‌بوویی وه‌های لی به‌سه‌ر هاتووه. به‌شیک له‌و نمونانه‌ی د.ئاوره‌حمان هینابوونیه‌وه وه‌ک «بانگ هیشتن، نه‌هات، نه‌هیشتن، ناهه‌موار، بیه‌ووده، بیه‌وش...» به‌هۆی خیرایکردن که‌وتوونه‌ته نووسینه‌که‌وه ده‌نا د.ئاوره‌حمان وه‌ک به‌دییه‌یه ده‌زانی نموننه‌کان بایه‌خیان نییه چونکه که‌رتی پی‌شه‌وه‌یان له لاوه هاتووه بۆ سه‌ر ئه‌و وشانه‌ی ده‌نگی «ه» یان له به‌راییدایه... له ئه‌سلدا «هیشتن، هات، هه‌موار، هووده، هۆش...» بوون و کرانه وشه‌ی لیکدراو [وه‌ک بانگ هیشتن] یان دارپژراو. ئه‌م نمونانه سه‌رله‌به‌ری قسه‌ی د.ئاوره‌حمان ده‌رباره‌ی نه‌هاتنی ده‌نگی هه‌مزه له ناوتویژی وشه‌دا هه‌لده‌وه‌شینن چونکه چه‌ندیکی ته‌وی وشه‌ی وه‌کوو «ده‌سته‌ستور، نائه‌مین، بیته‌مه‌ک، به‌ئیش، تیتلان، خوئه‌نگیوه، چاوازا، بیئۆقره...» دروست ده‌کریت. به‌هیچ کلۆجیکلیش ئه‌و نموننه نادروستانه له‌سه‌ری حساب ناکری، هه‌ر خوا سه‌هوو ناکا. د.ئاوره‌حمان کتیبی له‌سه‌ر «وشه رۆنان» داناوه، ئیتر نموننه‌کان له به‌رانبه‌ر باخه‌به‌ری ئه‌ودا له خووه ده‌سپرتنه‌وه.

نمونه‌کانی: «هژمار، هلفرین، هلگرتن، هلهاتن، هه‌نار، هه‌رچ، هه‌شیار، حه‌زکه‌ر» هه‌موویان ده‌چنه‌وه بۆ ئه‌و مه‌یله‌ی کرمانجی سه‌روو بۆ وه‌ستاندن ده‌نگی به‌رای به‌وشه. ئه‌سلی وشه‌کان «ئه‌ژمار، هه‌لفرین، هه‌له‌هاتن، هه‌لگرتن، هه‌نار، هه‌رچ، [یان هه‌رچ]، هۆشیار، حه‌زه‌زکه‌ر» بووه. که‌س به‌ خه‌یالیدا نایه‌ت «هش» له «هۆش» هه‌و نه‌هاتیبی. وشه‌کانی «هه‌نک، حه‌سه‌ت، حه‌شت، عه‌جان، عه‌نکر، عه‌رین» لێیان به‌له‌د نیم نایانزانم تا‌کوو بۆ به‌نه‌رتیان بچمه‌وه، ئه‌وانیش له‌سه‌ر لایه‌نی هه‌له‌ و سه‌هووی گوتاره‌که‌ی من حساب ناکرین چونکه قسه‌م له زاری کرمانجی خواروو بوو، کرمانجی سه‌روو ده‌نگی به‌رای پرییوژیشنی «ده، له» و نیشانه‌ی مضارعه‌تیش ده‌وه‌ستینن.

ب- ده‌نگی «ه» ناگاته ده‌نگی هه‌مزه بۆ ئیمتیازی تایبه‌تی که له ده‌نگه‌کانی دیکه‌ی جودا ده‌کاته‌وه. هیچ ده‌نگیک نییه وه‌ک هه‌مزه به‌ ژیده‌نگه‌کانه‌وه نووسایی ئاوازه‌داره‌کانی ته‌نها ئاوازیان له ژیده‌نگه‌کانه‌وه دیت... ده‌نگی «د» زمانی-دانییه، «ن» زمانی-لووتییه، «م» لێوی-لووتییه..هتد. چونکه «أ» یش وه‌کوو هه‌مزه خه‌مابه‌تی هه‌ر به‌ ژێ ده‌نگه‌کانه‌وه هه‌یه بۆیه‌یه وه‌ها هه‌مزه خۆی پی ده‌گۆرپته‌وه، هه‌ر ئه‌م نزیکیه‌یه‌شه له نیوانیاندا که ئه‌لفوویی عه‌ره‌بی 28 پیته تومه‌ز هه‌ردووکیان به‌یه‌ک پیت به‌خشیوه، له‌وه‌یشه‌وه‌یه نرخی ده‌نگی هه‌ره‌دوا «ئه‌بجه‌د» تیپه‌ری نه‌کردووه له 1000.

ئیمتیازی هه‌مزه له «ه» ئه‌وه‌یه هه‌مزه به‌ ژێ ده‌نگه‌کانی ده‌که‌وتیه‌وه هه‌رچی «ه»، وه‌ک بای هه‌ناسه به‌ هیچ شتیک ناکه‌وتیه‌وه. ده‌نگی «ع»- وه‌ک هه‌ست ده‌که‌م- جیرانی «ه» ه به‌لام تامی هه‌مزه‌ی پیوه‌یه بۆیه‌یه زۆر جارن وه‌کوو هه‌مزه ده‌بیته جیگری ئه‌لف یان ده‌بیته هه‌مزه یان هه‌مزه ده‌بیته «ع»... به‌ نمونه:

- مابین - مه‌عبه‌ین
- دابه - ده‌عبا

- ئەر ز - عارد
- عەسكەر - ئەسكەر
- وعدە - وادە
- سادە - سەعدە
- مەزرعە - مەزرا
- كعبە - كابە
- بەعقل - باقل
- ئەلەمى نەما - عەلەمى نەما
- بەئەجەلە - بەئەجەلە
- ئەژدەھا - عەزىيا
- رابعە - رەعبە - رابى
- دەعوا - داوا
- دەعوەت - داووت
- مەعقوول - ماقوول
- معاملە ماملەت، - ماملە
- معروف - مارف
- مەعلوومە - مالوومە
- معلم - مالم
- عاشق و معشوق - ئاشق و ماشووق
- ئەنبىار - عەنبىار

ھەرۋەھا دەنگى «ع» لەگەل «ح» بەيە كدى دەگۆردىتتەۋە چونكە جىرانى يە كدىن و بە زى دەنگىش دەكەونەۋە. دزەبىياتى و بەشىكى خەلقى ناۋچەى كۆيى سەرلەبەرى - «ح، ع» بەيە كدى دەگۆرنەۋە.. «عەمەد، حەلى». لە بەغدا دەمخوتىند گويم لى بوو پىرىك صەموونى دەفروشت دەيگوت «صمون عار- لەجىياتى حار» دەر كەوت بە قسەى خۆى خەلقى «ھەلەجە» ى شىخ مارفە و 15 سالە لە بەغدا دەژىت.. دەنگى «ح» تامى «ە» ى پىئوئە بۆيە ناۋناۋە بەيە كدى دەگۆرپىن ۋەك:

- احوال - ھەۋال
- حر كە - ھەرەكە
- هفت - حفت
- حرام - ھەرام
- ھەموو - حەموو

- حیزمەپرۆ - ھیزمەپرۆ
- ھەقیقەتی - ھەقیقەتی
- ھۆقە - ھۆقە
- ھەلوا - ھەلوا
- چۆل و ھۆل - چۆل و ھۆل
- ھەتا «حتی» - ھەتا
- ھەول دان - ھەول دان
- ھەمزە - ھەمزە
- ھەھەواوہ - ھەھەواوہ

زۆر زەحمەتە دەنگی «ھەمزە، ھ، ع، ح» بە «ق، ز، ر، ش، ن...» بگۆرین، پشگۆرین لە ریی نادروستەوہ دەبی، فۆنەتیک، کە من نەمخویندوہ ھەر بەلیکدانەوہ و کەمتاکورتیکی خویندەنەوہ- نەک خویندن- تیی دەتالیم، دەبی ری بۆ ئەم دیاردانە دەر بکات و ئەوہی لئی شارەزایە دەستوورەکانی بدۆزیتەوہ وەیا بیانسەلمینتی. بەھەمەحال چونکە دەنگی ھەمزە پتر لە ھەموان لە پیککی قورگ و ژیدەنگەکانەوہ نزیکە [تەنھا دەنگی ئەلفی لی بترازی] ئیمتیازی وەرگرتوہ و وەھای کردوہ ماملەتکردن لە گەلیدا جودا بی. لەگەل ئەمشدا میللەتان بە پیی باری ئاخاوتن و گویزەگۆیز و گۆرانی دەوروبەر و پیداووستی ھەمەجۆرە ژیان و گۆزەران و دەیان کاریگەری دیکە دەنگی کۆن دەسوین وەیا دەپیاریزن. دەنگی تازە پەیدا دەکەن و بەیەکدییان دەگۆرنەوہ. وادەبی میللەتیک نازانی دەنگی ئاخاوتنی میللەتەکە ی دراوسیی بلیتەوہ. تۆ سەیری ولاتی نیوان زیی گەورە و زیی گچکە بکە کە پیی دەلین سۆران... لە ھەر زینەکیان بیەپیتەوہ باری ئاخاوتن دەگۆرئ.. لە دەرەبەندی رەمکان ئاوا بیت بۆ دیوی پزدرەر فەرقیکی گەورە پەیدا دەبی... لە سلیمانی بەرەو ھەلەبجە برۆ لەھجە دەگۆرئ پینی ناوی ھەزار میل دوور بکەویتەوہ یان ھەزار سال چاوەنۆری بکەیت بۆ گۆرانی چۆنایەتی ئاخاوتن. ئنجا ھیچ سەیر نییە زمانی کوردی لە ماوہی پتر لە دوو ھەزار سالدا گۆران بەسەر دەنگەکانیدا ھاتی و ھیندیکی لی سوابی، وەکوو «ث، ذ» ھی دیکەشی تیکەوتیی وەکوو «ح، ع» وەیا جینگە دەنگ لە وشەدا لەق بووی وەکوو ھەمزە و «ه» کە لە کۆتایی وشەدا نەماون و لە ناوتویژیش یا ھەرنین یا دەگمەن. زمانی کوردی نووسینی نەبووہ لە کۆنەوہ شایەدی بدا بۆ ئەو گۆرانە مەگەر لە دوو رینگەوہ بەلگە بدۆزینەوہ: یەکیان، لە بەراورد کردنی نیوان لەھجەکانی ئیستاکی کە دیارە چەند لە یەکدی دوور کەوتوونەتەوہ وەک کە لەھجە ی بەغدا و توونس وەیا ئیسفەھان و تاران لەیەکدی دوور کەوتوونەتەوہ.

رینگە دووہم ئەوہیە کە بچنەوہ بۆ ئەو نووسینانە شێوہی کۆنی وشە ی زمانە ئیرانیەکانی پاراستوہ. بە نموونە لە دوو کتیی «فرھنگ ایران باستان» و «مزدیسنا و ادب پارسی» ئەم وشانە و ھی دیکەش دەدیترین کە لە ئاقیستا و لە ھەخامەنشیدا دەنگی ھەمزە لە ناوتویژی وشەدا ھەبوہ. لە لیستە ی وشە ی ئاقیستایی و ھەخامەنشی و پەھلەوی، کۆتایی «فرھنگ ایران باستان»، نووسینی پورداو. لە لاپەرە 358 تاکوو نیوہی لاپەرە 365 ئەم وشانە دەبینیت:

- تەئیرینە - فەئیحە - مەئیتەلە
- نەئورفەنت - مەئیحە
- ئەنوروشە - مەئیشە
- ئەپەلوشە - مەئیرینە

- به ئیتی - مه ئوئیری
- په ئیس - مه رهغو سه ئینه
- پوئوروش ئه سپ - مه ئورو
- ته ئورونه - نه ئیره مه نه
- ثره ئیته ئون - فه ئیره
- خشه ثره فه ئیره - فیش هه نورفه
- خره ئوس - فوئورو که شه
- ده ئیس - هه ئوشیه نگه
- ره ئیتی - هه لوسره فه نگه
- زه ئیرینه - هه ئیچ
- زه ئوروته - هه ئیچه ت ئه سپه
- زه تورفا - هه نورفه
- سپیرتومه ئینیو - هه روئیقه
- سته ئوره - هوته ئوسا
- فره زه ئینتی - هفره خشیه ئیته
- گه ئو - گه ئوش

له لیستهی وشه ی په هلهوی که هه شتا وشه یه کی تیدایه ته نها یه کیکیان هه مزه ی له ناوتوئژدایه ئه ویش «پشوش هئوروستان» ه دوا ی ئه مانه لیسته ی فارسی دیت، ئه و وشانه ی تیدایه که ریشه ی ده چیه وه بو کۆنینه، هه ر له نیوه ی لاپه ره 365 هوه ده گرته وه تا چواریه کی لاپه ره 370 تاکه یه ک وشه ی نییه هه مزه ی تیدا مابیته وه.

له کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی»، نووسینی فرهوشی، چهند وشه یه ک هاتوو هه مزه یان که وتوته ناوتوئژه وه وه ک:

- دیاتوه «سانگریتییه» - ل، 37
- خشفه ئیقه په راویزی - ل، 48
- هه ئومه - ل، 49

هی دیکه ش هه ن به لام له لیسته ی پیشووتردا هاتن، له لاپه ره 90 هه مان سه رچاوه ئه م رسته یه هاتوو ه: «مائازاره یوئیش زه ره ئوشتره ما پوئور وشه ی سپه ی ما دوگدوقام ئه ئیره په ئیتیش» واته «مه ئازاریته، زه رده شت، نه پوروشه سپ نه دوغدو، نه مامۆستایان» «دوغدو» دایکی زه رده شته.

له م وشانه دا ریتوسه که یانم هینایه سه ر ریتووسی کوردی بی ئه وه ی ده ست له شکلی ئه و پیته بده م که نرخ ی هه مزه ی هه یه. هه رچه ند ریتووسی فارسی پشتی بی نابه سترئ به لام چونکه له زور وشاندا حه رفی ئه وتوئیان له لاتینییه وه به «ی» هیناوه که ئه گه ر وشه که بو فارسی نووسرا بایه ئه و حه رفه یان ده کرد به هه مزه بو یه باوه ر ده که م نووسینه که راست بی

بەتايىبەتى چۈنكى زۆر ئەو پىتانەى بە ھەمزە حىساب كراون چۈكلەيان بەسەرەوئە بە نيازى نىشانەى جودا كەرەوہ. فارسيش ھىندەى كوردى دوزمنى ھەمزەى ناو وشە نىبە. لەم رۆزانەدا گويمان لە وشەى «خەمەنەئى» دەبى.

ھەمزەى سەرلەبەرى ئەو نمونانە دواتر سواوون دەنگى دىكەشيان لەگەلدا سواوہ. «زەرەتوشترە» بۆتە زەرەدەشت. «قەھىشتە مەنە» بۆتە بەھمەن، وشەى «گائو سپىتە» بۆتە گوسفند لە فارسىدا. لەم مونسەبەبەدا دەلیم د. ئاورەحمان لە ستوونى دووھى لاپەرە 66، لەبارەى تىچوونى دەنگى «ە» لە وشەى «دەست ھار- دەستار» دا نووسىوہتى «بەبەكەوہ ھاتنى سى دەنگى كۆنسنانتى بى ئاوازەى «س» و «ت» و «ە» گرانە بۆبە يەككىيان تىدا چووہ «راستە ئەم سى دەنگە بى ئاوازەن سەرەرايى بى ئاوازەبى يەكەم و دووھىيان وەستاويش، بەلام دىسانەوہ ئەم راستىيانە ھۆى تىداچوونى دەنگەكەى «ە» نىن. د. ئاورەحمان چەند خالىكى سەرەككى لەو دياردەبەدا فەرامۇش كرددوہ.

- 1) وشەى پشت، خشت، چشت، تفت، فستق، فستوق... ھەموو مەرجه كانى «دەست ھار» يان تىدايە و ھىچ دەنگىكىش لەو سى دەنگە بى ئاوازەى لەھەر وشەبەكدا ھەبە تىنەچووہ. وشەى «راست ھاوئىز» سى دەنگى «س، ت، ە» ى تىدايە بارتەقاي «دەست ھار» لە وشەى «دەست كورت» دا دەشى دەنگەكەى «ت» لە وشەى «دەست» دا بىمىنى و دەشى تىش بچى و وشەكە بىتە «دەسكورت- وەكوو دەسخور، دەسكوز، دەسكرد...».
- 2) لە وشەى «دەست درىز» دا دەنگى دواى «س، ت» دەنگى «د» كۆنسنانت و ئاوازەدارە نەك كپ كەچى بە زۆرى دەگوترى «دەسدريز- وەكوو دەسرەنگىن- دەسمال، دەسنويز، دەزنويز، ھەفرەنگ، ھەفرەنگ».
- 3) لە وشەى «رەش ھاوئىز» دا دوو كۆنسنانت «ش، ە» بەدوا يەكدىدا ھاتوون كەچى وشەكە دەكرىتە «رەشاوئىز» و «ە» ەكە تى دەچى.
- 4) لە «شېرەھايى» دا تەنھابەك «ە» لە نيوان دوو قاولدايە كە ئاوازەدارىش، ئىنجا تىچووہ و سراوہتەوہ و وشەكە بۆتە «شېربايى» وشەكانى «دەھاوئى، دەھىنى» ش يەك «ە» بىتە «دەھى» بەلام نەكا ئىعتراز بگىرى بەوہدا كە سرائوہى لە مضارعدا بە يەكجارى رى نادات بە نمونە قبوول بگىرى لزووم ناينىم «دى، يەت» بەشاھەد بگرم، وشەى دىكەش زۆرن لەم بابەتە.
- 5) لەو رايەى د. ئاورەحمان تەعليل نىبە بۆ ھەلزاردنى دەنگى «ە» بۆ تىدا چوون. بۆچى نەگوتراوہ «دەسھار، دەتھار»؟ بۆچى دەبى قىامەت ھەر لە بەرخى مەلا رايى؟

كەواتە ھاتنى سى كۆنسنانت دەخلى نىبە بەسەر تىداچوونى «ە» لە «دەستھار» دا. بەبى سەرئىچكى لە دەنگەكانى كوردىم گرتى و دياردەى دەنگى گەرەووم تىد رەچاو كوردى تىچوونى «ە» لەو نمونانەدا دەچىتەوہ بۆ سروشتى دەنگى «ە» كە دەرەووى لە دەرەووى دوو دەنگى قاولى «، ى» وە نزيكە بۆبە لە زۆر باردا خۆى بە ئەوان دەبەخشى. لە ئاست بزويى «و» دا وەھا خۆبەختەر نىبە چۈنكى دەنگى واو لىويە و لە دەرەووى «ە» وە دوورە بۆبە كارى «ھۆندىيەوہ» لە مضارعدا نايتە «دۆنيتەوہ»، وشەى «دەھۆل، سەھۆل» كە بۆتە «دۆل، سۆل» بە سوانى عادەتى «ە» كەيان تىچووہ نەك بە قۇناغى «ماضى و مضارع» دا وەك «ھات، دى...» بە سەرنج دەرەكەوئى «ە» پتر بۆ بزويى درىز خۆ بەر دەدات. ھەرچى كارى «ھەناردى» يە چۈنكى بە زۆرى لە سەرەتاوہ كراوہتە «ناردى» بۆبە لە مضارعدا دەبىتە «دەنيرى» كە فەتەبە.

جارى ھەر وشەى «بەرەللا» م بەبىردا دىت كە لە «بەر ھەلدارا» ھوہ ھاتووہ و دەنگى «ە» تىدا خۆى بۆ فەتەبە بەخت كرددوہ بەلام چۈنكى وشەكە وەھا شىئاوہ ھىچى بەسەر ھىچى نەماوہ دەستوورى لى وەربگىرى بۆبە ھىچ دەلالەتلىكى سەرەبە «ە» نابەخشى.

وشه‌ی «هه‌نووم» هر ده‌مینته‌وه به «دهه‌نووم» نه‌ک «ده‌نووم». له‌گه‌ل‌ئه‌مه‌شدا مه‌رج نییه ده‌ستوره باسکراوه‌که بیچته پله‌ی حه‌تمیه‌تی یاسایی کیمیا و فه‌له‌ک چونکه ئاخوتن به‌لای «تجرید» دا بۆته‌وه پتر له‌وه‌ی ماددی بی. به‌نمونه کاری «هاری» که «ده‌ستار» ی لی له‌مضارعدا نابیته «داری». ئه‌گه‌ر «هیجاندی» م لی بسه‌لمینن به‌کاری رابردوو وه‌ک که له‌نوسینمدا به‌کارم هیناوه له‌مضارعدا نابیته «دیجینی» به‌لکوو ده‌مینته‌وه به «ده‌هیجینی».

وشه‌کانی «به‌ره‌ه‌ل‌ست، به‌ره‌ه‌م، به‌ره‌ه‌تاو، به‌ره‌ه‌ل‌پینه، سه‌ره‌ه‌له‌نه...» وه‌کوو خۆیان بی سووانی ده‌نگی «ه» ده‌مینته‌وه که چی «هه‌ویری هه‌له‌هاته، ده‌غلی هه‌له‌هاتیه» ده‌بنه «هه‌له‌ته، ده‌راویته» به‌لام «هه‌لاویشن، هه‌له‌ه‌ویشن» هه‌موویان باون. به‌هه‌مه‌حال سروشتی ده‌نگی «ه» و جیرانه‌تی له‌گه‌ل‌فاولدا هۆی ئه‌م ئالوگۆره‌یه. ئه‌م روونکردنه‌وه‌یه‌ش له‌منه‌وه بۆ جوابه‌جیبی نییه. ده‌نگناسانی کورد با سه‌رنجی لی بگرن، ئه‌گه‌ر به‌ره‌و دروستیه‌وه بوو له‌هه‌موان پیرۆز بی ده‌نا خه‌زنه نییه په‌رۆشی بۆ بخورن. چ ته‌علیله‌که‌ی د.ئاوهره‌حمان راست ده‌رچووایه و چ ئه‌مه‌یان راست ده‌رچی وه‌یا ده‌رنه‌چی هه‌ردووکیان ویستووایه له‌رینی فۆنه‌تیکه‌وه دیارده‌یه‌کی سووانی ده‌نگ رافه‌ بکه‌ن.

به‌وردبوونه‌وه له‌تاقیکردنه‌وه‌ی ده‌نگی دیکه بۆ تیچوون و تینه‌چوون له‌و ته‌رز ه شوینه‌دا که ده‌نگی «ه» تیده‌چی پتر فه‌ناعت ده‌هینن به‌وه‌ی که سروشتی «ه» ده‌وری هه‌یه له‌تیچوونی. به‌نمونه هه‌رچی کار هه‌یه وه‌کوو: کیشای، باری، پاراستی، پینوای، نالاندی، ناشتی، ویرای، زانی، رازاندییه‌وه، پاچاندییه‌وه، تاسا، قارانندی... له‌مضارعدا تاقیان بکه‌وه ده‌بینی ده‌نگه‌کانی پێشه‌وه‌یان تیناچی وه‌ک که «ه» تیچوو هه‌مه‌تی ده‌رپین که بیته‌هۆی تیچوونی ده‌نگ له‌وشه‌ی وه‌کوو «ده‌ست که‌وت، ده‌ست گیران، ده‌ست درێژ، ده‌ست ره‌نگین، هه‌فت ره‌نگ...» ده‌دیترێ که وشه‌کان ده‌بنه «ده‌سکه‌وت، ده‌زگیران، ده‌زگره، ده‌سدیرێژ، ده‌سره‌نگین، هه‌فره‌نگ...» له‌هه‌مووشیاندا ده‌نگی «ت» که له‌ناوه‌ندایه تیده‌چی هیندبکیان، بگره‌ به‌شی زۆری وشه‌کانیش ده‌نگی ئاوازه‌داریان تیدا‌یه.

ج- من که له‌گوتاره‌که‌مدا باسی ده‌گمه‌نبوونی ده‌نگی «ه» ی ناو وشه‌م کرد وه‌یا گوتم ئه‌ویش و «ع، ح» یش له‌به‌رایی وشه‌وه دین و قاول به‌دوا خۆیاندا دینن مه‌به‌ستم روونکردنه‌وه‌ی باری ده‌نگی هه‌مزه بوو که چۆن وه‌ک ده‌نگیکی گه‌رووی دراوسیی ژیده‌نگه‌کان له‌به‌رایی وشه‌وه دیت له‌وه به‌ولاوه ئه‌و ده‌نگانه چۆناوچۆنی بین هه‌ر فۆنیم و وشه‌ دروست ده‌که‌ن و به‌گۆران و نه‌مانیان واتا ده‌گۆری وه‌یا نامینی.. سوایان به‌سه‌ردا دیت و به‌یه‌کدی ده‌گۆردرینه‌وه و هه‌رچی بۆ فۆنیم ره‌چاو کرابی له‌واندا دیته‌جی. چ که‌مایه‌تیش په‌یدا نابی که له‌به‌رایی وشه‌وه بیت وه‌یا قاول به‌دوا خۆیدا به‌ینیت.

«ده‌نگی گه‌رووی» دیارده‌یه‌که‌هی نه‌دیتن نییه. به‌پینی دراوسیه‌تی ده‌نگه‌که‌ش له‌گه‌ل ژیده‌نگه‌کان تاییه‌تیه‌تی جودا‌که‌روه په‌یدا ده‌کات له‌و بواره‌شدا له‌یه‌که‌م پله‌دا هه‌مزه دیت و دووم «ه» پاش ئه‌وان «ع» ئنجا «ح» هه‌رچی «غ-ح» ه‌پشکیان له‌دراوسیه‌تی ژیده‌نگه‌کان نه‌ماوه و بوونه‌ته دراوسیی به‌ینی «ح» و «ک»، سه‌ری ئه‌و ده‌نگانه‌ش به‌م جۆره‌یه هه‌مزه، «ه»، «ع»، «ح» ئنجا «غ»، «خ»، «ک». من به‌پینی هه‌ستی خۆم وه‌هایان ده‌ناسمه‌وه ده‌شی پێش و پاشیک هه‌بی به‌لام باوه‌ر ناکه‌م گرنگ بی و ده‌ستوو بگۆری. دوو ده‌نگی «غ»، «خ» بوونه‌ته‌برای ده‌نگه‌عاده‌تیه‌کان و له‌هه‌موو شوپنیککی وشه‌دا بی بزویتی ئاشکرا دین.

ئه‌گه‌ر بسه‌لمینن هاتنی ده‌نگ له‌به‌رایی وشه‌دا به‌قاوله‌وه و نه‌هاتنی له‌ناوتویژ و کۆتایی وشه‌دا ده‌بیته ئیسپات بۆ فۆنیم نه‌بوونی ده‌نگه‌که‌ده‌بی دان به‌شتیکدا به‌ینین که له‌و مه‌یدانه‌دا قسه‌ی رابه‌ره ده‌نگناسه‌کانی ئه‌وروپا به‌جاری هه‌له‌ده‌ته‌کینی.. سه‌یری فه‌ره‌ه‌نگیکی فه‌ره‌نسه‌یی بکه‌ و سه‌ر به‌و وشانه‌یدا بگره‌ که به‌پیتی «ه» ده‌ست پێ ده‌که‌ن. دوو دیارده‌ی زه‌ق ده‌بینیت یه‌کیان ئه‌وه‌یه سه‌رله‌به‌ری ئه‌و «ه» انه بزوین به‌دوایاندا دیت به‌ته‌واوی وه‌کوو هه‌مزه‌ی کوردی و ئینگلیزی و فه‌ره‌نسه‌یی و... ته‌نانه‌ت «ئنج، ئحم» یشیان تیدا نییه. دووه‌میان ئه‌وه‌یه تاکیک له‌و «ه» انه ناخویندریته‌وه و ده‌کوژرین و به‌شی هه‌ره‌هه‌ره زۆریشیان جیگه‌ بۆ ده‌نگی هه‌مزه چۆل ده‌که‌ن هه‌ر بۆیه‌ش بوو گوتم «پیتی ه» نه‌ک «ده‌نگی ه».

ناوناويه كى يه كچار ده گمهن «ه» له ناوتويژى وشه ي فرهنسه بييدا ده ديتري به لام له ويثدا ههر ده كوژرى و جى بؤ قاولى دوايه وه چؤل ده كات، تهنانت وشه ي بيگانهي وه كوو «مه هه راجا، ماهوميت، محمه د» يش نه وه دهنگه يان تيذا ده سويت. به كورتى ههر ده لئى دهنگى «ه» له فرهنسه بييدا په يدا نه بووه و به خورايى له فرههنگاندا نيگارى ده كيشن ئنجا نه گهر هاتنى دهنگ له به رايى وشه به قاوله وه ئيسپاتى فونيم نه بوونى دهنگه كه بكات دهنگى «ه» له فرهنسه بييدا سى جارن له فونيمبوون ده كه وي جارنيكان كه له پيشه وه ي وشه وه و له ناوتويژدا به قاوله وه ده نووسرى جارى سيه ميشيان كه خوى به قوربانى هه مزه ده كات هه مزه يه كى پتي رهوا نادرى فونيم بى، له ئينگليزيشدا وهك باره ها گوتم «ه» له به رايى وشه به قاوله وه ديت له ناوتويژيشدا ده گمهنه و هه ميشه قاوليشى به دواوه يه له كوتايى وشه يشه وه نايه ت مه گهر له وشه يه كى وه كوو hurrah نه بى كه «ه» كه كى دوايى ناخويندريته وه ئيتري چون هه قم نييه بلئيم نه و رابه رانه چى بيلين له باره ي هه مزه وه بايى فلسيكه. ده بوو ته عبيريكي ناسكتر به يئمه وه به لام نووسه رى زور گه وره ته عبيري يه كچار ره قتريان بؤ غه يري خويان به كار هيناوه نه زاكه تى ته عبيريش حه قيقه تى باسه كه ناگورى به رانه ر ديارده ي وه ها ئاشكرا ته ئويلى باه لدر اوى نه و رابه رانه بى بايه خ ده زانم.

لييان ناسه لمينم نه و «ه» هى كه وجودى له و وشانه دا نييه فونيمه، هه مزه كه ي كه بووه جيگريشى فونيم نييه. نه و رابه رانه يان ده بى بلين هه مزه و «ه» به جووته فونيم نين و هيچن يان هه ردوو كيان فونيمن خو نه گهر بلين به جووته هيچن من ههر لىيان ناسه لمينم. بؤ خويان قسه يه ك ده لين له باره ي نه و دوو دهنگه وه ته نها هيزيكي تيذا بيت ههر نه و نه ده يه كه خوى هه لئاوه شينيتته وه له چاو نه وه ي بلين «ه» فونيمه و هه مزه ش نا. راسته بى فيله بى عيه كه نه و يه هه ردوو يان فونيمن. له ئينگليزيدا هه ردوو يان هه ن له فرهنسه ييشدا هه مزه هه يه به نه سل «ه» ش هه بوه ئيستا له سه ر زمانيان سووك بووه، له له هجه ي به رته سكيش ماوه. زمانى ديكه ي دنياش پرن له هه مزه و «ه» زمانى وه هاشيان تيذايه هه ردوو دهنگى هه مزه و هى له به رايى و ناوتويژ و كوتايى وشان يانه وه دين به وه ستاوى و به بزويته وه ئيتري چيمان ده وي له وه زياتر؟ ههر ماوه داوا له هه مزه بكه ين به دهنگ بيت و بلئى كورينه فونيمن. خو هاواريش ده كا به لام گوئى نادريتي كه چى قورسكردنه كه دهنگيش ناكا ده لين فونيمه.

پروونكردنه وه پيوسته له باره ي مه به ست له «سوان» ي دهنگ ماناى چى دهنگ ده سوئ؟ ئايا فوتانى دهنگ مه به سته يان سووكبوونى يان بزربوون و ده ركه وتنه وه ي يان شرانه وه ي له په نا دهنگى ديكه دا ...؟

سوانى فونيمه ئاشكرا سه ربه خوكانى وه كوو «ب، ق» هه مزه «د، ر، غ، م، ن، و، س، ي...» ديارده يه كه هه موان ده گريته وه. كورته بزويته كان هه رچه نده سه ربه خو ش نين بارتقاي دهنگى ئه لف كه نه ويش بى كوئسنانت ده ر نابردرى سه رله به ريان سوانيان به سه ردا ديت. به سه رنج راگرتن له م ديارده يه ده رده كه وي كه نه م پله خواروژوورانه له سواندا هه ن...

1) نه مانى فونيم له زماندا وهك نه مانى «ذ، ث» له كورديدا.
 2) نه مانى فونيم لاي به شيكى ئاخيوه رى يه ك زمان وهك كه لامى قه له وه له به شيكى كرمانجى خواروو به كار نايه ت. نه م فونيمه له كرمانجى سه روودا ده رنه كه وتوو. رهنگه بشن بلين «په يدا بوونى فونيم لاي به شيكى ئاخيوه رى زمانى كورد» چونكه له سه رده مى ماده كان و هه خامه نشيشدا دهنگى لامى لاواز و قه له وه جارى په يدا نه بوو بوو، به نمونه «ئه لبورز، ئه لوه ند، به لخ» له و سه رده مانه دا «هه ره به رزه ئيتى، نه تورقهنه ت، باخته رى» يان پى گوتراوه [فرهنگ ايران باستان، ل، 298].

3) گورينه وه ي دهنگ به يه كيكى ديكه وهك كه دالى «مه ند» له سليمانى به كاف ده گورى «ده ربه نگ».
 4) سوان و مانه وه ي فونيم له وشه دا وهك كه ده گوتري «ده ستد» و «ده ستك» وه يا «قه ننه» و «قه نه».
 5) مانه وه ي فونيم له نووسيندا بى نه وه ي بخويندريته وه: ئينگليزى و فرهنسه يى پرن له و نمونه نانه.

6) گۆرانی دەنگی فونیم له دراوسیهتی دهنگیکی دیکه دا وهک کلۆر کردنی «ک، گ» ی بهرای «ی» له کوردیدا وهیا گۆرانی «س» به «ز» له تهک دهنگی ئاوازه داردا «دهستگا = دهسگا = دهزگا، دهستگره = دهسگره = دهزگره». له نیوان زمانه وانانی کورد وهها رۆیشتوو که هانتی دهنگی «ل» ی وهستاو له پیش «ت» دا دهیته هۆی گۆرانیان به «ل، ط» وهک «خَلَط، بِالطَّو، قَهْطَارَه... راستیه که ی دهنگی «ل» و «د» یس ئه و کاره ده که ن و داله که ی قهله و ده کری به رهو «ض» دهیته وه وهک «غَلَدَه، دَالَدَه، گۆری حه مه خالْدان [شویتی که له شاخی باواجی - کۆیی]. پَالَدَه، جه لَدَه...

سه ره له بهری ئه و حاله تانه ده خلیان به سه ر فونیمبوون و فونیم نه بوونی دهنگه وه نییه و نابنه بنه مای تاقیکردنه وه ی دهنگ. له وشه ی وه کوو «دهسکرد، دهسکوژ...» دا نابن بچنه وه بو «دهسکرد، دهسکوژ...» و له و یوه بریار بدهین که ئه و «ت» ه فونیم نییه. هه ر چونکه به تیچوونی واتا نه گۆرا ئیمه له ئاکامی گۆران و هه لسوکه وتی زمانه که ماندا که یشتووینه باریک هه ردوو جوړی «دهسکرد، دهسکرد» ی تیدا باوه. ئه گه ر بمانه و ی له «دهسکرد» دا فونیم تاقی بکه ی نه وه ده بی خه ریکی فونیمه کانی «د، ه، س، ک، ر» بین. فونیمی «ت» له هه زاران وشه دا زیندوو له لیره شدا لزوم به وردپنوی درێژدا برین نابینم. زمانسان و دهنگناسه کان ئه م حاله تانه ده زانن، دواتریش وینه ی دیکه له جوړی گۆران و تیچوونی فونیم ده بین... سوان و گۆرانیکی دیکه هه یه له دهنگدا جودایه له وه ی باسمان کرد، ئه ویش به دوو به شی سه ره کی دابه ش ده کری:

یه که میان هاتن و چوونی ئه و نه بره و توندی و نه رمیی ئاخوتنه که که حاله تی ئاخویه ر داخوازی ده کات وه ک: تووره یی، ره زامه ندی، هه ره شه، پارانه وه، تیراخورین، پرسیار تعجب. نه بره و ئاوازی ئه م حاله تانه په یدا دهن و هه موو رسته داده گرن نه ک تاکه فونیم که حاله ته که ش به سه رچوو ئه وانیش تیده چن. هه لبه ت ئه مانه فونیم دروست ناکه ن هه رچه ند بو هه ندیکیان نیشانه ش داندراوه وه کوو «؟،!».

به شی دووم هاتن و نه مانی که سه ره موخته له سه یه که من پیی ده لیم «قورسکردن». قورسای ئه م ناوه یشم بو یه به سه ر دا بریوه چونکه ئاخویه ر نایه و ی فونیم بیزوی، به لکوو تاکه مه به ستی ئه وه یه بتوانی بی بزوین کونسانتیک به یه کیکی دیکه وه به سه یته وه. به نمونه کورد ده لی «کردم». هه لبه ت ده بی دوو دهنگ «ک، د» قورس بکات ده نا ناتوانی فونیمی دیکه یان به دوا دا به ئینی. له فارسیدا ده گو ترئ «کردم - کرده م» و به بزویتی ئاشکرا تیکی به ستون که بزویته کان هه لستان مایه وه قورسای وه یا که سه ره موخته له سه فه رمانی تیکه یه ستن جینه جی بکا. ئه م قورسایه ش کورترکراوه ی کورته بزویته که ی فه تحه نییه چونکه که به ته جره به درێژه ده ده یه به و ئاوازه یه ی که له ده برینی «ک» ی «کردن» دا په یدا ده بی، فه تحه په یدا نابن، ئاوازه یه کی بیهۆیه که له هیچ دهنگیکی بزوین و نابزوین ناکات، دپته کایه وه. ئه مه ش یه کیکه له و هویانه که ناوی «کسره مختلسه» به هه ل ده زانم چونکه ئه گه ر «کسره مختلسه» بایه ده بوو له درێژ کردنه وه یدا که سه ره په یدا بی. رهنگه ته جره به که شم وه کوو ته جره به ی «بردنه وه زووری هه وا» لی به عه یب بگری به لام داخوازی مه تیفی لیکۆلینه وه م زالتره له ترسی عه یبداری. ههروهک هانتی دهنگی «کسره مختلسه - قورسای» بو ناو وشه وه کوو هانتی «د، ه، و، چ...» نییه که بریتی بی له راگو یستنی دهنگیکی حازر به دهستی به پۆز و زهق ههروه هاش سوانی دهنگه که وه کوو سوانی «د، ه، و، چ» نییه له ئاکامی ئالوگۆری زمان وه یا داخوازی واتا وه یا خو گۆرینه وه به دهنگیکی دیکه وه یا جیرانه تیی دهنگ و دهنگ، وه یا جیرانه تیی میلله ت و میلله ت گۆران و تیچوونی به سه ردا بیت. ئه م دهنگه بیهیزه ش هه ر وه کوو هه یه جانی تووره یی ئاوازه یه کی تایبه تی بو ناو رسته ده یینی ئه ویش به پیداویستی ده برینی دهنگ په یدا ده بیت. دیسان هه ر وه کوو ئاوازه ی تووره یی به نه مانی تووره یی هه لده ستی، ئه میش به نه مانی پیداویستی ده برینی دهنگ تیده چی.

ئه م لیکچواندنه ی قورسای و ئاوازه ی تووره یی ته نها له رووی «پیداویست» بوونه نه ک بلیم له یه ک پله دان چونکه له سه ره تاوه لیکم جودا کردوونه وه له گه ل ئه مه شدا ئاوازه ی تووره یی که م و زۆر واتایه کی تازه بو ناو ئاوختن ده یینی که چی قورسای ده خلی به سه ر واتاوه نییه. ئه م لایه نه ش دواتر رووتر ده بیته وه.

که قسه له زمانی له کوردی بکه ین ئه م چه ند ده ستوو ره له هاتن و بزربوونی قورسکردنه که هه لدینجری..

1- دهنگی سهره‌تای وشه که بزویتی ئاشکرای به‌دوادا نه‌هات به ناچاری دهنگه بی هیزه که په‌یدا ده‌بی بۆ خاتری دهنگی کۆنسانتی دووهم به دوا یه که‌مدا بیټ وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌تا تووره بیټ ئاوازه‌ی توورپی له قسه‌تدا درده‌که‌وی. له کرمانجی سه‌روودا بیستووومه وشه هه‌یه به دهنگی بی بزوین و بی قورساییش ده‌ست پی ده‌کات رهنگه قسه‌که راست بی چونکه له وشه‌ی وه‌کوو «فتار، ستاندن، شتومه‌ک..» دا هیچ ئاوازه به دوا فۆنیمی سهره‌تای وشه‌کاندا نایه‌ت به عاده‌ت قورسایی ئاوازه په‌یدا ده‌کات.

2- له نیوان ئه‌و دهنگه کۆنسانتانه‌دا که گونجانی ته‌واو هه‌یه وه‌کوو... «ش ت، ر د، ر ت، ن گ، ن د، ل ت، ن ج، س ت» قورسایی په‌یدا نابی چونکه ده‌ربیرینی کۆنسانتی دووهم په‌کی له‌سه‌ر قورسکردنی دهنگی یه که‌م نه‌که‌وتوو، نه‌ک چونکه قورسایی له‌و شوینه‌دا نه‌هاتوو. وشه‌کانی «ده‌نگ، ماست، پشت، گهنج، به‌رد، خلت، که‌رت، به‌ند» قورسایی ته‌حه‌مول ناکه‌ن بۆیه‌یشه هه‌موویان یه‌ک بر‌گه‌ن له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که هاتی قورساییت خسته نیوان ئه‌و جوړه دهنگانه‌وه واتای وشه ناگۆرئ. به نمونه نالی هاتوو له‌به‌ر کیشی شیعر قورسایی خستوته سه‌ر دهنگی «س» له‌م به‌یتدا، واتای وشه‌که‌ش نه‌گۆراوه:

راستی صه‌یقه‌لییه تیغی زمانی نالی
نه‌رم و تونر ئاوی گه‌لووگیره قسه‌ی پی ده‌ربیرئ

وشه‌ی «راستی» به قورسکردنه‌که بۆته سی بر‌گه له جیاتی دوو بر‌گه. لزوم نابینم دریزه بده‌م به نمونه هینانه‌وه، مه‌سه‌له‌که زۆر روونه.

3- له نیوان ئه‌و دهنگانه‌ی گونجانیان له‌گه‌ل یه‌ک‌یدا له پله‌ی دوهم‌دا یه وه‌کوو دهنگه‌کانی «نک، رگ، خ ت، رچ..» ده‌شی قورسایی له به‌ینیاندا هه‌بیټ و نه‌بیټ وشه‌کانی «ده‌نگ، مه‌رگ، به‌خت، ورچ..» له‌وان به‌یه‌ک بر‌گه ده‌ربیردین هه‌ر وه‌ک مومکینیشه بینه دوو بر‌گه و بگوترئ «ده، نک، مه، رگ، به- خت، و- رچ» له هه‌ردوو شیوه‌دا واتای وشه‌کان ناگۆرئ..

4- له نیوان ئه‌و دوو دهنگانه‌دا که گونجانیان له پله‌ی سییه‌م‌دا یه وه‌ک.. «ن م، ل م، ت ن، س ر، ز ر، م ل، ت ر» ده‌بی قورسکردن ده‌رکه‌وی تاکوو بشی کۆنسانتی دووهم له ده‌مه‌وه ده‌ربیری وه‌ک که له وشه‌کانی «گه‌نم، زه‌لم، که‌تن، که‌سر، بز، وه‌رز، هوومل، چه‌تر..» دا ده‌بی قورسایی هه‌بی و وشه‌کان بینه دوو بر‌گه «گه- نم، زه- لم، چه- تر» هه‌تا فۆرمی وشه‌کان له‌و باره‌دا بی قورساییه‌که به‌رده‌وام ده‌بی و مومکین نییه هه‌لستی به‌لام که گوتت «گه‌نمه‌که، له زه‌لمه‌وه بۆ هه‌له‌بجه، که‌تنی وه‌ها نه‌کراوه، که‌موکه‌سری زۆره، چاکه‌ی دارا بزره، وه‌رزی مه‌که، ئه‌و هووملانه له زیوه هاتوون [هوومل ماسی ی زۆر گه‌وره]، چه‌تره‌که‌م کړی» ده‌شی قورساییه‌که ده‌بیته حه‌تمی وه‌کوو «که‌موکه‌سری، له زه‌لمه‌وه، چه‌تره‌که، که‌تنی گه‌وره». هه‌رچۆنیکیش وشه‌کان ده‌ربیریت واتایان که‌م و زیاد ناکا ئه‌وه‌نده هه‌یه که قورساییت خسته سه‌ر دهنگیکی وه‌کوو «ل» ی «زه‌لمه‌وه» ده‌زاندی کوردنیت وه‌یا به شوخی وه‌ها ده‌لیټت یان له‌هجه‌ی ناوچه‌یییه.

5- ده‌شی له دراوسیه‌تی دوو وشه‌دا وه‌ها رینک بکه‌وی دوو دهنگی وه‌کوو «س ت- ش ت» که له‌گه‌ل یه‌ک‌یدا ده‌گونجین، بکه‌ونه ته‌نیشته یه‌کتر و به‌حوکمی ریزمان نه‌ک دهنگسازای قورسایی بخریته به‌ینیانه‌وه وه‌ک که وشه‌ی «گه‌ش» بخه‌یته رسته‌وه و بلیټت «گولی گه‌شت چنی» لیره‌شدا که گوتت «ئیمپرو رۆژی هه‌ره گه‌شته» قورساییه‌که هه‌لده‌ستی و ناشی ده‌رکه‌ویته‌وه. لیره‌دا سه‌رله‌نوئ حوکمی دهنگسازای به‌سه‌ر ریزماندا زال بوو.

ئه‌م زالبوونه له‌م شوینه‌دا وه‌ها فه‌رمانه‌ه‌وا یه له‌گه‌ل سه‌رله‌به‌ری دهنگه‌کاندا رۆیشتوووه نه‌ک هه‌ر دهنگی گونجاو، به نمونه ده‌لیی «قسه‌که‌ت چوو ده‌لم» و قورسایی ده‌خه‌یته سه‌ر «ل» ه‌که به‌لام که گوتت «قسه‌که‌ت به‌ده‌لم» قورسایی نه‌ما و جیشی نابیته‌وه له هه‌موو حاله‌تیشدا واتا ناگۆرئ.. نه‌گۆرانی واتاش به هاتن و چوونی ئه‌م دهنگه بیه‌یزه له‌وه‌وه دیت که به ئه‌صل دهنگه‌که به‌شداریی نه‌کردوو له واتای وشه یه‌عنی به‌شیکتی بنجی و دروستکه‌ر نییه له ئاخواتندا. تاکه هۆی

به‌سته‌وه‌ی دوو دنگ به‌پیی داخوایی باری ئاخوتن په‌یدای ده‌کات و هیچ واتاش له‌گه‌ل خۆیدا ناهینی که فۆتاش چ واتای له‌گه‌لدا نه‌بووه تاکوو له‌گه‌لیدا نه‌فوتی. مه‌رجی یه‌که‌می به‌شاری کردن له‌ واتای وشه‌که فۆنیمی پی ده‌ناسریتته‌وه له‌م قورسکردنه‌دا وجودی نییه‌ د.ئاوره‌حمان بۆ چاره‌سه‌رکردنی دیارده‌ی هاتن و چوونی ئەم دنگه‌ بیه‌هزه به‌ پیی ده‌ستووری ده‌نگسازی له‌ ستوونی دووه‌می ل، 64 دا دوو نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه، نمونه‌ی یه‌که‌می له «نووسین، پینووس» و له «نووسرا» هیناوه‌ته‌وه گۆیا واوی «نووسین، پینووس» دریتزه له‌ هی «نووسرا به‌ پیی رای د.ئاوره‌حمان هۆیه‌که ده‌چیتته‌وه بۆ ئەوه‌ی که له «نووسین، پینووس» دا هیز [هیز = stress م. م] له‌سه‌ر ده‌نگی «وو» به‌لام له «نووسرا» دا هیزه‌که ده‌په‌ریتته‌وه بۆ سه‌ر ئەلفی کۆتایی وشه‌که ئنجا ده‌لی «جا بزوینیکی دریتزی وه‌ک «وو» له‌ باره‌ی بیه‌هزیدا وه‌ک «و» ی لی بیت ئەوه بزوینیکی ئیجگار کورتی وه‌ک «ا» ئە‌گه‌ر هیزی له‌سه‌ر نه‌بی به‌ دیار نه‌که‌وئ شتیکی دوور له‌ یاسا و ده‌ستوور نییه‌».

نمونه‌ی «نووسین، پینووس» و «نووسرا» پتر به‌لای ریزماندا ده‌چنه‌وه به‌لام چونکه‌ ناوی هیز و تیچوون و سووک و قورسی لی هات قبول ده‌کری و ده‌شی روون بکریته‌وه.

1- کاری «نووسی» له‌ بارتره‌ بیته‌هاوته‌رازووی «نووسرا».

2- واوی «نووسرا» ئەوه‌نده کورت نییه‌ بیته «و-ضمه».

3- مه‌سه‌له‌ی هیز ده‌خلی نییه‌ به‌سه‌ر کورت و دریتزی واوه‌کان: ئەحمده‌ نووسی / نامه‌ نووسرا - له‌م رستانه‌دا هۆیه‌ک نییه‌ ده‌نگی واوی «نووسی» بخاته ژیر هیزه‌وه و واوی «نووسرا» یش له‌ هیز بکه‌وئ.

4- هۆیه‌که ده‌چیتته‌وه بۆ ئەوه‌ی له «نووسرا» دا دوو کۆنسانتی «س، ر» کمیک واوه‌که تهنه‌ل ده‌کن ئە‌گه‌ر «نووسا» بایه‌ فه‌رقی نه‌ده‌بوو له‌گه‌ل «نووسی». وشه‌ی «نووسی، پینووس» به‌وه‌دا واوه‌که‌ی هه‌ناسه‌سوار نابی که کۆنسانتیک له‌ کۆتایاندا به‌ چونکه‌ داخوایی هیچ ئە‌رکیکی نه‌کردوه.

بۆ پتر روونکردنه‌وه‌ی خالی سییه‌م و چواره‌م نمونه‌یه‌کی زیندووی پر به‌پیتستی بابته‌ هه‌یه: له‌ پژه‌ر ده‌گوتری «کوشتن - کوشتی» به‌لام له‌ کاری کارابزردا نالین «کوژرا - ده‌کوژری» به‌لکوو ئەو «ر» مابایه‌وه نه‌ده‌کرا واوه‌که دریتز بکریته‌وه چونکه‌ هه‌م له‌ ئەصلدا کورته‌ هه‌م هاتنی دوو کۆنسانت له «کوژرا» ش وه‌کوو «نووسرا» کارا بزره؟ له‌ کاری «هه‌لترووشکا» دا که وه‌کوو «نووسا» کارا دیاره‌ هه‌رچه‌نده مه‌سه‌له‌ی هیز له‌ به‌یندا نییه، چونکه‌ دوو کۆنسانتی «ش، ک» هه‌ن واوه‌که نه‌ختیک لپی کورت ده‌کریته‌وه. به‌هه‌مه‌حال ئەم موناقه‌شه‌یه له‌ به‌ره‌ته‌وه ده‌خلی به‌سه‌ر تیچوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌وه نییه.

وه‌ک بیشتتر باسم کرد. هاتوچۆی ئەم دنگه‌ بیه‌هزه تاکه‌ هۆی داخوایی ده‌برینی دنگ له‌ باره‌ی خۆیدا پینکی دینی هه‌رجی stress وه‌یا هیز دیتته‌ سه‌ر که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌یه‌کی له‌ وشه‌دا مه‌وجوده‌ نه‌ک ده‌بیته‌ هۆی په‌یدا بوونی. تۆ بیته‌ وشه‌ی «کردم» تا‌قی بکه‌وه، له‌ دوا‌ی «ک» و «د» دا ئەو قورساییه‌ هه‌یه، ئنجا ده‌توانی هیز بخه‌پته‌ سه‌ر قورسای‌ی دوا‌ی «ک» ه‌که‌وه وه‌یا دوا‌ی «د» ه‌که‌وه وه‌یا هه‌ر دوویانه‌وه به‌ پیی داخوایی مه‌به‌ست ئەنجا چونکه‌ قورسای‌ی له‌ دوا «ر» ه‌که‌وه نییه‌ ناتوانی هیزی به‌دوادا بینیت ئە‌گه‌ر ویستت هیز بینیت پینوسته‌ له‌ پیشه‌وه قورسای‌ی بخریته‌ سه‌ر ئەو «ر» ه‌ و کاره‌که له‌ دوو بر‌گه‌وه بکه‌پته‌ سی بر‌گه‌ ئنجا هیز به‌ده‌پته‌ ئەو قورساییه‌ ئە‌وساش وشه‌که له‌ کوردی ده‌شۆری. که قورسای‌ی هه‌بوو په‌کی له‌سه‌ر هیز ناکه‌وئ که نه‌ش بوو هیز ناچیتته‌ سه‌ر هیچ له‌ لایه‌ن واتایشه‌وه ئەو هیزه‌ چ له‌سه‌ر «د، و، ر، م...» بی و چ له‌سه‌ر قورسای‌ی بی واتایه‌کی ته‌جریدی به‌ وشه‌ وه‌یا رسته‌ ده‌به‌خشی، هه‌رچی قورساییه‌ واتای پینوه نییه‌ چونکه‌ وه‌ک ته‌قه‌لی دروومانه‌ بۆ شوینی پینوست به‌لام نه‌ک ته‌قه‌لی ماددی وه‌ک ده‌زوو. له‌ فه‌رزی من به‌ سه‌ه‌وو نرخ‌ی ته‌قه‌لم دا‌بیته‌ ئەو هه‌ر ده‌مینیتته‌وه وه‌ک هه‌یه‌ چ ده‌خلی به‌سه‌ر واتاوه‌ نییه. هینشان لایه‌نی گونجان و نه‌ گونجانی ده‌نگ پینوه‌به‌ندی هه‌یه به‌ ته‌کوبینی وشه‌ی کوردی له‌و قورسکردنه‌ چونکه‌ به‌شیکی زۆری وشه‌کان به‌ حوکمی ئەو گونجانه‌ شکل وه‌رده‌گرن، به‌ نمونه‌ وشه‌ی «بلند» که دوو بر‌گه‌یه و بریتیه‌ له «ب- لند» به‌ حوکمی گونجانی «ن-

د « ئەو شەكلى وەرگرتووه چونكە ئەگەر بگوترى «بىل - ند» دەبى قورسايى بخريته سەر «ن» هكه ئەمەش دزى ياساى فۇنەتيكى كوردبىه. وشە كانى «دەرد، دۆست، سارد، گوشت، پىت، قەلت، چەند، رەند، مەند، نەنگ، شەنگ، جانگ.. هەشت، بيست، گەشت».. و سەدانى وەك ئەوان ژمارەى برگەيان بەندە بە گونجان و نەگونجانى فۇنەمە كانيان ئەوانە ھەموويان چوار فۇنەم و يەك برگەن چونكە لە ھەمووياندا دوو فۇنەمى كۇتايييان لەگەل يە كيدا دەسازين. وشەى «مزر» سى فۇنەم و دوو برگەيە چونكە «ز، ر» بەيەكەوہ ناسازين دەنا وەكوو «مشت، مردمست» دەبووہ يەك برگە. ھاتنى قورسايى بۇ سەر «ز» ي «مزر» و نەھاتنى بۇ سەر «ش، ر، س» ي وشە كانى ديكە بە ھونەرى خۇى وەيا ئارەزوى من و تۆ نييە بە پىي بارى گونجان و نە گونجانى دوو فۇنەمى دواييىنى وشەكانەوہيە، كە گوت «ماستەكە مزرە» قورساييەكە دەبىتە دلخواز كە گوت «مزرە سىو» قورساييەكە تى دەچى، لە ھىچ بارىكىشدا تەئسىرى سەلبى و ئىجابى لە واتاى وشە نەكردووہ. قورسايى لە خۇوہ وەكوو فۇنەمە راستەقىنەكان بۇ ناو وشە نايەت، بە ئارەزوش نايەت: دەبى ناچارى فۇنەتيكى بېھىتى و نەمانى ناچارىيەكە بېسوتى. ھەر چونكە قورسکردن پىداويستى دەربرىنى كۇنسانتى وەستاوہ بۇ لكاندنى بە كۇنسانتى دوايوہ لە بارى تايەتيدا چ دەخلىكى بەسەر واتاوہ نييە، ھەندى جار قورساييەكە لە بارىكدا دەبى ھەلستانى مومكىن نەبى وەك لە وشەى «فرچك» دا قورسايى سەر «ف» ەكەيە بە «ر» ەكەوہ. ئيمە پىمان دەكرى بلين «فچك، فك، فرک» و فۇنەمى زەق و زۆپ بەلاوہ بنين بەلام لە ھەموو حالاتدا قورسايى سەر «ف» ەكە دەمىنيتەوہ. خۇ مەققول نييە بلين ئەو دەنگە بېھىزە گرنگترە لەوانى ديكە چونكە قسەى وەھا لە كەس ناوہشيتەوہ ھەر نەبى لەبەر ئەوہى كە لە ھەزاران باردا وەكوو سىيەرى ھەور دىت و دەچىت و ھەستىشى پى ناكري جگە لەوہى سىيەرى ھەور دىت و دەچىت و ھەستىشى پى ناكري جگەى لەوہى كە وجودى خۇى بەندە بەو فۇنەمانەوہ بگرە وجودى بەندە بە جىرانەتى فۇنەم و فۇنەم... بزويته كان بەكورت و دريژبانەوہ ھەم دەشى بە ئارەزۆ بيان ھىن و بيان سوتبين، ھەم بە ھاتن و سوانيان و اتا دەگورئ وەيا نامىنى. ھىچ مەرچىكى «فۇنەم» لەو قورسايەدا نييە. پىداويستى دەربرىنى دەنگە لە بارى تايەتيدا چەندىكى تيش بچى و اتا ناگورئ. لەبەر ئەم تىبىنى و راستىيە بەدەيھيانەيە خۇگىرى دەكەم لەوہى پىي بلين بزويين. تۆ بلى ئەگەر بزويته بۇچى لە كوردى و ئىنگليزىدا نەھات وەكوو بزويته كانى ديكە ھەمزە بخاتە پيش خۇيەوہ؟ بۇچى ھەمزەى دەنگدار و زەقوزوبى پى نىگار نەچىتە پيش قورسايى بە نىگار؟ ھەلبەت دەزانم چى بەلگەى دنيا ھەيە ناتوانى رابەر كانى فۇنەلوجى ئىقتناع بكا دزى ئەو قورساييە، وا من لە جياتى ئەوان وەلام بۇ ئەو تەرزە پرسىارە پيشكەش دەكەم و دەلنم بەر لە ھەزاران سال بنىادەم زانى ئەم بزويته يەكجار كز و بېھىزە بەبەرەيەوہ نييە ھەمزە بخاتە پيش خۇيەوہ ئنجا كە گوترا ئەدى چۆن بنىادەم زانى دال و سىن و گاف بەبەرەيەوہ ھەيە؟ رابەرەكان دەلن تا ئەمە بەلگەيە كە ھەمزە فۇنەم نييە وەك كە دال و سىن و گاف فۇنەم. ديسان ئەگەر گوترا: چۇناوچۇنى لە زمانى سامىيەكاندا قوسايى بەبەرەيەوہ ھەبوو ھەمزە بخاتە پيش خۇيەوہ؟ لىرەدا بەراستى نازانم جواب چى دەبى پيشترىش و لە ھەموو حالاتيدا جواب نەبوو بۇ ئەو پرسىارەى بلى: بۇچى تىچوونى قورسايى ھەرگىزاو ھەرگىز لە واتا تەئسىر ناك؟ ئەدى فۇنەم نييە؟

بەر لە 2700 سال كە ئەلفوبى پەريەوہ بۇ ئەوروپا و نىگار بۇ دەنگى ھەمزە دانەندرا برىارى ئىعدامکردنى دەرچو. بە وردبوونەوہ لەو دىفاعەى د.ئاورەحمان لە كەسرە موختەلەسەى دەكا بە ھىنانەوہى نمونەكانى «نوسين، نووسرا» دەبىنن لە حەقىقەتدا پى ئەوہى وىستبىتى، ئەو خۇى كەسرە موختەلەسە پتر بىبايەخ دەكات لەوہى من كرددومە، چونكە كە دەلى دەنگەكە ھىند كورته ھىزى لەسەر نەبى دەرناكەوئ برىار دەدا كەوا ئەو دەنگە بەچكەى ھىزەكەيە واتە لە بنەرەتەوہ بەندە بە ھەبوونى ھىز. ئەم قسەيە يەكسەر و پى تەئويل وەھا رادەگەيەنى كە كەسرە موختەلەسە برىتى بيت لە ھىز چونكە مەلومە ھىز ناچىتەوہ سەر «عدم، ھىچ» قسەكە وەك ئەوہيە بلنى كابر ھىند موفلىسە ئەگەر پارە نەخەيتە گىرفانى فلىسك لە گىرفانىدا نادۆزىتەوہ. دەنگىك وەھا پى وجودى بەند پى بە ھىزەوہ و واتاش نەگورئ چۆن فۇنەمىكە؟ ئنجا چۆن سەلمىنن دەنگى وەھا سەراوى ئەوہندە بايەخى بدرىتى نىگارى ھەبى [لەحالىكدا ھەمزەيەكى زەق و زۆپ پى نىگار پى] كە نىگاريسى بوو بىتە براى ھىچ يان ھەر ھىچى پى تەئويل كە بووش بە ھىچ بايى زەرپەيەك كارى سەلبى و ئىجابىيە لە واتاى وشەكە نەكردبى؟ ھەر فۇنەمىش پى؟

نمونه‌ی دووهم له زمانی رووسییه وه هاتوو که وشه له حالی جهردا بزویته ئاشکراکانی ده‌گۆرین وه یا تیدا ده‌چن.. که کۆش ده‌کرێ ههروه‌ها.. گۆیا ئەمەش نابیتە بەلگه له‌سه‌ر فۆنیم نه‌بوونی ئەو ده‌نگانه. هه‌رچه‌ند د. ئاوره‌حمان هه‌ر هینده ده‌لی و دیفاعه‌که‌ی له‌ فۆنیمی «ۆ، ئ» ی رووسییه به‌لام شوینی قسه‌که‌ی دیاری ده‌خات که مه‌به‌ستی ئەوه‌یه له‌رێی قیاسه‌وه به‌سه‌لمینین که تیداچوونی که‌سه‌ره موخته‌له‌سه‌ش نابیتە به‌لگه‌ی عه‌کسی بۆی.

من رووسی نازانم ئیعتیرازیشم له‌ نمونه‌کان نییه به‌لام له‌ کوردیدا نمونه زۆرن تی بئالین:

- له‌ تۆ ده‌پرسم - لیت ده‌پرسم
- به‌ تۆ ده‌لیم - پیت ده‌لیم
- له‌ تۆ ده‌گه‌م - تیت ده‌گه‌م
- سووتا - ده‌سووتی
- نه‌خوازی ئەللا - نه‌خوازه‌لا. نه‌خه‌سه‌لا
- گوتی - ده‌لی

ئهم نمونه‌ و دوو نمونه رووسییه که و هه‌رچی دیکه‌ی ئەوتۆیی که‌له‌که بکات باری قورسای راست ناکه‌ته‌وه چونکه پێوه‌ندیان پێیه‌وه نییه، ئەمانه‌ سه‌ر به‌ رێزمان و ده‌چنه‌وه بۆ لای سینتاکس نه‌ک فۆنه‌تیک. نمونه‌کانی یه‌که‌م و دووهم و سییه‌م، وه‌کوو هی رووسی حاله‌تی جه‌رری راناوی که‌سی دووهمی تاک له‌ رسته‌کاندا نیشان ده‌ده‌ن دیاره‌ چۆن به‌ گۆرانی راناوه‌که له‌ حاله‌تی نه‌لکاوییه‌وه بو حاله‌تی لکانی شکلی «جار و مجرور» ویکرا گۆران، هیچ داخوایه‌کی فۆنه‌تیکیش حوکمی نه‌کردوو «له‌ تۆ ده‌پرسم» بپیته «لیت ده‌پرسم» که‌چی «له‌ تۆ ده‌گه‌م» بپیته «تیت- ده‌گه‌م». واتای «تی گه‌بشتین» جودایه له‌ «لی پرسین» و پتر به‌ره‌و ناوه‌وه‌ی «مجرور» ده‌روات بۆیه به‌ شکله‌که‌ی گۆرا.

له‌ هه‌ندێ له‌هجه‌ی ئاخوتنی کوردی ده‌گوتری «ده‌تۆ راده‌مینم- نه‌ک له‌ تۆ راده‌مینم» دیاره «ده» ش نزیکتره له «تی». به‌و پێیه‌ ئه‌و له‌هجه‌یه نزیکتره له‌ منطقی گۆرانی ده‌نگ تا ئه‌وه‌ی «له» بپیته «تی» به‌لام بۆی ریک نه‌که‌وتوو په‌ره‌ بستینی. له‌ کرمانجی سه‌روودا به‌رامبه‌ر ئه‌و «ده» یه «ژ» به‌کارده‌یت. «سووتا» ده‌بپته «ده‌سووتی» به‌پێی ده‌ستووریکی رێزمان هه‌رچی کاری روودان و کارا نادیار هه‌یه به‌ری ده‌که‌ویت و له‌ هه‌مواندا ئه‌م ئەله‌ له‌ مضارعدا ده‌بپته «ئ» وه‌کوو:

- سووتا - ده‌سووتی
- رما - ده‌رمی
- برژا - ده‌برژی
- دیترا - ده‌دیتری
- خورا - ده‌خوری...

هه‌ر عه‌ینی ئه‌و کارانه‌ی له‌ رابوردووی به‌رده‌وامدا وه‌کوو خۆیان ده‌میننه‌وه هه‌رچه‌ند «ده» ی مضارعیشیان به‌سه‌ره‌وه‌یه:

- سووتا - ده‌سووتا
- برژا - ده‌برژا
- دیترا - ده‌دیترا

فۇنەتېك چ دەخلى بەسەر ئەم رژانەۋە نىيە ناشكرى يەخەى كورد بگرين بلىن بۇچى ۋەھات كر دوۋە؟ «نەخۋازى ئەللا» دەماۋدەم لە ماۋەى سەدان سالدۇ بۆتە «نەخۋازەلا، نەخسەسەلا» و چۆتە ئىدىيەمەۋە، بەلام دەكرى بگوتىرى «قبول نەكا ئەللا» بى گۇران و بى دەردى سەر. بە ھىچ تەئۋىلىك ئەم گۇرانە ۋەيا «گوتى، دەلى» با نادىتەۋە بۇ داخۋازى فۇنەتېك، زمانە و دەگەرې و دەگۇرې و ياسا دادەنىت و تىي دەبات و تىي نابات و لەھجە تا لەھجە فەرق دەكات و دەيان رېچكۆلە پەيدا دەبى و دەبنە شەقامەرې و ئەۋەى دەقەۋمى دەقەۋمى ياسا رېزمان تىيدا ديار دەبى و ھى فۇنەتېكىش ھەرۋەھا، پەند و ئىدىيەم و مەتەل و فنونى بەلاغەت و... و نازانم چى دەزىتەۋە جارۋمەجرور كارا و بەكار و سەدان كەرتى دىكەى رېزمان دەۋرى خۇيان دەبىنن و يەككىك دەلى «بە تاق و تەنيا» و ئەۋەى دىكە «تەك و تەنھا» سىنەميان «بەتەنى تەقى» بەپىي راھاتن... خولاسە ديار دەى زمان بە زەمان و مەكان و ئىنسانىيەۋە شەپۇل دەدات و فۇنەتېك يەككىكە لە شەپۇلەكانى و ناتوانى حوكمى شەپۇلى لە خۇگەۋرەترى ۋەكوو «رېزمان» بۇ خۇى راکىشى و رېي تەعبىرى جودا و دەربىرى ھەمە چەشەنە لەۋ خەلقە ھەمە چەشەنەيە بېسەتى، ئىمە.. دەزانىن «دەستگەر» دۋاى سۋانى دەنگى «ت» بوۋە «دەزگەر» چۈنكە بەپىي دەستۋورىكى فۇنەتېكى كوردى دەنگى كپ تاغلب لە جىرانەتى دەنگى ئاۋازەداردا دەبىتە ئاۋازەدار بۇيە سىنەكەى «دەسگەر» بوۋە «ز» بەلام دەستۋورى دروستكردى وشەى لىكدرار ۋەيا دارىژراۋ بە جۇرىكى سەربەخۇ لە زماندا ھەزاران وشە پىك دىتى ۋەك كە «دەستگەر- دەزگەر» ى ھىنا ئىتر فۇنەتېك چۇنىكى كار دەكا با بىكا. سەدان وشەى ۋەكوو: كلك تەقىنە، بەردەنۋىژ، دەستەبەرە، كىلەقەبر، بزمار كوت، شىرەخۇر، گورگنەخۇرە، مەلاخۇرە، گورگنەخۇرەى دزەنەبەر، سەرھەلقەنە، گىرەشىۋەين، سەرپالە... بى ئەۋەى فۇنەتېك ۋەھى كر دوۋە وشەى لىكدرار ۋەكە بە دروستى دەمىنەۋە دەلېن «گاۋاھن». كورد دەلى «حەماغا- لە جىاتى حەمەد ئاغا» ھەرچى فارسە دەلى «حەمە ئاغا». كورد دەلى «دەئەنگىوم، دەنگىوم» بەلام دەلى «نەئەنگاوتن» و نالى «نەنگاوتن». فۇنىمى حەقىقى لە سەرھتاۋە وشە دروست دەكات دواتر پىداۋىستى فۇنەتېك تاۋوتۋى تىدا دەكات. دەبىنى وشەى بىگانە كە چ دەخلى ئىمەى تىدا نىيە و لە پشت حەفت بەحران ترووكاۋە كە دىتە نىو كوردەۋارى ھەر ناۋچەيە جۇرە ماملەتېكى لەگەلدا دەكات. بە نمونە وشەى مەرەكەبى «كۈنك» لە سلىمانى كافي پىشەۋەى كلۇر دەكرى لە بەرى سۇران كلۇر ناكرى، تەنانت لەبەرى سۇران ھەر چۈنكە كارى «پشكوت، گوا، ئەنگوت» لە سەرھتاۋە كاف و گافەكەيان كلۇر نەبوۋە. لە مضاردا كە دەلېن «دەپشكوت، دەگوئ، دەئەنگوت» كاف و گافەكە كلۇر ناكەن كەچى لە بەرى بابان كلۇرى دەكەن. خولاسە فۇنەتېك بەدۋا وشە و رستەدا دىت و خزمەتكارى فۇنىمەكانە، ھەرچى كەسرە موختەلەسەيە خۇى زادەى فۇنەتېكە چۈنكە بە پىي داخۋازى دەربىرى فۇنىم يان دىت يان نايەت يان كە ھات دەسوئت و دەخلى بەسەر واتاۋە نىيە واتە دەخلى بەسەر تەكۈنى وشەۋە نىيە دەنا دەبوۋ بە سۋانى واتا نەمىنى.

تەكۈنى وشە و واتاى وشە دوو روۋى يەك سىكەن. ئەم قسەيەم لىي ھەئناسى بگوتىرى: بىرگە لە وشەدا يان بزۋىن يان قورسكردنى تىدا نەبى پەيدا نابى چۈنكە قسەكەى من خۇى لە بنەرەندا ۋەرامى ئەم ئىعتىرازە دەداتەۋە كە دەيەۋى لە پەنا بەھانەى تەكۈنى بىرگەۋە بايەخ بەۋ قورسكردنە بدات. سەرنج بگرە دەبىنى ئەۋ بىرگەيەى بە ھۇى بزۋىنى راستەقىنە پەيدا دەبى واتاكەى بەندە بەۋ بزۋىنەۋە مەگەر جودابى لەھجە و سۋانى عادەتى بەسەر وشەدا ھاتبى فۇنىمى گۇرى بى ۋەك كە «مر» بۆتە «مەل» ۋەيا وشەى «شەلە» لە ھەندى لەھجەدا دەبىتە «شلە» كە ئەم ديار دەبەكە دەخلى بەسەر فۇنىمبونى دەنگەكانەۋە نىيە، پىشترىش باسمان كر دوۋە لە ھەموو دنياش باس كراۋە. تىچۋونى بزۋىنى حەقىقى دەبىتە ھۇى نەمانى واتا ۋەك كە «سەر» بوۋ بە «سر» واتا نامىنى ھەرچەندە ئەۋ قورسايىيەش لە سەر «س» كە ھەر ماۋە. وشەى «پەنەر» بىتە «پەنر، پەنر» لە ھەردوۋ باردا واتاى نامىنى. بەلام قورسايى لەسەر «گەنم» لادە و بلى «گەنمەكە» واتا تىك ناچى.. ئەمەش بەدبىيەيە.

لە ھىچ روۋىيەكەۋە قىاسى تىدا چۈونى قورسايى لە وشەدا لەگەل تىدا چۈون ۋەيا گۇرانى فۇنىم ناكرى چ لە وشەدا بى چ لە رستە و بارى رىزمانىدا بى، چۈنكە ئەگەر ئەۋ قىاسە بىكەين دەبى بلىن نەمانى دەنگى ئەلفى «ژماردى، سپاردى، رژا» لە «دەژمىرى، دەسپىرى، دەرژى» دا ۋەكوو نەمانى قورسايى لامى «دل» كە لە «بە دلمە» ئەۋساش سەرھراى بەھەلەدا چۈونىكى نەۋىيە سەرھتاى سەرسوۋرېن، دەكەۋىتە تەناقۋزىكى لە حىساب بەدەر چۈنكە لە لايەكەۋە گوتمان نەمانى قورسايى و نەمانى ئەۋ ئەلفانەى ۋەكوو يەكدىن، لە لايەكى دىكەشەۋە زەق زەق دوو ديار دەى رېزمان و سىنتاكس

دەبىنن ئەو لە يەكدى چوواندە ناسەلمىنن: ديار دەى يەكەم ئەو، ئەلفەكان لە مزارعدا نەفۇتاون بەلكوو بە پى ياسايەكى رىزمانى بوونەتە «ئى» ياساكەش وەها پەرەسەندووو ھەموو كارى مطاوعەى وەكوو «سووتا، رما، برزا» و ھەموو كارى مبنى للمجهول و ھەموو كارى رىزەى «نواندى، بواردى، ستاندى» دەگرىتەو تەنھا «خواردى» ناگرىتەو كە رىزىپەرە: دەسووتى، دەرمى، دەبرژى، دەنوئى، دەبوئى، دەستىنى، دەچىنى، دەسپىئى...ھتد. وەك ديارە گۇرپانە كە بە دەستوورى رىزمان پەيدا بوو نەك فۇنەتىك.

دياردەى دووھم ئەو، گۇرپانى دەنگە كە لە ئەلفەو بو «ئى» شان بەشانى گۇرپانى زمانى كارە كە لە رابردووو بو مزارع ھاتوو، بى گومان لەو كارانەدا گۇرپانى ئەلفەكە پتر لە «دە» ى مزارع بەشدارى گۇرپانى زمان بوو چونكە لە رابردووو بەردوامدا «دە» ى مزارع ھەبە و ئەلفەكەش ناگۇرپى: دەگوترى «دەسووتا، دەرما.. دەمبوار، دەتچاند، دەمانستان، دەيانسپارد.. ھتد».

لە ستوونى دووھمى لاپەرە 67 دا وەھا ھاتوو كە «ئە» ى كارى مزارع، لە ئاخاوتنى سلىمانىدا بەھۆى سوانى «د» ى «دە» ى مزارع پەيدا بوو، گۇيا كە دالە كە سووا دەنگە كەى فەتھەى پاشىوھ «بەئاسانى ناتوانى تەلەفوز بكرى» [سەرھەتاي لاپەرە 68 بەيان]. لە پىشەوھ كە دەلیم دالە كەى سووا ئەو فەتھەى نە بە ئاسانى و نە بە زەحمەت تەلەفوز ناكرى، ئەگەر بشسەلمىنن دواى سوانى دالە كە ھەمزە ھاتوو بە جىگر ھەر ئەوئەندە مەعلووم دەكرى كە ھەمزە دەنگى چالاكە، پتر خزمەتى زمان دەكا لە «ف، ش، ج» دەنا چ قەيدى دەكرى بگوترى «فەرۆم، تەخۆم، جەنووسم». ئەمە با لىرە بىت.

راپەكەى د. ئاورەحمان تىبىنى گرنكى دىكە ھەلدەگرى: لە ئاخاوتنى سلىمانىدا بە دەگمەن نەبى دەنگى دال لە بەراپى وشەدا ناسوى، دەگوترى: دار، دەزوو، دىن... بەو پىشە دەشبا بگوترى «دەروا»، بەلام خەلقەكە پىرەوى ئەو شىبانەى نەكرد. ناواناويەكى زىدە كەم دەنگى «د» لە پىشەوھى وشەدا دەسووى وەك كە «داى، دىت» دەبىتە «باى، بەت». بەبىرمدانايەت لە ئاخاوتنى سلىمانىدا دالى بەراپى وتە لە غەبرى «دە» ى مزارعدا كرابىتە ھەمزە. وشەى «داخو، داخوا» دەشى بىتە «ئاخو، ياخو» بۇيە نالیم دالە كەى بۇتە ھەمزە، ديارە شرىكى ھەبە. بچىن بو بەرەو كۇتايى وشە، دەبىنن قەصىدەبەكى نالى سەرلەبەرى دەنگى دالى پاراستووھ لەو شوئەدا:

جۆشەش و تاوھ لەناو دىدەبى گریاندا
چ تەنوورىكە لە تەندوورەبى طووفاندا

بە عادت ئاخىوھرى سلىمانى دەلى «گرىانما، گریانما.. ئاخىوھرى سلىمانى وشەى «تىدا» دەكاتە «تيا» و ھەمزەى تى ناترىجىنى. دەشى بلىن دواى سوانى دالە كە بزوىتى «ى» ھەبە و دەكرىتە كۇنسانت و بە ئەلفەكەى دوايەوھ دەلكى، ئەمما لە «تيا» دا كە گۇراوى «تىدادا» بە ديارە دالى «دا» ى دووھم كراوھ بە «ى». وشەى «لىرەدا» دەكرى بە «لىرەيا»، ئەوئەش دالى بە «ى» گۇراوھ، «مەبىيان» لە «مەيدانەوھ» ھاتوو و دالە كەى بۇتە «ى». «عەودال» دەكرىتە «عەووال» و دالە كەى بە «و» گۇراوھ. بە پىي راپەكەى د. ئاورەحمان لە گۇرپانەوھى «دە» بە «ئە» دەبوو لە برى «يام، گریانما، ياخو، تيايا، لىرەيا، مەبىيان، عەووال» بىنە «تام، گریانما، ئاخو، تيائا، لىرەئا، مەبىيان، عەووال...» وشەى «بەت» چونكە لە «دەبەت، دەھىت» ھو پەيدا بوو بەر دەستوورەكە ناكەوئى.. من رىم ھەبە بلىم ئەو وشانەى كە ھەمزەكەيان دەكەوئە ناوھو ناجايەزن چونكە دەنگى ھەمزە لە ناوتوئى وشەى ئىستاكەى كوردىدا نەماو، بەلام د. ئاورەحمان دەلى ھەمزە لە سەرھەتاي برگەشەوھ بە يارىدەدەر دىت ئىتر بو نەبەتە بەراپى ئەو برگانەوھ؟

لە سلىمانى دەبىبەت وشەى «بەدەل، مەدەد، ئەحمەداوا» و ھى ترىش بە جۇرىك دالەكەيان كلور دەكرى لە دەنگى زمانى دەشورى و قابىلىتەى نووسىنى پىوھ نامىنى. ئنجا ئەگەر «دە» ى مزارع بەو نىزەى د. ئاورەحمان دەلى بووئەتە «ئە» دەبوو وشەكان بىنە «بەئەل، مەئەد، ئەحمەئاوا».

راستیەکی گۆرانی «دە» بە «ئە» هیچ پەیوەندیی بە یاریدەربوونی هەمزەو نییە، هەر ئەوەندە بە ئیسیات دەگەیهنی که دەنگی هەمزە پتر بە هانامان دیت له «ق» هەر وهک «ی» ش پتر بە هانامان هات له «غ». مەبیان، حەققەیه م و ئەحمەداوا و بەدەل، هەموویان دواى سوانی داله کهیان بهو جۆرهی دەبییهین له زاری خەلقە که خوش هات، نه هەمزە له توهمە دەپەریتتەوه نه پشتگیری له رایە کهی د. ئاورەحمان دەکەن. منش پیم دانەگرت له سەر به هانە پیوه گرتیان چونکه مەبەست روونکردنەوهی مەوزوعه نهک به کدی سهغله تکردن هەرچی به لگه یه کی لیره و لیره به پیشه وهش نووسیبیتم له بارهی هەمزە و قورسکردنەوه یه خه گیری سه رچاوهی باوه ره جودا که ده بیته که مامۆستا کانی زانستی فۆنۆلۆجیهی. د. ئاورەحمان که له سەر تاکانی ستووی یه که می لاپه ره 66 ده نووسی: «... بۆ دانەنانی هەمزە به فۆنیم له کوردیدا ئەوهی نووسیمه راو بوچوونی خۆمه و مامۆستا مەسعوود محەمەد به خۆرای وای داناوه، که به پێی پەسەندکردنی «بیرورای فۆنۆلۆجیسته کان له بارهی هەمزەوه» له پیشه وه «بریارى ئیعدامکردنی هەمزە داوه» قسه یه ک به زاری مندا دهیتهی. هەر گیز بهو شیوهیه له زارم دەر نه چوه.

له ستووی دووه می لاپه ره 20 ی «رۆشنگیری نوی» گوتومه: «فۆنۆلۆجیسته کان که د. ئاورەحمان له وانەوه باسی فۆنیمان بۆ ده گێرتتەوه ئەوه دەلین که له وتاره کهدا به کورتی نووسراوه، واته: فۆنیم بهو دهنگانه ده گوتری که له زماندا وته پینک دهینن و به گۆران و نهمانیان واتا ده گۆرن». چی له قاموسیش نووسراوه هەر ئەمه یه ئیعدامکردنی هەمزەش به هیچ جۆریک وه پال د. ئاورەحمان نه دراوه چونکه بهر له د. ئاورەحمان به ساله ها قسه که نووسراوه و بیستراوه.

ئەگەر رابه رەکانی ئەورووپا گوتبايان هەمزە فۆنیمه زهحمه ته مه ودا مابایه وه له پيش کوردیکی عیراقی که خۆی خویندنی له ئەورووپا ته واو کردوه رایه کی دیکه دەر بیری. ئاسانتره بگوتری هەمزە فۆنیمه چونکه وه کوو دال و میم و شین به رهسته و له وته و رسته دا کار ده کات، به لام دنیا بلێ فۆنیم نییه بهو هه موو زه قییهی تیدایه کاریکی ئاسان نییه.

رێکهوت وهها بوو له ئۆتۆمبیلێکدا که د. کهمال مه زههر لینی ده خوری بۆ یه کهم جار له د. ئاورەحمان بیست که بیرورای له بارهی هەمزەوه هی خۆیه تی، پیشم گوت که من ئەمەم به خەیاڵدا نه هاتوه ئه و ساش گۆتاره کهم دەر چوو بوو یان له چاپکردندا بوو [دەر چوونه که شی له گوینتره]. من هەر چونکه د. ئاورەحمان به ئینسانیکی راستگو ده زانم باوه ره بهو قسه یه ی ده کهم، ئەگەر پیشتر لیم بیستبايه له گۆتاره کهمدا باسیکی ئەو لایه نه م ده کرد. به هه مه حال من هەر جاره باری قسه هاتی گوتومه له وه ته ی ئه ل فوبینی رۆژه لات بهر له 2700 سال پهریه وه بۆ رۆژاوا ئیعدامی هەمزە دەر چوو. له بهر ئەوهی جی خۆی نه بوو دواى قسه کانی سه رووی بلێ: «به پینچه وانەوه بۆم هه یه له مه سه له ی هەمزەدا من ره خنه له مامۆستا مەسعوود بگرم، چونکه له نووسینه کهیدا ئاشکرا دیاره، که ئەو هه ولی داوه زمانی کوردی بخاته قالبی عه ره بییه وه و فۆنیمی عه ره بی به سه ر کوردیدا ساغ بکاته وه به مه گیان به به ری هەمزەدا بکات». تی ناگه م من چۆن و چۆنی گیان به بهر دهنگیکدا دهینمه وه که کورد له وه ته ی هه یه به کاری دهیته؟ چما هەمزە «ض، ط، ظ» هه رامگۆستبیته ناو کوردی؟ که به لگه ش له زمانی ئیرانی کۆن وه یا عه ره بی وه یا ئینگلیزی و فرهنسه یی بهینمه وه کتۆبی و کواو کووی و چۆناو چۆنی زمانی کوردی ده خمه قالبی عه ره بییه وه؟ سه ره له به ری کۆری زانیاری کورد پێی نه کراوه واوی که شیده دار به سه ر ریتووسدا بهینى چونکه ده سه لاتى نه بوو، گۆیا من ته نها پیم ده کرى هه موو زمانه که له قالبی خۆی دەر بینم! بی گومان له زه مینه ی جوا به جییدا به نوکته ئەو قسه یه هاتوه ده نا هەر وهک د. ئاورەحمان بهو رایانه ی پشتگیریان لێ ده کات نایه وی کافرستانی دابهینى منیش نه موسته وه له ریی بیروباوه رمه وه خه لق بۆ حه ج راپینچه ک دم.

به هه مه حال هەرچی بریاریکی بۆ هەمزە بدری کار ناکاته سه ر لایه نی دیکه ی زمانی کوردی، بۆ ئەگەر «تیروپشکی...» له چاره نووسی هەمزە بهاوین زه ره ر ناکه ین. هەر ئەم هۆیه ش بوو ناوی ئەم گوتاره می دیاری کرد به «تیروپشکی...» هەرچی بریاریکیش بۆ که سه ره موخته له سه بدری باری زمان ناگۆری به مه رجیک مانه وه ی لهو شۆیتانه ی تی ده چی دانسه پین:

- «گەن. مە - که» نه بیته «گە - ن - مە - که»
- «بە - دل - مە» نه کرىته «بە - د - ل - مە»

- «ههَل- تان- گرت» نەبیتە «هه- ل- تان- گرت».
- «مەز- نە- پیاو» نەبیتە «مە- ز- نە- پیاو» نەبیتە «مە- ز- نە- پیاو»

ئەگەر قورسايىکردن بە نىگارەوہ داسەپا و چارى مان و نەمانى تىدا نەکرا، زمانە کە وەها دەشتوئى عەبىدار بىت. ئەم زەرەرە چ قىاسى ناکرى لەوہى کە د.ئاورەحمان دەپەوئى «ى» وەصف و ئىزافە بە دوا ئەو وشانەشدا بنووسرىن کە کۆتايان بە واوى تىژى درىژ دىت، ئەم يىپە ھەرچەند لە گوتندا مومکين نيپە دەرکەوئى، ھىندەى يىپى ئەسلى وشە و ئىسىمى مەعناش درىژ نيپە، تەنانەت بە دوا ئەلف و واو و فەتھەدا دەشېتتەوہ کۆنسانت. ديسانەوہ خزمەتکى پروونکردنەوہى رستە دەکات. بەلام مەسەلە کە ھەر برىتى نيپە لە «ى» وصف و اضافە کە لە دوا «ى» تىژى درىژدا بزر دەبى، خۆشم لەم گوتارەدا بە زۆرى ئەو «ى» انەم نووسيوہ چونکە نووسينيان بىن زەرەرە و بۆرە دەستورنىکيش پشتگىرى لى دەکات. کە ئەم «ى» لە نووسيندا ژياپەوہ دەبى زمانناسان بىر لە ھەموو «ى» لە کى وەک ئەوئيش بکەونەوہ کە بە يىپى دەستورى زمان دەبى ھەبىت و لە ئاھاوتندا بە دوا «ى» فاوولدا تى دەچىت. ئەمەش چەند نموونە يەک:

- لە کارى «دزى» دا دەبى ئەو «ى» لە دەرکەوتتەوہ: من نووسيم - ئەو دزى
- لە کارى «خشى» دا نابى دەرکەوئى چونکە لە رابوردووى تىنەپەردا راناوى کەسى سىپەمى تاک وجودى نيپە: من خشيم - ئەو خشى
- لە کارى «نووسى، دزى...» دا دەبى بۆ کەسى دووہمى تاک تەنھا «ت» بە دوا کارە کەدا بەھىنن چونکە لەوکارانەدا تەنھا «ت» راناوہ: من نووسيم، دزيم - تۆ نووسيت، دزيت
- لە کارى «خشى، جمى رزى...» دا دەبى «يت» بۆ کەسى دووہمى تاک بىتتەوہ، چونکە تى نەپەرن: من جميم، رزيم، خشيم - تۆ جمىيت، رزىيت، خشىيت
- لە کارى «نووسى، دزى» دا بۆ کەسى يەکەمى کۆ راناوى «مان» دىت، دەبى بنووسرى: من دزيم، نووسيم - ئىمە نووسيمان، دزيمان
- لە کارى «خشى، رزى...» دا چونکە تىنەپەرن دەبى «ين» بىت: من خشيم، رزيم - ئىمە خشىين، رزىين
- لە کارى «دەنووسم، دەدزم...» دەبى راناوى کەسى دووہمى تاک و يەکەمى کۆ بەم جۆرە بلکين: من دەنووسم، دەدزم - تۆ دەنووسيت، دەدزيت - ئىمە دەنووسين، دەدزىين
- لە کارى «دەژيم» دا دەبى ئەو راناوانە بە دوا «ى» «دەژى» دا بىن: من دەژيم - تۆ دەژىيت - ئىمە دەژىين

ئەمانە بەدەپھەى رىزمانن و خۆ لى دزىنەوہيان مومکين نيپە: بەلام دەشى بگوترى ئەم سەرشىواندە مەتەلاويپەى پى ناوى، با ھەر يەخەى «ى» اضافە و وصف بگرين، منيش بەرھەلستى لى ناکەم دواى ئەوہى بە چاوى کراوہوہ برپار درا. بەلام ئەوساش گرفتى «ى» کەسى سىپەمى تاک لە حالەتى اضافەدا ھەر دەمىتى:

- دەستم چاوم ترۆزيم
- دەستى چاوى ترۆزىي

لهمه ياندا چ بکهين؟ هەر بريارينكى بوى بدرى خراب نيه به مهرجى مهنتيقي ريزمانى تيدا به كار هاتين. بريارى يى ليكدانهوه نايته جيى قه ناعهت. كه بريار درا بنووسرى «ترؤزى» تهوساش يى دوو دلى نووسينى راناوى كهسى سييه مى كو لهو بارانهدا له خووه روون دهبيتهوه:

- دهستى - ترؤزى

- دهستيان - ترؤزيان

له گهل «چى» دا به قياس دهنووسين:

- پياوى ديت

- چى ديت

- پياويان ديت

- چيان ديت

من له نووسينيكى كوندا ثم لايه نهم رون كردبووه، و ايزانم گوتبووم به زياندنهوهى «ى» وصف و اضافه يهك «جدول لوغاريتم» له ريزماندا قوت دهبيتهوه، وا ئيستاش دهليم، چارى ئه و جودهله دهين بكرى دنا نووسه رى نه شارهزا، بگره شارهزاش، له نغورده كه بر ناكات، خو تينه گه ياندينش له كيشه كه مهنتيقي تيدا نامينى چونكه له سه ره تاوه زياندنهوهى ئه و «ى» له رى ريزمان زانبيه وه هاته ناوه وه، چ رهواى هه قه زانينه كه ههر هه تا پينجيه ك و شه شيه كى ريگاكه تيشك بهاوى؟

له م مونساه به يه دا دهليم، جاريكيان گوترايو «يازدهم، دوازدهم...» كه من پيره وى لى ده كه م هه له يه، دهين بنووسرى: يازدهيه م، دوازدهيه م ثم ره خنهي هس پينجيه كى ريگه ي بريوه چونكه كيشه كه ههر به دوا يازده و يازده و نوزده دا نايهت: وشه «سه ر، دووسه ر» بزويتى فه تحه ي به دوا نايهت. كه «له» ي جهرى كه وته پيش ده گوترى: «له دووسه ره وه» واته «هوه» ي به دوا دا هات. كه واته بو «په نجه ره» دهين «يه وه» زياد بكرى وه ك «يه م» بو «يازده» زياد كرا: يازدهيه م - له دوو په نجه ره يه وه.

وشه «كور» كه ئەداتى ته عريفى به دوا دا هات دهبيته «كور كه» واته «ه كه» ي بو ديت. ته و يش به قياس له «يازدهيه م» داوا ده كات ئه و فه تحه ي ي بو پياريزرى و بگوترى: يازدهيه م - براهه كه م. زوربه ي كورديش وه ها ده لى ته نها ئه و له هجه يه ي ده لى «يازدهيه م» پيره وى له ده ستورى خوى ناكات و ده لى «برا كه م».

كورد ده لى: ده ستاو ده شت، دزاو دز، ده ستاو ده ست. به پيى ده ستورى پاراستنى فه تحه ي كوتايى «يازده» دهين ثم ئەلفه ي «او» يش پياريزرى و بگوترى:

- چيايو چيا - نه ك چياو چيا

ده ريايو ده ريا نه ك ده رياو ده ريا

من كه ديم دهنووسم «يازدهم، دوازدهم...» ئاگادارى ئه و ده ستوورانهم بويه رى به خو م ده دم تا ئه و رؤزه ي بريارينكى چاوساغانه ي شاره زايانه له هه موو رووى كيشه كه ده درى ريگايه ك بگره مه بهر كه له سه رجه مى ده ستووره كانى ئه و كيشه يه ي لا نه داين.

به راست، كه دهنووسرى: دووهه م، سه هه م، نوهه م، دهه م..... نوزدهه م ده ستوورينكى فارسى به كار دهينرى. به هه مه حال دووه م نويه م، يازدهيه م... نوزدهيه م كورديتره يانى له بارتره. له و ناوچانه ي وه كوو من ده لين «يازدهم» ته نها له و وشانه دا

که بریتین له یهک کونسانت و یهک بزویڼ، لهو حاله تانه دا «ی» هک دهیڼن بۆ پاراستنی بزویته که و دهلین: دهیمه - شهیه که - گایه که.

له ئاست «دوو» دا پیویست نابینن بهو «ی» ه، واوه که خورد ده که نهوه دهلین «دووهم». له هجش ههیه دهلی: «دوویمه»، «له زویوه کهوه، بهم روویه دا هات...». له «سی» شدا ټه و «ی» له نایهت به زیادهوه به لکوو «ی» ی وشه که ی «سی» خورد ده کرپته وه به «کسره + ی کونسانت» و ده گوتری «سیهم».

قسه یه کی دوا یینم ماوه:

فونه تیکناسی و فونولوجی له وه دا بایه خ وهر ناگرن فیرمان بکه ن فلانه دنگ له لووته وه و ټه وه ی دیکه یان له گوڼوه دهر دی چونکه دهنگه کان بی خویندن و فونه تیک دهر دین و له وه ته ی مرؤفیش ههیه به دروستی دهری بریوون. چ قازانچ به که س ناگات بگوتری له به رای بی نوونی چا وگدا قورسای ههیه چونکه ټه م قورسایه له «نووستن، نووستم، کردت، دلټ، دلټ، کولکن، جلک...» و به کوتای صه دان و هه زارهن وشه وه ههیه نه ک ههر نوونی چا وگ. ټیمه به دوزینه وه ی قورسای سهر نوونی چا وگ و پاشگری «ن» و «ک» له «کولکن، جلک» دا نابی وها دانین شیری مووسامان دوزیوه ته وه چونکه ټه م کسره موخته له سهیه له کونی ههره کونه وه دوزراوه ته وه.

فونه تیکنان و فونولوجیستی کورد له سه ریته ی ټه وه له ټاشکرا بکات که زه ق زه ق له چا و ده چه قن. که سهره موخته له سه له ریټووسی ټیستا که ماندا بهر چا و نیه: ده مه ته قه له و با ته ده بیته بابته ی ټه کادیمی تا ټه و رۆزه ی پیته لاتینی له نووسینی کوردیدا به کار دیت. گریمان هه موو دنیا سه لماندی، قورسای به رای بی نوونی چا وگ و رانوی که سه کان... ده بی نیگاری بۆ دابندری خۆ ههر مومکین نیه ټه و نیگاره پهیدا بکری. ټه و په ری ټیمکان له و ریگه به دا ټه وه به بچینه وه بۆ پیشنیازه که ی ماموستا وه بی، باوه ریش ناکه م که س به دوا پیشنیازی ټه و ټوی بکه وی.

ټیمه با جار یه خه ی ټه وه له ټاشکرایانه بگرین که زه ق زه ق له چا و ده چه قن. فونه تیک و فونولوجی ټه گهر ههر فیری زانیاریه سه راویه کان وه کوو: ټاوازه دار، لئوی، پووک، انفجاری... مان بکات وه ک ټه و که سه مان لی دی بزانی بهر دی سهر ته خته دامه بیژی به لام جوغه دار و ټالته داش و مهیموون ټوینی فیر نه بی و نه توانی بهر دیک بگه یه نیته خانه ی دامه. وه یا که سیک ده م له کیش و قافیه بدات و نه توانی شاعر هه له به ستی.

ټه و ته رزه زانیاریه سه ره ټایانه له فونه تیکدا نه زوک ده میهنه وه ټه گهر گه شتی به ره و ناوه وه ی زمان نه که ن. ده بی ده ستوری وه هایان تیدا بدوزینه وه بشی هه له ی و ته وه یا ته عبیرمان بۆ ساغ بکاته وه. ټیمه ټه گهر پی داگرین له سهر «یانزه، دوانزه، سیانزه، شانزه، هه قه» چ دادمان نادا چهند سه رنجدهریک له ری فونه تیکه وه وه یا له خۆوه زانی بیته، سوانی دهنگی «د» له و وشانه دا نوونی بۆ چواریان هیتاوه و «ف» شی بۆ یه کیان هیتاوه. زانینه که پیویسته، به لام پیرووی لی کردنی فه رمانی سه رشانه، به تایه تی چونکه به شی زوری کورد و ته راسته کان ده بیژن: یازده، دوازه، سیزده، هه قده.

ده بی بزاینن شکاندنه وه ی «ی» تیژی دریز له ټیشاره تکردن و کۆکردن و باری ټه و ټویدا ده یکاته «کورت به بزویته که سهره» + «ی» کونسانت ټیتر وه ک که ده لپین «دارا برسیره، ټه م کورسیه شکاوه» ده بی بلیم «کورسیه کان، ټیټالیه کان» نه ک «برسیکان، ټیټالیکان».

له ناوچه ی ټوتونومی ټه م هه له یه به سهر دهر گه ی هه موو دایه ره کانیدا له چاوان ده چه قن که لپیان نووسراوه «ټه مینداریته» له جیاتی «ټه مینداریه تی». به عاده تی ده ستوری کورت بیژی زوریه ی کورد له و ته رزه وشانه دا ده لپین «ټیټالیه کان، ټه مینداریه تی» به لام ده لپین «برسیه تی» نه ک «برسیه تی». چ بلپی «برسیه تی کافره» و چ بلپی «من برسیره، دارا برسیره تی» فه رق ناکا له رووی شکاندنه وه ی «ی» دریزی تیژی.

به نمونه، ده گوتری «ههر ټه م پیاوه خزم و که سیه تی» و ناگوتری «که سیه تی» به لام ده گوتری «خزمیه تی» و ده شگوتری «خزمیه تی». به هه مه حال «که سیه تی، خزمیه تی» بهر یاسای ده نگساز ی و کورت بیژی ده که ون به لام

«ئەمىندارىتى، برسیتی، ئىتالىكان..» پىئوندىيان تەنھا بە زارى ناوچەبىيەو ھەيە نەك بە دەستورراتى رەسەنى ھەمەكىي كوردىيەو. ھەر ئەو زارەى دەلى «ئىتالىكان» ناچارە لە بناى وەصفدا بلى «ئىتالىيە زىرەكەكان، برسىيە پروتەكان».

دەبى فۆنەتىكناس بە خەلق رابگەيەنى «تېدا، جودا» راستن و بەسەر زارى زۆربەى كوردەوەشن چ ئىنساف لەوھدا نىيە ئاخيۆەرى رانىە ناچار بى لە نووسىندا راستە شەقامى كوردى لەو وشانەدا بەجى بەيلى بۆ «تيا، تيا، جيا».

ئەگەر پىسپۆرى باسى فۆنۆلۆجى بەدەنگ بىت، بگرە جۆرىك بايى بوونىش لە خۆيدا ھەست دەكات كە دەبىنى قەلەمەكەى لەو جۆرە ھەلەى پەرەسەندوودا دەگىرئ و خەرىكە بە خۆى بلى: «ئەو ھەزەم لە بانان دەبەزم». لە وشەى وەكوو «نوئز، توئ، كوئز، سوئز» دا نووسەران بە پى لەھجەى شارى سلېمانى و بەشېكى دىكەى كوردستانى خواروو دەيانەوئ «دېفتونگ» ى نيوان «وئ» بەسەر نووسىنى ئەدەبىماندا بەپىتن. بە بەلگەى بى كەلەبەر ئىسپات بوو و دەبى كە دىفتونگەكە ناوچەبى يە نەك كوردى رەسەن، وابزانم د.ئاورەحمانتىش پشتگىرى لەو بەلگەنە كرد. نالى لە شىعدا شىوہ رەسەنەكەى بەكار ھىناوہ:

ھەر جۆگە وو جىگايەك كەوا سوور و سوئز بى
جى جۆشەشى گريانى منە خوى نەرزاوہ

وشەى «سوئز» ئەگەر دىفتونگى تېدا بى كىشى مصرەكە لەنگ دەبى:

بولبول كە گەرمى نەغمەيە ئاگر دەكاتەوہ
غونچە ھەزىنە جەرگ و دلى بۆ دەكا توئ

وشەى «توئ» دىفتونگدار بى ھەم شىعەرەكە لەنگ دەكات و ھەم ناشىتە قافىەى «ھوردوئ، گولى بوئ» ...ھتد لە قەسىدەكەدا.

ئەمانە نمونەن بۆ دەستىشانكردنى رىبازى فۆنەتىك و ئەركى سەرشانى فۆنەتىكران، كەچى بەداخوہ دەبىنم خاوەن شەھادەى بەرزى زمان كە خۆشى شىرمزى ئەو زارە ناوچەبىيە نىيە لە جىانى «دەرۆم» دەنووسى «ئەرۆم». من دزى «ئەرۆم» نىم، بەلام نايى خۆى بەسەر «دەرۆم» دا زال بكات كە رىبازى رەسەن و زۆربەى كوردە.

د.ئاورەحمان لە بنى دلەوہ بە پەرۆشەوہ بۆ زمانى كوردى، ھەموو ھىزى لەش و ھۆشىشى بەو بەخشىوہ تا ئەوہى لە ھىچ بابەتىكى دىكە قەلەم ناگىرئ. بە رۆز خەرىكەتى بە شەوئش خەونى پىئە دەبىنى. لەو شەنگ و ئاقەتەيدا، بە باوہرم لى دەوہشيتەوہ دەست بۆ ھەر لايەنىكى «زمان» ببات بەرھەمى لى پەيدا بكات. بەولاي خەبەردار كردنى نووسەران لە ھەلەى باو، رىبازىكى دىكە ھەيە چاپوكسوارىكى خۆتەرخان كوردووى بەپەرۆشى وەكوو ئەو دلسۆزەى گەرەكە ھاتوچۆى تېدا بكات ئەوئش بەستەوہى كوردى ئىستاكەمانە بە ھى كۆننە.

زمانى كوردى لە دوای مادەكانەوہ و لە زەمانى مادىش نووسىنى نەبوو وەيا لى بەجى نەماوہ پىيەپى رۆزگار و گۆرانى بارى ئاخوتن و نووسىن دەقى رەسەن و سەرچاوەى روونى لەھجەكانى لى بناسرىتە. ھەر ئەم فەلاكەتەيشە بوو ھۆى نەبوونى زمانىكى ئەدەبىي كوردى كە ھەموو ئاخيۆەرى كورد تى بگات. ئىمە كە نەتوانىن مېزوو ھەلگىرپەنەوہ بۆ ئەوہى لە نووگەوہ قالى ئەدەبى بۆ ھەموو كورد زمان رەنگرېز بگەين، رەنگە بتوانىن رايەلە پساوہكانى پىئەندى ئىستاكەى زمانەكەمان بە ئافىستاوہ گرى بەدەن وەيا ھەر نەبى بە شىوہى پىسپۆكىش بى ئەوہندەى مومكىنە لەو رىشالە كەرت بوانە بە يەكدى بگەيەننەوہ. دەزانم موشكىلەى زۆرە لەو كارەدا، گەورەترىشان ئەوہى كە دوای سووتاندنى نامە زەردەشتىەكان لە سەردەمى ئەسكەندەرى مەكەدۇنىدا زارەوزار ئافىستا و گاتەكان... گەيشتەنە پەھلەوئ. شىوہ نووسىنى ھزفارشىش دەستى گىرا لە شىواندنى ئەوہى پارىزرابوو، ھەلسوكەوتى زەمانى ساسانىەكانىش لە نووسىنەوہى دووبارەى ئەو نامانە كارى سەلبى كرد (ھەرچەندە لايەنى ئىجابىشى ھەبوہ، لىرەدا جى لىدوانى نايىتەوہ).

له گه‌ل ئه‌مانه هه‌موویدا کاره که خۆ بۆ ته‌رخانکردن ده‌هینی، رېبازیشی کوێر نه‌بۆته‌وه: وه‌ختی خۆی له‌ سالی 1971- 1972 کۆری زانیاری کورد ئه‌م فه‌رمانه‌ی له‌قه‌به‌ل ئه‌ندامیکی ته‌رخانی کۆر کرد به‌لام داخه‌م ناچی هه‌چی لی شین نه‌بۆوه له‌ تاکه‌ گوتاریکی کورت به‌ولاوه. گوتاره‌که‌ش، راستیه‌که‌ی بایه‌خداره‌ به‌لام دووره‌ له‌ گه‌یشیتن به‌ ئامانج. حاجی قادر و نالی به‌ من سپێردران: ئیستا که له‌ گه‌ل خۆمدا ده‌لیمه‌وه سه‌د جار خۆزی به‌وه‌ی ته‌کلێفه‌که‌ پێچه‌وانه‌ بوايه و لایه‌نه‌ زمانیه‌که‌ بۆ من مابایه‌وه.

هه‌ل له‌ ده‌ست نه‌چوو، من نا. د. ئاوهره‌حمان له‌ بارێکدا به‌ توانی خه‌ست خه‌ست هۆشی خۆی به‌ ده‌سته‌چرای زانستی تازه‌وه به‌ ناو تاریکایی رابوردووی زمانی کوردی پیرۆزدا بخولینیتته‌وه. سه‌رچاوه‌ چه‌نگ ده‌که‌ون. له‌ له‌هجه‌کانی کوردیدا زۆر خه‌لتی راگه‌یین و روون که‌ره‌وه‌ هه‌ن... قو‌ل و باسکی لی هه‌لماله‌، کۆری زانیاری عیراق و ده‌سته‌ی کوردیش، بی گومان، پال پشتیت ده‌که‌ن، کوردیکی به‌شتوانی نه‌وت بخاته‌ چراته‌وه‌ نابێ درێغی بکات... ئه‌وسا هه‌ز ده‌که‌ی کاریک به‌ هه‌مزه‌ بکه‌ ناوی خۆی له‌ بیر بچیتته‌وه.

پوخته‌یه‌کی زیده‌ کورتی هه‌ندێ خالی سه‌ره‌کی ئه‌م گوتاره‌ له‌م چه‌ند به‌نده‌دا ده‌بیتته‌ پالاوته‌:

1. هه‌بوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ له‌ وشه‌دا به‌نده‌ به‌ داخواری به‌سته‌وه‌ی! فۆنیمی وه‌ستاو به‌ فۆنیمی دوايه‌وه‌ له‌ باری تايبه‌تیدا. به‌ نه‌مانی داخوارییه‌که‌، که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ ده‌شی نه‌مینی و زۆر جارانیس ده‌بی نه‌مینی.
2. هه‌یز stress دیته‌ سه‌ر که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ی مه‌وجود له‌ وشه‌دا، ئه‌گه‌ر وجودی به‌ند بی به‌ هه‌یزه‌وه‌ بایه‌خی «ده‌نگ» یشی نامینی چونکه‌ بریتی ده‌بی له‌ هه‌یزه‌که‌ خۆی.
3. هه‌بوونی که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ و هاتن و چوونی له‌ هه‌چ بارێکدا ده‌خه‌لی به‌سه‌ر واتاوه‌ نییه‌. هه‌رگه‌ز او هه‌رگه‌ز تیدا چوونی ئه‌و ده‌نگه‌ ته‌ئسیر له‌ واتا ناکا به‌و پێیه‌، موسته‌حیله‌ نرخی فۆنیمی هه‌بی. دانانی نیگار بۆی ده‌بیتته‌ هۆی خۆش خویتی نووسراو نه‌ک دانیه‌تان به‌ فۆنیمبوونی ئه‌و ده‌نگه‌.
4. فۆنیمبوونی ده‌نگ و فۆنیم نه‌بوونی له‌ حاله‌تی رێزمانیدا تا‌قی نا‌کریتته‌وه، له‌ عه‌ینی وشه‌دا تا‌قی ده‌کریتته‌وه‌ چونکه‌ سوان و گۆرانی ده‌نگ له‌ باره‌ جو‌داکانی رێزماندا ده‌ستوره‌کانی رێزمان ساغ ده‌کاته‌وه‌ نه‌ک «هه‌وییه‌ی» ی ده‌نگ.
5. هه‌مزه‌ و ده‌نگی «ه» له‌چاو هه‌موو ده‌نگه‌کانی دیکه‌ تايبه‌تی و چۆنایه‌تی ده‌گه‌نیا‌ن هه‌یه‌ هۆیه‌که‌ش ده‌چیتته‌وه‌ بۆ نزیکیای ده‌روویان له‌ پێکی قورگ و ژێ ده‌نگه‌کانه‌وه‌. هاتنیان له‌ به‌راییه‌ وشه‌وه‌ به‌ فاوله‌وه‌ و تیچوونیان بۆ فاولی ئه‌لفووبی و به‌یه‌کدی گۆرانه‌وه‌یان به‌لگه‌یه‌ بۆ چالاکیان و خزمایه‌تی نیوانیان.
6. وا دیاره‌ فۆنیمی هه‌مزه‌ یه‌کیکه‌ له‌وانه‌ی له‌گه‌شت زمانه‌کاندا هه‌بیت، فۆنیمبوونیشی له‌ راده‌ی به‌دییه‌دایه‌: هه‌ر زمانیکی هه‌مزه‌ی لی به‌سرتته‌وه‌ کاول ده‌بی که‌چی به‌ سرینه‌وه‌ی «ث، ن، ض، ط، پ، ج، ژ، گ، ف، ص، ل، ق، ح، خ، ع، غ» که‌ بریتین له‌ 17 فۆنیم هه‌موو زمانیک کاول نابێ.
7. تايبه‌تیه‌تی ده‌نگی هه‌مزه‌ و هه‌ی وه‌ها ده‌کات له‌ زۆر زماناندا فاول به‌دوایاندا بیت، نه‌ک فاول له‌ هه‌چیه‌ی ئه‌و ده‌نگانه‌ به‌ ساخته‌ ده‌خاته‌ پێش خۆیه‌وه‌. موسته‌حیله‌ میله‌تان به‌ر له‌ هه‌زاران سال بیریان له‌وه‌ کردبیتته‌وه‌ که‌وا بۆ خاتری فاول له‌ به‌راییه‌ وشه‌وه‌ بیت ده‌نگیکی ساخته‌ هه‌لبه‌ستن و بیخه‌نه‌ پێشیه‌وه‌، هه‌زاران هه‌زار وشه‌ هه‌ن فۆنیمی پێشه‌وه‌یان فاولی به‌دوادا دیت. چ قه‌یدی ده‌کرد له‌ جیاتی «ئه‌ز، ئیمه‌، ئه‌نگوست...» یش بیانگوتبایه‌ «شه‌ز، شیمه‌، شه‌نگوست...»؟ خۆ هه‌مزه‌ ناعووڕ نییه‌ به‌کی ئاو به‌رزکردنه‌وه‌ی پێ که‌وی، چونکه‌ که‌سه‌ر موخته‌له‌سه‌ به‌چکه‌ی ناچاریه‌ به‌ هه‌لستانی ناچاریه‌که‌ تیده‌چیت.

«...»

كورتەيەكى بېرورا لەسەر پېشىگرەكان «پى، لى و تى»

گۇڧارى «سروە»، ژمارە 73 و 74 سالى 1991

ئەم نووسىنە سەرىيىيە و بى كەرەستە و لە زەرفى نالەباردا چاوتروو كاوه بە ئاسانى لە خويىندەنەوى بېروراكانى مامۇستايان «مەمەد حەمە باقى» و «ئەحمەدى قازى» سەبارەت بە «لە» و «دە» كە لە ژمارەى 57 ى «سروە» ى ئازىز بىلاو كرابوونەو پاشترىش لەو سەردانەى رۇژى 27/5/1991 كە بەختيارى و كاميايى رەخساندى لە سروەى شۇخ و مامۇستا ئەحمەد و ھاوپىكانى بىكەم، بوو بە پىنويستىيەكى ناچارى چونكە بابەتەكە بوو بە مەدارى گوتوبىژ تا ئەوئە نىگاي مېھربانى ئەو بەرپىزانەى وەلاى مندا چەماندەو بۇ سەرفرازىم بەخوایشى دەربىرىنى بېروراي خۇم لەبارەى پرسىيارەكەو. مېنىش بە خاترى زەدەى رۇژگار و... قەھرى ستەمكارەو دەستى لەرزۇكم برد بۇ قەلەم كەوا لەوئەتەى ھەراى نىوان عىراق و كويت بەرپابوونە دەرفەت و نە مچىز و نە ھىز و نە ھىچ ئىمكانىكم بوو نووكى دەندووكى قەلەمە خەوالوھەكەم لە رووى كاخەز بۇنەم و يەك تىك مەرەكەبى لى بچكىنم بۇ تەركردنەوئەى تاكە يەك دانەى دانەوئەى رۇژوكى فەكرى پسوك. ئەگەر نافەرمانىم تەركى ئەدەب نەبوايە من و فەكر و بېرورا كوجامەرحەبا... لە كوئى بەيەكدى دەگەين؟ چۇناوچۇنى بەيەكەو ئەو دەخۇينەو! بەرداشى كارەسات بەرپىت، مەگەر ھەر خۇم داناشەكەى بىم و سەپكىك لە ھەوئىرى لەشى خۇم بىخەمە سەر سفەرى تازىيەبارانەو. ساحىبقرانى زادەى فەرمووى:

كنون كوردى تنى چون ريسمان آردىبازارت

مېنىش تەپوتۇزىكى وەجاغى كاوبووى بېرى پەرشوبلاو و بەسەر رووى رووپەرەكانى سروەدا بتەكىنم بەلكو وەكوو خۇلەمىشى قەدىميان كە تەرايى مەرەكەبىان پى لە دىرەكاندا وشك دەكردەو، ئەوئىش وەكوو كل خزمەتىكى چاوەگەشەكەى سروەى رووناكېر وگەشىن بە ئەنجام بگەيەئىت. ئىجا پەنا بە لى بوردووى دەستەى سەرپەرست و خويىنەرانى كووارە نازۇيە شەنگەكەمان بەرەو ئەوكارە دژوارەو دەچم.

ھەرچەندە تۇزىنەو لە بنەرەتدا بە دەورى «دە» و «لە» سەرى ھەلداو، بە ئاسايى و بە خشكەى ھەست پى كراو و پى نەكراوى لىكدانەو، رووى سەرنجى ھۇش و گوتەى زمان لەو سى پىشىگرەى «لى، تى و پى» دەگىرئىت وەك كە مامۇستا «ئەحمەدى قازى» لە ولامەكەى خۇيدا بۇ سەلماندى بېروراي خۇى نمونەى «تىكردن، لىكردن، تىچوون، لىچوون، وىچوون، پىكھانن، لىكەوتن، تىكەوتن و وىكەوتن...» ى ھىناوئەتەو كە لە ھەمواندا پىشىگرى ئەو كارانە «تى، لى، پى، وئى» گۇراوى «دە، لە، بە، وە» يە. من لىرەدا بەسەر «و» دا نارۆم كە بە سىيەرىكى «بە» ى دەزانم و ناوناوئەى كەم نەپى واتاى «بە» دەبەخشىت. بە دەركردنى «و، وئى» لە گوتوبىژدا دەمىتتەو «دە، لە، بە - تى، لى، پى» قسەى لەسەر بىرئىت و، كە ھەلىش ھەلكەوت، بە دەورى ئەو كەكردنەوئەو قەلەم تەراتىتە بىكات و لەملا گولەگەنمىك و لەولا شكۇفە نەرگىزىكى بۇچوون و ھەلسەنگاندىن دەستچن بىكات بەلكو نووسىنەكە ئەوئەندەى بە بەرەوئە بىت سەرىشەى خويىنەر بە پىوئەخەرىكبوونى بەئىت.

وەك گوترا سى پىشىگرى «لى، تى، پى» لە سى پىپۇزىشنى «لە، دە، بە» وەھاتوون، ھەر ئەمانەش ھەن لە تاقىمى پىپۇزىش بوويتتە پىشىگرى «كار» (كار: فعل) بە جۇرىك كە وئەئەيان بگۇرئىت. تەنھا پىپۇزىشنى «بۇ» ھەيە لە غەبرى ئەم سىيانە كە ناوئەوئە دەبىتە پىشىگرى كار پى ئەوئەى فۇرمى بگۇرئىت وەك دەلىين: «بۇچوون، بۇھانن» بە وردبوونەوئەش دەردەكەوئى كە «بۇ» تەنھا پىپۇزىشنىكە يەكىكى دىكە بىتە پىشىوئە و دەبنە «لەبۇ». شىعەر ھەيە دەلى: «من لەبۇ تۇمە تۇ لەبۇ كىتە». «لەبۇ» وەك پىپۇزىشنىكى لىكدراو كورت دەكرىتەو و دەگوتى: بۇ كوئى تۇغرى؟ وا پىندەچىت لە بنەرەتدا «بۇ» وشەيەكى بەرەى «ناو» بوو و لى قرتاو، لە واتاشدا «براى» فارسى دەگەيەئىت. دەگوتى «لەبۇچى» و دەشى بگوتى «لەبۇ» وەك دەكەيت، بۇچى وا دەكەيت «بۇ وادەكەيت» دەگەيەنن، بەلام «لەبۇ كوئى دەچىت» لى كورت ناكرىتەوئە بىتە «بۇ دەچىت» تەنھا «بۇ كوئى دەچىت» دروستە بە قرتانى «لە» كە،

«له بهر چی واده کهیت» بهرانبهری «له بو چی» دوستی. ئاشکرایشه ئهم «بهر»ه لیره دا «برای»ه که ی فارسی ده خویتهیه وه و چ پیوهندی به وشه ی «بهر»ی «بهردانی، بهربوون، له بهرچوون، بهرماوه...» وه نییه. له فارسیش ده گوتری «برای چه، از برای چه»، له کوردی «له»ی «له بهر» ناقرتی وه ک «از»ی «از برای» قرتا. با ئهم «له بهر، از برای...» وه «له بوچی و له بو و بو» لیره دا بمینن و بچینه وه بو «لی، تی و پی» که ی خۆمان.

دوو پیشگری «لی، پی» ههر وه ک له گه ل کاردا دین له رسته ی «ئیسمی»ش به گه ل جیناوی لکاو ده که ون وه ک: لیت رازیم، پیت شادم. پیشگری «تی»ی تهنه که ته واکه ره که ی «دا»ی له گه لدا نه بیت «تیدا» به پینی داخوازی سروشتی خۆی که پتر خزمی سکون و بیجوو له ییه ههر له گه ل کاردا دیت، واته له رسته ی فعلی ده رده که ویت وه کوو: تیت ده گهم، تیمان ده روانیت.. به لام به هۆی ته واکه ره که ی «دا» ده توانی به شداری بکات له رسته ی ئیسمی و بگوتری: ئهم هه رایه ئیمه ی تیداین، تۆی تیدا نیت. پیشگری «پی»ش ئهم «دایه» به دوا خۆیدا ده هینیت و ده گوتری: پیداهاتنه وه، به لام له گه ل رسته ی ئیسمی نایه ت. ههر چی «لی»یه ئهم «دایه»یه به خۆیه وه ناگریت مه گه ر ناو وه یا جیناوی نه لکاو بکه ویته نیوانیانه وه وه ک: له تۆدا، له مالدا، ئنجا که بیستت یه کیک گوتی «لی دانیشن، لی دابه زین» بزانه ئهم «دا»یه پیشگره و فعله که «دابه زین، دانیشن»ه نه ک ته واکه ری «لی»یه ئه گه ر ته واکه ر بایه ده بوو بگوتری «لی دا دابه زین» وه ک ده گوتری «تیدا دابه زین»، «لی»هه لده گری بیته «لینکدا» ههر چی «پینکدا»یه له رسته ی فیعلی دیت، «تی»ش هه لده گری بیته «تینکدا».

هاتنی «لی»ی تهنه له رسته ی ئیسمیدا و نه هاتنی «ی» جودا که ره وه یه کی بنه ره تییه له نیوان «له، ده» دا، ویرای جودا که ره وه ییکی دیکه شی که وا دوای که میکی دیکه لی ده دوین. ئهم کورت هینانه ی «ده» له چاو «له» دا ده چیتنه وه بو فره وانی مهیدانی چالاکی «له» به پینی سروشتی و اتاکه ی له و رووه وه که ههر چی «ده»یه پتر وه لای راگه یاندنی حاله تی «سکون» دا ده چیتنه وه، سکونیش ده فگرتووی و یه کلایه نی لیخوش دیت که چی «له» به زۆر لایاندا په ل ده هاوئیزیت و له گه ل بزووتندا دۆسته، ئیتر بزووتنه وه ی راستینه پی یا ئیعتیاری. ناتوانین بلین «ده منه وه» وه ک ده لین «له منه وه، له منرا» که چی ده توانین بلین «له مندا» بارته قای «ده مندا» چونکه ته واکه ره ی «دا» بزووتنه وه ی «له»ی په ک یه خستوه به لام چونکه «لی دا» دروست نییه ناگوتری «لیمدا بینه زری هه یه» وه ک که ده گوتری «تیمدا بینه زری هه یه» که «تیمدا» گۆراوی «ده مندا»یه. ههر چی «به»یه ده توانن وه کوو «ده» کار بکات و بگوتری «پیندارویشن، تیندارویشن». دیاره لیره دا «پیدا...» بو «مصاحبه»یه و «تیدا» بو «حلول»ه، که بینن و بلین: به رینگه دا رویشن، له رینگه دا رویشن، ده رینگه دا رویشن دوو وشه ی «له، ده» یه ک واتای «حلول» راده گه یه نن به هۆی ته واکه ری «دا» وه. جودا که ره وه ی دووه م ئه وه یه که وا ههر به پینی سروشتی وشه کان «لی» به سه ر «تی» دا راده شکیت و ده یخاته زیرتاوی خۆیه وه وه ک له م نمووانه دا ده رده که ویت.

لی تیپه رین، لی تیگه یشتن، لی تیکدان نایه ته ئه قله وه «تی لی گه یشتن، تی لی په رین» و وشه و رسته ی ئه و توپی به زاراندایه ت. ههر به م شکله «پی» زاله به سه ر «لی» دا و ده لین «پی لیکردنه وه - میوه که م به دارا له دره خته که کرده وه» وه یا «پی لیستانده وه - پاره که م به دارا له خدر ستانده وه»، که زانیمان «پی» زاله به سه ر «لی» دا له خۆه دیاره «پی» زاله به سه ر «تی» دا وه ک «پی تیکردن، پی تیپه ردان، پی تیدان...».

ئایا «پی» ده توانی له به رای ی وشه یه که وه بیت که له هه مان کاندای دوو پیشگری «تی، لی»ی به سه ره وه بیت و بگوتری: «پی لی تیکوشین، پی لی تیکدان، پی له تی هه لپنجان...»؟ ئهم وه لامه بو سه رنجی خویته ر چی ده هیلیم.

وشه هه یه وه ک «تیپه رین»، قبول ناکا ئه و «تی»یه ی بو رسته یه ک ببرد رسته وه که تیدا بیته وه به «ده» یا خود «له»، چارت ناچاره ده بی بلنی «لی تیپه رین، له ئه و تیپه رین» ناگوتری «له ئه و په رین، ده ئه و په رین». وه ک خویته ر ده بینیت ئهم «تی»یه ی «تیپه رین» ههر وه ک نه شیا له فیعله که ی بترازیت ههر وه ها، به لای باوه ری منه وه ناشی ببرد رسته وه بو «ده» چونکه له گه ل بزووتنه وه تیکه له و پییه وه به نده. بزووتنه وه ش له گه ل «دا» ناگونجیت... ره نگه ده مه ته قه له وه دا بکریت ئایا «له ماین په رین» یا خود «ده ماین په رین» راسته چونکه لیره دا هه یه کام له پیشگره کان به بزووتنه وه وه به ند نین و له گه لی تیکه ل نه بوون وه ک «تی»ی تیپه رین پییه وه به نده. که مه به ست ئه وه پی، کابراهه ک له

دهمی غاریتدا له ماین یا ئەسپ پەری بیت ئەوسا هەر «له» دەست دەدا. «لێهاتن» ییش بە واتای «لێپەرین». واشبزانم قەت نەمبیسوو «ده ماین هاتن»...

وشە «تیبوون» ییش نەرمونیان نییە بۆ ئەوەی «تی» کە لە لێ وەرگریتەوه و بیبەیتەوه بەرەو «له» یاخود «ده». دەلێن: ئەم قوماشە یە ک کراسی تیدەبی یا خود تینایی. بە زەحمەت دەلێن: یە ک کراس لەو قوماشە دەبی. هەستی سەلیقیشم لێم ناگەرئ بلیم: یە ک کراس دە ئەم قوماشە دەبی. لە کەسی پشدری یان مەهابادیم نەبیسوووە رستە «تیی دەبی، تیی نایی» ی بەرەو بنەرەتی «تی» بردیتەوه تا بزانی دەیکا بە «له» یان «ده». بەلام دەبی بلیم ئەگەر بۆ «ده» ی بباتەوه من پێی ناراحت دەم چونکە بە مجیزی ریزمانیکی لێی دلنایم «تیبوون» دوورە لە سکون، چەژیکی بە هەستوخوستی بزوتنی تیدایە کە خزمی «له» یە. من کە ئەم دەلێم هەرگیز لەو باوەرەدا نەبووم و نابم کە دەبی رێ لە «ده» کوێر بکریتەوه، بە پیچەوانەوه ئەگەر نووسەران و ئاخیوەران بۆیان مەیسەر بایە «ده» و «له» بە روونی و بی قورت و گرفت بخەنە شویتی لەباری خۆیانەوه کاریکیان دەکرد ئافەرینی لێ بوەشیتەوه چونکە بیگومان ئەو ئادەمزادانە بە پێی سەلیقە «ده» یان بە کارهیناوه لەو وشانەدا کە کوردی کوردستانی عێراق «له» ی تیدا بە کار دەهینن، بە هەستیارییەوه کردوویانە و تیشیدا سەرکەوتوو بوون، ئەو رستەییە مامۆستا «ئەحمەدی قازی» لە لاپەرە 27 ی کۆواری سروی ژمارە 57 دا بە نمونە هیناویەتیەوه بۆ هەلاواردنی «له» لە «ده» کاریک نییە سەریچی تیدا بکریت. «عەلی لە دار کەوت و دەحەوز کەوت» گۆرین و برینی قبوڵ ناکات. لە دیوی عێراق دەلێن: «عەلی لە دار کەوت و کەوتە حەوزە کە... حەوزە کەوه». «له حەوز کەوتن» بە مەعناى دە حەوز کەوتن بە کار نەهاتوو ئەمما گوتراوه «له ئاو کەوتن... یان لە حەوز کەوتن» بە مەبەستی «جەنابەت دەرکردنی پاش شەبتانیبوون» جارانیخ خەلک و خوا لە مالهوه گەرماویان نەبوو، دەچوون لە قولەتینی مەزگەوتان یاخود لە کانی و گۆماوی روبران تی دەکەوتن. حوکمی دەرووبەر وەها جیگیر بوو لە دلاندا جەنابەتیان بە سەتل و تاس لە خۆ دەر نەدەکرد، دەبوو حەوز و گۆم بشلەقینن. دەگێرەوه یەکیک لە چەلی زستاندا خۆی دە حەوزیک هاویشت لە جیاتی نیەتی عادەتی گوتی: نیەتم وایە چیدی ناماقوولی وەها ناکەم. بیگومان، «ده» کە بەرانبەر «در - دەر» ی فارسی دەوہستیت، حەقیەتی مافی خۆی پێ بدریت و لەو شویتانەدا کە هەر ئەو دەست بدات دەبی ئەو بە کار بیت. بەلام سەد جارن بەداخەوه کارە کە ئەو ئاسانە نییە کە بە روالەت خۆ دەنویتی. سەختی کارە کە لە زۆر لاه دەیت.

لە پیشەوه دەبی بلین و بسەلمینین کە «ده، له» پریپۆزیشنێ ئەوتۆن «ظرفیة» یان تیدایە هەر وە ک کە «بە» هاوسیی دەبەخشی و «تا، بۆ» مەودا دەخوینیتەوه، «هەل» بۆ سەرەوه «دا» بۆ خوارەوه تی دەروان «وەر» کەوانەیی و بازەنی بە دەستەوه دەدات... کە دەلیم «ده، له» ظرفیة دەبەخشن مەبەست ئەوەیە «حلول، تیدابوون» رادەگەینن بەو پێیە خزمایەتی مەعنەوی لە نیوانیاندا پەیدا بە تا ئەوی پەراویزیک یان و پۆری تیکەل بە یە کتر لیکتریان نزیک دەخاتەوه ئنجا هەر وە ک ئاسان نییە «له» تیکەل بە «هەل، تا، وەر، ...» بییت، ئاسانی نییە ئەو «له» یە گەردەر لە «ده» جودا بکەیتەوه: کە هاتی تەواوکەری «دا» ت خستە پال و گوتت:

لە دلدا ئاتەشی عیشقت بلیسە میسلی تەندووورە

تا ئەم «دا» یە بە تەواوی وشە «له» دەخاتە واتای «ده» وە و جوولەیی لێ دەبریت. خۆ ئەگەر بلی «دەدلدا» چ فەرق بە واتای بەیتە کە ناکات، هیندە هەیه «له دلدا» چەژی شیرنترە چونکە لامەکانی لیکتر دوور کەوتوو نەتەوه. هەرچی «دەدلدا» یە دالەکانی لیکترەوه نزیکن. تۆ ناتوانی بلی «عەلی لە دارە کە داکەوت» چونکە جوولەیی «له» بەو «دا» یە تیچوو.

نوختەیی دووہەم ئەوەیە: چونکە زمانە کەمان لە کۆنەوه دەماودەم هاتوو و نووسینمان نەبوو دەق و فۆرم و چۆنیەتی دروستبوونی وشە و رستە و بە کارهینانی ئامرازەکانی بیاریزیت. نە زمانی یە کگرتوومان پەیدا بوو نە هیچ تاکە لەهەجە یەکی توانی دروشمی بەر لە هەزاران سالی بەخۆیەوه بگریت و جۆری تیکبەستن و لیکترازاندن و بە گەرھینانی بەشە چالاکەکانی

ئاخاوتى خۇي لە پەراويزى كۆينەي رەسەنىدا بەھيلىتەوۋە ۋەك كە زىمانى يەكگرتوۋى عەرەبى بە ھۆي قورتان و «معلقات» و «حكيم، امثال، ايام العرب، كھانە...» و بەدوا ئەواندا دەولەتى ئىسلامى ھەموو سەرۋەر و رېزىمان و فەرھەنگى عەرەبى بەردەوام دەکرد... لە كوردىدا ھەرچى ھۆيەكى پاراستنى دەقە كۆنەكانى ھەبوو ھەر ئەو ھەبوو بەسەر زمانانەوۋە و لە ھەندى بەيت و شىئەردا ماپەوۋە كە تەمەنى ھەرە درىژى ئەو ئاستەوارانە لە چەند سەد سالىك تىپەر ناكەن و بوون بە ھۆي مانەوۋەي ئەو جوداوازيانەي لە نىوان لەھجەكانى كوردىدا ھەبوون كە دەبىنن لە سەردەمى «بە اصطلاح»، پرووناكى و زانستدا لە سەر «دە» و «لە» ھەرا پەيدا دەبىت. خۆزى ئەو ئاستەوارانە ھەر نەبا ھەموو فەرھەنگى زمانەكەمانى گرتبايە باوۋەش، لە نمونەدا دەلېم لايەنى دەرختى gender نىرپەتەي و مېياپەتەي وشە، تا رادەيەك، لەرپى بىستەنەوۋە دەما و دەم ماوۋەتەوۋە و لەھجەكانى بەشى زۆرى كوردستانى عىراق و ئىراندا وشەكان بى سەندەي مېژوۋىي بە نىرپەي بە مى دادەندىن، مەبەستىش ئەو وشانەن ھەر لە رېزىماندا نىرپەي يا خود مېن نەك ژنن يان پىاون. لە حالاتى «اعرابى»دا ناۋى نىر دەنگى «ى» تىز و ناۋى مى دەنگى «ئى» پەل بەدوا خۆيدا دەھىننن دەلېنن: بەرئى دەچىنن، گەنمى دەپتوم، بەردى دەشكىنن، ئىنجا دەلېنن؛ نۆكى دەكولېنن، نىسكى دەبژىرم، خۆلج دەمالمەوۋە، قورپى دەشىلم. ھەرچى ناۋى چىايە نىرە و ھى ئاۋابى مېنە كەچى وشەي «شار، دى» نىرە. ئەم دياردەيە بەبەريەوۋە ھەبوو بەسەر زمانانەوۋە تىكەلېنكەلېيان لى پەيدا بىتت تا ۋاي لىنھات نىر بە مى و مى بە نىر لە قەلەم بدرىت و ھىندى وشەش بەھەردوۋ باردا بکەونەوۋە. بۆ نمونە دەلېم وشىي «بنار» نىرە بەلام كە من تاكە كچى خۆم ناون «بنار» كارەكە ۋەزەھمەت كەوت چۈنكە ھەلگى ناۋەكە مېيە. ئىستە ھەندىك دەلېنن: بە بنارىدا رادەسپىرم، كەسانىش ھەن دەلېن بە بنارىدا... گويم لى بوۋە دەلېن ھەتا كەن دلاۋەرى دەچم و ناۋەكە دەكەن بە مېنە. لە سلىمانى ئەم سەرىشەيە كەمە يان ۋەك نەبوۋە ۋايە چۈنكە وشەكان بە «اعراب»ى نىر و مى لىكتر جودا ناكەنەوۋە: بە فاتم دەلېم، بە ئەھمەد دەلېم. لە لەھجەي كرمانىجى سەرۋودا جودا كوردنەوۋەي نىر و مى ھاروتەرە، ۋەك بىزانن، كەمتر تىكەلېنكەلې تىدا پەيدا بوۋە و نىشانەي «ى» پەل ھى نىرە و دەنگى «ا-ئەلف» ھى مېيە.

سەرىك لەو تاقمە، ئەو تاقمە كارانەي مى ناۋم نان «انتقالى» و «انتقالى پىچەوانە» بکەينەوۋە و كارى «بوون» بە نمونە بگىن: لە گەرداندا دەلېنن: بووم، بوويت، بووين... ھتد. مى قوتابى بووم. لە حالى «ئىنتىقالى»دا دەلېن: بوومە قوتابى، كە «قوتابى»ت لاپەرد دەلېن: بوومى، لە ئىنتىقالى پىچەوانەدا دەلېن: دەمبى ۋەك كە ئافەرەتىك بلى: مندالم نەبوۋە بەلام دەمبى يا خود مەروۋىەك بلى: ئىستە پارەم نىيە ئەمما دۋاي دوو رۆزى دىكە دەمبى. وشەي «دزان» كە بەواتاي «بە دزىوزانن» ھاتوۋە ھەر وىنەي «انتقال پىچەوانە»ى ھەيە كە دەلېن فلانم زۆر دزا، زۆر دەمدى. ئەم بەكارھىنانەش تەنھا لە نىوان ھەندى ئىلى كورددا ماۋەتەوۋە و لە رۆشنىرانن نەبىستوۋە كە بە لايەوۋە چوۋىن.

ئەم «انتقال»يانە ۋەك «كەوتمى، بوومى، كرمى، گەشىتمى، نۆرىمى گرتمى، چوومى، بردمى و گوتمى... ھتد.» كە تىنەپەر بن ۋەك «كەوتم» لە حالەتى «انتقالى»دا «بەركار» (مفعول) داۋا دەكات. ۋەك: كەوتمە باغەكەوۋە، كەوتمى... كە تىپەرپوۋ داۋاي دوو بەركار دەكات ۋەك:

- گرتم... چوۋىلەكەم گرت يەك بەركارى ھەيە،
- بەردم گرتە چوۋىلەكە، بەردم گرتى، دوو بەركارى ھەيە.

لە نىوانىندا كارى «نۆرىن» رىزپەرە (شازە) چۈنكە خۆي تىپەرە و گەردانىشى ھەر ھى تىپەرە كە دەلېنن: نۆرىمان، نۆرىتان... كەچى لە «انتقالى»شدا ھەر يەك بەركار بە خۆيەوۋە دىت، ۋەك: نۆرىمە باغەكە، نۆرىمى. دياردەيەكى ئەم دياردەيە ئەوۋەيە لە «انتقالى پىچەوانە»دا كە دەلېن «دەمبى» مەبەستىش «بوون بە خاۋەن شتىك»ە جىناۋى كارا دەكەوتتە جىگەي بەركار، لە كارەكانى «دەمبى، دەمچى، دەمدى»دا ئەم راناۋەي كەسى يەكەي تاك بە تەۋاۋى شوپتى بەركارى گرتوۋە ۋەك ئەوۋەي بلى «دەمبىنى...» تاكە كارىك ھەيە ئەوۋىش رىزپەرە چۈنكە لە لەھجەي

كوردی «باشوور» (جنوب)یدا هەر به شیوهی «انتقالی» له کار دیت ئه‌ویش کاری «ویستن»ه که ده‌لین: ده‌هوی، دیاره جیناوی کارا شوینی بهر کاری گرتۆته‌وه، من هیچ سه‌یرم نایه‌ته‌وه که ده‌بینم ئه‌وهی تازه کوردی فیر ده‌بی ده‌لی «ده‌ویم...» چونکه به‌لای خۆیه‌وه له‌سه‌ر ده‌ستوور رۆیشتوو هه‌ک که گوتیبیتی: ده‌خۆم و ده‌چم.

جا ئه‌گه‌ر ده‌مه‌ته‌فه له‌سه‌ر ئه‌م لایه‌نانه په‌یدا بوو، ده‌بی سه‌ر به کوی بگه‌یه‌نیت. که‌سیکی بیه‌ویت به‌لگه‌ی میژوویی به پالپشت به‌ییتته‌وه ده‌ست بو کوی درێژ بکات؟ به‌ری بابان که مه‌ل‌به‌ندی سه‌قافه‌تی خه‌ستوخۆلی کوردستانی عیراقه له په‌راویزیکي زیده ته‌سکدا نه‌بیت به‌لای ئه‌م ته‌عبیرانه‌وه ناچیت، نالی فه‌رموویه‌تی:

وای فه‌رموو که ماچت نه‌ده‌می...

ئه‌م «نه‌ده‌می»یه شیوهی «انتقالی»یه... با په‌خه‌ی سلیمانی نه‌گرم بچمه‌وه بو کویی که خۆم کوییم، له گوتاریکدا نووسیبووم «ی» نسیبه‌ت له‌و وشانه‌دا که کۆتاییان به «ی» دیت له ده‌ورو به‌ری سۆران به هیتانی «ت» بو نیوان «ی» کۆتایی وشه «ی» نسیبه‌ت ئه‌م ده‌قه‌ی نسیبه‌ته‌وه ده‌پاریژن و ده‌لین: «کابرای جه‌لیه‌تی، سماقوولیه‌تی» که نسیبه‌ته‌وه بو جه‌لی، سماقوولی، هه‌ر له بیرمه رۆژی 15/7/1972 له تازییه‌ی خزمیکي زۆر عه‌زیم دانیشتبووم له کویی، په‌کیک له‌وانه‌ی هاتبوونه پرسه (ئویش به‌ر له چهند سالیک مرد) گوتی: ئه‌ورۆکه پیاوه‌کی جه‌لیه‌تی وه‌ها و وه‌های ده‌گوت. دواي نووسینی گوتاره‌که و بلا‌بوونه‌وه‌ی له کۆواری کۆری زانیاری کورددا به ماوه‌ی سالیک یان پتر کاغه‌زم له خویندکاریکی خه‌لقی سلیمانی که له مۆسکۆ ده‌یخویند، وه‌رگرت تیندا نووسیبووی که خوی له چهند گه‌نجیکي خویندکاری کویی پرسیبووی ئایا «جه‌لیه‌تی، سلیمانیه‌تی...» به‌کار دئ له کویی، گوتبوویان هه‌رگیز شتی وه‌هامان نه‌بیس‌توو، بیگومان ئه‌وان راستیان کردوو چونکه به زه‌حمه‌ت ده‌گه‌نه په‌کیکی لادیی که جارێ ده‌قی کوردی ره‌سه‌نی له بیرماوه هه‌تا لای بیه‌ن: «سلیمانیه‌تی، ده‌مدزی، گوتمی... هتد».

پزده‌ری ده‌لین: ئه‌مه گوتن ئه‌وه بیستوو، ئه‌مه کردن ئه‌و خواردوو، به‌لام که هاتنه سه‌ر راز و گله‌یی ده‌لین: ئه‌مه‌ن کرد ئه‌وه خوارد، خویته‌ر ده‌بی بزانی که ئه‌م ده‌قه‌ی گله‌یی له ئاخواتندا کویر بووه، کویریش ده‌بیتته‌وه، به هه‌موو ئه‌فه‌ندییه‌کانی سۆران و بابان و موکریان و مازهنده‌رانیش ناکری ده‌قیکی دیکه‌ی راگه‌یه‌نی وه‌ک خوی بخه‌نه جیگه‌یه‌وه. سه‌د جار حه‌یف و مه‌خابن، ئا ئه‌م «مه‌خابن»ه‌م دیتوو به ده‌ست نووسه‌روه‌وه بوته «مه‌خابن» وه‌ک که گوتیبیتی «کویر بین، لال بین» وای زانیوه «مه‌خابن» جوړیکه له نزا.

گه‌لیک له روناکبیرانی سلیمانی ده‌نووسن «یانگزه، دوانگزه» - له بری 11، 12 - و له‌سه‌ریشی سوورن تا ئه‌وه‌ی جاریکیان نووسیم ئیمه‌ی کوردی جنوبی داوا له هه‌موو کوردی کرمانجی سه‌روو ده‌که‌ین واز له سه‌رله‌به‌ری له‌هجه‌ی خۆیان به‌یتن له‌به‌ر خاتری سه‌قام پیگرتنی نووسینی ئه‌ده‌بیمان که‌واته کاکي نووسه‌ر تۆش واز بیته له «یانگزه و دوانگزه...» به‌لام بیسوود.

گه‌لیک هه‌له‌ی ئه‌وتویی له زمانماندا هه‌یه که ده‌چیتته‌وه بو نه‌بوونی نووسینی کوردی له کۆنی کۆنه‌وه، په‌کیک له‌و ناته‌واویانه تیکه‌لبوونی «ده» و «له»یه. هه‌له و مامله‌تجوداییش که به ده‌م رۆژگاروه ره‌جه‌ی به‌ست لی قوتاربوونی وه‌زه‌حمه‌ت ده‌که‌وی. له‌م باره‌ی ئیسته‌که‌شدا که جوداوازی بیرورا له نیوان دوو ناوچه‌ی خاوه‌ن ئه‌ده‌ب و زانست و نووسین و ریتووس بو وه‌ک که بابان و کوردستانی ئێران ئه‌و خاوه‌نه‌ی، له هه‌مان کاتیشدا هه‌ر ناوچه‌یه له سنووری واقیعیکی تابه‌ت به‌ خوی و جودا له‌وه‌ی دیکه‌یان بژیت وه‌ک که کوردستانی عیراق و ئێران وه‌ها ده‌ژین په‌ک خستی بیرورا و بره‌و پیدانی ده‌ستووری نامه‌تلووف تا ئه‌وه‌ی جی به ده‌ستووری ده‌فگرتوو چۆل بکات پشوودریژ و ده‌روونی فه‌راح و له‌خۆبوردوویی و هه‌ولی کۆلنه‌ده‌رانه و ده‌سه‌لاتی ماددی و گه‌لیک هه‌لومه‌رجی دیکه‌شی ده‌ویت وێرای شاره‌زایی له زمان و زمانه‌وانی و ده‌نگناسی «فۆنۆتیک، فۆنۆلۆجی» و هه‌ندیک له‌و زانستانه‌ی به‌راوردی سه‌ر به زمان و ته‌یاربوون به شاره‌زایی له ده‌قه کۆنه‌کانی زمانه‌ ئێرانیه‌کان به تابه‌تی، ئافیتسا و په‌هله‌وی (پاریسیک) و زمانی سانسکریتی... له نمونه‌ی سه‌ره‌ده‌ریکردن له‌و ده‌قه کۆنانه شتی که له تاقیکردنه‌وه‌ی خۆم باس ده‌که‌م:

له بهشی سۆران (نیوان دوو زی گچکه و گهوره) گهلنک شوین دهنگی لامی قهلهو به «ر»ی نهرم ده گۆرن که لیشیان بووه به عیب هر چند له ههموو ئاویتادا دهنگی «ل» هر نییه. یه کیک لهو وشانهی مهشور و مهداری گالته وشهی «کهلهباب» بوو به واتای کهلهشیر که ده گوترا «کهرهباب». ئیستهش ههروهها ده گوتری. له خویندنه وهمداد دیتم بهر له 2500 سال پتر به مهل گوتراوه «کههرکه»، «بروانه فرهنگ ایران باستان، پوورداود».

ئهم وشهیه له «کرکس» دا بهوه رهد ده داتهوه (سروه 73 لاپه ره 18 ده کهویته ستوونی سههم) که بریتیه له «کههرکه ئاس» به واتای «مهلهخور» له مهوه سه رنجم بو ئه وه راکشا که ده بی «کهرهباب» ییش «کههرکه باب» بوویت به واتای مهلی باب، مهلی بابانه یان نیر. وشهی «کهلهباب» ته گهر «کهرهباب، کههرکه باب» نه بی ده بیته کهله کهل چونکه باب کهله. دیاره کهله شیریش هر کههرکه شیره به واتای مهلی وه ک شیر.

هر لهم بواره شتی دیکم بو ئاشکرا بوو. ناویکی کونی ئیرانی «پووروش تهسپ» ه که وشهی «پووروش» تیدا به دوو واتا هاته: یه کیان پیر، ئه وی دیکه یان سپی و رهش تیکهل. زاناکانی ئه وروویایی و ئه و زانا ئیرانیانهی پیره وی تهوانیان کردوو بریاریان له سه ره ئه وه یه که واتای وشه لیکدراوه که «خاوه نی تهسپی پیر» ده گه نی. له لای خومه وه بهروونی دیتم که «پووروش» به واتای «سپی و رهش تیکهل» هه مان «بۆر» ی کوردیه که زانا ئه وروویاییه کان و پیره وه کانیان لئی به له د نین..

بیرم کرده وه که ماده م «ئهن» به واتای «نه فهس» بیت و «ئاسه» ش که رتی فاعل بیت به واتای «شتخور» دیاره «هه ناسه» ی کوردی «ئهن ئاسه» یه و نه فه سخواردن ده گه نیته.. له م بابه ته گهلنک لیکدانه وه م کردوو و له سه ره خه تی نیوان هه له و راست رویشتوو. ئا له و روژانه دا گوتاریکم خویندنه وه له ژماره یه کی مه یله و به سه رجووی «سروه» دا. خاوه نه که ی ناسه لمینی دهنگی «غ» له کوردیدا هه بیت هه رچهن ده شلی دایکی زهرده شت «دوغدو...» بووه. ئافیستا خوی ده وه له مه نده به دنگی «غ» وه ک «مه ئیغه» به واتای هه ور که له فارسیدا بوته «میغ» و له کوردیدا بوته «مز». ده ره غوو درویه، تیغ تیژه.

رابوردوو زمانه که له به ره نه بوونی نووسین، ئا ئهم دابره نه ده ردیکی هه مه گیره، که س نازانی کوردی بهر له هه زار سال یان پیش ئیسلام چون «ده» یان «له» به کارهیناوه وه یا ئه و ئامرازانه خویانن ماونه ته وه یا خود جیی ئامرازی دیکه یان گرتوته وه. به نمونه ده لیم، خویندوو مه ته وه که «نی پیسه» بوته «نپشتن» بریتی بوو له «نی» به واتای ئه و پیشگه ری که له «داهاتن، دابه زین» دا هه یه و له «پیسه» به واتای نه خشی به له ک، سپی و رهش تیکهل. له به ره ئه مه کوردیک که «نیوسین» به کاردیتیت له بری نووسینی، کاریکی ره سه نانه ی سه ره به زمانی کردوو هه رچهن د ئاگاشی له به ندوباوه که نه بوویت. خه لکی ئهم زمانه که «ئا فتاوه» له بری مه سین به کارده هینن نازانن وشهی «ئافه نت» له کونه وه به و واتایه بووه، که واته ئیسته که له «ئا فتاوه» دا دوو «ئاو» هه یه یه کیان «ئاف» ی سه ره تایی وشه ئه وی دیکه هی کۆتاییه که ی. که متاکورتیکی خویته ران نه بی نازانن وشهی «فهز» له ئافیستاوا به واتای «فرین» هاتوو و «باز، باشۆکه» شی له وه وه ماونه ته وه. ئه مه م له کتیبان خویندوته وه له خومه وه بو ئه وه چوو م «په ره وازه» و «په رته وازه» ش هر به چکه ی ئه و «فه زه ن» به واتای «به هوی په ره وه ده فری» و «به فرین په رت بوون». له وه ش زیاتر خه یالگتیریم کرد تا ئه وه ی گه یشته قه ناعه ت له وه دا که ده لین فلان «وه زگی دا» به واتای «فلان مرد» له م «فه ز» وه که وتوته وه به واتای فلان شتیکی دا که قایلی فرینه ئه ویش گیانه.

ئهم دهنگه ی «گ» وه کوو پاشگر به دوا گهلنک وشهی جو راجوردا دیت و هر جاره ش وشه یه کی تازه داده هینیت. که ده لین «ورگ، هورگ» و یستوو مانه بلین «وره گ، هوره گ» به و مه به سه ته که مه به سه ته که میعه ده جیی په یدا کردنی وه و هیزه. «به ر» ده بیته «به رگ» مردن و مهرگ یه ک شتن به لام «گد» ی مهرگ کاری بنچینه یی کردوو له گه ل «مهر» که به واتای «مردن» هاتوو وه ک له «مه رداد - ته مه رداد» دا ده زانین که واتای بی مهرگ ده به خشی. مه ردم خوی له و مه ره وه هاتوو که واتای شیای مهرگ به ده سه ته وه ده دات. زور وشهی دیکه هه ن له م بابه ته یارمه تی ئه وه ده دا که باوه ر بکه م «وه زگد و فه زگد» یه ک شتن به واتای گیان که لئی ده وه شیتته وه به فریت.

خولاسه چاوخشاندينىك بهو ميراته زمانيهى كه له تافىستا و پهلهوى و سانسكربتیهوه بهجیماوه و هیچیشی پشكى كوردی تیدا دیاری نه كراوه تیمان دهگهیهنى كه له زۆر وشه دا ریشهى كۆنینهى بهرچاوه بهلام ژهنگى هیتاوه مشتومالی دهوى. له نمونه دا دهلیم من كه به خویندنهوه زانیم «قهريتهن» بهواتای سووران گوراوه به «گرديمرن، گه ران» در لهزه بیرم بو ئهوه چوو كه پیشگری «وهر» له فیعلی «وهرگرتن، وهر كهوتن، وهر سووران ...» دا هه مان «قهر» ماوه تهوه بی ئهوهی «ف» كه كهی به «گد» بگۆریت. وا دهزانم «وهره» ش ههر لهوهوه ماوه تهوه له گه له نهختیک دهسكاری واتایدا. دوور نابینیم «وهرین» یش له هه مان ریشهوه بیت كه دهزانین ئه و شتانهی دهوهرن به غالیی سوور دهخۆن. وهر كهوتنی سهگ له چاو پالکتهوتنی یهك سم جوړه سوورینكى تیدایه. تو بلیی «وزاق» یش ههر لهو «فهز» به باس كراوهوه نه هاتیبیت؟

له هه موو میراتی ئایینی زهردوشته چند وشه یه كمان به میرات بو مایهوه چونكه ئیمه له بهر بیحكومه تی دهستان بهسه ر بنگه ئایینه كانهوه رانه گه یشته: ههرچی كه له پووری په رسته گه كان و ساختمانی مووبه ده كان و داب و دهستووری (طقوسی) دینی زهرده شتی هه بوو كه وته دهست ئه و كه سانهی حكومه تیان به رتوه ده برد ... خووتالع وشه ی «شه پك» كه له شالوشه پکی بهری بادینان و كرمانجی سهروودا ماوه تهوه ئه و كورته كه یه كه تا زه ره سیوی زه رده شتی له ته مه نیکى دیار كراوا به «طقوسه» وه له بهری ده كرد ... وشه ی بادینانیش له «به دینان - بیه دینان» هوه هاتووه كه به پیره وه كانی زه رده شته ده گوترا، دیاره «ان» كه كه شی ههر نیسه به ته وه ك سپاهان، كرمان ... ههر له م بواری مانه وه ی «بیه دینان» هوه ده گه ین به و رایه ی كه «ئیزدی» و «داسنی» ش له ری «نزاعی عه كسییه وه» له و هه ری مه ماوه ته وه. «ئیزدی» ئاشكرا به به لام «داسنی» كه دوژمنانی ئیزدییه كان وه هایان ناو ده بردن له «دیویه سنه» وه هاتووه به واتای دیوپه رست.

خولاسه هه لئه بران له رابوردوو بو پته و تر كوردنی بنه و ریشه ی زمانی ئه ده بی كاریكى هه ره بیویسته به لام به نیازی خزمه ت نه ك دهق به زمان به ستن. له دیوی عیراق كتیبی ئه وتو به كلكی ئه م نیازه بیت نابابه نه ك كه میاب، هاوردنیشی له دهروه تا بلیی ئه سته مه، خو ئه وه ی راستی بی ئیمه چی ئه وتومان پی ناگات له نووسینی برا كورده كانی كوردستانی ئیران: هه تا فرته نه ی شه ری سه حرا نه یه یه نامه ورمی نه مده زانی «سروه» هه یه. ناشزانم خه تا ههر له دشواری هه لكه وتی كورده، یان خووشمان تیدا به شدارین. ئیمه ماده م باسی راستی و هه له بی ئاخواتنان بكه ین با یه ك دوو هه له ی زهق كه له نووسیناندا باوه به یه نمه بهرچاوی خوینته ر.

غالیی كوردی دیوی كوردستانی ئیران له جیاتی «مردار» ده نووسن و ده لین «مندار». كه بنه ره تی وشه كه مردن بیت ناشی مندار باو بیت ههر نه بی له نووسیندا. ده بینم ده نووسن «به رامبه ر»، راستیه كه ی «به رانه بر» ه و بوونی وه ستاوی پیش دهنگی «بی» له نووقدا ده بیته «م» به لام ههر به «ن» ده نووسریت. سه یریکی «هه نبانه بو رینه» م كرد دیتم نووسراوه «هه نبانه» نه ك «هه مبانه». گیانی هه ژار شاد بیت. سه رانه سه ر، به رانه بر، ده و رانه ده ور، سی وشه ن له م فۆرمه دا هاتوون چی دیکه م له م بابه ته نه دیتووه ئه وه نه بی كه هه ندیک به هه له ده لین سه رانه سوپی، راستیه كه ی «سه راسوپی» یه كه بریتیه له «سه راسوپی» وا دیاره عه ره ب گوته نی «طرداً للباب» به گه ل ئه و سی وشه یه كه وتووه.

هه له یه کی دیکه ی، به تایه تی له دیوی عیراق، كه چاری نیه و لیمان بووه به مووی لووت، ئه و زاراوه ناقولایانه یه كه بو «ضمیر pronoun» دانرا و به «راناو» رۆیشته: «را» پیشگری كاره به سریش به ناوه وه ناكا بیت. چ فه رق نییه له رووی هه له و راستیه وه له نیوان «راناو» و «رایشله، رادۆلمه، راگه نمه شام» ئه م هه له یه خه ستر ده بیته وه، له زاراوه ی «راناوی لكاو و نه لكاو» دا كه راگو یستینکی ده قاده قی ریزمانی عه ره بییه، عه ره ب بو خو ی به ر له هه زار و ئه وه نده ساله وه های په سند كرد كه بلی «ضمیر متصل، غیر متصل، منفصل» بو ده بی ئیمه به چاولیکه ری زاراوه یه ك به كار به یینین سروشتی مه به ست و خه سله تی بابه ته كه ی پی بكوژین: راناوی لكاو له كوریدا داینه مو ی رسته ی واتاداره، ههرچی بیلین بی ئه و واتا نادات مه گه ر له رابوردوو ی كاری تینه په ر و ئاینده ی كاری تیپه ر و تینه په ری كه سی سینه می تاك وه ك كه ده لی: هات، نووست، ده كات، ده پسیت... له هیچیاندا راناو نیه له وه به و لاوه ئاخواتنمان بی راناوی لكاو واتا نابه خشیت.

بویه بوو من له نووسینی خو مده بهر له 16-17 سالیك زاراوه ی «مه ند، چالاك» م په سه ند كرد بو «منفصل، متصل» چونكه لكان و نه لكان پیوه ندی به شكلی نووسینانه وه هه یه و به س، چ ده خلی به سه ر خه سله تیانه وه نیه. وه ك ئه وه ی كه

بَلْیَ: ههنگ گه زندهیه که له ته پۆ گهوره تر و له فیل چوو کتر... ئەم «را»یه ی پیشگر داخوازی ده کات لیره دا دوو تیبینی لیوه بَلْیَم: یه کیان ئەوهیه «راکردن» به واتای به زین و غاردان. له فۆلکلۆر مه ته لیککی گه پئامیز هاتوه ده لێ: فونده که قونده که له سهر بانان ههراکه بۆقه و بیت نالیم. راکردن وهک دیاره کاریکی تینه پهره که چی ناشی پیشگر یان پاشگر سروشتی کار بگۆریت له تیه پهری و تینه پهریدا. هه رچی هه راکردنه وهک غارکردن به رکار «مفعول»ه که ی له گه ل خۆی دایه و «کردن» تیدا تیه پهره. ههرا له گه ل hurry ئینگلیزی و خیرای کوردی یه ک ریشه یه. ئەمه ده لیم له بۆچوونی خۆمه وه نهک له بیرو برای کهسانی دیکه وه.

تیبینی دووهه م ئەوهیه «راکردن» هه له یه و «رابوردن» راسته. رابوردن به واتای تیه پهرینه و خۆی کاریکی تینه پهره، بۆیه ناشی بَلْی «بمبوره» ده بی بَلْی «بمبوره» که رابوردووی «بواردن»، یاخود «لیم ببوره». بواردن له و کارانه یه ناوگری تیدایه له «بوردن»ه وه هاتوه وهک هینده ی کاری دیکه ی له م بابه ته به ناوگره وه بوونه ته تیه پهره. به نمونه:

- بزوتن - بزوتن
- نهنگوتن - نهنگوتن
- پشکوتن - پشکوتن
- ژمران - ژماردن

ئەم «ژمران»ه تینه پهره نهک «کارانادیار» (مینی مجهول). هه رچی کارانادیاری ژماردنه «ژمیران». که ده بی بکریته «ژمیران» بۆ مه بهستی سووک ده رپرین. له گه رداندا بۆ ئەوه ی تیکه ل به ژماردن نه بیته وه ده بی بگوتری ده ژمیره ری، ناژمیره ری چونکه «ده ژمیری» له ژماردنه وه یه. هه رچی «ژمیران»ه تیکه ل به «ژماردن» ناییت.

هه له یه کی زهقی دیکه ئەوهیه نووسهران له بری میژووی نامه نووسین «بهروار» به کارده هینن. ئەم بهرواره وهک که رهحمه تی «زه بیحی» بۆمی باس کرد له وه وه هاتوه که له ده می چالاکی چله کاندایه مه هاباد نامه یه ک بۆ ده فته ری رۆژنامه ی ئەوسای کومه له ی «قازی محمه د» دیت له ژیره وه نووسراوه «بهرواری» و به نه نیشتیه وه رۆژی نووسینی نامه که هه بووه. براده رانی ده فته ر وایانزانی ئەم «ی»ه کۆتایی «بهرواری» هی «اضافه»یه وهک بَلْی «ریکه وتی» فلانه رۆژ ئیتر بهرواریان قۆسته وه و له نووسیندا به کاریان هینا تا ئەوه ی که وته نیو فره هه نگانه وه. تۆمه ز ئەو نامه میژووییه له ناحیه ی «بهرواری» هه ری می ده و که وه هاتبوو.

وابزانم ئیزن هه یه بَلْی وشه ی «ناو» به واتای «اسم» له راستیه وه نزیکتره تا «نیو» چونکه «نام» ی فارسی ده بیته پشتیوانی شکلی «ناو». وا چاکه «نیو، نیوه ند» به ریگه ی خۆیاندا برۆن و «ناو» یش بۆ «اسم» ته رخان بیت، ته نانه ت له گه ل noun ناون ی ئینگلیزی هه رچه ناوه هه م و سیه م و ئەم دووه م... ه یش له گه ل زۆر سه روبه ری زمان و ریزمان و ده نگساز ی «فۆنه تیک» ی کوردی ناگونجی: کوردی خه ریکه له کۆنه وه هه تا بیی بگریت و بۆی بلویت «ه» ی ناوه ندی وشه تی ده بات، خۆ هه ر به جاری «ه» ی کۆتایی وشه ی ئیعدام کردوه «شاه، راه، کوتاه... هتد» هه موویان له کوردیدا قوله بوون. هه ندی وشه ی کوردی «ه» ی ناوه ندیان ماوه، به زۆری، له بهر جیرانه تی فارسی و به تاوی ئەو «ه»ه که نه مردوه. وشه ی وهک داها ت: لیهاتوو، پی هه لچوون... به هۆی هاتی پیشگره وه ئەو «ه»ه یان که وتۆته نیو وشه کانه وه. ئاخیه ری کورد بی ئەوه ی ئاگاداری هه رای نیوان رۆشن بیران بیت خۆی له «ه» ی نیو وشه ده دزیته وه تا ئەوه ی زۆر که سی ده روده شت به به هار ده لێ بوار... به هی بۆته یی، ره هیل ده کری به ره ییل. سه ره رای ئەمه به ده گمه ن نه بی «ه» ی به وه ستای له ریشه دا ده ر ناکه ویت...

سه یر له وه دایه، ره نگه سه یریش نه بی، زمانی فره نسه یی و ئینگلیزی ش دژی «ه» ی ناو وشه یه، ده توانم بَلْی هه موو «ه»ه کیان له سه ره تای وشه به بزوتووی دیت ته نانه ت فره نسیه کان که ئەم «ه»ه ده نووسن ناشی خوینه وه. له ئینگلیزی که ده نووسن... which, where ئەم ده نگه w ده خه نه دوا ی h ه که وه. با ئەوه ش بَلْی: وشه ی وه کوو ئیستگه،

رینگه، جینگه، بهرماوه، شهوه ... دهنگه که ی کۆتایان «ه» نیه به لکۆو «فتحة» ی عهره بییه که ئیمه ئه و نیشانه مان بۆ داناوه و ههر له وشه ی وه کوو «حمزة، معاویه، بصره» مان وهر گرتوووه که له و حاله تی سکۆونه دا وه ک دهنگی «فتحة» دیته بهر گوئی. له بهر ئه مه ناشی بنووسین: «شاه، کاه...» چونکه ئه مانه دهنگی فهتحن و به ته نها ههر نانوسریت چونکه هه تا به دوا ی کۆنسانتی وه ک «ر، د، س، ک...» دا نه یه ن مومکین نییه گو بکرین. له جه دوه له کانی سروه دا ئه م «ه» ه که له وشه ی ستوونی فهتحه یه له وشه ی ئاسۆی ده بیته «ه» ئه مه ش ناجایه زه چونکه له ئه لفویبی کوردی یه ک بیت ته نها یه ک «تلفظ» ی هه یه... ئینجا که بپرسی چۆناوچۆنی 12، 13، 16، 19 ... له حاله تی مه رته به دا گو بکرین؟ ده لیم: خهلق ده لاین نۆیه م، ده یه م، دووه م، سنیه م... ئیتر یازده یه م دوا زده یه م... هتد جینی خۆیان ئه وه ی راستی بی به شی زۆری ئاخپوهری کورد ده لی یازده م دوا زده م، هه زده م... سیزده م، هه فده م... هتد... «حهوت» ناجایه زه چونکه هفت بنجی تره به به لگه ی ئه وه ی که له هه فده، هه فتادا به ره های «ف» هه که دیته وه. له «هه فده» دا ئه م «ف» هه (که دهنگی که و ئاوازه له پیکۆ قورگه وه ده رناهین) به جیرانه تی دهنگی «د» که دهنگی ئاوازه داره ئه ویش بۆته «ف» که ئاوازه ی هه یه (ئه م باسه ی سه ر به فۆنه تیک زۆری به به ره وه. هه یه لی ره دا جینی نابیته وه).

له م نووسینه دا باسی رسته ی «اسمی و فعلی» هات. کوردی ئیسته که مان و ئه وه ی له نووسینی به رده ستدا هه یه «کاری هه بوون» (فعل الکیونه verb to be) ه کار که وتوووه راناوه لکاوه کان ده وری ئه و ده بینن، ته نها که سی سیه می تاک نه یی که ئه سه ری ئه و کاره ی پیوه ماوه وه ک که ده لاین دارا شوخه، ئاشکرایه که بزویتی «ه-فهتحة» به کۆتایی رسته که وه پاشماوه ی ئه و فیعه یه که له فارسیدا «هست» و له ئینگلیزیدا is و له فره نسه ییدا est ی ماوه. ده لاین: من هه م، تۆ هه یه ت، ئه و هه یه، ئیمه هه یه، ئیوه و ئه وان هه ن: له مانه دا فیعه که بهرچاوه به شکلیکی لی قرتاوه به لام که ده لاین من کوردم، تۆ کوردیت. ئیمه کوردین، ئیوه و ئه وان کوردن له راناوی لکاوه به و لاوه شتیک نییه له رسته کاندای «استاد» دروست بکات. ئه م پاشماوه یه ی «ه» له و رستانه ی سه روودا «من هه م، تۆ هه یه ت... هتد» به رواله ت ههر خۆیه تی ده که ویته وه له رسته ی: من هه مه هه یه تم، تۆ هه ته هه یه ت، ئه و هه یه تی، ئیمه هه مانه هه یه تمان، ئیوه هه تانه هه یه تتان، ئه وان هه یانه هه یه تیان به لام ئه م رواله ته چاوغه له تینه چونکه دیاره «هه مه، هه تانه، هه یه تمان... هتد» راناوی لکاوی کاری تیپه ری به دوا خۆیدا هیناوه به و پییه ده یی فیعه که ی «هه مه، هه تانه» تیپه ر بیت ههر ئه مه یه راستی مه سه له که یه چونکه «هه م، هه یه ن، ... هتد» ههر هه بوون «وجود» ده به خشن که چی «هه مه، هه ته، هه یانه» دارایی «تملک» ده به خشن، دیاره که ده لایی: «پاره م هه یه» وشه ی پاره لی ره دا بهر کاره بۆ زیده روون کردنه وه ی ئه م نموونانه له ته ک یه کتردا ده نووسم:

- تۆ رۆیشیتیت - تۆ هه یه ت
- من هاتم - من هه م
- ئیوه چوون - ئیوه هه ن

ئه م رستانه سه ره له بهریان فیعی تینه بهریان تیدا به. راناویشیان هی تینه به ره.

- تۆ خواردت - تۆ هه ته، هه یه تت
- ئیمه خواردمان - ئیمه هه مانه، هه یه تمان
- ئه وان خواردیان - ئه وان هه یانه، هه یه تیان
- ئیوه خواردتان - ئیوه هه تانه، هه یه تتان

ئەم پستانەش ھەموویان کاری تێپەریان تێداپە. راناویشیان ھی تێپەرە. وا دەزانم بە چاویش دیارە، «ھە» ی «ھەم، ھەیت...» کە تێنەپەرە لەو سەرچاوەوە ھاتوووە کە «ھست، est، is» فارسی و ئینگلیزی و فرەنسەیی لی پاشەکەوت بوو. کە دەزانن لە پەھلەویشدا گەردان دەکرا بو رابوردوو و ئاینە ھەرچی «ھە» ی «ھەمە، ھەمانە و ھەتائە» یە کە تێپەر و «تەملک» دەبەخشی، خزمی have «ھاڤ» ی ئینگلیزی و avoird «ئەڤوار» ی فرەنسەییە.

لەمەو دەلیم دەبی لە کۆنەو «ھەڤ» بوویت و بەر لە پەیداوونی نووسینی کوردی دەنگە ی «v» ی سوابیت. ریکەوت و ھەا بوو لە بەرەو کۆتایی نووسینی ئەم رووپەراندە مەتەلێکم دیت لە رووپەرە ی 96 ی ژمارە 4 ی سروە ی رەنگینی سالی 1264 وا لە ژێرەو دەینووسمەو بەدوا ئەویشدا دەقە راستینە کە ی بە عەرز دەگە یەنم کە زۆر نر خدارە لە لایەن ھونەری دارشتنیو، حەیفە بشیویت. بە داخووە خاوەنە کە ی نازانم کێیە ئەمما دیارە یە کێکە لە شاعیرە ھەرە ھێژاکانمان. مەتەلە کە و ھەا نووسراو:

پاشماوہی کورتە یە کێ بیرورا...

«بلوورین گومبەدیکم بوو مانگ و رۆژی تیدا بوو کە رۆژ ھەلدئ لە نیو گونبەد بلوورین شووشە دەشکیننی ئەگەر مەردی و مەتەلزان بە بیرو خۆت ھەلی بیتە کە چۆلە کەش ھەلی دینئ.»

ئەمەش دەقە راستە کە یەتی، بریتیە لە دوو بەیت، بەر لە 60 سالیک گوئیستی بووم:

عەجایب گونبەدیکم دی مە و رۆژی لەنیو دابوو
کە رۆژ ھەلدئ لە گونبەددا بلوورین
شیشە دەشکیننی
ئەگەر مەردی سوخەندانی وەرە ئەم
نوکتە ھەلپینە
موعەمماییکی ھەند ئاسانە تەیریکیش
ھەلی دینئ

لە کۆتایی کاریکی وا بئ پرۆگرام و بئ سەرچاوە و بئ دەرفەت و بئ ئوقرەیی خاوەنە کەیدا، سپاسی پر ھەستی منەتبارانە ی دل و دەروون پیشکەشی بە ھەموو برایانی سەرپەرستی «سروە» دەکەم لە ئاست ئەو بەخیرھینانە گەرموگورە ی کە منیان بئ نازو کرد و بو ماوہی چەند سەعاتی بەختەوەر خستمیانە ژێر شەپۆلە راحەتەخشەکانی لوتفی رەفتار و شیرینی گوفتاریان ئا ئەوہی بە زەحمەت تانووتم دا یە بەر خۆم کە بتوانم بە پیدزە لەو بەھەشتەوہ بەرە و جیھانی ئاسایی رۆژانەم جورئەتی بزووتنەوہ بکەم. داخم ناچئ، دەرفەت نەما بو زیدە خوگنخاندن و تەفرەدانی پتر مانەوہم لە خاکی ئێران و کوردستانە کە ی: زەنگی ریحلەت زرینگاپەوہ لە پەردە ی بیسەرمدا کە ئیتر نۆرە ی بادانەوہ یە بەرەو کەلاوہکانی ئومیدی ناکام و ئاواتی بئ ئەنجام لە کوردستانی خوونینی عیراق ... مەگەر ئەو ئومید و ئاواتە تنۆکی دل و سروہی گیانن کە ھەتا مردن زاخاودەری و جووودی ئینسانن.

«...»

«نه... نه...» ی کوردی و هیندی له دستوره کانی

گوڤاری «ماموستای کورد»، ژماره 19، پاییزی 1993

له کوردیدا هەر دوو شیوه به کارهینانی «نه... نه...» دهستووری و دروستن: دهشی بلین:

- نه دارا نه براهی هاتن
- نه دارا نه براهی، نه هاتن

رستهی دووهم، نه فیه که ی سهر «نه هاتن» بو ته ئکید، ته ئکیدیش له فیعلوه هه لدهستی، ئه گهر رسته ی بیفیل بیت. ریژه ی رسته که شیوه یه کی دیکه وهرده گریت، له نمونه دا که گوتمان نه دارا نه براهی نه جوان، ئه وسا «نه جوان» ده بیته «نفي النفي». که ویستت ته ئکید ناشرینی بکه یته ده بی بلینیت: نه دارا نه براهی جوان نین. ئه م «نین» له بنه رته دا verb to be تیدایه، به لام له ئاخاوتنی کوردیدا فیعله که قرتاوه. که بیکه یته فارسی ده لینی «نیستند» که «هست» ی به واتای is ی تیدایه. که گوته: نه دارا نه براهی جوان نه فیه کی بیته ئکیدت کردووه.

نمونه یه کی روونکره وه ی دیکه: ده زانیت «هیچمان، هیچتان، هیچیان، هیچ که سیکمان، هیچ که سیک» هه مووی بو نه فیه، به لام که ده لینی «هیچمان نه هاتین» نایته «نفي النفي» به لکوو ریت نییه بلینی «هیچمان هاتین» چونکه ئاخیره ی کورد وه های مامه له ت کرد له گه ل وشه ی «هیچ» دا که ئه وه نه فیه ی تیدایه هینده هیزه ی نه بیت بینازی بکات له «نه» ی به واتای Neither.

ههر له م روانگی بیهیزی نه فی ناو وشه ی «هیچ» وه دروسته بلینی «فلانه کهس هیچه، فلانه کهس هیچ نییه» که ههردوو یان یه ک واتایان هه یه: به پیی روواله تی «نفي النفي» ده بو فلانه کهس هیچ نییه عه کسی «هیچه» بگه یه نی.

نمونه یه کی دیکه: ده زانیت وشه ی «هه میسه» بو ئیجاب و «هه رگیز» بو سه لبه که چی ده بی به ناچاری بیخه یته سهر رسته ی نه فی کراوه وه و بلینیت «هه رگیز نایه م، ناروم...» وشه ی «هه رگیز» له ته کوینی ناوه کیی خویدا «ته ئکید» هه یه بویه داوای «نا» ده کات، ههر بویه شه ده چیه سهر جومله ی فیعلی.

روونکردنه وه یه کی دیکه، ده توانیت بلینیت: که سمان نه هات، که سمان نه هاتین، به لام ناتوانی بلینیت: هیچمان نه هات، ههر ده بی بلینیت هیچمان نه هاتین، ههر وه ک که ده بی بلینیت: هیچ کهس نه هات، ریت نییه بلینیت: هیچ کهس هات. وشه ی «کهس» وشه یه کی به هیز و ته واوه بویه ده شی بلینیت: هیچ که سمان نه هاتین، هیچ که سمان نه هات. ده بینیت توانرا «که سمان» وه ک تاک و وه ک کو مامه له تی له گه لدا بگریت...

به داوی: «نه دارا نه براهی هاتن» و «نه دارا نه براهی نه هاتن» دا ده پرسیت: ئه دی ناشی بلین: «نه دارا هات نه براهی»؟ ئه م رسته یه نه ک ههر راست و ره وان، بگره له جیگه ی خویدا له هه موو ریژه کانی دیکه له بارتر و ره وانتره، من ههر ئه وه م گوته وه دوو ریژه که ی تر راستن و ته کرار کردنه وه ی «نه» ش نایته «نفي النفي» به لکوو بو ته ئکید... ئه مه ت وه ها به لام روون کردنه وه یه ک پیوسته ناشی پشتگویی بخریت، ئه ویش به م جوړه یه: له کو بوونه وه ی که سه کاند [واته: قسه کهر، قسه بو کراو، قسه لیکراو-متکلم، مخاطب، غائب] رسته بو که سی یه که م - قسه کهر - اسناد ده کریت.

دەلّين: تۆ و من كردمان - دارا و من كردمان - تۆ و دارا و من كردمان. ئەگەر كەسى دووهم و سێهەم لە رێستەدا بوون،
إسناده كه بۆ كەسى دووهم دەچیتەوه. دەلّين: دارا و تۆ كردتان.

كە ئەم راسیتیه زانرا بە پێی داخواری مەنتیقی و تووێژ و دەستوورە كانی دەبی بیر لەوه بکەینەوه کاتیک «نە... نە» لە
رێستەیه کدا بوون كە دوو كەسى لیکتر جودا تیدا «مسندلیه» - یان «فاعیل» بوون چۆناوچۆنی گەردانی فیعلی ناو
رێستە کە دەکەین! بە پێی دەستوورە باسکراوه كانی سەرەوه ئیشکال لەوهدا نییه بلّین:

- نە ئیمە نە ئیوه خواردمان [یان: نەمانخوارد].
- نە ئیوه نە دارا، نە ئەوان، نە لەشکری دنیا خواردتان [یان: نەتانخوارد].
- نە دارا نە خزمە كانی خواردیان [یان: نەیانخوارد].

هەر وهه ئیشکال لەوهدا نییه بلّین:

- نە ئیمە كردمان نە ئیوه
- نە تۆ كردت نە ئەوان
- نە ئیمە كردمان نە ئەوان، نە دارا.

بەلام، كە «ئیمە، من، ئیوه، تۆ» لە گەل «دارا» دا كۆبوونەوه و داراش كەوتە بەرایی رێستەوه و «ئیمە» كەوتە دواوه، ئایه
دەشی بلّین:

- نە دارا كردی نە ئیمە؟
- نە دارا كردی نە ئیوه؟

فیعلی «كردی» بۆ تاکی سێهەمه، ئایه به چ تەئویلیك دەبریتەوه بۆ «ئیمە، ئیوه، من، تۆ»؟ من ریم به خۆم نەداوه ئەو
بریاره بدهم، لەو باوه رەدام دەستووری باسکراوی سەرەوه لیرەشدا خۆی رەپیش دەكات كە «إسناد» بۆ كەسى یه كەمه
ئەمجا دووهم ئەمجا سێهەم. مادام كەسى سێهەم پيش كەوت دەبی كەسى یه كەم و دووهم بە پێی حال فیعلی خۆیانان پێ
بدریت و بگوتری:

- نە دارا كردی نە ئیمە كردمان.
- نە من كردم نە ئیوه كردتان - نە تۆ كردت...

هەر وهه كە كەسى دووهم لە پێشەوه هات، دەبی كەسى یه كەم فیعلی خۆی پێ بدریت... لە حالی وه ك: نە خزمان
كردیان نە دارا... لزوم نییه فیعلی سەر به خۆ بۆ دارا بیت، چونكه دارا خۆی تاكیکه كە كۆمه لهی «غائب». هەر وهه
دەلّين «ئیمە نەمانکرد، ئیوه نەتانکرد» ری نییه بگوتری:

- نە ئیمە كردمان نە من
- نە ئیوه كردتان نە تۆ،

ئەمەشدا راستىيى واتاي وشەكان لە قامووس و «نحو»دا پارىزراوه. بەداخووە ئەدبىيەكانى ئىمە لە سەرەتاي دانانى زمانى ئەدبىي و دەستوورى ريزمان چى ھاتە بەرداسيان ئەو دەروونەو، ئىتر «رانا، زانكو...» دژى ھەموو دەستوورىك خۆى سەپاند.

«و» عطف كە لە رستەي وەك: «نە من و نە تۆ»دا ديت، وەك من بە ھەستى زگماكى «ئاخپوھرى» ى كوردىم بۆ مەسەلەكە و تىكرای بەكارھىنانى ئەو «و»ە لە كوریدا دەچم، بەم شپوھىيە لىك دەدرىتەوھ:

كوردى پتر لە زمانى دىكە ھەز لەو «و»ە دەكات. نمونەيەكى سەريپىي لە زمانى ئىنگليزيەوھ ديت، كە ھات و چەند شتىك بە دواى يەكترا ھاتن، تەنھا يەك and دەخەنە بەرابى وشەي ھەرە دواو، لە كوردى و زۆر زمانى دىكەشدا ھەر كامىك لەو شتانە «و»ىك بە دواى خۆيدا دەھىنيت، دەلىي: دەشت و دەشت ھاتم، مەبەستت ئەوھىيە كە لە دەشتەكەت لانەداو. دەلىي: دەشتاودەشت ھاتم، واتە لە دەشتىكەوھ بۆ دەشتىك ھاتىت تا جىگەي مەبەست. [كە وشە لە كۆتاييدا «ا- ئەلف» ھەبوو يەك لە دوو ئەلفەكە دەقرتى: شاخ و شاخ نەك شاخا...].

لە زۆرەي عەشیرەتى شاخنىش دەلىن: فاتى و ئەحمەدان كانیەکیان دەردا. ئەو «و»ە لەم رستەيەدا فاتى و ئەحمەدى وھا جۆشخواردوو كردن تا بوون بە «كۆ». لە وتوويزى عادەتى كە ويستت نەفى شتىك بەكەيت كەلىنى نەبى، دەلىي: تۆ چەند جارىك چوویتە لای دارا، من ھەر سەرم لى نەدا و... لە يەكىك دەپرسیت: ئەحمەدت دیتووه؟ پیت دەلىتەوھ نا و²⁰...

لە وشەي وەك ھەلاھەلا، ونجرونجر، كەرتكەرت، شەقالشەقال كە دووبارە بوونەوھى كەرتى يەكەمى تىدايە، «و» بەكار نایەت، لزوومىشى نىيە. بەلام دەلىي شروشىتال، برويزگور، كەلوپەل، سەروپەر... لە عەرەبى و ئىنگليزى ئەم «ئەداتى عطف»ە بەكار نایەت وەك helter – skelter كە دەكانەوھ «شذر مذر»ى عەرەبى. بەيپى بۆچوونى خۆم، ئەگەر ئەو شتانى «نە... نە» يان بە دەمەوھىيە لە ھىچ روويەكەوھ پەيوەندیان بە يەكەوھ نەبوو، ناشى «و» كۆيان بکاتەوھ، وەك كە بلىم: لە لیستەي ناوى شارهكان نە بەغدا نە مۆسكۆم نەدیت. ئەمما ئەگەر پىشتر مناقشە لەسەر ئەو ناوانە ھەلسايى، دەشى بلىم: نە بەغدا و نە مۆسكۆم نەدیت... نە بەغداش و نە مۆسكۆم نەدیت [ئەمەش باسكى سەربەخۆيە: ئىمەتان نەدیت، ئىمەتان نەدیتن - ئىوھمان نەدیت، ئىوھمان نەدیتن - تۆم نەدیت، تۆم نەدیتى - منت نەدیت، منت نەدیتم].

لە مجيزى مندا زمان تەنگى پى ھەلنەچى و رىگەي تەعبىرى جۇراوجۆرى²¹ لى نەگىرى، ھەم لە لایەن ھىزوپىزەوھ، ھەم لە نوختەنىگای ئارايشتەوھ، سوودمەند دەبیت: بەراستى ھەستى ناٹارامى دەكەم كە ناچار بکرىم ئەو «نە... نە» يە لە تەنھا رىبازەكەي بىروپراي تۆوھ - كە گومان نىيە لە رەواوونى - ھەناسە ھەلبنيت. ھەلبەت «رىگەي تەعبىر» دەروازە بە رووى ھەلەكارى و ھەوھەسبازىدا ناکاتەوھ. لە نمونەدا، شىخ رەزا دەلى: «خۆم موحتەھىدى چاکم و تەقلیدی كەرم كرد». دارشئەكەي پر بە دلى گوپگرە، ئەگەر گوتباي «موحتەھىدى چاکم تەقلیدی كەرم كرد» لە رووى واتاوھ بىعەبىيە، بە لابردنى ئەو «و»ەش كەرتى دواى ئەو پتر بە كەرتى پىش خۆيەوھ دەلكىت و جۆشخواردوو دەبیت، بەلام ھەناسەسوارىيەك و لىقرتاوييەك لە دپرە شىعەرەكە پەيدا دەبیت بە زەرەر دەگەرپت. كەواتە «و»ەكە بىجى نىيە [لپرەدا چاوپۆشى لە لەنگى بەیتەكە دەكەين چونكە مەبەست تاكىردنەوھى واتايە].

- نە تۆ كردت نە من
- نە تۆ كردت نە منیش
- نە تۆش كردت و نە منیش

20 - بەتايبەتى لە بەشىكى خۆشناوھتى و نپوان رەواندز و شەقلالوھ زۆر باوھ.

21 - دەمتوانى بلىم «جۆر جۆر» بەلام زەوقم ئەويانى ھىنا. «چۆناوچۆنى»ش بە بەريەوھ ھەيە لەبارى تايبەتدا شىرىنتر بى لە «چۆن چۆنى».

• نه تۆش کردت و نه من...

همووی راست و دروسته چونکه له لایه کهوه به سهزارانهوه باوه و باو بووه، له لایه کی دیکه شهوه پیچه وانهی هیچ دهستووریکی رهوای ئاخاوتن نییه [تیبینی ئهوه ههیه که چاوپۆشی کراوه له «إسناد» بۆ کهسی یه کهم که له رسته کاندایه کهسی دووهم به گهڵ کهسی یه کهم ده کهوێت]. بارتەقای ئەمانه: نه تۆ و نه من نه مانکرد- کردمان، نه تۆش و نه منیش... هتد نه مانکرد، کردمان، هموویان راست و رهوانن و ته گهرهی «إسناد» یشیان تیدا نییه... من که ئەم بریارانه ددهم خودبه سه ر نیم، دهستوره کانی زمانیان تیدا ره چاو ده کهم بایی ئهوهی ئهوه دهستوورانه به ئیمه گه یشتیبت.

له نمونه دا ده لیم: ده میکه بۆ ئهوه چووم که پیشگری «لی، تی» - وه ک لی بوونهوه، تیگه یشتن - له پرپیوژیشتنی «له» وه رگیراون [له تۆ ده گه م- تیت ده گه م، له تۆ ده فکرم- تیت ده فکرم. له دیوی ئیران کوردی موکریان «له، ده» یان هه یه، دیاره به ئه سللی «له» بووه ته «لی» و «ده» ش بووه ته «تی» ئیمه ئه و «ده» یه مان فه رامۆش کردوو ه مه گه ر له نیوان عه شره ته کانی سه ر سنووری نیوان کوردستانی عیراق و ئیران که «ده» یان پاراستوو ه. پیشگری «پی» ش له پرپیوژیشتنی «به» وه رگیراوه [یه تۆ ده لیم- پیت ده لیم]. به لامه وه مه یله و سه یر بووه که دهنگی «ب» بیلزووم به «پ» بگۆریت... دواتر بۆم ده رکه وت که پرپیوژیشتنی «به» له په هله ووی و به ره و ژوورتردا «په ت» بووه. هه ر که ئه مه م زانی گورج بیرم بۆ له هجه ی هه ندی له ره وه نده کان رۆبی که زستان له نیوان هه ولییر و کۆبه دا نیشته جی ده بن و پیوه ندییان به خزم و دۆستی ئیمه وه هه یه. له ئاخاوتنی ئه واندا تا ئیستا «په» له جیی «به» به کار دیت، ته نانه ت ده لین «نانه که په ته رسی»، واته نانی به رووتی، ئیتر به له هجه ی کۆبه ی به کار به یینیت ده بیته نوکته: [نانه که به ته رسی ده خوێ]. هه ر ئه وان له هه لبه ستی سه ره به سو فیگه ریدا ده لین: خدر بیژی ئه ز خدرمه، له چۆل و به ریان حازرمه، ئه ولادی عه بدولقادرمه... دیسانه وه له نمونه دا ده لیم ده وری سی سالیک ده بی بۆ ئه وه چووم که «ه» ی «هه بوون» به واتای «وجود، بوون» to be جودایه له «ه» ی به واتای «تملک» [من هه م، من هه مه] لیم سوور بوو که «هه مه» له «هه قمه» وه هاتوو ه و لپی قرتاوه، خزمی have ئینگلیزی و avoir فرانسه ییه... ئه و خولیا به هه ر مایی، سه رچاوه و بنگه هه تا به ر له 4-5 مانگیک له کتیپی «فقه اللغه ایرانی» ی ای. م آرانسکی، ته رجه مه ی که ریم کشاووز دیتم له ده قیکی ئافیس تادا ئەم «هه» یه «هقه»²² بووه.

نمونه ی ئه و تۆپی ده هینمه وه به نیازی پا کانه کردن بۆ هه ستیکی له ده رووندا ورته ی دیت و روونا کایش شک نابات جگه له زه وقی زگماکی ده ستوور ناسینه وه ی کوێر بوویه وه.

«...»

22 - ده قه که: Havathwo به واتای «هه ی بوو» ل 86، Xsayait hvathwa [پادشاهی داشت].